

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN
LIBRARIES
1817

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN
LIBRARIES
1817

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN
LIBRARIES
1817

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN
LIBRARIES
1817

1882

Hesychius of Miletus

HESYCHII MILESII

ONOMATOLOGI

QUAE SUPERSUNT

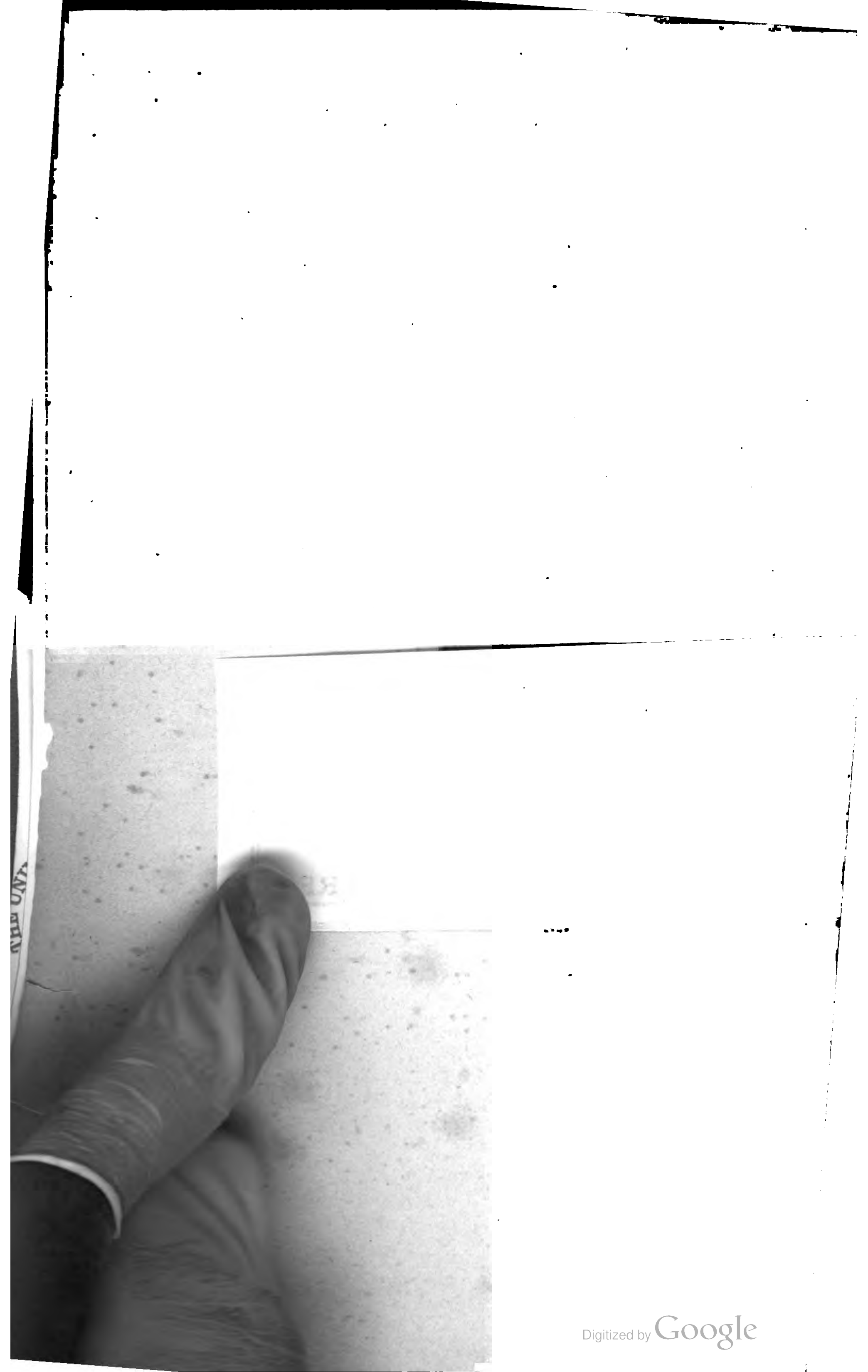
CUM PROLEGOMENIS EDIDIT

LIPSIAE,

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.

MDCCCLXXXII.

Hesychius of Miletus

HESYCHII MILESII

ONOMATOLOGI

QUAE SUPERSUNT

CUM PROLEGOMENIS EDIDIT

IOANNES FLACH.

ACCEDUNT APPENDIX PSEUDOHESYCHIANA INDICES
SPECIMEN PHOTOLITHOGRAPHICUM COD. A.

LIPSIAE,
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.
MDCCCLXXXII.

LIPSIAE TYPIS B. G. TEUBNERI.

PRAEFATIO.

De Biographis Graecis minoribus post I. Vossii de historicis Graecis mirum opusculum optime a Westermanno vulgatum (Lips. 1838) et D. Ruhnkenii Graecorum oratorum historiam criticam, quam editioni Rutilii Lupi praemiserat (Lugd. 1768), primus eximie meritus est Meineke historia critica comicorum Graecorum (a. 1839), deinde Westermann editione sua Biographorum minorum a. 1845 curata, qui tamen apparatum potius criticum ex codicibus conficiendum quam textus emendationem respexit, quem permultis locis corruptum reliquit; nec magis inter genuinas vitarum partes et additamenta distinxit. Magnum vero vitarum numerum ab eodem omissum fuisse et ex apparatu meo et ex indice s. fin. descripto colligas. Post Westermanni insignem industriam pauci ad emendandum vitarum textum aggressi sunt, inter quos Müller historicorum Graecorum fragmentorum collectione eminet. Nuperrime autem et Rohde et Daub novis doctrinae thesauris, cum et Hesychii Milesii, fontis Suidae, indolem et studium subtilius essent rimati et historiam litterarum Graecarum aliunde perscrutatam et temporum rationem ac terminos ad emendationem adhiberent, Hesychii vitarum magnam partem emendare mendorumque genus patefacere studuerunt, quorum ille coniecturas publicavit dissertationibus Mus. Rhen. XXXIII p. 161 seq. XXXIV p. 561 seq. al. et in notis egregii operis, quod inscripsit „Der Griechische Roman", Daub et in disputatiunculis Annal. phil. 1880 p. 24 seq. et 1881 p. 241 —267, Mus. Rhen. XXXV p. 56 seq., et in dissertationibus de Suidae Biogr. or. et fide Annal. phil. Suppl. XI p. 405 seq., de Eud. Violarii fontibus Frib. 1880 et in libro „Studien zu den Biographika des Suidas" (Freib. 1882), cuius cum correcturas mihi ad meum usum concesserit, quamquam mea iam typis exprimebatur editio, multa inde acquirere licebat. Idem non fieri potuisse doleo ex Rohdei dissertationibus Mus. Rhen. XXXXI p. 380 seq. et 524 seq., et ex Wilamowitzii insigni libro, quem inscripsit Antigonos von Karystos (Phil. Unters. IV 1881), quibus non nisi in paucissimis Prolegomenon et

apparatus notis uti poteram. Multi autem alii, quos in apparatu laudavi, occasione data huius illiusve vitae corruptelas sanaverunt totasque vitas commentariis suis adumbraverunt facilemque aditum ad eas intellegendas paraverunt. Quorum ex numero quod nusquam laudavi Cobeti Observat. crit. p. 145—167, noli mirari, cum omnia menda, quae ibi correxit, iam ab aliis multo ante purgata esse viderim.

Ipse Hesychii Milesii textum ex Suidae lexico erui ad optimorumque codicum fidem restitui, apparatum potiorem tantum subscribens, eumque omnino in additamentis spuriis omittens, eaque emendans, quae post Hesychium a librariis vel ab ipso Suida corrupta esse suspiceris, saepiusque verborum ordinem genuinum, ubi aperte violatus videbatur esse, restituens; rarissime vero, ubi omnes Suidae libri corruptelis obruti erant, Violarii lectiones haesitans restitui. Pauca revocavi, quae vel in libris manuscriptis non leguntur vel a me aliisque coniectata primus in textum recepi, omnia uncis obliquis ⟨ ⟩ secludens. Ubicunque autem quadratos uncos admisi [ ], verba inclusa Hesychii Milesii non esse vel manifestum vel admodum probabile est, quod omnino etiam ad plures vitas, quas reiicere nolui, pertinere moneo. Neque enim usquequaque utrum vita Hesychiana sit necne cum satis dilucide dignoscere possimus, alios de aliarum vitarum genuitate dubitaturos esse non ignoro, quemadmodum ipse de nonnullis saepius dubitavi atque etiamnunc dubito.*) At melius omnino

---

*) Velut *Σιβύλλης Χαλδαίας* vitam uberiorem, quam Hesychii esse putavi Unters. p. 73 et Annal. phil. 1880 p. 107, nunc Suidanam habeo, at certe maximam eius partem, nec minus gl. *Ἔφορος καὶ Θεόπομπος*, quam Hesychianam duxi Mus. Rhen. XXXV p. 194 (cf. etiam Daub, Stud. p. 133), *Ζάμολξις* (cf. Mus. Rhen. XXXV p. 201), quas hac editione removi, quamquam de aliis, velut de Zaleuco, quam expunxi, iure dubitet aliquis, qui secum reputat glossas Draconis et Lycurgi (de qua nunc cf. etiam Rohde, Mus. Rhen. XXXVI p. 540 not.) al.; gl. *Ἱππόβοτος* a Suida ex Diog. Laert. prooem. 10 descriptam puto, v. *Ἀναξαγόρας* ex Harpocratione et Byzantino historico (cf. Mus. Rhen. XXXV p. 203), in qua erravit Nietzsche, ib. XXIV p. 218 et 224, v. *Ἰσαῖος* ex Harpocrationis lexico, quamquam obloquuntur Volkmann, Quaest. nov. XIII et Daub, Stud. p. 147, gl. *Μίθαικος* ex Athenaeo XII p. 516, v. *Ἀννίκερις* ex Laertio et altero fonte, quamvis ex contraria parte disputat Nietzsche, Mus. Rhen. XXIV p. 215 (sed quae idem p. 216 de Aristippo observavit, apud Laertium II, 86 legi patet), gl. *Ἀντικλείδης* ex schol. in Aristoph. Nub. 149, gl. *Κάλλιππος* et *Λεσχίδης* fortasse ex historico aliquo, *Διοσκόριος* et *Καισάρειος* fortasse ex aliis lexici glossis, dubitans etiam de gl. *Τελέστης*, quam Suidam composuisse probabile est. Gl. *Διονύσιος Ἀλεξανδρείας* Suidae esse negat Daub, Stud. p. 130, quode aliter sentio. Neque omnibus alteram gl. *Ἀκάκιος*, a Westerm. p. 328 descriptam, quam cum Boissonadio ex Eunapii historiis additam esse censeo (cf. I p. 339), merito remotam esse persuasum erit. Omnino autem dubitationem movent,

duxi nonnullas addidisse, quae fortasse Hesychii non sunt, quam alias omisisse, quas vere Hesychianas esse hic vel ille sentiat.

Tertium denique uncinorum genus in illis vitis collocavi, quibus plures vel eiusdem nominis vel similitudine congruentis scriptores confusos esse certissimis concludi potest argumentis, lineolis simpliciter rectis | | usus, si quae ad alterum cognominem spectant, duplicatis || ||, quae ad tertium, quamquam plerisque locis Hesychiine lateat error an epitomatoris an ipsius Suidae an denique librarii alicuius iure potest ambigi; at Hesychium ipsum errasse ubique fere probabile est. Quas omisi, quotiescunque, praesertim cum alii aliud expunxerint, rem non satis firmam esse perspectam habebam, velut, ut unum afferam exemplum, in Theonum vitis.

Difficilius autem erat iudicatu, quaenam vitarum Suidanarum partes merito Hesychio abiudicandae sint, quamquam illae quidem multis in articulis Suidanis a criticis vel paulisper in his quaestionibus versatis sine magno opere denotari possunt. Ipse equidem Mus. Rhen. XXXV p. 191 seq. magnum additamentorum numerum examinavi eaque a vitis Hesychianis seiunxi, quod officium postea etiam Daub, Stud. p. 124 seq. eadem qua solet prolixitate praestitit. Et meam dissertationem et Daubii, quoad potui, priusquam ad textum Hesychii restituendum adhibui, accurate perscrutatus sum. Illud vero nunc me addere oportet, quod nimis neglexi Mus. Rhen. l. c. Suidae enim nonnullas vitas philosophorum, quoniam ex parte legi etiam apud Cedren. I p. 270 sq. (cf. quae contuli Anaxagorae, Anaximandri, Thaletis) ostendi, ita ut communi ex Byzantino fonte utrique manaverint — nam errans Cedrenum ex Suida sua sumpsisse putat Diels, Doxogr. p. 156, — postquam Diels l. c. alterum Cedreni fontem esse Hippolyti Philosophumena sagaciter docuit, utroque in Cedreni fonte alteroque Suidae placita Philosophorum potissimum extitisse suspicor, quibus videlicet nullus locus in Hesychianis vitis datus fuerit, qua de re compares Hesychianas vitas Democriti cum Hippolyti (p. 565 Diels.), Archelai, Empedoclis al. Quod si rectum est, omnibus in vitis Hesychianis philosophorum placita et dogmata utpote Suidae manu ex altero fonte addita nec minus removenda esse videntur, quam nonnulla apophthegmata, quae hic inde s. fin. vitarum occurrunt (cf. *Θαλῆς*, *Κλέοβουλος*, *Νεοκλῆς*, *Πιττακός*, *Σόλων* al.).

Restat, ut pro iis gratias referam, quae praestitit A. de

---

quae arctioribus terminis cohibentur, velut gl. *Καρκῖνος Ἀστ.* multaeque aliae. Attamen in his quaestionibus sero consensum criticorum fore nemo nescit.

Gutschmid, in quem, opinor, melius convenit, quod de Longino dictum est: *βιβλιοθήκη τις ἦν ἔμψυχος καὶ περιπατοῦν μουσεῖον*, qui summa cum benevolentia omnium historicorum vitas recensuit magnumque coniecturarum numerum mecum amice communicavit. Hercle mihi ad Plinii exemplum fateri licet: mihi certe, quotiens aliquid abditum quaero, ille thesaurus est. Nec minus grates debendae A. Daubio Friburgensi, qui postquam per litteras mihi multas vel emendationes vel coniecturas ad Hesychii vitas nondum publicatas vel adhuc in manuscripto depositas misit, benigne etiam mecum corrigendi molestiam suscepit insignique cum industria peregit. Nec merita laude fraudandus est Paulus Knapp, professor gymnasii Tubingensis, qui et ipse emendationi operam dedit.

Scripsi mense Decembri 1881.

INDEX LIBRI.

PROLEGOMENA.

Caput primum.

De Hesychii Milesii vita et scriptis.

Hesychium Milesium Illustrium[1]) sunt qui Iustino regnante (518—527) vixisse putent (cf. Bergk, Lit. Gr. I p. 292), sunt etiam qui Iustiniano (527—568)[2]), inprimis adducti epitomatoris Onomatologi verbis in ipsius Hesychii vita extantibus *γεγονὼς ἐπὶ Ἀναστασίου βασιλέως* (491—518), quae derivata esse ex historiae Hesychii terminis neminem fugit; Suidas enim dicit illam pertinere *ἕως τῆς βασιλείας Ἀναστασίου τοῦ ἐπονομαζομένου Δικόρου*, Phot. cod. 69 *κάτεισι δὲ μέχρι τῆς τελευτῆς Ἀναστασίου, ὃς Ῥωμαίων γέγονεν αὐτοκράτωρ* et ib. *μέχρι τῆς Ἀναστασίου τελευτῆς* (cf. Rohde, Mus. Rhen. XXXIV p. 184). Quorum opinio vel altero Hesychii libro confirmari videtur, *ἣ*, ut ait Photius, *περιείχετο τά τε Ἰουστίνῳ πραχθέντα, ὅπως τε Ἀναστασίου τελευτήσαντος αὐτὸς ἀνερρήθη. εἶτα καὶ τοῦ Ἰουστινιανοῦ τοῦ μετὰ Ἰουστῖνον ἔστιν ἀνάρρησιν κατιδεῖν καὶ τὰς ἄλλας πράξεις μέχρις ἐτῶν τινων* (*τριῶν* sine idonea causa coni. Bekker) *τῆς αὐτοῦ βασιλείας*, quamquam ex verbis insequentibus *καὶ τὸ λοιπὸν ὁ συγγραφεὺς ἐπεσχέθη, θανάτου τοῦ παιδὸς Ἰωάννου τὴν ψυχὴν καιρίαν βληθεὶς καὶ τῆς πρὸς τὸ γράφειν ὁρμῆς ἐκκοπείς* Hesychium mortem filii aegre ferentem opus incohatum non perfecisse i. e. Iustiniani imperatoris res § 1

1) Hesychius Illustrius audit apud Phot. cod. 69 et 70 al., quod epitheton in vita eius Suidana desideratur. Cf. quae dixi ad v. *Προκόπιος* et *Χριστόδωρος*.

2) Cf. Hesych. ed. Meursius p. 112; ed. Orelli p. 271; Müller, fr. hist. IV p. 143 al.

gestas non, ut sibi proposuerat, prorsus absolvisse patet.[1]) Unde si Hesychium Iustiniani aetate vel paulo post scripsisse satis probabiliter concludere fas est, altero inniti possumus loco Constantin. Porphyr. de Themat. lib. I, 2 *οὔτε γὰρ Προκόπιος οὔτε Μένανδρος* (qui historiam annorum 558—582 scripsit) *οὔτε Ἡσύχιος Ἰλλούστριος ἐμνημόνευσε καὶ τοιούτου ὀνόματος, οἱ τὰ χρονικὰ συντάξαντες ἐπὶ τῆς Ἰουστινιανοῦ βασιλείας* (cf. lib. II, 8), ex quo Hesychium post Menandri Protectoris tempora vixisse colligi potest. Quod si Iustiniani aetatem laudat auctor, nil nisi sextum saeculum Iustiniani potissimum rebus gestis celebratum intellegi vult, cum ne Menandrum quidem sub Iustiniano, sed sub Tiberio II (578—582) scripsisse constet. Unus autem restat de Hesychio locus memorabilis Codini, de orig. Const. p. 18 (ed. Bonn.), ubi ita se narrasse dicit auctor, *καθὼς ἱστοροῦσιν Εὐτυχιανός — καὶ Εὐτρόπιος ὁ σοφιστής — Ἐλεύσιος τε διάκονος ὁ φιλόσοφος — Τρωίλος ὁ ῥήτωρ — καὶ Ἡσύχιος ὁ ταχυγράφος.*[2]) *οὗτοι πάντες αὐτόπται γενόμενοι τῶν τηνικαῦτα πραχθέντων ἀκριβῶς ταυτὶ συνεγράψαντο.* Sed de tempore, quo Hesychius vixerit, pariter erravit Codinus ac de Troili, cum Constantini eos aequales fuisse putet, id quod notavit Müller IV p. 4; nam nostrum Hesychium Milesium, a quo ipse in rebus Constantinopolitanis enarrandis totus pendet, eum respexisse admodum veri simile est.

Itaque cum ex eorum auctorum, qui de Hesychio agunt, opinionibus nil certi de hac quaestione possit percipi, praestantissima nobis afferuntur argumenta ex illorum vitis, quos ipse Hesychius descripsit — qua de re primus disputavit O. Schneider, Callim. II p. 27[3]) — inter quos Petrum Ma-

1) Neque enim, quid Daub, Stud. p. 151 not. de hac re iudicet, intellego.

2) Patrem eius *δικηγόρον* fuisse Suidas narrat.

3) Qui hosce sexti saeculi scriptores enumeravit: Agathias, Christodorus, Coluthus, Damascius, Eugenius, Eustathius, Hermolaus, Malchus, Marianus, Nicolaus rhetor, Pamprepius, Panolbius, Petrus Magister, Procopius, Timotheus Gazaeus, Tribonianus, Zosimus. Nec minus recte idem observavit, in glossis *Ἀψύρτιος, Γυμνάσιος, Ἑλλάδιος, Θέων Σιδώνιος, Ἰάμβλιχος, Ἰουλιανὸς Δόμνου, Λιβάνιος, Οὐλπιανὸς Ἀντιοχεύς, Παλλάδιος, Παῦλος Αἰγύπτιος, Προαιρέσιος* de Constantino im-

gistrum (mortuum c. a. 560), Laurentium Lydum (c. a. 565), Agathiam (c. a. 582), Eustathium Epiphanensem et Theodorum Lectorem[1]) fuisse nemo est qui neget, quamquam de nonnullis nuperrime dubitavit Daub, Stud. p. 152 not.; de Menandro autem Protectore, Theophylacto Simocatta, Pauloque Aegineta res non satis constat. Itaque aut exeunte saeculo sexto aut ineunte septimo Hesychius vixit imperante Mauricio, quo tamen fieri potest, ut extremis Iustiniani imperatoris annis natus sit (c. a. 560).[2])

Nec plura vel certiora de familia Hesychii extant vestigia. Nam cum pater eius Hesychius causidicus prorsus sit ignotus, matris nomen *Φιλοσοφίας*, quod tradiderunt Suidae libri ABVE (*Σοφία* rel. et vulg. Phot.) et Phot. cod. 69[3]), nusquam occurrit, quamobrem suspectissimum illud esse opinor.[4]) Hesychium autem, Iacobi medici patrem, Leonis (457—474) aequalem, Procli et Isidori (cf. Suid. v. *Ἰάκωβος*; Phot. bibl. p. 344) eadem de familia descendere haesitans suspicatus sum Mus. Rhen. l. c., nec minus Hesychium alterum Alexandrinum, qui glossarium scripsit, ita ut *Εὐλόγιος ὁ φιλόσοφος*, cui ille glossarium misit, non diversus sit ab eo, quem laudavit Malchus in Müller. fr. hist. IV p. 114.

---

peratore ita sermonem esse, tanquam unus tantum eius nominis imperator fuerit, quod deceat Hesychium, non Suidam. At cum v. *Νικόλαος ῥήτωρ* allegaverit *ἐπὶ Λέοντος βασιλέως τοῦ πρεσβυτέρου* nullam illi argumento vim inhaerere puto, cum codices *τοῦ πρεσβύτου*, praebeant, quemadmodum etiam aliis vitarum locis in utramque lectionem dissentiunt: cf. ad v. *Ἰσίδωρος*, *Λιβάνιος*, *Μελανιππίδης*, *Παγκράτιος*, *Παναίτιος*, *Φερεκύδης Ἀθ*.

1) Theodorum ab Eustathio aetate paulo superari discas ex Sarrazini, de Theod. Lect. diss. p. 218 in Comm. Ien. (Lips. 1881). Eustathii enim historia a. 502 terminabatur, Theodori a. 518 vel posterius. Cf. Vos. hist. Gr. p. 320 West. et Malala p. 399, 3, qui testis nobilissimus est.

2) De hac re consentiunt Rohde, Mus. Rhen. XXXIV p. 563 not. 1, Daub, Stud. p. 151 seq., Maass, Biogr. p. 114 not. (Phil. Untersuchungen III). — Ceterum occasione data moneo, Plutarcheorum scriptorum catalogum, qui Lampriae nomine gloriatur, cum laudetur ab Hesychio, ante eius aetatem, i. e. tertio vel quarto saeculo, compositum esse. Recte igitur iudicavit Treu, über d. sog. Lampriascatalog p. 53 seq. (Waldenb. 1873).

3) Idem revocavit Müller duobus locis Gloss. verb. iuris in Otton. Thes. iur. III p. 1818 et 1794, quibus antea legebatur *ὁ φιλοσοφήσας τῆς Μιλησίας*.

4) Ipse tentavi Mus. Rhen. XXXV p. 231 not. *υἱὸς Ἡσυχίου δικηγόρου καὶ φιλοσόφου*, Daub, Stud. p. 4 *δικ. καὶ φιλοσοφίας γέμοντος*.

Atque Christianorum religionem Hesychium Milesium confessum esse docui Mus. Rhen. l. c. p. 199[1]), quae res cum inde probatur, quod illis temporibus rarissime auctores pagani adhuc extabant (qua de causa disertis verbis id commemoravit Phot. bibl. p. 54 Bek. de Eunapio, p. 84 de Zosimo, p. 97 de Damascio, nec non p. 55 perstringit Malchum, aliquotiesque reprehendit si quis sero christianus factus est), tum inde, quod filio eius nomen Ioannis christianum tributum erat.[2]) At non laetus christianae fidei confessor videtur fuisse, quod conicias ex gl. *Ἰωάννης Φιλόπονος*, si quidem vere Hesychiana est.

§ 2 Scripserat Hesychius Milesius teste Suida praeter duos libros historicos, quos supra allegavi, *Ὀνοματολόγον ἢ πίνακα τῶν ἐν παιδείᾳ ὀνομαστῶν*, non chronologico ordine compositum, quod nonnullis visum est[3]), sed alphabetico vel antistoichico (nam utrum Hesychius an epitomator an ipse Suidas ordinem antistoichicum primus adhibuerit, ambigitur), qualis erat in libris *περὶ ὁμωνύμων* (cf. quae dixi Annal. Phil. 1880 p. 832). Quod opus paulo post ipsius Hesychii aetatem i. e. saeculo septimo[4]) epitomator breviavit, cuius opusculo Suidas se usum esse fatetur v. *Ἡσύχιος* additis ex epitome verbis *οὗ ἐπιτομή ἐστι τοῦτο τὸ βιβλίον*, quae epitomatoris de suo libello dicta sunt.[5]) Eodem autem loco

1) Verum vidit etiam Rohde, Gr. Roman p. 475 not. 1.

2) Ineptit igitur, ut de his quaestionibus solet, Maass, de Sib. ind. p. 55 not. 117 (Gryph. 1879); erravit etiam Gelzer, S. Iul. Africanus p. 12 not.

3) Quod etiam nuperrime pronuntiavit Daub, Stud. p. 118, argumento debili utens.

4) Nescit enim epitomator vitas Ioannis Malalae, Ioannis Antiocheni, Theophili Protospatharii, Gai medici, Palladii iatrosophistae, qui saeculo septimo vixerunt.

5) Taedet enumerare, quae de his verbis sane simplicissimis hallucinati sint critici (cf. Müller IV l. c.), quod vel Meursius nec non ideo a multis laudatus, post *ὀνομαστῶν* inseruit verba *Διογένην τὸν Λαέρτιον μιμησάμενος* ad nostri Anonymi (sc. Pseudo-Hesychii) tractatum illa spectare ratus. Ab epitomatore autem verba proficisci, quae accurate, ut solet, Suidas descripserit, vidit Schneider, sanissimoque cum iudicio de iis disputavit Bergk, Lit. Gr. I p. 293 not. 50, cunctanter epitomatori dederunt Daub, de Suid. p. 405 not. 3, Egenolff, Jahresb. 1879 I p. 161 (cf. etiam Daub, Stud. p. 134).

cum Suidas Hesychium scriptores ecclesiasticos silentio praeteriisse exposuerit, hoc quam inepte dictum sit illustravi Mus. Rhen. l. c. p. 199 et ib. XXXVI p. 624 seq., ad quae nunc pauca addere liceat, postquam perlegi C. Neumanni, Iuliani fr. editionem (Lips. 1880), inprimis p. 30 not. Eos enim auctores christianos inde suspicatus sum ab Hesychio in Onomatologum receptos fuisse, qui litteris Graecis imbuti eademque de causa Iuliano imperatori maxime invisi fuerint, velut Apolinarius Laodicensis, Gregorius Naz., Basilius Caesareensis, Diodorus Tharsensis, de quo praeterea cf. Facundus, def. tr. capitul. 4, 2.

Epitomator autem, de cuius vita et nomine nil compertum habemus, et ipsius Hesychii Milesii vitam lexico biographico inseruit et aliorum auctorum, qui post Hesychii aetatem claruerunt, velut Simocattae (nisi ipsius Suidae est), fortasse etiam Georgii Pisidae, Paulique Aeginetae, Alexandri Tralliani (mortui a. 605) aequalis, Menandri Protectoris al.[1]) Nec dubium, quin haec Hesychii epitome insequentibus saeculis omnium fere in manibus fuerit, quemadmodum paulo ante ipse Onomatologus summo in honore fuerat, unde non modo omnes de poetis Graecis iisque, qui prosa oratione usi sunt, auctoribus suam acquirerent doctrinam, sed etiam scholiastae biographicas res, quibus exornare solebant scholia, compilarent. Periisse autem hanc epitomen duodecimo demum saeculo post Eudociae et ante Zonarae, qui dicitur, tempora docui Unters. p. 93 et praefat. Hesych. p. XI, quo factum est, ut mox tanquam iterata sit a tenebrione illo, qui Suidae Diogenisque Laertii vitarum frustula neglegenter contaminavit. Quod opusculum frustra genuini Hesychii nomen doctrinamque iactare primus sagaciter perspexit *Lehrsius*, Mus. Rhen. XVII p. 453 (Pindarschol. p. 159), cui omnes fere postea adstipulati sunt praeter *Schneiderum* (Callim. II p. 24 not.), qui contrariam tuetur opinionem; eundem errasse dixi praef. Hesych. p. XII. § 3

1) Agathiae quoque, Petri Magistri, Laurentii Lydi vitas potius epitomatoris esse vix probabiliter suspicatus est Daub, Stud. p. 152, Menandri vitam cum Rohdeo ad Suidam referens ib. p. 129. — Exilem et mancam Pauli Aeginetae Simocattaeque memoriam ipsi Suidae deberi ratus est Schneider, Callim. II p. 27.

§ 4 Sed praeter epitomatorem, qui saeculo septimo Hesychii opus in brevius coegit, alius lacunam, quam in Onomatologo hiare intellexit, supplevisse videtur, stilum Hesychianum haud ineleganter imitatus. Huc refero vitas Basilii Irenopolensis, fortasse Hippolyti episcopi (quae num neglegenter ex Sophron. c. 61 excerpta sit, dubium[1]), Ioannis Chrysostomi, cuius initium tantum etiam Sophron. c. 129 legitur, Ioannis Damasceni, ex qua fluxit Cosmae Hierosolymitani (cf. Mus. Rhen. XXXV p. 227 not.), Triphylii episcopi, Traiani Patricii (c. a. 670), Ignatii Diaconi, quem c. a. 850 vixisse constat; omitto enim vitas ex iis scriptoribus ecclesiasticis, potissimum Sophronio, descriptas, quibus Suidam usum esse nemo ignorat (velut Basilii Ancyrani al.). Qua de causa, praesertim cum Photii patriarchae (827—891) vita omissa sit, compilatorem istum brevi post Ignatium vixisse suspicatus sum Mus. Rhen. l. c. Atque illas vitas, cum prorsus desint in Violario, non ipsa in epitome extitisse certum est, sed tanquam ad calcem epitomes vel in additamento adscriptas fuisse puto, unde in suum lexicon desumpsit Suidas. Unum autem restat, quod in hac re monendum videtur. Praebet enim unus cod. Bruxellensis (E) post Basilii Irenopolitani vitam alteram Seleucensis (*Βασίλειος ἕτερος Σελευκείας, ἑταῖρος* [*τοῦ* add. cod.] *Χρυσοστόμου, πρὸς ὃν ἐν τοῖς περὶ ἱερωσύνης λόγοις* [*λόγους* cod.] *διαλέγεται*), primum a Dausquio in notis ad Basilium Seleuc. p. 317 et Schotto in Phot. bibl. cod. 168 p. 378 vulgatam nec a Pearsono neglectam, quam neque Hesychii neque epitomatoris vel asseclae alicuius nec denique ipsius Suidae indolem prae se ferre in manifesto est. Adscripsit igitur illam ex suo ingenio librarius aliquis in historia ecclesiastica bene versatus, quod nescio an saepius in nostris Suidae exemplaribus factum sit.

---

1) Potius ex altero fonte fluxit, qui diversus est ab Eusebii historia ecclesiastica. Nam titulus *εἰς τὰς ὁράσεις τοῦ Δανιὴλ ὑπόμνημα* neglegentius exscriptus videtur pro *εἰς τοὺς ὁρ. Δαν. καὶ τοῦ Ναβουχοδονόσαρ.* Cf. Lagarde, Hippolyt. Oper. p. 51 (Lips. 1858). — De aetate Hippolyti, qui ineunte saeculo tertio vixit, cf. Funck, Theol. Quartalsch. 63 (1881) p. 452 seq.

Caput alterum.

De iis libris, quibus Onomatologi reliquiae servatae sint.

Omnium primus Hesychii Onomatologum vel eius epitomen adhibuit scholiasta Platonicus, quod perspexit Rohde, Mus. Rhen. XXXIII p. 205, qui Pythagorae, Solonis, Creophyli, Protagorae, Prodici vitas in scholiis ad Rempublicam servatis (VI p. 359 seq. Herm.) ex Hesychii Onomatologo fluxisse demonstravit. Quibus ego Unters. p. 87 adieci vitas Thaletis, Lycurgi, Anacharsis fusiusque ibi de diversitate lectionis disputavi, ib. p. 90 ex scholiis in Alcibiadem vitas Zenonis et Anaxagorae (VI p. 279) fluxisse dubitanter suspicatus. Quam quaestionem nuperrime retractavit Mettauer, de Plat. schol. fontibus (Turici 1880), qui de nonnullis vitis, quas modo enumeravi, non dubitasse videtur, aliis in dubitationem vocatis.[1]) Atque Heracliti priorem glossam ib. p. 59 merito non de Hesychio pendere, sed de Plutarch. Plac. phil. II, 22, 2 et 24, 3, 4, alterius originem (ἄλλως Ἡράκλειτος) obscuram esse monuit. Dionis autem Hipparini vitam (VI p. 391) recte Hesychio substituens, rursus dubitavit de fonte Sapphonis (p. 266), Anacreontis (ib.), Anaxagorae, Zenonis (p. 279), qua in re non verum eum vidisse suspicor, cum Sapphonis Zenonisque vitae ex parte servatae certissima originis Hesychianae vestigia demonstrent. § 1

Idem vir doctissimus vitas Tisiae, Gorgiae, Prodici, Poli (p. 274 H.) Hermiae commentariis deberi putavit, Tyrtaei et Theognidis (p. 375 H.) Procli scholiis Platonicis (cf. p. 29), haud recte de Timaei (p. 364 H.) vita disputans, quam de Hesychio descendere luce clarius est:

---

1) Sic errans p. 55 not. 1 apud Suidam deesse Prodici vitam exposuit, Lycurgi vitam omnium clarissimam (VI p. 359 Herm.) ne tetigit quidem, de qua nunc cf. Rohde, Mus. Rhen. XXXVI p. 540. Creophyli autem vitam p. 54 etiam in Photii lexico inesse putabat itaque ex Boëthi Stoici lexico Platonico compilatam. At aequo neglegentius Photii articulum locum vir doctissimus inspexit, quippe qui toto caelo ab scholio Platonico discrepet. Quapropter hanc quoque vitam Hesychio dare nequaquam dubitavi.

schol. Plat.	Suidas
Τίμαιος ἐκ Λοκρῶν τῶν Ἐπιζεφυρίων, τῆς ἐν Ἰταλίᾳ πόλεως, φιλόσοφος Πυθαγόρειος. ἔγραψε μαθηματικά τε καὶ περὶ φύσεως σύγγραμμα, τὸν Πυθαγορικὸν τρόπον.	Τίμαιος, Λοκρός, Πυθαγόρειος. μαθηματικά, περὶ φύσεως, περὶ τοῦ Πυθαγόρου βίου.

Quo in scholio commentatorem more ex solito uberiorem esse alteramque infra Hesychianae vitae adiungere apparet. Deinde rectissime Mettauer iudicavit de Aristophanis, Anyti, Meletique vitis (p. 227 H.), Chaerephontis, Agathonis (p. 255 H.), quam etiam in schol. Luciani cod. Barocc. 56 (Cramer Anecd. Oxon. IV p. 269) extare vidit, Aspasiae (p. 329 H.), quamquam nonnulla ex Agathonis Aspasiaeque vitis, velut initium, ab Hesychii ingenio et more non abhorrere persuasum habeo. Ceterum ne Pythoclidis quidem vitam (p. 279 H.), quamvis num ex Hesychio fluxerit dubium sit, silentio praetermittere libet.

Difficillima autem quaestio de Sibyllis (VI p. 269 seq.) mota est, postquam Mettauer p. 58 hoc quoque scholion et Anonymi in Crameri Anecd. Par. I p. 332 seq. et Anon. praef. Orac. Sib. (ed. Alex. p. 16) ex Hesychio fluxisse exposuit. Sibyllarum vero vitas, quae in Suidae lexico enarrantur (i. e. Thesprotidis et omnium, quae antecedunt), si ad Hesychium referimus, qua de re Maassium, de Sib. p. 55 seq. recte iudicasse video, indicem Platonicum, qui a *Σιβ. Σαμβήθη* incohat (quod nomen anonymum praefat. Orac. l. c. addidisse docuit Maass p. 38 seq. et 43) de Anonymo pendere apertum est.[1]) Altera autem extat quaestio, num copiosior Sibyllae Chaldaeae vita, quam illustraverunt praeter schol. Platonicum Anonymus in Cramer. Anecd. l. c. seq. et ipse Suidas, Hesychii esse credenda sit. Quod negavit Maass p. 56 propter chri-

1) Anonymo sua suppeditavit Lactantius, Inst. I, 6 seq., qui Varronis testimonio utitur. Primus perspexit Alexandre, post eum Maass l. c. p. 37 seq. Quae infirmare frustra studet Mettauer l. c. — Idem in eo quoque erravit, quod vitas decem Sibyllarum a praefatore Orac. Sib. l. c. (Maass p. 38) ex Hesychio descriptas iudicat, quamquam prorsus diversas eas esse constat. Ceterum cf. quae dixi Annal. phil. 1881 p. 106 seq.

stianum colorem, quem Hesychium dedecere opinatus est, fortiter affirmat Mettauer l. c. At quamvis argumentum Maassii vile esse apertum sit, quoniam auctore Wilamowitzio de Hesychio pagano somniat, tamen verum eum vidisse opinor, quamquam initium articuli i. e. verba *Σιβ.* — *Σαμβήθη* ex Hesychio fluxisse reprobari nequit (cf. quae dixi Annal. phil. 1880 p. 107 not.). Nunquam enim cum ad verbum sua Hesychium descripsisse compertum habeamus, in hac Chaldaeae vita id facturus fuisset, si Suidana vita vere ab eo profecta esse putanda est. Itaque Suidam hoc loco Hesychii, qui exstabat, de Chaldaea articulum arctiorem aspernatum aliunde auctiora deprompsisse censeo, id quod saepissime eum fecisse constat.

Atque extremo libelli capite (p. 113), quo Mettauer de tempore, quo scholia Platonica sint composita, disputavit, Hesychii sui Milesii prorsus oblitus esse videtur, cum paulo post a. 529 illa conglutinata esse docuerit, quamquam profecto post Hesychii Onomatologum h. e. exeunte saeculo sexto vel ineunte septimo ea composita esse colligere debebat.

Una autem quaestio restat, quam in suspenso reliquit Mettauer, utrum scholiastam Platonicum genuino Hesychii Onomatologo usum esse censeamus, an epitome Onomatologi. Atque cum Unters. p. 89 epitomen illum descripsisse suspicatus sim, nunc, quoniam de tempore quo scholiasta scripserit accuratius disputavit Mettauer, hoc minus valere malim, sed ipsum Onomatologum ab eo descriptum esse iudico. Quod si recte statui, etiam ea, quae in scholiis leguntur uberiora, desiderantur in lexicis, ex ampliore fonte fluxisse suspicari nobis licet.

Exscripsit Hesychii epitomen vel potius Onomatologum, § 2
ut videtur, etiam schol. Anthol. Pal. in Palat. Gr. 23 cuius vitam *Ἀγαθίας* descripsimus, Jacobs, Anth. VI p. LI et Dindorf, histor. min. II p. XIX et equidem in apparatu critico. Onomatologum dico, quoniam addidit *ἐπιγράμματα πρὸς Θεόδωρον Δεκουρίωνα*, quae verba absunt a Suida Eudociaque. Neque enim Suidae lexicon ab illo compilatum esse, cuius fere aequalis fuerit, neque prooemium Agathiae, recte vidit *Finsler*, Krit. Unters. zur Anth. p. 152 seq. (Zürich 1876).

Eodem ex Onomatologo fluxit etiam glossa *Μελέαγρος*[1]) (Jacobs VI p. LXV), qua in vita eum, qui Anthologiae codicem scripsit, adscripsisse glossam doctissimam et clarissimam de Constantini Cephalae epigrammatum distributione vidit Finsler: *ἀλλὰ Κωνσταντῖνος ὁ ἐπονομαζόμενος Κεφαλᾶς συνέχεεν αὐτος ἀφορίσας εἰς κεφάλαια διάφορα ἤγουν ἐρωτικὰ ἰδίως καὶ ἀνάθεμα* (l. *ἀναθηματικὰ*) *καὶ ἐπιτύμβια καὶ ἐπιδεικτικά, ὡς νῦν ὑποτέτακται ἐν τῷ παρόντι πτυκτίῳ.*

Tertio autem loco Hesychii doctrinam investigasse mihi visus sum, cum scholiasta p. 103 ad lemma *εἰς Πολέμωνα καὶ Κράτητα* addat *τοὺς φιλοσόφους. ὅτι ὁ Κράτης ἔγημεν Ἱππαρχίαν τὴν φιλόσοφον.* Ad quae monuit Iacobsius: 'quae nuptiae nihil faciunt ad hoc carmen, scriptum in duos philosophos, qui, cum in magna familiaritate vixissent, eodem conditi sunt tumulo'; Finsler p. 155: Das Gedicht gab also keinen Anlass zu diesem Scholion, letzteres ist also vom Lemmatisten aus dem Vorrath eignen Wissens (?) oder vielmehr, weil das angesichts der unter 1 angeführten Lemmata durchaus unwahrscheinlich ist, auf *Grund einer Ueberlieferung* hinzugefügt'. At temere scholiastam hoc ex Cratetis vita ab Hesychio descripta sumpsisse suspicor (cf. v. *Κράτης*), nisi forte illum a Laertio Diogene id mutuatum esse autumas.

Dubito denique addere verba de Euphorione dicta p. 406 *εἰς τὸν Εὐφορίωνος τάφον, τοῦ μύστου τῶν Ἑλληνικῶν* (*Ἑλλήνων ἱερῶν* coni. Paulssen) *μυθολογημάτων ἢ τελεσιουργημάτων*, de quibus cf. Meineke, Anal. 32 seq., Finsler l. c.

§ 3 Saeculo decimo exeunte Epitomen compilavit Suidas.[2])

---

1) Cui appicta est in codice haec correctoris nota: *ὅτι ὁ Μελέαγρος Γαδαρηνὸς ἦν, τὸ γένος Σύρος. ἐτελεύτησεν ἐν Κῷ τῇ νήσῳ* et p. 82 eiusdem: *Γαδαρηνὸς ἦν ὡς ἐν ταῖς ἔμπροσθεν αὐτὸς ἑαυτοῦ ἐμνημόνευσεν. ἤκμασεν ἐπὶ Σελεύκου τοῦ ἐσχάτου*, et ad VII, 418 *εἰς τὸν Μελέαγρον τὸν ἐπιγραμματοφόρον. οὗτος ὁ Μελέαγρος ἐν Κῷ τῇ νήσῳ καταγηράσας ἐτελεύτησεν.*

2) Suidae aliquo libro praestantissimo, fortasse eo exemplari, a quo Par. **A** descendit, usus est Pseudo-Hesychius, quem suum de viris illustribus tractatum saec. XII composuisse docui praef. Hes. p. X seq. Conspirat enim textus illius plerumque cum **A** vel **V**, quod luculenter patefactum est ex glossis *Διαγόρας* (*ἐπεκλήθη* — exit. **AV** om. rel.), *Δράκων* (*ὑπὸ τῶν Αἰγ.* solus **A**) *Πλάτων* (*ἔγκνος* solus **A** *ἔγγυος* rel.);

Sed praeterquam quod non optimum Onomatologi exemplar in manibus habuisse putandus est, tantopere Hesychii doctrinam parvi fecit, ut mox suis ineptiis nugisque eam inquinaret, inprimis cum christianae aliquid se fidei debere arbitraretur (cf. ante omnes v. Ἰώσηπος et Λουκιανός), mox temere ac parum diligenter ex iis libris, quos perlegerat, velut ex Laertio Diogene, Philostrato, Damascio, Eunapio, Athenaeo, ex nonnullis patribus ecclesiasticis, velut ex Socrate, Philostorgio, Sophronio, plura describeret vitisque Hesychianis adiungeret, ipsa vita Hesychiana prorsus fere reiecta (cf. Ἀρίσταρχος Τεγ., Ἱεροκλῆς, Σεβῆρος, Τελέσιλλα al.) vel parte eius omissa (cf. Καλλισθένης.)[1] Nec minus id probasse mihi

cum V facit in gl. Ἐπιμενίδης (om. πόρρω χρόνον), Ἐρατοσθένης (*Hes.* ἐγγίζων, V ἐγγίσας, rel. ἐγγίσαντα), qua in vita solus genuinam lectionem Βῆτα servavit (βήματα Suid. libri), quorum utrumque servare conatur Daub, Stud. p. 84; gl. Γενέθλιος solus servavit μιᾷ. — De librorum manuscriptorum indole ac natura infra § 4 dicetur. — De tenuissimis excerptis, quae in Zonarae quod fertur lexico extant, dixi Unters. p. 92 seq.

1) Quod etiam de nonnullorum grammaticorum vitis crediderim, Apollonii et Herodiani. Utriusque enim vitas olim locupletiores fuisse manifesto probatur vita Apollonii, quae sub Theodosii grammatici nomine fertur a Sylburgio (Francof. 1590) edita et ex Par. 2603 ab Osanno ad Philem. p. 306 (cf. etiam Lentz., Herodian. I p. 6; Bekker, Anecd. p. 1141), sed a Westermanno omissa (cf. Wachsmuth, Symb. p. 144 not.), in cuius initio Hesychiani coloris vestigia comparent. Textum descripsi in appendice n. I. Quod autem de hac vita constat, de vita Menagiana Aristotelis valere negavi Unters. p. 93 seq., quod vel Platonis vita ab Hesychio descripta maxime probatur. Erraverunt enim Rose, Arist. Pseud. p. 18 seq. (et Susemihl, Arist. Polit. p. XLIII), Schneider, Callim. II p. 26, Heitz, verl. Schriften d. Aristot. p. 15, Nietzsche, Mus. Rhen. XXIV p. 216, Maass, Biogr. p. 81 et 119. Verum vidit Wachsmuth, Symb. p. 138. Codex Menagii ubi lateat, ignoratur, sed extat eadem vita in codice chartaceo Patmensi, quem descripsit Tischendorf, Wien. Jahrb. 110 Anzb. p. 17) et bis descripta est in cod. Ambrosiano R. 117 sup. saec. XV (cf. Rose l. c. p. 10 et 709; Aristotelis ed. Berol. V p. 1466). Nec magis valet de vita Aristotelis Marciana, quam ex Ven. 300 (leg. 257) edidit Robbe (Lugd. Bat. 1861). Utramque vitam, Menagianam et Marcianam in appendice n. IV—V recensui, Marcianam cum notis Ervini Rohdei. Fortasse etiam ex Onomatologo nonnulla fluxerunt, quae in cod. Vind. XLVII in Cat. Vind. VII p. 189 (cf. etiam Rohde, Mus. Rhen. XXXIII p. 169) de Ptolemaeo Claudio tradita extant (app. n. II), quorum partem ediderunt Lentz, Herod. I p. 7 et Nobbe, Ptol. p. XX (totam enim Hesychianam esse nego), cum Oppiani vitam (app. n. III) in cod. Matrit. XX (Iriarte p. 82) Constantini Lascaris manu scriptam et ex vita editionibus praemissa (Westerm. p. 65) et ex Suidae articulo

visus sum, quod saepius Suidas grammaticam glossam confudit cum biographica, vel addens verba *ὄνομα κύριον* (cf. *Ἀππιανός*, *Ἀρκεσίλαος*, *Δικαιογένης*, *Κοκκηιανός*, *Μελέαγρος*, *Μέλισσος*, *Σιμπλίκιος*, *Σκάμων*, *Σώφιλος*, *Φιλέταιρος*, *Χαρίτων*), vel casum nominis genetivum (cf. *Δέξιππος*, *Ἴστρος*, *Λέων Βυζ.* (?), *Νύμφις*, *Χίλων*, *Ἀραρώς*[1]), fortasse *Γενέθλιος*, *Λέων*, *Παλλάδιος*, *Λαχάρης* [cf. Daub, Stud. p. 60], *Χαρίτων*) vel adiciens cuiusvis generis regulam (cf. *Ἀρίων*), vel quidpiam de nomine urbis (cf. *Ἱερών*. *Καρδιανός*) vel inanem aliquam voculam, quae deesse ei videretur, velut *ἔφασαν* v. *Ἰσοκράτης*, *ὄνομα* vel *τοὔνομα* v. *Ἰουλιανὸς παρ.* *Ἱπποκρ.* *Κῶς*, *Πολέμων*, fort. *Ἀθήναιος* (?), *Πίνδαρος*, *Πυθαγόρας*, *οὗτος* v. *Ἰάσων*, alia v. *Λυγκεύς*, *Μεσομήδης* (cf. ad v. *Φρύνιχος τρ.*, *Τυραννίων νε.*, *Φιλάγριος*), quamquam ab Hesychii more discrèpant, vel exponens eius quem perlegerat libri materiam (v. *Ἰάμβλιχος* al.; cf. Mus. Rhen. XXXV p. 202, p. 204. seq.), vel corrigens lectionem traditam altero loco male intellecto, velut v. *Πορφύριος* addens *Ἀμελίου τοῦ* et *μαθητοῦ*, perperam relata vocula *οὗ* in v. *Πλωτῖνος* ad Amelium, quae potius spectat ad Plotinum (similem errorem admiserunt Luc. Holstenius de vit. Porphyr. c. VI et Kusterus). Bis iam erraverat in glossa v. *Ἀμέλιος*, quam ex Porphyrio misere conformavit. Quo saepius factum est, ut biographica glossa posthac prorsus evanuerit (cf. *Ἀκύλας*, *Ἀμειψίας*, *Ἀναξίλας*, *Ἄντυλλος*, *Ἀρκεσίλαος*, *Δωσιάδης*[2]) *Δωσίθεος*, *Εὐγαίων*, *Μελέαγρος*, *Ὀνήσιμος*, *Οὐλπιανὸς Γαζ.* *Σιμπλίκιος*[3]), *Σκάμων*, *Τουσκιανός*, *Χαρίτων* [Eud. v. *Δαμόξενος*]. Librorum etiam tabulam omnino desiderari vel mu-

---

conflatam esse censeam. Cuius partem aliquam verbo tenus Suidae adhaerere vidit etiam Ausfeld, de Oppian. p. 10 (Lips. 1876).

1) Legitur enim in optimis libris *Ἀραρὼς καὶ κλίνεται Ἀραρῶ, ὥσπερ ἀμνώς, ἀμνῶ, τυφώς, τυφῶ*, quae verba delevit Kusterus.

2) Quam ambigua sit tota haec quaestio, me non fugit. Quamquam hic quoque negari nequit, eiusmodi glossas mutilas vitarum posse Hesychianarum frustula esse; itaque addere quam omittere malui. — Praeterea autem moneo, ex gl. *Ἰσίδωρος πρεσβύτερος* duos cognominatos ab Hesychio descriptos fuisse effici, quorum alterum neglexerit Suidas, id quod saepissime factum esse patet (cf. ad v. *Μνασέας*).

3) Ubi ex glossa biographica supersunt verba [ὁ] *φιλόσοφος*, quae plerique deleverunt.

tilatam extare docent gl. *Ἀλκιβιάδης*[1]), *Δημοσθένης Ἀβδ.*, *Μίμνερμος*, *Παῦλος Αἰγ.* al., saepius ipsum Suidam Hesychianae tabulae loco ex suo ingenio ab illa diversam intrusisse gl. *Ἀριστοφάνης κωμ.* et fortasse *Ἱπποκράτης*, saepiusque omisisse verbum doctrinae genus indicans, quale *ἱστορικός*, *ἰατρός* sim. gl. *Ὀρειβάσιος*, *Σέργιος*, *Τίμαιος*, *Χριστόδωρος Θηβ.*, *Ὠρίων Θηβ.* al. Nonnunquam autem ex diversis vitis, fortasse cognominatorum, talia confusa esse constat, velut *υἱὸς* v. *Ἀριστοφ.* v. *Φιλέταιρος* forte ex Philippi comici vita, *ἱστορικός* v. *Ὀνάσιμος* ex Onesimi furatum, *ῥήτωρ* v. *Τιμαγένης ἱστ.* ex rhetoris Timagenis, *ῥήτωρ* fortasse etiam v. *Κεφαλίων* aliunde raptum (cf. Daub, Stud. p. 7), *γραμματικός* v. *Ἰάσων* ex alterius Iasonis vita (om. Eud.), nisi potius cum Gutschmidio praefers *γραμματεύς*, *ποιητής* v. *Τρύφων* aut ex antiquioris aut ex iunioris Tryphiodori (in qua hodie desideratur) illapsum; alia a vero abesse dixi ad v. *Κρίτων*, *Λέων Βυζ.*, *Παμφίλη*. Quibusdam vero in vitis vel ipsa glossarum lemmata exciderunt, quibus scriptoris nomen olim legebatur: constat id quidem de Philippo Opuntio, fortasse de Timochare, Aristarcho Tegeata, Cornuto, quem cum rhetore, Livii aequali, inepte Suidas confudit, quemadmodum Severum sophistam cum imperatore. Saepissime autem genuina verborum series in Suidae vitis violata est, quam nisi certissimis argumentis adductus revocare non ausus sum (cf. v. *Ἀναξανδρίδης*, *Ἀππιανός*, *Ἐμπεδοκλῆς*, *Εὐκλείδης*, *Θέων Γυμνασίου*, *Στράττις*, *Τίμαιος ἱστ.*, *Φιλόξενος Κυθ.* al.). Et profecto, id quod maxime dolendum est, non omnes Hesychii vitas Suidas descripsit, sed prout videbatur, hanc vitam lexico suo inseruit, illam omisit, accuratissime, ut opinor, vitas quae sub litera A et X leguntur, describens, quod etiam de Eudocia notum est. Idem iam epitomatorem fecisse arbitror, quoniam nonnullas celeberrimas, inprimis poetarum (*Ἀρχίλοχος*, *Νόννος*, *Μουσαῖος*, *Κόιντος*) vel historicorum vel aliorum (velut *Οἰνοπίδης Χῖος*, *Καλλίστρατοι* al.) prorsus intercidisse manifestum est.

---

1) Nam, ut in vita Themistoclis, de orationibus Alcibiadis (cf. Cic. de or. II, 23) dictum fuerit. Cf. Ruhnken. hist. Or. p. XXXVIII.

Alias vero vitas auctorum, qui nunquam fuerunt, effinxit Suidas [1]) (interdum fortasse lector), plerumque fonte, quem exscripsit, male intellecto vel glossa marginali perperam adhibita, velut alteram vitam Alcmanis, Pyrrhonis, Sapphonis, Sopatri, Sophronis, Timonis, tertiam Corinnae, vitas Soteridae, Euschemi comici, Persae epici, Hesiodi fratris (de quo cf. Daub, Annal. phil. 1881 p. 246), Stratonis geographi (cf. Daub, Stud. p. 18) al.

Nonnullis autem corruptelis insignibus Suidae vitae adulteratae sunt, quas ab ipso profectas esse nego, velut vitam Chironis ex Hesiodi carmine *ὑποθῆκαι Χείρωνος* secus intellecto ortam, et Polyeucti comici ex Heniochi eiusdem nominis fabula conformatam. Utraque cum legatur etiam in Violario, ab Hesychio vel potius ab epitomatore insipienti additam suspicor, quem saepissime errasse constat. Ab interpolatore adscriptam esse mihi quidem non persuasit Daub, Stud. p. 141. Nec magis probabilis Suidae glossa a Kustero restituta *Πολύευκτος· τοῦτο δρᾶμά ἐστιν Ἡνιόχου τοῦ κωμικοῦ.* Ad eundem fortasse epitomatorem recurrit nomen Ephippi in gl. *Ἔφορος*, et in Suidae libris omnibus et in Violario servatum, quod ex glossa proxime antecedenti repetitum primus suspicatus est Vossius, de hist. Graec. p. 68 West., cui assentit Daub. de Suid. p. 409, nisi forte duos scriptores confusos esse putaveris, id quod equidem censeo, cum nonnulli Ephori libri sophistae potius alicuius videantur esse, quam historici. Quae denique perturbata extant in vitis

---

1) Hesychius vel epitomator fortasse finxit vitas Pindari et Procli Mallotae iunioris, quas offert etiam Eud. p. 598 et 611, antiquioris poëtae Menandri, quam eadem habet p. 498, aliorumque cognominatorum, velut alterius Euripidis, Melanippidae, Cratetis, Timoclis, fortasse Tryphiodori, Phrynichi, Sorani Ephesii (viderunt Osann, Quaest. Hom. III p. 12 not. 12, Dietzius Soran. p. 23, Kleist, de Philox. p. 17 not.) al., distinxit etiam inter Irenaeum et Pacatum, inter Pherecydem Lerium et Atheniensem, contaminavit Sextum Africanum et Empiricum, Asinium Pollionem et Trallianum, fortasse Strattidem et Ephippum Olynthios al., quamquam neque ex silentio Eudociae neque ex vitis eius, cum interpolationes passa sit, certi aliquid colligi potest. Nec minus si gl. *Σωτάδης Κρής* et iambographus et comicus s. fin. manifesto confusi videntur, hoc Hesychio opprobrio esse quam Suidae malim, id quod de plerisque eiusmodi erratis valere opinor.

Aristonymi[1]), Meleti, Simmiae Rhodii al. in Suid. libr. et Viol. ad ipsum epitomatorem rectius reiicienda putavi, quod facillime possis explicare, si mox scriptorum nomina vel nominum literas initiales in margine addita fuisse posteaque a librariis omissa, ita ut duae confunderentur vitae, mox nonnullas vitarum partes a librariis describentibus omissas marginique adscriptas genuinoque loco motas tecum consideres. Quae autem v. *Σωσιφάνης* in codd. et edd. vett. praeter tres Par. et Vat. Pears. vitiose tradita sunt, haec ex duabus glossis grammaticis et una biographica a librariis conglutinata esse patet: *Σωσικλῆς ὄνομα κύριον. Σωσιφάνης ὁμοίως κύριον. Σωσιφάνης Σωσικλέους* (*υἱὸς Σωσ.* V), *Συρ. κ. τ. λ.*

De Hesychio, Suidae fonte, primus recte vidit *Schneider*, de tab. Callim. p. 12 (Callim. II p. 3 seq.), postquam magno in errore versati sunt Bernhardy, Westermann, aliique multi. Rem prorsus patefecisse sibi visus est *Schmidt*, Did. p. 17 not. 1 et Annal. phil. 71 p. 775, postquam Cramer, Anecd. Par. I p. 11 ex codice Paris. 2677 saec. XVI, olim Telleriano, edidit hunc indicem fontium Suidae: 'Excerpta ubi de Eudemo rhetore, Helladio grammatico, Eugenio, Zosimo, Cecilio, Longino, Luperco grammatico, Iustino sophista, Pacato, Minucio, Pamphilo grammatico et Hesychio Milesio: nihil autem quod in Suida non legatur'. Cf. Wachsmuth, Symb. p. 138 not. 1, Boysen, de Harp. font. p. 33. At caveas, ne nimis confidenter hic ad Onomatologum alludi censeas, quia similem errorem in schol. Ar. Nub. 540, quo loco de Hesychio Alexandrino agitur, adumbravi Hesych. Miles. praef. p. XII. Schneiderum autem Schmidtiumque secuti sunt *Lehrs*, Mus. Rhen. XVII p. 453 (Pindarschol. p. 159), *Wachsmuth*, Symb. Bonn. p. 138 seq., *Müller*, fr. hist. IV p. 155, *D. Volkmann*, Symb. p. 728 not. 18, *Mendelssohn*, Act. Soc. Lips. II p. 181, *Boysen*, de Harpocr. font. p. 12 al. Indolem vero atque stilum, quae in vitis Hesychianis agnoscuntur, sagaciter illustraverunt *Nietzsche*, Mus. Rhen. XXIV p. 216 seq., *Volkmann*, Symb. p. 717 seq.[2]), *Rohde*, *Daub* al., quamquam nec hodierno tem-

1) De quo recte iudicavit Bergk, Hist. Lit. Graec. I p. 192, nec laude digna est sententia Pulchii p. 82 al.

2) Quaedam alii investigaverunt, velut Steffen, de canon. Al. p. 25

pore desunt, qui de Hesychio ineptiant, velut *Maass*[1]), de Sib. p. 54 et Biogr. p. 81, 119, 120 al. Nemo sane hodie est, quin primarium Suidae in vitis describendis fontem Hesychii Milesii Onomatologum vel eius epitomen fuisse persuasum habeat, nec quisquam eas vitas facillime se a reliquis lexici articulis seiungere posse negabit. Attamen difficilius illud esse hac editione probatur.

§ 4 I. Saeculo undecimo, centum fortasse annos post Suidae aetatem, c. a. 1070 eadem epitome usa est Eudocia imperatrix, Constantini Ducae uxor, cuius Violarium (*Ἰωνιά*) extat in Par. 3057 saec. XVI in. et in apographo Suppl. 42 saec. XVII (cf. Unters. p. 3). Atque haec quaestio, num Eudocia vera Hesychii epitome usa fuerit an potius praestantiore vel uberiore Suidae libro nescio an omnium difficillima sit, quamquam ad ipsum vitarum textum i. e. ad Eudociae auctoritatem confirmandam minus interesse patet, utrum ex pleniore Suidae exemplari nunc deperdito an ex fonte eius sua derivaverit. Primus enim qui de hac re disputavit *Bernhardy* in praef. Suid. cum plerisque aliis — dico Welcker., Kl. Schr. III p. 138, Kleineum, Stes. fragm. p. 3 — perfectius Suidae exemplar Eudociae praesto fuisse censuit. Quod praefracte negavit *M. Schmidt* Annal. phil. 1855 p. 474, Hesychii Onomatologum fontem eius fuisse ratus, cui deinceps assentiebantur *V. Rose*, de Ar. libr. ord. p. 50, *H. Weber*, Philol. Suppl. III p. 469 not. 35, *Fr. Nietzsche*, Mus. Rhen. XXII p. 189 seq. XXIV p. 212 et 228, *Th. Bergk*, Lit. Gr. I p. 293 not. 50, *Sommerbrodt*, de phlyacogr. Gr. p. 22 (Vrat. 1875), *H. Dunger*, Diktys etc. p. 11 et 52 (Dresd. 1878), equidem in libro 'Untersuchungen über Suid. und Eud.' (Leipzig 1879), al. Ex contraria autem parte post Bernhardyum disputavit *R. Nitzsche*, Quaest. Eud. p. 28 seq. (Altenb. 1868) post eumque innumeri fere critici: dico Wilamowitzium, Maassium[2]),

---

not. verborum *κρίνειν*, *ἐγκρίνειν*, *ἐκκρίνειν* usum in vitis *Λυκοῦργος*, *Νικόστρατος*, *Πυθέας*, *Ὑπερείδης* observatum.

1) Is enim, ut uno exemplo utar, Suidae glossam *Φρῦνις* ab Hesychio datam esse inepte dixit, quam ex schol. Aristoph. Nub. 976 fluxisse iam vidit Kusterus.

2) Non attinet ea refutare, quae Maass, Biogr. p. 114 seq.

Daubium[1]), Pulchium, Pappenheimium, Gropium, Patzigium, quorum plerique, quae ipse Unters. p. 35 seq. disputavi, ea refellere studuerunt, alii, velut Pulch, novis argumentis caute innisi, alii, id quod Wilamowitzio eiusque discipulo plerumque placet, causis omnino non additis, sed dictis temerariis, ineptis, arrogantiae plenis.

Nec hic negaverim nec unquam negavi, plures vitas in Violario extantes prorsus de Suidae lexico pendere, seu de codicibus manuscriptis seu de editionibus, quod quam difficile diiudicatu sit nemo nescit (attamen Aldinam in nonnullis vitis suppositam esse probabile est), cuius rei haece luculentissima mihi offeruntur exempla, si silentio omittam eas vitas, quae in utroque libro ex scholiis ad Aristophanem fluxerunt, seu ad verbum descriptae seu neglegentius breviatae. v. *Ἀρχέδικος* Eud. add. alteram Suidae vitam ex Polybio compilatam; v. *Ἰσαῖος* habet vitae partem ex Harpocratione a Suida depromptam, quapropter Hermippi locum ab Harpocratione laudatum uterque omisit nec minus Demetrii Magnetis librum *ἐν τοῖς περὶ ὁμωνύμων ποιητῶν* [add. *καὶ συγγραφέων*], additis ex alio fonte vel ex uberiore Harpocrationis libro[2]) verbis *οὗτος — προαγαγών*; v. *Καικίλιος* s. fin. praebet Suidae nugas, quas interpolatori deberi iniuria obtinet Pulch p. 76, *πῶς δὲ Ἰουδαῖος σοφὸς οὕτω τὰ Ἑλληνικὰ τοῦτο θαυμάζω*, quae in libris varie leguntur, nisi potius lectorem aliquem iam epitomes margini ea appinxisse suspicaris; v. *Μενεκράτης* add. locum Athen. VII p. 289 ab Hesychio prorsus alienum; v. *Νόννος* add. ex Suidae articulo *Νόνναι* (cf. Pulch p. 76), quamquam etiam fieri potest, ut ex Anth. Palat. codice desumpta sint (cf. Jacobs VI p. LXV); v. *Πέτρος* add. Suidae verba deprompta ex Menandro p. 429 Nieb.; v. *Ποτάμων Μιτ.* adiunxit Suidae glossam *καί ποτε — πολεμεῖν*; v. *Σῆμος* praebet verba *ἐν τούτῳ*

---

exposuit, quem neque Suidae neque Eudociae articulum unquam vidisse opinor.

1) Is quamquam totam quaestionem non examinavit, tamen omnibus in locis, exempli gratia Stud. p. 129, tanquam nulli dubitationi obnoxia sit, de ea loquitur.

2) De indole codicum, quibus Harpocrationis lexicon nobis servatum est, cf. Boysen, de Harp. font. p. 6.

δὲ μνημονεύει — exit. a Suida (vel lectore) ex Athen. XIV p. 622 compilata; v. *Σιλβανός* habet glossam Suidae, quam ipse ex gl. ἐπιπόλαιος iteravit; v. *Φωκυλίδης* add. verba a Byzantino aliquo inepto adscripta παραινέσεις — κεκλεμμένοι.

Atque hanc rem Unters. p. 76 seq. et 153 seq. sic intellegendam volui, ut eiusmodi articuli partim a lectoribus ex Suidae lexico in margine transscripti paulatim in textum Violarii immigrarint, quod innumeris probatum esse exemplis satis apertum est, partim ab eo adiecti, qui Violarium typis exprimere voluit.[1]) Nostro enim Violarii codice cum nonnulla legantur in margine, quae serius adscripta esse patet, hoc et antea saepius factum esse veri simile est. Quod si eiusmodi additamenta removes, reliquas Violârii vitas ex epitome fluxisse opinor. Quod ut probem, de ipsius Violarii textus indole ac condicione pauca praemonenda videntur esse.

II. Inter Suidae libros manuscriptos nobis servatos praestantia eminet A = Par. 2625 et 2626[2]), quorum ille bombycinus est, fol. 305 constans, cuius maxima pars descripta est exeunte saeculo XII vel ineunte XIII, folium primum et fol. 260 — 305 posteriore tempore saec. XIV vel XV in charta scripta, sed ex optimo exemplari descripta, cuius folia obsoleta vel intractabilia facta esse suspicor. Primum contulit Kusterus, post eum multo accuratius Gaisfordus. Ipse Par. 2625, qui neglegentius excussus erat, Tubingam Parisiis missam diligentissime retractavi multasque lectiones, quae etiam Gaisfordum fugerant, in apparatu adieci, inprimis lit. *E* — *Θ*. Ad cod. A bonitatem proxime accedit

1) Ut unam rem breviter tangam, quis est criticorum, qui duos articulos Violarii p. 585 seq. de Pylade saltatore et Clearcho ex Athenaeo intrusos auctorumque seriem usquequaque servatam intempestive interrumpentes et a Violarii ratione prorsus recedere et ab impostore adscriptos esse neget? Cf. p. 117 de Archippo art. et Unters. p. 164.

2) Praestantiam perspexit Kusterus: „Par. A, qui trium cod. Ms. qui in bibliotheca Regia Parisiensi adservantur, optimus est et vetustissimus". De codicis aetate recte iudicavit Hase, praef. in Lydum p. XXVIII. Ceterum in cod. Par. 2625 hasce enotavi lacunas: desunt lit. *E* gl. ἐληλεγμένον — [παρ]όντος κινδύνου (in gl. ἐμφατικῶς), unum ut videtur, folium, lit. *I* ὀνομάζουσι (in gl. Ἰγνάτιος) — πίκτοντες εἰς βασιλέα (in gl. Ἰκτῖνος), duo vel tria folia, in eadem lit. ἀπειροκαλία (in gl. Ἰούνιος) — exit. gl. spatio idoneo relicto.

Vaticanus Pearsoni, nunc Vat. 3. 4, chartaceus saec. XV (in catalogo, quem publicavit Haase in Serapeo tom. XII p. 136, n. 16)[1]), foliis 510 constans, cuius lectiones ex Pearsoni exemplari olim Cantabrigiae servato Kusterus exscripsit (notavi Vat. Pears.). Atque Gaisfordiana editio mihi suppeditavit lectiones codd. B = Par. 2622 saec. XIII vel XIV, C = Oxoniensis bibl. Coll. corp. Christi[2]), E = Bruxellensis, olim Antwerpiensis saec. XV, quibus addo editionum Mediolanensis a. 1499 (M) et Basileensis a. 1544.[3]) Aldinam autem a. 1514 editam, quae quamvis ex Mediolanensi descripta multas singulares lectiones praebet seu ex altero codice seu ex editoris ingenio additas, ipse cum meo Suidae exemplari diligentissime contuli; Genevensem Porti (a. 1619) ex Basileensi descriptam merito neglexi. Codicis praeter A praestantissimi V = Leid. Voss. F. 2 (olim Voss. 2°1) lectiones maxime insignes (potissimum eas, de quibus viri docti dissentirent) exscriptas a W. Calando, per literas mihi misit vir doctissimus atque benevolentissimus de Rieu, qui bibliothecae Leidensi praestat.[4]) Ab eodem accepi hanc codicis descriptionem: Voss. 2, bombycinus, saec. XII (ex Cobeti sententia), fol. 409, tribus eiusdem saeculi manibus conscriptus, quarum una fol. 1—144; altero fol. 144—168, tertia fol. 168—171, prima 171—409. Ceterum moneo, Suidam ipsum in lexico suo uncialibus litteris usum fuisse, quod confirmatur multis eius generis mendis, velut v. *Τιμαγένης* — *Δαβάνῳ* p. *Ἀλβάνῳ*,

1) Haec A. Mau rogatus amice mecum per literas communicavit, enumerans praeterea alios libros, quibus Suidae lexicon servatur: Vat. 881, chartaceum saec. XV, Vat. 1296, bombycinum saec. XIV, Urbin. 161, chartaceum saec. XV. De diversitate lectionis ab Ang. Mai, Nov. patr. coll. II p. 348 allata cf. infra v. *Ἰάμβλιχος*.

2) Collatus est in quattuor prioribus literis et in sequentibus, ubi V, quocum plerumque conspirat, mutilus est.

3) Cf. Kusteri praef.: „Haec editio haud fere ab Aldina discrepat, nisi ubi sphalmata typographica habet vel ab editoribus interpolata". Aldinam autem plerumque de Mediolanensi pendere viderat Bernhardy, praef. p. XCI seq.

4) Inde certior factus sum, in apparatu Bernhardyi et Westermanni, quibus locis littera V signata sit Gaisfordi collatio, littera *V Gronovii ad marginem Kusterianae adscripta, Gronovii scripturas plerumque neglegentissime lectas esse. Ut unum afferam exemplum, v. *Ῥίνθων* habet V *κωμικά, τραγικά λϛ'* non (ut *V) *κωμικὰ λϛ' τραγικά*, nisi forte *ν'* (i. e. *η'*) suprascriptum *ϛ'* est.

Σώφιλος — *Δημία* p. *Δηλία*, *Μουσώνιος* — *Βουασινίου* p. *Βουλσινίου*, *Ὅμηρος* — *Ἰαμονίδης* p. *Ἰδμονίδης* et *Μνησιγένους* p. *Μελησιγένους*[1]), *Εὐσέβιος Οὐαπιανῷ* p. *Οὐλπιανῷ*, *Σωσίβιος παλαιῶν* fort. pro *παιδιῶν* al. (cf. etiam Unters. p. 71 seq.).

Sin codicum Suidanorum et vett. edd. lectiones percurrimus, nonnulla omnino rectius legi in ABEM videmus (in M tum corr. Chalcondylas), cum alia menda communia sint BEM vulg. Ald. Eud., permultis autem locis ABVE genuinam exhibeant lectionem, reliqui vitiosam, velut illi plerumque *τῶν δήμων* (sic A v. *Ἀντιφῶν*; corrig. Bernhard. app.) rel. *τὸν δῆμον*; saepius etiam E solus recte legit, cuius librarium textum correxisse censeo.[2]) In permultis autem locis AV (quibuscum fere consentit Vaticanus a Pearsono excussus) solos rectam lectionem habere perspexit Kusterus[3]), unde plurima remedia textui Suidae corruptelis inquinato afferret. Attamen multum abest, ut utrumque librum tanquam unum atque absolutum fundamentum textus Suidani esse arbitremur[4]), cum aequo sae-

---

1) *Μελησαγόρας* pro *Μνησαγόρας* occurrit Apollod. III, 10, 3; cf. Heyne, obss. ad Ap. p. 358, Voss. hist. Gr. p. 22 West.

2) Velut, ut oratio plenior fiat, solus pluriens addens *δὲ*: cf. *Καρκῖνος* al., vel titulum corrigens v. *Θέων Ἀλ.* (cf. Daub, Stud. p. 54).

3) Cf. v. *Κλήμης*, ubi **AV** *αὐτοκράτορας*, **BEM** Ald. Eud. *αὐτοκρατορίας* al.

4) Editores, qui presse vestigia codd. **AV** secuti sunt, saepissime Hesychii textum ridicule vexaverunt, velut *δὲ* post *ἔγραψε* mox cum **AV** inserentes, mox cum iisdem removentes, qua in re moneo voculam *ἔγραψε* vel *γέγραφε* vel *ποιήσας* nonnullis locis, ubi locutionem violet, lectori deberi (cf. *Ἀντιφῶν*, *Ἀριστόδημος*, *Ἀρριανός*, *Αὔγουστος Καῖσαρ*, *Ζηνόδοτος Ἀλ.*, *Στράττις Ὀλ.* [ubi ad glossam Stratonici physici pertinet], fortasse v. *Εὐστέφιος*, *Ἰσίδωρος*), — verborum seriem inepte tenentes, velut v. *Λιβάνιος σοφιστὴς Ἀντιοχεὺς* pro *Ἀντ. σοφ.* al., v. *Ἰόβας* cum **A** reponentes *πολλὰ πάνυ* (cf. v. *Φάλαρις*), v. *Προαιρέσιος* cum **AVE** expungentes *παρά*, quod maxime necessarium est. Nec minus errantes v. *Λιβάνιος* cum **AVE** praeferebant vitiosam *τῶν ἐπὶ χρόνων*, aliaque expungebant, quia absunt **A** vel **V**, quae saepius in textum revocavi, exempli gratia extrema verba gl. *Πολύβιος*, tum verba *ἔγραψε* vel *γράψας* nec minus *εἷς* ante *τῶν δέκα ῥητόρων* et *τῶν ζ' σοφῶν* mox ponebant mox omittebant, quamquam neque in **AV** neque in rel. certam eius rei rationem conspicuam esse constat, deinde *τὰ* ante *μέχρι* vel *ἕως* et post *ἔγραψε* mox cum libris omittebant mox addebant, quamquam omnibus fortasse locis revocandum est (cf. *Κοδράτος* et ad v. *Σώπατρος Ἀπ.*). Ut minutiora denique perstringam, v. *Ξέ-*

pius mutilatam nobis praebeant lectionem, reliqui genuinam, ita ut unum vitiorum genus codices AV occupasse, alterum reliquos libros manifestum sit, quo demonstrato archetypos utriusque familiae diversis mendis contaminatos fuisse patet. Nonnunquam etiam Aldina et Eudocia (de reliquis tunc tacet Gaisford) rectam lectionem habent, reliqui mendosam, velut v. *Ἱπποκράται δύο* soli legunt *τοῦ αὐτοῦ γένους* rel. *αὐτοῦ γένους*. Quae fortasse librarii codicis Aldini et Eudociae correxerunt, quamquam certis argumentis demonstrari nequit.

Atque ex innumeris fere codicis A mendis haec enumerare liceat: *Ἀγάπιος* — *μαρίνων* p. *μαρίνῳ*, *φιλομαθεῖα* p. *φιλομαθίᾳ*, *Ἀδριανός καὶ ἐν* p. *ἐν*, *Αἰλιανός* — *χρηματίσας* p. *ὁ χρημ.*, *Αἰσχίνης* — *Φακέας* p. *Φωκέας* et *Δημοσθένης* p. *Δημοσθένην*, *Αἰσχίνης Χαρ.* — *Ἐριξίας* p. *Ἐρυξίας*, *Αἴσωπος* — *Σαρδανός* p. *Σαρδιανός* et *Λοιδοῦ* p. *Λυδοῦ*, *Ἀλεξ. Αἰγαῖος* — *Καίλινον* p. *Καίλιον*, *Ἀνακρέων* — *ἐλεγείαν* p. *ἐλεγεῖα*, *Ἀνακρεόντια* p. *Ἀνακρεόντεια*, *Ἀντίπατρος* — *πράξας* p. *πράξεις*, *Ἡρακλέους* p. *Ἡρακλέα*, *Ἀντισθένης* — *Ῥόδων* p. *Ῥόδωνι*, *Ἀπολλόδωρος μαθητὴς* p. *μαθητῶν*, *Ἀπολλώνιος* — *συντάξεων* p. *συντάξεως*, *Ἀριγνώτη* — *Σαμὶε* om. AE, *Ἀριστόξενος* — *τῆς Ἀρ.* p. *τοῖς Ἀρ.*, *Ἀριστοτέλης* — *ἔπειρε* p. *ἔσπειρε*, *Ἀρίων* — *ἔμμετρον* p. *ἔμμετρα*, *Ἀρχέλαος* — *Εὐριπίδης* p. *Εὐριπίδην*, *Βαβρίας* — *χαριάμβων* p. *χωλιάμβων*, *Δημάδης*, *ἀντέρησεν* p. *ἀντήρισεν*, *Διον. Ἀλεξανδρείας* — *οὗτος* p. *οὗ*, *Δράκων Στρ.* — *Σαμφοῦς* p. *Σαπφοῦς*, *Ἡρόδοτος* — *Ἀθηναίων* p. *ὑπὸ Ἀθ.*, *Μάρκος* — *προσιόντα* p. *προιόντα*, *ὁρωμένων* p. *Ῥωμαίων*, *Μένανδρος Λαοδ.* — *σοφιστοῦ* p. *σοφιστής*, *Μινουκιανός* — *ἐπὶ Γαλινοῦ* p. *ἐπὶ Γαλιηνοῦ*, *Ξενοκράτης* — *διάκονος* p. *διάδοχος*, *Οὐηστῖνος* et *Οὐλπιανός* et al. prorsus omisit, *Παλλάδιος* om. *γέγονε* — exit. initio glossae in margine addito, *Παλαίφατος Ἀβυδ.* om., *Παλαμήδης Ναυπ.* om.

ναρχος Gaisford cum **AVEM** expunxit voculam *ὡς*, quamvis insanam inde orationem effici pateat, v. *Πλάτων κωμ.* ex **A** add. *ταῦτα*, quod procul abhorreat a more Hesychiano. Nonnunquam autem etiam meliores libri correcturas passi sunt, velut v. *Ἡσύχιος*, ubi **ABVE** praebent *ἐν Κωνσταντ.*, vulg. *εἰς Κωνστ.*, quem tamen dicendi usum Hesychianum esse moneo (cf. *Δράκων*, *Σιμωνίδης Ἀμ.* al.)

ἦν δὲ οὗτος et *ἔσχε δὲ — ποιητικὴν καὶ*, *Παρθένιος* solus add. verba inepta *οὗτος ἔγραψε* — exit., *Περικλῆς* om., *Πιττακός* om. *εἷς — ὀλυμπιάδι*, *Πλάτων κωμ.* add. *ταῦτα*, quod ineptum est, *Φαίδων* om. *ἀκουστής* — exit., *Φιλίσκος βιβ. δ'* p. *βιβ. β'*, *Τιμαγένης — Κιλίου* p. *Καικιλίου*, *Φόρμος — ἢ Περσεύς* p. *Περσεύς*. Praeterea semper fere praebet *Τραϊνός* p. *Τραϊανός*, *Εὐριπίδης* p. *Εὐρ.*, *Βίβλιος* p. *Βύβλιος*, *ἐκάλεσσεν* p. *ἐκάλεσεν* al.[1])

Rarius ut videtur in cod. V apparent lectiones vitiosae, velut *Αἴνικος — μετάβαλοι* p. *μετάβολοι*, *Ἡρόδοτος Ἀρταμασίας* p. *Ἀρτεμισίας*, *Φιλάγριος — Ναυμάχου* p. *Ναυμαχίου*, *Φιλέταιρος — λαμπαδίφοροι* p. *λαμπαδήφοροι*, *Φίλιππος — θυσιακά* p. *Θασιακά*.

At AV saepius vitiosam communem praebent lectionem: *Αἰσχίνης — Κερσοβλέπτας* (AV) p. *Κερσοβλέπτην*, *Γεώργιος — μέγαν Ἀθανάσιον* (AV) p. *μάρτυρα Ἀναστάσιον*, *Δαμάσκιος Ἐλαμίου* (AV) p. *Εὐλαλίου*, *Δαμάστης Σιγιεύς* (AV) p. *Σιγειεύς*, *Δημήτριος Φαν. Νέωνος* (AV) p. *Κλέωνος*, *Διαγόρας Μιλήσιος* (AV) p. *Μήλιος*, *Εὔφρος* (AV) p. *Εὔφρων*, *Λαμπρίας ὃν* (AV) p. *ὧν*, *Πίγνης* (AV) p. *Πίγρης*, *Πίνδαρος Θηβῶν* (AV) p. *Θηβαῖος*, *Ποσειδώνιος Ἀπ. ὃς* om. AV, *Σώπατρος Ἀπ. τὰ* add. AV, *Φόρμος φοινικοῦς* (AV) p. *φοινικῶν*, *Φύλαρχος Κλεωνύμου* (AV) p. *Κλεομένους*, *Χάραξ μετ' Αὔγουστον* (AV) p. *κατ' Αὔγουστον*.

Saepius cum A vel V in eiusmodi lectionibus etiam alii melioris notae libri conspirant nonnunquam etiam omnes, velut *Ἀγαθίας ὃν αὐτὸς* (ABE) p. *ὧν αὐτός*, *Αἰλιανός Κλαυδίῳ* (ABVEM) p. *Κλαύδιος*, *Αἴσωπος Σαμ. ἐξ αὐτοῦ* (BVE) p. *ἐξ αὐτῆς*, *Ἀπολλώνιος Ἀλ. καὶ* ante *περὶ* add. (ABEM), *Ἀρίσταρχος Τεγ. εἰς τὸν νοῦν* (ABEM) p. *εἰς τὸ νῦν*, *Δημήτριος Ἰξίωνα* (ABE) p. *Ἰξίονα*, *Ἡσίοδος Διὸς* (ABVE) p. *Δίου*, *Θέσπις δεύτερον* (ABE) p. *δεύτερος*, *Θουκυδίδης Ὀλώρου* (AVE) p. *Ὀλόρου*, *Μουσώνιος Βουασίνιος* (ABV EM) p. *Βουλσίνιος*, *Μάρκελλος Ἀδριανόν* (ABV) p. *Ἀδριανός*, *Ὄλυμπος Οἰάγνιδος* (ABVE) p. *Ὑάγνιδος*, *Ὀρφεύς*

1) Etiam glossas marginales in A irrepsisse vel ipsum librarium quaedam ex suo addidisse probant ante omnes v. *Λουκιανός*, *Νικόλαος Δαμασκηνός*, *Παλαμήδης*.

Κικωναῖος (AV vulg.) p. *Κικοναῖος* (Ald. M Eud.), *Πλούταρχος Μαριανός* (ABV) p. *Μαρῖνος*, *Πρωταγόρας Νεανδρίου* (ABE) p. *Μαιανδρίου*, *Προαιρέσιος τοῦ αὐτοκρ.* (AVE) p. *παρὰ τ. αὐτοκρ.*, *Τυραννίων ἢ Μεσσ. φιλ.* (AVE) p. *Μεσσ. φιλ.*

Quod si ex eiusmodi exemplis, quae facillime augeri possunt, recentiores Suidae codices a praestantioribus non descendere efficitur, quae res vel inde comprobatur, quod pars vitarum abest ab A, aliae desunt in V, quae tamen extant in deterioribus libris, duae nobis sunt codicum familiae statuendae, quarum una continentur AV (ex quo descriptus videtur C) Vaticanus Pearsoni, altera BE al., unde manaverunt edd. vett. ante Kusterum, quamquam BE pluribus locis integriorem lectionem praestant, quam edd. vett.

III. Atque de Eudociae textu, quem nunc investigamus, nuper fusius disputavit Pulch, de Viol. p. 73 seq.[1]), qui de Aldi editione eum pendere ex triginta vel quadraginta locis conclusit (multo autem saepius Violarium cum Aldina concinere ex apparatu meo discas), nonnunquam etiam de Basileensi, quam meliores lectiones librario suppeditasse suspicatus est. Quod quam vanum commentum sit, nunc demonstrare conabor.[2]) Praemitto, quod Eudociam vel Violarii auctorem

---

1) Pulch doctissime de codice Violarii disputasse sibi visus est, cum de rasuris et additamentis, quae in margine exstant, prolixe loqueretur, quod maxime arrisit Wilamowitzio. At, quaeso, quid momenti sunt rasurae codicis saec. XVI, si calamus librarii casu aberraverit, quid marginis additamenta, quorum maximam partem adscripsit idem librarius, sin aut incuria aliquid omiserit aut si charta paginae deficiente finem articuli in margine adscripserit. Nugas sane esse arbitror. Nec saniore iudicio disputavit Gropius, Annal. phil. 1881 p. 385 seq.

2) Occasione data examinemus, quam accurate Pulch p. 74 seq., qui saepius meos errores vexavit, lectiones suas exscripserit, ut Eudociae textum de Aldina pendere efficeret. Viol. p. 248 (Vill.) *Ἰοφῶν* „*Ἴλιος*, *Περσίς* edd. vett. Eud.“. At A idem praebet. p. 268 *Κτησίας* „*Ἀμείνονα* vel *Ἀμείνονι* libri, *μνήμονα* Bas.“. Cur ex Aldina Eudocia lectionem acceperit, non intellegitur, cum vulgata sit. Idem vitium occurrit v. *Ἀναξίμανδρος*, quod Bas. editor solus correxit. Vix probabilius disputavit etiam de vitis Androclidis et Agathiae, ubi Eud. vulgatam tenet. p. 270 *Κλεοφῶν* „*Ἡριγίνη* Ald. et Eud. codex.“ At Aldina habet *Ἠριγίνη*. p. 71 *Ἀριγνώτη* „*φέρεται* cum solis vett. edd. Eud.“. At vett. edd. habent *γράφεται*. p. 426 *Φιλέταιρος* „*Αὐτοφιλέταιρος* et *Νικοστράτη* servat cum vulg. Eud.“. At *Νικοστράτη* omnes libri praeter V. p. 428 *Φιλωνίδης* „*γραφεύς* AV, *γναφεύς* cum vulg. Eud.“. At A

vitas suas non ex Suidae lexico, verum ex fonte eius deprompisse tribus potissimum et certissimis argumentis confirmatur. Primum enim nullam enarravit vitam aetatis Posthesychianae, de qua nunc ambigitur, velut *Pauli Aeginetae*, *Iohannis Damasceni*, *Theophylacti Simocattae*, *Georgii Pisidae*, *Triphyllii episcopi*, *Traiani Patricii* (*ἔγραψε χρονικὸν σύντομον, πάνυ θαυμάσιον*), *Ignatii* (*ἔγραψε βίους Ταρασίου καὶ Νικηφόρου* etc.) al., quarum partem a continuatore saeculi noni compositam esse supra dixi. Deinde autem nullius auctoris ecclesiastici vitam descripsit, quales Suidas praebet ex Eusebio, Philostorgio, Sophronio, Socrate, Sozomeno, Theodoreto descriptas (cf. quae dixi Mus. Rhen. XXXV p. 227)[1]), quamvis fuerit pia ac christiana, quorum Hesychium mentionem omnino non iniecisse inter omnes satis constat, neque omnino alios tractavit scriptores atque eos, quos ne Hesychium quidem omisisse manifestum est, velut *Synesium*, *Philonem Iudaeum* (de quo infra agetur). Tertium autem praeter nonnullas vitas ex schol. Aristoph. oriundas posteriusque ex Suidae lexico interpolatas, nullam praebet, quam aliunde Suidae fluxisse compertum habemus, dico ex scriptorum Romanorum numero *Fabii Pictoris* ex Polybio haustam, *Iuvenalis* ex Malala p. 263 Bonn., *Ciceronis* ex glossa Suidana *Φολουία*, *Ennii* ex Aeliano al., cum eadem describat *Augusti Caesaris*, *Euodi Rhodii*, *Tiberii Caesaris*, *Claudiani*, quas Hesychii esse docui Mus. Rhen. XXXVI p. 316 seq., nullam denique ex iis, quas quin ad verbum ex Damascio vel Harpocratione (cf. gl. *Εὔηνος*)[2]) ipse Suidas descripserit, nemo iam dubitat.

---

habet *γναφεύς*". p. 61 *Ἀπολλόδωρος* „*Αἰσχρίων* recte optimi libri, *Αἰσχίων* **BE** edd. vett. et Eud.". At *Αἰσχρίων* unus Par. **A** et Vat. Pearson., *Αἰσχίων* vulg. In Apollodori tragici vita „*ἀκανθόπλιξ* Eud. cum vett. edd.". At Aldina mea (et fort. edd. vett.) *ἀκανθοπλίξ*. p. 385 *Σώφιλος* „*χοιρίδιον* Ald. de coniectura et Bas. et Eud.". At Aldina cum **ABVEM** praebet *χειρίδιον*. Illis exemplis, si quaeris, facile, opinor, plura addere potes.

1) Cf. vitas Alexandri Hieropolitae, Basilii Ancyrani et Irenopolensis, Dionysii Areopagitae, Hecebolii, Eusebii Pamphili, Hippolyti, Ioannis Chrysostomi, Iustini, Iusti, Iosephi (art. I), Leontii, Methodii, Petri Mongi, Sisinnii al.

2) De poetis qui nomen *Εὔηνος* habebant, cf. Bernhardy, Eratosthen. p. 243, Hiller, Annal. phil. 1881 p. 477.

Quodque argumentum gravissimum nobis videtur esse, omisit vitas *Heleni*, *Xenocratis Aphrodisiensis* (quod nomen desideratur quidem in Suidanis libris, sed extat eius vita, quamquam hanc quidem Hesychii non esse probari nequit), alteram *Polletis*, *Posidonii*, *Telegoni*, quas ex uberioribus lexici glossis ipse Suidas descripsit et conformavit. Quod si Suidae exemplari aliquo Eudocia usa est, non Hesychii epitome, sane epitomen non ignorasse atque mira iudicii sagacitate omnes quaestiones ab illo abhorrentes eam evitasse sequitur. Quam rem vel ideo absurdam esse opinor, quod cur Eudocia ipsam epitomen quam Suidae molem compilare non maluerit, intellectu est admodum difficile. Sin autem falsarius Pulchii Rhenanus Violarium composuit, eum quoque saeculo sexto decimo Hesychii epitomen bene novisse et fraudem suam callidissime instituisse patet. Quod nec minus ineptum esse nemo negabit.

His adnectam aliud meae sententiae documentum. Eudocia praebet *Cornuti* vitam non qualem descripsit Suidas contaminatam cum uberiore rhetoris cognominati vita ex Aeliano descripta, sed extrema tantum eius articuli verba, quae profecto de philosopho dicta ipsius Hesychii sunt.[1]) Quonam autem modo haec ipsa verba prudenter eam excerpsisse statuemus, si omnem ex Aldi editione doctrinam suam hausisse putanda est?[2]) De *Gesii* denique et *Domnini* vitis Hesychianis, quae desunt in Suidae lexico, disputavi Unters. p. 60. De *Menandri* vita, quam tractavi Unters. p. 61 et Mus. Rhen. XXXIII p. 229, rem parum constare supra dixi.

Nec minus si singulas respicimus Eudociae textus scripturas, prorsus aliter quaestionem solvendam esse iudico, quam Pulchio visum est. Primum enim haec exempla iuvat enumerare, quibus cum melioribus Suidae libris Violarium conspiret:

---

1) Idem fortasse contigisset, si Aristarchi Tegeatae vitam Violarii auctor memoriae prodidisset. Nam in ea quoque Suidas Hesychii demum vitam profert, postquam peregit narratiunculam de Aristarcho aliunde depromptam.

2) Addo, quod in Aldina haec verba, cum media in lineola continui textus legantur, nullo modo dilucide signata sunt, unde in Suidae articulo duas glossas olim distinctas, quarum utraque ab nomine auctoris incohavit, Aeliani et Hesychii, confusas esse patet.

Δαφίδας — *Τελμισσεὺς* A Eud. *Τελμισεὺς* Ald. vulg., *Διοσκορίδης* AB Eud. *Διοσκουρίδης* Ald. vulg., *Εὐγένιος καὶ* ante *Εὐρ.* om. AM Eud., *Εὔπολις* — *οὗτος* BEV Eud. *καὶ οὗτος* Ald. vulg., *Εὐστόχιος* — *τὰ κατὰ Κωνστ.* ABV Eud. *κατὰ Κωνστ.* Ald. vulg., *Ἔφορος καὶ ἄλλα* ABVE Eud. *καὶ ἄλλα τινά* Ald. vulg., *Ζηνόδοτος Ἀλ. ἀπορρημάτων* A Eud., *Ζήνων* — *Διοσκορίδου* AVE Eud. *Διοσκουρίδου* Ald. vulg., *Θεοδέκτης* — *ἱστ. ὑπομν.* A Eud. *ἱστ. καὶ ὑπ.* Ald. vulg., *Θεοδέκτης* alter, *καὶ* om. AV Eud., *Θεόκριτος* — *καὶ* ante *ἰάμβους* om. A Eud., habet Ald. vulg., *Θησεύς* — *Ἰσθμικοῦ* (*ἰσμικοῦ* A) E Eud. *Ἰσθμιακοῦ* Ald. vulg., *Κεκίλιος* — *Κάλαντις* V Eud. (Eud. lectionem in meo apparatu neglexi), *Κόλουθος Καλυδωνιακά* V Eud. *Καλυδωνικά* Ald. rel., *Κρίτων* quartam vitam om. AV Eud., *Λιβάνιος καὶ ἐπιστ.* ABV Eud. *καὶ* om. Ald. vulg., *Λύκος Δημ. τοῦ Φαλ.* AV Eud. *Δημ. Φαλ.* Ald. vulg., *Νικόλαος Διοσκορίδου* A Eud. *Διοσκουρίδου* rel., *Νικ. ῥήτωρ* — *ἤκμαζεν* A Eud. *ἤκμαζε δὲ* rel., *Παλαμήδης ὑπολαμβάνω* seq. om A Eud., *Παῦλος Αἰγ. ὑπόμνημα* om. AV Eud., habet Ald. vulg., *Περσαῖος ἱστορίαν* (*ἔγραψε* ex more add. Eud.) A Eud. *ἱστορία* Ald. vulg., *Πλάτων κωμ.* — *Ζεὺς καλούμενος* V Eud. *Z. κακούμενος* Ald. rel., *Πλάτων* — *τερατολογίαι* ABVEM Eud. *παρατολογίαι* Ald., *Πολύαινος* — *καὶ ἄλλα* om. BVE Eud., habet Ald. vulg., *Κῦρος Πανοπολίτης* AV Eud. *Πανοπλίτης* vulg., *Πολύβιος* — extrema verba om. V Eud., habet Ald., *Ποτάμων* — *ἐστιν αὐτοῦ* om. AVE Eud. habet Ald. vulg., *Προαιρ'έσιος οὗτος* seq. om. V Eud. habent rel., *Προκόπιος αὐτοῦ* BE Eud. *αὐτοῦ* Ald., *Σαπφώ* — alteram vitam om. A Eud., *Στράττις ἔγραψε* add. A Eud., *Σώπατρος παρῳδός* vitam om. A Eud., *Φίλιππος Κῳακά* AV Eud. *Κῳανά* rel., *Φίλιστος Σικελικὰ* VE Eud. *Σικελιακὰ* Ald., *Φιλωνίδης* — *γραφεύς* V Eud. *γναφεύς* Ald. rel. (quod in Violario extare contendit Pulch).

Trecenta autem sane colligere possis exempla, quibus Eudocia omnino a scripturis Aldinae ita discrepat, ut Violarii auctorem in illis vitis enarrandis haudquaquam ex Aldina hausisse appareat. *Ἄβαρις Εὔρου* Eud. — *Ἕβρου* Ald., *Ἀκουσίλαος Κεκάδος* — *Κερκάδος*, *Ἀλκμάν ὡς Λακεδαι-*

μόνιος — καθάπερ Λακεδαιμόνιοι A Ald., Ἀμμώνιος Ἀμ. φιλόσοφος, ὁ καλούμενος Ἀλέξανδρος — Ἀμμωνίου Ἀλεξάνδρου γνώριμος, quibus de verbis infeliciter disputavit Pulch p. 74, Ἀνδροκλείδης Ληδοῦ — Λυδοῦ (quod in Violario agnoscit Pulch), Ἀπολλόδωρος τραγ. τεκτοκτόνος — τεκνοκτόνος, Ἄρατος φαρμάκων ἰατρῷ ἐπιτηδείαν — φαρμ. θηριακῶν ἐπιτηδείαν — et ἐπικ. Κλεομβρότου — ἐπικ. τὸν Κλεομβ., Ἀριστογένης περὶ δυν. δύο, περὶ δακ. δ', περὶ σπερμ. δύο — περὶ δυν. ἕν, περὶ δακ. ἕν, περὶ σπερμ. ἕν, Ἀριστοκλῆς συνέταξε (δὲ om. etiam ABVE) — συνέταξε δὲ Ald., Ἀρχιγένης πγ' — ξγ', Ἀσπάσιος σύγχρονος — συγχρονῶν, Αὐγέας Πυρφόρα — Πορφύρα, Ἀφρικανός Σέκτωρ — Σέκτος, Βῶλος Δημοκρίτιος (quod sola praebet) — Δημόκριτος, Δείναρχος εἷς τῶν — τῶν εἷς, Δίκτυς ἐπὶ Κλαυδίου — ἐπὶ Κλταδίου, Διοκλῆς Θυέστης — Θυέστης β', Διονύσιος Κορ. ἐν βιβλ. τρισίν — ἐν βιβλ. α', Διοσκορίδης ἰατρὸς βοτανικὸς — βοταν om., Δέξιππος — Διώξιππος, Εἰρηναῖος γραμματικοῦ — γραμματικός, Ἑκαταῖος Ἀβδ. Κρητικός — κριτικός, Ἑκατ. Ἡγ. Ἀγεσιλάου — Ἀγησιλάου, Ἐμπεδότιμος ἔδοξε — ἔδοξε καί, Ἐπιμενίδης ἐπικῶς, μυστ. καὶ αἰνιγματώδη καὶ καθαρτικὰ καὶ ἄλλα — ἐπικῶς, μυστ. καὶ καθαρὰ δὲ καὶ ἄλλα αἰνιγματώδη, Ἑρμαγόρας Ἀμφ. ἢ περὶ ἀτυχημάτων — α' περὶ ἀτ., Ἑρμ. Τημ. Καρίων. ἔγραψε μελ. ῥητ. — Καρίων. ῥητορικας vitiose, Ἑρμείας — Ἑρμίας, Εὔμολπος χειροσκοπικὰ ἐν δυσὶ βιβλ. — χειροσκοπικά. πεζὰ δὲ βιβλίον ἕν, Εὐστάθιος ἐν τόμοις εἴκοσι — ἐν τόμοις θ', Ζηνόβιος ἑλληνιστί — ἑλληνικῶς, Ζηνόδοτος Φιλητοῦ — Φιλητᾶ, Ἔφιππος εὑρημάτων — εὑρεμάτων, Ἔφορος Γαλήνου — Γαληνοῦ, Ζώσιμος ὑπογράφεται BE Eud. ἐπιγράφεται Ald. vulg., Θεόπομπος ἀκουστὴς ἅμα Ἐφόρῳ. ἔγραψεν — ἀκουστής. ἅμα Ἐφ. ἔγρ. libri Suid. Ald., Θέων Ῥαδικίου — Ἐκδικίου, Θησεύς Ἰσθμικοῦ E Eud. Ἰσθμιακοῦ vulg., Ἰοφῶν τραγῳδοποιοῦ (sic A v. Ἰσοκρ.) — τραγῳδιοποιοῦ, Ἱππείας — Ἱππίας, Ἵππυς ὃς ἔγραψε — καὶ ἔγρ. et Σικελῶν — Σικελικάς, Ἀρχαιολογικῶν — Ἀργολικῶν, Κάδμος καὶ Λυκ. καὶ Κάδμον — Λυκ. καὶ Καδ. et ἱστορίας ἐν βιβλ. ιϛ' — ἱστορίας ιϛ', Καρνεάδης Φιλοκόμου — Φιλοκώμου, Κεκίλιος

Κάλαντις — *Κάλλαντις*, *Κηφισόδωρος* — *'Αντιλαίς* om. — habet, *Κλεοβούλη* — *Κλεοβουλίνη*, *Κλεοφῶν Περσεύς* — *Περσίς*, *Κόλουθος ἐγκώμια* — *καὶ ἐγκ.* et *καλυδωνιακά* — *καλυδωνικά*, *Κράτης Μαλλώτης* — *Μελλώτης* et *διόρθωσιν* (sic etiam Bas.) *δὲ ὄρθωσιν* ABVEM Ald., *Κῦρος Πανοπολίτης* — *Πανοπλίτης* BEM Ald., *Λογγῖνος καταφειδίου* — *κατὰ Φειδίου*, *Λούπερκος κτῆσιν τῶν* — *κτῆσιν τοῦ*, *Λύκος Βουθύρας* — *Βουθήρας* et *Λυκοφάνους* — *Λυκόφρονος*, *Λυκοῦργος 'Αριστογείτωνος* — *'Αριστογείτονος* et *Πασικλέου* — *Πασικλέους*, *Λυσίας τούτους* — *τούτοις*, *Λύσιππος* om. *Θυρσοκόμος* — habet *Μενεκράτης ἰασθέντας* — *ἰαθέντας*, *Μεσειμήδης* — *Μεσομήδης*, *Μεταγένης* — *μαμμάκουθος* — *μαμμάκυθος* et *'Ομέρης* — *Ὅμηρος*, *Μίθαικος ὀψαρτικά* — *ὀψαρτυτικά*, *Μνησίμαχος νέας κωμ.* — *μέσης κωμ.* et *Βάσιρις* — *Βούσιρις*, *Νικόστρατος εἰ καὶ Φιλ.* — *ὃς καὶ Φιλ.*, *Νόννος 'Ιωάννην* — *θεολόγον*, *'Ορφεύς νεοτευτικά* — *νεοτευκτικά*, *'Ηεργίνου* — *Περγίνου*, *ἀμμοκοπίαν* — *ἀμοκοπίαν*, *Παλαμήδης 'Ελεάτης* — *'Ελεατικός*, *Παλαίφατος ἱστ. β. υ'* — *β. ει'*, *Παμφίλη φιλόσ. καὶ ἱστορ.* — *σοφή*, *Πάμφιλος οε'* — *σε'*, *Παῦλος Βησσαρίωνος* — *Βησαρίωνος*, *Πείσανδρος Λυκάων* (quod etiam Bas. servatum probat Steph. Byz.) — *Λυκάνειος*, *Παλαίφατος Αἰγ. ἀλληγορίας* (quod verum esse suspicor) — *λίας* Ald. vulg. (quod aut male intellecto compendio *λύσεις* ortum [nam *λ*ʋ' M] aut syllaba residua deletae vocis *ἀλλ.* est) — *λύσεις* Par. Med., *Πίγρης* om. *οὐλομένην* — Ald. habet, *Πλάτων* — *μαμάκυθος* — *μαμμάκυθος*, *Πλάτων πολιτική* — *πολιτεία*, *Πολέμων Λυκίας* — *Γλυκυίας*, *Πολύαινος* — *θριάμβου*, *Παρθικά* — *θριάμβου Παρθικοῦ* et *ὑποτυπόσεις* — *ὑποτυπώσεις*, *Πρόκλος τῶν θεῶν* — *τὸν θεὸν* Bas. Ald. *τὴν θεὸν* AV, *Πτολ. Πινδαρίων* ς (= 6) — ϙ (= 90), *Πυθίας* — *Πυθέας*, *Πῶλος 'Αμάστου* — *Δαμάστου*, *Σαβῖνος ἐν βιβ.* — *εἰς βιβ.*, *Σαπφώ Εὐριγύου* — *'Ηεριγύου*, *Σερῆνος ὁ Αἴλ. ὁ καὶ 'Αθ.* — *ὁ καὶ 'Αθ. ὁ Αἴλ.* ABVE Ald., *Σόλων ποίημα δι' ἐλεγ.* — *ποί. δὲ δι' ἐλ.*, et *ὑποθήκας, ἐλεγείας* — *ὑποθήκας δὲ ἐλεγείας*, *Στησίχορος κιθαρῳδίᾳ* — *κιθαρῳδία*, *Σωτάδης φιλ. βιβ. τρία* — *βιβ. α'*, *Φοινικίδης Φίλαρχος* — *Φύλαρχος*, *Φαίδων Σκαμίας* — *Σιμμίας*, *Φιλήμων* — *πρότερον* —

πρότερος, Φιλίσκος Ἀρχενίδου — *Ἀρχωνίδου*, *Φιλιστίων μισοψισταί* — *μισοψηφισταί*, *Φόρμος εἰσὶ δὲ ταῦτα* — *εἰσὶ δὲ* om., *Χείρων ἱππιατρικῶν* — *ἱππιατρικόν*, *Χοιρίλος ἐνίκησε δὲ δ'* — *ἐν. δὲ ιγ'*, *Χρύσιππος πλείω* — *πλείων* M Ald.

Nec monere opus est, eas Violarii lectiones, quas enumeravi, ex exemplari typis iam impresso non describi potuisse, cum ne levissimus quidem vel stupidissimus librarius nedum falsarius talia peccaverit. Aldi enim editio vel putidissimis oculis nullo opere adhibito perlegitur. Nec minus constat, ne codicem quidem Aldi Manutii — si quidem praeter editionem Mediolanensem etiam librum manuscriptum eum consuluisse iudicas, quod in medio relinquam — Violarii auctori praesto fuisse, quippe prorsus diversum eum habuisse manifestum est. Quod si recte nobis expositum est, cum nunquam codicem Suidanum sive codicis familiam talis generis, quale in Violario appareat, fuisse constet, qui nec praestantioris nec deterioris librorum familiae affinis sit[1]), Violarii vitae mixtum potius offerre manuscriptorum genus videntur, quod non nisi correcturis librarii vel librariorum natum esse concludo.

Atque iam eo provecti sumus, ut totam quaestionem aliquanto confidentius solvere possimus. Quod si ex diversis exemplaribus textum, quem habebant, corrigere studebant librarii, non Suidae textum, cui medelam afferre omnino non opus fuerit, in manibus habuisse putandi sunt, sed alium, quem cum Suidae libris, plerumque deterioribus, comparantes et discrepantias vel lacunas vel menda observantes iam sanare atque, ubi mancus videbatur esse, additamentis Suidanis augere tentaverunt. Quo facto, quin unum epitomes Hesychianae exemplar a Suida descriptum sit, alterum (vel idem) ab Eudocia, quod incuria librariorum plus aequo nobis obscuratum esse maxime est dolendum, equidem nullus dubito. Et haec res vel eo confirmatur, quod *Androclidis*, Lydi fili, duae in Violario servatae sunt vitae (p. 101 et

1) Adde, quod in nullo codice desiderantur articuli literae Ξ, qui desunt in Violario, unde olim unum eius folium intercidisse suspicor.

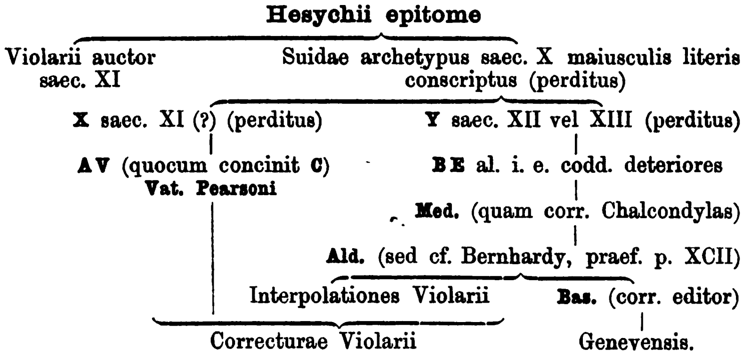
p. 127), quarum alteram uberiorem ex ipsa epitome manasse suspicor, illam additam ex Suidae aliquo libro. Nec verendum, ne bona Eudocia dormiens utramque ex Suidae lexico descripserit. Idem fortasse statuendum de *Theognidis* poetae vitis (p. 367 et p. 375) in Violario extantibus, quarum unam ex Suidae lexico descriptam esse censeo.

Sed etiam paulo latius nobis exspatiandum est. Saepissime enim, cum eos qui editiones principes curabant, nullum textum typothetis excudendum tradidisse notum sit, quin eum prius repurgassent auxissentque (cf. Villoison. Anecd. II p. 261) quod et ex Demetrii Chalcondylae editione Mediolanensi, Aldi Veneta, Frobenii Basileensi, Porti Genevensi et ex Pseudo-Hesychii, quem nuper edidi, tractatu (praef. p. V) satis constat, etiam Violarii textum descriptum, emendatum, additamentis multifariis ornatum esse suspicor, ut mox typis exprimeretur. Quod quominus fieret, fortasse morte illius critici prohibitum est, qui editionem vulgaturus erat. Qua igitur ratione Demetrius Chalcondylas suam Suidae editionem inquinavit additamentis ex Stephano Byzantio, Paulo Aegineta, Astrampsychi Onirocriticis (de quibus cf. praef. Kusteri), Zonarae lexico (cf. Bernhardy, praef. p. XCI) al. decerptis, quo facto novum fere lexicon Suidani vicem reddidit, sic noster quoque editor Violarium, quod iam ante ab lectoribus et librariis deformatum interpolationibus erat, permultis additamentis auxisse et quemadmodum Chalcondylas textum mox ex suo ingenio mox ex aliis exemplaribus emendasse putandus est.[1]) Qui cum non verbum cum verbo componeret, sed data occasione has illas vitas cum Suidae textu conferret, nonnulla in Violario remansisse sequitur, quae nunquam in Suidae codicibus vel editionibus extitisse manifestum est.

---

1) Operae pretium est conferre, quam aperte ac libere ipse Chalcondylas hoc suum studium in praefatione Suidae iactet: *οὐ μὲν ἄλλα καὶ λέξεις ἐνίας αἵτινες τὸ παράπαν οὐχ ὑπῆρχον ἐν Σουΐδᾳ ἄλλοθέν ποθεν συλλέξας προσέθηκεν, ὡς ἂν οἱ ζητοῦντες τὸ σημαινόμενον αὐτοῦ ἔχοιεν ἀπονώτερόν τε καὶ ἑτοιμότερον ἐντεῦθεν πορίζεσθαι, καὶ λέξεις δέ τινας ἀνερμηνεύτους, ἔνθα ἐνεχώρει, ἐπιμελὲς αὐτοῦ γέγονε σαφηνίσας.*

Quae si recte se habent, hoc vitarum stemma apponere licebit:

Quibus expositis, nemo, opinor, miratur, quod in nonnullis vitarum locis et omnes Suidae libri et Violarii codex lectiones mendosas continent, quas ex Hesychii Onomatologo non fluxisse veri simillimum est; quod moneo propter Daub, Stud. p. 138 al. Attamen partem mendorum, potissimum in nominibus propriis, quis est qui iam ab epitomatore profectam esse neget? Vel ab ipso Hesychio, qui in multis quaestionibus tantopere a vero aberravit?

Hinc totam Pulchii thesin labefactam esse opinor. Epitome enim Onomatologi si auctor Violarii, quicunque est, utebatur, saeculo undecimo is scripsisse putandus est, cum saeculo duodecimo illam iam interiisse supra dictum sit. Tum autem plurima fere, quae de exemplaribus typis expressis Pulch protulit, infirmari falsariumque ab illo effictum in aërem dissolvi necesse est, quamquam nostro Violario nonnulla ex editis libris inspersa esse negare nolim.[1])

1) Phavorinum potissimum excipere malo, quia de eo ab aliis post Pulchii subtilem dissertationem quaestionem denuo institutum iri spero. Nec minus res de nonnullis Cornuti editionis Basileensis articulis constare videtur, quod ille p. 70 certissimo evicit argumento. Quidnam vero de auctore Violarii efficitur, si librarius saeculi decimi quinti vel sexti quaedam ex editionibus correxerit vel descripserit? — Denique moneo, Pulchium p. 45 seq. etiam de commentariis Nonni Abbatis, Eudociae fonte, recte iudicasse, quod postquam egregius cod. Tubingensis M 6. 40 membran. saec. XI, quo Greg. Naz. orationes con-

IV. Iam eo provecti sumus, ut ea examinemus additamenta, quae Eudocia sola habet, de quibus ipse copiose disputavi Unters. p. 38 seq. Posthac quaestionem retractaverunt Daub et Pulch l. c. Taedet nunc omnia recoquere — velut *κατὰ Λυσίμαχον* in vita Diogeniani, de quo garrivit Pulch p. 83 —, sed placet apponere eos scriptorum titulos, quos aut sola aut uberiores nobis praestat quosque cum in dubitationem non vocandi sint, nec finxisse nec ex ipsius litterarum scientia addidisse, sed e fonte suo integriore eam descripsisse concludo. V. *Μένιππος* (sc. *Ἕρμιππος*) add. *Ὄφεις*, quam fabulam non ficticiam esse vidit Meineke I p. 494; v. *Πολύζηλος* add. *Ἄρεως γοναί*, quod casu in nostris Suidae exemplaribus intercidisse opinatus est Daub; v. *Μάξιμος Τύριος* add. *τίς ὁ θεὸς κατὰ Πλάτωνα*, quod opusculum hodie adhuc extare nemo nescit; v. *Σαλούστιος Μοψ.* habet *περὶ πυρετῶν*, *περὶ κατασκευῆς τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἄλλα ἰατρικά*, quae quin medicum inprimis deceant nemo dubitet; v. *Σιβύρτιος* add. *μελέτας τε καὶ ἐπιστολάς* admodum probabiliter; v. *Πορφύριος* rectius titulum exhibet *τὰς καλουμένας ε΄ φωνὰς* [ἢ recte suppl. Daub] *τῆς Ἀριστοτέλους λογικῆς πραγματείας μεθοδικὰς εἰσαγωγάς* (est enim titulus *εἰσαγωγὴ ἢ περὶ τῶν πέντε φωνῶν*); v. *Πρόκλος δεύτ.* add. *ἔγραψε κατὰ Ἐπικούρου δ΄, περὶ προνοίας βιβλία β΄* quae olim in Suidae exemplaribus fuisse non probat Daub (*πρὸς Ἐπίκουρον* opus maiori Proclo dedit Suidas); v. *Σαννυρίων* add. *Ἰνὼ* et *Σαρδανάπαλος*, quas comoedias erroribus palaeographicis deberi mira iudicii perversitate Bernhardyo credit Pulch p. 89; v. *Ἄψυρτος* add. *βιβλ. δ΄*; v. *Ῥοῦφος* add. *περὶ τῶν τοῦ ἀνθρώπου μορίων δύο, περὶ ὀστῶν ἕν*, quod certe cum extet eius libellus *περὶ θέσεως καὶ ὀνομασίας τῶν τοῦ ἀνθρώπου μορίων* (vel *ὀνομασίαι τῶν κατὰ ἄνθρωπον*, quode cf. Rohde, de Poll. font. p. 90 Add., Diels, Doxogr. p. 208), nec mentita est neque e suis thesauris addere poterat; cuinam enim Daub de Viol. p. 10 persuadebit, Eudociae in medicorum vitis uberiores fontes praesto fuisse, cum eandem medicos plus aequo

---

tinentur, in manus venit, luculenter patefactum est. Nempe et Iacobus Billius, qui latine eos vertit, et Eudocia meliore ac locupletiore utebantur Nonni exemplari, quam quae in editionibus nostris descripta sunt.

neglexisse luce clarius sit; v. *Σιμωνίδης Λεωπρ.* add. *ἡ ἐπ' Ἀρτεμισίῳ ναυμαχία*, quod verum esse docuit Bergk, Poet. Lyr. p. 1145[1]); v. *Φίλων Βυβ.* add. *ἐπιγράμματα βιβλία δ'*, quae suspicione vacare vidit Müller, fr. hist. III p. 560; v. *Φιλητᾶς* sola add. *τὰ καλούμενα Ναξιακά*, quae ad Philteam historicum spectare post Meinekium vidit Müller IV p. 478, unde etiam Philteae vitam nunc deperditam in Hesychii Onomatologo descriptam fuisse merito colligi potest; v. *Χριστόδωρος* add. *ἐπιγράμματα γ', ἐπιστολὰς βιβλία δ'*, de quibus non sana extat disputatio Pulchii p. 90, cum nec de epigrammatis (quae ad statuas spectant) nec de epistolis dubitandi locus sit. Minutiora denique additamenta adnecto haece: v. *Ἀρχιγένης* add. *τοῦ ἰατροῦ*, v. *Ἀνδροκλείδης* add. *ἐν Ἀλεξανδρείᾳ*, quod de suo eam addidisse non probat Pulch p. 82, v. *Συνέσιος* add. *πρὸς Ἀρκάδιον*.

Quae omnia si ex suo addidit Eudocia, sane doctissimam mulierem fuisse patet, quam nunc 'olidam' dicunt critici.[2]) Sed nescio an testimonium luculentissimum extet v. *Ἀρριανός*, ubi in ed. M et Ald. post *ῥαψῳδία* lacuna a typothetis signata est (debebant potius post *κδ'*), cum Eud. praebeat *καὶ ἤλλα πολλά*, quae verba ante *εἰς Ἄτταλον* supplenda esse manifestum est. Nec minus certum apparet v. *Ἀσπάσιος Δημ.*, ubi *κριτικοῦ καὶ μαθηματικοῦ* pars librorum praestat, *κριτικοῦ, μαθηματικοῦ* BEM Ald. Eud., *κρ. καὶ μαθητής*, quod equidem lego, A (unde *καὶ* olim fuisse elucet), sed quae infra add. Eud. *υἱὸς καὶ μαθητής* et vera esse probatur Philostrat. Vit. II, 33 et pro *καὶ μαθηματικοῦ* restituenda esse suspicor.

At si fortasse haec omnia in integrioribus olim Suidae libris exstiterunt, quod Bernhardyo (praef. Suid. p. XXXIII), Meinekio (fr. com. I p. 35 al.), Daubio in dissertatione de Violario, parumper vel Wilamowitzio, videlicet anno praeterito, visum est, quamnam nos statuemus codicum indolem ac naturam? Nempe cum saepius conspiret Eudocia, ut supra dixi,

---

1) Habet etiam schol. Ar. Vesp. 1402, quod ex Suida intulit Musurus. Sed cum omnibus Suidae libris desideretur, nonne potius ex Violario id immigrasse putabimus?

2) Cf. Wilamowitz, apud Maass. Biogr. p. 148; in 'stupidissimis' eam habet Maass p. 115.

cum deterioribus Suidae libris, rarius cum A vel AV, nec praestantiorem codicum familiam nec viliorem communia illa unquam praebuisse probabile sit, tertiam nobis praestantissimam, quae casu prorsus interierit Eudociaeque soli praesto fuerit, supponendam esse sequitur. Suidae autem archetypum, a quo nostri descendunt AV, cum saeculo undecimo vel duodecimo oriundum esse necesse sit, Eudociane, quae undecimo scripsit, eiusdem familiae codicem non adhibuisse putanda est, sed etiam meliorem, fortasse saeculi decimi, quo exeunte Suidas vixerit, idem videlicet exemplar, quod Suidas ipse conscripsit? Hoc probabile esse, quis est, qui credat? At si falsarius Pulchii Rhenanus saeculi sexti decimi Violarium composuit, eundem, quem plerumque vilissimis libris usum esse omnibus exploratum est, in describendis Suidae articulis praestantissimum et integerrimum exemplar optimae familiae in manibus habuisse putabimus? Post eumne et familiam et exemplar eius prorsus evanuisse? Hoc quoque ridiculum esse quisque sapiens mecum sentiet.[1])

V. Atque cum eas Eudociae vitas examinaverimus, quibus Suidae articulis uberiora praebet, nec talia adscripsit, qualia vel ipsa fingere vel quopiam ex fonte nullo opere depromere potuerit, nunc eas nobis perstringere liceat, quibus aliquid omisit, quod in Suidae libris suspectum ab Hesychiique ingenio alienum viris doctis visum est. v. *Ἀγαθίας* om. verba inepta *τὸν Καισαρέα — Βυζαντίῳ* partim ab aliis aliisque de causis in suspicionem vocata; v. *Ἄψυρτος* om. *καὶ ἔγραψε* seq., quae verba lectorem ex glossa *τρίλλα* addidisse constat; v. *Δημάδης* om. *οὗτος* — exit., quorum de absurditate consulas Daub. de Suid. p. 476; v. *Δικαίαρχος* om. verba *καὶ νόμος* — exit. ex altero aliquo glossemate orta; v. *Δικαιογένης* om. glossam grammaticam *ὄνομα κύριον* et sequens *ὅς*; v. *Ἑρμείας* om. verba *ὁ εὐνοῦχος*, quae cum infra redeant, supervacanea esse patet; v. *Διοκλῆς* om.

1) Nam quod Wilamowitz affert exemplum Arsenii, qui saeculo sexto decimo melius Photii exemplar adhibuit, quam noster Galeanus est, hoc ad nostram quaestionem nil facere alio loco dixi. Unus enim cum nobis servatus sit Galeanus, saec. XIII vel XII exeuntis ex Porsoni sententia (cf. Naber I p. 4), saeculo sexto decimo plures fuisse eosque meliores, a probabilitate non abhorrebit.

τοῦτον δὲ — exit., quae subditicia esse perspexit Bernhardy; v. *Διονύσιος Μιτ.* om. verba suspicione non vacua ταῦτα — Παρμένοντα; v. *Διονύσιος Μουσ.* om. Suidae additamentum ὑπολαμβάνω seq., quo de patria Rhodii dubitat (cf. Daub, Stud. p. 131); v. *Ζήνων Μουσ.* om. verba inepta (aut καὶ αὐτοῦ corr.) δὲ καὶ αὐτός (cf. Volkmann, Quaest. nov. p. IV not. 1); v. *Θεόπομπος* om. verba ineptissima δράματα αὐτοῦ — exit., de quibus rectissime iudicavit Bernhardy, ἔγραψε — exit. ad historicum cognominem pertinere ratus (cf. Meineke I p. 243); v. *Ἰάσων Ἀργ.* om. γραμματικός, quod ineptum esse vidit Daub; v. *Ἰάσων Μεν.* om. οὗτος, quod a stilo Hesychiano magis abhorret; v. *Κάστωρ* om. verba vitiosa omnibusque libris servata Βαβυλῶνος καὶ, quae merito a Bernhardyo et Westerm. inclusa sunt (eadem insana esse monuit Gutschmid); v. *Κικίλιος* om. Νουμήνιος — exit. ex Athen. I p. 3 videlicet a Suida descripta; v. *Κράτης Ἀθ.* om. verba a Meinekio expuncta ἔγραψε δὲ καὶ καταλογάδην, quae adscripsit lector poetam confundens cum Cratete Mallota (similiter lector v. *Σέξτος Χαιρ.* add. σκεπτικά Empiricum esse ratus); v. *Κρατῖνος* om. φιλοπότης δὲ καὶ παιδικῶν ἡττημένος, quorum hoc certe Suidae deberi male intellegenti Arist. Acharn. 850 et 1172 vidit Meineke I p. 46, illud potandi vitium, quamvis verius sit, miro modo succedit verbis λαμπρὸς τὸν χαρακτῆρα, quamquam ferri quidem potest; v. *Λεωνᾶς* om. ὃς — exit., quae e Marini vita Procli adscripsit Suidas; v. *Λιβάνιος* om. οὗτος — exit. quae ex Eunapio adscripsit Suidas; v. *Λουκιανός* om. τελευτῆσαι — exit. verba Suidae vel lectoris ingenium aperte prodentia, quemadmodum antea verba ἢ ἄθεος εἰπεῖν μᾶλλον, quae om. Eud. cum V, habet A in marg.; v. *Λυγκεύς* om. verba absurdissima et ab Hesychii more maxime recedentia δὲ γέγονεν ὁ Λυγκεύς (cf. v. Ὄλυμπος s. fin.); v. *Λύσιππος* om. fabulam Θυρσοκόμος, de qua nil omnino compertum esse constat; v. *Μάγνης* om. οὗτος ἀρχαίας — δρᾶμα, quae ex schol. Ar. Equ. 518 fluxisse editores viderunt; v. *Μεσομήδης* om. verba ὃς ἦν — παιδικά a lectore studioso adscripta; v. *Μόσχος* om. verba mutilata sensuque carentia ἔγραψε καὶ αὐτός; v. *Νικόλαος* om. verba καὶ ὑπάτου suspecta Bernhardyo nec

minus Gutschmidio; v. *Νικ. Δαμασκηνός* om. fabulam *οὗτος* — exit., quam ab ipso Suida additam esse probabile est; v. *Νεόφρων* nescio an rectius om. verba *Νεόφρων ἢ*; v. *Νύμφις* om. *Νύμφιδος*, quod non ad Hesychianam vitam, sed ad glossam grammatici genetivum adscribentis (cf. v. *Ἀραρώς*, *Δέξιππος*, *Ἴστρος* al.) ab Suida neglegenter coniunctam spectare vidit Müller III p. 12; v. *Ὀρφεὺς Λειβ.* om. verba inepta et conexum perturbantia *ἐν τούτοις δ' ἐστί*, quibus expunctis locus vitiosus optime sanatur; v. *Παλαμήδης* om. verba inepta *ὑπολαμβάνω* — exit.[1]), neque hoc loco Aldina eam usam esse probabile, quippe quae praebeat *ὑπολαμβάνω δὲ καὶ τὸν ποιήσασθαι* (etiam in vita Dionysii Musonii tale Suidae additamentum extare supra dixi); v. *Παρθένιος* om. verba *οὗτος ἐλήφθη* — *Καίσαρος*, quibus duas animadversiones vitiosissimas contineri patet; v. *Περίανδρος* om. verba *οὗτος* — *ἔθελεν* ex Diog. I, 97 manifesto adscripta; v. *Πλάτων κωμικός* om. verba ineptissima *ὥς φησιν Ἀθ.* — exit., quibus nugas inesse vidit Meineke; v. *Πορφύριος* et verum verborum ordinem praebet Longinum praeceptorem post Plotinum enumerans verbaque ὃς *κυρίως* post *φιλόσοφος* collocans et om. inepta *Ἀμελίου τοῦ* et *μαθητοῦ*, quam addidisse Suidam male intellecta vocula *οὗ* in v. *Πλωτῖνος* supra dixi (II § 3), et titulos accuratius descripsit; v. *Προαιρέσιος* om. *οὗτος* — exit., quae violato more Hesychiano post enumerata scripta sequuntur et alteram de aetate eius notitiam afferunt (nam supra dixerat *γέγονε δὲ πρὸ Λιβανίου* —); v. *Πρόδικος* om. narrationem *καὶ παροιμία* — *πλήθει* ex schol. Ar. Nub. 360 manifesto compilatam; v. *Πρόκλος* om. *οὗτος* — exit., quae cum nec minus quam verba Luciani vitae adhaerentia Suidam redoleant, recentius subiuncta esse iam perspexit Bernhardy; v. *Σαπφώ* om. verba *ἦσαν* — *Σαλαμινία*, quae ab Alexandrinorum grammaticorum doctrina recedere vidit Schoene, Symb. Bonn. p. 741 et 759, laudatus Daubio

1) Suidae dedit etiam Daub, Stud. p. 136. Alios tamen Hesychio haec vindicare moneo, quorum loco in A leguntur verba *καὶ ὑπὸ τοῦ Ὁμήρου* rel. omissis, in brevius coacta, ut videtur, ex uberiore sententia vulg., nisi potius in vulg. a tenuiore cod. A (i. e. Hesychii) scriptura Suidae ambages profectas esse suspiceris.

de Suid. p. 428, nec minus om. extrema verba καὶ ἰάμβους καὶ μονῳδίας, quae ineptà videntur; v. Σίβυλλαι om. uberiorem Chaldaeae vitam, quam ex eodem fonte Suidas et Anonymus apud Cramer. Anecd. Par. I p. 332 addiderunt[1]); v. Σιμωνίδης Κεῖος om. εὑρήματα — exit., quae suspectissima esse monuit Daub, Stud. p. 18; v. Στράττις κωμ. om. verba mendacia ὥς φησιν — exit., quae nebuloni deberi probavit Wachsmuth, Symb. p. 151; v. Στράτων φιλ. om. καθηγήσατο — Φιλαδέλφου ex Diog. V, 58 huc intrusa; v. Σωσιφάνης om. οἱ δὲ Ἀλεξάνδρου — exit., ubi eadem temporis indicia ineptissime iterata per Olympiadum numeros putavit Rohde, Mus. Rhen. XXXIII p. 219 not. (cf. Φερεκύδης Συρ.), praeterquam quod verba οἱ δὲ ἀκμάσαι seq. lectorem sapiunt; v. Σώφιλος om. verba inepta ὥς φησιν Ἀθήναιος (quae emendare tentaverunt Rohde et Daub); v. Φίλιππος om. verba ὡς — Δειπνοσ., quibus falsam de Athenaeo notitiam contineri vidit Kusterus; v. Φόρμος om. μέμνηται — exit., quae ipsum Suidam ex Athen. XIV p. 652 descripsisse patet; v. Φρύνιχος κωμ. om. alterum Σάτυροι, quod male repetitum esse perspexit Wachsmuth, Symb. p. 151.

Quod si argumenta graviora requiris, tibi proponam vitam alteram *Alcmanis* et *Sapphonis*, tertiam *Corinnae* ab Eudocia omissas, quas commenticias esse constat, om. alteram *Pyrrhonis Phliasii* ab impostore aliquo ex Timonis perperam conglutinatam, om. *Euschemi* comici ex mendoso loco Athen. XIII p. 571 inepte effictam, om. alteram *Soteridae* ex Pamphilae misere compositam (cf. Daub, de Suid. p. 411 not.)[2]), om. alteram *Sopatri* comici (παρῳδός), quam Suidam ex Athenaeo intrusisse probat Daub, Mus. Rhen. XXXV p. 64 (om. etiam A)[3]), om. tertiam *Critonis* (ἔγραψε Γετικά), quam omittunt

---

1) Addidit illa quidem ἑβδόμη Χαλδαία, πρός τινων Ἑβραία ἡ περὶ Χριστοῦ προφητεύσασα, quae fortasse Hesychio ipsi debentur, quem ut saepius Suidas aspernatus ex sua doctrina auctiora dedit. Fortasse autem ex Suidae lexico in angustum coactum est. Moneo autem, Sibyllarum vitas in Violario p. 643 extantes de Suida non pendere, de quo confidentius dixit Maass, Sib. p. 53.

2) Unum quod hic accessit Σωτ. Ἐπιδαύριος ex voce Ἐπιδαυρία in gl. Παμφίλη ortum videtur.

3) Delendam esse vidit etiam Sommerbrodt, de phlyacogr. p. 32.

etiam AV (nempe hunc Critonem non diversum esse a Naxio vidit Müller III p. 373), om. denique *Amelii* philosophi vitam a Suida infeliciter detortam ex Porphyr. vit. Plot. 2 (bis enim eum in hac vita lapsum esse constat) et *Anticlidis* ex schol. Arist. Nub. 144.

Num fortuito haec omnia silentio Eudociam praetermisisse putas? An consulto? Quod si consulto putas, certe mulier grammatica non olida esset, sed acerrimo ingenio praedita, cum genuinum Hesychium in Suidae vitis enitere agnosceret omniaque, quae ab Hesychii stilo et ingenio abhorrerent, ultro expungeret. Sed hoc aliter se habere censeo. Cum omnes Suidae libros illa additamenta ab initio tulisse concludas oportet, Eudociam in illis vitis describendis non Suidae lexico usam esse consectarium est, sed fonte eius sincero atque integro neque ipsius Suidae vel lectorum eius nugis insulsis et vitiosis inquinato.

VI. Denique iam enumerabo nonnullas vitas, quibus aliquid rectius Eudocia legit, quam Suidae libri nobis servati. Quod iam Meineke perspexit, qui pluribus locis Eudociae lectiones sese Suidae praeferre confessus est, velut fragm. com. I p. 46, p. 58 al. Nec minus aliis Eudociae lectionibus nonnunquam honor datus est, velut v. *Δείναρχος*, ubi sola habet *εἷς τῶν*, quod magis arridet, quam Suidanum *τῶν — εἷς*; v. *Σίβυλλα*, ubi sola legit *Σαρδιανήν*, quod revocavit Kusterus, proclivi emendatione illam emendasse putat Daub, de Viol. p. 22 (*γὰρ δάνην* V, *Σαρδίνην* E, *Σαρδώνην* B, *Σαρδάνην* Ald.). Sed etiam v. *Ἀκύλας* recte habet *γραμματικὸς καὶ μουσικός*, cum *καὶ* omiserint omnes Suidae libri; v. *Ἄρατος* sola *ἐπικήδειον Κλεομβρότου*, quod merito praetulerunt Westerm., Bernhardy, al. prae Suidae lectione *τὸν* vel *τοῦ Κλεομβρότου*; v. *Ἑρμαγόρας Ἀμφ.* sola *ἢ περὶ ἀτυχημάτων*, quod laudat etiam Bernhardy, rec. Westerm., *α' περὶ ἀτυχ.* vulg. *α'* om. BE (consulto, ut suspicor); v. *Ἑρμείας* recte add. *φιλόσοφος* (om. *ὁ εὐνοῦχος*), quod necessarium esse suspicor; v. *Ἔφορος* sola legit *εὑρημάτων*, Suidae libri *εὑρεμάτων*; v. *Κορνοῦτος* om. verba *οὗτος ὁ* addita a Suida, qui antea de rhetore Cornuto agens rhetorem et philosophum confudit, nec minus recte habet *Λεπτίτης* (*Λεπτὶς δὲ ὄνομα πόλεως*), *φιλό-*

σοφος, quod in Suidae libris corruptum est in *Λεπτίτης, φιλόσοφος* (*Λεπτὶς δὲ* seq.), quode cf. v. *Κρίτων Πιερ.* al.; v. *Μάναιχμος* melius habet *εἰς τὴν Πλατ. πολιτείαν* pro *τὰς πολιτείας* (cf. *Ποτάμων Ἀλ., Πρόκλος Λυκ., Συριανός*: cf. etiam *Ὀνόσανδρος*); v. *Μουσαῖος Ἐλ.* sola legit *ὑπὲρ τῆς Ἑλένης*, quod probavit Passowius; v. *Ναυσικράτης* rectius habet *Περσίς*, quod laudat Meineke, rel. *Πέρσις*; v. *Παλαίφατος* rectius titulum tradit *περὶ ἀπίστων ἱστοριῶν*, quem etiam codices nobis servati exhibent; v. *Παλαιφ. γραμ.* recte legit *ἀλληγορίας* pro *λίας* vel *λύσεις* codd. vel edd., quod suo Marte illam mutasse non probat Daub, de Viol. p. 22; v. *Παμφίλη* habet *φιλόσοφος καὶ ἱστορική*, quod magis cum Hesychii consuetudine concinit, nam Suidae lectio rigidior *σοφή*, quod nihil esse opinor (nam glossa v. *Σαγχωνιάθης — σοφός* nil confirmari opinor); v. *Πείσανδρος* praestat *ἡρωικῶν θεογαμιῶν*, quod cum vel Zosim. V, 29 legatur, rectius esse viderunt critici, quam Suidae *ἡραικῶν θεογ.* vitiosum; v. *Πίγρης* sola, ut videtur, post *Μοῦσα* om. *οὐλομένην* glossam ex Iliadis versu ab inepto librario intrusam, quam addiderunt ABM Ald. al.; v. *Πολέμων Εὐηγ.* post *Γλυκείας* om. *ὄνομα*, quod magis cum Hesychii locutione congruere supra dixi; v. *Συνέσιος* verba *καὶ τὰς — ἐπιστολὰς* a more Hesychiano non recedens ante *καὶ ἄλλα πλεῖστα* recte collocavit; v. *Συριανός* (cf. *Ὀρφεύς* et *Χάραξ*) verba *συμφωνίαν Ὀρφέως, Πυθαγόρου καὶ Πλάτωνος περὶ τὰ λόγια* coniungit tanquam unius operis indicem, quod verum esse probatur Marini Procl. 26 (*τὰ Ὀρφέως ἢ τὰ λόγια*); praeferebat etiam Bernhardy.[1])

Haec exempla, quae textum Suidae recensens collegi, sine dubio facillime augeri possunt. At vel ex iis, quae modo enumeravi, plerasque Eudociae vitas nec de Suidae libris manuscriptis nec de editis pendere iudico.

Theodosianis de vitis Apollonii Dyscoli et Herodiani in Sylburgii Apollonii libro manuscripto et cod Par. 2603 servatis supra dixi (§ 3). § 5

De Anonymo in Cramer. Anecd. Par. I p. 332 seq. nec § 6

1) Coniectura *περὶ τῶν λογίων* melius abstinuisset Kusterus.

minus de praefatore orac. Sib. p. 16 (ed. Alexandre) erravisse Mettauerum p. 58 prima huius capitis parte exposui.

§ 7 Schol. Lucian. Amor. 50 in cod. V praebere vitam Theramensis nescio unde desumptam dixi ad rhetoris vitam (cf. Lucian. ed. Jacobitz IV p. 163: *Θηρ. Ἀθηναῖος ῥήτωρ μαθητὴς Προδίκου τοῦ Κείου, ὃς ἐπεκαλεῖτο Κόθορνος*), alterum scholium Agathonis dixi in apparatu.[1])

Caput tertium.

De fontibus Hesychii.

§ 1 Antiquissimus fons, ex quo manavit Hesychii Milesii doctrina, Duris Samius est, cuius Samiaca laudari videntur v. *Πανύασις* (cf. Müller II p. 482), quem locum fortasse vel apud Laertium Diogenem, qui saepius Duridis historias compilavit, vel potius in eius fonte, libro aliquo *περὶ ὁμωνύμων* invenisse putandus est, vel apud alios, velut Porphyrium, quem de Duride saepe pendere dudum cognitum est.[2]) Parum enim res constat de Eugeone Samio, scriptore vetustissimo, qui ante bellum Peloponnessiacum vixit; eunden enim v. *Αἴπωσος* intellegunt Meineke, Anal. Al. p. 61 et Müller II p. 16, cum *Εὐγείτων*, quod libri praestant, tueatur Welcker. Post Eugeonem occurrit Aristagoras Milesius, Aristotelis fere suppar, laudatus v. *Χίλων*, quem locum ex Diog. I, 72 depromptum silentio omisit Müller II p. 98. Proximus est Hermippus Callimacheus, cuius *βίους* insignem Diogenis Laertii fontem fuisse, inprimis eorum singulas partes *περὶ νομοθετῶν* et *περὶ τῶν ἑπτὰ σοφῶν*, inter omnes satis constat. Scripsit etiam *περὶ τῶν Ἰσοκράτους μαθητῶν* (cf. Athen. X p. 451). Laudatur ab Hesychio v. *Δημοσθένης*, *Σίβυλλα*, *Φιλίσκος*, quos locos Müller III p. 35 seq. prorsus

---

1) Suidas quoque ipse scholia in Lucianum adhibuisse videtur, si comparamus eius in Luciani vita animadversionem cum schol. Lucian. in m. Peregrini c. 13 (Jacobitz IV p. 247): *οἷα ληρεῖς, ὦ κατάρατε κατὰ τοῦ σωτῆρος Χριστοῦ; ὅς σε καὶ τούτου ἕνεκεν ἀθανάτῳ παραδώσει κολάσει ὡς παραβάτην καὶ τὰ ἡμέτερα διασύροντα. ὢ τῆς ἀπεράντου συγχύσεως καὶ βδελυρίας πάσης γεμούσης εὐτραπελίας, μιαρὲ καὶ ἀκάθαρτε, ἀλλότριε τῆς ζωῆς καὶ μέτοχε τῆς αἰωνίου κολάσεως.*

2) Phavorinum Hesychio dedisse hariolatur Maass, Biogr. p. 120.

neglexisse merito mireris. Attamen ipsius Hermippi librum ab Hesychio compilatum esse nego, cum potius ex altero opusculo, velut ex communi eius et Diogenis fonte, Demetrii Magnetis vel Argesphontis *περὶ ὁμωνύμων* libro, locos istos descriptos esse ex v. *Φιλίσκος* coll. Diog. VI, 73 seq. vel *Νικόμαχος* coll. Diog. V, I (si Hesychiana est) colligi possit.[1])

Idem statuendum opinor de loco Nicandri Alexandrini, qui laudatur v. *Αἰσχρίων* (cf. Müller IV p. 462)[2]), cum locum Nicanoris, Alexandri rerum scriptoris, cuius Suidas mentionem iniecit v. *Σίβυλλα*, non ex Hesychio, sed ex Lactantio (i. e. Varrone) supra exposuerim coll. schol. Platon. VI p. 269 Herm. et Cramer. Anecd. Par. I p. 332 (cf. Müller, Al. script. p. 152), Artemonis autem Clazomenii, Polyhistoris aequalis, *περὶ Ὁμήρου* libellum, quem laudat v. *Ἀρκτῖνος*, in ipsius Homeri aliisque poetarum epicorum vitis usurpasse Hesychius videatur (cf. Müller IV p. 341). Num vero Alexandri Polyhistoris *περὶ Λυκίας* librum, qui citatur v. *Ὠλήν*, nec minus Theodori Iliensis *Τρωικά*, quae afferuntur v. *Παλαίφατος* (Müller IV p. 513[3]), ipse decerpserit necne, res sane ambigua est.

Difficilius autem est iudicatu, quis sit Crates, quem Hesychius v. *Ἀλκμάν* laudaverit, ubi *κατὰ δὲ τὸν Κράτητα πταίοντα*, id quod praebent A et Vat. Pearsoni, legendum esse omnes viderunt[4]) praeter Bernhardyum, qui sine ulla causa idonea *περὶ ποιητῶν* pro *πταίοντα* corrigendum censuit. Cogitandum enim videtur de Cratete Atheniensi, quem *ἐν ταῖς*

1) Daub, Stud. p. 148 hasce vitas de Hermippo pendere suspicatur: *Ἀνδροτίων, Ἀστυδάμας ὁ πρεσβύτης, Ἔφορος, Θεοδέκτης Φασηλίτης, Θεόκριτος Χῖος, Θεόπομπος, Θρασύμαχος, Ἰσαῖος, Ἰσοκράτης Ἀμύκλα* (coll. v. *Θεοδέκτης*), *Κόκκος, Ὑπερείδης* (coll. Athen. VIII p. 342, Pseudoplut. p. 313, 41 West.), *Φιλίσκος Μιλήσιος*. Expunxi *Ἔφορος καὶ Θεόπομπος*, quod Daub laudat nescius quid ipse p. 133 dixerit.

2) Contulit Daub, Stud. p. 150 etiam v. *Ἀντίπατρος, Καλλισθένης, Λέων Βυζ.*

3) Ceterum moneo, Daubium, Stud. p. 148 non recte attulisse *Ἐρατοσθένους* memoriam v. *Σίβυλλα Σαμία* extantem, cum hanc vitam ab Hesychio alienam esse ne Maassium quidem, de Sib. p. 53 seq. fugerit.

4) Similiter v. *Πολυδεύκης — τινὲς δὲ γράφουσι παίζοντες* (*πταίοντες* corr. Kusterus), v. *Κάστωρ Ῥόδιος — ὡς δὲ ἄλλοι ἐπλανήθησαν.*

Ἱεροποιίαις (quas non diversas esse a libro *περὶ τῶν Ἀθήνησι θυσιῶν* suspicatus est Müller) tractasse Homerum Homerique affines nepotesque docet Harpocrat. v. *Ὁμηρίδαι* (cf. Müller IV p. 370). Eodem autem loco etiam de aliis antiquis poetis eorumque patria eum disputasse probabile est. Itaque hoc quoque fragmentum in Mülleri collectione addi necesse est. Alii vero, velut Wachsmuth de Crat. Mall. p. 31 Cratetem Mallotam nostro loco intellegi maluerunt, quem in commentariis fortasse vel in recensionibus de Alcmanis patria et dialecto disputasse iudicant. Quam rem inde potissimum probari colligunt, quod unus Crates Mallotes tantam nactus fuerit gloriam, ut demotico non adiecto quis esset ab omnibus pariter intellegeretur. At hoc argumentum prae epitomatoris levitate minus valere neminem fugit.

§ 2 In philosophorum vitis Hesychius ex iis, qui nobis servati sunt, libris adhibuit Laertium Diogenem. Quod clare docent gl. *Εὐκλείδης* coll. Diog. II, 106, 108, 112, *Καρνεάδης* coll. IV, 64, *Κλεάνθης* coll. VII, 168, *Ξενοκράτης* coll. IV, 8 *Σιμμίας* coll. II, 124, *Σπεύσιππος* coll. IV, 1 et 4, *Τίμων* coll. IX, 109, *Χίλων* coll. I, 72, *Χρύσιππος* coll. VII, 179, 184—186; dubitatur de *Πιττακός* coll. I, 74 seq., *Περίανδρος*, *Πλάτων* al. Probatur praeterea inde, quod non verbo tenus fontem exscripsit, id quod exempli gratia Suidas v. *Ἱππόβοτος* fecit coll. Prooem. 19. Laertium ab Hesychio compilatum esse praefracte negavit Wilamowitz apud Maass. Biogr. p. 148, de cuius iudicio, cum argumento, ut solet, vel nullo, vel ficticio utatur, uberius disputare absonum est.[1]) Ceterum hanc quaestionem de Hesychii et Diogenis necessitudine ab aliis denuo retractatum iri spero.

At saepius uberius aliquod Laertio opusculum usurpavit, communem ipsius et Laertii fontem, quo *περὶ ὁμωνύμων* agi primus sagacissime perspexit F. Nietzsche, Mus. Rhen. XXIV p. 227[2]), sed nimis audacter quaestionem hoc modo solvere

---

1) Temere enim laudat vitam Xenocratis ab Hesychio melius servatam quam a Laertio, quod quam absurde disputatum sit, videant lectores: vitas enim non inspexisse videtur vir doctissimus.

2) Diogenem Laertium olim locupletiorem fuisse suspicatus sum Unters. p. 50 seq., quod etiamsi idem iudicat vir doctissimus Valentinus

conatus est: 'Demetrius Magnes[1]) est ille unus fons, a quo Hesychius doctrinam suam hausit, Demetrii Magnetis color faciesque ex Hesychio tanquam a palimpsesta enitescit'. Nietzsche igitur comparatis Laertii locis certissima uberioris *περὶ ὁμωνύμων* libri vestigia i. e. Demetrii Magnetis, Ciceronis aequalis, in hisce vitis indagasse sibi visus est: *Ἀρίστιππος, Ἀρχύτας, Ἐπιμενίδης, Ἡράκλειτος, Θεανώ, Θεόφραστος, Ξενοκράτης, Πολέμων, Στράτων; Ἀναξίμανδρος, Ἀννίκερις*[2]), *Ἀριστοτέλης, Δημόκριτος, Ἡρακλείδης, Θεανώ, Πυθαγόρας, Σωκράτης; Ἀντισθένης, Δημόκριτος, Θεόφραστος, Κράτης; Ἀννίκερις, Ἀρχέλαος, Ἀριστοτέλης* (i. e. in vita Menagiana), *Ἐπίκουρος, Ἡρακλείδης, Ἡράκλειτος, Θεόδωρος, Πλάτων*[3]), *Πυθαγόρας, Πύρρων, Σωκράτης, Φερεκύδης*, quibus de parentibus, cognatis, cognominibus et praeceptoribus copiosius disputatur. Deinde in aliis, quibus de philosophorum scriptis agitur: *Ἀναξίμανδρος, Αἰσχίνης, Ἀνάχαρσις, Ἀντισθένης, Δημόκριτος, Ἐμπεδοκλῆς, Ἐπιμενίδης, Εὔδοξος, Ζήνων, Θαλῆς, Κέβης, Περίανδρος, Πιττακός, Πολέμων, Πυθαγόρας, Σόλων, Τηλαύγης, Φαίδων, Φερεκύδης, Φιλίσκος.* Denique in quibusdam aliis, quibus de morte vel patria agitur. Nec vero improbabiliter idem inter Demetrii Magnetis fontes habuit Aristippi *περὶ παλαιᾶς τρυφῆς* librum[4]), ex quo multa eius generis, velut v. *Θεόφραστος* (coll. Laert. V, 39) fluxerunt, cuius operis frustula in vitis Hesychianis frequenter inveniri nemo nescit (cf. *Ἀριστοτέλης, Ἡσίοδος, Σωκράτης* al.), Alexandrique Polyhistoris historias (cf. *Χρύσιππος* coll. Laert. VII, 179, *Σωκράτης* coll. Laert. II, 18, *Πυθαγόρας*), aliosque

---

Rose in apparatu vitae Menagianae, a veritate abhorrere nunc persuasum habeo, quamvis non adductus argumentis Maassii, Biogr. p. 114 seq., qui omnia confudit, mea verba omnino non intellegens neque examinans, sed usquequaque Wilamowitzii thesin absurdissimam, quam praeterito anno vulgavit, plenius Suidae exemplar, iactans.

1) Demetrii fragmenta, quamvis hodie plura accedere opus sit, diligentissime collegit Scheuerleer, Lugd. Bat. 1858.

2) Hanc vitam Hesychii esse in praefatione negavi.

3) At in hac vita, quemadmodum in aliis (potissimum v. *Ἀριστοτέλης* et *Σωκράτης*), quae apud Laertium desiderantur, ex Porphyrii historia philosophica ea manasse veri simile est.

4) De Aristippo cf. Zeller, Gesch. gr. Ph. III, 1 p. 498 not. et v. Wilamowitz, Antig. v. Kar. p. 48.

multos, qui in Laertii vitis laudantur. Atque thesin suam p. 228 sic intellegendam monuit, ut Demetrii thesauros per Argesiphontis[1]) (quem Suidas laudat v. *Ἀπολλώνιος ἕτερος Τυανεύς*) librum *περὶ ὁμωνύμων* in Hesychium migrasse, per Dioclis *βίοι φιλοσόφων* in Laertium Diogenem censeret. Nietzschii autem sententia plane confirmata videbatur dissertatione Volkmanni, Quaest. Nov. (Numb. 1873), qui aliis adminiculis innisus, i. e. quibusdam coniungendi formulis certissima libri alicuius *περὶ ὁμωνύμων* vestigia invenisse sibi visus est. Sunt autem haece: *καὶ αὐτὸς* ab Hesychio usurpatum v. *Ἀστυδάμας*, *Διογενειανός*, *Διονύσιος Κορ.*, *Διόδωρος*, *Ἐπίνικος*, *Ἱπποκράτης*, *Μελανιππίδης*, *Μουσαῖος Ἐφ.*, *Νικόμαχος*, *Ὀρφεύς*, *Πίνδαρος*, *Πρόκλος*, *Σαπφώ*, *Τιμοκλῆς*, *Τιμοκρέων*, *Τίμων*, *Τυραννίων*, *Φιλήμων*, *Φιλιππίδης*[2]); *καὶ ἕτερος* v. *Ἀλκμάν*, *Ἀντίμαχος*, *Λίνος*; *νεώτερος* v. *Σωρανός*, *Παναίτιος*, *Μαρσύας*, *Κάδμος*, *Ἔφορος*, *Ἀχαιός*, sim. v. *Δίδυμος*, *Εὐριπίδης*, *Θεοδέκτης*, *Καλλίμαχος*, *Κόριννα*, *Σιμωνίδης*, *Σοφοκλῆς*, *Φερεκύδης* al. Idem post Demetrium etiam alios, velut Phavorinum, Didymum[3]), Ptolemaeum Hephaestionis hoc modo biographicos tractasse putavit, Dioclem a Nietzschio iniuria suppositum expunxit.

At etiam Volkmann praeiudicata fere opinione abreptus nimis confidenter rem tractavit, cum primum Suidam quoque in nonnullis vitis commenticiis talia finxisse constet[4]), deinde etiam Hieronymum de viris ill. v. Iustus Tib. (c. 14) et v. Modestus (c. 32) verba *et ipse* (Sophron. *καὶ αὐτός*) usurpasse notum sit, quamquam liber eius ordinem librorum *περὶ ὁμωνύμων* non sequitur (cf. quae dixi Annal. phil. 1880 p. 822 not.). Nihilominus autem de libro *περὶ ὁμωνύμων*, fonte Hesychii, dubitari nequit, potest quidem de Demetrii

1) Nomen corruptum esse constat: *Ἀργεσφῶν* libri, *Ἀργεσιφῶν* O. Schneider apud Nietzschium l. c. et C. Keil ap. Volkmann. p. X not., *Ἀγεστφῶν* Rohde, Mus. Rhen. XXXIV p. 621 not.; nomina confudit Maass, Biogr. p. 54 not.

2) Addas Eud. p. 443 *Κόριννα ἑτέρα — καὶ αὐτή*.

3) Sed Didymum eorum tantum nonnullos composuisse, qui apud scaenicos graecos occurrerent, Ptolemaeum ementitum esse Homericorum heroum cognominatos (cf. Phot. cod. 190), recte monuit Maass, Biogr. p. 54 not.

4) Quaestionem perturbavit Maass, Biogr. p. 121.

Magnetis libro, quamquam satis confidenter de hac quaestione disputavit Daub, Stud. p. 145. Rem perspexit Diels, Mus. Rhen. XXXI p. 30 not., qui coll. Diog. IX, 41 (*Δημόκ.*) ex temporis ratione non ipsum Demetrium Diogeni Laertio Hesychioque vitas administrasse vidit, sed epitomatorem posteriorem vel auctorem aliquem, qui Demetrium compilaverat.[1]) Quod eo libentius Dielsio crediderim, cum unum Suidae locum, quo Demetrium Magnetem *ἐν τοῦ περὶ ὁμωνύμων ποιητῶν τε καὶ συγγραφέων* (cf. Diog. V, 3) laudari olim putavi, v. *Ἰσαῖος*, nunc potius, quamvis adversante Daubio, Stud. p. 147, ad Harpocrationem, ipsius Suidae fontem, quam ad Hesychium referre malim.[2]) Utcunque autem res se habet, num Isaei vita Suidana ab Hesychio profecta sit, certe dubium est. Itaque de Argesiphonte (vel eo potius qui hoc nomine vitioso utitur) rectius cogitare necesse est, quem multis annis post Demetrium, fortasse Hadriano imperante, vixisse conicias.

De Damascio, altero philosophorum fonte, dixi Unters. p. 60 coll. v. *Γέσιος*, *Δομνῖνος*[3]), *Δῶρος*, *Ἐπίκτητος*, *Εὐοδιανός*, *Ἰσίδωρος*, *Σεβῆρος* al. Cuius de Isidori vita librum, cum etiam Suidas accurate noverit, saepius eum, postquam enarravit vitam Hesychianam, amplius compilasse supra docui.

Praeter Diogenem (fontemque Diogenis) et Damascium nonnunquam etiam Porphyrii *φιλόσοφον ἱστορίαν*[4]) Hesychius adscivit, quem usque ad Platonis aetatem philosophos tractasse tradit Eunap. Vit. Soph. I p. 3 Boiss., quibus etiam Platonis discipulos et successores eum addidisse ex v.

---

1) Cf. etiam Maass, Biogr. p. 36 et v. Wilamowitz, Antigon. von Kar. p. 104 not. 3, p. 241 et p. 329 seq.

2) Adde, quod Demetrium Phalerea hic intellegi putavit Westermann, nec minus Biogr. p. 285, 45, quod vel Biogr. p. 266, 34 not. confirmari videbatur. Atque Westermanno adstipulari videtur criticus in Phil. Anz. VII p. 124. Ceterum eundem intellegas in Dionys. Hal. vita Isaei p. 260, 3 West. *ὡς δ' ἕτεροι γράφουσι Χαλκιδεύς*.

3) De vitis Gesii et Domnini cf. quae in altero Prolegomenon capite de Eudociae Violario dixi.

4) De titulo *φιλόσοφος ἱστορία* (non *περὶ φιλοσόφου ἱστορίας*) cf. Diels, Doxogr. p. 258. Certe non diversa est ab eiusdem libro *φιλόσοφος χρονολογία*, quam laudat Malala p. 56, 10.

Πλάτων et *Σωκράτης* concludi potest. Illum quidem laudavit v. *Ἀμμώνιος*, *Γοργίας*, *Ἐμπεδοκλῆς*, *Ἡσίοδος*, *Ὅμηρος*, *Σωκράτης*, *Φερεκύδης Ἀθηναῖος*.[1]) Plures eius reliquias collegit Rohde, Mus. Rhen. XXXIII p. 171 not. et 205 not. coll. v. *Πυθαγόρας*, *Πύρρων*, *Ἑκαταῖος Μιλ.* al. Nonnunquam Suidam vel lectorem plura etiam ex Porphyrio Hesychii vitae adiunxisse dixi Mus. Rhen. XXXV p. 197 seq. coll. v. *Ὅμηρος* et *Σωκράτης*. Porphyrio fortasse debentur, quae apud Laertium Diogenem nonnunquam desiderari constat, velut v. *Πλάτων* successorum index nobis servatus, et de coelibari eius vita narratiuncula. Denique etiam in vita Aristotelis Menagiana, successorum stemma et alterum librorum indicem, qui Laertianum statim excipit, *περὶ τῶν Σόλωνος ἀξόνων* — exit., ex Porphyrio partim libros a Laertio enumeratos mutatis verbis describente fluxisse suspicor. Porphyrius enim quin de omnibus Platonis discipulis verba fecerit nullus dubito, nec minus prolixe eum de scriptis disputasse ex vit Plotin. c. 24 seq. colligi potest. Valentinum autem Roseum, qui appendicem Hesychianam alterum indicem dixit, errasse supra exposui.

Ex minorum philosophorum numero adhibuisse videtur Aristoclis decem *περὶ φιλοσοφίας* libros[2]), quem laudavit v. *Σωτάδας*. Cuius plures reliquias cum ab Eusebio, Praep. Ev. XIV, 17 seq. XV, 2 et 14 seq. servatas esse constet (cf. Müller, fr. hist. IV p. 329 not.), haec in Hesychii vitis fragmenta inesse iudico: *Τίμων* et *Πύρρων* coll. XIV, 18 (III p. 505 Gaisf.), *Ἑρμίας* et *Ἀριστοτέλης* coll. XV, 2 (IV p. 11 seq.), *Πρωταγόρας* coll. XIV, 19 (III p. 511 seq.), nec dubito, quin plura adhuc in vitis lateant. Rem tetigerunt etiam Daub, Stud. p. 144 seq., Robbe, Arist. vit. Marciana p. 31, qui in ipsa vitae recensione p. 3, 8 *Ἀριστόξενος* — *καὶ Ἀριστοκλῆς*

1) Ridicule Maass. l. c. p. 119 not. 123 non ab Hesychio sed a Suida compilatum esse Porphyrium profitetur, quamquam verum iam dixi Mus. Rhen. XXXV l. c. — Idem de Porphyrio v. *Ἡσίοδος* hariolatus est p. 132 not. — Omisi gl. *Ἀμέλιος*, quam ipsum Suidam neglegentius ex Porphyrii vit. Plot. 2 hausisse vidit Meursius. Num *Ammonii* vita ex historia philosophica fluxerit, dubitat Daub, Stud. p. 146. Sed in eodem libro, fortasse in praefatione, ab eo laudatum esse Plutarchum Chaeronensem (sic corrigas pro *Χερονήσιον*) docet Malala l. c.

2) De iis cf. v. Wilamowitz, Antig. v. Kar. p. 35 seq.

pro *Ἀρ.* — *καὶ Ἀριστείδης* cod. Ven. (cf. etiam p. 5, 15), corrigere vult, adversante Maass., Biogr. p. 82 not.

In grammaticis, qui ante Augusti aetatem floruerunt, § 3 Asclepiadis Myrleani *γραμματικῶν* libros, quos accurate laudat v. *Ὀρφεύς Κροτ.* (cf. v. *Πολέμων*), praecipuum fontem fuisse postquam primus vidit Rohde, Mus. Rhen. XXXIII p. 167 not. 3, prolixius examinavit Daub, de Suid. p. 457 seq. coll. etiam vit. Arat. p. 52, 5 Westerm. (*Ἀσκ. ὁ Μ. ἐν τῷ ια' περὶ γρ. Θαρσέα φησὶν αὐτὸν γεγονέναι*), qui horum virorum vitas vel vitarum partes ad Asclepiadis libros rettulit: *Ἀρίσταρχος, Ἀριστοφάνης Βυζάντιος, Ἐρατοσθένης, Ζηνόδοτος Ἐφέσιος, Καλλίμαχος, Πτολεμαῖος ὁ Ἐπιθέτης, Πτολεμαῖος Πινδαρίων, Κράτης Μαλλώτης, Ἀλέξανδρος Μιλήσιος, Ἀμμώνιος, Ἀπολλόδωρος, Ἀσκληπιάδης Μυρλεανός, Ἀλέξανδρος Αἰτωλός,* (exceptis verbis *οὗτος* seq.), *Δαφίδας, Δημήτριος Ἰξίων, Δίδυμος, Δικαίαρχος Λακεδ., Διονύσιος Θρᾷξ, Ἑκαταῖος Ἀβδ., Εὐφορίων, Ζηνόδοτος, Λυγκεύς, Μαρσύας, Μόσχος, Νίκανδρος, Ῥιανός, Σωσίβιος, Τρύφων, Τυραννίων πρεσβ.* Qua in re pauca mihi monere liceat. Nempe cum grammaticorum vitae Augusti aetate non terminentur, sed paucae etiam recentiorum descriptae sint (cf. *Ἄβρων, Τυραννίων νεώτ., Ἐπαφρόδιτος, Ἀπολλ. Δύσκολος, Ἡρωδιανός, Νικάνωρ* etc.) deinde autem Asclepiadis Myrleani ipsius vita descripta sit, quam nec ipsum tradidisse probabile est (nec Hesychii quidem vitam ab ipso profectam esse dixi), Asclepiadis librum mox ab aliis auctum esse suspicor, qui quae in illo propter temporis rationem extare nequirent, ultro adscripserunt. Ceterum eadem quoque de causa vel Tyrannionis maioris vitam ab Asclepiade non describi potuisse opinor; quamquam eam quaestionem tantum stringere in animo est. Asclepiadis denique doctrinam a Philone Byblio suppeditatam esse Hesychio non probavit Daub, Stud. p. 147.

Fortasse etiam alterum Asclepiadis librum in Hesychii fontibus collocandum suspiceris. Laudatur enim in vita Asclepiadis liber *φιλοσόφων βιβλίων διορθωτικά*, quo de delectu librorum philosophicorum disputatum fuisse perspexit Rohde, Mus. Rhen. XXXIII p. 174 not., ut tanquam supplementum ad *πίνακας Περγαμηνούς* laudatos a Dionysio Halicarnassensi

et Athenaeo esset, quemadmodum Aristophanis Byzantii ad Callimachi tabulas. At rem in medio relinquam.

§ 4 Inter praecipuos Hesychii fontes numerandus est Philonis Byblii *περὶ πόλεων* liber, id quod ex v. *Ἡρωδιανός* iam concluserant Schneider, Callim. II p. 31 et Wachsmuth, Symb. p. 145. Accuratissime de eo egit Rohde, Mus. Rhen. XXXIV p. 561 seq., qui et gl. *Φιλιστίων* allegavit et Steph. Byzantii locos de patria auctorum et poetarum cum industria collegit, caute etiam de Sereno cogitans (p. 562 not. 1), quem Philonis librum in brevius coegisse ex Suid. v. *Σερ.* et Etym. M. v. *Βουκέρας* et *Ἀρσινόη* certiores facti sumus. Indicem vitarum confecit Daub, de Suid. p. 441, qui ad Philonis de urbibus librum rettulit v. *Δημόκριτος, Πρωταγόρας, Στράβων, Σιμωνίδης, Διοσκορίδης, Τέρπανδρος, Πτολεμαῖος ὁ Ἀσκ., Ἡσίοδος, Ῥιανός, Ἐπίκουρος, Σίβυλλα, Θεόφραστος, Χοιρίλος, Ὅμηρος, Πείσανδρος Πεισ., Ποσείδιππος, Ὅμηρος, Ἐπίχαρμος, Ἔφορος, Πίνδαρος, Ἐρατοσθένης, Ἱπποκράτης, Ἐρασίστρατος, Στησίχορος, Πολύβιος, Θέογνις Μεγ., Ἀρίων, Διαγόρας, Θαλῆς, Ἀσκληπιάδης, Παρθένιος, Ἀρριανός, Ἀριστοτέλης, Ἀριστόξενος, Ῥίνθων, Ἤριννα, Θεοδέκτης.* Ab Philonis doctrina segregavit *Σκύλαξ* (coll. Steph. v. *Καρύανδα*), *Βακχυλίδης, Σιμωνίδης* (coll. Steph. v. *Ἰουλίς*), *Ἐρασίστρατος* (coll. v. *Ἰουλίς*), in quibus Straboni Geographica deberi vidit Niese, de Steph. Byz. p. 29, quamquam eadem Philonis non esse probari nequit.

Sed Hesychio quot praesto fuerint subsidia, inde certe disci potest, quod de patria scriptorum disputans non uno contentus fuisse fonte, sed plures adscivisse videtur. Res constat de Callistrati, Isocratis successoris, *περὶ Ἡρακλείας* libro, quem laudavit v. *Ἰσοκράτης* et *Φιλόξενος* (utrumque fragmentum silentio praetermisit Müller IV p. 353)[1]), fortasse etiam adhibuit v. *Θεαίτητος, Ἡρακλείδης* et *Ἡρ. Ποντικός, Νύμφις, Πολέμων Λαοδ.* al., in quibus de patria Heraclea agitur. De eadem urbe eiusque viris illustribus scripsit etiam Timagenes teste Hesychio (Müller III p. 317), quod opuscu-

1) Hermippum Berytium haec Hesychio suppeditasse putat — at non probat — Daub, Stud. p. 149.

lum num Hesychio praesto fuerit, dubium. Ambigitur autem de Lysimacho[1]), quem laudat Eudocia v. *Διογενιανός*, quamquam et ipse de Heraclea Pontica disputasse videtur. Hoc vel iis dictum esse volo, qui ad unum fontem omnem Hesychii doctrinam redigere tendant.

Attamen caveas, ne omnia, quae de patria auctorum a Biographis Graecis narrantur, ad eos quos enumeravi fontes referas, nam exempli gratia etiam Asclepiadem Myrleanum in libro *περὶ γραμματικῶν* interdum de patria fusius disputasse probatur vita Arati ed. Westerm. p. 52, 5. Quamobrem Daub, de Suid. p. 459 Hesychium alterum de Arati patria fontem (Philonem Byblium?) adhibuisse merito conclusit.[2]) At in aliis forsan vitis eiusdem Asclepiadis doctrinam aliquando in lucem prodituram esse opinor.

Hermippi Berytii, Philonis aequalis et discipuli, *περὶ τῶν ἐν παιδείᾳ διαλαμψάντων δούλων* liber ab Hesychio laudatur v. *Ἅβρων*, *Ἴστρος*, *Παρθένιος*, ab Etym. M. p. 118, 14 v. *Ἀπάμεια*, quem locum corr. Hemsterhusius, qua de urbe Hesychium in vita Parthenii disputasse constat (cf. Annal. phil. 1880 p. 831 not.).[3]) Luculentius autem, quam aliorum auctorum Hermippi vestigia in vitis Hesychianis enitescunt, quo quidem fit, ut quotquot sunt fragmenta eius in vitis enucleare possimus. Quod officium diligenter perfecit Wachsmuth, Symb. Bonn. p. 139 seq.[4]), has glossas enumerans: *Ἅβρων*, *Αἰσχίνης*, *Αἴσωπος Σάμιος*, *Ἀλέξανδρος ὁ Μιλήσιος*, *Ἀλκμάν*, *Ἀντίμαχος*, *Ἀντιφάνης*, *Ἀπίων*, *Ἀριστογένης*, *Ἀριστοφάνης*, *Διαγόρας*, *Ἐπαφρόδιτος*, *Ἐπίκτητος*, *Ἑρμίας*, *Θεόδωρος*, *Ἰάμβλιχος*, *Ἴστρος*, *Καικίλιος*, *Μεσομήδης*, *Μεταγένης*, *Παρθένιος*, *Περσαῖος*, *Ῥιανός*, *Σιβύρτιος*, *Τιμαγένης*, *Τυραννίωνες* duo, *Φαίδων*, *Φιλόξενος*, *Φλέγων*, *Φόρμιος*, *Χοιρίλος Σάμιος*. Expunxi ex indice gl. *Αἴσωπος ἀναγνώστης* ex Ptole- § 5

---

1) Cod. *κατὰ Λυσίμαχον*, cuius loco conicias *κατὰ Σύμμαχον* vel *κατὰ Λυσανίαν* al. Nisi a litterarum forma nimis recedit, *κατὰ Καλλίστρατον* scriptum fuisse suspicer, cum de Heraclea Pontica agatur.

2) Timonis Phliasii totam vitam de Philone Byblio pendere suspicatus est Wilamowitz, Antigon. von Kar. p. 31 not. Quod nec refelli nec probari potest.

3) Magnopere igitur erravit Müller III p. 51 al.

4) Cf. etiam Steffen, de canone Al. p. 7 not.

maei Hephaestionis historiis compilatam, *Διογένης Ἱκεσ.* ex Diog. Laert. VI, 74 seq., *Φρῦνις* ex schol. Ar. Nub. 967.

§ 6 Moneo etiam, id quod omnes fugit, vitas pictorum *Ἀπελλῆς, Πάμφιλος, Πρωτογένης* ex libro *περὶ ὁμωνύμων*, fortasse Argesphontis vel eius, qui hoc nomine gloriatur, Hesychio suppeditatas esse. Maassii (Biogr. p. 24 seq.) enim nugas illustravit Rohde, Centralb. 1880 Sp. 1743.

§ 7 Praecipuum Hesychii fontem in tractandis poetarum vitis, nempe lyricorum, tragicorum, comicorum, epicorum, fuisse Dionysii Halicarnassensis historiam musicam, vel potius eius epitomen, eamque intellegi v. *Ὀρφεύς*[1]), *Ἀντιφάνης, Παμφίλη, Σωτηρίδας* (ubi tamen Suidana extat vita, non Hesychiana), primus vidit Schneider l. c. p. 29 seq. evidenterque demonstravit, nec minus ordinem alphabeticum in conficienda librorum tabula observatum sagacissime observavit, de quo paulo ante etiam Volkmann, de Suid. biogr. p. 29 (Bonn. 1861) monuerat. Quod Dionysii opus amplissimum a Rufo[2]) quodam in brevius coactum fuisse, cuius ex epitome Sopatri eclogarum liber sextus fluxerit, docet Phot. bibl. p. 103.

Post Schneideri disputationem Dionysii studium prorsus fere explanaverunt Wachsmuth, Symbol. p. 146 seq. et Daub, de Suid. p. 410 seq., quorum uterque Callimachi *πίνακας* omninoque bibliothecarum catalogos primarios Dionysii fontes fuisse evicit. Atque in tragicorum vitis fragmenta historiae musicae conspicua sunt: v. *Διογένης, Κλεοφῶν, Λυκόφρων, Φιλοκλῆς, Σπίνθαρος, Ἀπολλόδωρος, Νικόμαχος, Τιμησίθεος, Φρύνιχος*, in comicorum: v. *Χιωνίδης, Κράτης, Εὔπολις, Πλάτων, Λεύκων, Κηφισόδωρος, Φόρμος, Φρύνιχος, Καλλίας, Στράττις, Νικοχάρης, Νικοφῶν, Φιλωνίδης, Φιλύλλιος, Σαννυρίων, Φιλίσκος*, in epicorum: v. *Νίκανδρος, Εὐφορίων, Εὔμολπος, Ἡσίοδος, Πανύασις, Ἤριννα, Χοιρίλος, Ὀρφεύς, Μουσαῖος Ἐφ., Ἀρριανός, Ἀριστέας.* Praeterea autem etiam Sibyllarum indicem Suidanum, de quo dubitanter egit Maass, de Sib. p. 54,

---

1) De Daubii sententia dixi ad v. *Ὀρφεύς*. Cf. eiusdem Studien p. 148.

2) Rufum, Dionysii epitomatorem, potius fontem Hesychii esse contendit etiam Wilamowitz, Antigon. von Kar. p. 328 not. 12, qui tamen alios iam antea idem iudicasse nescire videtur.

merito, ut opinor, ad Dionysii historiam musicam reiecit Daub p. 417 seq. coll. Phot. l. c. (cf. Egenolff, Jahresb. 1879 I p. 192). Neque in lyricorum vitis desunt certa quaedam argumenta, quibus eas ex Dionysii opere fluxisse probatur, dico v. *Πίνδαρος*, *Θέογνις*, *Μίμνερμος*, *Παρθένιος*, *Σαπφώ*, *Φιλόξενος*, *Ανακρέων*, *Κόριννα*, *'Αλκμάν*, inprimis autem v. *Καλλίμαχος*, cuius vita ansam ad totam quaestionem instituendam Schneidero dedit.

Sed in comicorum vitis, potissimum ad enumerandas fabulas, ex altero quoque promptuario Hesychius doctrinam suam hausisse putandus est, ex Athenaeo. Nam praeterquam quod saepissime liber eius in comicorum vitis laudatur (locos collegi Mus. Rhen. XXXV p. 200), non modo multos titulos de eo pendere post expositionem Volkmanni, de Suid. p. 35 seq. aliorumque vidit Rohde, Mus. Rhen. XXXIII p. 182 not., sed etiam fabularum tabulas saepissime ex eo manasse patet ex v. *Σέλευκος 'Εμισ.* et *Νικόστρατος κωμ.*, si cum Rohdeo l. c. utroque loco emendamus *παρ' 'Αθηναίῳ* pro *ἐν παραθήκῃ* (*ταῦτα παρ' 'Αθηναίῳ εὗρον κείμενα*), quod quidem haud absonum fuerit.[1]) Inde autem quaestio difficillima oritur, quod Suidas quoque Athenaeum accuratius perlegit saepiusque ex suo ingenio Athenaei quibusdam locis vitas Hesychianas inquinavit. Itaque rectissime Daub, de Suid. p. 482 seq., quod iteravit Stud. p. 138 seq., inter Hesychii et Suidae articulos vel articulorum additamenta distinguendum esse iudicavit.[2]) Ac primum quidem recte perspexit omnium locorum, quibus Athenaeus ipse laudetur, indolem eam esse, ut praeter nomen poetae nil nisi tituli aliquot enumerentur. Deinde autem, id quod gravissimum videtur argumentum esse, eodem ordine enumeratas esse fabulas, quo fortuito apud Athenaeum laudentur. Quae si recte observata sunt, permagnam vitarum comicorum partem ex Hesychii thesauris non fluxisse recte suspiceris. Attamen, cum de nonnullis vitis merito possit ambigi, omnes, ut decet, in editionem meam recepi; quaestionem enim incohavit Daub, non absolvit.

---

1) Secus de his locis iudicat Volkmann, Quaest. nov. XI not. 19.
2) Eiusmodi additamenta in Violario omnino non inveniri, observavit etiam Volkmann.

§ 8 Praeter Dionysii Halicarnassensis Chronica[1]), quae Hesychius laudat gl. *Εὐριπίδης*[2]), in v. *Σιμωνίδης Ἀμ.* adhibita esse suspicatus est Rohde, Mus. Rhen. XXXIII p. 198 (cf. Volkmann, Quaest. nov. p. XVII), etiam Heliconii libris chronicis Hesychius usus est, quem bis commemoravit v. *Ἀπίων* et *Ἀρριανός*. Saepius autem illud opus adhibitum esse perspexit Rohde, Mus. Rhen. XXXIII p. 182 not., qui etiam v. *Ἐπίχαρμος* pro *δὲ Λύκων* corrigendum monuit *δ' Ἑλικώνιος* (cf. Unters. p. 58)[3]), accuratius exposuit Daub, de Suid. p. 468 seq., qui quindecim fere vitas aetatis posthadrianeae ex illis Chronicis desumptas esse docuit. Nec non ad chronologiam in manibus habuit Olympiadas Phlegontis Tralliani, Eusebii fontem, quas laudat v. *Θαλῆς*, qua de glossa cf. Rohde, Mus. Rhen. XXXIII. p. 211. Quem locum cur prorsus neglexerint Müller in historicorum fragmentis et qui nuperrime fragmenta Phlegontis collegit, Otto Keller, non magis intellego, quam quod Daub, Stud. p. 151 not. dubitantius de eo disputaverit. Eugenatoris autem opusculum, quod laudatur v. *Φιλάγριος*, num et ipsum ad Chronicorum rationem compositum fuerit, dubium est, cum altera de eo notitia

---

1) Quanam ratione in Chronicis scriptorum mentio iniecta fuerit, discas ex innumeris Chronicorum libris, velut Syncell. 665, 14 *Ὀππιανὸς ἁλιευτικῶν ἤκμασε Κίλιξ τῷ γένει* (sc. M. Aurelio regnante) = Euseb. ed. Schöne II p. 172, Malala p. 79, 19 *ἐν ἐκείνοις δὲ τοῖς χρόνοις ἦν παρ' Ἕλλησι μάντις ἄλλη, Σίβυλλα ἡ Ἐρυθραία*, ib. 263, 18 *ἦν δὲ τοῖς χρόνοις — ὁ σοφώτατος Ἀπολλώνιος ὁ Τυανεύς*, Sync. 368, 4 *Ἡσίοδός τε ἐγνωρίζετο, ὃν Ἔφορος ἀνεψιὸν καὶ σύγχρονον Ὁμήρου φασί*, Sync. 400, 13 *Ἀρκτῖνος Μιλήσιος ἐποποιός* = Euseb. II p. 78, Sync. 402, 16 *Θαλῆς Ἐξαμύου — φιλόσοφος* = Euseb. II p. 80, Sync. 402, 1 *ἔτι Σίβυλλα Σαμία — ἡ καὶ Ἡροφίλα ἐγνωρίζετο* = Euseb. II p. 84, Sync. 403, 14 *Ἀλκμὰν κατά τινας ἐγνωρίζετο*, Sync. 484, 6 *Κράτης ὁ κωμικὸς καὶ Τελέσιλλα καὶ Πραξίλλα καὶ Κλεοβουλίνη* etc., unde in vitis Hesychianis plerasque de aetate auctorum animadversiones ex libris chronicis fluxisse suspicari nobis licet.

2) *Διον. ἐν τοῖς κριτικοῖς* tentavit Volkmann, innisus lectione Diog. I, 38, alia molitur Daub, de Suid. p. 472, not. 58, merito impugnatus uterque a Rohdeo, Mus. Rhen. XXXVI p. 530 not.

3) Cogitari autem potest de Lycone Pythagorico, quem de nonnullis Pythagoreis disputasse suspiceris. Quem laudant Diog. V, 69 et Euseb. Praep. Evang. XV, 2 (IV p. 11 Gaisf.). — De Lycone Iasensi cogitat Daub, Annal. phil. 1881 p. 265 coll. Athen. X p. 418, quode cf. etiam Rohde, Gr. Roman p. 257 not. 1, Diels, Doxogr. p. 151.

non exstet.[1]) Nec minus dubium, num Eustathii Epiphaniensis Chronicis (quibus res ab Aenea gestae usque ad Anastasium imperatorem continebantur) Hesychius usus sit, quae paulo post Malalae saepius praesto fuerunt, quoniam ex fragmentis ab Müller. IV p. 138 seq. collectis de hac re nihil edocemur.

De aliis fontibus, postquam viam muniverunt Schneider et Wachsmuth, disputavit Daub, de Suid. p. 431 seq., qui duodecim Philonis libros περὶ κτήσεως βιβλίων in quadraginta fere vitis auctorum primi saeculi p. Ch. adhibitos esse suspicatus est. Praeterea autem de altero quoque eiusdem aetatis fonte cogitavit, de Hermippi Berytii περὶ ἐνδόξων ἀνδρῶν opere, cuius libro quinto agi affirmavit περὶ ἐνδόξων ἰατρῶν. Quorum neutrum recte se habere neque idoneis argumentis probari posse dixi Annal. phil. 1880 p. 829 seq. Nec minus Telephi, Hadriani aequalis, βιβλιακὴ ἐμπειρία, Damophili φιλόβιβλος, Sorani iunioris βίοι ἰατρῶν tanquam Hesychii fontes reiciendos esse docui, quippe qui nullo vitarum loco ab Hesychio laudentur. Deinde idem de Suid. p. 468 ex gl. Ἀριστείδης, Ἀδριανός, Ἀσπάσιος, Ἡρώδης al. librum quod ἐπιδευτέρους ῥήτορας κατὰ χρόνους comprehenderet, ab Hesychio in vitis rhetorum posthadrianeae aetatis compilatum esse suspicatus est, sed, si me audis, vix probabiliter. Librum autem περὶ εὑρημάτων, cuius pars fluxerit ex tribus Aristotelis libris περὶ ποιητικῆς vel ex didascaliis eius, ab Hesychio (vel Suida) in enarrandis poetarum vitis excerptum esse non probavit Volkmann, de Suid. p. 20 not. Neque denique operae pretium est refutare ea, quae Maass, Biogr. p. 120 seq. de Phavorini historia omnigena hallucinatus erat; inepta enim esse inter omnes iam constat. § 9

Pauca etiam de Sophronio, i. e. graeca Hieronymi de viris illustribus versione, monenda sunt, quae iam vulgavi Mus. Rhen. XXXVI p. 624 seq. In Suidae lexico haece extant Hieronymi vitae: 1) Basilii Ancyrani (c. 89)[2]), 2) Da- § 10

1) Vix probabiliter Daub, Stud. p. 145 seq. unam Philagrii vitam Eugenatori deberi suspicatus est. Ceterum cf. Suid. v. Εὐγενάτορος.

2) Contuli Hieronymi editionem, quam curavit Herding (Lipsiae

masi (c. 103), 3) Epiphanii (c. 114), 4) Eusebii Pamphili (c. 81), 5) Theodori sive Gregorii (c. 65), 6) Iusti Tiberiensis (c. 14), 7) Iustini philosophi (c. 23), 8) Iosephi Iudaei (c. 13), 9) Methodii (c. 83), 10) Philonis Iudaei (c. 11), 11) Polycarpi (c. 17; *οὗτος διά τινος* seq.), 12) Origenis (c. 54; *τοσαύτην δὲ ἔσχε — ἔκδοσιν* et *ἔζησε δὲ — ἐτελειώθη*). Suidam eadem versione graeca usum esse, quam primus sub Sophronii nomine edidit Erasmus (Lucubrationes Hieronymi I p. 265 seq. [Bas. 1526]), vel unius vitae Sophronianae cum Suidana comparatione evincitur, ita ut Isaacum Vossium, qui vel ipsum Erasmum vel falsarium eiusdem aetatis graecam Hieronymi versionem confecisse putabat, magnopere errasse manifestum sit (cf. Fabricius, Bibl. eccles. p. 10). Nostra igitur graeca Sophronii versio pariter genuina est atque eae, quas ipse Hieronymus de vir. ill. c. 134 laudat. Nonnullis autem in vitarum locis quoniam Suidae textus cum ipso Hieronymi tractatu magis concinit, quam Sophronii versio, Erasmum suum Sophronii textum ex deteriore aliquo Hieronymi libro, quem in manibus habebat, nonnunquam correxisse putandus est[1]), quemadmodum Hieronymi textum ex graeca versione nonnunquam se mutasse ipse confitetur. Quae res vel eo demonstratur, quod et Sophronii et Suidae textus nonnullis locis uberior est, quam ipsius Hieronymi, qui nobis libris et editionibus traditus est.[2]) Quod autem gravissimum est, in nostro Suidae textu saepius etiam uberiores et meliores lectiones

---

1879), de qua rectissime iudicaverunt *Harnack* in Theol. Litz. 1880 p. 631, *Jungmann*, Annal. phil. 1880 p. 497 seq. et Quaest. Gennad. p. 2 seq. (Lips. 1881).

1) Pauca instar omnium exempla afferam: 1) **Φίλων**. Hieron. *de inventione liber unus*, Suid. *περὶ εὑρήματος α'*, Soph. *περὶ εὑρήματος*. 2) *Ἰοῦστος*. Hieron. *Iustus Tiberiensis* (parum accurate Herding legit *Iustinus*), Suid. *Ἰοῦστος Τιβεριεύς*, Soph. *Ἰοῦστος Τιβεριάδος*. 3) *Ἰουστῖνος*. Hieron. *et alius liber, quem praenotavit Psalten*, Suid. *καὶ ἄλλη, ἣν ὠνόμασε ψάλτην*, Soph. *καὶ ἄλλον ὠνόμασε ψάλτην*. 4) *Θεόδωρος*. Hieron. *Neocaesarea Ponti* (Ponti errore typographico in Herdingi ed. desideratur), Suid. *Νεοκαισαρείας τῆς ἐν τῷ Πόντῳ*, Soph. *Νεοκαισαρείας*.

2) Hoc exemplum enotavi: **Φίλων**. Hieron. sub Caligula, Suid. *ἐπὶ Γαΐου Καλλιγόλᾳ*, Soph. *ἐπὶ Γαΐου Καλλιγόλα*. At sub *Gaio Caligula* praestantissimus Hieronymi codex ab Schoeneo excussus praebet: cf. Herding, praef. p. XV.

apparent, quam in Hieronymo et in Graeca Sophronii versione. Potissima autem eius rei exempla sunt, quod v. *Φίλων Ἰουδαῖος* in Suidae vita legitur *περὶ Ἰουδαίων α'*, in Hieronymi *de Iudaeis*, in Sophronii *περὶ Ἰουδαίων*, paullo post in Suidae vita *περὶ τοῦ Μωυσέως βίου, εἰς τὰ χερουβίμ, τουτέστι τὴν φλογίνην ῥομφαίαν, εἰς τὴν πεντάτευχον Μωυσέως καὶ εἰς αὐτὸν τῶν Μωυσῆν λόγοι ε'*[2]), in Hieronymi eorum loco leguntur: *sunt et alia eius monumenta ingenii, quae in nostras manus non pervenerant*, in Sophronii *εἰσὶ καὶ ἕτερα συγγράμματα, οὔπω εἰς τὰς ἐμὰς χεῖρας ἐλθόντα.* In v. *Ἰώσηπος* autem Suidas praebet *τῆς Ἰουδαϊκῆς ἀρχαιολογίας λόγους*, Hieronymus *Antiquitatum libros*, Sophronius *τῆς ἀρχαιολογίας λόγους*, v. *Ἰουστῖνος* Suidas *τῇ συγκλήτῳ Ῥωμαίων*, Hieron. *senatui*, Soph. *τῇ συγκλήτῳ*, mox in eadem vita Suidas *ἀρχηγοῦ τῶν ἐν Ἐφέσῳ Ἰουδαίων*, Hieron. *principem Iudaeorum*, Soph. *ἀρχηγοῦ τῶν Ἰουδαίων*, v. *Θεόδωρος* Suidas *θαύματα ὑπὲρ ἄνθρωπον*, Hieron. *miracula*, Soph. *θαύματα*, mox Suidas *ἐτελεύτησεν ἐπ' Αὐρηλιανοῦ*, qua de re tacent Hieronymus et Sophronius, v. *Δάμασος* Suidas *ἔγραψε καὶ ἄλλα πολλά*, quae om. Hieron. et Soph., v. *Ἐπιφάνιος* Suidas *Κωνσταντείας τῆς Κύπρου ἐπίσκοπος, τῆς πρότερον Σαλαμίνης*, Hieron. *Cypri Salaminiae episcopus*, Soph. *Κύπρου Σαλαμ. ἐπ.*, v. *Μεθόδιος* Suidas *Λυκίας, ἤτοι Πατάρων*, Hieron. *Lyciae*, Soph. *Λυκίας* al.

Iam ad propositum nostrum transire licebit. Cum enim eiusmodi locis, quos enumeravi, neque ex multo uberiore Sophronio (i. e. etiam Hieronymo) Suidam sua hausisse neque ex ipsius ingenio addidisse probabile sit, duos vitarum fontes adhibitos esse patebit, quod certe a Suidae ratione procul abhorrere quis est qui ignoret? Itaque ex Philonis Iudaei glossa, quis Suidae eiusmodi vitas suppeditarit, nullo opere edocemur. Quam si accuratius examinamus, post verba *λόγοι ε'* vitae ordine compositae et eleganter redactae exitum esse patet (eadem in verba desinit etiam vita ab Eudocia p. 721 seq. descripta), verba *λέγουσι τοῦτον — ὠφέλειαν ἔχοντα* ex eodem Suidam fonte ad verbum adscripsisse, unde reliqua

1) Hac re fortasse Suidas fallitur, quia in Sophronii vita antea legitur *εἰς πέντε λόγους Μωυσέως.*

manasse ei videbantur, i. e. ex Sophronio, quod saepius in vitis ex Damascio, Laertio, Philostrato al. descriptis eum fecisse supra docui. Cuius articulum adeo neglegenter compilavit, ut verba extrema, quae apud Hieronymum-Sophronium tantum ad opera in Moysen spectant (εἰσὶν οὖν, ὡς προείπομεν [ubinam Suidas dixit? nam βιβλία ἄπειρα tantum dixerat] περιφανῆ καὶ ἀνάριθμα συντάγματα = *extant huius praeclara et innumerabila opera in quinque libros Moysi*[1]), ad omnes rettulerit. Unde aliam vitam a Suida additamentis auctam esse suspiceris, neque absonum fuerit, si hic quoque, quemadmodum in trecentis aliis, vitam Hesychianam Suidae praesto fuisse opinabimur. Hesychium autem non unam Sophronii vitam descripsisse sed ex more solito duos fontes simul adhibuisse, hisce argumentis constat. Primum Sophronius (et Hieron.) librorum tabulam a commentariis in Moysen incohat, in quos Hesychiana vita desinit. Deinde libri περὶ Μωυσέως βίου et εἰς τὰ χερουβίμ apud Sophronium (et Hieron.) omnino desiderantur, nec fluxerunt ex Euseb. Hist. eccl. p. 62 seq. Schweg. Tertium verba extrema Sophronii ἢ Πλάτων φιλωνίζει ἢ Φίλων πλατωνίζει ex more suo in initio vitae Hesychius posuit. Quartum prima vitae Hesychianae pars φιλοσοφήσας δὲ — Πλάτωνι non extat apud Sophronium (et Hier.). Nec vero in reliquis vitae partibus cum Sophronii textu prorsus conspirat.[2]) Adhibuit igitur Hesychius praeter Sophronii indicem etiam alterum, de quo infra pauca monebo.

---

1) Nisi in Hieronymi vita sic potius interpungendum est: *Extant huius praeclara et innumerabilia opera*: *in quinque libros Moysi* seq.

2) Suid. περὶ εὐρ. α′ Soph. περὶ εὐρ. (cf. supra), Suid. τις εὔχεται Soph. εὐχόμεθα καὶ ἀπομαρτυρούμεθα, Suid. περὶ τῶν τριῶν δυνάμεων, Soph. περὶ τρ. δυν., Suid. περὶ ἐναλλαγεισῶν, Soph. περὶ ἐναλλ. γραφῶν, Suid. βίου φιλοσόφου, Soph. βίου φιλοσοφικοῦ, Suid. περὶ ὀνείρων, Soph. περὶ τοῦ τοὺς ὀνείρους παρὰ θεοῦ πέμπεσθαι, Suid. περὶ Ἰουδαίων α′, Soph. περὶ Ἰουδαίων (cf. supra), Suid. περιέχειν, Soph. ὅτι ἔχει, Suid. τῶν χριστιανῶν, Soph. τῶν ἡμετέρων (quae mutatio sane insignis est), ad quod Sophronius add. περὶ οὗ ἔμπροσθεν εἴπομεν, τουτέστι τῶν ἀποστόλων (sc. c. 8 ὅθεν καὶ Φίλων ὁ τῶν Ἰουδαίων ἐλλογιμώτατος ὁρῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ πρώτην ἐκκλησίαν ἔτι Ἰουδαΐζουσαν ὡσανεὶ εἰς ἔπαινον τοῖ οἰκείου ἔθνους βίβλον περὶ τῆς τούτων συναγωγῆς συνεγράψατο), Suid. περὶ βίου θεωρητικοῦ, περὶ ἱκετῶν, Soph. περὶ βίου θεωρ. ἱκετῶν (Euseb. p. 63 Schweg. θεωρ. ἢ ἱκετῶν), quibus Soph. addit τουτέστιν, ὅτι τὰ ἐπουράνια ἀτενίζουσι καὶ ἀεὶ εὔχονται τῷ θεῷ.

Quod si recte nobis demonstratum est, iisdem argumentis alias quoque vitas Hesychianas praeter Philonis ex Sophronii mole enucleare licebit. v. *Πολύκαρπος*, ubi vita Hesychiana desinit in verba *ἄλλας ἐκκλησίας*, *οὗτος* seq. ex Sophron. c. 17 addit Suidas (nam Sophronium subesse viderat ex verbis *ἔγραψεν ἐπιστολὴν πρὸς Φιλιππησίους πάνυ θαυμαστήν*, quamquam sequentia scripta apud Sophron. desunt); v. *Ἀπολινάριος Λαοδικεύς*, quo in articulo exitus Hesychianae in voce *ὑπομνήματα* est, in quo ex Sophronio tantum de uno eius libro (*κατὰ Πορφυρίου τριάκοντα λόγοι*) et de Apol. grammatico notitia deprompta est (*ἐν τῇ νεότητι μᾶλλον τὴν γραμματικὴν ἤσκησεν*); v. *Βασίλειος Καισ.* (usque *εἰς ἄλλους πλείονας*) vel *διέποντος* [extrema verba sic in Sophronio leguntur: *τελευτᾷ βασιλεύοντος Γρατιανοῦ*]), qua in vita ex Sophronio desumpta *καὶ κατ' Εὐνομίου δὲ ἐξαιρέτους συνέταξε λόγους καὶ περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος τεῦχος καὶ τὰς εἰς τὴν ἑξαήμερον ὁμιλίας ἐννέα ἕτερον τεῦχος ἀσκητικόν* (Soph. *κατ' Εὐνομίου ἐξαιρέτους συνέταξε λόγους καὶ περὶ πνεύματος ἁγίου τεῦχος καὶ εἰς τὴν ἑξαήμερον ὁμιλίας ἐννέα καὶ ἀσκητικόν*), reliqua vitae ex altero fonte supplens; v. *Γρηγόριος Ναζ.* (usque *μυριάδας τρεῖς*), ubi ex duobus fontibus Hesychium sua descripsisse probatur verbis in initio positis *εἰς γὰρ τρεῖς μυριάδας στίχων τὰ συντάγματα αὐτοῦ συνέθηκεν* atque infra iteratis *ἅτινα συνάγονται εἰς ἐπῶν μυριάδας τρεῖς*, quorum prius ex Sophronio manavit, cum in eodem haec scripta ab Hesychio enarrata desint: *ἐπιτάφιος εἰς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα, ἕτερος εἰς τὴν ἀδελφὴν Γοργονίαν, περὶ θεολογίας α', περὶ υἱοῦ λόγοι β', πανηγυρικοὶ λόγοι ι'* et *καὶ ἕτεροι πλεῖστοι καὶ πᾶσι γνώριμοι*[1]); v. *Ἰώσηπος Ἰουδαῖος* (usque ad *βιβλίοις κ'*) in initio vitae verba *φιλαλήθης λέγων — Χριστοῦ*, quae prorsus ab Hesychii ingenio recedunt, a christiano lectore vel ab

1) Ceterum Suid. (Hesych.) *ἐπαίνους Ἥρωνος φιλοσόφου*, Soph. *ἐπαίνους Μαξίμου φιλοσόφου μετὰ τὴν ἐξορίαν ἀναζεύξαντος, ὅντινα ψευδῶς τινες Ἥρωνος ἐπέγραψαν. ἔστι γὰρ καὶ ἄλλη βίβλος, κατάγνωσιν τοῦ αὐτοῦ Μαξίμου περιέχουσα, ὡς μὴ ἐξὸν εἶναι, τὸν αὐτὸν ἐπαινέσαι καὶ ψέξαι ἐν καιρῷ.* De Gregorio imitatore Polemonis, Aristidis magistri, prorsus tacet Sophronius.

ipso Suida adscripta. Verba οὗτος seq. certe ex Sophron. c. 13 a Suida compilata.

Aliae quoque vitae, velut Damasi, Dionysii Alexandrini[1]), Eusebii, Gregorii Theodori, Greg. Nyssensis, Iustini philosophi, Iusti Tiberiensis eadem de causa ab Hesychio partim ex Sophronio descriptae videntur esse, quas, cum non satis de ea re constet, in medio relinquam.

Restat, ut quaestionem instituamus, quo ex altero fonte iuxta Sophronium Hesychius sua ad vitas auctorum ecclesiasticorum describendas hauserit. Atque iam Mus. Rhen. XXXV p. 199 seq. Theodori Lectoris, scriptoris clarissimi (cf. Phot. bibl. p. 222), historiam ecclesiasticam, quam laudet Suidas v. *Διόδωρος μονάζων* (fragmentum extat in ed. Valesii p. 569 seq., Migne, Patrol. LXXXVI, 1 p. 215), fontem Hesychii Milesii in vitis christianorum auctorum[2]), qui post Constantini aetatem vixerunt, fuisse suspicatus sum, quod hac disputatione certius redditum esse confido. Nam cum ex illa vita Hesychiana Theodorum Lectorem in historiam suam accuratissime etiam librorum tabulas derivasse concludas, Hesychium et Sophronii et praeterea Theodori Lectoris indices compilasse per se patebit. Omnibus enim in vitis potissimum duos librorum indices permixtos et confusos esse apparet. Cuiusnam autem generis auctores ecclesiasticos Hesychius in lexico suo non neglegendos esse censuerit, iam in primo Prolegomenon capite exposui.

§ 11 Mirum denique videtur esse, quod etiam nonnullorum Romanorum auctorum vitas Hesychius lexico suo biographico inseruit, quamquam se Graecos tantum esse tractaturum nullo loco praedicavit. Sunt autem *Ἀσίνιος Πωλίων* (cf. *Πωλίων*), *Αὔγουστος Καῖσαρ*, *Βάρρων* (de quo nil omnino constat, nisi mendum in nomine latet), *Βροῦτος*, *Γάϊος Ἰούλιος Καῖσαρ*, *Γάϊος Καῖσαρ*, *Εὔοδος Ῥόδιος*, *Εὐτρόπιος*, *Καῖσαρ Τιβέριος*, *Κλαυδιανὸς Ἀλεξανδρεύς*, *Τράγκυλλος ὁ Σουητώνιος*, nam Iuvenalis vitam e Malalae historiis, Cice-

1) De hoc iure dubites coll. Soph. c. 69. — Omnino Hesychium auctores ecclesiasticos tractasse negat Daub, Stud. p. 130.

2) De eodem nunc cf. Sarrazin, de Theodoro Lectore, Theophanis fonte praecipuo, in Comm. phil. Ien. p. 165 seq.

ronis ex Suidana glossa *Φολονία*, Ennii Romani ex Aeliano, Fabii Pictoris ex Polybio fluxisse docui. De his vitis disputavi Mus. Rhen. XXXVI p. 316 seq., quo loco eos auctores Romanos ab Hesychio adhibitos esse exposui, qui vel graece scripserint, velut Claudianus (cf. Rohde, Mus. Rhen. XXXIII p. 167 not.), Suetonius al., vel ab epitomatoribus Graecis in brevius coacti sunt[1]), velut Asinius Pollio, Eutropius al., vel libros graece scriptos latine verterint, velut Iulius Caesar et Brutus. Omiseram autem gl. *Αὐσόνιος*[2]), fortasse glossas *Ἀκύλας*.[3]) Atque si examinamus, quo ex fonte illas vitas Hesychius deprompserit, cum Eutropius recentissimo aevo tribuendus sit, eas aut ex graeca Eutropii versione vel versionis praefatione fluxisse suspiceris, quam curaverit Capito (cf. Suidas s. v.), qui regnante Anastasio vel Iustino primo vixit (cf. Müller fr. hist. IV p. 123), aut ex libris chronicis, quos Hesychius ipse composuit. Rem hoc loco non expediam.

1) De hac re cf. Weber, de latine scriptis, quae Graeci — transtulerunt II (1848) p. 18 seq.

2) In Ausonii vita duos scriptores confusos esse recte monuit Gutschmid.

3) De Aquila cf. Teuffel, Lit. Rom.[3] § 374, 6.

Ad Proleg. p. XXVI *A. Schoene* mihi scripsit: Cod. Par. 2626, membranaceus saec. XII, fol. 291, cuius fol. 1—25 et 278—291 recentiore manu addita sunt nec diversa fortasse ab ea, cui 2625 fol. 260 seq. debentur.

Ad p. 169 v. *Πλάτων* scripsit *E. Rohde*:

Falsa olim specie inductus, Suidae illud: *καὶ ὑπνῶν ἀνεβίω* secundum Laertii narrationem (III § 3) castigandum esse credidi. Ecce iam, qui idem atque Suidas testatur, *Tertullianus*, de anima cap. 52: „etsi (quis spiritum exhalet) per somnium ('somnum' probabiliter Oehlerus), ut Plato". Ex hoc Tertulliani (quod ille fortasse Sorano debet) testimonio, ab eis qui Platonis vitam enarraverunt neglecto, Laertii narrationem alterius auctoris relatione inconsiderate interpolasse Hesychium apparet. Alterum illum auctorem si quis *Porphyrium* fuisse coniecerit, me certe non habebit obloquentem. Haec modo consideres quae excerptionibus Laertianis interposuit aliunde sublecta Hesychius: *οὐδὲ γάμον τινὰ οὐδ' ὁμιλίαν καθάπαξ σώματος εἰς πεῖραν δεξάμενος*: Porphyrii doctrinam asceticam talia redolere facile concedes. Cui num praeter alia quaedam minora, quae a Laertio certe non mutuatus est (*τοῦ ποιητοῦ — μετ' αὐτόν — τὸ στέρνον*) memorabilem quoque illum Platonis successorum, quem ipsi de Platonis fatis narrationi subtexuit, indicem debeat Hesychius, non decerno. Ceterum in indice illo inter *Καρνεάδης* et *Χαρμάδας* plura nomina omisisse librariorum socordiam apparet; fieri enim nequit, ut Charmadas ipsius Carneadis successor habeatur. — l. 16 *η'* pro *κ'* corr. iam *K. F. Hermann.*

ADDENDA ET CORRIGENDA.

Priores plagulas me absente paulo neglegentius correctas esse dolens praemitto.

p. 2 *Ἀγάθων* l. 12 *Παυσανίου* ⟨*καὶ Εὐριπίδου τοῦ*⟩ *τραγικοῦ* coni. *Cramer* l. c.

p. 9 *Ἄλεξις* l. 17 leg. *πάτρως*.

p. 10 *Ἀλκιδάμας* l. 19 cum satis mirum sit, opus notari patris Alcidamantis nullum ipsius, in fonte Suidae extitisse *ὁ Μουσεῖον γεγραφώς* suspicatur *Gutschmid*, comparari iubens Nietzschium in Mus. Rhen. XXV p. 538 seq.

Ἀλκιμένης app. adde verba: qui comico — laudatas in sequentem plagellam delapsa.

p. 11 *Ἀλκμάν* l. 6 *τοῦ Σαδυάττου* coni. *Gutschmid.*

Ἀμέλιος app. corrig. 13 pro 14.

p. 12 *Ἀνακρέων* l. 9 Kusteri emendationem probat *Gutschmid,* qui de Dielsii invento *ἀκμῆς* anno quadragesimo illigatae nondum sibi satis constare fatetur. Ceterum rectius secludas *καὶ συνέγραψε* — fin.

p. 13 *Ἀναξανδρίδης* l. 1 *ρια'* *Gutschmid*: intellegi enim celeberrimos agonas Aegenses (Diod. XVI, 92), quorum occasione Philippus occisus est, et confirmari hoc corruptela *ριδ'* v. *Ἀριστοφάνης*.

app. del.: *δὲ* om. **A**.

Ἀναξίμανδρος app. leg.: 15 *καὶ* ante *περὶ*.

p. 14 *Ἀνάχαρσις* l. 4 leg. *Καδουία*. Ceterum verba *κατὰ δέ τινας* — fin. cum a nostris Laertii exemplaribus absint, aliunde petita esse videntur. l. 6 *διελθὼν περὶ* coni. *Gutschmid.*

p. 15 *Ἀνδροκλείδης* l. 1 leg. *τῶν* pro *τοῦ*, cum sic emendaverit *Portus.*

Ἀνδροτίων cf. etiam *Blass*, Att. Ber. III, 2 p. 342.

Ἀντίμαχος l. 20 cum nihil obstet quominus servus domini sui auditor sit, in sequentibus coniunctionem cum Panyaside chronologicis quibusdam rationibus refelli censet *Gutschmid*, itaque *αὐτοῦ* corruptum esse et latere nomen proprium, fortasse *Ἀνύτου*.

p. 16 *Ἀντισθένης* app. l. 20 leg.: *Διογένης*.

p. 22 *Ἄρατος* l. 21 Uxorem Antigoni Philam, f. Seleuci, confundi cum regis matre Phila, f. Antipatri, monet *Gutschmid.*

p. 24 *Ἀριστέας* l. 19 cum Abaride confundi Aristeam censet *Gutschmid,* cum testis locupletissimus Herod. IV, 15 eum circa a. 696 vixisse tradat et cum argumentum carminis ab eodem descriptum, tum fabula de Homero eius discipulo id ipsum confirment.

p. 28 *Ἀριστοφάνης* Ῥοδ. l. 6 ρια´ scribendum esse, sed totum enuntiatum γεγονὼς — ὀλυμπιάδα pariter ut οἱ δὲ Καμειρέα ex vita Anaxandridis irrepsisse monet *Gutschmid.*

Ἀριστ. Βυζ. l. 17 ὀλυμπιάδα, βασ. Πτολ. τοῦ Φιλοπάτορος καὶ τοῦ μετ' αὐτόν· καὶ praefert *Gutschmid.*

p. 30 *Ἀρριανὸς ἐπ.* Meinekio obloquitur *Gutschmid*, cum Arriani nomen in Attali aequalem minime quadret, argumentum carminis indicium potius esse ratus Pergamenae poëtae originis.

p. 37 *Ἄψυρτος* app. leg.: lector aliquis addidit.

p. 47 *Δημ. Φαλ.* post ἐκαλεῖτο add. comma.

p. 49 *Δημόκριτος* l. 1 Χῖος, οὗ πάλιν ἀκροατὴς Ἀνάξαρχος, καὶ Ἱππ. coni. *Wilamowitz,* Antigon. v. Kar. p. 321 not., μαθηταὶ δ' αὐτοῦ διαφανεῖς ἐγένοντο Μητρόδωρος ὁ Χῖος (οὗ πάλιν ἀκροατὴς Ἀνάξαρχος) καὶ Ἱπποκράτης — corr. *Rohde,* Annal. phil. 1881 p. 747; idem corr. v. *Ἱπποκράτης* (p. 108, 3) ἐπιβαλεῖν γὰρ αὐτῷ (sic E; rel. αὐτὸν) νέον πρεσβύτῃ (cum Kustero).

p. 54 *Διόδωρος μονάζων* l. 21 octo libros κατὰ εἱμαρμένης excerpsit Phot. bibl. c. 223.

p. 56 *Διον. Βυζ.* Cf. Frick, Dion. Byz. Anapl. Bosp. Wesel 1860.

p. 67 *Ἐπίχαρμος* l. 22 confusam Euxenidis et Mylli memoriam in fragmento Apollodori Fest. p. 76 v. Romam extare monet *Gutschmid.*

p. 74 *Εὐριπίδης* app. Διονύσιος ἐν τοῖς κριτικοῖς tuetur *Rohde,* Mus. Rhen. XXXVI p. 530 not., Halicarnassensis intellegi cognominem antiquiorem libroque titulum κριτικοί (non κριτικά) fuisse ratus.

p. 77 *Εὐστέφιος σοφιστής*· Ἐπιφανειῶν τῶν ἐν Ἀδρόττοις ἐν τῷ εὐκτηρίῳ. *μελέτας Bernhardyi inventum executus coni. *Gutschmid,* verbis ὃ (vel potius ἃ) κεῖται ἐν Λυδίᾳ parenthesi inclusis et deleto ἔγραψε. Omnino cf. Marin. vit. Procli c. 32 in.

p. 78 *Εὐφορίων.* Cf. Müller III p. 71.

p. 81 *Ζήνων Μουσ.* Cf. Menagius in Diog. VII, 35. Verba καὶ αὐτὸς quae offensioni erant, melius post φιλόσοφος transponuntur.

p. 82 *Ζωίλος.* Cf. Lehrs, Arist. p. 204.

l. 13 ἱστορίαν ἀπὸ θεογονίας seq. Zoilum pro Anaximene discipulo, auctore historiae τριτεύχου eiusdem argumenti (cf. Müller, Script. Alex. p. 33), perperam laudari putat *Gutschmid.*

p. 86 *Ἡρόδοτος* l. 10. Num Lygdamis Pisindelidis filius fuerit caute dubitat *F. Rühl* in Philol. XLI p. 68.

p. 93 *Θέογνις.* De nonnullis Theognidis carminibus dixit *Sitzler,* ed. Theog. p. 52 not. (Heidelb. 1880), qui etiam coni. εἰς τοὺς σωθέντας ἐν τῇ πολιορκίᾳ τῶν Συρακουσῶν. De tota vita nunc cf. Hiller, Annal. phil. 1881 p. 454 seq.

p. 102 *Ἰάσων* l. 11 οὗτος seq. glossema esse ad vocem Πολυζήλου in proxima Ibyci vita extantem suspicatur *Gutschmid* (cf. Müller IV p. 381). Ibidem κατά τινας οὗτος ἔγραψε seq. deleta interpunctione coni. *Daub* minus probabiliter, quoniam κατά τινας manifesto ad ἀρχαιολογίαν Ἑλλάδος ab aliis Iasoni Argivo tributam referri opus est.

p. 112 *Ἰωάννης Φιλ.* in Suidae fonte fuisse περὶ μηνῶν δ' monet *Gutschmid.*

p. 126 *Λᾶσος* l. 21 diversa hic misceri et ol. 58 (i. e. Sardium

excidium) quadrare in septem sapientium consortium, Darii aetatem convenire cum Herod. VII, 6 vidit *Gutschmid*.

p. 127 *Λεσχίδης* L. vitam ex historico aliquo petitam et additis verbis *ἐπῶν ποιητής*, ὃς a Suida suis rationibus accommodatam esse censet *Gutschmid*.

p. 128 *Λέων Βυζ.* l. 2. Etiam verbum *σοφιστὴς* Müller l. c. ad alterum Byzantium referre videtur, quod nescio an rectum sit.

p. 132 *Λυκοῦργος*. Verba *καὶ αὐτὸς δ' — ιη'* post *ἀδελφός* et verba ⟨ὃς⟩ *ἐκράτησε τῶν — μβ'* post *ἀδελφιδοῦν* transponi iubet *Rohde*, Mus. Rhen. XXXVI p. 540 not. Annos 42 a Lycurgo seiungi posse negat *Gutschmid*, *ἀπορίας* quomodo ille anno 819 a. Chr. Spartanis leges ferre (Eus. chron. nr. 1197; Thuc. I, 18) et anno 776 cum Iphito Olympia instituere potuerit, antiquissimam eam fuisse *λύσιν* monens, ut *ἐπιτροπία καὶ νομοθεσία* 42 annos durasse absolutaque ea Lycurgus ultimo vitae anno in Elidem se contulisse et diem ibi obiisse (Apollothemis ap. Plut. Lyc. 31) diceretur: hunc numerum a posterioris quoque aetatis historicis, qui epocham varie transtulerunt, origine non perspecta retentum esse, et hinc sponte explicari, cur Callimachus Olympiadem Iphiti anno 828 illigaverit, id est 43 ab anno 870, cui Ephorum leges a Lycurgo latas assignasse exscriptores eius (Diod. XV, 65; Plut. Mor. p. 194 B. 239 F; Nicol. Dam. fr. 57) demonstrant, explicari etiam annos vitae 85 a [Lucian.] Macrob. 28 Lycurgo concessos, tritissimo scilicet figmento duplicato numero 42, ut primus annus *ἐπιτροπίας* eius medius fieret vitae.

p. 136 *Μαρῖνος* l. 16 *καὶ φιλοσόφων ζητήματα*, verbis *καταλογάδην, καὶ ἐπικῶς* ⟨deleto *καὶ*⟩ *ἄλλα τινά* eiectis et cum ultima voce *μεταφράσεις* vitae antecedentis Mariani coniunctis, corr. *Gutschmid*.

p. 145 *Νικαγόρας* opus *περὶ Κλεοπάτρας τῆς ἐν Τρῳάδι* de Cleopatride, oppido Aegypti in vicinia Troici montis sito, egisse, sed insolentem nomenclaturam Suidae fortasse inscitiae deberi monet *Gutschmid*.

p. 156 *Ὀρφεύς*. Arcada Orpheum dictum esse, quia originem ab Atlantiadum una in Arcadia natarum duxit, vidit *Gutschmid*; ib. fortasse ex Eustath. Il. p. 299, 7 *ὢν καὶ ὁ Κίκων Ὀρφεύς* (coll. Steph. Byz. p. 372 Mein.) reponas *Κίκων* pro *Κικοναῖος*.

p. 159 *Παλαίφατος*. Fabularum Romanensium hunc conditorem fuisse suspicatur *Gutschmid*.

p. 166 *Πείσανδρος*. Sed Pseudopisandrea pro foetu poetae aetate tantum non supparis haberi potuisse negat *Gutschmid*.

p. 170 *Πλάτων* l. 27 *Δάμων — Εὔανδρος* (ex Porphyrio?) aliunde non noti tacentur et a Laertio et a scriptore indicis in Vol. Hercul. servati; sed *Μοσχίωνος* Platonici fortasse mentio iniecta erat ib. apud Bücheler. l. c. p. 18 (coll. XXXI, 1 seq.).

p. 172 *Πλωτῖνος* l. 5 *οὗ Πορφύριος διήκουσεν ἐπὶ Γαλιηνοῦ καὶ διέμεινεν ἄχρι χρόνων ζ'. γηραιὸς δὲ ὢν συνέταξε* del. verbis *τοῦ δὲ Ἰάμβ.* — *Σώπατρος* et Porphyrium subiectum intellegens coni. *A. Richter*, Neuplat. Stud. I p. 28. Voculam *οὗ* editores ante Bernhardyum non ad Plotinum sed ad Amelium perperam rettulerunt, unde etiam ipsius Suidae error v. *Ἀμέλιος* et *Πορφύριος* ortus est. Sic ὃς usurpatur v. *Ἀπολλώνιος Ἀλ.*, *Ἀρίσταρχος Τεγ.* al. Similiter etiam *οὗτος* apud Laer-

tium collocari, ut quo illud spectet ambiguum sit, observavit *Rohde*, Mus. Rhen. XXVI p. 569 not.

p. 179 *Πρατίνας* l. 9. In **A** enim legitur Ἀ^θθ, quo de compendio cf. *Cobet*, Observ. crit. p. 147, qui *Ἀθῆναι*, *Ἀθήνησιν*, *Ἀθηναῖοι* idsignificare docet.

p. 188 *Ῥιανός* l. 12 *γραμματικὰ ποίημά τε Ἡρακλειάδα* *Gutschmid*, *εἰς γραμματικήν τινα καὶ ἐμμέτρως* Suidam scripsisse putavit *Daub*, de Viol. p. 24, qui etiam in vita cod. Par. 2600 *γραμματικός. οὗτος πρότερον ἦν* — olim fuisse et post *γραμματικήν* additum *τινα* coniecit.

p. 193 *Σέξτος Χαιρ.* l. 7 cum *ἐπισκεπτικὰ* et *σκεπτικὰ* synonyma sint, Suidam ipsum idem opus bis adnotasse monet *Gutschmid*; *ἐφεκτικὰ* infeliciter coni. *Pappenheim*, de Sext. Emp. p. 8 (Berol. 1874).

p. 197 *Σιμωνίδης Μάγνης.* Utroque loco Antiochum I cum Magno a Suida (vel Hesychio) confusum esse censet *Gutschmid.*

p. 198 *Σιμωνίδης Ἀμ.* l. 5 in fonte praecessisse aliqua de Archilocho, conditore Thasi, ex verbis *καὶ αὐτὸς ἡγεμών* efficit *Gutschmid.*

l. 8 *μετὰ υϙϛ′* vel *υϙε′ ἔτη* dubitanter coni. *Rohde,* Mus. Rhen. XXXVI p. 559 not.

l. 9 *ἔγραψε κατά τινας πρῶτος ἰάμβους, ἀρχαιολογίαν τε τῶν Σαμίων καὶ ἄλλα διάφορα* tentavit *Bernhardy.*

p. 199 *Σκύλαξ* l. 6 Heraclidem Mylasensem Herodoti V, 121 putavit esse *Gutschmid,* impugnatus a Müllero l. c.; ille vero dynastas Mylasenses saeculi II. a. Chr., modo unquam extiterint, reges appellari potuisse negat et priorem opinionem etiamnum tuetur, de capite aliquo uberioris operis logographici agi putans.

p. 200 *Σοφοκλῆς* l. 12 de difficultatibus loci cf. *F. Schöll,* ep. ad Ad. Schöll. p. 59 seq., qui p. 65 sic locum descripsit *δ. π. δ. ἀγωνίζεσθαι, ἀλλ' οὐ μὴν στρατολογεῖσθαι. καὶ ἔγρ.*, verba *ἀλλὰ — στρατ.* vertens „jedoch ohne Polemik", quo quidem nihil infelicius excogitari potest. Veram lectionem *τετραλογεῖσθαι* esse opinor; de simili errore cf. v. *Πλάτων* s. fin.

p. 203 *Συριανός* l. 17 *Ἰσοκρ.* **ΑΥΞ**, quod *Σωκρατείων* esse putat *Gutschmid*, inserendum illud post *ἐν Ἀθήναις.*

p. 207 *Σωσιφάνης.* Verba *τελευτᾷ — ριδ′* pro parenthesi habet *Gutschmid* ad Philippum referenda, in qua *οἱ δὲ* in *ὁ δὲ* mutat (i. e. Alexander). Quocum consentiam, modo verba non Hesychio, sed Suidae vel lectori alicui dederit.

p. 221 *Φαβωρῖνος* app. 6: del. de

p. 226 *Φιλιστίων* l. 13 *ὑπὸ* tuetur *Gutschmid*, cum agatur de Socrate *τῷ χρηστῷ*, rege Bithynorum a. 92—90 a. Chr., interfectore histrionis Nicaeensis (qui ab aliis dictus fuerit Prusensis).

p. 234 *Φύλαρχος* l. 16 *κατάγει δὲ καὶ ἐν βιβλίοις κη′ μέχρι τῆς Πτολεμαίου τοῦ Εὐεργέτου κληθέντος καὶ Βερενίκης τελευτῆς* rectius proposuit *Gutschmid.*

TABULA SIGLORUM.

A = Par. 2625 et 2626 saec. XII vel XIII in.
V = Leidensis Vossianus Fol. 2 saec. XII
B = Par. 2622 saec. XIII vel XIV
C = Oxoniensis b. colleg. corp. Christi
E = Bruxellensis, olim Antverpiensis saec. XV
Vat. Pears. = lectiones Vaticani (Vat. 3. 4 saec. XV) a Pearsono descriptae et a Kustero publicatae
M = lectiones Mediolanensis a 1499 a Gaisfordo descriptae
Ald. = lectiones Aldinae a. 1514 a me collatae
Bas. = lectiones Basileensis a. 1544 in apparatu Gaisfordi
Eud. = Eudociae Violarium ex Par. 3057 a me editum Lips. 1880
*Eud.** = nonnullae Eudociae lectiones a Pulchio descriptae, quae a meis discrepant
Vill. = lectiones Villoisoni, quae in codice Violarii non extant
Hes. = Anonymi (Pseudo-Hesychii) tractatus ex Laur. LXX, 14 a me editus Lips. 1880
Soph. = Sophronius (ed. Fabricius, Bibl. eccles.)
Mo. = Moschopulus (in Westerm. Biogr. p. 141 seq.).

I. *Ἄβαρις* Σκύθης, Σεύθου υἱός. συνεγράψατο δὲ χρησμοὺς τοὺς καλουμένους Σκυθικοὺς καὶ γάμον Ἕβρου τοῦ ποταμοῦ καὶ καθαρμοὺς καὶ θεογονίαν καταλογάδην, καὶ Ἀπόλλωνος ἄφιξιν εἰς Ὑπερβορέους ἐμμέτρως. [ἧκε δὲ ἐκ Σκυθῶν εἰς Ἑλλάδα. τούτου ὁ μυθολογούμενος οἰστός, τοῦ πετομένου ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος μέχρι τῶν Ὑπερβορέων Σκυθῶν· ἐδόθη δὲ αὐτῷ παρὰ τοῦ Ἀπόλλωνος. τούτου καὶ Γρηγόριος ὁ θεολόγος ἐν τῷ εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον ἐπιταφίῳ μνήμην πεποίηται. φασὶ δέ, ὅτι λοιμοῦ κατὰ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην γεγονότος ἀνεῖλεν ὁ Ἀπόλλων μαντευομένοις Ἕλλησί τε καὶ βαρβάροις τὸν Ἀθηναίων δῆμον ὑπὲρ πάντων εὐχὰς ποιήσασθαι· πρεσβευομένων δὲ πολλῶν ἐθνῶν πρὸς αὐτούς, καὶ Ἄβαριν ἐξ Ὑπερβορέων πρεσβευτὴν ἀφικέσθαι λέγουσι κατὰ τὴν νγ΄ ὀλυμπιάδα.]

II. *Ἄβας* σοφιστής. ἱστορικὰ ὑπομνήματα καὶ τέχνην ῥητορικὴν καταλιπών.

III. *Ἄβρων* Φρὺξ ἢ Ῥόδιος, γραμματικός, μαθητὴς Τρύφωνος, σοφιστεύσας ἐν Ῥώμῃ, γεγονὼς δὲ ἐκ δούλων, ὥς φησιν Ἕρμιππος.

I totam vitam om. *Westerm.* Cf. *Zonar.* p. 5. 1 συνεγράψατο — θεογονίαν leguntur *Eud.* p. 34, ex Suidae exemplari manifesto adscripta. De his verbis cf. Lobeck, Aglaoph. I p. 314; Kinkel, fr. ep. I p. 242 seq. 2 Σκυθίνους **A** Σκυθινοὺς **Ald.** Εὔρου **A** Εὔρου *pars libr. Eud.* 17 Greg. Naz. or. 20 p. 331 4 seq. Haec ipsius Suidae additamenta esse docui Mus. Rhen. XXXV p. 191 7 ἐδόθη — Ἀπόλλωνος om. **A** seclusit *Gaisford* 9 φασὶ δὲ seq. ex Harpocrationis lexico compilata

II *Eud.* p. 88, quae praebet ἱστορικὰ ὑπομνήματα καὶ μέθοδον ῥητορικὴν πάνυ γλαφυρὰν κατέλιπεν. Cf. Unters. p. 44 not. 2. Tractant Walz, Rhet. VII p. 203, Müller, fr. hist. IV p. 278. De stilo epitomatoris cf. v. Ἀκύλας, Ἥρων, Πολυκράτης, Σωρανός, Σωτάδης Ἀθ., Τεῦκρος, Τίμων Φλ., Φιλάγριος, Χαιρήμων. 15 Ἀβαρνός **E**

III *Eud.* p. 106; *Zonar.* p. 7 17 Ἄβρων *vulg.* corr. editores 18 ἐσοφίστευσεν — γέγονεν *Eud.* δούλων: Hermippi Berytii de doctis servis libellum intellegendum docent Müller, III p. 35 not., Wachsmuth, Symb. Bonn. p. 140

IVª. *Ἀγαθίας* σχολαστικὸς Μυριναῖος, ὁ γράψας την μετὰ Προκόπιον ἱστορίαν [τὸν Καισαρέα, τὰ κατὰ Βελισάριον καὶ τὰς ἐν Ἰταλίᾳ καὶ ἐν Λιβύῃ πράξεις, τουτέστι τὰ κατὰ Ναρσῆν ἐν Ἰταλίᾳ· καὶ τὰ ἐν Λαζικῇ καὶ Βυζαντίῳ]. οὗτος συνέταξε καὶ ἕτερα βιβλία, ἔμμετρά τε καὶ καταλογάδην, τά τε καλούμενα Δαφνιακὰ καὶ τὸν κύκλον τῶν νέων ἐπιγραμμάτων, ὃν αὐτὸς συνῆξεν ἐκ τῶν κατὰ καιρὸν ποιητῶν. συνήκμασε δὲ Παύλῳ τῷ Σιλεντιαρίῳ καὶ Μακεδονίῳ τῷ ὑπάτῳ καὶ Τριβωνιανῷ ἐπὶ τῶν Ἰουστινιανοῦ χρόνων.

IVᵇ. *Ἀγάθων*, τραγῳδίας ποιητής, εἰς μαλακίαν σκωπτόμενος Ἀριστοφάνει τῷ Γηρυτάδῃ. ἦν δὲ Τισαμενοῦ τοῦ Ἀθηναίου υἱός, παιδικὰ γεγονὼς Παυσανίου τοῦ τραγικοῦ, μεθ' οὗ πρὸς Ἀρχέλαον τὸν βασιλέα ᾤχετο, ὡς Μαρσύας ὁ νεώτερος. [ἐμιμεῖτο δὲ τὴν κομψότητα τῆς λέξεως Γοργίου τοῦ ῥήτορος.]

V. *Ἀγάπιος* Ἀθηναῖος φιλόσοφος, μετὰ Πρόκλον ἀποιχόμενον ὑπὸ Μαρίνῳ, ὃς ἐθαυμάζετο ἐπὶ φιλομαθίᾳ καὶ ἀπoριῶν προβολῇ δυσεπηβόλων.

IVª *Eud.* p. 101. Cf. schol. Anthol. Pal. (Iacobs, Anth. VI p. LI; Dindorf p. XIX): *Ἀγαθίου σχολαστικοῦ Ἀσιανοῦ Μυριναίου, οὐ στέφανος, ἀλλὰ συναγωγὴ νέων ἐπιγραμματων. ἤκμασεν δ' οὗτος ὁ Ἀγαθίας ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ τοῦ μεγάλου. ἔγραψεν δὲ καὶ ἱστορίαν καὶ τὰ ἐπονομαζόμενα Δαφνιακά. ἔγραψε δὲ ταῦτα ἐπιγράμματα πρὸς Θεόδωρον Δεκουρίωνα.* Tractant Niebuhr, praef. Teuffel, Studien p. 237 seq.; Dindorf, hist. min. II p. XI seq. 1 *σχολαστικὸς in lacuna add.* **A** *man. II* *Σμυρηναῖος*, *unus Par. Kust.*, *Μυρηναῖος* **ABE**. *Σμυρναῖος deter. libri* et *Eud.*, *corr. Kusterus* coll. praefat. histor. Agath. *ἐμοὶ Ἀγαθίας μὲν ὄνομα, Μυρίνη δὲ πατρίς*; *Μυριναῖος* in cod. Vaticano legi ad hunc locum notavit Pearsonus 2 *τὸν Καισαρέα* — *Βυζαντίῳ* om. *Eud.*; itaque expunxi, *τὰ κατὰ Βελισάριον* — *πράξεις* uncis secluserunt *Bernhardy, Bekker* 5 *συνέταξεν* **A** *συνέταξε καὶ ἔμμετρα βιβλία καὶ καταλ. Eud.* 7 *ὧν αὐτὸς vulg.* *ὃν αὐτὸς* **ABE** *συνήκμασε δὲ* **ABE** *Eud.* revocavit *Gaisford* *συνήκ. καὶ vulg.* 8 *Σελεντιαρίω* **A** cf. v. *Τριβωνιανός Σιδ.*

IVᵇ Tota vita accessit ex schol. Platon. VI p. 255 Herm. (Cramer, Anecd. Oxon. IV p. 269), quamquam ea forma ab Hesychio non compositam esse patet. Hesychio abiudicavit Mettauer, de schol. Platon. font. p. 60. Omisit Suidas, qui schol. Ar. Ran. 83 seq. descripsit. Tractat Welcker, Gr. Tragödien p. 981 not. 1 et 4

V *Eud.* p. 93. Ex uno Agapio (cuius meminit Damascius in Phot. bibl. p. 352) duos factos esse veri simile; itaque difficile iudicatu, quid in his vitis Suidae debeatur, cum plurima Hesychium non scripsisse manifestum sit 16 *Ἀγάπ. ὁ φιλ., Ἀθην. τὸ γένος Eud.* 17 *Μαρίνων* **A** *Μαρίνῳ ὢν Gutschmid* *φιλομαθεῖα* **A** *καὶ* om. *Eud.*

VI. *Ἀγάπιος.* οὗτος ἦν Ἀλεξανδρεὺς μὲν τὸ γένος, ἐκ παίδων δὲ λόγοις ἐντραφεὶς ἐλευθερίοις καὶ ἰατρικῶν μαθημάτων ἐξηγητὴς γεγονώς, ἀνελθὼν εἰς τὸ Βυζάντιον διατριβήν τε συνεπήξατο μάλα διαπρεπῆ, φύσεώς τε μεγέθει καὶ δεξιότητι τύχης χρησάμενος, ἔνδοξός τε ἐπὶ τῇ τέχνῃ γέγονε καὶ χρήματα μεγάλα συνείλοχεν.

VII. *Ἀδριανὸς* σοφιστής, μαθητὴς Ἡρώδου, ἀκμάσας ἐπὶ Μάρκου Ἀντωνίνου, ἀντισχολαστὴς Ἀριστείδου τοῦ ῥήτορος ἐν Ἀθήναις γενόμενος. ἐσοφίστευσε δὲ καὶ κατὰ τὴν Ῥώμην, καὶ ἀντιγραφεὺς τῶν ἐπιστολῶν ὑπὸ Κομόδου ἐγένετο. μελέτας καὶ μεταμορφώσεις ἐν βιβλίοις ζ, περὶ ἰδεῶν λόγου ἐν βιβλίοις ε', περὶ τῶν ἐν ταῖς στάσεσιν ἰδιωμάτων ἐν βιβλίοις γ', ἐπιστολὰς καὶ λόγους ἐπιδεικτικούς, Φάλαριν, παραμυθητικὸν εἰς Κέλερα.

VIII. *Ἀθήναιος* Ναυκρατίτης γραμματικός, γεγονὼς ἐπὶ τῶν χρόνων Μάρκου. ἔγραψε βιβλίον ὄνομα Δειπνοσοφισταί, ἐν ᾧ μνημονεύει ὅσοι τῶν παλαιῶν μεγαλοψύχως ἔδοξαν ἑστιᾶν. [ὁ μέγας Ἀλέξανδρος κἀκείνην νικήσας ναυμαχίαν Λακεδαιμονίους, καὶ τειχίσας τὸν Πειραιᾶ καὶ ἑκατόμβην θύσας πάντας εἱστίασεν Ἀθηναίους. καὶ Ἀλκιβιάδης Ὀλύμπια νικήσας τὴν πανήγυριν ἅπασαν εἱστίασε. τὸ αὐτὸ καὶ Λεόφρων ὀλυμπιονίκης. καὶ Ἐμπεδοκλῆς ὁ Ἀκραγαντῖνος, Πυ-

---

VI *Eud.* p. 84 inter medicos hunc Agapium enumerans breviter narrat: ἐξηγήσεις πλείστας ἰατρικῶν μαθημάτων συνέγραψε, quae magis Hesychium redolent, quam Suidana 2 pro ἰατρικῶν ex Phot. bibl. l. c. ῥητορικῶν vel γραμματικῶν coni. *Bernhardy*, ἱστορικῶν *Daub.* Sed cum Eudocia medicum eum fuisse dicat, non est quod corrigamus; nam etiam *Gesium*, de quo Damascius l. c. paulo infra disputavit, et medicum et philosophum fuisse constat. Ceterum Suidam etiam v. Νόμος et Ὑπατία eundem Agapium laudasse monuit *Reinesius*

VII *Eud.* p. 85, quae incipit Ἀδρ. ἐκ πόλεως Τύρου τῆς Φοινίκης, μαθ. Ἡρωδ., ἀντισχολ. Ἀρ. τ. ῥήτ. ἐν Ἀθ. γεν., deinde pergens Philostrat. Vit. Soph. II, 10 compilavit et sub fin. ἔγραψε μελέτας seq. cum Suidae verbis congruentia exhibet. Cf. v. Ἀριστείδης et Ἡρώδης Ἰούλιος. 7 ἀκμάσας δὲ *vulg.* δὲ om. **BEM** 11 ἔγραψε μελ. *vulg. Eud.* ἔγραψε om. **A** βίβλοις hic et infra **A** 12 ἐν ante στασ. om. **A** 13 καὶ ἐν **A**

VIII De Hesychii articulo dixi Mus. Rhen. XXXV p. 202 15 Cf. Athen. VII p. 301 ἐπὶ τῶν χρόνων Μάρκου Caracallae temporibus significare perspexit Rohde, Mus. Rhen. XXXIII p. 172 17 Sequuntur post Hesychii vitam excerpta ex Athenaeo I p. 3, quae ipsi Suidae debentur, fortasse etiam ἐν ᾧ μνημ. seq.

θαγορικὸς ὢν καὶ ἐμψύχων ἀπεχόμενος, Ὀλύμπια νικήσας, ἐκ λιβανωτοῦ καὶ σμίρνης καὶ τῶν πολυτελῶν ἀρωμάτων βοῦν ἀναπλάσας διένειμε τοῖς εἰς τὴν πανήγυριν ἀπαντήσασι. καὶ ὁ Χῖος Ἴων τραγῳδίαν νικήσας Ἀθήνησιν ἑκάστῳ τῶν Ἀθηναίων ἔδωκε Χῖον κεράμιον. καὶ ὁ Ἀκραγαντῖνος Τελλίας φιλόξενος ὢν καταλύσασί ποτε πεντακοσίοις ἱππεῦσιν ὥρᾳ χειμῶνος ἔδωκεν ἑκάστῳ χιτῶνα καὶ ἱμάτιον. ὅτι Χάρμος ὁ Συρακούσιος εἰς ἕκαστον τῶν ἐν τοῖς δείπνοις παρατιθεμένων στιχίδια καὶ παροιμίας ἔλεγε. Κλέαρχος δὲ ὁ Σολεὺς δειπνολογίαν καλεῖ τὸ ποίημα, ἄλλοι ὀψολογίαν, Χρύσιππος γαστρονομίαν, ἄλλοι ἡδυπάθειαν. ὅτι ἐν τῷ συμποσίῳ Πλάτωνος εἰκοσιοκτὼ ἦσαν δαιτυμόνες.]

IX. *Ἀθηνόδωρος* [*οὗτος ἦν στρατιώτης Ἀθηναῖος. ἔστι δὲ καὶ ἕτερος,*] *μαθητὴς Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου. ἔγραψε δὲ διάφορα.* [*καὶ ἕτερος σοφιστής, ἀδελφὸς Γρηγορίου τοῦ θαυματουργοῦ.*]

X. *Αἰθέριος ἐπῶν ποιητής. ἔγραψε διάφορα, καὶ ἐπιθαλάμιον δι' ἐπῶν εἰς Σιμπλίκιον τὸν ἴδιον ἀδελφόν.*

XI. *Αἰλιανός, ἀπὸ Πραινεστοῦ τῆς Ἰταλίας, ἀρχιερεὺς καὶ σοφιστὴς ὁ χρηματίσας Κλαύδιος, ὃς ἐπεκλήθη μελίγλωσσος ἢ μελίφθογγος, καὶ ἐσοφίστευσεν ἐν Ῥώμῃ αὐτῇ ἐπὶ τῶν μετὰ Ἀδριανὸν χρόνων.*

XII. *Αἰνείας. οὗτος ἔγραψε περὶ πυρσῶν, ὥς φησι Πολύβιος, καὶ περὶ στρατηγημάτων ὑπόμνημα.*

XIII. *Αἴνικος Ἀθηναῖος κωμικός, ἔστι δὲ τῆς ἀρχαίας*

IX vitam om. *Westerm. Eud.* p. 87, quae sic desinit: *εὖ γιγνώσκων τοὺς ῥητορικοὺς* (an *κριτικούς*?) *τῶν λόγων καὶ πολυμαθὴς περὶ τὰ ῥητορικὰ μέτρα*, de quibus v. Unters. p. 43; fortasse ex fratris Gregorii (*ὁ καὶ Θεόδωρος*) vita descripta putat *Daub* 13 Quae seclusi, ex Harpocrat. v. *Ἀθην.* adscripsit Suidas, extrema ipse finxit om. sophistae patria Aenia; eundem sophistam descripsit Philostrat. Vit. II, 14 14 *Ἀρεωπαγίτου* **A**

X 18 Cf. v. *Σιμπλίκιος*, ubi verba extrema *ὁ φιλόσοφος* iniuria expunxit *Bernhardy,* Panolbii aequalem fuisse docet v. *Πανόλβιος*

XI Cf. Philostrat. Vit. II, 3 19 *ὁ ἀπὸ* **E** 20 *χρηματίσας* om. *ὁ* **A** *Κλαυδίῳ* **ABVEM**

XII Tractat Hug, Aeneas v. Stymphalos (Zürich 1877) 24 Polyb. X c. 4 *περὶ στρατηγικῶν* corr. *Kusterus*

XIII *Eud.* p. 118; de eo cf. Meineke I p. 249 seq. Cf. Athen. XIII p. 567 et 568 25 *Εὔνικος Kusterus* coll. Polluc. X, c. 24 *Εὐν. ἐν Ἀντείᾳ*

κωμῳδίας. δράματα αὐτοῦ Ἄντεια ..... ἔστι δὲ καὶ Αἴνιος σοφιστής, οὗ τινος βιβλία αἱ Μετάβολοι ....

XIII[a]. *Αἰσχίνης* Ἀθηναῖος ῥήτωρ, υἱὸς Ἀτρομήτου καὶ Γλαυκοθέας, μαθητὴς δὲ κατὰ τὴν ῥητορικὴν Ἀλκιδάμαντος τοῦ Ἐλαΐτου. τινὲς δὲ καὶ δούλους τοὺς γονεῖς αὐτοῦ γεγραφήκασιν. [οὗτος ἐπειδὴ συναίρων ἐν δίκῃ τινὶ διέφθειρε τοὺς δικαστάς, ἐμβληθεὶς ἅμα αὐτοῖς ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ καὶ κώνειον πιὼν ἀπέθανε, καὶ τὰ πράγματα αὐτῶν ὡς ἀτέκνων ἐδημοσιώθη.] ᾤκησε μέντοι ἐν Ῥόδῳ καὶ ἐπαίδευσεν, ἡσσηθεὶς ὑπὸ Δημοσθένους τὸν περὶ τοῦ στεφάνου ἀγῶνα. [πρῶτος δὲ πάντων τὸ θείως λέγειν ἤκουσε διὰ τὸ σχεδιάζειν ὡς ἐνθουσιῶν.]

XIII[b]. *Αἰσχίνης* Ἀθηναῖος, Ἀτρομήτου γραμματοδιδασκάλου καὶ Λευκοθέας τῆς τελεστρίας, αὐτὸς ὑποκριτής, εἶτα γραμματεύς, εἶτα ῥήτωρ, προδότης ὁ Κερσοβλέπτην καὶ Φωκέας προδούς. γραψάμενος δὲ παρανόμων Κτησιφῶντα, στεφανõν γράψαντα Δημοσθένην, ἡττήθη καὶ ἔφυγεν εἰς Ῥόδον καὶ ἐπαίδευσεν ἐκεῖ.

XIV. *Αἰσχίνης* Χαρίνου ἀλλαντοποιοῦ, φιλόσοφος Σωκρατικός. τινὲς δὲ Λυσανίου παῖδά φασιν, Ἀθηναῖον Σφήττιον. διάλογοι δὲ αὐτοῦ Μιλτιάδης, Καλλίας, Ῥίνων, Ἀσπασία, Ἀξίοχος, Τηλαύγης, Ἀλκιβιάδης, καὶ οἱ καλούμενοι ἀκέφαλοι, Φαίδων, Πολύαινος, Δράκων, Ἐρυξίας, περὶ ἀρετῆς, Ἐρασίστρατος, σκυτικοί.

---

1 δράματα **AVE** *vulg. Eud.* δραμάτων coni. *Meineke*, in quo τῶν desideravit *Bernhardy*, δρᾶμα *Westerm.*, sed correctura non opus est, cum nonnulla intercidisse probabile sit ἔστι δὲ — exit. om. *Eud.* Αἴνιος **AV** Αἴνειος *vulg.* Cf. *Zon.* p. 70 2 μετάβαλοι **V**

XIII[a] 4 Λευκοθέας *vulg.* Γλαυκόνας **BE** Γλαυκοθέας **AV** sequens δὲ ex **A** add. *Gaisford* 5 Ἐλεάτου **A Ald.** Ἀλεάτου **V** corr. *Bernhardy* τινες — sc. Hermippus. Cf. Wachsmuth, Symb. p. 140 6 οὗτος — ἐδημοσιώθη ex Suid. v. ἐδημοσίωσαν huc inserta esse vidit *Hemsterhus.*, ab Aeschine prorsus aliena esse *Westerm.* 8 καὶ τὰ — ἐδημοσιώθη om. **V** 10 πρῶτος — ἐνθουσιῶν interpolata ex Philostrat. Vit. I, 17 p. 216 Kays. De totius articuli corruptelis egi Mus. Rhen. XXXV p. 201 seq. 11 λέγεις **A**

XIII[b] 13 Ἀτρομίτου **A** 14 ὁ αὐτὸς *Gutschmid* 15 Κερσοβλέπτας 15 Φακέας **A** 17 Δημοσθένης **A**

XIV *Eud.* p. 124. Cf. Diog. II, 60 20 τινὲς — Σφήττιον om. *Eud.* 23 Ἐριξίας **A** 24 Ἐρασίστρατοι **A** σκυτικοί *Bernhardy* coll. Diog. II, 122, rec. *Westerm.* Σκυθικοί *vulg.*

XV. *Αἰσχρίων* Μιτυληναῖος ἐποποιός, ὃς συνεξεδήμει Ἀλεξάνδρῳ τῷ Φιλίππου. ἦν δὲ Ἀριστοτέλους γνώριμος καὶ ἐρώμενος, ὡς Νίκανδρος ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀριστοτέλους μαθητῶν.

XVI. *Αἰσχύλος* Ἀθηναῖος τραγικός, υἱὸς μὲν Εὐφορίωνος, ἀδελφὸς δὲ Ἀμεινίου [Εὐφορίωνος] καὶ Κυναιγείρου τῶν εἰς Μαραθῶνα ἀριστευσάντων ἅμα αὐτῷ. ἔσχε δὲ καὶ υἱοὺς τραγικοὺς δύο, Εὐφορίωνα καὶ Εὐαίωνα. ἠγωνίζετο δὲ αὐτὸς ἐν τῇ ο' ὀλυμπιάδι, ἐτῶν ὢν κέ. οὗτος πρῶτος εὗρε προσωπεῖα δεινὰ [καὶ] χρώμασι κεχρισμένα ἔχειν τοὺς τραγικούς, καὶ ταῖς ἀρβύλαις τοῖς καλουμένοις ἐμβάταις χρῆσθαι. ἔγραψε δὲ καὶ ἐλεγεῖα καὶ τραγῳδίας ϟ', νίκας δὲ εἷλεν κή', οἱ δὲ τρισκαίδεκά φασι, φυγὼν δὲ εἰς Σικελίαν διὰ τὸ πεσεῖν τὰ ἰκρία ἐπιδεικνυμένου αὐτοῦ, χελώνης ἐπιρριφείσης αὐτῷ ὑπὸ ἀετοῦ φέροντος κατὰ τῆς κεφαλῆς ἀπώλετο, ἐτῶν νη' γενόμενος.

XVII. [*Αἴσωπος* Μιθριδάτου ἀναγνώστης. ἔγραψε περὶ Ἑλένης (ἐν ᾧ φησι Πᾶνα ἰχθὺν καλεῖσθαι κητώδη, ἐν τούτῳ δὲ τὸν ἀστερίτην λίθον εὑρίσκεσθαι, ὃς ὑπὸ τῷ ἡλίῳ ἀνάπτεται, ποιεῖ δὲ πρὸς φίλτρα). ἔγραψε καὶ Μιθριδάτου ἐγκώμιον.]

XVIII. *Αἴσωπος* Σάμιος ἢ Σαρδιανός, Εὐγείτων δὲ

XV *Eud.* p. 119. Cf. *Zonar.* p. 73. De eo cf. Naeke, Choeril. p. 192; Düntzer, Ep. fr. II, p. 125; Müller IV p. 462 4 ὑφηγεῖται s. fin. add. *Eud.*

XVI Cf. *Schoell* in Ritschelii Aesch. Sept. p. 7 2 Εὐφορίωνος pro suspecto habuit *Westerm.*, seclusit *Schoell* 5 τραγικός om. **V** 8 Εὐαίωνα **A** rec. *Westerm. Schoell* Εὐβίωνα **BE** Βίωνα *vulg.* 9 ο' corr. Meursius de arch. II, 2 coll. Suid. v. Πρατίνας; probavit Clinton, fast. p. 23 Kr.; ϑ *libri* ξϑ' *Casaubonus* 10 καὶ om. **A** uncis inclusit *Schoell*, καὶ χρώμασι om. **BVE** χρώμασι ex duobus Par. revocavit *Kusterus*, om. *vulg.* τοὺς τραγῳδοὺς *Bernhardy*, aut hoc aut τοὺς τραγικοὺς ὑποκριτὰς flagitat *Dindorf* 11 χρῆσθαι *Bernhardy*, *Westerm.*, *Schoell* κεχρῆσθαι *libri* 13 οἱ — φασι habent **A Ald.** om. **BVEM** 13 ξη' Hermann, op. II p. 161

XVII *Eud.* p. 114. Eadem glossa in Suidae lexico iteratur v. ἰχθῦς. Cf. Westermann, Mythogr. p. 199. Descripsit Pseudo-Hesych. c. 12. Ex Ptolem. Hephaestionis historiis fluxisse putat Hercher, Glaubw. d. Ptol. p. 295 coll. Phot. bibl. p. 146 seq. Itaque num vita ideoque Hesychiana sit dubium, expungenda ex indice Wachsmuth. Symb. p. 140. 19 τὸν ἀστερ. **AV** τὸν om. *vulg.*

XVIII 22 Σαρδανός **A** Εὐγαίων *Meineke*, Anal. p. 61, Müller II p. 16 Εὐγείων *Cuperus* Εὐγείτων tuetur *Welcker*

Μεσημβριανὸν εἶπεν, ἄλλοι Κοτυαέα Φρύγα. ἐγένετο δὲ λογοποιός, ὅ ἐστιν εὑρετὴς λόγων καὶ ἀποκριμάτων. διέτριψε δὲ παρὰ Κροίσῳ φιλούμενος, τοῖς χρόνοις πρὸ Πυθαγόρου, ὡς μεσοῦν ἐπὶ τῆς μʹ ὀλυμπιάδος. ἔγραψε τὰ ἐν Δελφοῖς αὐτῷ συμβάντα ἐν βιβλίοις βʹ. μᾶλλον δέ τινές φασι τὸν Αἴσωπον ἀποκρίματα γεγραφέναι μόνον· ἐν γὰρ Δελφοῖς ἀδίκως ἀπολέσθαι, ὑπ' αὐτῶν κατακρημνισθέντα ἀπὸ τῶν Φαιδριάδων καλουμένων πετρῶν, κατὰ τὴν νδʹ ὀλυμπιάδα. οἰκέτην δὲ γενέσθαι Ξάνθου τοῦ Λυδοῦ, ἄλλοι ἀνδρός τινος Σαμίου Ἰάδμονος, [οὗ τινος καὶ ἡ Ῥοδῶπις δούλη ἦν, ἣν ἑταίραν γενομένην, Θρᾷσσαν τὸ γένος, Χάραξος ὁ ἀδελφὸς Σαπφοῦς ἔλαβε γυναῖκα, καὶ ἐξ αὐτῆς γεννᾷ . . .]

XIX. [*Ἀκουσίλαος Ἀθηναῖος ὤν, Ἀγαθοκλείας. οὗτος ἠράσθη λόγων ἐν Ἀθήναις, καὶ ἐλθὼν εἰς Ῥώμην ἐπὶ Γάλβα διέτριβεν ἐν λόγοις ῥητορικοῖς, καὶ χρηματισάμενος ἐν τῷ τελευτᾶν κατέλιπεν Ἀθηναίοις δέκα μυριάδας ἐκ τόκων.*]

XX. *Ἀκουσίλαος Κάβα υἱός, Ἀργεῖος ἀπὸ Κερκάδος, πόλεως οὔσης Αὐλίδος πλησίον, ἱστορικὸς πρεσβύτατος. ἔγραψε δὲ γενεαλογίας ἐκ δέλτων χαλκῶν, ἃς λόγος εὑρεῖν τὸν πατέρα αὐτοῦ ὀρύξαντά τινα τόπον τῆς οἰκίας αὐτοῦ.*

---

1 *Μεσημβριανὸν* **A** *Μεσημβριανός* **VE** *vulg.* *Κοτυεέα* sed prim. ε delet. **A** *Κοτυαέα* **V** *Κοτυέα* **BEM** *Κοτυαιέα Gutschmid* 3 *χρόνοις πρεσβύτερος Bernhardy οὐ πολὺ πρὸ Πυθ. Schultzius* ὃς *μεσοῦν* libri, corr. *Gutschmid* *ὥστε βιοῦν αὐτὸν Kusterus* ὃς *μεσούσης* omisso *ἐπὶ* et sublata post *ὀλυμπιάδος* distinctione *Scaliger* in Euseb. p. 93 *τοῖς χρόνοις πρὸ Πυθ., γεγονὼς μὲν οὖν ἐπὶ τῆς Clinton,* fast. I p. 213 (cf. I p. 237), de aetate v. Diog. I, 72 8 *οἰκέτην* cf. Wachsmuth l. c. **A** *οιδοῦ* **A** 10 *οὗ τινος* — exit. ex glossa *Ῥοδῶπις* adscripta esse docui Mus. Rhen. XXXV p. 202; cf. etiam Suidas v. *Ἰάδμων* 12 *ἐξ αὐτοῦ* **BVE** *υἱὸς ὢν Gutschmid*

XIX Hesychio abiudicandum esse dixi Mus. Rhen. l. c. p. 227 15 *διέτριβεν* **A** *διέτριψεν vulg.* 16 *δώδεκα* **A**

XX *Eud.* p. 84. Cf. Müller, fr. hist. I p. XXXVI, Frick, Beiträge z. Chronol. (Höxter 1880), qui *γενεαλογίας* a Platonico aliquo iuniore compositas esse obtinuit 17 *Κάβρα ἢ Σκάβρα* Diog. I, 41 (quode coniecturam protulit Müller p. XXXVII). Sic interpunxit Müller (cf. *Μάγνης ἀπὸ Μαινάνδρου*). *Ἀργεῖος, ἀπὸ Κερκάδος πόλεως οὔσης Αὐλ. πλησ. vulg. Κεκάδος Eud. Κελκάδος Villoison,* Anecd. II p. 163 not. Patria Boeotica et tabulis aheneis confirmari quae v. *Ἑκαταῖος* de subditicia operis indole traduntur, licet fraus Platone antiquior sit, monet *Gutschmid*

XXI. *Ἄκρων Ἀκραγαντῖνος ἰατρός, υἱὸς Ξένωνος, ἐσοφίστευσεν ἐν ταῖς Ἀθήναις ἅμα Ἐμπεδοκλεῖ· ἔστιν οὖν πρεσβύτερος Ἱπποκράτους. ἔγραψε περὶ ἰατρικῆς Δωρίδι διαλέκτῳ, περὶ τροφῆς ὑγιεινῶν βιβλίον α'. ἔστι δὲ καὶ οὗτος τῶν τινα πνεύματα σημειωσαμένων. [εἰς τοῦτον ἐποίησεν Ἐμπεδοκλῆς τωθαστικὸν ἐπίγραμμα "ἄκρον ἰατρὸν Ἄκρων' Ἀκραγαντῖνον, πατρὸς ἄκρου, κρύπτει κρημνὸς ἄκρος πατρίδος ἀκροτάτης". τινὲς δὲ τὸν δεύτερον στίχον οὕτω προφέρονται "ἀκροτάτης κορυφῆς τύμβος ἄκρος κατέχει". τοῦτό τινες Σιμωνίδου φασὶν εἶναι.]*

XXII. *Ἀκύλας φιλόσοφος, σχόλια λογικὰ γεγραφὼς περὶ συλλογισμῶν.*

XXIII. *Ἀκύλας . . . γραμματικὸς καὶ μουσικός . . .*

XXIV. *Ἀλέξανδρος Αἰγαῖος, φιλόσοφος περιπατητικός, διδάσκαλος Νέρωνος τοῦ βασιλέως ἅμα Χαιρήμονι τῷ φιλοσόφῳ. υἱὸν δὲ ἔσχε Καίλιον ὄνομα. [οὗτος ἐκάλει τὸν Νέρωνα πηλὸν αἵματι πεφυρμένον. κακῶν μαθητῶν, ὡς οἶμαι, κακίονες οἱ διδάσκαλοι· διδακτὴ γὰρ ἀρετή, καὶ κακία ἀσκητή.] ἔστι δὲ καὶ ἕτερος Ἀλέξανδρος Ἀφροδισιεὺς φιλόσοφος, καὶ ἄλλος ὁ Νουμηνίου σοφιστής, καὶ ἄλλος Κλαύδιος χρηματίσας σοφιστής, καὶ ἕτερος ὁ Κασίλωνος σοφιστής, ἀδελφὸς Εὐσεβίου τοῦ σοφιστοῦ, μαθητὴς δὲ Ἰουλιανοῦ, καὶ ἄλλος Ἀλέξανδρος Ἀλεξάνδρου δικηγόρου, Κίλιξ Σελευκεύς, σοφιστής, ὃς ἐπεκλήθη Πηλοπλάτων.*

XXV. *Ἀλέξανδρος Αἰτωλὸς ἐκ πόλεως Πλευρῶνος,*

XXI *Eud.* p. 83. Cf. Diog. VIII, 65 1 *ἐσοφίστευσεν* et *ταῖς* om. *Eud.* 5 *εἰς* — *exit.* Suidam e Diogene Laertio descripsisse docui Unts. p. 61, Mus. Rhen. l. c. p. 202; epigramma descripsit *Pseudo-Hes.* c. 31

XXII *Eud.* p. 96. Cf. Teuffel, Lit. R. § 374, 6 11 *ἔγραψε* pro *γεγραφώς Eud.* an *σχόλια 'λογικά* (vel *λογικά·*), *'περὶ συλλογ.* om. *γεγραφώς*? Sed cf. v. *Ἄβας*

XXIII vitam om. *Westerm.* Cf. *Eud.* p. 106 13 *καὶ* praebuit *Eud.* om. *Suidae libri*

XXIV *Eud.* p. 96, cuius articulus terminatur verbis *τ. φιλοσ.* 16 *Καίλινον* **A**, quod *Καικίλιον* esse suspicatus est *Bernhardy*. *οὗτος* seq. ab Hesychio aliena esse videntur. Idem de Tiberio dictum alii ad Theodorum Gadarenum referunt: cf. Casaubonus ad Sueton. Tiber. 57. 23 De hoc Alexandro egit Philostrat. Vit. II, 5

XXV *Eud.* p. 106. Tractat Welcker, Gr. Trag. p. 1263 25 *ἐκ Πλευρῶνος Eud.*

υἱὸς Σατύρου καὶ Στρατοκλείας, γραμματικός. οὗτος καὶ τραγῳδίας ἔγραψεν, ὡς καὶ τῶν ἑπτὰ τραγικῶν ἕνα κριθῆναι, οἵπερ ἐπεκλήθησαν ἡ Πλειάς.

XXVI. Ἀλέξανδρος ὁ Μύνδιος ἱστορικός . . . [διαλαμβάνει περὶ Γοργόνος.]

XXVII. Ἀλέξανδρος ὁ Μιλήσιος, ὃς Πολυίστωρ ἐπεκλήθη καὶ Κορνήλιος, διότι Κορνηλίῳ Λεντούλῳ αἰχμαλωτισθεὶς ἐπράθη καὶ αὐτῷ παιδαγωγὸς ἐγένετο, εἶτα ἠλευθερώθη. ἦν δὲ ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ τῶν Σύλλα χρόνων καὶ ἐπίταδε. ἀνῃρέθη δὲ ἐν Λαυρενταῖς, ὑπὸ πυρὸς τῆς οἰκίας φθαρείσης· καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ Ἑλένη μαθοῦσα τὸ συμβὰν ἀπήγξατο. ἦν δὲ γραμματικὸς τῶν Κράτητος μαθητῶν. οὗτος συνέγραψε βιβλία ἀριθμοῦ κρείττω, καὶ περὶ Ῥώμης βιβλία πέντε. [ἐν τούτοις λέγει ὡς γυνὴ γέγονεν Ἑβραία Μωσώ, ἧς ἐστι σύγγραμμα ὁ παρ' Ἑβραίοις νόμος.]

XXVIII. Ἄλεξις Θούριος [ὅστις πρότερον Σύβαρις ἐκαλεῖτο] κωμικός. ἐδίδαξε δράματα σμε', γέγονε δὲ πάτρος Μενάνδρου τοῦ κωμικοῦ, ἔσχε δὲ υἱὸν Στέφανον καὶ αὐτὸν κωμικόν.

XXIX. Ἀλκαῖος Ἀθηναῖος τραγικός, ὅν τινες θέλουσι πρῶτον τραγικὸν γεγονέναι.

---

1 οὕτως **A** 2 ἔγραψε καὶ τραγ. *Eud.* De extremis verbis cf. Σωσίθεος, Σοφοκλῆς al.

XXVI accessit ex *Eud.* p. 85 om. *Suidas.* Cf. Unters. p. 49. Lacunam post ἱστορικός equidem indicavi. Cf. v. Ἀκύλας. Quae sequuntur verba διαλαμβάνει seq. aut ex Athen. V p. 221 a lectore aliquo adscripta aut ex Eustath. Od. p. 1704; totam vitam Eustathio deberi suspicatus est Pulch, de Viol. p. 32 (et p. 80)

XXVII Habet **A** in margine, sed in textu **A** infra occurrit Ἀλ. Μιλήσιος. *Eud.* p. 106. Cf. Müller III p. 206. Cf. v. Ἀμμώνιος 6 ὁ Μύνδιος *Hullemann* 7 διότι — ἀπήγξατο om. *Eud.* 8 ἐπράθη, de quo v. *Wachsmuth*, Symb. p. 140 12 Κρατήτου **A** 13 βίβλους — κρείττους — παρὰ **A** ἐν τούτοις seq. a lectore aliquo addita esse dixi Mus. Rhen. XXXV p. 202 (iteravit Suidae gl. Μωσώ, quam praebent **A** in marg. **Ald.**). 13 περὶ Ῥώμης non diversum esse ab Ἰταλικά vidit Müller, qui de extremis Suidae verbis dixit ad fr. 25

XXVIII *Eud.* p. 102 quae post κωμικός mirifice sensum pervertens exhibet: ὅστις πρότερον Σύβαρις ἐκαλεῖτο, verba interpolata ex libris Suidae, quibus post vocem Θούριος leguntur. Tractat Meineke I p. 374 seq. ἥτις corr. **Bas.** ὅστις **ABEM** ἐκ πόλεως Θουρίων, ἥτις tentavit *Müller*

XXIX *Eud.* p. 102. Hunc poetam tragicum non diversum esse a

XXX. *Ἀλκαῖος* [*Μυτιληναῖος, εἶτα*] *Ἀθηναῖος, κωμικὸς τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας* [*πέμπτος*], *υἱὸς δὲ Μίκκου. ἔγραψε δράματα δέκα.*

XXXI. *Ἀλκιβιάδης υἱὸς Κλεινίου καὶ τῆς ἀδελφῆς Περικλέους, Ἀθηναῖος, φιλόσοφος καὶ ῥήτωρ, μαθητὴς πρῶτον Σοφίλου, εἶτα Σωκράτους, οὗ καὶ* ⟨*ἦν*⟩ *ἐρώμενος, ὥς τινες.* [*καὶ ἐκ δούλων δὲ τεχθέντα τινὲς ἱστορήκασιν.*] [*οὗτος ἐστρατήγησεν Ἀθηναίων· καὶ λυπηθεὶς διὰ τὸ ἐκπεσεῖν αὐτὸν τῆς στρατηγίας τῆς τῶν Ἑρμῶν ἀποκοπῆς ἕνεκα, καὶ ἀποστὰς πρὸς Τισσαφέρνην τὸν Πέρσην καὶ πολέμου αἴτιος γενόμενος Ἀθηναίοις, πάλιν αὐτοῖς εὔνους ἐγένετο. μέλλοντος δὲ Λυσάνδρου αὐτὸν ἀναιρεῖν, παρ' ᾧ διέτριβεν εἰς κώμην τῆς Φρυγίας ἑταίρᾳ συνών, ὄναρ ἦν τεθεαμένος τοιόνδε· ἐδόκει τὴν ἐσθῆτα τῆς ἑταίρας ἔχων καίεσθαι δίχα τῆς κεφαλῆς. οἱ δορυφόροι δὲ ἐπιστάντες ὑφῆψαν τὴν σκηνήν, ὁ δὲ ἐξελθὼν βίᾳ τιτρώσκεται διωχθείς. οἱ δὲ τὴν κεφαλὴν ἀφελόντες αὐτοῦ Φαρναβάζῳ κομίζουσιν.*]

XXXII. *Ἀλκιδάμας Ἐλαΐτης ἀπὸ Ἐλαίας τῆς Ἀσίας, φιλόσοφος, Διοκλέους υἱός, μουσικὰ γεγραφότος, μαθητὴς Γοργίου τοῦ Λεοντίνου.*

XXXIII. *Ἀλκιμένης Μεγαρεὺς τραγικός.*
ἔστι δὲ καὶ ἕτερος Ἀλκιμένης Ἀθηναῖος κωμικός.

---

comico perspexit *Meineke* I p. 244 seq., cum Alcaeus fabulae *Κωμῳδοτραγῳδίας* princeps habitus sit. Secutus est *Westerm.* Cf. Wachsmuth, Symb. p. 146 not.

XXX *Eud.* p. 102 1 verba *Μυτιληναῖος εἶτα* seclusis *Westerm.* *εἶτα Ἀθηναῖος* om. *Eud.* 2 *πέμπτος — Μίκκου* om. *Eud.* *πέμπτος* in dubitationem vocavit *Meineke,* uncis circumscripsit *Westerm.*

XXXI om. *Westerm.* 6 *Σοφίλου* **ABEM** *Σωφίλου vulg.* *ἦν* add. *Daub* 7 *καὶ ἐκ δούλων — ἱστορήκασιν* non ad Alcibiadem spectare dixi Mus. Rhen. l. c. p. 203, ad Alcmanis vitam rettulit *Bernhardy,* quocum consentit *Gutschmid,* qui inde Alcmanis vitam in fonte post Alcibiadis lectam esse persuasum habebat (merito neglexit *Wachsmuthius*) *οὗτος* — exit. ab Hesychio aliena esse eodem loco statui 11 *Λυσάνδρου* **ABEM** 16 *Φαρναβάζου* mutavit ed. **Bas.**

XXXII 18 *Ἐλαΐτης ἀπ' Ἐλαίας Casaubonus* ad Athen. XIII, p. 592 *Ἐλάτης ἀπὸ Ἐλέας vulg.* *Ἐλεάτης* om. edd. vett. *Eud.* Cf. Tzetzes Chil. XI, 746. Elaea erat urbs Asiae.

XXXIII Meineke I p. 101 seq.

XXXIV. *Ἀλκίφρων* Μάγνης τῆς παρὰ Μαιάνδρῳ Μαγνησίας, φιλόσοφος.

XXXV. *Ἀλκμὰν* Λάκων ἀπὸ Μεσσόας, κατὰ δὲ τὸν Κράτητα πταίοντα Λυδὸς ἐκ Σάρδεων, λυρικός, υἱὸς Δάμαντος ἢ Τιτάρου. ἦν δὲ ἐπὶ τῆς κζ' ὀλυμπιάδος, βασιλεύοντος Λυδῶν Ἄρδυος τοῦ Ἀλυάττου πατρός, καὶ ὢν ἐρωτικὸς πάνυ εὑρετὴς γέγονε τῶν ἐρωτικῶν μελῶν. ἀπὸ οἰκετῶν δέ. ἔγραψε βιβλία ς' μέλη, [καὶ Κολυμβώσας.] πρῶτος δὲ εἰσήγαγε τὸ μὴ ἑξαμέτροις μελῳδεῖν. κέχρηται δὲ Δωρίδι διαλέκτῳ καθάπερ Λακεδαιμόνιοι. [ἔστι δὲ καὶ ἕτερος Ἀλκμάν, εἷς τῶν λυρικῶν, ὃν ἤνεγκεν ἡ Μεσσήνη.]

XXXVI. *Ἀμειψίας* Ἀθηναῖος κωμικός...

XXXVII. [*Ἀμέλιος* Ἀπαμεὺς φιλόσοφος, μαθητὴς Πλωτίνου, διδάσκαλος Πορφυρίου, συγχρονίσας Ἀμμωνίῳ καὶ Ὠριγένει.]

XXXVIII. *Ἀμμώνιος* φιλόσοφος Ἀλεξανδρεύς, ὁ ἐπικληθεὶς Σακκᾶς. οὗτος ἀπὸ Χριστιανῶν γέγονεν Ἕλλην, ὥς φησι Πορφύριος.

XXXIV om. *Westerm.* Cf. Athen. I p. 31, qui comico *Κολυμβώσας* dedit, infra v. *Ἀλκμάν* laudatas

XXXV *Eud.* p. 102 3 *κατὰ δὲ* — *Σάρδεων* et *υἱός* — *οἰκετῶν δὲ* om. *Eud.* 4 *πταίοντα* **A** et **Vatic. Pearsoni** *πτόοντα* **E** *πτώοντα* cett. *τῷ ὄντι Pearsonus*, significatio libri, velut *περὶ ποιητῶν* inesse videtur *Bernhardyo*, *πατρόθεν Schneidewin.* Del. p. 238, sed nil mutandum esse patet, quia significat „Cratetem errantem, falsum“, cf. v. *Πολυδεύκης* 7 *ἀπὸ οἰκ.* (quae manca esse patet): *Wachsmuth,* Symb. p. 140, infra *βιβλία* ἓξ **A** in marg. (sed man. I) *μελῶν Kusterus* 8 *καὶ Κολυμβώσας* non ad Alcmanem spectare sed ad Alcimenem comicum supra dixi 10 *ὡς Λακεδαιμόνιος Eud.* *λακεδαιμόνιοι* **A**, *Λακεδαιμόνιος vulg.* De altero lyrico silet *Eudocia*, quapropter Suidam errorem admisisse veri simile est. Cf. *Bernhardy*: „Quae subsequuntur, nescio cuius sollertiae debentur, qui *Μεσσήνην* opinaretur ab *Μεσσόα* multum distare: v. Strabo VIII p. 364. Errorem observavit etiam Baylius“. Cf. *Daub*, de Suid. biogr. p. 472

XXXVI om. *Westerm.* Cf. Meineke I p. 199 seq. Librariorum incuria reliqua excidisse suspicor

XXXVII Excerptum ex Porphyr. de vit. Plotin. 2, quod num ab Hesychio profectum sit, admodum dubium est 14 Tuscum fuisse Porphyrius narrat; Suidae errorem ortum ex Porphyrii verbis *ἐγὼ μὲν ἐτύγχανον ἐν Λιλυβαίῳ* — *Ἀμέλιος δὲ ἐν Ἀπαμείᾳ τῆς Συρίας* vidit *Meursius* *μαθητὶς* **A** 15 *Ὠριγένει* **A** *Ὠριγένη vulg.*

XXXVIII Cf. *Zonar.* p. 146 17 Idem negant Eusebius, Hist. Eccl. VI, 19 et Hieronym. vit. 55, qui talia refert: „Hunc falso accusat

XXXIX. *Ἀμμώνιος* Ἀμμωνίου Ἀλεξανδρεύς, Ἀλεξάνδρου γνώριμος, ὃς καὶ διεδέξατο τὴν σχολὴν Ἀριστάρχου πρὸ τοῦ μοναρχῆσαι τὸν Αὔγουστον.

XL. *Ἄμφις* κωμικὸς Ἀθηναῖος...

XLI. *Ἀμφίων.* οὗτος παλαιᾶς μουσικῆς εὑρετής.

XLII. *Ἀνακρέων* Τήιος, λυρικός, Σκυθίνου υἱός, οἱ δὲ Εὐμήλου, οἱ δὲ Παρθενίου, οἱ δὲ Ἀριστοκρίτου ἐδόξασαν. ἔγραψεν ἐλεγεῖα καὶ ἰάμβους, Ἰάδι πάντα διαλέκτῳ. γέγονε κατὰ Πολυκράτην τὸν Σάμου τύραννον, ὀλυμπιάδι νβ'· οἱ δὲ ἐπὶ Κύρου καὶ Καμβύσου τάττουσιν αὐτὸν κατὰ τὴν νε' ὀλυμπιάδα. ἐκπεσὼν δὲ Τέω διὰ τὴν Ἱστιαίου ἐπανάστασιν ᾤκησεν Ἄβδηρα ἐν Θρᾴκῃ. βίος δὲ ἦν αὐτῷ πρὸς ἔρωτας παίδων καὶ γυναικῶν καὶ ᾠδάς. καὶ συνέγραψε παροίνιά τε μέλη [καὶ ἰάμβους] καὶ τὰ καλούμενα Ἀνακρεόντεια.

XLIII. *Ἀναξανδρίδης* Ἀναξάνδρου, Ῥόδιος ἐκ Καμείρου, κατὰ δέ τινας Κολοφώνιος, γεγονὼς ἐν τοῖς ἀγῶσι Φιλίπ-

---

Porphyrius, quod ex Christiano ethnicus fuerit, cum constet eum usque ad extremam vitam Christianum perseverasse".

XXXIX *Eud.* p. 96, quae incipit Ἀμ. φιλ. ὁ καλούμενος· Ἀλ. οὗτος διεδ. seq. Ex codicibus vitam recte *Kusterus* restituit, quae prioribus in editionibus perperam cum vita antecedenti cohaereret, omissis voc. Ἀμμώνιος et Ἀλεξανδρεύς; de *Eud.* vitio ineptit *Pulch* p. 74 4 Alexandrum Milesium esse putat Anonymus apud *Gaisford.*

XL om. *Westerm.* Cf. *Zon.* p. 145. De eo cf. *Meineke* I p. 403 seq. Frustulum genuinae vitae, quocum cf. v. Ἀκύλας, Ἀμειψίας al.

XLI om. *Westerm.* Ad Hesychii vitam Suidas adiunxit locum ex Iuliani epistolis excerptum

XLII *Eud.* p. 103, quae sic vitam descripsit: Ἀν. Τη. λυρ. ἔγραψεν ἐλεγεῖα — διαλέκτῳ, καὶ παροίνια μέλη καὶ τὰ καλούμενα Ἀνακρεόντεια reliquis omissis 7 Ἀριστοκρίτου αὐτὸν **E** ἐλεγείαν **A** 8 πάντες **B** 9 ξβ' *Kusterus* et *Clinton* p. 13 Kr., sed cf. Rohde, Mus. Rhen. XXXIII p. 190, qui Hesychii errorem aperuit 10 νε' *Clinton,* ξβ' *Faber,* Anacr. p. 112 κε' plur. libri ηε' **A** νε' *Gaisfordus* 14 verba καὶ ἰάμβους expungenda sunt, quippe quae iam supra extent. Ceterum animadvertas ordinem totius vitae perversum esse propter ἔγραψεν ἐλεγεῖα et infra repetitum καὶ συνέγραψε ita ut extrema verba fortasse spuria esse conicias Ἀνακρεόντια sed ε suprascr. **A.** Ceterum cf. schol. Platon. VI p. 266 Herm.: Ἀνακρέων δὲ καὶ οὗτος λυρικὸς ποιητής, Σκυθίνου ἢ Παρθενίου, Τήϊος, et quae dixit *Mettauer,* de schol. Plat. font. p. 59

XLIII *Eud.* p. 103. Cf. Meineke I p. 367a; Daub, Annal. Phil. 1881 p. 262 seq. 16 verba κατὰ — *Κολ.* huc transposui, quae libri post ϙη' praestant γεγονὼς ὀλ. ϙα' καὶ ἐν τοῖς ἀγ. *Clinton* p. 149 Kr. γεγονὼς ἐν τοῖς ἀγ. Φιλ. τ. Μακ., Ὀλύμπια ποιήσαντος (vel διαθέντος) ὀλυμπιάδι ϙη' *Bernhardy*

που τοῦ Μακεδόνος, ὀλυμπιάδι ϱη'. ἔγϱαψε δὲ δϱάματα ξε', ἐνίκησε δὲ ι'. καὶ πϱῶτος οὗτος ἔϱωτας καὶ παϱθένων φθοϱὰς εἰσήγαγεν.

XLIV. *Ἀναξίλας κωμικὸς ποιητής...*

XLV. *Ἀναξίμανδϱος Ἀναξιμάνδϱου Μιλήσιος, ὁ νεώτεϱος, ἱστοϱικός. γέγονε δὲ κατὰ τοὺς Ἀϱταξέϱξου χϱόνους τοῦ Μνήμονος κληθέντος. ἔγϱαψε συμβόλων Πυθαγοϱείων ἐξήγησιν, οἷόν ἐστι τὸ ζυγὸν μὴ ὑπεϱβαίνειν, μαχαίϱᾳ πῦϱ μὴ σκαλεύειν, ἀπὸ ὁλοκλήϱου ἄϱτου μὴ ἐσθίειν, καὶ τὰ λοιπά.*

XLVI. *Ἀναξίμανδϱος Πϱαξιάδου Μιλήσιος φιλόσοφος, συγγενὴς καὶ μαθητὴς καὶ διάδοχος Θάλητος. [πϱῶτος δὲ ἰσημεϱίαν εὗϱε καὶ τϱοπὰς καὶ ὡϱολογεῖα, καὶ τὴν γῆν ἐν μεσαιτάτῳ κεῖσθαι. γνώμονά τε εἰσήγαγε, καὶ ὅλως γεωμετϱίας ὑποτύπωσιν ἔδειξεν]. ἔγϱαψε πεϱὶ φύσεως, γῆς πεϱίοδον, καὶ πεϱὶ τῶν ἀπλανῶν, καὶ σφαῖϱαν, καὶ ἄλλα τινά.*

XLVII. *Ἀναξιμένης Ἀϱιστοκλέους Λαμψακηνὸς ῥήτωϱ, μαθητὴς Διογένους τοῦ Κυνὸς καὶ Ζωΐλου τοῦ Ἀμφιπολίτου γϱαμματικοῦ τοῦ κακίζοντος Ὅμηϱον, διδάσκαλος δὲ Ἀλεξάνδϱου τοῦ Μακεδόνος. εἵπετο δὲ αὐτῷ ἐν τοῖς πολέμοις.*

XLVIII. *Ἀναξιμένης Εὐϱυστϱάτου Μιλήσιος φιλόσοφος, μαθητὴς καὶ διάδοχος Ἀναξιμάνδϱου τοῦ Μιλησίου, οἱ δὲ καὶ Παϱμενίδου ἔφασαν. γέγονεν ἐν τῇ νε' ὀλυμπιάδι, ἐν τῇ Σάϱδεων ἁλώσει, ὅτε Κῦϱος ὁ Πέϱσης Κϱοῖσον καθεῖλεν.*

---

1 *ὀλυμπιάδι — Κολοφώνιος* om. *Eud.* *ϱη'* corr. *Meineke* *ϱα'* *vulg.* *ἔγϱαψε δϱάματα* *Eud.* 2 *ἐνίκησε δὲ* om. *Eud.* *δὲ* solum om. **ABE** *δὲ* om. **A** *ὁ παμμίαϱος* post *φθοϱάς* add. *Eud.*

XLIV om. *Westerm.* Cf. Athen. II p. 63 al. *Meineke* I p. 406 seq.

XLV *Eud.* p. 84. Cf. Diog. II, 2. Tractat Müller II p. 67
6 *γέγονε — κληθέντος* et *οἷον* — exit. om. *Eud.* Cf. *Clinton* p. 384 Kr.
7 *Ἀμείνονος* **AM** *ἀμύνονος* corr. ed. **Bas.** Cf. v. *Κτησίας*, *Μηλησίου* **A**

XLVI *Cedren.* I p. 276. Ex Hesychii et Diogen. II, 1 (II, 1) vitis sua descripsit *Eud.* p. 94 11 *πϱῶτος — ἔδειξεν* addidisse Suidam ex Diog. II, 1 dixi Mus. Rhen. XXXV p. 203 13 *μεσάτω* at *αι* man. II suprascr. **A** *καὶ* accepi ex **ABE**

XLVII *Eud.* p. 88. Cf. v. *Τιμόλαυς Λαϱ.* et Diog. II, 3. Tractat Müller, Script. Alex. p. 33, qui alterum Lampsacenum nepotem nostri ex sorore, ab hoc distinguendum esse recte monuit 17 *τοῦ γϱ.* *vulg.* *τοῦ* om. **ABE** 19 *τοῦ Μακ. Ἀλ.* **A** *εἵπετο* seq. om. *Eud.* ad Hesychii vitam Suidas adiunxit Pausan. VI, 18

XLVIII *Eud.* p. 94, quae nonnulla om., alia ex Diog. II, 2 adscripsit 20 *Εὐϱιστϱάτου* **AB** 21 *οἱ δέ* seq. fortasse ex Diog. II, 2 excerpta 22 *νε'* tuetur *Rohde*, Mus. Rhen. XXXIII p. 206, qui hanc

XLIX. *Ἀνάξιππος κωμικὸς τῆς νέας κωμῳδίας .. ἤκμασεν ἐπὶ Ἀντιγόνου καὶ Δημητρίου τοῦ Πολιορκητοῦ.*

L. *Ἀνάχαρσις Γνούρου, μητρὸς δὲ Ἑλληνίδος, Σκύθης φιλόσοφος, ἀδελφὸς Καδούα τοῦ Σκυθῶν βασιλέως., ἔγραψε νόμιμα Σκυθικὰ δι' ἐπῶν, περὶ εὐτελείας τῶν εἰς τὸν ἀνθρώπινον βίον, .. ἔπη πάντα ὀκτακόσια.* [*εὗρε δὲ οὗτος ἄγκυραν καὶ τὸν κεραμικὸν τροχόν. ἦν δὲ ἐπὶ Κροίσου, καὶ τετελεύτηκεν Ἑλληνικὰς τελετὰς ἐπιτελῶν ἐν Σκύθαις, ἐπιβουλεύσαντος αὐτῷ τοῦ ἀδελφοῦ, κατὰ δέ τινας, ἐν γήρᾳ βαθεῖ· καὶ μέχρις ἐτῶν ἑκατόν*].

LI. *Ἀνδοκίδης Ἀθηναῖος, ῥήτωρ τῶν πρωτευόντων δέκα εἷς, υἱὸς Λεωγόρου, ἀπόγονος Τηλεμάχου τοῦ Ὀδυσσέως καὶ Ναυσικάας, ὥς φησιν Ἑλλάνικος.*

LII. *Ἀνδροκλείδης ὁ τοῦ Συνεσίου τοῦ Λυδοῦ τοῦ Φιλαδελφέως υἱός. οὗτος δὲ ἐπὶ Πορφυρίου τοῦ φιλοσόφου*

Porphyrii sententiam esse suspicatus est, alterum (*ἐν τῇ Σάρδεων ἁλώσει*) Apollodori *νη'* Origenes Philos. I p. 887 rec. *Clinton* p. 5 Kr. *νθ'* *Scaliger*, Animadv. in Eus. p. 94. Fortasse verba *ἐν τῇ Σάρδεων ἁλώσει* — exit. a neglegente lectore ex Apollodori chronologia adscripta, qui Hesychium emendare volebat

XLIX *Eud.* p. 103. Equidem comici mentionem fecerunt Pollux, Athenaeus al. Cf. Clinton p. 187 Kr.; Meineke I p. 469 seq.

L *Eud.* p. 126 descripsit Diog. I, 101, quem partim adhibuit scholiasta Platon. VI p. 360 Herm., cuius vitam subscribere iuvat: *Ἀνάχαρσις, Γνούρου υἱὸς τοῦ βασιλέως Σκυθῶν, μητρὸς δ' Ἑλληνίδος, διὸ καὶ δίγλωσσος ἦν. οὗτος ἐξενώθη ἐν Ἀθήναις Σόλωνι καὶ ἐπανελθὼν εἰς τὴν Σκυθίαν ἔθη Ἑλληνικὰ παραδιδάξαι ἐτοξεύθη ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ καὶ ἀποπνέων ἔφη· διὰ μὲν τὸν λόγον ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἐσώθην, διὰ δὲ τὸν φθόνον ἐν τῇ πατρίδι ἀνῃρέθην.* Cf. Unters. p. 89. Erravit *Daub*, de Viol. p. 24 3 *Γνούρου* correxi ex Diog. schol. Plat. *Eud.* *Γνύρου* *libri Suid.* 4 *Καδουΐδα* *Diogenes* *Καδουία* *libri Suid.* 5 *Σκυθικά* **A** *Σκυθικῶν* **B** *Σκυθῶν* **E** *vulg.* *τὸν εἰς τὸν* **A** 6 post *βίον* lacunae signum posuerunt *Bernhardy Westerm.* *εὗρε* — exit. ex Diogenis loco citato adscripsit Suidas

LI *Eud.* p. 100 13 de Hellanici sententia, quam invenies etiam apud Phot. bibl. p. 488, cf. Sturz, Hellan. p. 123 seq. Müller I p. 55 (fr. 78)

LII *Eud.* p. 101 et p. 127, quo loco add. *ἐν Ἀλεξανδρείᾳ*, quae ex suo illam addidisse non probat *Pulch*p. 82. Inde orta Suidae gl. *Φιλαδελφεύς, Φιλαδελφέως, υἱὸς Ἀνδροκλείδους*, quam om. **A** expunxit *Bernhardy* 14 *τοῦ Λυδοῦ τοῦ* **ABEM** **Ald.** *τοῦ Λυδοῦ* *Portus* *Λυδοῦ τοῦ* *Kusterus* *τοῦ Ληδοῦ τοῦ* *Eud.* p. 101 *Λυδοῦ* *Eud.**) *τοῦ Λυδευτοῦ* *Eud.* p. 127

ἐδίδασκεν, ἐπειδὴ μέμνηται αὐτοῦ ἐν τῷ περὶ τοῦ ἐμποδὼν τεχνολόγων.

LIII. *Ἀνδρόμαχος* Νεαπολίτης ἐκ Συρίας σοφιστής, υἱὸς Ζωνᾶ ἢ Σαβίνου, παιδεύσας κατὰ Νικομήδειαν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ βασιλέως.

LIV. *Ἀνδροτίων* Ἄνδρωνος Ἀθηναῖος, ῥήτωρ καὶ δημαγωγός, μαθητὴς Ἰσοκράτους.

LV. *Ἀντέρως* ὁ καὶ Ἀπολλώνιος, Ἀλεξανδρεὺς γραμματικός, παιδεύσας ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Κλαυδίου τοῦ μετὰ Γάϊον βασιλεύσαντος, ἐφ' οὗπερ καὶ Ἡρακλείδης ὁ Ποντικὸς γέγονεν· ἀκουστὴς δὲ ἦν Ἀπίωνος τοῦ Μόχθου. φέρονται αὐτοῦ βιβλία περὶ γραμματικῆς δύο.

LVI. *Ἀντιγενίδης* Σατύρου Θηβαῖος μουσικός, αὐλῳδὸς Φιλοξένου. οὗτος ὑποδήμασι Μιλησίοις πρῶτος ἐχρήσατο, καὶ κροκωτὸν ἐν τῷ Κωμαστῇ περιεβάλλετο ἱμάτιον. ἔγραψε μέλη.

LVII. [*Ἀντικλείδης* . . . οὗτος ἔγραψε περὶ Νόστων.]

LVIII. *Ἀντίμαχος* Κολοφώνιος, υἱὸς Ὑπάρχου, γραμματικὸς καὶ ποιητής. τινὲς δὲ καὶ οἰκέτην αὐτὸν ἀνέγραψαν Πανυάσιδος τοῦ ποιητοῦ, πάνυ ψευσάμενοι· ἦν γὰρ αὐτοῦ ἀκουστὴς καὶ Στησιμβρότου. γέγονε δὲ πρὸ Πλάτωνος.

---

1 ἐμποδῶν A 2 τεχνολογῶν *vulg. Eud.* τεχνολόγων corr. *Portus*, laudatus Rohdio, Mus. Rhen. XXXIII p. 172 not.

LIII *Eud.* p. 190. Cf. Eunap. Vit. Soph. I p. 11 Boiss. — οἱ ἐπ' Ἀθήνησι προεστῶτες Παῦλός τε καὶ Ἀνδρόμαχος ἐκ Συρίας. Cf. praeterea v. Σιρικίος, quem Andromachi discipulum fuisse Hesychius narrat 4 ἐπαίδευσε *Eud.*

LIV *Eud.* p. 100

LV *Eud.* p. 106, quae om. ἐφ' οὗπερ — μόχθου 9 μετὰ **ABE** *Eud. Gaisf. Bernhardy* κατὰ *vulg.* Ceterum cf. v. Ἡρακλ. Ποντικός 10 ἀφ' οὗπερ **ABE** edd. ante *Kust.*, quod probat *Daub*

LVI *Plutarch. mus.* 21 *Gell.* XV, 17; Jacobs, Anthol. I p. 57 13 Ἀντιγενείδες **E** 15 περιεβάλλετο corr. *Meineke*, Quaest. scen. III p. 26 περιεβάλετο **A** proposuerat *Hemsterhusius* προσεβάλλετο *plur. codd.*

LVII om. *Westerm.* Cf. Müller, Script. Al. Magn. p. 147 17 περὶ νόστων scil. Alexandri Magni, quod opusculum laudat Strabo V p. 221 Athen. IV p. 157, XI p. 466 al. Hic nonnulla Suidas add. ex schol. Ar. Nub. 144, quae leguntur etiam v. ἀνάθημα, unde totam vitam pendere iudicant Müller p. 149 et Gutschmid

LVIII *Eud.* p. 103, quae om. τινες — Στησιμβρότου 19 *Wachsmuth,* Symb. p. 140 21 sed Platonem iuvenem Antimachum senem vidisse narrat Plutarch. Lysand. 18

LIX. *Ἀντίμαχος* ἕτερος, Ἡλιοπολίτης ἀπ' Αἰγύπτου, ὃς ἔγραψε κοσμοποιίαν ἐν ἔπεσιν ἡρωικοῖς γψ'.

LX. *Ἀντίπατρος* Ἰολάου, πόλεως δὲ Παλιούρας τῆς Μακεδονίας, στρατηγὸς Φιλίππου, εἶτα Ἀλεξάνδρου, καὶ διάδοχος βασιλείας, μαθητὴς Ἀριστοτέλους. κατέλιπεν ἐπιστολῶν σύγγραμμα ἐν βιβλίοις δυσί, καὶ ἱστορίαν, τὰς Περδίκκου πράξεις Ἰλλυρικάς. καὶ ἐπετρόπευσε μὲν τὸν υἱὸν Ἀλεξάνδρου τὸν Ἡρακλέα κληθέντα, μόνος δὲ τῶν διαδόχων θεὸν καλέσαι Ἀλέξανδρον οὐχ εἵλετο, ἀσεβὲς τοῦτο κρίνας. ἐβίω δὲ ἔτη οθ', καὶ κατέλιπεν υἱὸν καὶ διάδοχον Κάσανδρον τὸν τὴν μητέρα Ἀλεξάνδρου ἀνελόντα Ὀλυμπιάδα.

LXI. *Ἀντισθένης* Ἀθηναῖος, ἀπὸ ῥητόρων φιλόσοφος Σωκρατικός, ὅστις Περιπατητικὸς ἐκλήθη πρῶτον, εἶτα ἐκύνισεν, υἱὸς δὲ ὢν ὁμωνύμου πατρός, μητρὸς δὲ τὸ γένος Θρᾴσσης. οὗτος συνέγραψε τόμους δέκα, πρῶτον μαγικόν· ἀφηγεῖται δὲ περὶ Ζωροάστρου τινὸς μάγου εὑρόντος τὴν σοφίαν. τοῦτο δέ τινες Ἀριστοτέλει, οἱ δὲ Ῥόδωνι ἀνατιθέασιν. οὗτος οὖν καὶ τῆς κυνικῆς κατήρξατο φιλοσοφίας, ἥτις οὕτως ἐκλήθη διὰ τὸ ἐν Κυνοσάργει τῷ γυμνασίῳ διδάξαι αὐτόν. καὶ Διογένους δὲ καθηγητὴς γέγονε τοῦ Κυνὸς καὶ τῶν λοιπῶν.

LXII. *Ἀντιφάνης* Ἀθηναῖος κωμικός, νεώτερος τοῦ

LIX *Eud.* p. 103 1 Ἡλοπολίτης **A** 2 γψ' om. *Eud.* τρισχιλίοις ἑπτακοσίοις **A** et **Vatican. Pearsoni** ἔπεσι ποιητικοῖς **E**

LX *Eud.* p. 85. Cf. Müller II p. 338 3 Ἰόλλου coni. *Müller* Παλαιοτρίου coll. Plin. hist. nat. IV, 37 vel potius Ποτιδαίας ut et Ionsius hist. phil. p. 70, cum Reinesio Müller sed Palaeotrium vitiosam apud Plinium lectionem esse (*Palaehorium* Ianus, Detlefsen, *Palehorum* (codices a Silligio perlustrati) Potidaeamque futtile inventum esse me docuit *Gutschmid*, qui de oppido a Plinio in monte Athone memorato hic agi persuasum habet 4 στρατ. Φιλ. καὶ διάδοχος *Eud.*, quae post Ἀριστοτέλους pergit ἔγραψεν ἱστορίαν καὶ σύγγραμμα ἐπιστολῶν ἐν βιβλίοις εἴκοσι rel. omissis. Cf. Unters. p. 44 et Daub, de Viol. p. 7 7 πράξας **A** καὶ ἐπετρόπευσε seq. fortasse posterius addita 8 Ἡρακλέους **A**. Hesychium memoria falsum esse putat *Gutschmid*, cum Alexandri fratris, Philippi Arhidaei, ἐπίτροπος fuerit

LXI Cf. Diog. VI, 1 seq. 13 Σωκρατηκός **A** 14 μητρὸς δὲ om. **A** 17 Ῥοδίῳ coni. *Bernhardy*, coll. Diog. VI, 19 Ῥόδων **A** 20 Διόγενες **AB** man. I. Verba corrupta sic sanare tentavit *Bernhardy* καὶ Διογένης δὲ μαθητὴς γέγονε τοῦ Κυνὸς καὶ τῶν λοιπῶν (στωικῶν?) Ζήνων 21 nonnulla add. Suidae ex Iulian. or. IV p. 181 compilata

LXII *Eud.* p. 104 totam vitam om. *Westerm.* Scatet articulus vitiis,

Παναιτίου. ⟨ἔγραψε κωμῳδίας λ', οἱ δὲ πεντήκοντα.⟩ ἔστι δὲ καὶ ἕτερος Ἀντιφάνης, Καρύστιος κωμικός, κατὰ Θέογνιν γεγονὼς τοῖς χρόνοις.

LXIII. Ἀντιφάνης Δημοφάνους, οἱ δὲ Στεφάνου καὶ μητρὸς Οἰνόης, Κιανός, ὡς δέ τινες Σμυρναῖος, κατὰ δὲ Διονύσιον Ῥόδιος, κωμικὸς τῆς μέσης κωμῳδίας, ἀπὸ δούλων, ὥς τινες. γέγονε δὲ κατὰ τὴν ϙγ' ὀλυμπιάδα, καὶ ἔγραψε κωμῳδίας τξε', οἱ δὲ σπ', νίκας δὲ εἷλε ιγ'. παῖδά τε ἔσχε Στέφανον, καὶ αὐτὸν κωμικόν. τελευτᾷ δὲ ἐν Κίῳ οδ' ἐτῶν ὑπάρχων, κατά τινα τύχην ἀπίῳ βληθείς.

LXIV. Ἀντιφῶν Ἀθηναῖος τερατοσκόπος καὶ ἐποποιὸς καὶ σοφιστής, ἐκαλεῖτο δὲ Λογομάγειρος.

LXV. Ἀντιφῶν Ἀθηναῖος ὀνειροκρίτης. περὶ κρίσεως ὀνείρων [ἔγραψεν].

LXVI. Ἀντιφῶν Σοφίλου Ἀθηναῖος, τῶν δήμων Ῥαμνούσιος. διδάσκαλος δὲ αὐτοῦ οὐδεὶς προγινώσκεται, ἀλλ' ὅμως ἦρξε τοῦ δικανικοῦ χαρακτῆρος μετὰ Γοργίαν, λέγεται δὲ καὶ Θουκυδίδου γενέσθαι διδάσκαλος. ἐκαλεῖτο δὲ Νέστωρ.

LXVII. Ἄντυλλος ῥήτωρ ...

---

cum *Eud.* exhibeat Καρύστιος, κωμικός addens ἔγραψε κωμῳδίας λ', οἱ δὲ πεντήκοντα, sed τραγικός pro τρανός libr. Suid. correxit *Toup.* laudatus *Bernhardyo*, Τρανοῦ, ut patris sit nomen, *Kusterus*, τρανῶς μετὰ *Gutschmid.* Cf. Volkmann, Quaest nov. p. IX not. 10, Meineke I p. 340. Rectius de erroribus iudicavit *Rohde*, Mus. Rhen. XXXIV p. 620, qui Eudociae lectione servata κατὰ Θέογνιν pro κατὰ Θέσπιν correxit coll. Suid. v. Θέογνις (i. e. poeta tragico). *Bernhardy* putaverat Eudociam (vel imperitum lectorem) comicum finxisse, ut memoriam Apollodori tum Atheniensis tum Carystii revocaret. Cf. Daub, de Viol. p. 4 seq., Pulch p. 81 seq. Ceterum cf. v. Παναίτιος 1 ἔγραψε seq. accesserunt ex *Eud.*

LXIII *Eud.* p. 103. Cf. Meineke I p. 304 4 Δημοφ. — δέ τινες et ἀπὸ δούλων — ὀλυμπιάδα om. *Eud.* 6 Dionysium Halicarnassensem esse vidit *Daub* Ῥόδιος — τρίτην om. **A** ἀπὸ δούλων: *Wachsmuth*, Symb. p. 140 7 ϙγ' *Bernhardy*

LXIV Cf. Menagius in Diog. II, 46. Non diversum fuisse ab onirocritico, qui deinceps sequitur, suspicati sunt viri docti

LXV vitam om. *Westerm.* 14 ἔγραψεν lectoris manu additum

LXVI *Eud.* p. 100, quae plura add. ex Philostrat. Vit. I, 15 15 Σοφίλου **ABEM** *Eud.* Σωφίλου al. τῶν δήμων **A** τὸν δῆμον rel. 18 μαθητής sec. Phot. bibl. p. 486, qui fortasse fontem suum male intellexit διδασκάλου λόγων ῥητορικῶν post Σοφ. add. *Eud.* Cf. Daub, de Viol. p. 10

LXVII om. *Westerm.* Cf. Marcellin. vit. Thuc. p. 190, 109 *Westerm.* schol. Thuc. III, 95. IV, 19, 28

LXVIII[a]. *Ἄνυτος Ἀνθεμίωνος, Ἀθηναῖος ῥήτωρ.*

LXVIII[b]. *Ἀπελλῆς Κολοφώνιος, θέσει δὲ Ἐφέσιος, ζωγράφος, μαθητὴς Παμφίλου τοῦ Ἀμφιπολίτου, πρότερον δὲ Ἐφόρου τοῦ Ἐφεσίου, υἱὸς Πυθέου, ἀδελφὸς Κτησιόχου καὶ αὐτοῦ ζωγράφου.*

LXIX. *Ἀπίων ὁ Πλειστονίκου, ὁ ἐπικληθεὶς Μόχθος, Αἰγύπτιος, κατὰ δὲ Ἑλικώνιον Κρής, γραμματικός, μαθητὴς Ἀπολλωνίου τοῦ Ἀρχιβίου. ἠκηκόει δὲ καὶ Εὐφράνορος γηραιοῦ καὶ ὑπὲρ ἑκατὸν ἔτη γεγονότος, Διδύμου δὲ τοῦ μεγάλου θρεπτός. ἐπαίδευσε δὲ ἐπὶ Τιβερίου Καίσαρος καὶ Κλαυδίου ἐν Ῥώμῃ. ἦν δὲ διάδοχος Θέωνος τοῦ γραμματικοῦ καὶ σύγχρονος Διονυσίου τοῦ Ἁλικαρνασσέως. ἔγραψεν ἱστορίαν κατ' ἔθνος καὶ ἄλλα τινά.*

LXX. *Ἀπολινάριος Λαοδικεὺς τῆς Συρίας, γεγονὼς ἐν ἡμέραις Κωνσταντίου καὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου καὶ ἕως τῆς ἀρχῆς Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου, σύγχρονος Βασιλείου καὶ Γρηγορίου τῶν ἐκ Καππαδοκίας θαυμαζομένων. ἐγένετο δὲ γνώριμος ἀμφοτέρων καὶ Λιβανίου τοῦ σοφιστοῦ καὶ ἄλλων τινῶν. οὗτος οὐ μόνον γραμματικὸς καὶ τὰ ἐς τὴν ποίησιν δεξιός, ἀλλὰ πολλῷ πλείω καὶ ἐς φιλοσοφίαν ἐξήσκητο καὶ ῥήτωρ ἦν ἀμφιδέξιος. οὗτος ἔγραψε καταλογάδην κατὰ Πορφυρίου τοῦ δυσσεβοῦς τόμους λ', καὶ δι' ἡρῴων*

LXVIII[a] om. *Westerm.* Cf. Buttmann in Plat. Men. 26; schol. Platon. VI p. 226 Herm.: *οὗτος ὁ Ἄνυτος Ἀνθεμίωνος ἦν υἱός, Ἀθηναῖος γένος, Ἀλκιβιάδου ἐραστής, πλούσιος ἐκ βυρσοδεψικῆς, ὅθεν καὶ σκωπτόμενος ὑπο Σωκράτους διὰ τοῦτο* [fort. suppl. *ἐμίσει αὐτὸν καὶ*] *ἔπεισε μισθῷ Μέλητον ἀσεβείας γραφὴν δοῦναι κατὰ Σωκράτους. μέμνηται Λυσίας ἐν Σωκράτους ἀπολογίᾳ καὶ Ξενοφῶν ὁμοίως καὶ Ἀριστόξενος ἐν τῷ Σωκράτους βίῳ †† Θεόπομπος δὲ Στρατιώτισιν Ἐμβάδα αὐτὸν εἶπε παρὰ τῆς ἐμβάδας, ἐπεὶ καὶ Ἄρχιππος Ἰχθύσιν εἰς σκυτέα αὐτὸν σκώπει.* Quod aliunde fluxisse docet *Mettauer,* de schol. Pl. p. 59 seq.

LXVIII[b] om. *Westerm.* Certe ex libro *περὶ ὁμωνύμων* deprompsit Hesychius. Cf. v. *Πάμφιλος, Πρωτογένης* 4 *Πυθέου* **ABE** *Πυθίου vulg.*

LXIX *Eud.* p. 107. Cf. v. *Ἀντέρως.* Tractat Müller III p. 506. Consulas etiam *Lehrs,* Quaest. ep. p. 1 seq. 6 *ὁ Πλειστονίκης* (vel *-είκης*) more Romano Apioni in cognomen abiisse monuit praeter alios *Lehrs* l. c. p. 23 not. 2 (cf. Clem. Al. Strom. I p. 235; Gell. V, 14) 10 *θρεπτοῦ* coni. *Rohde.* Ceterum v. *Schmidt,* Did. p. 7, *Wachsmuth,* Symb. p. 140 11 *δὲ* om. **A**

LXX *Hieron.-Sophron.* c. 114. Cf. quae dixi Mus. Rhen. XXXV p. 200, XXXVI p. 628 14 *Λαοδικείας Sophron.* 15 *Κωνσταντίου* **A Vatic. Pearsoni** *Κωνσταντίνου vulg.*

ἐπῶν πᾶσαν τὴν τῶν Ἑβραίων γραφήν. ἔγραψε δὲ καὶ ἐπιστολὰς καὶ ἄλλα πολλά [εἰς τὴν γραφὴν ὑπομνήματα].

LXXI. Ἀπολλόδωρος Ἀθηναῖος κωμικός. ἐποίησε δράματα μζ', ἐνίκησεν ε'.

LXXII. Ἀπολλόδωρος Ἀσκληπιάδου γραμματικός, εἷς τῶν Παναιτίου τοῦ Ῥοδίου φιλοσόφου καὶ Ἀριστάρχου τοῦ γραμματικοῦ μαθητῶν, Ἀθηναῖος τὸ γένος. ἦρξε δὲ πρῶτος τῶν καλουμένων τραγιάμβων.

LXXIII. Ἀπολλόδωρος Γελῷος κωμικός, σύγχρονος τοῦ κωμικοῦ Μενάνδρου. δράματα αὐτοῦ Ἀποκαρτερῶν ἢ Φιλάδελφοι, Δευσοποιός, [Ἱέρεια, Γραμματειδιοποιός], Ψευδαίας, Σίσυφος, Αἰσχρίων.

LXXIV. Ἀπολλόδωρος Ταρσεὺς τραγικός. δράματα αὐτοῦ Ἀκανθοπλήξ, Τεκνοκτόνος, Ἕλληνες, Θυέστης, Ἱκέτιδες, Ὀδυσσεύς.

LXXV. Ἀπολλοφάνης Ἀθηναῖος, κωμικὸς ἀρχαῖος. δράματα αὐτοῦ Δαλίς, Ἰφιγέρων, Κρῆτες, Δανάη, Κένταυροι.

LXXVI. Ἀπολλώνιος Ἀλεξανδρεύς, ἐπῶν ποιητής, διατρίψας ἐν Ῥόδῳ, υἱὸς Σιλλέως, μαθητὴς Καλλιμάχου, σύγχρονος Ἐρατοσθένους καὶ Εὐφορίωνος καὶ Τιμάρχου, ἐπὶ

---

1 δὲ ἐπιστ. om. καὶ A 2 εἰς seq. Suidae esse monet *Gutschmid*. Nonnulla add. *Suidas* ex Philostorg. VIII, 11 descripta

LXXI Eundem esse cum Carystio vidit *Meineke* I p. 462. Cf. *Westerm.*: „malui haec ad Carystium cum Meinekio p. 462, quam indicem fabularum ad Geloum cum *Bernhardyo* referre: erant qui de tertio, Atheniensi, cogitarent"

LXXII *Eud.* p. 107 6 τῶν τοῦ *Eud.* Cf. v. Παναίτιος 7 μαθητής A

LXXIII *Eud.* p. 104, quae ordinem fabularum paulo mutavit. Cf. Meineke I p. 459 seq. 11 Δευσοποιοί *Eud. vulg.* Δευσοποιός ex *Par.* corr. *Kusterus* Ἱέρεια Carystio dedit Athen. VI p. 243 Γραμματειδιοποιός offert Pollux IV, 19, VII, 190, X, 193 Γραμματιδιοποιός Carystio dedit Athen. VII p. 280 Γραμματόδειπνος **AV** *Eud.* Ψευδέας **ABE M** *Eud.* 12 Αἰσχρίων **A** et **Vat. Pearsoni** Αἰσχίων *Eud. vulg.*

LXXIV *Eud.* p. 105, quae item ordinem mutavit. Cf. Welcker p. 1045 14 Ἀκανθοπλήξ et Ὀδυσσεύς eandem fabulam fuisse probabile est, ἀκανθοπλίξ vett. edd. ἀκανθόπλιξ *Eud.* Τεκτοκτόνος *Eud.*

LXXV *Eud.* p. 105. Cf. Meineke I p. 266 seq. 17 Δαλίς corr. *Meineke* p. 267 Δάλις *vulg.* Δαυλίς ex Athen. III p. 114, XI p. 269 *Porsonus* (sed in Athenaei locis Δαυλίδι coni. *Casaubonus*, δαλνίδι vel δαλνίδει libri, Δαλίδι *Schweighäuser*)

LXXVI *Eud.* p. 104 19 Σιλλέως ἢ Ἰλλέως scriptor vit. (*Westerm.* p. 51, 2) post Καλλιμάχου *Eud.* habet ἐπὶ Πτολ. τ. Εὐεργ. ἐπικλ.

Πτολεμαίου τοῦ Εὐεργέτου ἐπικληθέντος, καὶ διάδοχος Ἐρατοσθένους γενόμενος ἐν τῇ προστασίᾳ τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ βιβλιοθήκης.

LXXVII. *Ἀπολλώνιος Ἀλεξανδρεύς, ὁ κληθεὶς Δύσκολος, πατὴρ Ἡρωδιανοῦ τοῦ τεχνογράφου γραμματικοῦ. ὃς ἔγραψε τάδε· περὶ μερισμοῦ τῶν τοῦ λόγου μερῶν βιβλία δ', περὶ συντάξεως τῶν τοῦ λόγου μερῶν δ', περὶ ῥήματος ἤτοι ῥηματικὸν ἐν βιβλίοις ε', περὶ τῶν εἰς μι ληγόντων ῥημάτων παραγώγων βιβλίον α', περὶ ὀνομάτων ἤτοι ὀνοματικὸν α', περὶ ὀνομάτων κατὰ διάλεκτον, περὶ τῆς ἐν θηλυκοῖς ὀνόμασιν εὐθείας α', περὶ παρωνύμων α', περὶ συγκριτικῶν, περὶ διαλέκτων Δωρίδος, Ἰάδος, Αἰολίδος, Ἀτθίδος, περὶ σχημάτων Ὁμηρικῶν, περὶ κατεψευσμένης ἱστορίας, περὶ παθῶν, περὶ τόνων κατηναγκασμένων βιβλία β', περὶ τόνων σκολιῶν βιβλίον α', περὶ προσῳδιῶν ε', περὶ στοιχείων, περὶ προθέσεων, περὶ τῶν Διδύμου πιθανῶν, περὶ συνθέσεως, περὶ διφορουμένων, περὶ τοῦ τίς, περὶ γενῶν, περὶ πνευμάτων, περὶ κτητικῶν, περὶ συζυγίας.*

LXXVIII. *Ἀπολλώνιος Ἀρχεβούλου ἢ Ἀρχιβίου. ἔγραψε περὶ λέξεων Ὁμηρικῶν κατὰ στοιχεῖον.*

LXXIX. *Ἀπολλώνιος Ἀφροδισιεὺς ἀρχιερεὺς καὶ ἱστορικός. γέγραφε Καρικά, περὶ Τράλλεων, περὶ Ὀρφέως καὶ τῶν τελετῶν αὐτοῦ.*

LXXX. *Ἀπολλώνιος Τυανεὺς φιλόσοφος, υἱὸς Ἀπολ-*

---

1 *Πτολεμ.* **A** Verba Eudociae corrupta *διάδοχος Ἐρατοσθένους καὶ Εὐφορίωνος καὶ Τιμάρχου* sanavit *Meineke*, Anal. p. 10

LXXVII *Eud.* p. 107. Cf. Daub, Stud. p. 77 • 5 *γραμματικοῦ* tollere volebat *Cuperus τεχνογράφου καὶ δαιμονίου τῆς γραμματικῆς Eud. τεχνογράφου, γραμματικός* coni. *Daub* 6 *ἢ* ante *τῶν* add. *Daub* 7 *συντάξεων* **A** *ῥημάτων Daub* 8 *ῥηματικῶν* vett. edd. *Eud.* 10 *ὀνομάτων* corr. *Kusterus ῥημάτων* libri *Eud.* 11 *καὶ* ante *περὶ διαλ.* add. **ABEM** 16 *περὶ τῶν Διδύμου — συνθέσεως* om. *Eud.* 17 *διαφορουμένων* **BEM** *vulg.* emendavit *Portus*

LXXXVIII 19 *Ἀρχιβίου Suidas* s. *Ἀπίων*, *Ἀρχίβιος* revocavit *Villoison.* Proleg. Apoll. p. II seq. *Ἀρχεβίου vulg.*

LXXIX *Eud.* p. 85. Cf. Müller IV p. 310 21 Aphrodisiensem et summum sacerdotem Aegypti confusos esse ex Steph. Byz. v. *Λητοῦς πόλις* conclusit *Gutschmid* (qui improbat Meinekii scripturam *ἀναγράφει* pro *ἀναγράφεται*). Idem sacerdotem Letopolitanum de Orpheo scripsisse ratus est. Cf. eius notam ad Sharpe, Aeg. Geschichte II p. 164 22 *κατὰ τῶν τελευτῶν Eud.* corr. *Harles*

LXXX *Eud.* p. 97, quae om. *υἱὸς — ἤκμαζε μέν* et *ἐφ' οὗ —*

λωνίου καὶ μητρὸς πολίτιδος τῶν ἐπιφανῶν, ὃν κύουσα ἡ μήτηρ ἐπιστάντα δαίμονα ἐθεάσατο, λέγοντα ὡς αὐτὸς εἴη ὃν κύει, εἶναι δὲ Πρωτέα τὸν Αἰγύπτιον, ὅθεν ὑπειλῆφθαι αὐτὸν Πρωτέως εἶναι υἱόν. καὶ ἤκμαζε μὲν ἐπὶ Κλαυδίου καὶ Γαΐου καὶ Νέρωνος καὶ μέχρι Νέρβα, ἐφ' οὗ καὶ μετήλλαξεν, ἐσιώπησε δὲ κατὰ Πυθαγόραν πέντε ἔτη. εἶτα ἀπῆρεν εἰς Αἴγυπτον, ἔπειτα εἰς Βαβυλῶνα πρὸς τοὺς μάγους, κἀκεῖθεν ἐπὶ τοὺς Ἄραβας, καὶ συνῆξεν ἐκ πάντων τὰ μυρία καὶ περὶ αὐτοῦ θρυλούμενα μαγγανεύματα. συνέταξε δὲ τοσαῦτα· τελετὰς ἢ περὶ θυσιῶν, διαθήκην, χρησμούς, ἐπιστολάς, Πυθαγόρου βίον.

LXXXI. *Ἀπολλώνιος ἕτερος Τυανεύς, φιλόσοφος νεώτερος, γεγονὼς ἐπὶ Ἀδριανοῦ τοῦ βασιλέως, ὡς Ἀγρέσφων ἐν τῷ περὶ ὁμωνύμων.*

LXXXII. *Ἀππιανός (οἱ δὲ διὰ τοῦ ἑνὸς π γράφουσιν Ἀπιανός) [ὄνομα κύριον. οὗτος ὁ Ἀππιανὸς ἔγραψε Ῥωμαϊκὴν ἱστορίαν, τὴν καλουμένην βασιλικήν. καὶ αἱ μὲν τρεῖς βίβλοι Ἀππιανοῦ αἱ πρῶται περιλαμβάνουσιν ὅσα Ῥωμαίοις ἀγωνιζομένοις ἐς Ἰταλιώτας ἔτι περὶ ἀρχῆς καὶ ἡγεμονίας ἐπράχθη· ὅσα δ' ἀμφὶ τὴν Ἰταλίαν ἄλλα Κελτοί τε καὶ Λίβυες ἔδρασάν τε καὶ ἔπαθον, καὶ εἴ τί που καὶ τῆς Ἰταλίας μέρος ἀνάγκαις ἢ ἐνέδραις ἢ πλάναις ἐς αὐτοὺς μετέθετο, ἐν τοῖς περὶ Κελτῶν καὶ Λιβύων. συγγέγραπται δ' ἐφ' ἑαυτῶν ὅσα καὶ ἐς τὰς ἐμφυλίους Ῥωμαίων στάσεις ἡ Ἰταλία διῃρεῖτο. ἔτι τοὺς πρὸς Κελτούς, τουτέστι Γερμανούς, οἳ ἀμφὶ τὸν Ῥῆνον ποταμόν εἰσιν, καὶ τοὺς Γαλάτας, τουτέστι Γάλλους, πολέμους καὶ τὰς αἰτίας αὐτῶν, ὅσα τε συνθῆκαι καὶ συνθηκῶν παραβάσεις ἢ ἐπαναστάσεις ἐγένοντο Κελτῶν ἕως ἐπὶ τοῦ Γαΐου, ἡ τετάρτη βίβλος περιέχει συλλαβοῦσα. εἰ δέ τί που Κελτοὶ μὴ κατὰ πρόφασιν οἰκείαν ἀλλὰ συμμαχοῦντες*

μαγγανεύματα. Pauca descripsit *Pseudo-Hesych.* c. 1   4 *ἐπὶ Γ. καὶ Κλ.* *Daub*   10 *καὶ ἄλλα πολλὰ* add. *Eud.*, post *βίον* nonnulla ex Philostrati vita Apollonii add. *Suidas*

LXXXI ignorat *Eud.*   13 *Ἀργεσιφῶν* corr. *Nietzsche*, Mus. Rhen. XXIV p. 227 *Ἀγεσιφῶν* tentavit *Rohde*, Mus. Rhen. XXXIV p. 621 not. 2, *Ἀγερσιφῶν* cum *K. Keilio Maass*, Biogr. p. 54 not.

LXXXII Cf. Mendelssohn, Mus. Rhen. XXXI p. 201 seq.   15 *οἱ δὲ* seq. huc ab exit. art. transposui.   16 De additamento uberiore, quod Suidae debetur, dixi Mus. Rhen. XXXV p. 204   *ὄνομα — Ἀπ.* om. **BEV** *οὗτος* seq. habet **A** in marg.

Ἰταλῶν τισιν ἢ μισθοφοροῦντες ἔπραξαν, ἐν τοῖς περὶ ἐκείνων συγγέγραπται· καὶ ὅσον εἰς γνώρισμα μόνον αὐτῶν μέμνηται Ἀππιανός]. ἔγραψε δὲ Ῥωμαϊκὰ λόγους θ'.

LXXXIII. Ἀραρὼς Ἀθηναῖος, υἱὸς Ἀριστοφάνους τοῦ κωμικοῦ, καὶ αὐτὸς κωμικός, διδάξας τὸ πρῶτον ὀλυμπιάδι ρα'. ἔστι δὲ τῶν δραμάτων αὐτοῦ Καινεύς, Καμπυλίων, Πανὸς γοναί, Ὑμέναιος, Ἄδωνις, Παρθενίδιον.

LXXXIV. Ἄρατος Σολεὺς τῆς Κιλικίας (ἔστι γὰρ καὶ ἐν Κύπρῳ πόλις Σόλοι), υἱὸς Ἀθηνοδώρου· ἀδελφοὶ δὲ αὐτοῦ Μύρις, Καλώνδας, Ἀθηνόδωρος. ἀκουστὴς δὲ ἐγένετο γραμματικοῦ μὲν τοῦ Ἐφεσίου Μενεκράτους, φιλοσόφου δὲ Τίμωνος καὶ Μενεδήμου, γεγονὼς ἐν τῇ ρκδ' ὀλυμπιάδι, ὅτε ἦν Ἀντίγονος βασιλεὺς Μακεδονίας, υἱὸς Δημητρίου τοῦ Πολιορκητοῦ, ὁ Γονατᾶς κληθείς, καὶ συνῴκει τε αὐτῷ καὶ παρ' αὐτῷ ἐτελεύτησε, σύγχρονος Ἀνταγόρᾳ τῷ Ῥοδίῳ καὶ Ἀλεξάνδρῳ τῷ Αἰτωλῷ, ἐποποιός. συνέταξε δὲ βιβλία ταῦτα· τὰ Φαινόμενα, ὧν θαυμάσιος ἡ εἰσβολὴ καὶ ὁ ζῆλος Ὁμηρικός, ὕμνους εἰς Πᾶνα, Σπονδοφόρους, παίγνια, ἀστρολογίαν καὶ ἀστροθεσίαν, σύνθεσιν φαρμάκων, θηριακῶν ἐπιτήδεια, ἀνθρωπογονίαν, ἐπιθυτικόν, εἰς Θεόπροπον, εἰς Ἀντίγονον, ἠθοποιίας, ἐπιστολάς, ἐπιγράμματα εἰς Φίλαν τὴν θυγατέρα Ἀντιπάτρου, γυναῖκα δὲ Ἀντιγόνου, ἀνατομήν, εἰς Πανσα-

3 Ῥωμαϊκούς *vulg.* Ῥωμαϊκά **AEV**, quod defendit *Gronovius* Ῥωμαϊκῶν *Schweighaeuser* (cf. Addenda Westerm.) λόγους θ' sunt tamen XXIV (cf. Phot. bibl. p. 15); novem tantum libros Suidam nosse probavit *Schweighaeuser* III p. 898

LXXXIII Cf. Meineke I p. 343 4 Cf. Clinton p. 117 Kr. 7 παρθενίκαι **V** παρθενιδικόν **M Ald.** Παρθενικαί *Daub.* Ceterum in libris et vett. edd. post Ἀραρώς legebantur verba καὶ κλίνεται Ἀραρώς, Ἀραρῶ, ὥσπερ ἀμνώς, ἀμνῶ, τυφώς, τυφῶ, quae temere delevit *Kusterus*, quippe quae ad glossam grammaticam spectent; in margine habet **A**, sed in textu verba καὶ κλίνεται ἀραρῶ

LXXXIV *Eud.* p. 105 8 ἔστι — Σόλοι om. *Eud.* 9 ἀδελφὴ **V** ἀδελφοί — Ἀθηνόδωρος om. *Eud.* 10 Κα ... cum lacuna **A** 12 pro verbis γεγονὼς — ἐτελεύτησε *Eud.* exhibet ἐπὶ Ἀντιγόνου, βασιλέως Μακεδονίας 13 Ἀντίγωνος **A** 14 Γονατᾶς **AEM** Γωνατᾶς *vulg.* 17 ὧν θαυμάσιος — Ὁμηρικός om. *Eud.* 19 σύνθεσιν φαρμάκων θηριακῶν ἐπιτηδείαν *vulg.* vett. edd. θηριακῶν ἐπιτήδεια ex duobus Par. *Kusterus, Bernhardy, Westerm.* ἰατρῷ ἐπιτηδείαν *Eud.* ἰατρικῶν ἐπ. *Müller* in Reines. p. 32 θηριακῷ ἐπιτηδείων *Bekker* φαρμάκων θηριακῶν, ἐπικήδεια *Gutschmid*, qui etiam post ἐπιγράμματα interpungit 20 ἐπιθυτικόν libri, cuius vicem Σκυτικόν apud scriptores vit. Arat. legitur, ἔτι Θυτικόν *Bernhardy* coll. Psello in Boisson. Anecd. III p. 210 22 ἀνατολὴν ex vit. Arat. (p. 56, 11) corr. *Meineke*

νίαν τὸν Μακεδόνα, ἐπικήδειον Κλεομβρότου, διόρθωσιν Ὀδυσσείας, ἐπιστολὰς ὁμοίως καταλογάδην.

LXXXV[a]. *Ἀριγνώτη* μαθήτρια Πυθαγόρου τοῦ μεγάλου καὶ Θεανοῦς, Σαμία, φιλόσοφος Πυθαγορική. συνέταξε τάδε· Βακχικά (ἔστι δὲ περὶ τῶν Δήμητρος μυστηρίων, ἐπιγράφεται δὲ καὶ ἱερὸς λόγος). ἔγραψε δὲ καὶ τελετὰς Διονύσου καὶ ἄλλα φιλόσοφα.

LXXXV[b]. *Ἀρίστανδρος* ὁ μάντις, Σεύθου υἱός, ἐπὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνων βασιλέως. ἔγραψε περὶ μαντικῆς βιβλία δέκα.

LXXXVI. *Ἀρίσταρχος* Ἀλεξανδρεὺς θέσει, τῇ δὲ φύσει Σαμοθρᾴξ, πατρὸς Ἀριστάρχου. γέγονε δὲ κατὰ τὴν ρνϛʹ ὀλυμπιάδα, ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ Φιλομήτορος, οὗ καὶ τὸν υἱὸν ἐπαίδευσεν. λέγεται δὲ γράψαι ὑπὲρ ωʹ βιβλία ὑπομνημάτων μόνων. μαθητὴς δὲ γέγονεν Ἀριστοφάνους τοῦ γραμματικοῦ, καὶ Κράτητι τῷ γραμματικῷ [Περγαμηνῷ] πλεῖστα διημιλλήσατο ἐν Περγάμῳ. μαθηταὶ δὲ αὐτοῦ γραμματικοὶ περὶ τοὺς μʹ ἐγένοντο. τελευτᾷ δὲ ἐν Κύπρῳ, ἑαυτὸν ὑπεξαγαγὼν ἐνδείᾳ τροφῆς, νόσῳ τῇ ὕδρωπι ληφθείς. ἔτη δὲ αὐτοῦ τῆς ζωῆς οβʹ. καὶ παῖδας μὲν κατέλιπεν Ἀρίσταρχον καὶ Ἀρισταγόραν, ἄμφω δὲ ἐγένοντο εὐήθεις, ὥστε καὶ ἐπράθη ὁ Ἀρίσταρχος, Ἀθηναῖοι δὲ ἐλθόντα παρ' αὐτοῖς ἐξωνήσαντο.

LXXXVII. *Ἀρίσταρχος* Τεγεάτης [ὁ τῶν τραγῳδιῶν

---

1 *Κλεομβρότου* om. articulo *Eud.*, quod rec. *Westerm. Bernhardy* τὸν Κλ. *vulg.* τοῦ Κλ. **E** εἰς Κλ. vel εἰς τὸν Κλ. θάνατον *Kusterus* 2 ἀμοιβαίας pro ὁμοίως coni. *Hemsterhusius*

LXXXV[a] *Eud.* p. 121 4 Σαμία uncis seclusit *Bernhardy*, quia om. **AE** 5 ἔτι δὲ flagitaverunt *Kusterus*, *Bernhardy* τῶν Δήμητρος **ABV** τῶν τῆς Δήμ. rel. codd. *Eud.* μυστηρίων· ἐπιγράφεται δὲ **BEV**, quod coni. *Lobeck*, Aglaoph. I p. 359 ἐπιγράφέρεται **A** φέρεται *unus Par.* et **Vat. Pearsoni** ἐπιγράμματα φέρεται plur. codd. *Eud.* ἐπιγράμματα· γράφεται vett. edd. *Eud.*

LXXXV[b] accessit ex *Eud.* p. 127, om. *Suid.* Cf. Unters. p. 49. Qui pleraque falsarii esse contendit Pulch, de Viol. p. 80, mihi quidem non persuasit

LXXXVI *Eud.* p. 108 16 καὶ Κράτητι — exit. om. *Eud.* Περγαμηνῷ iure suspectum *Bernhardyo*, qui infra tentavit ἐν Περγ. ὄντι; τῷ ἐν Περγ. γραμ. πλεῖστα διημιλλήσατο *Gutschmid* διημιλλήσασα τὸ ἐν **A** 19 ἔτι **A** 20 ἦν post ζωῆς add. *Daub*

LXXXVII Tractat *Welcker*, Gr. Trag. p. 931 23 ὁ τῶν τραγῳδιῶν — ἀποφαίνοντες add. *Suidas* ex Aeliani deperdito libro *de pro-*

ποιητὴς νοσεῖ τινα νόσον, καὶ ἰᾶται αὐτὸν ὁ Ἀσκληπιός, καὶ προστάσσει χαριστήρια τῆς ὑγείας. ὁ δὲ ποιητὴς τὸ δρᾶμα τὸ ὁμώνυμόν οἱ νέμει. θεοὶ δὲ ὑγείας μὲν οὐκ ἄν ποτε μισθὸν αἰτήσαιεν, οὐδ᾽ ἂν λάβοιεν. ἢ πῶς ἄν, εἴγε τὰ μέγιστα ἡμῖν φρενὶ φιλανθρώπῳ καὶ ἀγαθῇ παρέχουσι προῖκα, ἥλιόν τε ὁρᾶν καὶ τοῦ θεοῦ τοῦ τοσούτου τῆς παναρκοῦς ἀμισθὶ μεταλαμβάνειν ἀκτῖνος, καὶ χρῆσιν ὕδατος, καὶ πυρὸς συντέχνου μυρίας ἐπιγονὰς καὶ ποικίλας ἅμα καὶ συνεργοὺς ἐπικουρίας, καὶ ἀέρος σπᾶν, καὶ ἔχειν τροφὴν ζωῆς τὸ ἐξ αὐτοῦ πνεῦμα. ἐθέλουσι δὲ ἄρα ἐν τοῖσδε τοῖς μικροῖς μήτε ἀχαρίστους εἶναι μήτε ἀμνήμονας ἡμᾶς, καὶ ἐν τούτοις ἀμείνονας ἀποφαίνοντες]. οὗτος δὲ ὁ Ἀρίσταρχος σύγχρονος ἦν Εὐριπίδῃ. ὃς πρῶτος εἰς το νῦν αὐτῷν μῆκος τὰ δράματα κατέστησε. καὶ ἐδίδαξε μὲν τραγῳδίας ο΄, ἐνίκησε δὲ β΄, βιοὺς ὑπὲρ ἔτη ρ΄.

LXXXVIII. *Ἀριστέας Δημοχάριδος ἢ Καϋστροβίου, Προκοννήσιος ἐποποιός. τὰ Ἀριμάσπεια καλούμενα ἔπη (ἔστι δὲ ἱστορία τῶν Ὑπερβορέων Ἀριμασπῶν) βιβλία γ΄ [τούτου φασὶ τὴν ψυχήν, ὅταν ἐβούλετο, ἐξιέναι καὶ ἐπανιέναι πάλιν]. γέγονε δὲ κατὰ Κροῖσον καὶ Κῦρον, ὀλυμπιάδι νη΄. ἔγραψε δὲ οὗτος καὶ καταλογάδην, θεογονίαν εἰς ἔπη ͵α΄.*

LXXXIX. *Ἀριστείδης Ἀδριανεὺς σοφιστής (Ἀδριανοὶ δὲ πόλις Μυσίας τῆς νῦν Βιθυνίας), Πολέμωνος τοῦ Σμυρναίου ῥήτορος μαθητής, υἱὸς Εὐδαίμονος φιλοσόφου τε καὶ ἱερέως γενομένου τοῦ ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ ἱεροῦ τοῦ Διός. οἱ δὲ*

---

videntia (cf. Suidas v. *Θεόπομπος*), merito om. *Westerm.* reliqua Hesychii s. fin. addens. Cf. quae dixi Mus. Rhen. XXXV p. 204 13 *εἰς τὸν νοῦν* **ABEM**

LXXXVIII *Eud.* p. 115; *Kinkel* I p. 244 15 *Ἀρισταίας* **A** 16 *συντέθηκε τὰ* — *Eud.* 17 *Ἀριμ.* pro glossemate habet *Gutschmid* 18 Verba seclusa ex alio fonte (Max. Tyr. XVI p. 288 et XXXVIII p. 222) accesserunt, eadem praebet *Pseudo-Hes.* c. 2. Cf. Mus. Rhen. l. c., ubi *γέγονε* seq. post *ἐποποιός* collocanda monui *ὅταν* **A** *ὅτε* **BE** 19 *ὀλυμπ. νη΄* pro *ὀλ. ν΄* (*ν΄* **A** al. *η΄* rel.) legendum esse persuasit *Rohde*, Mus. Rhen. XXXIII p. 181 not. 3. *ὀγδόῃ* **V** 20 *καταλογάδην· τινὰ καὶ Θεογ.* *Kusterus* *καταλογάδην, καὶ Θεογ.* *Toupius*, notitiam de Theogonia mendacem esse putavit *Hiller*, Mus. Rhen. XXXIII p. 522. Cf. Daub, de Suid. p. 417. Ceterum *ἔπη ͵α΄* om. *Eud.* *͵α΄* om. **V**

LXXXIX. *Eud.* p. 111, quae om. *Πολέμ.* — *μαθητὴς* totamque vitam voce *γενόμενου* terminavit. Cf. Philostrat. Vit. Soph. II, 9 24 *οἱ δὲ Εὐδαίμονα οὐ τὸν πατέρα ἀλλ᾽ αὐτὸν γράφουσι* *Massonius*, vit. Ar. 2 *Εὐαίμονα* *Westerm.*

Εὐδαίμονα τὸν πατέρα αὐτοῦ γράφουσιν. ἠκροάσατο δὲ Ἡρώδου κατὰ τὰς Ἀθήνας καὶ ἐν Περγάμῳ Ἀριστοκλέους, γεγονὼς ἐπί τε Ἀντωνίνου τοῦ Καίσαρος καὶ διατείνας μέχρι Κομόδου. τῶν δὲ λόγων αὐτοῦ παρ' οὐδενὶ πέρας εὕροι τις ἄν, ἄλλως δὲ ἄλλοις ἐπιτευχθέντας.

XC. *Ἀρίστιππος Ἀριτάδου ἀπὸ Κυρήνης, φιλόσοφος, Σωκράτους ἀκουστής [ἀφ' οὗπερ ἡ Κυρηναϊκὴ κληθεῖσα αἵρεσις ἤρξατο. πρῶτος δὲ τῶν Σωκρατικῶν μισθοὺς ἐπράξατο. Ξενοφῶντι δὲ εἶχε δυσμενῶς. καὶ ἦν ἱκανὸς ἁρμόσασθαι καὶ χρόνῳ καὶ τόπῳ, καὶ τῶν μὲν παρόντων ἀπέλαυε καὶ ἡδονὴν μετεδίωκε, πόνῳ δὲ ἀπόλαυσιν οὐδεμίαν ἐθήρα τῶν οὐ παρόντων· ὅθεν Διογένης βασιλικὸν κύνα αὐτὸν κάλει. ἀποφθέγματα δὲ αὐτοῦ πλεῖστα καὶ ἄριστα. διήκουσε δὲ αὐτοῦ ἡ θυγάτηρ Ἀρήτη, ἀφ' ἧς ὁ παῖς αὐτῆς ὁ νέος Ἀρίστιππος, ὃς ἐκλήθη μητροδίδακτος. οὗ Θεόδωρος ὁ ἄθεος ἐπικληθείς, εἶτα θεός, τοῦ δὲ Ἀντίπατρος, τοῦ δὲ Ἐπιτιμίδης ὁ Κυρηναῖος, τοῦ δὲ Παραιβάτης, τοῦ δὲ Ἡγησίας ὁ πεισιθάνατος, τοῦ δὲ Ἀννίκερις ὁ Πλάτωνα λυτρωσάμενος].*

XCI. *Ἀριστογείτων Κυδιμάχου ἢ Λυσιμάχου, Ἀθηναῖος ῥήτωρ, μητρὸς δὲ ἀπελευθερικῆς, ὅστις ἐπεκαλεῖτο Κύων διὰ τὴν ἀναίδειαν αὐτοῦ. ἐφονεύθη δὲ ὑπὸ Ἀθηναίων, λόγους ποιήσας ἀπολογίαν πρὸς Δημοσθένην τὸν στρατηγόν, πρὸς Λυκοῦργον, κατὰ Τιμοθέου, κατὰ Τιμάρχου, κατὰ Ὑπερίδου, κατὰ Θρασύλλου, ὀρφανικόν.*

XCII. *Ἀριστογένης Θάσιος ἰατρός. ἔγραψε βιβλία κδ'. ἐκρίθη δὲ περὶ διαίτης α', περὶ δυνάμεως α', περὶ δακέτων α', περὶ σπέρματος α', ὑγιεινὸν α', ἐπιστολικά, ἐπιτομὴν φυσικῶν βοηθημάτων πρὸς Ἀντίγονον.*

---

3 *γεγωνὸς* **A** *καὶ Μάρκου* infeliciter add. *Daub* 4 *αὐτοῦ* ex **ABVE** add. *Gaisford* *τῶν δὲ λόγων παρ' οὐδενὶ πέρας. εὕροι δέ τις ἂν ἄλλους ἄλλοις ἐπιτευχθέντας* coni. *Kusterus*

XC 6 *Κυρίνης* et mox *Κυριναϊκὴ* **A** 7 *ἀφ' οὗπερ* — exit. Suidam ex Diog. II, 65 seq. et 86 descripsisse docui Mus. Rhen. l. c. p. 205 16 *ἐπιτιμήδης* **A** 18 *ἀννίκαιρις* **A**

XCI *Eud.* p. 111 19 *ἢ Λυσ.* om. *Eud.* 20 *μητρὸς* — *Ἀθ.* om. *Eud.* 22 *ἀπολογ. πρ. Δημ. τῶν στρατηγῶν Gutschmid* 24 *συνέγραψε καὶ ἄλλα πλεῖστα* post *ὀρφανικὸν* add. *Eud.*

XCII *Eud.* p. 110 25 *βιβ. τριάκοντα Eud.*, quae mox *περὶ δυν. δύο, περὶ δακ. δ', περὶ σπερμ. δύο* 27 *ὑγιεινῶν Gutschmid* *ἐπιτομὴν φυσ. βοηθημάτων, ἐπιστολικὰ πρὸς Ἀντίγονον* coni. *Daub*

XCIII. *Ἀριστογένης Κνίδιος ἰατρός, δοῦλος Χρυσίππου τοῦ φιλοσόφου, ἰάτρευσεν Ἀντιγόνῳ τῷ ἐπικληθέντι Γονατᾷ.*

XCIV. *Ἀριστόδημος. ἐπιτομὴν τῆς καθόλου Ἡρωδιανοῦ [ἔγραψε] πρὸς Δαναόν.*

XCV. *Ἀριστοκλῆς Λαμψακηνός, φιλόσοφος Στωικός. ἔγραψεν ἐξήγησιν τῶν Χρυσίππου περὶ τοῦ πῶς ἕκαστα λέγομεν καὶ διανοούμεθα, βιβλία δ'.*

XCVI. *Ἀριστοκλῆς Μεσσήνιος τῆς Ἰταλίας, φιλόσοφος Περιπατητικός. συνέταξε περὶ φιλοσοφίας βιβλία ι', πότερον σπουδαιότερος Ὅμηρος ἢ Πλάτων [καταλέγει δὲ ἐν τούτοις πάντας φιλοσόφους καὶ δόξας αὐτῶν]. ἔγραψε δὲ καὶ |τέχνας ῥητορικάς, περὶ Σαράπιδος|, ἠθικὰ βιβλία θ'.*

XCVII. *Ἀριστοκλῆς Περγαμηνὸς σοφιστής, γεγονὼς ἐπί τε Τραϊανοῦ καὶ Ἀδριανοῦ. τέχνην ῥητορικήν, ἐπιστολάς, περὶ ῥητορικῆς βιβλία ε', μελέτας, πρὸς τόν βασιλέα ἐπὶ τῇ διανεμήσει τοῦ χρυσίου.*

XCVIII. *Ἀριστομένης Ἀθηναῖος, κωμικὸς τῶν ἐπιδευτέρων τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας, οἳ ἦσαν ἐπὶ τῶν Πελοποννησιακῶν, ὀλυμπιάδι πζ'. ἐπεκλήθη Θυροποιός.*

XCIX. *Ἀριστόνικος Ἀλεξανδρεὺς γραμματικός. ἔγραψε περὶ τῶν σημείων τῶν ἐν τῇ θεογονίᾳ Ἡσιόδου καὶ τῶν τῆς Ἰλιάδος καὶ Ὀδυσσείας, ἀσυντάκτων ὀνομάτων βιβλία ϛ'.*

C. *Ἀριστόξενος υἱὸς Μνησίου τοῦ καὶ Σπινθάρου, μου-*

XCIII *Eud.* p. 110 1 *δοῦλος*: *Wachsmuth,* Symb. p. 140 2 *ἰατροῦ* pro *φιλ.* corr. *Reinesius*; de Cnidio enim medico agitur

XCIV 3 post *Ἡρωδ.* interpunxit **A** 4 *πρὸς Διογενειανόν* coni. *Bernhardy, πρὸς Δάρδανον Schmidt,* Didym. p. 348 not. 2

XCV *Eud.* p. 121

XCVI *Eud.* p. 111. De eo cf. Müller IV p. 329 not. 10 verba *καταλέγει — αὐτῶν* hoc loco inepta esse patet, itaque aut post *φιλοσοφίας βιβλία ι'* transponenda sunt, quod visum est *Kustero,* aut omnino eicienda utpote a lectore aliquo adscripta. Ceterum cf. v. *Σωτάδας* 11 Quae seclusi Pergameni esse vidit *Gutschmid*

XCVII *Eud.* p. 112, quae Hesychii articulum usque ad *Ἀδριανοῦ* descripsit, additis nonnullis ex Philostrat. Vit. II, 3

XCVIII *Eud.* p. 116. Tractat *Meineke* I p. 210 seq. 19 *ὀλυμπιάδι*, ut videtur, **A** corr. *Portus ἐπὶ Ὀλ. τῶν Πελοποννησίων* **E** *ὀλυμπιάδων vulg. Eud.* De aetate cf. v. *Φρύνιχος κωμ.*

XCIV *Eud.* p. 108. Cf. meam scholiorum Hesiodeorum editionem p. 96 seq. Cf. etiam v. *Πτολεμαῖος ὁ Ἀριστονίκου*

C *Eud.* p. 123. Cf. Steph. Byz. v. *Τάρας*; Müller II p. 268 23 *καὶ* om. *Eud.*

σικοῦ, ἀπὸ Τάραντος τῆς Ἰταλίας. διατρίψας δὲ ἐν Μαντινείᾳ φιλόσοφος γέγονε, καὶ μουσικῇ ἐπιθέμενος οὐκ ἠστόχησεν, ἀκουστὴς τοῦ τε πατρὸς καὶ Λάμπρου τοῦ Ἐρυθραίου εἶτα Ξενοφίλου τοῦ Πυθαγορείου καὶ τέλος Ἀριστοτέλους, εἰς ὃν ἀποθανόντα ὕβρισε, διότι κατέλιπε τῆς σχολῆς διάδοχον Θεάφραστον, αὐτοῦ δόξαν μεγάλην ἐν τοῖς ἀκροαταῖς τοῖς Ἀριστοτέλους ἔχοντος γέγονε δὲ ἐπὶ τῶν Ἀλεξάνδρου καὶ τῶν μετέπειτα χρόνων, ὡς εἶναι ἀπὸ τῆς ρια' ὀλυμπιάδος, σύγχρονος Δικαιάρχῳ τῷ Μεσσηνίῳ. συνετάξατο δὲ μουσικά τε καὶ φιλόσοφα καὶ ἱστορίας καὶ παντὸς εἴδους παιδείας, καὶ ἀριθμοῦνται αὐτοῦ τὰ βιβλία εἰς υνγ'.

CI. *Ἀριστοτέλης υἱὸς Νικομάχου καὶ Φαιστίδος (ὁ δὲ Νικόμαχος ἰατρὸς ἦν τοῦ τῶν Ἀσκληπιαδῶν γένους, ἀπὸ Νικομάχου τοῦ Μαχάονος) ἐκ Σταγείρων πόλεως τῆς Θρᾴκης, φιλόσοφος, μαθητὴς Πλάτωνος, τραυλὸς τὴν φωνήν. καὶ ἀδελφοὺς μὲν ἔσχεν Ἀρίμνηστον καὶ Ἀριμνήστην, θυγατέρα δὲ ἀπὸ Πυθιάδος τῆς θυγατρὸς Ἑρμείου τοῦ εὐνούχου, ὃς καὶ θλαδίας ὢν αὐτὴν ἔσπειρε. γημαμένη δὲ τρισὶν ἡ Ἀριστοτέλους θυγάτηρ, τεκνώσασα προετελεύτησεν Ἀριστοτέλους τοῦ πατρός. ἔσχε δὲ καὶ υἱὸν Νικόμαχον ἐξ Ἑρπυλλίδος παλλακῆς, ἣν [ἠγάγετο] μετὰ Πυθιάδα παρ' Ἑρμείου τοῦ εὐνούχου (ὅστις ἦν ἄρχων Ἀταρνέως· χώρα δὲ αὕτη Τρωάδος, Εὐβούλου δὲ τοῦ Βιθυνοῦ δοῦλος γεγονὼς) ἔλαβε, καὶ αὐτοῦ Ἑρμείου παιδικὰ γενομένου Ἀριστοτέλους. ἦρξε δὲ ἔτη ιγ' τῆς περιπατητικῆς κληθείσης φιλοσοφίας διὰ τὸ ἐν περιπάτῳ ἤτοι κήπῳ διδάξαι ἀναχωρήσαντα τῆς Ἀκαδημείας, ἐν ᾗ Πλάτων ἐδίδαξεν, ἐγεννήθη δὲ ἐν τῇ ϙθ' ὀλυμπιάδι, καὶ ἀπέθανεν ἀκόνιτον πιὼν ἐν Χαλκίδι, διότι ἐκαλεῖτο πρὸς εὐθύνας,*

4 *εἰς ὃν — ὀλυμπιάδος* et *καὶ παντὸς* — exit. om. *Eud.* 6 *τῆς Ἀρ.* **A** *τοῖς Ἀρ.* **V** *τοῖς* del. *Daub* 8 *ἐπὶ τῆς ρια' ὀλ.* flagitavit *Bernhardy*, refutatus a *Rohdeo,* Mus. Rhen. XXXIII p. 166 not., qui codd. scripturam tuetur 10 *παιδείας* ex duobus Par. *Kusterus* *καὶ παιδ. vulg.* *περὶ παντὸς εἴδους Bernhardy*, sed *βιβλία* supplendum censet *Daub* *ἀριθμοῦνται* corr. *Pearsonus* et *Kusterus*, *ἀριθμοῦ* libri, *ἀριθμὸν Daub*

CI Cf. Steph. Byz. v. *Στάγειρα.* Vitam descripsit auctor vitae Menagianae 12 *Φαιστίδος Westerm.* *Φαιστιάδος vulg.* 14 *Μαχαῶνος* **B** et **E** m. I *Μαχάωνος* **M** 16 *μὲν* om. **BE** 17 *Ἑρμίου* hic et infra **A** 18 *θλιβίας* pro *θλαδίας* cod. *Menag.* *θλαιδίας* **A** *ἔπειρε* **A** *ἔπηρε* **BE** *γαμουμένη* **M** om. **BE** 20 *εἶχε* cod. *Menag.* *ἑρπόλιδος* **BE** 21 *ἠγάγετο* om. cod. *Menag.* tuetur *Bernhardy*, parenthesin post *ἔλαβε* collocans 24 *παιδικοῦ* **A** 26 *ἀκαδημίας* **A** 28 *χαλκήδι* **A**

XCIII. *Ἀριστογένης Κνίδιος ἰατρός, δοῦλος Χρυσίππου τοῦ φιλοσόφου, ἰάτρευσεν Ἀντιγόνῳ τῷ ἐπικληθέντι Γονατᾷ.*

XCIV. *Ἀριστόδημος. ἐπιτομὴν τῆς καθόλου Ἡρωδιανοῦ [ἔγραψε] πρὸς Δαναόν.*

XCV. *Ἀριστοκλῆς Λαμψακηνός, φιλόσοφος Στωικός. ἔγραψεν ἐξήγησιν τῶν Χρυσίππου περὶ τοῦ πῶς ἕκαστα λέγομεν καὶ διανοούμεθα, βιβλία δʹ.*

XCVI. *Ἀριστοκλῆς Μεσσήνιος τῆς Ἰταλίας, φιλόσοφος Περιπατητικός. συνέταξε περὶ φιλοσοφίας βιβλία ιʹ, πότερον σπουδαιότερος Ὅμηρος ἢ Πλάτων [καταλέγει δὲ ἐν τούτοις πάντας φιλοσόφους καὶ δόξας αὐτῶν]. ἔγραψε δὲ καὶ |τέχνας ῥητορικάς, περὶ Σαράπιδος|, ἠθικὰ βιβλία θʹ.*

XCVII. *Ἀριστοκλῆς Περγαμηνὸς σοφιστής, γεγονὼς ἐπί τε Τραϊανοῦ καὶ Ἀδριανοῦ. τέχνην ῥητορικήν, ἐπιστολάς, περὶ ῥητορικῆς βιβλία εʹ, μελέτας, πρὸς τόν βασιλέα ἐπὶ τῇ διανεμήσει τοῦ χρυσίου.*

XCVIII. *Ἀριστομένης Ἀθηναῖος, κωμικὸς τῶν ἐπιδευτέρων τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας, οἳ ἦσαν ἐπὶ τῶν Πελοποννησιακῶν, ὀλυμπιάδι πζʹ. ἐπεκλήθη Θυροποιός.*

XCIX. *Ἀριστόνικος Ἀλεξανδρεὺς γραμματικός. ἔγραψε περὶ τῶν σημείων τῶν ἐν τῇ θεογονίᾳ Ἡσιόδου καὶ τῶν τῆς Ἰλιάδος καὶ Ὀδυσσείας, ἀσυντάκτων ὀνομάτων βιβλία ϛʹ.*

C. *Ἀριστόξενος υἱὸς Μνησίου τοῦ καὶ Σπινθάρου, μου-*

XCIII *Eud.* p. 110 1 *δοῦλος*: *Wachsmuth,* Symb. p. 140 2 *ἰατροῦ* pro *φιλ.* corr. *Reinesius*; de Cnidio enim medico agitur

XCIV 3 post *Ἡρωδ.* interpunxit A 4 *πρὸς Διογενειανόν* coni. *Bernhardy, πρὸς Δάρδανον Schmidt,* Didym. p. 348 not. 2

XCV *Eud.* p. 121

XCVI *Eud.* p. 111. De eo cf. Müller IV p. 329 not. 10 verba *καταλέγει — αὐτῶν* hoc loco inepta esse patet, itaque aut post *φιλοσοφίας βιβλία ιʹ* transponenda sunt, quod visum est *Kustero,* aut omnino eicienda utpote a lectore aliquo adscripta. Ceterum cf. v. *Σωτάδας* 11 Quae seclusi Pergameni esse vidit *Gutschmid*

XCVII *Eud.* p. 112, quae Hesychii articulum usque ad *Ἀδριανοῦ* descripsit, additis nonnullis ex Philostrat. Vit. II, 3

XCVIII *Eud.* p. 116. Tractat *Meineke* I p. 210 seq. 19 *ὀλυμπιάδι*, ut videtur, A corr. *Portus ἐπὶ Ὀλ. τῶν Πελοποννησίων* E *ὀλυμπιάδων vulg. Eud.* De aetate cf. v. *Φρύνιχος κωμ.*

XCIV *Eud.* p. 108. Cf. meam scholiorum Hesiodeorum editionem p. 96 seq. Cf. etiam v. *Πτολεμαῖος ὁ Ἀριστονίκου*

C *Eud.* p. 123. Cf. Steph. Byz. v. *Τάρας*; Müller II p. 268 23 *καὶ* om. *Eud.*

σικοῦ, ἀπὸ Τάραντος τῆς Ἰταλίας. διατρίψας δὲ ἐν Μαντινείᾳ φιλόσοφος γέγονε, καὶ μουσικῇ ἐπιθέμενος οὐκ ἠστόχησεν, ἀκουστὴς τοῦ τε πατρὸς καὶ Λάμπρου τοῦ Ἐρυθραίου εἶτα Ξενοφίλου τοῦ Πυθαγορείου καὶ τέλος Ἀριστοτέλους, εἰς ὃν ἀποθανόντα ὕβρισε, διότι κατέλιπε τῆς σχολῆς διάδοχον Θεόφραστον, αὐτοῦ δόξαν μεγάλην ἐν τοῖς ἀκροαταῖς τοῖς Ἀριστοτέλους ἔχοντος· γέγονε δὲ ἐπὶ τῶν Ἀλεξάνδρου καὶ τῶν μετέπειτα χρόνων, ὡς εἶναι ἀπὸ τῆς ρια' ὀλυμπιάδος, σύγχρονος Δικαιάρχῳ τῷ Μεσσηνίῳ. συνετάξατο δὲ μουσικά τε καὶ φιλόσοφα καὶ ἱστορίας καὶ παντὸς εἴδους παιδείας, καὶ ἀριθμοῦνται αὐτοῦ τὰ βιβλία εἰς υνγ'.

CI. Ἀριστοτέλης υἱὸς Νικομάχου καὶ Φαιστίδος (ὁ δὲ Νικόμαχος ἰατρὸς ἦν τοῦ τῶν Ἀσκληπιαδῶν γένους, ἀπὸ Νικομάχου τοῦ Μαχάονος) ἐκ Σταγείρων πόλεως τῆς Θρᾴκης, φιλόσοφος, μαθητὴς Πλάτωνος, τραυλὸς τὴν φωνήν. καὶ ἀδελφοὺς μὲν ἔσχεν Ἀρίμνηστον καὶ Ἀριμνήστην, θυγατέρα δὲ ἀπὸ Πυθιάδος τῆς θυγατρὸς Ἑρμείου τοῦ εὐνούχου, ὃς καὶ θλαδίας ὢν αὐτὴν ἔσπειρε. γημαμένη δὲ τρισὶν ἡ Ἀριστοτέλους θυγάτηρ, τεκνώσασα προετελεύτησεν Ἀριστοτέλους τοῦ πατρός. ἔσχε δὲ καὶ υἱὸν Νικόμαχον ἐξ Ἑρπυλλίδος παλλακῆς, ἣν [ἠγάγετο] μετὰ Πυθιάδα παρ' Ἑρμείου τοῦ εὐνούχου (ὅστις ἦν ἄρχων Ἀταρνέως· χώρα δὲ αὕτη Τρωάδος, Εὐβούλου δὲ τοῦ Βιθυνοῦ δοῦλος γεγονὼς) ἔλαβε, καὶ αὐτοῦ Ἑρμείου παιδικὰ γενομένου Ἀριστοτέλους. ἦρξε δὲ ἔτη ιγ' τῆς περιπατητικῆς κληθείσης φιλοσοφίας διὰ τὸ ἐν περιπάτῳ ἤτοι κήπῳ διδάξαι ἀναχωρήσαντα τῆς Ἀκαδημείας, ἐν ᾗ Πλάτων ἐδίδαξεν, ἐγεννήθη δὲ ἐν τῇ ϙθ' ὀλυμπιάδι, καὶ ἀπέθανεν ἀκόνιτον πιὼν ἐν Χαλκίδι, διότι ἐκαλεῖτο πρὸς εὐθύνας,

---

4 εἰς ὃν — ὀλυμπιάδος et καὶ παντὸς — exit. om. *Eud.* 6 τῆς Ἀρ. A τοῖς Ἀρ. V τοῖς del. *Daub* 8 ἐπὶ τῆς ρια' ὀλ. flagitavit *Bernhardy*, refutatus a *Rohdeo,* Mus. Rhen. XXXIII p. 166 not., qui codd. scripturam tuetur 10 παιδείας ex duobus Par. *Kusterus* καὶ παιδ. *vulg.* περὶ παντὸς εἴδους *Bernhardy*, sed βιβλία supplendum censet *Daub* ἀριθμοῦνται corr. *Pearsonus* et *Kusterus*, ἀριθμοῦ libri, ἀριθμὸν *Daub*

CI Cf. Steph. Byz. v. Στάγειρα. Vitam descripsit auctor vitae Menagianae 12 Φαιστίδος *Westerm.* Φαιστιάδος *vulg.* 14 Μαχαῶνος B et E m. I Μαχάωνος M 16 μὲν om. BE 17 Ἑρμίου hic et infra A 18 θλιβίας pro θλαδίας cod. *Menag.* θλαιδίας A ἔπειρε A ἔπηρε BE γαμουμένη M om. BE 20 εἶχε cod. *Menag.* ἑρπόλιδος BE 21 ἠγάγετο om. cod. *Menag.* tuetur *Bernhardy*, parenthesin post ἔλαβε collocans 24 παιδικοῦ A 26 ἀκαδημίας A 28 χαλκήδι A

ἐπειδὴ ἔγραψε παιᾶνα εἰς Ἑρμείαν τὸν εὐνοῦχον. οἱ δέ φασι νόσῳ αὐτὸν τελευτῆσαι βιώσαντα ἔτη ο'.

CII. *Ἀριστοφάνης* Ῥόδιος ἤτοι Λίνδιος (οἱ δὲ Αἰγύπτιον ἔφασαν, οἱ δὲ Καμιρέα), θέσει δὲ Ἀθηναῖος (ἐπολιτογραφήθη γὰρ παρ' αὐτοῖς), κωμικός, υἱὸς Φιλίππου, γεγονὼς ἐν τοῖς ἀγῶσι κατὰ τὴν ριδ' ὀλυμπιάδα, εὑρετὴς τοῦ τετραμέτρου καὶ ὀκταμέτρου, παῖδας σχὼν Ἀραρότα, Φίλιππον, Φιλέταιρον κωμικούς. τινὲς δὲ αὐτὸν καὶ ἀπόδουλον ἱστορήκασι. δράματα δὲ αὐτοῦ μδ'. [ἅπερ δὲ πεπράχαμεν Ἀριστοφάνους δράματα, ταῦτα· Ἀχαρνεῖς, Βάτραχοι, Εἰρήνη, Ἐκκλησιάζουσι, Θεσμοφοριάζουσαι, Ἱππεῖς, Λυσιστράτη, Νεφέλαι, Ὄρνιθες, Πλοῦτος, Σφῆκες.]

CIII. *Ἀριστοφάνης* Βυζάντιος γραμματικός, υἱὸς Ἀπελλοῦ ἡγουμένου στρατιωτῶν, μαθητὴς Καλλιμάχου καὶ Ζηνοδότου (ἀλλὰ τοῦ μὲν νέος, τοῦ δὲ παῖς ἤκουσε), πρὸς δὲ τούτοις καὶ Διονυσίου τοῦ Ἰάμβου καὶ Εὐφρονίδα τοῦ Κορινθίου ἢ Σικυωνίου. γέγονε δὲ κατὰ τὴν ρμδ' ὀλυμπιάδα

CII Cf. v. Wilamowitz-Möllendorff Anal. Eur. p. 135 not. 3 et in Herma XIV p. 461 seq. et quae dixi Mus. Rhen. XXXV p. 193 et 235, ubi verba ἅπερ — exit. Suidae soli tribui 3 Αἰγινήτην vit. Arist. p. 156, 28 West. 6 ριδ' aperte corruptum, quare nonnulla excidisse suspicatus est *Bernhardy* 8 τινές: *Wachsmuth*, Symb. p. 140 9 de usu vocis πράττειν cf. Bünger, de Ar. Equ. etc. apud Suid. rel. (Argentor. 1878) p. 9 seq. Ceterum comparare licet doctam vitam, quae legitur in schol. Platon. VI p. 227 Herm.: Ἀριστοφάνης ὁ κωμῳδιοποιὸς φαλακρὸς ἦν, ὡς αὐτός φησιν Εἰρήνῃ· ἐκωμῳδεῖτο δ' ἐπὶ τῷ σκώπτειν μὲν Εὐριπίδην, μιμεῖσθαι δ' αὐτόν. Κρατῖνος· 'τίς δὲ σύ; κομψός τις ἔροιτο θεατὴς ὑπολεπτόλογος, γνωμιδιώτης εὐριπιδαριστοφανίζων', καὶ αὐτὸς δ' ἐξομολογεῖται Σκηνὰς καταλαμβανούσαις· 'χρῶμαι γὰρ αὐτοῦ, φησί, τοῦ στόματος τῷ στρογγύλῳ· τοὺς νοῦς δ' ἀγοραίους ἧττον ἢ 'κεῖνος ποιῶ'. Ἀριστώνυμος δ' ἐν Ἡλίῳ ῥιγοῦντι καὶ Σαννυρίων ἐν Γέλωτι τετράδι φασὶν αὐτὸν γενέσθαι, διὸ τὸν βίον κατέτριψεν ἑτέροις πονῶν· οἱ γὰρ τετράδι γεννώμενοι πονοῦντες ἄλλοις καρποῦσθαι παρέχουσιν, ὡς καὶ Φιλόχορος ἐν τῇ πρώτῃ περὶ ἡμερῶν ἱστορεῖ. ταύτῃ δὲ καὶ Ἡρακλῆ φασι γεννηθῆναι. τρεῖς δ' ἔσχεν υἱούς, Φίλιππον τὸν τοῦ Εὐβούλου δράμασιν ἀγωνισάμενον καὶ Ἀραρότα ἰδίοις τε καὶ τοῦ πατρὸς δράμασι διηγωνισμένον καὶ τρίτον, ὃν Ἀπολλόδωρος μὲν Νικόστρατον καλεῖ, οἱ δὲ περὶ Δικαίαρχον Φιλέταιρον. κατεκλήρωσε δὲ καὶ τὴν Αἴγιναν, ὡς Θεογένης ἐν τῷ περὶ Αἰγίνης. κωμῳδεῖται δέ, ὅτι καὶ τὸ τῆς εἰρήνης κολοσσικὸν ἐξῆρεν ἄγαλμα· Εὔπολις Αὐτολύκῳ, Πλάτων Νίκαις. Cf. Mettauer, de font. p. 59 seq.

CIII *Eud.* p. 108, quae om. ἄλλα — ἤκουσε et ἢ Σικ. — exit. Cf. Daub, Stud. p. 78 14 τοῦ post Ἀπ. add. *Daub* Ζηνοδόχου **V** 17 ρμε' *Paris. Kusteri Ionsius* ρμδ' **ABEV** *Gaisford.* με' pars edd.

βασιλεύοντος Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου καὶ τοῦ μετ' αὐτὸν τοῦ Φιλοπάτορος καὶ προέστη τῆς τοῦ βασιλέως βιβλιοθήκης μετὰ Ἀπολλώνιον, ἔτος ἄγων ξβ'. διασκευασθεὶς δὲ ὡς βουλόμενος πρὸς Εὐμενῆ φυγεῖν, ἐφυλάχθη ἐν εἱρκτῇ χρόνον τινά. ἠφείθη δὲ καὶ ὑπὸ στραγγουρίας τελευτᾷ, ἔτη βεβιωκὼς οζ'. συγγράμματα δὲ αὐτοῦ πάνυ πολλά.

CIV. *Ἀριστώνυμος* κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστιν Ἥλιος ῥιγῶν, ὡς Ἀθήναιος ἐν Δειπνοσοφισταῖς...

CV. *Ἀρίων* Μηθυμναῖος λυρικός, Κυκλέως υἱός, γέγονε κατὰ τὴν λη' ὀλυμπιάδα. τινὲς δὲ καὶ μαθητὴν Ἀλκμᾶνος ἱστόρησαν αὐτόν. ἔγραψε δὲ ᾄσματα, προοίμια εἰς ἔπη ͵β'. λέγεται καὶ τραγικοῦ τρόπου εὑρετὴς γενέσθαι, καὶ πρῶτος χορὸν στῆσαι καὶ διθύραμβον ᾆσαι, καὶ ὀνομάσαι τὸ ᾀδόμενον ὑπὸ τοῦ χοροῦ, καὶ Σατύρους εἰσενεγκεῖν ἔμμετρα λέγοντας. [φυλάττει δὲ τὸ ω καὶ ἐπὶ γενικῆς.]

CVI. *Ἀρκάδιος* γραμματικὸς Ἀντιοχεύς. ἔγραψε περὶ ὀρθογραφίας, περὶ συντάξεως τῶν τοῦ λόγου μερῶν, ὀνοματικὸν θαυμάσιον.

CVII. *Ἀρκεσίλαος* [ὄνομα κύριον] φιλόσοφος...

CVIII. *Ἀρκτῖνος* Τήλεω τοῦ Ναύτεω ἀπογόνου, Μιλή-

---

codd. μεν' M Ald. Cf. Rohde, Mus. Rhen. XXXIII p. 167 not. 3 1 opus videtur emendatione *Bernhardyi* a *Westermanno* recepta: διέτεινε δὲ μέχρι Πτολεμαίου τοῦ Φιλοπάτορος καὶ τοῦ μετ' αὐτὸν βασ. Ceterum verba βασ. — πολλά in omnibus libris post Aristonymi comici vitam leguntur: *Bergk*, Lit. Gr. p. 292 not. 47. Cf. Daub, de Suid. p. 410. Ad Aristophanem Byzantium spectare primus vidit *Meineke* I p. 197 seq. 3 βουλευόμενος A 5 βεβιοκὼς A

CIV *Eud.* p. 116. Cf. Meineke I p. 197 8 ὡς Ἀθ. seq. om. *Eud.* add. καὶ ἄλλα πολλὰ συγγράμματα αὐτοῦ εὑρίσκονται λόγου ἄξια, quae verba ex additamento in vita Byzantii extante profecta esse patet Athen. VII p. 284 et 287

CV *Eud.* p. 115. Cf. Steph. Byz. v. Μήθυμνα; Daub, de Viol. p. 8 9 υἱός, μαθητὴς Ἀλκμ. *Eud.* 10 λη' plur. libri, quod rectum esse ostendit *Rohde*, Mus. Rhen. XXXIII p. 201 not. κη' BE *Gaisford* κθ' *Reinesius* 11 ἔπη ͵β numerum vitiosum esse putavit *Bernhardy*, effictum esse putat *Hiller*, Mus. Rhen. XXXIII p. 522 13 ᾆσαι καὶ del. *Daub*, ᾆσαι καὶ ὀνομ. τὸν ᾀδ. *Hemsterhusius* 14 ἔμμετρον A 15 φυλάττει seq. gl. grammaticam continet; φυλάττει δὲ καὶ ἐπὶ γενικῆς A φυλάττεται δὲ καὶ V φυλάττει τὸ ω rel. om. *Eud.*

CVI *Eud.* p. 109 17 συντάξεων V sequens τῶν om. A ὀνομαστικόν *vulg.* 18 καὶ ante θαυμ. add. A

CVII Cf. Diog. IV, 28 seq. Expunxi glossam grammaticam. Ceterum cf. v. Ἀκύλας

CVIII 20 Ἀρκτῆνος A

σιος, ἐποποιός, μαθητὴς Ὁμήρου, ὡς λέγει ὁ Κλαζομένιος Ἀρτέμων ἐν τῷ περὶ Ὁμήρου, γεγονὼς κατὰ τὴν θ' ὀλυμπιάδα, μετὰ τετρακόσια ἔτη τῶν Τρωικῶν.

CIX. Ἁρποκρατίων Ἀργεῖος, Πλατωνικὸς φιλόσοφος, συμβιωτὴς Καίσαρος. ἔγραψεν ὑπόμνημα εἰς Πλάτωνα ἐν βιβλίοις κδ', λέξεις Πλάτωνος ἐν βιβλίοις β'.

CX. Ἁρποκρατίων ὁ Γάϊος χρηματίσας, σοφιστής. ἔγραψε περὶ τῶν Ἀντιφῶντος σχημάτων, περὶ τῶν Ὑπερίδου καὶ Λυσίου λόγων καὶ ἕτερα.

CXI. Ἁρποκρατίων ὁ Αἴλιος χρηματίσας, σοφιστής. ἔγραψε περὶ τῶν δοκούντων τοῖς ῥήτορσιν ἠγνοῆσθαι, καὶ ὑποθέσεις τῶν λόγων Ὑπερίδου, περὶ τοῦ κατεψεῦσθαι τὴν Ἡροδότου ἱστορίαν, περὶ τῶν παρὰ Ξενοφῶντι τάξεων, περὶ τέχνης ῥητορικῆς, περὶ ἰδεῶν.

CXII. Ἁρποκρατίων ὁ Βαλέριος χρηματίσας, ῥήτωρ Ἀλεξανδρεύς. λέξεις τῶν ι' ῥητόρων, ἀνθηρῶν συναγωγήν.

CXIII. Ἀρριανὸς ἐποποιός, μετάφρασιν τῶν γεωργικῶν τοῦ Βεργιλλίου ἐπικῶς ποιήσας, Ἀλεξανδριάδα (ἔστι δὲ τὰ κατὰ τὸν Μακεδόνα ἐν ῥαψῳδίαις κδ'), εἰς Ἄτταλον τὸν Περγαμηνὸν ποιήματα.

CXIV. Ἀρριανὸς Νικομηδεύς, φιλόσοφος Ἐπικτήτειος, ὁ ἐπικληθεὶς νέος Ξενοφῶν. ἦν δὲ ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Ἀδριανοῦ

---

2 de Artemone v. *Müller* IV p. 341 α' ὀλυμπ. *Sengebusch,* Annal. Phil. 67 p. 379, idem infra μετὰ νη' ἔτη proposuit, μετὰ νμ' maluit *Rohde*, Mus. Rhen. XXXIII p. 173; ϋι et supras. λ **V**, νι **E**

CIX—CXII Brevius alterum, tertium, quartum Harp. tractavit *Eud.* p. 112 seq., fusius primum p. 125, sed inverso ordine, cum Aelium sequatur Gaius, hunc Valerius. Aelium eundem esse cum Gaio suspicatus est post *Kiessling.* Lyc. fr. p. 20 etiam *Müller* IV p. 412. Ceterum cf. Boysen, de Harpocrat. font. p. 10 sq. 5 ὑπομνήματα *Eud.* ὑπόμνημα post Πλάτ. iteravit **A**

CX 1 ἔγραψε om. **E**

CXI 11 τοῖς om. **A**

CXII 16 συναγωγή **V**

CXIII *Eud.* p. 115. Duos scriptores Suidam (i. e. Hesychium) confudisse, cum idem non Georgicorum metaphrasin et laudationem Attali componere potuerit, censet *Meineke,* Anal. p. 371. Cf. Daub, de Suid. p. 416 17 μετέφρασε τὰ Β. γε. ἐπικῶς καὶ ἄλλα πολλὰ εἰς Ἄτταλον τ. Περγ. *Eud.* 18 ποιήσας susp. 19 ῥαψῳδίᾳ *vulg.* (et fortasse **A**) post ῥαψῳδίᾳ lacuna extat in **M Ald.** ῥαψῳδίαις **V** 20 ποιήματα om. *Eud.*

CXIV *Eud.* p. 120, quae om. τῶν βασιλέων — δεξιότητα. Cf. Steph. Byz. v. Νικομήδεια

καὶ Μάρκου καὶ Ἀντωνίνου τῶν βασιλέων, καὶ ἀξιωμάτων μεταλαβὼν καὶ μέχρις αὐτοῦ τοῦ ὑπατεῦσαι, καθά φησιν Ἑλικώνιος, διὰ τὴν τῆς παιδείας δεξιότητα. ἔγραψε δὲ βιβλία παμπληθῆ.

CXV. Ἀρτεμίδωρος Δαλδιανός (πόλις δέ ἐστι Λυδίας ἡ Δάλδις), φιλόσοφος. ἔγραψεν ὀνειροκριτικὰ ἐν βιβλίοις δ', οἰωνοσκοπικὰ καὶ χειροσκοπικά.

CXVI. Ἀρχέδικος κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι Θησαυρὸς καὶ Διαμαρτάνων, ὡς Ἀθήναιός φησιν ἐν τοῖς Δειπνοσοφισταῖς.

CXVII. Ἀρχέλαος Ἀπολλοδώρου ἢ Μύδωνος, Μιλήσιος φιλόσοφος, φυσικὸς τὴν αἵρεσιν κληθείς, ὅτι ἀπὸ Ἰωνίας πρῶτος τὴν φυσιολογίαν ἤγαγεν, Ἀναξαγόρου μαθητὴς τοῦ Κλαζομενίου· τοῦ δὲ μαθητὴς Σωκράτης, οἱ δὲ καὶ Εὐριπίδην φασίν. συνέταξε δὲ φυσιολογίαν καὶ ἐδόξαζε τὸ δίκαιον καὶ αἰσχρὸν οὐ φύσει εἶναι, ἀλλὰ νόμῳ. συνέταξε καὶ ἄλλα τινά.

CXVIII. Ἀρχίβιος Ἀπολλωνίου, γραμματικός. τῶν Καλλιμάχου ἐπιγραμμάτων ἐξήγησιν.

CXIX. Ἀρχίβιος Πτολεμαίου Λευκάδιος ἢ Ἀλεξανδρεύς, γραμματικὸς τῶν ἕως Τραϊανοῦ τοῦ Καίσαρος ἐν Ῥώμῃ παιδευσάντων.

CXX. Ἀρχιγένης Φιλίππου, Ἀπαμεὺς Συρίας, ἰατρός, μαθητὴς Ἀγαθίνου, ἐπὶ Τραϊανοῦ ἰατρεύσας ἐν Ῥώμῃ, βιοὺς ἔτη ξγ' καὶ συγγράψας πολλὰ ἰατρικά τε καὶ φυσικά.

XXXI. Ἀρχιμήδης Τραλλιανός, φιλόσοφος. ὑπόμνημα εἰς Ὅμηρον, |καὶ μηχανικά|.

1 Ἀντωνίου A Ἀντ. καὶ Μα. *Daub* 2 καὶ fort. delendum 3 ἔγραψε om. δὲ *Eud.*

CXV *Eud.* p. 127 5 Δάλδις, πόλις Λυδ. *Eud.*

CXVI *Eud.* p. 116. Cf. Meineke I p. 458; *Daub*, de Suid. p. 483 9 in vocabulum Θησ. desinit *Eud.* Athen. VII p. 292 et 294, XI p. 467 10 Adnectit Suidas alteram Archedici vitam ex Polyb. XII, 13 descriptam, quae etiam in Violarium migravit

CXVII 11 Μύδωνος E man. I et Diog. II, 16 Μίδωνος plur. libr. et edd. 14 Εὐριπίδην corr. *Kusterus* Εὐριπίδης A Εὐριπίδου *vulg.*

CXVIII *Eud.* p. 109 18 ἔγραψε add. *Eud.*

CXIX *Eud.* p. 109 καὶ ἕτερος ante Ἀρχ. add. *Eud.* 20 Τραΐνοῦ A

CXX *Eud.* p. 110 22 Φιλ. καὶ Ἀπαμ. A Φιλίππου υἱὸς τοῦ ἰατροῦ *Eud.* τῆς vel ἐκ Συρ. *Daub* ἰατροῦ Ἀγαθ. μαθητὴς *Eud.* 24 πγ' *Eud.* καὶ ἔγραψε *Eud.*

CXXI *Eud.* p. 127 26 καὶ εἴς τινας τοῦ Πλάτωνος διαλόγους add. *Eud.*, quae verba ab Hesychio abiudicavit *Daub*, commentarios

CXXII. *Ἄρχιππος Ἀθηναῖος, κωμικὸς ἀρχαῖος. ἐνίκησεν ἅπαξ ἐπὶ τῆς ϙα′ ὀλυμπιάδος.*

CXXXIII. *Ἀρχύτας Ταραντῖνος, Ἑστιαίου υἱὸς ἢ Μνησάρχου ἢ Μνασαγέτου ἢ Μνασαγόρου, φιλόσοφος Πυθαγορικός. οὗτος Πλάτωνα ἔσωσε μὴ φονευθῆναι ὑπὸ Διονυσίου τοῦ τυράννου. τοῦ κοινοῦ δὲ τῶν Ἰταλιωτῶν προέστη, στρατηγὸς αἱρεθεὶς αὐτοκράτωρ ὑπὸ τῶν πολιτῶν καὶ τῶν περὶ ἐκεῖνον τὸν τόπον Ἑλλήνων. ἅμα δὲ καὶ φιλοσοφίαν ἐκπαιδεύων μαθητάς τ' ἐνδόξους ἔσχε καὶ βιβλία συνέγραψε πολλά. [τοῦτον φανερῶς γενέσθαι διδάσκαλον Ἐμπεδοκλέους. καὶ παροιμία 'Ἀρχύτου πλαταγή', ὅτι Ἀρχύτας πλαταγὴν εὗρεν, ἥτις ἐστὶν εἶδος ὀργάνου ἦχον καὶ ψόφον ἀποτελοῦντος.]*

CXXIV. *Ἀσίνιος Πωλίων Ῥωμαῖος. ἱστορίας Ῥωμαϊκὰς συνέταξεν ἐν βιβλίοις ιζ′. οὗτος πρῶτος ἑλληνικὴν ἱστορίαν ῥωμαϊκῶς συνεγράψατο.*

CXXV. *Ἀσκληπιάδης Διοτίμου Μυρλεανὸς (πόλις δέ*

---

hosce nunquam extitisse somniavit *Pulch* p. 82 26 *μηχανικὰ* mathematici esse monet *Gutschmid*

CXXII *Eud.* p. 117. Tractat Meineke I p. 205 1 *ἐνίκησεν* seq. om. *Eud.*; vitam inseruisse in Violarium interpolatoris manum docuit *Volkmann*, Quaest. nov. p. VI

CXXIII Cf. Steph. Byz. v. *Τάρας*; Diog. VIII, 79 3 *ἢ Μνασαγέτου* ex **ABVE** add. *Gaisford* 8 *ἐκείνων* sed o suprascr. **A** 9 *καὶ* ante *βιβλ.* om. **A**. Cf. Mus. Rhen. XXXV p. 205 10 *τοῦτον* — exit. non ab Hesychio profecta sunt; ceterum *φανερῶς* mendosum esse perspexit *Bernhardy*, sed quod proposuit *φησὶ Φανίας ὁ Ἐρέσιος* vix ferri potest; *τοῦτόν φασι φαν. Daub τοῦτον φανερὸν Gutschmid* 11 de crepitaculo Arch. cf. Arist. Pol. VIII, 6 12 *εἴ τις* **A** *ἢ vulg. καὶ* **AV**

CXXIV Cf. Suidas v. *Πωλίων*. *Eud.* p. 592; Thouret, de Cic. Asin. Poll. etc. (Lips. 1878). Cf. quae de Pollionibus dixi Mus. Rhen. XXXVI p. 316 seq. 13 *Ἀσσίννιος* **A** *Ἀσίννιος vulg.* 14 *οὗτος* — exit. ex uberiore expositione compilata et de Pompeio Trogo intellegenda esse coni. *Gutschmid*

CXXV *Eud.* p. 109, quae om. *καὶ Εὐμενοῦς — βασιλέων* et *ἐπαίδευσε* — exit. Ceterum cf. Steph. Byz. v. *Μύρλεια*; *Lehrs*, Herod. p. 429; *Rohde*, Mus. Rhen. XXXIII p. 173 not. 4, XXXIV p. 571. Ipse de vita egi Mus. Rhen. XXXV p. 206 seq. Perturbationem articuli inde ortam esse, quod Hesychius apud Philonem duos invenerit grammaticos eiusdem nominis, unum Nicaeensem (Steph. Byz. *Νίκαια*), Myrleanum alterum, quorum vitas errans confuderit, vidit *Rohde*. Ipse iunioris vitam sic restitui: *Ἀσκλ. — Νικ. γραμμ.* (*Κρατήτειος*?). *γέγονε ἐπὶ Ἀττάλου* (138—133) *καὶ ἐπαίδευσεν ἐν Περγάμῳ. ἐπαίδευσε καὶ εἰς Ῥώμην ἐπὶ Πομπηίου τοῦ μεγ. ἔγραψε πολλά*, antiquioris grammatici sic: *Ἀσκλ. — Μυρλ. γραμμ., μαθητὴς Ἀπ. γέγονε δὲ ἐπὶ Εὐμενοῦς* (197—159) *τοῦ ἐν Περγάμῳ βασιλέως καὶ ἐπαίδευσεν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ἐπὶ τοῦ δ′ Πτολε-*

ἐστι Βιθυνίας, ἡ νῦν Ἀπάμεια καλουμένη), τὸ δὲ ἄνωθεν γένος ἦν Νικαεύς, γραμματικός, μαθητὴς Ἀπολλωνίου. γέγονε δὲ ἐπὶ τοῦ Ἀττάλου καὶ Εὐμενοῦς τῶν ἐν Περγάμῳ βασιλέων. ἔγραψε φιλοσόφων βιβλίων διορθωτικά.

ἐπαίδευσε δὲ καὶ εἰς Ῥώμην ἐπὶ Πομπηίου τοῦ μεγάλου, καὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐπὶ τοῦ δ′ Πτολεμαίου νέος διέτριψεν. ἔγραψε πολλά.

CXXV[b]. *Ἀσπασία. αὕτη Ἀξιόχου, Μιλησία, γυνὴ Περικλέους, παρὰ Σωκράτει πεφιλοσοφηκυῖα, ὡς Διόδωρος ἐν τῷ περὶ Μιλήτου συγγράμματί φησιν. ἐπεγήματο δὲ μετὰ τὸν Περικλέους θάνατον Λυσικλεῖ τῷ προβατοκαπήλῳ, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἔσχεν υἱὸν ὀνόματι Ποριστήν, καὶ τὸν Λυσικλέα ῥήτορα δεινότατον κατεσκευάσατο, καθάπερ καὶ Περικλέα δημηγορεῖν παρεσκεύασεν, ὡς Αἰσχίνης ὁ Σωκρατικὸς ἐν διαλόγῳ Καλλίᾳ καὶ Πλάτων ὁμοίως Πεδήταις. Κρατῖνος δὲ τύραννον αὐτὴν καλεῖ Χείρωσιν, Ὀμφάλην Εὔπολις Φίλοις. ἐν δὲ Προσπαλτίοις Ἑλένην αὐτὴν καλεῖ· ὁ δὲ Κρατῖνος καὶ Ἥραν, ἴσως ὅτι καὶ Περικλῆς Ὀλύμπιος προσηγορεύετο. ἔσχε δὲ ἐξ αὐτῆς ὁ Περικλῆς νόθον υἱόν, ἐφ᾽ ᾧ καὶ ἐτελεύτα τῶν γνησίων προαποθανόντων, ὡς Εὔπολις Δήμοις.*

CXXVI. *Ἀσπάσιος Βύβλιος σοφιστής, συγχρονῶν Ἀριστείδῃ καὶ Ἀδριανῷ. ἔγραψε περὶ Βύβλου, περὶ στάσεων ἐσχηματισμένων, μελέτας, τέχνας, ὑπομνήματα, λαλιάς, ἐγκώμιον εἰς Ἀδριανὸν τὸν βασιλέα καὶ εἰς ἄλλους τινάς.*

CXXVII. *Ἀσπάσιος Δημητριανοῦ τοῦ κριτικοῦ* ⟨*υἱὸς*⟩ *καὶ μαθητής, Ῥαβενναῖος σοφιστής, γεγονὼς ἐπὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μαμαίας. πρὸς τοὺς φιλολοιδόρους καὶ πρὸς Ἀρίστωνα, λόγους διαφόρους. ἠκροάσατο δὲ Πανσανίου καὶ Ἱπποδρόμου, καὶ ἐσοφίστευσεν ἐν Ῥώμῃ, διαπρέψας μέχρι πολλοῦ.*

μαίου († 204) *νέος διατρίψας. ἔγραψε φιλοσόφων βιβλίων διορθωτικά.* 1 *Βυθυνίας* A *γένος* om. V 3 *ἐπί τε Gutschmid* 6 *η′* vel *θ′ Reinesius*

CXXV[b] totam vitam inserui ex schol. Platon. IV p. 329 Herm., quamquam talem ab Hesychio non profectam esse patet. Cf. Mettauer, de font. p. 60. Videntur verba *αὕτη — Ποριστήν, ἔσχε δὲ* — exit. Hesychii esse. Descripsit Suidas articulum Harpocrat. v. *Ἀσπασία*

CXXVI *Eud.* p. 114. Cf. Müller III p. 576, qui Byblium non diversum a Tyrio putat 21 *σύγχρονος Ἀρ. Eud.*

CXXVII *Eud.* p. 113 25 post *κριτικοῦ* add. *Eud. μαθηματικοῦ καὶ εὖ γιγνώσκοντος τοὺς ῥητορικοὺς τῶν λόγων, υἱὸς καὶ μαθ.* (*εὖ γινώσκοντας τοὺς κριτικοὺς τῶν λόγων* habet Philostrat. Vit. II, 32) *καὶ*

CXXVIII. *Ἀσπάσιος* Τύριος σοφιστής, ἱστορικός. ἔγραψε περὶ Ἠπείρου καὶ τῶν ἐν αὐτῇ ἱστορίαν σύμμικτον ἐν βιβλίοις κ', περὶ τέχνης ῥητορικῆς καὶ ἄλλα.

CXXIX. *Ἀστράμψυχος*, ὃς βιβλίον ἰατρικὸν εἰς ὄνων θεραπείαν πεποίηκε καὶ ὀνειροκριτικόν.

CXXX. *Ἀστυάγης* γραμματικός. τέχνην γραμματικήν, περὶ διαλέκτων, περὶ μέτρων, κανόνας ὀνοματικοὺς καὶ εἰς Καλλίμαχον τὸν ποιητὴν ὑπόμνημα.

CXXXI. *Ἀστυδάμας* ὁ πρεσβύτης, υἱὸς Μορσίμου τοῦ Φιλοκλέους, τραγικῶν ἀμφοτέρων, Ἀθηναῖος τραγικός. ἔγραψε τραγῳδίας σμ', ἐνίκησε ιε'. ἀκροασάμενος δὲ ἦν Ἰσοκράτους, καὶ ἐτράπη ἐπὶ τραγῳδίαν.

CXXXII. *Ἀστυδάμας* ὁ νέος, υἱὸς τοῦ προτέρου, τραγικὸς καὶ αὐτός. δράματα αὐτοῦ Ἡρακλῆς σατυρικός, Ἐπίγονοι, Αἴας μαινόμενος, Βελλεροφόντης, Τυρώ, Ἀλκμήνη, Φοῖνιξ, Παλαμήδης.

CXXXIII. *Αὐγέας* Ἀθηναῖος κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ Ἄγροικος, Πορφύρα, Δὶς κατηγορούμενος. ἔστι δὲ τῆς μέσης κωμῳδίας.

CXXXIV. *Αὔγουστος Καῖσαρ*, ὁ καὶ Σεβαστὸς καὶ Ὀκταβιανὸς ἐπικληθείς. [ἔγραψε] περὶ τοῦ ἰδίου βίου καὶ τῶν πράξεων βιβλία ιγ' καὶ τραγῳδίαν Αἴαντός τε καὶ Ἀχιλλέως.

μαθηματικοῦ pars libr. καὶ om. **BVEM** *Eud.* καὶ μαθητής ut videtur **A** μαθητής proposuit *Gaisford*; equidem ex Violario υἱὸς καὶ μαθητής recepi

CXXVIII *Eud.* p. 113. Cf. Müller l. c. 1 σοφιστὴς ἱστορικός *Eud.* 2 περὶ Τύρου coni. *Müller*, qui etiam post ἐν αὐτῇ interpungendum esse vidit

CXXIX om. *Westerm.* Cf. Fabric. bibl. IV p. 152, V p. 255. Alterum librum extare monuit *Kusterus*

CXXX *Eud.* p. 109 6 τέχνην γρ. ἔγραψε *Eud.* 7 περὶ μετρ. κανόνας **A**

CXXXI *Eud.* p. 116. Cf. Clinton p. 99 Kr. Welcker, Griech. Trag. p. 1052 seq. 9 Ἀστυδάμας, Ἀθ. τραγ. *Eud.* 11 ἀκροασάμενος — τραγῳδίαν ad alterum poëtam rettulit *Bernhardy*

CXXXII *Eud.* p. 117. Cf. Welcker p. 1060 13 ὁ νέος, τραγικὸς καὶ αὐτὸς *Eud.* 14 Ἡρακλῆς, Σατυρικός **Ald.** *Eud.*

CXXXIII *Eud.* p. 117. Cf. Meineke I p. 416 18 Πυρφόρα *Eud.* καταγορούμενος **V**

CXXXIV om. *Westerm.* *Eud.* p. 117. Tractavi Mus. Rhen. XXXVI p. 317. Eadem glossa v. Καῖσαρ iteratur 20 Αὔγ. Καῖσ. Ὀκταβ., ὁ καὶ Σεβ. ἐπ. *Eud.* 22 τραγῳδίαν — συντέθηκε καὶ περὶ τ. ἰδ. β. καὶ πρ.

CXXXV. *Αὐσόνιος* σοφιστής, γεγραφὼς ἐπιστολὰς καὶ ἄλλα τινὰ πρὸς Νόννον.

CXXXVI. *Αὐτοκράτης* Ἀθηναῖος, κωμικὸς ἀρχαῖος. τῶν δραμάτων αὐτοῦ Τυμπανισταί. ἔγραψε καὶ τραγῳδίας πολλάς.

CXXXVII. *Ἀφαρεύς* Ἀθηναῖος ῥήτωρ, υἱὸς τοῦ σοφιστοῦ Ἱππίου καὶ Πλαθάνης, πρόγονος δὲ Ἰσοκράτους τοῦ ῥήτορος, ἀκμάσας κατὰ τὴν ϙε´ ὀλυμπιάδα, ὅτε καὶ Πλάτων ὁ φιλόσοφος.

CXXXVIII. *Ἀφθόνιος* σοφιστής. ἔγραψεν εἰς τὴν Ἑρμογένους τέχνην προγυμνάσματα.

CXXXIX. *Ἀφρικανός* ὁ Σέξτος χρηματίσας, φιλόσοφος Λίβυς, ὁ τοὺς Κεστοὺς γεγραφὼς ἐν βιβλίοις κδ´. εἰσὶ δὲ οἱονεὶ φυσικά, ἔχοντα ἐκ λόγων τε καὶ ἐπαοιδῶν καὶ γραπτῶν τινων χαρακτήρων ἰάσεις τε καὶ ἀλλοίων ἐνεργειῶν. κατὰ τούτου ἔγραψεν Ὠριγένης, ἔνστασιν ποιησάμενος περὶ τοῦ τῆς Σωσάννης βιβλίου τοῦ εἰς τὸν Δανιήλ.

CXL. *Ἀχαιὸς* Πυθοδώρου ἢ Πυθοδωρίδου, Ἐρετριεὺς τραγικός, γέγονε κατὰ τὴν οδ´ ὀλυμπιάδα, καὶ δράματα ἐδίδαξε μδ´, οἱ δὲ λ´ ἱστορήκασιν, ἄλλοι κδ´. ἐνίκησε δὲ ἕν. ἦν δὲ νεώτερος Σοφοκλέους ὀλίγῳ τινί. ἐπεδείκνυντο δὲ κοινῇ σὺν καὶ Εὐριπίδῃ ἀπὸ τῆς πγ´ ὀλυμπιάδος.

βιβλ. ιγ´ *Eud.* Ceterum ἔγραψε om. A omnesque fere libri et vett. edd., addit V, inseruit *Bernhardy*

CXXXV 2 an πρὸς Θέωνα? sed post τινά interpungens πρὸς Νόννον cognomini alicui tribuit *Gutschmid*

CXXXVI *Eud.* p. 118. Cf. Meineke I p. 270, II p. 891

CXXXVII *Eud.* p. 114. Cf. Welcker, Gr. Trag. p. 1068; Bergk, Poet. Lyr. p. 641 7 καὶ Πλαθάνης om. *Eud.* πρόγονός τε καὶ εἰσποίητος *Dion. Halic.* Isocrat. p. 102. 8 κε´ BE

CXXXVIII Fabric. bibl. gr. VI p. 94. Cf. Suidas v. Ἑρμογένης. Ab Aldo edita monuit *Kusterus*

CXXXIX *Eud.* p. 125. Cf. v. Σέξτος Λίβυς. Cf. Gelzer, Sext. Iulius Africanus u. die byz. Chron. (Leipzig 1880) 12 Σέξτος *Scaliger Kusterus* Κέστος *Valesius* Σέκτος AV Ald. *vulg.* Σέκτωρ *Eud.* 15 καὶ ἄλλας ἐνεργείας *Kusterus* ἰάσεις τε καὶ δυνάμεις ἀλλοίων ἐνεργειῶν *Toupius* καὶ ἀλλ. ἐνεργειῶν δύναμις *Hemsterhusius* 16 ποιησάμενος libri *Eud. Westerm.* ποιησαμένου *Bernhardy*

CXL *Eud.* p. 118. Cf. Welcker, Gr. Trag. p. 958 18 Πυθοδωρίδου corr. *Bernhardy* Πυθοδώριδος *vulg. Eud.* πυθορῖ (α superscr.) V 19 κδ´ pro οδ´ E γέγονε — ἕν *om. Eud.* quae postea add. ἐδίδαξε δράματα ξδ´ 20 ἐνί V 21 ἐπιδεικνὺς V 22 σὺν Ἴωνι καὶ Εὐριπίδῃ coni. *Bernhardy,*

CXLI. Ἀχαιὸς Συρακούσιος, τραγικὸς νεώτερος. ἔγραψε τραγῳδίας ι΄.

CXLII. Ἀχιλλεὺς Τάτιος Ἀλεξανδρεύς, ὁ γράψας τὰ κατὰ Λευκίππην καὶ Κλειτοφῶντα καὶ ἄλλα ἐρωτικὰ ἐν βιβλίοις η΄. γέγονεν ἔσχατον Χριστιανὸς καὶ ἐπίσκοπος. | ἔγραψε δὲ περὶ σφαίρας καὶ ἐτυμολογίας, καὶ ἱστορίαν σύμμικτον πολλῶν καὶ μεγάλων καὶ θαυμασίων ἀνδρῶν μνημονεύουσαν ὁ δὲ λόγος αὐτοῦ κατὰ πάντα ὅμοιος τοῖς ἐρωτικοῖς. |

CXLIII. Ἀψίνης Ἀθηναῖος σοφιστής, Ὀνασίμου πατὴρ τοῦ σοφιστοῦ τοῦ πατρὸς Ἀψίνου.

CXLIV. Ἀψίνης Γαδαρεὺς σοφιστής, σπαρείς, ὡς λόγος, ἐκ Πανός, μαθητεύσας δὲ ἐν Σμύρνῃ Ἡρακλείδῃ τῷ Λυκίῳ, εἶτα Βασιλικῷ ἐν Νικομηδείᾳ, ἐσοφίστευσεν Ἀθήνησι βασιλεύοντος Μαξιμίνου, ὑπατικοῦ λαβὼν ἀξίωμα.

CXLV. Ἀψίνης Ὀνασίμου τοῦ σοφιστοῦ Ἀθηναίου σοφιστὴς νεώτερος τοῦ Γαδαρέως Ἀψίνου.

CXLVI. Ἄψυρτος Προυσαεὺς ἢ Νικομηδεύς, στρατιώτης στρατευσάμενος ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως ἐν Σκυθίᾳ παρὰ τὸν Ἴστρον. ἱππιατρικὸν βιβλίον οὗτος ἔγραψε, καὶ φυσικὸν περὶ τῶν αὐτῶν ἀλόγων, καὶ ἕτερα. [ἔγραψε καὶ Σίμων Ἀθηναῖος ἱπποσκοπικὸν βιβλίον θαυμάσιον.]

---

quod oppositum esse ipsius Hesychii sententiae ex Ionis vita recte conclusit *Rohde,* Mus. Rhen. XXXIII p. 189 not., σὺν Εὐρ. *vulg.* σὺν καὶ Εὐρ. **AV** καὶ σὺν *Daub*

CXLI *Eud.* p. 118. Welcker p. 1045 1 δέκα καὶ τέσσαρας *Eud.*

CXLII *Eud.* p. 117. Iacobs, Proleg. ad Ach. Tat. p. V A. 2, Rohde, Gr. Roman p. 470 seq. 3 Τάτιος rectius scripsit *Photius* bibl. p. 66 Στάτιος *vulg Eud.* Στάσιος **V** 5 γέγονε seq.: *Rohde* l. c. p. 475 ἔγραψε seq. non ad Achillem Tatium sed ad alterum Achillem spectare vidit *Rohde,* p. 471 seq. Cf. etiam Diels, Doxogr. p. 17 seq. Incertum quis utrumque confuderit· 6 ἱστορίας συμμίκτου **V** In margine **A** legitur εἴτε τούτοις προσεκύρησα quod quo spectet dubium

CXLIII—CXLV *Eud.* p. 114. Cf. v. Ὀνάσιμος. Atheniensem cum Gadarensi eundem esse constat 9 ἀξιόλογος σοφιστής om. **A** ἀξιόλογος om. **V** ἀξιόλογος σοφ. *vulg. Eud.* Ἀθηναῖος om. **M** 11 Γαδ. πρεσβύτερος τοῦ Ὀνασίμου add. *Eud.*, quae tertium primo loco memoravit 13 Νικομηδίᾳ **A** 14 Μαξιμιανοῦ omnes libri et *Eud.* corr. *Kusterus* coll. v. Γαϊανός 15 Ἀθηναῖος *Daub* 16 νεώτερος seq. om. *Eud.* Ceterum cf. v. Μαῖωρ et Φρόντων Ἐμεσηνός

CXLVI *Eud.* p. 110 17 ἢ Νικομηδεύς **E** corr. etiam *Kusterus,* qui ἢ ὥς τινες proposuit, ἢ om. *vulg.* Cf. Σωτάδης Κρής 19 ἔγραψεν ἱππιατρικὸν βιβλ. *Eud.* 20 περὶ τῶν ἀλόγων ἐν βιβλίοις δ΄ reliquis

CXLVII. *Βαβρίας ἢ Βάβριος. μύθους ἤτοι μυθιάμβους (εἰσὶ γὰρ διὰ χωλιάμβων ἐν βιβλίοις ι΄). [οὗτος ἐκ τῶν Αἰσωπείων μύθων μετέβαλεν ἀπὸ τῆς αὐτῶν λογοποιίας εἰς ἔμμετρα ἤγουν τοὺς χωλιάμβους.]*

CXLVIII. *Βακχυλίδης Κεῖος, ἀπὸ Κέω τῆς νήσου, πόλεως δὲ Ἰουλίδος (ἔχει γὰρ πόλεις δ΄, Ἰουλίδα, Καρθαίαν, Κορησσίαν, Ποιήεσσαν), Μέδωνος υἱὸς τοῦ Βακχυλίδου τοῦ ἀθλητοῦ παιδός, συγγενὴς Σιμωνίδου τοῦ λυρικοῦ καὶ αὐτὸς λυρικός.*

CXLIX. *Βάρρων ἱστορικός. ἐπιτομὴν τῶν κατ' Ἀλέξανδρον τὸν Μακεδόνα.*

CL. *Βασίλειος Καισαρείας τῆς Καππαδοκῶν ἐπισκόπος, ἥτις πρώην Μάζακα ἐκαλεῖτο, ἑταῖρος Γρηγορίου τοῦ Ναζιανζοῦ ἐπισκόπου. γέγονε δὲ γονέων περιφανῶν, Βασιλείου τε καὶ Ἐμμελείας, ὧν ἄνωθεν ἡ συγγένεια, ἀνὴρ ἐλλογιμώτατος καὶ πάσης παιδείας εἰς ἄκρον ἐληλακώς. οὗτος*

---

omissis *Eud.*, quae verba Eudociam ex ipsius libri scientia addidisse suspicatus est *Daub*, cum numeris libri nobis adhuc servati non congruere vidit *Pulch* p. 82; sed olim quattuor fuisse suspicor *ἔγραψε* — exit., quae om. *Eud.*, habent **ABVE**, lector aliquis ex glossa *τρίλλα*, unde etiam infra fluxit Suidana glossa v. *Κίμων* extr. *οὗτος ἔγραψεν ἱπποσκοπικὸν βιβλίον θαυμάσιον* *Σίμων* corr. *Schneider,* in Xen. de re eq. p. 185 (ad Plin. hist. nat. XXXIV, 76) rec. Westerm., *Κίμων vulg.*

CXLVII Cf. Otto Crusius, de Babrii aetate in stud. Lips. a. 1879 2 *χοριάμβων* edd. vett. corr. *Kusterus* *χαριάμβων* **A** *χωλιάμβων* **B** *χολιάμβων* **V** 2 *οὗτος* — exit. a lectore neglegenti adiecta esse docui Mus. Rhen. XXXV p. 208

CXLVIII *Eud.* p. 159. Cf. Steph. Byz. v. *Ἰουλίς* 6 *ἔχει* — *παιδός* om. *Eud.* 6 *Καρθέαν* **A** *Καρδίαν vulg.* corr. *Gaisford* *Κορησσίαν* restitui ex Steph. Byz. v. *Κορησσός*, *Κορεσσίαν* plerique libri *Κηρεσσίαν* **E**

CXLIX om. *Westerm.* Tractavi Mus. Rhen. XXXVI p. 318. Cf. Bernhardy: „Nova et mirifica Varronis historici memoratio, cui levem probationem conciliat *Οὐάρρων* in v. *ἐγκατέσκηψαν*“. De Batonis *Περσικοῖς* hac vita agi putavit *Müller,* Script. rer. Alex. p. VI, quod improbat *Gutschmid,* qui de Baetone cogitat, quem *σταθμοὶ τῆς Ἀλεξάνδρου πορείας* scripsisse constat (Müller p. 134). Fortasse de Varrone Atacino cogitandum, qui Chorographiam ad exemplum Alexandri Ephesii scripsit (cf. Riese, Varr. rel. p. 263), ut *Μακεδόνα* a lectoribus pro *Ἐφέσιον* inepte mutatum esse putaveris 10 *Βάρων* **Ald.**

CL om. *Westerm.* Multo breviorem vitam tradidit *Hieronymus-Sophronius* c. 116. Cf. quae dixi Mus. Rhen. XXXV p. 200 13 *πρώτην vulg.* *πρῶτον Soph.* *πρώην* **A** 16 seq. Hesychium pluribus scriptorum indicibus usum esse docent mutatae constructiones: *οὗτος ἔγραψε*

ἔγραψε πλεῖστα, ἐν οἷς θαυμάζεται τὰ εἰς τὴν ἑξαήμερον. καὶ κατ' Εὐνομίου δὲ ἐξαιρέτους συνέταξε λόγους, καὶ περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος τεῦχος, καὶ τὰς εἰς τὴν ἑξαήμερον ὁμιλίας ἐννέα, ἕτερον τεῦχος ἀσκητικόν, περὶ παρθενίας ἄλλο, ἔπαινον εἰς τοὺς μ' μάρτυρας, ἕτερον εἰς Γόρδιον, ἄλλον εἰς Βαρλαάμ, ἕτερον εἰς Ἰουλίτταν. εἰς διαφόρους ψαλμοὺς ἠθικοὶ λόγοι διάφοροι, ἐπιστολαί, ὧν οὐδὲν ἄμεινον, πρός τε τὸν σοφιστὴν Λιβάνιον καὶ πρὸς τὸν φίλον Γρηγόριον καὶ εἰς ἄλλους πλείονας. τελευτᾷ δὲ Βασίλειος Γρατιανοῦ τὰ Ῥωμαίων σκῆπτρα διέποντος.

CLI. **Βασιλικὸς** σοφιστής. περὶ τῶν διὰ τῶν λέξεων σχημάτων, περὶ ῥητορικῆς παρασκευῆς ἤτοι περὶ ἀσκήσεως, περὶ μεταποιήσεως καὶ ἄλλα τινά.

LCII. **Βάτων** κωμικός. δράματα αὐτοῦ Συνεξαπατῶν, Ἀνδροφόνος, Εὐεργέται.

CLIII. **Βημάρχιος** Καισαρεὺς ἐκ Καππαδοκίας, σοφιστής. οὗτος ἔγραψε τὰς Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως πράξεις ἐν βιβλίοις ι', μελέτας τε καὶ λόγους διαφόρους.

CLIV. **Βροῦτος** στρατηγὸς Ῥωμαίων. ἔγραψεν ἐπιστολὰς καὶ τῶν Πολυβίου τοῦ ἱστορικοῦ βίβλων ἐπιτομήν. θαυμάζεται δὲ εἰς τὴν τῶν ἐπιστολῶν ἰδέαν ἤγουν χαρακτῆρα.

CLV. **Βῶλος** Δημοκρίτειος φιλόσοφος. ἱστορίαν καὶ

— καὶ κατ' — συνέταξε — εἰς διαφ. — ἠθικοὶ λόγοι 3 seq. habet *Hieronymus* 5 μεγάλους μαρτ. **V** 8 in Suidae libris sequitur narratio ex Philostorgio desumpta et ex v. Ἀπολινάριος iterata 9 brevius *Hieronymus*: moritur imperante Gratiano 10 nonnulla add. Suidas ex alio fonte hausta

CLI *Eud.* p. 159 12 καὶ περὶ ἄλλων πολλῶν ῥητορικῶν *Eud.*

CLII *Eud.* p. 159. Cf. Suidas v. Πλάτων κωμικός. Tractat *Meineke* I p. 480 14 Βάτων **AV** Βάττων rel. libri *Eud.* quod vitiosum esse docuit *Meineke*; corr. *Kusterus*

CLIII Cf. *Zonar.* p. 386. Tractat Müller IV p. 3 17 ἔγραψε om. **V**. Constantini Magni historiam in dubitationem vocavit *Bernhardy*, de Constantio agi ratus coll. Liban. de vita sua p. 30, sed codicum scripturam tenet *Gutschmid*, decem librorum numero inprimis commotus

CLIV om. *Westerm.* Tractavi Mus. Rhen. XXXVI l. c. 20 de hac epitome a Plutarcho (Brut. p. 985) laudata cf. Hirschfeld, Diurn. Austr. 1879 p. 109 seq. θαυμάζεται seq. fortasse lectori alicui debentur, cui Phot. bibl. p. 101a vel simil. ante oculos obversabantur. Cf. Mus. Rhen. XXXV p. 208

CLV *Eud.* p. 159. Cf. Müller II p. 25, qui Suidam ex uno Bolo duos fecisse docuit 22 Δημόκριτος **ABEM** Ald. Δημοκρίτιος *Eud.* corr.

τέχνην ἰατρικήν (ἔχει δὲ ἰάσεις φυσικὰς ἀπό τινων βοηθημάτων τῆς φύσεως).

CLVI. Βῶλος Μενδήσιος Πυθαγόρειος. περὶ τῶν ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῶν ἱστοριῶν εἰς ἐπίστασιν ἡμᾶς ἀγόντων, περὶ θαυμασίων, φυσικὰ δυναμερά (ἔχει δὲ περὶ συμπαθειῶν καὶ ἀντιπαθειῶν), ⟨περὶ⟩ λίθων κατὰ στοιχεῖον, περὶ σημείων τῶν ἐξ ἡλίου καὶ σελήνης καὶ ἄρκτου καὶ λύχνου καὶ ἴριδος.

CLVII. Γαϊανὸς Ἀράβιος σοφιστής, μαθητὴς Ἀψίνου τοῦ Γαδαρέως· ἦν δὲ ἐπί τε Μαξιμίνου καὶ Γορδιανοῦ. ἐσοφίστευσεν ἐν Βηρυτῷ. περὶ συντάξεως βιβλία ε', τέχνην ῥητορικήν, μελέτας.

CLVIII. Γάϊος Ἰούλιος Καῖσαρ ὁ πρῶτος μοναρχήσας. οὗτος ἔγραψε μετάφρασιν τῶν Ἀράτου φαινομένων, καὶ τέχνην γραμματικὴν ῥωμαϊκῶς, καὶ περὶ τοῦ ἰδίου βίου.

CLIX. Γάϊος Καῖσαρ, ὃς ἐπεκλήθη Καλλιγόλας. ῥητορικὴν ῥωμαϊκῶς.

CLX. Γαληνὸς ὁ διασημότατος ἰατρός, Περγαμηνός, γεγονὼς ἐπὶ Μάρκου καὶ Κομόδου καὶ Περτίνακος τῶν Καισάρων ἐν Ῥώμῃ, υἱὸς Νίκωνος γεωμέτρου καὶ ἀρχιτέκτονος, πολλὰ συντεταχὼς ἰατρικά τε καὶ φιλόσοφα, ἔτι τε γραμματικὰ καὶ ῥητορικά, ἅτινα διὰ τὸ πᾶσιν εἶναι γνώριμα καταλέγειν ἄκαιρον ἡγησάμην ἐν τῷ παρόντι. ἐβίω ἔτη ο'.

CLXI. Γενέθλιος Γενεθλίου, Παλαιστῖνος ἐκ Πετρῶν, σοφιστής, μαθητὴς Μινουκιανοῦ καὶ Ἀγαπητοῦ, ἀντιπαιδεύ-

post Holstenium *Bernhardy*; fortasse leg. ὁ καὶ Δημόκριτος 1 συντέθηκε τέχνην ῥητορικήν om. ἱστορίαν καὶ *Eud.*

CLVI *Eud.* p. 161 3 ἔγραψε add. *Eud.* περὶ τῶν τῆς ἀγα. om. ἐκ *Eud.* 4 ἀγαγόντων *vulg. Eud.* ἀγόντων **AV** 5 διμερῆ pro δυναμερά coni. *Reinesius*, susp. *Bernhardyo*, ἔτι pro ἔχει coni. *Kusterus*, idem περὶ ante λίθων addere maluit, quod probatum Müllero ego quoque praetuli; post λίθων librorum numerum excidisse putat *Gutschmid*

CLVII *Eud.* p. 171. Cf. v. Ἀψίνης 8 ῥήτωρ καὶ σοφιστής *Eud.* 9 Μαξιμίνου corr. *Kusterus* Μαξίμου *vulg. Eud.* ἐσοφίστευσεν ἐν Βηρυτῷ, quae verba in fine vitae tradita sunt, huc transposui, ut ordo solitus servetur. Cf. quae dixi v. Ἀνακρέων

CLVIII om. *Westerm.* De Caesaribus disputavi Mus. Rhen. XXXVI l. c.

CLIX om. *Westerm.*

CLX Cf. quae dixi Mus. Rhen. XXXV p. 208; Diels, Doxogr. p. 233 seq. 20 καὶ πολλὰ **V** mox τε om. **E** 21 ἅτινα — παρόντι om. **V** ideoque suspectissima sunt

CLXI *Eud.* p. 171. Pauca exscripsit Pseudo-Hesych. c. 15 23 Γενεθλίου om. *Eud.*

σας κατὰ τὰς Ἀθήνας Καλλινίκῳ τῷ διασήμῳ, δεξιὸς τὴν φύσιν, καὶ ὅλην μελέτην ἀπομνημονεύσας ἐν ⟨μιᾷ⟩ ἀκροάσει. τελευτᾷ δὲ νέος ἐτῶν κη΄. ἔγραψε δὲ λαλιὰς ἤτοι διαλέξεις καὶ μελέτας, ὧν ἐστιν ὁ ἄπολις ἑαυτὸν ἀποκηρύττων μετὰ τὴν τῶν Θηβῶν κατασκαφήν, προπεμπτικὸν πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ ἑταίρους Δᾳδοῦχον καὶ Ἀσκληπιάδην, πανηγυρικούς.

CLXII. Γέσιος, ἰατροσοφιστής, Πετραῖος τὸ γένος, ἐπὶ Ζήνωνος. καθελὼν δὲ Δόμνον τὸν ἑαυτοῦ διδάσκαλον, Ἰουδαῖον ὄντα καὶ τοὺς ἑταίρους εἰς ἑαυτὸν μεταστησάμενος ὀλίγου πάντας, πανταχῇ ἐγνωρίζετο καὶ μέγα κλέος εἶχεν. οὗτος κατώρθωσε τέχνην ἰατρῶν καθ' ἑαυτὸν πάντων.

CLXIII. Γεώργιος διάκονος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας καὶ χαρτοφύλαξ, τὸ ἐπίκλην Πισίδης. ἑξαήμερον δι' ἰάμβων εἰς ἔπη τρισχίλια, εἰς Ἡράκλειον τὸν βασιλέα καὶ εἰς τὸν κατὰ Περσῶν πόλεμον, ἔτι τε Ἀβαρικά, καὶ καταλογάδην ἐγκώμιον εἰς τὸν μάρτυρα Ἀναστάσιον.

CLXIV. Γοργίας Χαρμαντίδου Λεοντῖνος ῥήτωρ, μαθητὴς Ἐμπεδοκλέους, διδάσκαλος Πώλου Ἀκραγαντίνου καὶ

---

2 καὶ ὅλην — ἀκροάσει om. *Eud.* μιᾷ ex Pseudo-Hesych. add. *Meursius*, rec. edd. 3 τελευτᾷ om. δὲ *Eud.* η΄ καὶ κ΄ A ὀκτὼ πρὸς τοῖς εἴκοσιν *Eud.* 4 ἄπολιν A 5 τῶν om. A 6 πέντε s. fin. add. *Eud.*, quem numerum nostris in libris Suidanis casu intercidisse suspicatus est *Daub*, inventionem Eudociae esse *Pulch* p. 82

CLXII Vita Gesii accessit ex *Eud.* p. 170 seq. Cf. vita Domnini. V. Unters. p. 69 seq. Suidas excerpta Damascii ex Phot. bibl. p. 352 praebet

CLXIII om. *Westerm.* De hac vita Hesychii dixi Mus. Rhen. XXXV p. 229 seq. Nunc, quod ibi nimis confidenter professus sum, cautius obtineam, Georgii Pisidae vitam non ex Hesychii thesauris manavisse, sed ab epitomatore additam. Cf. v. Παῦλος Αἰγινήτης 14 τρισχίλια vitiosum esse putavit *Kusterus*, quoniam illud carmen, quod adhuc hodie extat, 1880 versus contineat, δισχίλια coni. *Fogginius* in praef. ad Pisidae opera, sed numerum recte se habere, cum additi sint praeter Hexaemerum (1880 vel 1860 vel 1910 versibus constans) etiam versus 262 carminis εἰς τὸν μάταιον βίον, 731 κατὰ δυσσεβοῦς Σευήρου Ἀντιοχείας, 129 εἰς τὴν ἁγίαν τοῦ Χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἀνάστασιν (quae carmina silentio praetermisit Suidas) ita ut efficiantur 3002 (vel 2982 vel 3032) versus, mihi persuasit *Gutschmid*, qui et carmen in Heraclium a carmine in bellum Persicum diversum esse recte monuit 15 καταλογάδην vulg. καὶ καταλ. AVE revocavit *Kusterus* 16 εἰς τὸν μέγαν Ἀθανάσιον AV

CLXIV *Eud.* p. 172, quae partim ex Hesychio sua descripsit, partim ex Philostrat. Vit. I, 9

Περικλέους καὶ Ἰσοκράτους καὶ Ἀλκιδάμαντος τοῦ Ἐλαΐτου, ὃς αὐτοῦ καὶ τὴν σχολὴν διεδέξατο. ἀδελφὸς δὲ ἦν τοῦ ἰατροῦ Ἡροδίκου. Πορφύριος δὲ αὐτὸν ἐπὶ τῆς π΄ ὀλυμπιάδος τίθησιν· ἀλλὰ χρὴ νοεῖν πρεσβύτερον αὐτὸν εἶναι. οὗτος πρῶτος τῷ ῥητορικῷ εἴδει τῆς παιδείας δύναμίν τε φραστικὴν καὶ τέχνην ἔδωκε, τροπαῖς τε καὶ μεταφοραῖς καὶ ἀλληγορίαις καὶ ὑπαλλαγαῖς καὶ καταχρήσεσι καὶ ὑπερβάσεσι καὶ ἀναδιπλώσεσι καὶ ἐπαναλήψεσι καὶ ἀποστροφαῖς καὶ παρισώσεσιν ἐχρήσατο. ἔπραττε δὲ τῶν μαθητῶν ἕκαστον μνᾶς ρ΄. ἐβίω δὲ ἔτη ρθ΄, καὶ συνεγράψατο πολλά.

CLXV. [*Γρηγόριος ὁ καὶ Θεόδωρος, ὁ θαυματουργός, Νεοκαισαρείας τῆς ἐν τῷ Πόντῳ ἐπίσκοπος, νέος κομιδῇ διὰ τὴν παίδευσιν Ἑλληνικῶν τε καὶ Ῥωμαϊκῶν γραμμάτων ἀπὸ τῆς Καππαδοκίας εἰς Βηρυτὸν κἀκεῖθεν εἰς Καισάρειαν τὴν τῆς Παλαιστίνης διέβη, ἅμα Ἀθηνοδώρῳ ἀδελφῷ· οὓς καὶ κατὰ μέρος εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν εἰσάγων Ὠριγένης ζηλωτὰς ἰδίους κατέστησεν. ἐπὶ πέντε τοίνυν παρ' αὐτοῦ παιδευθέντες ἐνιαυτοὺς πρὸς τὴν πατρίδα ἀποπέμπονται· ἀφ' οὗ ὁ Γρηγόριος ἀποδημῶν πανηγυρικὸν εὐχαριστίας τῷ Ὠριγένει ἔγραψε λόγον, καὶ συγκαλεσάμενος πάντας τοὺς ἐπιχωρίους, αὐτοῦ τε τοῦ Ὠριγένους παρόντος, τοῦτον ἀνέγνω τὸν λόγον, ὅστις ἄχρι τοῦ παρόντος ὑπάρχει. ἔγραψε δὲ καὶ μετάφρασιν εἰς τὸν ἐκκλησιαστήν, ἐλάχιστον μὲν πάνυ δὲ θαυμαστὸν λόγον. καὶ ἄλλας δὲ πολλὰς καὶ ποικίλας ἐπιστολὰς καὶ λόγους συνεγράψατο, ποιήσας τε σημεῖα καὶ θαύματα ὑπὲρ ἄνθρωπον, ἡνίκα ἐπίσκοπος ἐτύγχανεν, ἐτελεύτησεν ἐπ' Αὐρηλιανοῦ.*]

---

1 *Ἐλαΐτου* corr. *Kusterus* *Ἐλεάτου* **AVE** *Ἐλαιάτου* **B** *Ἐλάτου vulg. Eud.* 2 *ἀδελφὸς — εἶναι* om. **V** 3 cf. schol. Platon. VI p. 298 Herm.: *οὗτος οὐχ ὁ Σηλυμβριανός ἐστιν Ἡρόδικος, ἀλλ' ὁ Λεοντῖνος, Γοργίου ἀδελφός*. Cf. etiam VI p. 339. Ad eundem certe spectat Suidas v. *Ἡρόδικος* 5 de Gorgiae aetate cf. Rohde, Mus. Rhen. XXXIII p. 185 not. 6 *τε* om. **V** 9 *ρ΄* — exit. om. **V**

CLXV *Hieronymus-Sophronius* c. 65, qui Hesychio materiam dedit 11 *Θεόδωρος, ὃς ὕστερον ἐκλήθη Γρηγόριος Sophron.* id. om. *ὁ θαυματουργός* 12 *τὴν* om. *Soph.* 13 *παιδευθέντε Soph.* 15 *ὧν τινων τὴν ἐξαίρετον εὐφυίαν ἑωρακὼς Ὠριγένης τούτους εἰς φιλοσοφίαν προετρέψατο* add. *Soph.* 18 *τὴν μητέρα Soph.* *ἀφ' ὧν Soph.* 23 *λόγον* om. *Soph.* *ὅστις καὶ vulg.* *καὶ* om. **A** *Soph.* 22 *ἔκφρασιν Soph.* 24—27 *δὲ — καὶ ποικίλας — ὑπὲρ ἄνθρωπον — ἐτελεύτησεν ἐπ' Αὐρηλιανοῦ* om. *Soph.* 26 *ἐπὶ Ἰουλιανοῦ vulg.* *ἐπ' Αὐρηλιανοῦ* ex duobus Par. *Kusterus*

CLXVI. **Γρηγόριος** Ναζιανζοῦ ἐπίσκοπος (σταθμὸς δέ ἐστιν οὗτος Καππαδοκίας), ἀνὴρ ἐλλογιμώτατος, ἀναγκαῖος δὲ φίλος Βασιλείου, τοῦ τῆς Καισαρείας ἐπισκόπου τῆς ἐν Καππαδοκίᾳ. οὗτος οὐ μόνον γραμματικὸς καὶ τὰ ἐς τὴν ποίησιν δεξιός, ἀλλὰ πολλῷ πλεῖον καὶ εἰς φιλοσοφίαν ἐξήσκητο καὶ ῥήτωρ ἦν ἀμφιδέξιος. οὗτος ἔγραψε καταλογάδην πολλά (εἰς γὰρ τρεῖς μυριάδας στίχων τὰ συντάγματα αὐτοῦ συνέθηκεν), ἀφ' ὧν εἰσι τάδε· περὶ τῆς τελευτῆς τοῦ ἀδελφοῦ Καισαρείου, ἐπιτάφιος εἰς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα, ἕτερος εἰς τὴν ἀδελφὴν Γοργονίαν, περὶ φιλοπτωχίας, ἐπαίνους τῶν Μακκαβαίων, ἐπαίνους Κυπριανοῦ, ἐπαίνους Ἀθανασίου, ἐπαίνους Ἥρωνος φιλοσόφου, κατὰ Ἰουλιανοῦ τοῦ βασιλέως λόγοι β', κατα Εὐνομίου λόγοι β', περὶ θεολογίας α', περὶ υἱοῦ λόγοι β', περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος λόγος α', πανηγυρικοὶ λόγοι ι', καὶ ἕτεροι πλεῖστοι καὶ πᾶσι γνώριμοι. ἠκολούθησε δὲ τῷ Πολέμωνος χαρακτῆρι τοῦ Λαοδικέως τοῦ σοφιστεύσαντος ἐν Σμύρνῃ, ὃς ἐγεγόνει διδάσκαλος Ἀριστείδου τοῦ ῥήτορος. ἐγράφη δὲ αὐτῷ καὶ ἑτέρα βίβλος δι' ἑξαμέτρων, παρθενίας καὶ γάμου καθ' ἑαυτοὺς διαλεγομένων, καὶ εἰς ἑτέρας ὑποθέσεις ἐν παντοίοις καὶ διαφόροις μέτροις, ἅτινα συνάγονται εἰς ἐπῶν μυριάδας τρεῖς.

CLXVII. [**Γρηγόριος** Νύσσης ἐπίσκοπος, ἀδελφὸς Βασιλείου τοῦ Καισαρέως, ἀνὴρ καὶ αὐτὸς ἐλλογιμώτατος καὶ πάσης ὑπάρχων παιδείας ἀνάπλεως, προσκείμενος δὲ μᾶλλον τοῖς τῇ ῥητορικῇ χαίρουσι· καὶ γοῦν εὐδόκιμος ἐν ταύτῃ γεγένηται καὶ λαμπρός, εἴ τις ἄλλος τῶν πάλαι ταύτῃ γεγενημένων. οὗτος συνέταξε κατ' Εὐνομίου λόγον ἐξαίρετον καὶ τεῦχος θαυμάσιον εἰς τὴν τοῦ ἀνθρώπου κατασκευήν, ἄλλας τε πυκνὰς καὶ συνεχεῖς ὁμιλίας, εἴς τε τὰ ᾄσματα τῶν

CLXVI *Hieronymus-Sophronius* c. 117, quem Hesychius a verbis εἰς γὰρ τρεῖς μυρ. ad exit. compilavit 9 ἐπιτάφιος — Γοργονίαν om. *Soph.* 11 ἐπαιν. Μαξίμου φιλοσόφου, μετὰ τὴν ἐξορίαν ἀναζεύξαντος, ὅν τινα ψευδῶς τινες Ἥρωνος ἐπέγραψαν *Soph.* 13 περὶ θεολογίας — περὶ υἱοῦ — πανηγυρικοὶ λόγοι om. *Soph.* 19 κατ' ἑαυτῶν *Soph.* 20 addidit nonnulla Suidas ex Philostorgii historia ecclesiastica

CLXVII *Hieronymus-Sophron.* c. 128, qui pauca Hesychio dedit (cf. οὗτος συνέταξε seq. — et ἄλλα τε πολλὰ γεγραφήκει seq.) 27 seq. Cf. vita Basilii

ᾀσμάτων καὶ εἰς τὸν ἐκκλησιαστήν, καὶ πρὸς τὴν ἀδελφὴν Μακρῖναν μακρόν τινα καὶ περικαλλῆ περὶ ψυχῆς συνέθηκε λόγον. ἄλλα τε πολλὰ γεγραφήκει, καὶ τὸν πολυθαύμαστον ἔπαινον τοῦ πρώτου τῶν μαρτύρων Στεφάνου. καὶ βίον δὲ συνέταξε Γρηγορίου τοῦ ἐν θαύμασι διαλάμψαντος.]

CLXVIII. *Γυμνάσιος Σιδώνιος σοφιστής, ἐπὶ τῶν Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως χρόνων. ἔγραψε μελέτας, καὶ εἰς Δημοσθένην ὑπόμνημα καὶ ἄλλα τινά.*

CLXIX. *Δαμάσκιος Στωικὸς φιλόσοφος, Σύρος, Σιμπλικίου καὶ Εὐλαλίου τῶν Φρυγῶν ὁμιλητής, ἤκμαζεν ἐπὶ τῶν Ἰουστινιανοῦ χρόνων. γέγραπται αὐτῷ ὑπομνήματα εἰς Πλάτωνα καὶ περὶ ἀρχῶν καὶ φιλόσοφος ἱστορία.*

CLXX. *Δάμασος Ῥώμης ἐπίσκοπος, εἰς ἐποποιίαν εὐφυής, πολλὰ καὶ σύντομα ἡρωικῷ μέτρῳ ἐξέδωκε, καὶ ὀγδοηκοντούτης ἐπὶ Θεοδοσίου βασιλέως ἐτελεύτησεν. ἔγραψε καὶ ἄλλα πολλά.*

CLXXI. *Δαμάστης Σιγειεὺς ἀπὸ Σιγείου τῆς Τρωάδος, Διωξίππου υἱός, γεγονὼς πρὸ τῶν Πελοποννησιακῶν, σύγχρονος Ἡροδότῳ, τῶν πλουσιωτάτων, ἱστορικός. γέγονε δὲ Ἑλλανίκου μαθητής. γέγραφε περὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι γενομένων, περὶ γονέων καὶ προγόνων τῶν εἰς Ἴλιον στρατευσαμένων*

CLXVIII Cf. Daub, de Suid. p. 469   6 *ἐπὶ τοῦ* **A**

CLXIX *Eud.* p. 231. Cf. *Zonar.* p. 464   9 *Δαμάσκιος, Σύρος, στωικός Eud.*   10 *Εὐλαλίου* in **A** legit *Kusterus,* quod rectum esse docet Suidas v. *πρέσβεις, Ἐλαμίου* **A** (unde corrigas *Bernhard* ad loc.), **V** et **Vaticanus Pearsoni** *Ἐλαμίτου* **BE Ald.** *vulg. Eud.*   12 *καὶ ἀλλὰ πολλά* post *ἱστορία* add. *Eud. περὶ τῶν πρώτων ἀρχῶν* in codicibus libelli servati extare videtur

CLXX *Hieronymus-Sophron.* c. 103, unde fortasse in Hesychii Onomatologum migravit   14 prope octogenarius *Hieronymus* 15 *ἔγραψε* seq. om. *Hieron.*

CLXXI *Eud.* p. 220, quae scripsit *Δ. Σιγ. συγχ. Ἡρ. χρονογράφος* om. *ἀπὸ — Πελοποννησιακῶν* et *τῶν — ἱστορικός.* Tractat Müller II p. 64 17 *Σιγιεύς* **AV** *γῆς τῆς Τρ. vulg. γῆς* om. **ABVE Vat Pears.**   18 *γεγονὼς* om. **A**   19 *Ἡροδότου* **Ald.** *Eud.*   *παλαιοτάτων* **Bas.** *τῶν πλουσιωτάτων ὄντι* vel *ὢν Daub,* verba *τῶν πλουσιωτάτων, ἱστορικός* post *Διωξίππου υἱός* transponenda, ut certe de Damaste intellegerentur, censet *Gutschmid.* Huc transposui extrema codd. verba *γέγονε — μαθητής.* Itaque *γέγραφε* non nisi librarii errore propter *γέγονε* ortum suspicor loco soliti *ἔγραψε.*   20 *περὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι γονέων καὶ προγόνων τῶν εἰς Ἴλιον στρατευσαμένων Müller περὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι γενομένων γονέων καὶ*

βιβλία β', ἐθνῶν κατάλογον καὶ πόλεων, περὶ ποιητῶν καὶ σοφιστῶν, καὶ ἄλλα συχνά.

CLXXII. *Δαμόκριτος ἱστορικός. τακτικὰ ἐν βιβλίοις β', περὶ Ἰουδαίων [ἐν ᾧ φησιν, ὅτι χρυσῆν ὄνου κεφαλὴν προσεκύνουν, καὶ κατὰ ἑπταετίαν ξένον ἀγρεύοντες προσέφερον καὶ κατὰ λεπτὰ τὰς σάρκας διέξαινον καὶ οὕτως ἀνῄρουν].*

CLXXIII. *Δαμόξενος Ἀθηναῖος κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ Σύντροφοι, ὡς Ἀθήναιος λέγει ἐν γ' Δειπνοσοφιστῶν, καὶ Ἑαυτὸν πενθῶν, ὡς πάλιν ὁ αὐτὸς ἐν τῷ ια'.*

CLXXIV. *Δαμόστρατος ἱστορικός. ἁλιευτικὰ ἐν βιβλίοις κ' καὶ περὶ τῆς ἐνύδρου μαντικῆς καὶ ἕτερα σύμμικτα ἐχόμενα ἱστορίας.*

CLXXV. *Δαμόφιλος φιλόσοφος, σοφιστής, ὃν ἀνεθρέψατο Ἰουλιανὸς ὁ ἐπὶ Μάρκου τοῦ βασιλέως ὕπατος, γράψας πάμπολλα, ἐξ ὧν ταῦτά μοι εὕρηται ἐπὶ ταῖς τῶν βιβλίων θήκαις· Φιλόβιβλος ἢ περὶ ἀξιοκτήτων βιβλίων, πρὸς Λόλλιον Μάξιμον, περὶ βίου ἀρχαίων, καὶ ἕτερα πάμπολλα.*

CLXXVI. *Δαφίδας Τελμισσεὺς γραμματικός, γεγραφὼς περὶ Ὁμήρου καὶ τῆς ποιήσεως αὐτοῦ ὅτι ἐψεύσατο· Ἀθηναῖοι γὰρ οὐκ ἐστράτευσαν ἐπὶ Ἴλιον. [ἦν δὲ οὗτος λοιδορούμενος παντὶ καὶ μέχρις αὐτῶν μὴ φειδόμενος τῶν θεῶν, ⟨ὥστε⟩*

προγόνων τῶν — στρατευσάντων Daub, quod probat *Egenolff, περὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι γενῶν ἓν* coni. *Gutschmid* 2 *συχνά* om. *Eud.*

CLXXII *Eud.* p. 221. Cf. Müller IV p. 377 4 Verba inclusa om. *Eud.*, itaque expungenda esse dixi Mus. Rhen XXXV p. 209, eadem add. *Αἰθιοπικὴν ἱστορίαν καὶ ἄλλα*, quae verba ex pleniore Suidae exemplari manasse putat *Daub*; ex Democriti Abderitae vita, qui scripsit *περὶ τῶν ἐν Μερόῃ ἱερῶν γραμμάτων*, huc intrusa esse persuasit *Müller*

CLXXIII *Eud.* p. 227, quae voce *κωμικός* vitam terminavit. Cf. Meineke I p. 484 7 seq. Athen. III p. 101, XI p. 468. Hesychii num vita sit, dubium: cf. Daub, de Suid. p. 484

CLXXIV *Eud.* p. 221 10 *γέγραφεν* add. *Eud.*

CLXXV *Eud.* p. 232. Cf. Müller III p. 656 13 *καὶ σοφιστής Eud.* *ὃν — Φιλόβιβλος ἢ* om. *Eud.* pergens *γέγραφε περὶ ἀξιοκτήτων βιβλ.*; *Φιλοβ. πρῶτος* libri *α' Toupius ἢ* corr. *Kusterus τε* pro *περὶ* V

CLXXVI *Eud.* p. 229 18 *Τελμισσεὺς* A *Eud.* *Τελμινσεὺς* E *Τελμισεὺς vulg.* *γέγραφε καὶ περὶ Ὁμ. Eud.* 19 *αὐτοῦ ποιήσεως* libri, corr. *Daub* 20 *ἦν δὲ οὗτος* — exit. non ab Hesychio profecta esse docui Mus. Rhen. XXXV p. 209. Excerpsit Pseudo-Hesych. c. 16 21 *ἐθνῶν* A corr. man. recentior *ὥστε καὶ* corr. *Hemsterhusius καί φασιν* coni. *Daub*, coll. Suid. v. *Δίδυμος* et *Ζήνων*; *καὶ vulg.*

καὶ Ἄτταλον μὲν τὸν βασιλέα Περγάμου διὰ τοῦτο ἔχειν αὐτῷ ἐπιβουλεύοντα, εἰς δὲ τὴν Πυθίαν ἐλθόντα ποτὲ σκώπτειν εἰς τὸ μαντεῖον, καὶ ἐπιγελῶντα ἐρέσθαι, εἰ τὸν ἵππον εὑρήσει. χρησθῆναι δὲ αὐτῷ εὑρήσειν ταχέως. εἶτα ἐκεῖνον διαθρυλῆσαι τοῦτο, ὅτι μηδὲ ἦν αὐτῷ ἵππος, μηδὲ ἀπώλετο. ἀναχωρήσαντα δὲ συλλαβόμενος Ἄτταλος ἐπέταξε κατακρημνισθῆναι· ἐν ᾧ δὲ τόπῳ τοῦτο ἐγένετο, ἐκαλεῖτο Ἵππος ὁ τόπος, καὶ ἔγνω πρὸς τῷ θανάτῳ μὴ ἐψεῦσθαι τὸ λόγιον. οὕτως οὖν ἐνυβρίσας κακῶς ἀπώλετο.]

CLXXVII. *Δείναρχος Κορίνθιος ῥήτωρ, εἷς τῶν μετὰ Δημοσθένους ἐγκριθέντων (υἱὸς τίνος ἐστὶν οὐχ ἱστόρηται), γράψας κατὰ μέν τινας λόγους τοὺς πάντας ρξ', κατὰ δὲ τὸ ἀληθέστερον μόνους ξ', τοὺς πάντας δικανικούς, ὧν οἱ μέν εἰσι δημόσιοι, οἱ δὲ ἰδιωτικοί. [ἐτελεύτησε δὲ οὗτος ἐπιμελητὴς Πελοποννήσου καταστὰς ὑπὸ Ἀντιπάτρου, μετὰ τὸ τελευτῆσαι Ἀντίπατρον Πολυσπέρχοντος αὐτῷ ἐπιβουλεύσαντος.]*

CLXXVIII. *Δεινόλοχος Συρακούσιος ἢ Ἀκραγαντῖνος, κωμικός. ἦν ἐπὶ τῆς ογ' ὀλυμπιάδος, υἱὸς Ἐπιχάρμου, ὡς δέ τινες, μαθητής. ἐδίδαξε δράματα ιδ' Δωρίδι διαλέκτῳ.*

CLXXIX. *Δεξικράτης. οὗτος Ἀθηναῖος κωμικός. δράματα αὐτοῦ εἰσιν Ὑφ' ἑαυτῶν πλανώμενοι, ὡς Ἀθήναιός φησιν ἐν γ' Δειπνοσοφιστῶν . . .*

CLXXX. *Δέξιππος [Δεξίππου] ὁ Ἐρέννιος χρηματίσας, Ἀθηναῖος ῥήτωρ, γεγονὼς ἐπὶ Βαλεριανοῦ καὶ Γαλιή-*

---

4. *εἶτα* in A fere deletum

CLXXVII *Eud.* p. 225 10 *εἷς τῶν* scripsi cum *Eud.* *τῶν — εἷς* *Suid.* 11 *υἱὸς* — exit. om. *Eud.* *υἱὸς — πάντας* om. *Eud.* pergens *συνέθηκε λόγους δικαν.* 14 *ἐτελεύτησε* — exit. om. *Eud.*, ad alterum Dinarchum spectare perspexit *Westerm.* coll. Plut. Phoc. 33

CLXXVIII *Eud.* p. 227, quae om. *ἦν — μαθητής*. Cf. Aelian. Hist. A. VI, 51 *Δεινόλοχος ὁ ἀνταγωνιστὴς Ἐπιχάρμου* et Clinton p. 29 Kr.

CLXXIX Cf. Meineke I p. 492; de vita dixit Daub, de Suid. p. 484, Stud. p. 36 seq. 20 *δρᾶμα αὐτοῦ ἐστιν* corr. *Kusterus* rec. *Westerm.* adversatus est *Meineke* l. c. coll. Suid. v. *Φιλιστίων*, servavi librorum lectionem, cum nonnulla dramatum nomina s. fin. excidisse videantur, quapropter lacunae signum posui; de eodem cf. Athen. III p. 124

CLXXX *Eud.* p. 225. Cf. Eunap. Vit. Soph. I p. 11 Boiss. Tractat Niebuhr p. XXIV, *Δεξίππου* glossam grammaticam esse patet, quae genetivum indicet, cum pater eius Ptolemaeus laudetur Insc. A. III n. 716 (etiam III n. 713). Cf. v. *Ἴστρος*, *Νύμφις*, *Ἀραρώς* in vett. edd. al., Müller III p. 667 23 *χρηματίσας* om. *Eud.* 24 *ῥήτωρ καὶ συγγραφεύς* tit. Attticus, *Βαλλεριανοῦ* **BEM Ald.** *Eud.* *Γαλλιηνοῦ* **A**

νου καὶ Κλαυδίου δευτέρου καὶ Αὐρηλιανοῦ τῶν βασιλέων Ῥωμαίων.

CLXXXI. *Δέξιππος* Κῷος ἰατρός, Ἱπποκράτους μαθητής, ὃς μεταπεμφθεὶς ὑπὸ Ἑκατόμνου τοῦ Καρῶν βασιλέως ἰάσασθαι αὐτοῦ τοὺς παῖδας ἀπογνωσθέντας Μαυσωλὸν καὶ Πιξώδαρον, ἐπὶ ὑποσχέσει ἰάσατο τοῦ παῦσαι τὸν πρὸς Κᾶρας τότε αὐτῷ ἐνεστῶτα πόλεμον. ἔγραψεν ἰατρικὸν βιβλίον α' καὶ περὶ προγνώσεων β'.

CLXXXII. *Δημάδης* Ἀθηναῖος, ῥήτωρ καὶ δημαγωγὸς πανοῦργος καὶ εὐτυχής, πρότερον ναύτης ὤν. ἔγραψεν ἀπολογισμὸν πρὸς Ὀλυμπιάδα τῆς ἑαυτοῦ δωδεκαετίας, ἱστορίαν περὶ Δήλου καὶ τῆς γενέσεως τῶν Λητοῦς παίδων. [οὗτος κατέλυσε τὰ δικαστήρια καὶ τοὺς ῥητορικοὺς ἀγῶνας.] τελευτᾷ δὲ ἐπὶ Ἀντιπάτρου.

CLXXXIII. *Δημάδης* Λακιάδης Ἀθηναῖος ῥήτωρ. τοῦτον εἰσεποίησεν ὁ πρότερος Δημάδης ὁ καὶ δημαγωγὸς ἀπὸ αὐλητρίδος τεχθέντα. πατὴρ δὲ καὶ αὐτὸς Δημέα τοῦ ῥήτορος γέγονεν, ⟨ὃς⟩ καὶ ἀπώλετο ῥιφεὶς εἰς τὴν Ἀμφιπόλεως λίμνην ὑπὸ Κασάνδρου Ἀντιπάτρου τοῦ πατρὸς διαδόχου [οὗτος μετ' Ἀντίπατρον βασιλεύσας Θήβας ἀνέστησε].

---

1 τῶν βασ. Ῥωμ. om. *Eud.*

CLXXXI *Eud.* p. 223 3 Ἱπποκράτου *Eud.* 4 ὃς — πόλεμον om. *Eud.* 5 αὐτῶν **BE** αὐτῷ **M** αὐτοῖς **A** *vulg.* συνεστῶτα *Kusterus* ἐνεστηκότα **E** 7 ἰατρικῶν *Kusterus*

CLXXXII *Eud.* p. 226, quae om. δημαγωγός — ὤν et οὗτος — exit. Tractat Müller IV p. 377 10 εὐφυής *Ruhnken* ἀπολογισμὸν τῆς ἑαυτοῦ δωδεκαετίας, ἱστορίαν — παίδων. τελευτᾷ δὲ κατ' Ὀλυμπιάδα ριε' ἐπὶ Ἀντιπάτρου, ὃς κατέλυσε τὸν δῆμον καὶ τὰ δικ. καὶ τοὺς ῥητορ. ἀγῶνας καὶ μετ' Ἀλέξανδρον βασιλεύσας Θήβας ἀνέστησε *Ruhnken* 11 ἱστορίαν — παίδων ad Hyperidem rettulit *Bernhardy* ἱστορίαν περὶ Δήλου iuniori alicui Demadi dedit *Gutschmid*; idem verba οὗτος — ἀγῶνας post Ἀντιπάτρου collocanda et tanquam lectoris additamentum secludenda putat

CLXXXIII *Eud.* p. 226, quae incipit ἔστι δὲ καὶ ἕτερος Δημ. 15 τοῦτον — exit. om. *Eud.* τοῦτον — τεχθέντα delet *Pluygers* de Demad. p. 5 seq. aliunde huc involasse perspexit *Daub* 17 Δημαίου *vulg.* Δημέου **BE Ald.** Δημέα **AV** 18 ὃς post γέγονεν inserui cum *Bernhard. Westerm.* om. libri 19 Κασάνδρου Ἀντιπάτρου τοῦ πατρὸς διαδόχου corr. *Gutschmid*, Ἀντιπ. τοῦ Κασσ. πατρὸς καὶ διαδ. **A** Κασάνδρου τοῦ Ἀντιπάτρου πατ. διαδ. *vulg.*; *Gutschmidio* debetur etiam οὗτος p. Δημάδης, quod habent libri. Verba οὗτος — exit. eadem manu addita esse, qua in priore vita οὗτος — ἀγῶνας, persuasit *Gutschmid* (coll. verborum ordine cod. **A**) ὃς μετ' Ἀντίπατρον *Pluygers* p. 8 *Westerm.* om. libri,

CLXXXIV. *Δημήτριος Ἰλιεὺς* ἱστορικός. ἔγραψε Τρωικὰ ἐν βιβλίοις εἴκοσι.

CLXXXV. *Δημήτριος ὁ ἐπίκλην Ἰξίων*, γραμματικὸς Ἀδραμυττηνός, γεγονὼς κατὰ τοὺς Αὐγούστου τοῦ Καίσαρος χρόνους, ὃς διέτριψεν ἐν Περγάμῳ. ἐπεκλήθη δὲ τοῦτο, ὡς μέν τινες, διότι λεπίδας χρυσᾶς κλέπτων τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῆς Ἥρας ἀγάλματος ἐφωράθη, ὡς δὲ ἄλλοι, ὅτι ἀπεσύλησεν Εὐριπίδειον Φιλότιμον τὸ δρᾶμα ἔχον τὸν Ἰξίονα, ἕτεροι δέ, ὅτι τῷ διδασκάλῳ Ἀριστάρχῳ ἀντήρισεν, ὥσπερ ὁ Ἰξίων εὐεργετήσασιν αὐτὸν τοῖς θεοῖς ἀχαριστεῖν ἐπεχείρησεν. ἔγραψε [δὲ πολλὰ] περὶ τῶν εἰς μι ληγόντων ῥημάτων, περὶ ἀντωνυμιῶν, εἰς Ὅμηρον ἐξήγησιν, εἰς Ἡσίοδον ὁμοίως καὶ ἄλλα.

CLXXXVI. *Δημήτριος Φανοστράτου Φαληρεύς* (Φάληρον δὲ λιμὴν τῆς Ἀττικῆς), ὃς τὸ πρῶτον Φανὸς ἐκαλεῖτο φιλόσοφος περιπατητικός. [γέγραφε φιλόσοφά τε καὶ ἱστορικὰ καὶ

---

lacunam indicaverunt *Bernhardy Bekker*. Ceterum ordinem totius vitae ex **A** restituit *Gaisford*, vulgo enim Δημ. Λακιάδης — καὶ διαδόχου s. fin. proximi Suidae articuli post ἐπ' Ἀλεξάνδρου legebantur, reliqua post Ἀντιπάτρου sic: Δημάδης, μετ' Ἀντίπατρον βασιλεύσας. Θήβας ἀνέστησε, Δημαίου — ἐπ' Ἀλεξάνδρου

CLXXXIV accessit ex *Eud.* p. 221, quam Eustath. p. 1696 compilasse putat *Pulch* p. 80; itaque de fonte dubitandum. Fortasse non diversus est a Demetrio Scepsio, qui triginta voluminibus conscripsit Τρωικὸν διάκοσμον (cf. Strabo XII p. 603, Müller IV p. 382). Ab Hesychio vitam non profectam esse putat *Daub*, totam vitam ex Ptolemaei Hephaestionis commenticiis historiis fluxisse putat *Gutschmid*

CLXXXV *Eud.* p. 229. Cf. Diog. V, 84 4 Ἀτραμυττηνός *vulg. Eud.* Ἀδραμυττηνός **AV** ἐπὶ Αὐγούστου τοῦ Καίσ. *Eud.* 5 ὃς διέτριψεν — ἐπεχείρησεν om. *Eud.* post χρόνους excidisse verba καὶ πρότερον suspicatus est *Rohde*, Mus. Rhen. XXXIII p. 168 not. 6 coll. Suid. v. Τρύφων. De aetate, qua vixerit, cf. Scheurleer, de Dem. Magn. p. 58 seq., ineptit *Maass*, Biogr. p. 32 7 ἐπεκλήθη — ἐφωράθη descripsit *Pseudo-Hesych.* c. 20 8 Ἰξίωνα **ABE** 9 ἀντίρησεν **A** 11 δὲ πολλὰ expunxi cum *Eud.* πολλὰ add. **A** δὲ om. **V** δὲ πολλά· *Daub* 12 verba καὶ ἄλλα, quae libri *Suid.* et *Eud.* post ῥημάτων praestant, s. fin. articuli rectius transposui εἰς Ὅμ. καὶ Ἡσ. ἐξήγησιν *Eud.* εἰς — ὁμοίως om. **V**

CLXXXVI Cf. Müller II p. 362. Aut tota vita Hesychio abiudicanda est, cum praesertim *Eud.* p. 235 Diogenis Laertii excerpta exhibeat, aut certe nonnulla expungenda videntur, potissimumque verba γέγραφε — γέγονε, quae ad verbum ex Diog. V, 80 descripta sunt, et οὕτω — exit., quorum pars legitur apud Pseudo-Hesych. c. 15, pars apud Diog. V, 75. Omnino cf. Mus. Rhen. XXXV p. 209 15 καὶ ῥητορικὰ ex duobus Par. add. *Kusterus*, om. **BE** et vett. edd.

ῥητορικὰ καὶ πολιτικὰ καὶ περὶ ποιητῶν. ἠκροάσατο δὲ Θεοφράστου, καὶ δημαγωγὸς Ἀθήνησι γέγονε.] συνέγραψε [δὲ] συχνὰ βιβλία. [οὕτω δὲ ἦν σφόδρα εὐπρεπής, ὡς καὶ διαβολὴν λαβεῖν ὅτι γέγονεν ἐρώμενος Κλέωνος, καὶ προσαγορευθῆναι ὑπό τινων αὐτὸν Λαμπετὼ καὶ Χαριτοβλέφαρον. εἰς μέγα δὲ ἀρθεὶς δόξης καὶ ἐπικρατείας ὑπὸ τοῦ φθόνου κατεστρατηγήθη, καὶ ἐξελαθεὶς ὑπὸ Ἀθηναίων εἰς Αἴγυπτον ἦλθε, καὶ παρὰ τῷ σωτῆρι Πτολεμαίῳ διατρίβων δηχθεὶς ὑπὸ ἀσπίδος ἀπέθανε, καὶ ἐτάφη ἐν τῷ Βουσιρίτῃ νομῷ, πλησίον Διοσπόλεως τῆς ἐν τοῖς ἕλεσιν.]

CLXXXVII. *Δημοκήδης* Καλλιφῶντος, ἱερέως ἐν Κνίδῳ γενομένου Ἀσκληπιοῦ, Κροτωνιάτης ἰατρός, ὃς ἐν Αἰγίνῃ ἰάτρευσέ τε καὶ ἔγημε, καὶ Πολυκράτην τὸν Σάμου τύραννον ἰάτρευσεν ἐπὶ χρυσίου ταλάντοις δύο, καὶ ὑπὸ Δαρείου τοῦ Πέρσου μετεπέμφθη, καὶ συνεγένετο αὐτῷ χρόνον ἱκανόν. ἔγραψεν ἰατρικὸν βιβλίον.

CLXXXVIII. *Δημόκριτος* Ἡγησιστράτου (οἱ δὲ Ἀθηνοκρίτου ἢ Δαμασίππου), γεγονὼς ὅτε καὶ Σωκράτης ὁ φιλόσοφος, κατὰ τὴν οζʹ ὀλυμπιάδα (οἱ δὲ κατὰ τὴν πʹ φασίν), Ἀβδηρίτης ἐκ Θρᾴκης, φιλόσοφος, μαθητὴς κατά τινας Ἀναξαγόρου καὶ Λευκίππου, ὡς δέ τινες, καὶ Μάγων καὶ Χαλδαίων Περσῶν. ἦλθε γὰρ καὶ εἰς Πέρσας καὶ Ἰνδοὺς καὶ Αἰγυπτίους, καὶ τὰ παρ' ἑκάστοις ἐπαιδεύθη σοφά, εἶτα ἐπανῆλθε, καὶ τοῖς ἀδελφοῖς συνῆν Ἡροδότῳ καὶ Δαμάσῳ. ἦρξε δὲ ἐν Ἀβδήροις διὰ τὴν ἑαυτοῦ σοφίαν τιμηθείς. μαθη-

---

1 ἠκροάσατο — βιβλία om. V 3 οὕτως A οὗτος recte *Daub* 4 Κλέωνος scripsi cum Diog. V, 76 Νέωνος codd. *Par.* et E νέος ὢν *vulg.* 8 πτωλεμαίῳ, ut solet, A 10 ἕλεσιν A ἕλεσι rel.

CLXXXVII om. *Westerm. Eud.* p. 224, quae om. Καλλιφῶντος — Ἀσκληπιοῦ et ὃς — ἱκανόν. De eodem agitur Athen. XII p. 522 14 τοῦ Πέρσου om. V 16 ἔγραψεν. — exit. V ἔγραψεν ἰατρικὰ βιβλία δέκα *Eud.*, quod in nostris Suidae exemplaribus casu intercidisse coniecit *Daub* ἰατρικῶν *Daub*. Sequuntur apud Suidam uberiores narrationes haustae ex Herodot. III, 129 et 133

CLXXXVIII Cf. Steph. Byz. v. Ἄβδηρα. Cf. Müller II p. 24 19 κατὰ τὴν — φασίν om. V 20 κατά τινας om. V 21 καὶ ante Περσῶν inseruit *Bernhardy* Περσῶν — Δαμάστῃ om. V Περσῶν del. *Daub* 22 ἦλθε — ἰατρός fortasse lectori debentur, qui Diog. IX, 7 compilavit 23 παρ' ἑκάστης A 24 Δαμάστῃ libri Δαμάσῳ corr. *Menag.* ad Diog. IX, 39, *Sturz*, Hellan. p. 15 coll. Plin. hist. n. XVIII, 35 25 ὑπῆρξε *Daub* διὰ τὴν σοφίαν αὐτοῦ, οὗ ἀκροατὴς καὶ μαθητὴς Μητρόδωρος ὁ V

τῆς δὲ αὐτοῦ διαφανὴς ἐγένετο Μητρόδωρος ὁ Χῖος, οὗ πάλιν ἀκροαταὶ Ἀνάξαρχος καὶ Ἱπποκράτης ὁ ἰατρός. ἐπεκλήθη δὲ Σοφία ὁ Δημόκριτος, καὶ Γελασῖνος [δὲ] διὰ τὸ γελᾶν πρὸς τὸ κενόσπουδον τῶν ἀνθρώπων. γνήσια δὲ αὐτοῦ βιβλία εἰσὶ δύο, ὅ τε μέγας διάκοσμος καὶ τὸ περὶ φύσεως κόσμου. ἔγραψε δὲ καὶ ἐπιστολάς.

CLXXXIX. *Δημοσθένης Ἀθηναῖος, υἱὸς Δημοσθένους καὶ Κλεοβούλης, ῥήτωρ, τῶν δήμων Παιανιεύς, ἐπιμελὴς μᾶλλον ἢ εὐφυής, ὡς Ἕρμιππος ἱστορεῖ, καὶ πρὸς τὰς ἡδονὰς ἀκόλαστος, ὡς καὶ τοῦτό φησιν ὁ αὐτός. ὅθεν καὶ νέος μὲν ὢν Βάταλος ἐκλήθη ὡς καὶ γυναικείᾳ ἐσθῆτι πολλάκις χρησάμενος, Ἀργὰς δὲ μετὰ τὸ εἰς ἄνδρας τελέσαι, ὅπερ ἐστὶν ὄνομα ὄφεως. ἐπεθύμησε δὲ ῥητορικῆς Καλλίστρατον θεασάμενος τὸν ῥήτορα ὑπὲρ Ὠρωπίων λέγοντα. διήκουσε δὲ Ἰσαίου τοῦ Ἰσοκράτους μαθητοῦ, καὶ τοῖς λόγοις ἐχρῆτο Ζωίλου τοῦ Ἀμφιπολίτου σοφιστεύοντος ἐν Ἀθήναις, καὶ Πολυκράτους, καὶ Ἀλκιδάμαντος τοῦ Γοργίου μαθητοῦ, καὶ αὐτοῦ μέντοι Ἰσοκράτους. συνεφιλολόγησε δὲ Αἰσίωνι τῷ Ἀθηναίῳ καὶ Θεοπόμπῳ τῷ Χίῳ φιλοσόφῳ, διηκροάσατο δὲ καὶ Εὐβουλίδου τοῦ διαλεκτικοῦ καὶ Πλάτωνος. ἐτελεύτησε δὲ φυγὼν εἰς Καλαυρίαν ἐν τῷ τοῦ Ποσειδῶνος ἱερῷ διὰ τὸν Μακεδόνα Ἀντίπατρον, προσενεγκάμενος φάρμακον τὸ ἐν τῷ δακτυλίῳ, ἔτη βιώσας ξβʹ.*

CXC. *Δημοσθένης Θρᾷξ. οὗτος ἔγραψε μετάφρασιν Ἰλιάδος πεζῷ λόγῳ, ἐπιτομὴν τῶν Δαμαγήτου τοῦ Ἡρακλεώτου, περὶ διθυραμβοποιῶν, μετάφρασιν εἰς τὴν Ἡσιόδου θεογονίαν.*

---

1 *τοῦ δὲ* om. *πάλιν* **V** 2 falsum id esse de Hippocrate Coo narratum monuit *Reinesius*, his adiunxit Suidas excerpta ex Diog. IX, 37 et 42. Ceterum cf. Suidae glossam *κρατυντήρια* ex Diogene l. c. petitam: *ἔγραψε Δημ. ὁ Ἀβδ. βιβλίον, ὅπερ ἐστὶν ἐπικριτικὸν πάντων τῶν γραφέντων αὐτῷ βιβλίων* 3 *δὲ* ex **A** add. *Gaisf.* 4 *δὲ* post *γνήσια* et *ἔγραψε* om. **V**

CLXXXIX 8 *τὸν δῆμον vulg.* *τῶν δήμων* **AV** 9 de *εὐφυής* cf. *Δημάδης* et coni. *Ruhnken.* *πρὸς* add. **AV**. om. rel. 11 *καὶ* ante *γυν.* add. **A** om. rel. 12 *ἄνδρα* **A** 15 *ἡσαίου* **V** 17 *Γρηγορίου* **V**, qui mox om. *καὶ αὐτοῦ — Ἰσοκράτους*

CXC Cf. Daub, Stud. p. 85 seq. 24 *μεταβολὰς Ὀδυσσείας* coni. *Valckenaer*, Op. II p. 116 verba *καὶ Ὀδυσσείας* post *Ἰλιάδος* inserenda putavit *Lehrs*, Pindarscholien p. 51 25 *τοῦ Δαμ. vulg.* **B** *τῶν Δαμ.* **AV** de *Δαμ. Ἡρ.* cf. v. *Τιμαγένης* 26 de hoc libro cf. meam scholiorum Hesiodeorum editionem p. 141

CXCI. *Διαγόρας Τηλεκλείδου ἢ Τηλεκλύτου Μήλιος, φιλόσοφος καὶ ᾀσμάτων ποιητής, ὃν εὐφυᾶ θεασάμενος Δημόκριτος ὁ Ἀβδηρίτης ὠνήσατο αὐτὸν δοῦλον ὄντα μυρίων δραχμῶν, καὶ μαθητὴν ἐποιήσατο. ὁ δὲ καὶ τῇ λυρικῇ ἐπέθετο, τοῖς χρόνοις ὢν κατὰ Πίνδαρον καὶ Βακχυλίδην, Μελανιππίδου δὲ πρεσβύτερος· ἤκμαζε τοίνυν οη′ ὀλυμπιάδι. ἐπεκλήθη δὲ ἄθεος, διότι τοῦτο ἐδόξαζεν ἀφ' οὗ τις ὁμότεχνος, αἰτιαθεὶς ὑπ' αὐτοῦ, ὡς δὴ παιᾶνα ἀφελόμενος ὃν αὐτὸς ἐπεποιήκει, ἐξωμόσατο μὴ κεκλοφέναι τοῦτον, μικρὸν δὲ ὕστερον ἐπιδειξάμενος αὐτὸν εὐημέρησεν. ἐντεῦθεν οὖν ὁ Διαγόρας λυπηθεὶς ἔγραψε τοὺς καλουμένους ἀποπυργίζοντας λόγους, ἀναχώρησιν αὐτοῦ καὶ ἔκπτωσιν ἔχοντας τῆς περὶ τὸ θεῖον δόξης. κατοικήσας δὲ Κόρινθον ὁ Διαγόρας αὐτόθι τὸν βίον κατέστρεψεν.*

CXCII. *Δίδυμος Ἀτήιος [ἢ Ἄττιος] χρηματίσας, φιλόσοφος Ἀκαδημαϊκός. πιθανῶν καὶ σοφισμάτων λύσεις ἐν βιβλίοις β′, καὶ ἄλλα πολλά.*

CXCIII. *Δίδυμος Διδύμου ταριχοπώλου, γραμματικὸς Ἀριστάρχειος, Ἀλεξανδρεύς, γεγονὼς ἐπὶ Ἀντωνίου καὶ Κικέρωνος καὶ ἕως Αὐγούστου, Χαλκέντερος κληθεὶς διὰ τὴν περὶ τὰ βιβλία ἐπιμονήν. φασὶ γὰρ αὐτὸν συγγεγραφέναι ὑπὲρ τὰ τρισχίλια καὶ πεντακόσια βιβλία.*

CXCI Cf. Steph. Byz. v. *Μῆλος* 1 *Μιλήσιος* **ABVEM** corr. *Gaisford* *σοφιστὴς ἢ φιλ.* **E** *καὶ — ποιητής* om. **V** 2 *ὃν* — exit. exhibet *Pseudo-Hesych.* c. 17; eadem fortasse verba Hesychio adiudicanda sunt 3 *δοῦλον*: *Wachsmuth*, Symb. p. 141 5 *κατὰ* corr. *Kusterus* *μετὰ* **A** *vulg. Bernhardy*; cf. Clinton, p. 41 Kr. 6 *Μελανιππίδου — ὀλυμπιάδι* om. vett. edd. et **BEV** ex **A** add. *Kusterus*, leguntur in **Vat. Pearson.**, sed in **A** dilucide scriptum esse *Μελανιππίδης* recte monuit *Gaisford* 7 *ὃς ἐπεκλ.* **V** *καὶ ἐπεκλ.* **A** *διότι — λυπηθείς*, et *καλουμένους* et *ἀναχώρησιν αὐτοῦ* om. *vulg.* ex **A** et **Vat. Pearson.** revocavit *Kusterus*; eadem etiam *Pseudo-Hesych.* praebet, qui om. *καλουμένους* et *ἀναχώρησιν αὐτοῦ* 12 *ἔκπτυξιν* corr. *Hemsterhusius* 73 *ὁ Διαγ.* solus **A**, ut videtur, *ὁ* om. rel. 14 *κατέτρεψε* **V** *κατέστρεψεν* **A**

CXCII *Eud.* p. 234,. quae incipit *Διδ. Ἀτήϊος, φιλ. Ἀκαδ.* om. *ἢ Ἄττιος*. Cf. Unters. p. 51, Diels, Doxogr. p. 86 seq., qui post *πιθανῶν* numerum excidisse putat 15 *Ἄρειος* pro *Ἄττιος* ex *Euseb.* pr. ev. XV, 15 coni. Ionsius, hist. scr. ph. III, 1 laudatus *Reinesio* *Αἴτιος* vel *Ἀέτιος* *Toupius*, *ἢ Ἄττιος* correcturam lectoris esse vidit *Bernhardy* 16 *περὶ πιθανῶν* vel *πιθανά* *Daub*

CXCIII *Eud.* p. 230 19 *Ἀντωνίνου vulg.* corr. *Kusterus* 20 *Χαλκέντερος* seq. descripsit *Pseudo-Hesych.* c. 21 22 *καὶ* om. **A**

CXCIV. *Δίδυμος νέος Ἀλεξανδρεύς, γραμματικός, ὃς ἐσοφίσευσεν ἐν Ῥώμῃ. ἔγραψε πιθανά, περὶ ὀρθογραφίας, καὶ ἄλλα πλεῖστα καὶ ἄριστα.*

CXCV. *Δίδυμος ὁ Κλαύδιος χρηματίσας, γραμματικός. περὶ τῶν ἡμαρτημένων παρὰ τὴν ἀναλογίαν Θουκυδίδῃ, περὶ τῆς παρὰ Ῥωμαίοις ἀναλογίας, ἐπιτομὴν τῶν Ἡρακλέωνος, καὶ ἄλλα τινά.*

CXCVI. *Δίδυμος ὁ τοῦ Ἡρακλείδου, γραμματικός, ὃς διέτριψε παρὰ Νέρωνι καὶ ἐχρηματίσατο, μουσικός τε ἦν λίαν καὶ πρὸς μέλη ἐπιτήδειος.*

CXCVII. *Δίδυμος Ἀλεξανδρεύς. γεωργικὰ ἐν βιβλίοις ιε΄.*

CXCVIII. *Δικαίαρχος Λακεδαιμόνιος, γραμματικός, ἀκροατὴς Ἀριστάρχου.*

CXCIX. *Δικαίαρχος Φειδίου, Σικελιώτης ἐκ πόλεως Μεσσήνης, Ἀριστοτέλους ἀκουστής, φιλόσοφος καὶ ῥήτωρ καὶ γεωμέτρης. καταμετρήσεις τῶν ἐν Πελοποννήσῳ ὀρῶν, Ἑλλά-*

CXCIV *Eud.* p. 230, quae incipit *ὁ δεύτερος, Ἀλεξ. καὶ αὐτός, ὃς καὶ ἐσοφ. ἐν Ῥώμῃ. ἔγραψε* seq. et s. fin. *καὶ ἄλλα.* 2 Cf. Bernhardy: „Incerta horum titulorum fides. Nam primum quin *Πιθανά* ad Didymum Areum debeant redire non ambigimus. Deinde *περὶ ὀρθογραφίας* etsi nolim aspernari, *περὶ γεωγραφίας* tamen scripsit Paris. apud Brequign. p. 16. Denique *καὶ ἄλλα πλεῖστα καὶ ἄριστα* quis dubitet Aristarcheo laudatissimo vindicare? Accedit quod Eud. nescit *πλεῖστα καὶ ἄριστα.* Contra suspicamur totum argumentum, quod gl. *Δίδ. ὁ Κλαύδιος* continetur, ad Didymum iuniorem pertinere cuius memoria bis fere finibus, nisi fallor, debuit circumscribi: *Δίδ. ὁ Κλαύδ. χρημ. Ἀλ., ὃς ἐσοφ. ἐν Ῥώμῃ. ἔγραψε περὶ ὀρθογραφίας, περὶ τῶν ἡμαρτ.* seq." Rectius iudicaverunt Schmidt, Did. p. 3 et 345, Daub, Stud. p. 88 seq.

CXCV *Eud.* p. 230. Cf. v. *Ἡρακλέων* 4 *χρηματίσας* om. **V** *ὁ καὶ Κλ. ὀνομαζόμενος Eud. ὁ* om. **V** 6 *ἐπιτομὴν τῶν Ἡρ. ὀνομάτων* tentavit *Rohde*, de Poll. font. p. 13 not. 3

CXCVI *Eud.* p. 230, quae hanc vitam exhibet *ὁ τρίτος, ὁ τοῦ Ἡρ. ἐπὶ Νέρωνος, οὐ μόνον γραμμ., ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ ἄκρον μουσικὸς καὶ* seq.

CXCVII Fabricius, Bibl. Gr. XIII p. 141

CXCVIII Cf. Müller II p. 225, Daub, Stud. p. 96 13 *Ἀριστοτέλους* mavult *Nicolai*, Lit. Gr. II p. 267. Idem enim esse videtur, quem Aristophanes reprehendit apud Athen. III p. 85

CXCIX *Eud.* p. 234, cf. Müller l. c. 14 *Σικελειώτης* **A** *Σικελιώτης* — *ἀκουστής* et *καὶ νόμος* — exit. om. *Eud.* Hac forma vita ab Hesychio profecta esse nequit, cum scripta Dicaearchi bis memorentur, quod Hesychium non decet. Cf. *Ἀνακρέων*, et quae ibi dixi. Potius Eudociae fides habenda, quae sic pergit: *ἔγραψε καταμετρήσεις τῶν ἐν Πελοπ. ὀρῶν, Ἑλλάδος βίον ἐν τρισὶ βιβλίοις καὶ Σπαρτιατῶν πολιτείαν.* 15 *Μεσσήνης* **A** *Μεσήνης vulg.* 16 de *καταμετρήσεις* cf. Plin. hist. n. II, 65

δος βίον ἐν βιβλίοις γ'. οὗτος ἔγραψε τὴν πολιτείαν Σπαρτιατῶν. [καὶ νόμος ἐτέθη ἐν Λακεδαίμονι καθ' ἕκαστον ἔτος ἀναγινώσκεσθαι τὸν λόγον εἰς τὸ τῶν ἐφόρων ἀρχεῖον, τοὺς δὲ τὴν ἡβητικὴν ἔχοντας ἡλικίαν ἀκροᾶσθαι. καὶ τοῦτο ἐκράτησε μέχρι πολλοῦ.]

CC. *Δικαιογένης* [ὄνομα κύριον, ὃς] τραγῳδίας καὶ διθυράμβους ἔγραψεν.

CCI. *Δίκτυς* ἱστορικός. ἔγραψεν ἐφημερίδα (ἔστι δὲ τὰ μεθ' Ὅμηρον καταλογάδην ἐν βιβλίοις θ'), Ἰλιακά, Τρωικοῦ διακόσμου. οὗτος ἔγραψε τὰ περὶ τῆς ἁρπαγῆς Ἑλένης καὶ περὶ Μενελάου καὶ πάσης Ἰλιακῆς ὑποθέσεως.

[ὅτι ἐπὶ Κλαυδίου τῆς Κρήτης ὑπὸ σεισμοῦ κατενεχθείσης, καὶ πολλῶν τάφων ἀνεωχθέντων, εὑρέθη ἐν ἑνὶ τούτων τὸ σύνταγμα τῆς ἱστορίας Δίκτυος, τὸν Τρωικὸν περιέχον πόλεμον, ὅπερ λαβὼν Κλαύδιος ἐξέδωκε γράφεσθαι.]

---

2 haec aliunde fluxisse exposui Mus. Rhen. XXXV p. 209

CC *Eud.* p. 228. Cf. Harpocrat. s. v., quem Hesychius sive Suidas compilavit 6 ὃς melius om. *Eud.* τραγῳδίας οὗτος ποιητής Harpocrat. *Westerm.*

CCI *Eud.* p. 221 in multis discrepans, quacum conspirat cod. Paris. 2600 apud Miller. Périple p. 311. Cf. *Zonar.* p. 507. Librarium huius codicis ex Violario sua hausisse dixi Unters. p. 91. Contrarium putat — at minime probavit — *Pulch* p. 54 seq. Ceterum quod apud Cyriac. Anconitan. Epigramm. repert. per Illyriam p. XXXXII (Romae 1645) legitur Δίκτυος ἢ Ὀδίτου significare illud ὀπαδὸς Ἰδομ. Eudociae suspicatus est *Daub.* Nec magis probabiliter *Pulch* p. 58 Ὁ δίτης olim pro ὁ Δίκτυς scriptum fuisse putavit coll. cod. Bernensi apud Dict. ed. Meister. p. V 8 ὀπαδὸς Ἰδομενέως add. *Eud.* ἐφημερίδας ex Schol. in Hermog. 4 p. 43 rhet. gr. coni. *Meursius* ἔτι δὲ **Vat. Pearson.**, quod commendat *Kusterus.* Codicum lectio sensu cum careat, varia remedia tentaverunt critici: ἐφημερίδα (ἔστι δὲ τὰ μεθ' Ὅμηρον καταλογάδην ἐν βιβλίοις θ', Ἰλιακά) Τρωικοῦ διακόσμου *Perizonius* ἐφημερίδα, ἔτι δὲ — Ἰλιακὰ ἢ περὶ Τρωικ. διακ. *Kusterus*, ἐφημερίδα Τρωικοῦ διακόσμου· ἔστι δὲ Ἰλιακὰ τὰ μεθ' Ὅμηρον καὶ τὰ περὶ τῆς ἁρπαγῆς *Bernhardy* 9 καθ' Ὅμ. *Gutschmid* Ἰλιακὰ pro Ἰταλικὰ corr. *Leo Allatius* Τρ. διακόσμου θ' *Gutschmid* 10 hanc narrationis formam Hesychium non decere dixi ad v. Ἀνακρέων, Δικαίαρχος al. 12 Δίκτυς lemma iteratur in codd. ὅτι seq. sic ab Hesychio exponi non poterant, meliora praestat *Eud.*: τούτου ἱστορία εὑρέθη ἐπὶ Κλαυδίου, οἱ δ' ἐπὶ Νέρωνος, βασιλέως Ῥωμαίων, τῆς Κρήτης ὑπὸ σεισμοῦ κατενεχθείσης καὶ πολλῶν μνημείων ἀνεωχθέντων, ὧν ἐν ἑνὶ εὕρητο γεγραμμένον βιβλίον γράμμασι Φοινίκων καὶ μεθερμηνεύθη ἐν τῇ Ἀττικῇ γλώσσῃ, πεμφθὲν τῷ βασιλεῖ, οὗ τῷ προστάγματι Σεπτημῖνός τις Ῥωμαῖος, σοφὸς ἑκατέραν τὴν γλῶτταν, εἰς τὴν Ῥωμαϊκὴν φωνὴν μετήνεγκεν 12 ἐπὶ Κλταδίου **Ald.** 14 περιέχων **A**

CCII. *Διογενειανὸς Ἡρακλείας Πόντου, γραμματικός, γεγονὼς ἐπὶ Ἀδριανοῦ βασιλέως.*

CCIII. *Διογενειανὸς Ἡρακλείας ἑτέρας, οὐ τῆς Πόντου, γραμματικός, γεγονὼς καὶ αὐτὸς ἐπὶ Ἀδριανοῦ βασιλέως. ἐπιστατέον δέ, μήποτέ ἐστιν ὁ ἐκ τῆς Ἀλβάκης Ἡρακλείας τῆς ἐν Καρίᾳ ἰατρός· ἦν γὰρ οὗτος παντοίως λόγιος. οὐ γὰρ εὗρον ῥητῶς τὸ ἐξ Ἡρακλείας αὐτὸν εἶναι τῆς ἐν Πόντῳ, ἀλλ' οὕτω παρά τισι δεδόξασται. ἔστιν αὐτῷ βιβλία ταῦτα· λέξις παντοδαπὴ κατὰ στοιχεῖον ἐν βιβλίοις ε΄ (ἐπιτομὴ δέ ἐστι τῶν Παμφίλου λέξεων βιβλίων ε΄ καὶ ϙ΄ καὶ τῶν Ζωπυρίωνος), ἐπιγραμμάτων ἀνθολόγιον, περὶ ποταμῶν, λιμνῶν, κρηνῶν, ὀρῶν, ἀκρωρειῶν, περὶ παροιμιῶν κατὰ στοιχεῖον ἐπίτομον ἀναγραφήν, συναγωγὴν καὶ πίνακα τῶν ἐν πάσῃ τῇ γῇ πόλεων καὶ τὰ λοιπά.*

CCIV. *Διογένης ἢ Οἰνόμαος Ἀθηναῖος τραγικός. | γέγονεν ἐπὶ τῆς τῶν λ΄ καταλύσεως. | δράματα αὐτοῦ Ἀχιλλεύς, Ἑλένη, Ἡρακλῆς, Θυέστης, Μήδεια, Οἰδίπους, Χρύσιππος, Σεμέλη.*

CCV. *Διογένης [ἢ Διογενειανὸς] Κυζικηνὸς γραμματι-*

CCII Cf. Daub, Stud. p. 97 seq. 2 *ἐπὶ Ἀδριανοῦ — γραμματικὸς* insequentis vitae ex **AV** restituit *Gaisford*, om. edd. vett. *Eud.*

CCIII *Eud.* p. 231, quae melius unum agnoscit grammaticum (cum *vulg.*), ex quo errantes duos fecisse librarii videntur. Cf. Weber, Philol. Suppl. III p. 469 not. 35, Rohde, Mus. Rhen. XXXIII p. 180 not. 3, Unters. p. 66 not. 10. *Διογεν. Ἡρ. Πόντου, γραμμ. ἐπὶ Ἀδριανοῦ ἢ ἐκ τῆς ἐν Καρίᾳ κατὰ Λυσίμαχον βιβλία αὐτοῦ φέρονται. λέξεις παντοδαπαὶ* etc. *Eud.* reliquis omissis, cuius verba rectius sic transponas, ut verba *γραμματικὸς ἐπὶ Ἀδριανοῦ* post *Λυσίμ.* collocentur 5 *ἐπιστητέον vulg. ἐπιστατέον* **A** 7 *παντοίοις λόγοις vulg. παντοῖος λόγος* **ABDE**; quod scripsi coni. *Toupius* coll. *Διονύσιος Ἀλ., παντοῖος λόγους* suasit *Bernhardy* 9 *λέξεις παντοδαπαί vulg. λέξις παντοδαπή* **A** 11 *κρημνῶν vulg.* **BEM** Ald. *Eud.* 12 *παροιμιῶν* corr. *Schottus* praef. ad Paroem. (Corpus Paroem. I p. XXVII) *ποταμῶν* libri *vulg.* 13 *τῇ* om. **A**

CCIV *Eud.* p. 228. Cf. Welcker, Gr. Trag. p. 1035. Hunc poetam Cynicum esse ex Diog. VI, 80 conclusit Rohde, Mus. Rhen. XXXIV p. 620 seq., qui Cynicum ipsum a. 403 natum esse docuit. Itaque poetam tragicum finxisse videtur Hesychius vel is, quem compilavit 15 *ἢ Οἰνόμαος* suspect. *Burmann.* ad Ovid. Trist. II, 385 atque aliis *γέγονεν — καταλύσεως*, om. *Eud.* seclusit *Westerm.* 16 *Ἀχιλλεὺς — Χρύσιππος* Sinopensi Diogeni dedit Diog. VI, 80 18 *Σεμέλη* accessit ex Athen. XIV p. 636

CCV Cf. Müller IV p. 391, quem secutus sum

κός. ἔγραψε πάτρια Κυζίκου, περὶ τῶν ἐν τοῖς βιβλίοις σημείων, περὶ ποιητικῆς, περὶ στοιχείων.

CCVI. *Διόδωρος καὶ αὐτὸς κωμικός. τῶν δραμάτον αὐτοῦ ἐστιν Αὐλητρίς, ὡς Ἀθήναιος ἐν τῷ ι´ τῶν Δειπνοσοφιστῶν λέγει. ἐν δὲ τῷ ιβ´ φησίν, ὅτι καὶ Ἐπίκληρος καὶ Πανηγυρισταί.*

CCVII. *Διόδωρος μονάζων, ἐν τοῖς χρόνοις Ἰουλιανοῦ καὶ Οὐάλεντος ἐπισκοπήσας Ταρσῶν τῆς Κιλικίας. οὗτος ἔγραψεν, ὥς φησι Θεόδωρος ἀναγνώστης ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ ἱστορίᾳ, διάφορα. εἰσὶ δὲ τάδε· ἑρμηνεῖαι εἰς τὴν παλαιὰν πᾶσαν, γένεσιν, ἔξοδον καὶ ἐφεξῆς, εἰς ψαλμοὺς καὶ εἰς τὰς δ´ βασιλείας, εἰς τὰ ζητούμενα τῶν παραλειπομένων, εἰς τὰς παροιμίας, τίς διαφορὰ θεωρίας καὶ ἀλληγορίας, εἰς τὸν ἐκκλησιαστήν, εἰς τὸ ᾆσμα τῶν ᾀσμάτων, εἰς τοὺς προφήτας, χρονικὸν διορθούμενον τὸ σφάλμα Εὐσεβίου τοῦ Παμφίλου περὶ τῶν χρόνων, εἰς τὰ δ´ εὐαγγέλια, εἰς τὰς πράξεις τῶν ἀποστόλων, εἰς τὴν ἐπιστολὴν Ἰωάννου τοῦ εὐαγγελιστοῦ, περὶ τοῦ εἷς θεὸς ἐν τριάδι, κατὰ Μελχισεδεκιτῶν, κατὰ Ἰουδαίων, περὶ νεκρῶν ἀναστάσεως, περὶ ψυχῆς, κατὰ διαφόρων περὶ αὐτῆς αἱρέσεων, πρὸς Γρατιανὸν κεφάλαια, κατὰ ἀστρονόμων καὶ ἀστρολόγων καὶ εἱμαρμένης. περὶ σφαίρας καὶ τῶν ζ´ ζωνῶν καὶ τῆς ἐναντίας τῶν ἀστέρων πορείας. περὶ τῆς Ἱππάρχου σφαίρας, περὶ προνοίας, κατὰ Πλάτωνος περὶ θεοῦ καὶ θεῶν, περὶ φύσεως καὶ ὕλης, ἐν ᾧ τί τὸ δίκαιόν ἐστι, περὶ θεοῦ καὶ ὕλης Ἑλληνικῆς πεπλασμένης, ὅτι αἱ ἀόρατοι φύσεις οὐκ ἐκ τῶν στοιχείων ἀλλ' ἐκ μηδενὸς μετὰ τῶν στοιχείων ἐδημιουργήθησαν, πρὸς Εὐφρόνιον φιλόσοφον, κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν, κατὰ Ἀριστοτέλους περὶ σώματος οὐρανίου, πῶς θερμὸς ὁ ἥλιος, κατὰ τῶν λεγόντων ζῷον τὸν οὐρανόν, περὶ τοῦ πῶς ἀεὶ μὲν ὁ δημιουργός, οὐκ ἀεὶ δὲ τὰ δημιουργήματα, πῶς τὸ θέλειν καὶ τὸ μὴ θέλειν ἐπὶ θεοῦ ἀϊδίου ὄντος, κατὰ Πορφυρίου περὶ ζῴων καὶ θυσιῶν.*

---

2 de hoc opusculo, quod septem constitit libris, cf. Steph. Byz. v. *Βέσβικος* et Daub, Stud. p. 98

CCVI Cf. Meineke I p. 418. Num Hesychii vita sit, dubium. Cf. Daub, de Suid. p. 484 5 pro *ιβ´*, quod libri praestant, *ϛ´* corr. *Reinesius*, *Bernhardy*, *Westerm.* coll. VI p. 235, 239, 240, sed *β´* fortasse corrigendum suspicatus est *Daub* l. c.

CCVII De hac Hesychii vita dixi Mus. Rhen. XXXV p. 198 seq.

CCVIII. *Διόδωρος ὁ Οὐαλέριος ἐπικληθείς, φιλόσοφος, μαθητὴς Τηλεκλέους, Ἀλεξανδρεύς, υἱὸς Πωλίωνος τοῦ φιλοσόφου τοῦ γράψαντος τὴν Ἀττικὴν λέξιν, γεγονὼς ἐπὶ τοῦ Καίσαρος Ἀδριανοῦ.*

CCIX. *Διόδωρος Σικελιώτης ἱστορικός. ἔγραψε βιβλιοθήκην (ἔστι δὲ ἱστορία Ῥωμαϊκή τε καὶ ποικίλη ἐν βιβλίοις μ′). γέγονε δὲ ἐπὶ τῶν χρόνων Αὐγούστου Καίσαρος καὶ ἐπάνω.*

CCX. *Διοκλῆς Ἀθηναῖος ἢ Φλιάσιος, ἀρχαῖος κωμικός, σύγχρονος Σαννυρίωνι καὶ Φιλυλλίῳ. δράματα αὐτοῦ Θάλαττα, Μέλιτται, Ὄνειροι, Βάκχαι, Θυέστης β′. [τοῦτον δέ φασιν εὑρεῖν καὶ τὴν ἐν τοῖς ὀξυβάφοις ἁρμονίαν, ἐν ὀστρακίνοις ἀγγείοις, ἅπερ ἔκρουεν ἐν ξυληφίῳ. τὸ δὲ Θάλαττα ἑταίρας ὄνομά ἐστιν, ὡς Ἀθήναιός φησιν].*

CCXI. *Διονυσιάδης Φυλαρχίδου Μαλλώτης, τραγικός. ἦν δὲ οὗτος τῶν τῆς Πλειάδος, καὶ γέγραπται αὐτῷ μεταξὺ ἄλλων καὶ Χαρακτῆρες ἢ Φιλοκωμῳδός, ἐν ᾧ τοὺς χαρακτῆρας ἀπαγγέλλει τῶν ποιητῶν.*

CCXII. *Διονύσιος Ἁλικαρνασσεύς, γεγονὼς ἐπὶ Ἀδριανοῦ Καίσαρος, σοφιστής, ⟨ὁ⟩ καὶ Μουσικὸς κληθεὶς διὰ τὸ πλεῖστον ἀσκηθῆναι τὰ τῆς μουσικῆς. ἔγραψε δὲ ῥυθμικῶν ὑπομνημάτων βιβλία κδ′, μουσικῆς ἱστορίας βιβλία λς′ (ἐν δὲ τούτοις αὐλητῶν καὶ κιθαρῳδῶν καὶ ποιητῶν παντοίων μέμνηται), μουσικῆς παιδείας ἢ διατριβῶν βιβλία κβ′, τίνα μουσικῶς εἴρηται ἐν τῇ Πλάτωνος πολιτείᾳ, βιβλία ε′.*

CCXIII. *Διονύσιος Ἀλεξανδρεύς, Θρᾷξ δὲ ἀπὸ τοῦ*

CCVIII *Eud.* p. 235 2 *Ἀλεξ.* om. et post *φιλοσόφου* add. *Ἀλεξανδρέως Eud.* 3 *γεγονότος*? cf. v. *Πωλίων*.

CCIX *Eud.* p. 222 5 *βιβλιοθήκην ἐπὶ Αὐγ. Καίσ.* reliquis om., quae post *βιβλίοις μ′* sequuntur, *Eud.*

CCX *Eud.* p. 228. Tractat Meineke I p. 251 8 *Φλ. ἢ Ἀθ. Daub* 9 *Φιλυλλίῳ* corr. *Iungermann* ad Polluc. X, 78 *Φιλλυλλίῳ* vel *Φιλλυλίῳ* (*Eud.*) libri 10 *δύο* V *β′* om. *Eud.* quae cum in vocem *Θυέστην* desinat, reliqua subditicia esse iure iudicat *Bernhardy* 12 *ξυλιφίῳ* A 13 Athen. XIII p. 567

CCXI ex A add. *Gaisford.* Tractat Welcker, Gr. Trag. p. 1267 15 *μεταξὺ ἄλλων* corruptum esse vidit *Bernhardy* 16 *Φιλοκωμῳδός* corr. *Meineke* I p. 12 rec. *Welcker, Westerm. Φιλοκωμῳδοί vulg. Φιλοκώμωδοι* A

CCXII *Eud.* p. 227 18 *ἐπὶ Ἀδρ.* brevius *Eud.* 19 *ὁ* add. *Daub* *διὰ — μουσικῆς* om. *Eud.* 21 *ἐν δὲ τούτοις — μέμνηται* om. *Eud.* 23 *βιβλία ε′* om. *Eud.*

CCXIII Tractant Clinton III p. 131; Müller III p. 189; Daub, Stud. p. 99 seq.

πατρὸς Τήρου τοὔνομα κληθείς, Ἀριστάρχου μαθητής, γραμματικός, καὶ ἐξηγήσατο Τυραννίωνι τῷ προτέρῳ, ὃς ἐσοφίστευσεν ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Πομπηίου τοῦ μεγάλου. συνέταξε δὲ πλεῖστα γραμματικά τε καὶ συνταγματικὰ καὶ ὑπομνήματα.

CCXIV. *Διονύσιος Ἀλεξανδρεύς, ὁ Γλαύκου υἱός, γραμματικός, ὅστις ἀπὸ Νέρωνος ⟨ἦν καὶ⟩ συνῆν καὶ τοῖς μέχρι Τραϊανοῦ καὶ τῶν βιβλιοθηκῶν προύστη καὶ ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν καὶ πρεσβειῶν ἐγένετο καὶ ἀποκριμάτων. ἦν δὲ καὶ διδάσκαλος Παρθενίου τοῦ γραμματικοῦ, μαθητὴς δὲ Χαιρήμονος τοῦ φιλοσόφου, ὃν καὶ διεδέξατο ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.*

CCV. *Διονύσιος Ἀλεξάνδρου Ἁλικαρνασσεύς, ῥήτωρ καὶ παντοίως λόγιος, γέγονε δὲ ἐπὶ Καίσαρος τοῦ Σεβαστοῦ, πρόγονος τοῦ ἐπὶ Ἀδριανοῦ γεγονότος Ἀττικιστοῦ.*

CCXVI. *Διονύσιος Μιτυληναῖος* | *ἐποποιός.* | *οὗτος ἐκλήθη Σκυτοβραχίων καὶ Σκυτεύς. τὴν Διονύσου καὶ Ἀθηνᾶς στρατείαν, Ἀργοναυτικὰ ἐν βιβλίοις ς′ (ταῦτα δέ ἐστι πεζά),* | *μυθικὰ πρὸς Παρμένοντα* |.

CCXVII. *Διονύσιος Βυζάντιος ἐποποιός. περιήγησιν*

---

1 *Τῆρος*, quod libri post *Τήρου* praebent, delevit *Hemsterhusius*; cf. Diels, Dox. p. 87 not. 3 *Ῥόδῳ* coll. *Athen.* XI p. 489 et *Suid.* v. *Τυραννίων* (cf. Strabo XIV p. 655) corr. *Reinesius* rec. *Westerm.* *Ῥώμῃ* *vulg.* Cf. Daub, de Suid. p. 459. Verba *ὃς* — *μεγάλου* et *καὶ* — *προτέρῳ* transposui secutus *Clintonem* et *Müllerum*

CCXIV *Eud.* p. 231, cuius vitam praetermisit *Westerm.* 6 *γραμματικὸς ἐπὶ Νέρωνος Eud.*, quae in haec verba desinit; *ἦν καὶ* add. cum *Rohdio,* Mus. Rhen. XXXIII p. 166 not. *ὅστις ἀπὸ Νέρωνος συνῆν καὶ τοῖς* — libri *ὅστις τοῖς ἀπὸ Νέρ. συνῆν καὶ μέχρι Τρ.* *Daub* 9 sc. Parthenii Phocaei, qui Homero fertur obtrectasse, memoratus Athen. XI p. 467 *Παρθένιος ὁ τοῦ Διονυσίου* *Χαιρήμωνος* **A**. Huius librorum tabulam intercidisse monuit Müller, Geogr. min. II p. XVI

CCXV „Hic est Dionysius ille Halicarnassensis, cuius historia Romana aliaque opera rhetorica hodie adhuc extant“ *Bernhardy*

CCXVI *Eud.* p. 208, quae om. *οὗτος* — *Σκυτεύς* et *ταῦτα* — *Παρμένοντα.* Cf. Müller II p. 6 14 *ἐποποιός* et infra *μυθικὰ πρὸς Παρμ.* seclusi monitus a *Gutschmidio*; idem verba extrema ad Byzantium rettulit 15 *καὶ Σκυτεὺς* om. **VE** 16 *Ἀργοναυτικά Eud.* rec. *Westerm.* *στρατιάν, Ἀργοναῦται* libri *στρατείαν, Ἀργοναύτας Portus, μυθικά, τὰ κατὰ τὴν Διονύσου καὶ Ἀθηνᾶς στρατείαν· καὶ Ἀργοναῦται Bernhardy,* unum idemque opus diversis titulis describi existimans verbaque *πρὸς Παρμ.* referens ad librum *περὶ θρήνων* (*Dion. Byz.*), quem ipsum Corinthio dedit *β′* corrigendum esse propter nuptias Iasonis et Medeae lib. II narratas monuit *Gutschmid* 17 *Παρμενίωνα* coni. *Müller*

CCXVII *Eud.* p. 228. Duos auctores confusos esse monet *Gutschmid*; minori *περιήγησις τοῦ ἐν τῷ Βοσ. ἀν.* tribuenda 18 *ἔγραψεν περιή.* *Eud.*

τοῦ ἐν τῷ Βοσπόρῳ ἀνάπλου, περὶ θρήνων (ἔστι δὲ ποίημα μεστὸν ἐπικηδείων). [ὑπολαμβάνω, ὅτι Διονύσιος ὁ περιηγητὴς Βιθυνὸς ἦν διὰ τὸν ποταμὸν Ῥῆβαν.]

CCXVIII. Διονύσιος Κορίνθιος ἐποποιός. ὑποθήκας, Αἴτια ἐν βιβλίῳ α', μετεωρολογούμενα καὶ καταλογάδην ὑπόμνημα εἰς Ἡσίοδον, | οἰκουμένης περιήγησιν δι' ἐπῶν |. ταῦτα δὲ εὗρον καὶ ἐν Διονυσίῳ τῷ τὰ Λιθιακὰ γράψαντι. πότερος οὖν αὐτῶν οὐκ οἶδα.

CCXIX. Διονύσιος Σικελίας τύραννος. ἔγραψε τραγῳδίας [καὶ κωμῳδίας] καὶ ἱστορικά.

CCXX. Διονύσιος υἱὸς τοῦ Σικελίας τυράννου, καὶ αὐτὸς τύραννος καὶ φιλόσοφος. ἐπιστολὰς καὶ περὶ τῶν ποιημάτων Ἐπιχάρμου.

CCXXI. Διονύσιος Μιλήσιος ἱστορικός. τὰ κατὰ Δαρεῖον ἐν βιβλίοις ε', | περιήγησιν οἰκουμένης, | Περσικὰ Ἰάδι διαλέκτῳ, | Τρωικῶν βιβλία γ', μυθικά, κύκλον ἱστορικὸν ἐν βιβλίοις ζ' |.

CCXXII. Διονύσιος Μουσωνίου, Ῥόδιος ἢ Σάμιος, ἱστορικός· ἦν δὲ καὶ ἱερεὺς τοῦ ἐκεῖσε ἱεροῦ τοῦ Ἡλίου.

---

2 ὑπολαμβάνω seq. Suid. verba om. *Eud.*, in *Suidae* libris ad calcem vitae Dionysii Musonii addita sunt, unde huc transposuit *Kusterus*, qui etiam Βυζάντιος corrig. in Βιθυνὸς cum Voss. hist. Gr. p. 217 West. ratus est. Sed Kusterum perperam transposuisse viderunt *Gutschmid* et *Daub*, Stud. p. 131

CCXVIII *Eud.* p. 229 4 ἔγραψεν ὑποθ. *Eud.* 5 βιβλίοις τρισὶν *Eud.* de Αἴτια v. Rohde, Gr. Roman p. 90 not. 1 6 οἰκουμένης καὶ αὐτὸς περιηγ. δι' ἐπῶν rel. omissis *Eud.* Haec expungenda patet, cum post Ἡσ. operum tabula confecta videatur esse

CCXIX om. *Westerm.* Cf. Athen. IX p. 401 et 404, VII p. 279, Tzetzes, Chil. V, 178 seq. Cf. Müller II p. 80, Welcker, Gr. Trag. p. 1229, Meineke, Anal. p. 137, id. I p. 525 qui comoedias merito explosit. Fortasse idem legitur in titulo Attico III n. 951 10 ἱστορικά num tyranni sint dubitat *Müller*

CCXX *Eud.* p. 236 12 de epistolis cf. Athen. VII p. 279, XII p. 546

CCXXI *Eud.* p. 222, quae pergit συντέθηκε τὰ —. De scriptis Dion. cf. Müller II p. 5 seq. p. 490 14 κατὰ scripsi cum *Gutschmidio*, μετὰ *vulg.* idem *Müllerum* secutus hoc opusculum a Περσικοῖς non diversum esse monet 15 περιήγησιν οἰκουμένης Alexandrino Glauci filio, tribuendam, Τρωικῶν βιβλία γ' Mitylenaeo, Μυθικὰ epico poetae Byzantio, κύκλον ἱστορικὸν ἐν βιβλ. ζ' Samio persuasit *Gutschmid*

CCXII *Eud.* p. 223, quae om. ἦν δὲ — ἡλίου. Cf. Müller II p. 7

ἱστορίας τοπικὰς ἐν βιβλίοις ς',|οἰκουμένης περιήγησιν, ἱστορίας παιδευτικῆς βιβλία ι'|.

CCXXIII. Διονύσιος Ἀλεξανδρείας, οὗ εὗρον ὑπόμνημα εἰς τὸν ἐκκλησιαστὴν Σολομῶντος λίαν εὐφραδές.

CCXXIV. Διοσκορίδης Ἀναζαρβεὺς ἰατρός, ὁ ἐπικληθεὶς Φακᾶς διὰ τοὺς ἐπὶ τῆς ὄψεως φακούς. συνῆν δὲ Κλεοπάτρᾳ ἐπὶ Ἀντωνίου, καὶ γέγραπται αὐτῷ βιβλία κδ', τὰ πάντα ἰατρικὰ περιβόητα.

CCXXV. Διοσκόριος Μυραῖος γραμματικός, [ὕπαρχος πόλεως καὶ πραιτωρίων, ὁ διδάξας τὰς θυγατέρας Λέοντος τοῦ βασιλέως ἐν Βυζαντίῳ].

CCXXVI. Δίων Ἱππαρίνου Συρακούσιος, φιλόσοφος Πλατωνικός, τοῦ Σικελίας τυράννου Διονυσίου τοῦ προτέρου τῆς γαμετῆς Ἀριστομάχης ἀδελφός, ὃς καὶ ἐκράτησε τῆς Σικελίας τυραννίδος, ἐκβαλὼν τὸν τοῦ προτέρου Διονυσίου υἱὸν Διονύσιον, οὗ πάλιν ἀδελφὸς Νισαῖος ἐξέβαλε Δίωνα τοῦτον. ἔγραψεν ἐπιστολὰς πρὸς Πλάτωνα καὶ ἄλλας τινάς.

---

1 γέγραφεν ἱστορίαν *Eud.* τοπικὰς suspect. *Bernhardyo,* qui flagitavit συμποτικάς, τοπικὰς tuetur *Daub*; idem opusculum esse cum eo, quod Steph. Byz. (v. Ταρσὸς) Διονύσιος ὁ Θρᾷξ ἐν τῷ περὶ Ῥόδῳ dixerit, monet *Gutschmid* ἱστορίαι παιδευτικαί non diversas esse a κύκλος ἱστορικός (v. n. 221) qui Samio dandus, vidit *Welcker,* Ep. Cycl. p. 75 1 βιβλία ἕξ *vulg. Eud.* scripsi cum **AV** 2 οἰκουμ. περιηγ. ad Alexandrinum, Glauci filium, spectare vidit *Müller. Gutschmid* duos auctores perturbatos esse monet, quos sic distinguendos putat: Διονύσιος Μουσωνίου | Ῥόδιος ἢ | Σάμιος, ἱστορικός. | ἦν δὲ καὶ ἱερεὺς τοῦ ἐκεῖσε ἱεροῦ τοῦ Ἡλίου. ἱστορικὰς τοπικὰς ἐν βιβλίοις ἕξ. | ἱστορίας παιδευτικῆς βιβλία ι'

CCXXIII om. *Westerm.* De hac Hesychii vita dixi Mus. Rhen. XXXV p. 194. Cf. Daub, Stud. p. 130. De commentariis eius accuratius disputavit Hieronymus c. 69: „ad Basilidem quoque multae epistulae, in quarum una se asserit etiam in Ecclesiasten coepisse scribere commentarios" 3 οὗτος **A** ἐξ Ἀλ. *vulg.* ἐξ om. **AE** 4 Σολομῶντα *vulg.* Σολομῶντος **A**

CCXXIV *Eud.* p. 224. Cf. Steph. Byz. v. Ἀνάζαρβα 5 βοτανικὸς add. *Eud.,* quo de additamento non recte disputavit *Daub* 6 duos Φακᾶς Suidam (vel potius Hesychium) confundere *Kusterus* aliique monuerunt διὰ τὸ ἐπὶ τῆς ὀψ. ἔχειν πολλοὺς φακ. *Eud.* 6 δὲ om. *Eud.* 7 καὶ seq. om. **V** γέγραφε *Eud.*

CCXV om. *Westerm.* Fortasse tota glossa expungenda est, cum manet ex gl. Θυάτειρα (ubi lemma θυγατέρες Λέοντος excidisse suspicor; cf. etiam v. Νικόλαος Μύρων), certe verba ὕπαρχος — exit. Cf. Mus. Rhen. XXXV p. 209

CCXXVI *Eud.* p. 237 13 τοῦ Σικελίας — τοῦτον om. *Eud.* 16 οὖν **V** 17 ἄλλας τινάς corr. *Hemsterhusius* ἄλλους τινάς *libri,* post

CCXXVII. *Δίων* ὁ *Κάσσιος* χρηματίσας, ὁ ἐπίκλην Κοκκήιος (οἱ δὲ Κοκκηιανός), Νικαεύς, ἱστορικός, γεγονὼς ἐπὶ τῶν χρόνων Ἀλεξάνδρου τοῦ Μαμαίας. ἔγραψε Ῥωμαϊκὴν ἱστορίαν ἐν βιβλίοις π' (διαιροῦνται δὲ κατὰ δεκάδας), | Περσικά, Γετικά, | Ἐνόδια, τὰ κατὰ Τραϊανόν, βίον Ἀρριανοῦ τοῦ φιλοσόφου.

CCXXVIII. *Δίων* ὁ Πασικράτους Προυσαεύς, σοφιστὴς καὶ φιλόσοφος, ὃν Χρυσόστομον ἐκάλεσαν. ἀντεποιεῖτο δὲ σεμνότητος, ὡς καὶ λεοντῆν φορῶν προιέναι. ἦν δὲ λεπτὸς τὸ σῶμα, καὶ διέτριψε τὸ πλεῖστον παρὰ Τραϊανῷ τῷ Καίσαρι, ὡς καὶ συγκαθέζεσθαι ἐν τῷ βασιλικῷ ὀχήματι. ἔγραψεν εἰ φθαρτὸς ὁ κόσμος, ἐγκώμιον Ἡρακλέους καὶ Πλάτωνος, ὑπὲρ Ὁμήρου πρὸς Πλάτωνα δ', περὶ τῶν Ἀλεξάνδρου ἀρετῶν η'.

CCXXIX. *Διώξιππος* Ἀθηναῖος κωμικός. δράματα αὐτοῦ Ἀντιπορνοβοσκός, Φιλάργυρος, Ἱστοριογράφος, Διαδικαζόμενοι.

τινας add. *Eud.* [ἄλλα] καὶ διαλόγους πολλοὺς κατὰ μίμησιν Πλάτωνος, quae verba aut casu apud Suidam intercidisse aut ipsius Eudociae ingenio suppleta esse obtinuit *Daub.* Operae pretium est adscribere schol. Platon. VI p. 390 Herm.: Δίων ὁ Συρακούσιος, Ἱππαρίνου μὲν υἱὸς ἦν, ἀνεψιαδοῦς δὲ Διονυσίου τοῦ προτέρου, κατὰ δὲ οἰκειότητα τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Ἀριστομάχης ἀδελφός, εὐφυΐᾳ δὲ καὶ μεγαλοψυχίᾳ καὶ φιλοτιμίᾳ διαφέρων τοῦ γενέσθαι τινὸς ἄξιος. Ἱππαρῖνος γὰρ παίδων ὄντων αὐτῷ τῶν περὶ Δίωνα, τριῶν μὲν υἱῶν, τριῶν δὲ θυγατέρων, τελευτῶν τὸν βίον ἐπίτροπον Διονύσιον κατέστησεν οἰκεῖον ὄντα, καὶ τὰς γυναῖκας ἅμα καὶ τὰς κόρας διέθηκε γῆμαι, Ἀριστομάχην μὲν τὴν πρεσβυτάτην αὐτόν, τὰς δὲ λοιπὰς τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ δοῦναι, Λεπτίνῃ τε καὶ Θεαρίδῃ. καὶ οὕτω γέγονε τελευτησάσης τῆς Λοκρίδος αὐτοῦ γυναικός, ἐκ (l. ἐξ) ἧς ἐγεγόνει αὐτῷ Διονύσιος ὁ νεώτερος, ὁμώνυμος αὐτῷ υἱός. Totum scholion de Hesychio pendere recte vidit *Mettauer*, de schol. Plat. p. 59

CCXVII *Eud.* p. 223. Cf. v. Κοκκηιανός 2 Κοκκιάνος V ἐπὶ Ἀλ. τοῦ Μαμαίας more solito *Eud.* 3 Μαμέου A συντέθηκε *Eud.* 4 ὥσπερ καὶ τοῦ Παταβινοῦ Λιβίου post δεκάδας add. *Eud.* Περσικά Dinonis esse, quem cum Dione confuderit, monuit *Gutschmid,* Γετικά primus add. *Aldus*, expunxit *Kusterus*, qui recte ad Dionem Chrysostomum rettulit coll. Philostrat. Vit. I, 7

CCXXVIII *Eud.* p. 239 φιλ. καὶ σοφ. *Eud.* Πασικρ. υἱὸς ἦν ἐπὶ Τραι. *Eud.* 12 καὶ Πλάτωνος om. *Eud.* 13 λόγους τέσσαρας *Eud.* λόγους ὀκτὼ καὶ ἄλλα *Eud.*

CCXXIX *Eud.* p. 229, quae male Δέξιππος praebet 14 idem vitium Suidam v. Κωρυκαῖος obsidet (unde corr. Fabric. Bibl. graec. II p. 436), de quo v. Meineke I p. 485, Daub, de Viol. p. 15

CCXXX. *Δομνῖνος*, φιλόσοφος Σύρος, ἀπό τε Λαοδικείας καὶ Λαρίσσης, πόλεως Συρίας, μαθητὴς Συριανοῦ καὶ Πρόκλου συμφοιτητής, ὥς φησι Δαμάσκιος. ἔγραψε κατὰ τῶν τοῦ Πλάτωνος δοξασμάτων.

CCXXXI. *Δοῦρις* ἱστορικός. ἔγραψεν ἱστορίαν Λιβυκὴν καὶ Περσικήν.

CCXXXII. *Δράκων* Ἀθηναῖος νομοθέτης. οὗτος εἰς Αἴγιναν ἐπὶ νομοθεσίας εὐφημούμενος ὑπὸ τῶν Αἰγινητῶν ἐν τῷ θεάτρῳ, ἐπιρριψάντων αὐτῷ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν πετάσους πλείονας καὶ χιτῶνας καὶ ἱμάτια, ἀπεπνίγη, καὶ ἐν αὐτῷ ἐτάφη τῷ θεάτρῳ. γέγονε δὲ τοῖς χρόνοις κατὰ τοὺς ζ′ σοφούς, ἢ μᾶλλον καὶ πρεσβύτερος· τῇ γοῦν λθ′ ὀλυμπιάδι τοὺς νόμους ἔθετο γηραιὸς ὢν τοῖς Ἀθηναίοις. ἔγραψεν ὑποθήκας εἰς ἔπη τρισχίλια.

CCXXXIII. *Δράκων* Στρατονικεὺς γραμματικός. τεχνικά, ὀρθογραφίαν, περὶ τῶν κατὰ συζυγίαν ὀνομάτων, περὶ ἀντωνυμιῶν, περὶ μέτρων, περὶ σατύρων, περὶ τῶν Πινδάρου μελῶν, περὶ τῶν Σαπφοῦς μέτρων, περὶ τῶν Ἀλκαίου μελῶν.

CCXXXIV. *Δράκων* υἱιδοῦς Ἱπποκράτους τοῦ διασήμου ἰατροῦ, ἀπὸ Θεσσάλου, πατὴρ δὲ Ἱπποκράτους, οὗ πάλιν γέγονε Δράκων, ἰατρὸς καὶ αὐτός, ὃς Ῥωξάνην ἰάτρευσε συνοικοῦσαν Ἀλεξάνδρῳ τῷ Μακεδόνι.

CCXXX accessit ex *Eud.* p. 239, quoniam Suidam hoc loco ex Damascio sua descripsisse docui Unters. p. 60. Cf. v. Γέσιος.

CCXXXI accessit ex *Eud.* p. 223, nisi quod illa scripsit Δῶρις, quod corr. *Hulleman*, Dur. fr. p. 3, *Westerm.* coll. Suid. v. Λυγκεὺς Σάμιος. Falsarii vitam esse putat *Pulch* p. 80 not. Priora verba usque ad Λιβυκὴν fluxisse ex glossa Λάμια, ubi Δοῦρις ἐν β′ Λιβυκῶν laudatur (cf. Schol. Ar. Vesp. 1035, Phot. v. Λάμια, Tzetzes ad Lyc. 847, schol. vet. in Lyc. 848 ed. Kinkel) verbaque καὶ Περσικὴν infirmae fidei esse atque fortasse ex Dionis vita immigrasse non probavit *Daub.* Titulum Λιβυκά partem historiae Agathoclis significare (coll. schol. Arist. = fr. 35 Müller), Περσικά partem Macedonum historiae, qua bellum Persicum narratum fuerit, sagaciter perspexit *Gutschmid.* Ceterum Suidas hoc loco exhibet glossam Δοῦρις, ὄνομα ποιητοῦ, quae spectat ad poetam Elaitem (cf. Steph. Byz. v. Ἔφεσος, Anth. Pal. IX, 424)

CCXXXII om. *Westerm.* Cf. Daub, Stud. p. 106 7 Δράκων — ἀπεπνίγη descripsit *Pseudo-Hesych.* c. 22 8 ὑπὸ τ. Αἰγ. accesserunt ex **A** *Hes.* om. rel. 9 σκευὴν **V** 11 cf. v. Τυρταῖος

CCXXXIII *Eud.* p. 231 15 γέγραφε τεχ. *Eud.* 18 Σαπ. μελῶν *Daub*

CCXXXIV *Eud.* p. 224 19 διασημοτάτου *Eud.* 20 ἀπὸ Θεσσάλου — Δράκων om. *Eud.* πατρὸς **V** 22 τῷ Μακεδόνων βασιλεῖ *Eud.* Cf. Suidas v. Ἱπποκράτης τέταρτος

CCXXXV. *Δωσιάδης* [ὄνομα κύριον] . . .

CCXXXVI. *Δωσίθεος* [ὄνομα κύριον] . . .

CCXXXVII. *Εἰρηναῖος ὁ καὶ Πάκατος κληθεὶς τῇ Ῥωμαίων διαλέκτῳ, μαθητὴς Ἡλιοδώρου τοῦ μετρικοῦ, γραμματικὸς Ἀλεξανδρεύς. περὶ τῆς Ἀθηναίων προπομπίας, περὶ τῆς Ἀλεξανδρέων διαλέκτου, ὅτι ἐστὶν ἐκ τῆς Ἀτθίδος, βιβλία ϛ', Ἀττικῶν ὀνομάτων βιβλία γ', Ἀττικῆς συνηθείας τῆς ἐν λέξει καὶ προσῳδίᾳ κατὰ στοιχεῖον βιβλία γ', κανόνας ἑλληνισμοῦ βιβλίον α', περὶ ἀττικισμοῦ βιβλίον α', καὶ ἄλλα πολλά.*

CCXXXVIII. *Ἑκαταῖος Ἀβδηρίτης φιλόσοφος, ὃς ἐπεκλήθη καὶ κριτικὸς γραμματικός, οἷα γραμματικὴν ἔχων παρασκευήν. γέγονε δὲ ἐπὶ τῶν διαδόχων. βιβλία αὐτοῦ ταῦτα· περὶ τῆς ποιήσεως Ὁμήρου καὶ Ἡσιόδου . . . . .*

CCXXXIX. *Ἑκαταῖος Ἡγησάνδρου Μιλήσιος, γέγονε κατὰ τοὺς Δαρείου χρόνους τοῦ μετὰ Καμβύσην βασιλεύσαντος, ὅτε καὶ Διονύσιος ἦν ὁ Μιλήσιος, ἐπὶ τῆς ξε' ὀλυμ-*

CCXXXV *Suidae* glossa forte ad poetam spectat (cf. Anthol. Pal. XV, 25 et 26)

CCXXXVI haec glossa forte ad mathematicum referenda est, cuius mentionem fecit scriptor vitae Arati p. 58, 24 *Westerm.* (corr. Meineke, qui Anal. p. 10 Σωσίβιος δὲ ὁ Ἐπιλυτικὸς vel ὁ Λυτικὸς coniecerat)

CCXXXVII *Eud.* p. 294. Cf. v. Πάκατος. Cf. Haupt, Op. II p. 434 seq.; Rohde, Gr. Roman p. 327 not.; Daub, Stud. p. 121. Utramque vitam Hesychio dedi, qui duos descripsit indices ad eundem auctorem eos spectare ignorans. Eiusdem Irenaei mentionem fecerunt Socrates, hist. eccl. III, 7; schol. ad Ar. Vesp. 895, Eur. Med. 222, Apoll. Rhod. pluribus locis 3 γρ. Ἀλ. post Εἰρηναῖος *Eud.* γραμμ. Ἀλ. ὀνόματα **A** 4 Ἡλιοδ. μετρικοῦ γραμματικοῦ *Eud.* ἔγραψε add. *Eud.* 7 Ἀττικὴν συνήθειαν non diversam esse ab τῷ κατὰ στοιχεῖον Ἀττικιστῇ, quem alii laudant, putabat *Bernhardy* (Meier op. II, 42) coll. Etym. M. v. Κομψός. Εἰρηναῖος ὁ Ἀττ. ἐν τῷ κ στοιχείῳ et Socrat. hist. eccl. III, 7; cui adversatus est Rohde, de Polluc. font. p. 14 not. 2, Ἀττικιστής a libro infra laudato περὶ ἀττικισμοῦ non diversum fuisse ratus 9 βίος pro altero βιβλίον **V**

CCXXXVIII *Eud.* p. 294. Cf. Müller II p. 384 seq. Eundem esse atque Hec. Teium apud Strabon. XIV p. 644 monuit *Meineke*, Vind. Strab. p. 221. Cf. Rohde, Gr. Roman p. 208 not. 4 11 κρητικὸς *Eud.* καὶ κριτ. **ABVE** *vulg.* κριτικὸς καὶ γρ. tacite mutavit *Kusterus*, haud feliciter 12 φέρεται αὐτοῦ βιβλία *Eud.* 13 lacunam indicavi coll. v. *Μίμνερμος*; nempe plura scripsisse constat

CCXXXIX *Eud.* p. 284. Cf. Müller I p. 1. Vitam ex Porphyrii historia philosophica fluxisse docuit Rohde, Mus. Rhen. XXXIII p. 171 not. coll. Suid. v. Φερεκύδης Ἀθ. 16 ὅτε — ὀλυμπιάδος om. *Eud.* ἐπὶ — Ὀλ. om. **V**

πιάδος, ἱστοριογράφος. Ἡρόδοτος δὲ ὁ Ἀλικαρνασεὺς ὠφέληται ⟨ὑπὸ⟩ τούτου νεώτερος ὢν ⟨γέγονε γὰρ μετ' αὐτόν⟩. καὶ ἦν ἀκουστὴς Πρωταγόρου [ὁ Ἑκαταῖος]. πρῶτος δὲ ἱστορίαν πεζῶς ἐξήνεγκε, συγγραφὴν δὲ Φερεκύδης· τὰ γὰρ Ἀκουσιλάου νοθεύεται.

CCXL. Ἑλικώνιος ἀστρονόμος. ἀποτελεσ[illegible] περὶ διοσημείων καὶ ἄλλα πολλά.

CCXLI. Ἑλικώνιος σοφιστὴς Βυζάντιος, ἔγραψε χρονικὴν ἐπιτομὴν ἀπὸ τοῦ Ἀδὰμ μέχρι Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου ἐν βιβλίοις ι'.

CCXLII. Ἑλλάδιος Ἀλεξανδρεὺς γραμματικός, γεγονὼς κατὰ Θεοδόσιον τὸν βασιλέα τὸν νέον. λέξεως παντοίας χρῆσιν κατὰ στοιχεῖον, ἔκφρασιν φιλοτιμίας, Διόνυσον ἢ μοῦσαν, ἔκφρασιν τῶν λουτρῶν Κωνσταντίνου, ἔπαινον Θεοδοσίου τοῦ βασιλέως.

CCXLIII. [Ἑλλάνικος Μιλήσιος ἱστορικός. περίοδον γῆς καὶ ἱστορίας].

CCXLIV. Ἑλλάνικος Μιτυληναῖος ἱστορικός, υἱὸς Ἀν-

---

1 ἱστορικός *Eud.* ὑφ' οὗ καὶ ὁ Ἀλ. Ἡροδ. ὠφέληται *Eud.*, unde Suidae textum correxi add. ὑπό, quibus de verbis cf. Unters. p. 46 not. 1, Daub, de Viol. p. 11, qui contulit Hermogen. περὶ ἰδεῶν II p. 399 Ἑκ. — παρ' οὗ ὠφέληται Ἡρόδ. (cf. etiam vit. Platon. p. 383, 45 et 384, 64 West.); Eudociam emendasse textum putat *Pulch* p. 91 3 Πρωταγόρου ineptum, nec rem expedit, si cum Sevino corrigimus Πυθαγόρου. Cf. Creuzer, fr. hist. p. 4. Sed ὁ Ἑκαταῖος expungendum et νεώτερος ὢν· γέγονε γὰρ μετ' αὐτὸν (γέγονε — αὐτὸν solus A servavit) καὶ ἦν ἀκουστὴς Πρωταγόρου corrigendum argute coni. *Gutschmid* 4 πεζοὶ V Ἀγησιλάου *libri* Ἀγεσιλάου *Eud.* Ἀκουσιλάου corr. *Voss.* hist. Gr. p. 13 West.

CCXL Cf. Fabricius, Bibl. Graec. IV p. 164. Hic Heliconem Cyzicenum, Eudoxi discipulum, cum Heliconio confusum esse opinatur *Gutschmid* 7 διοσημιῶν *Bekker*

CCXLI *Eud.* p. 287. Usus est Hesychius Heliconii libris chronicis v. Ἀπίων et Ἀρριανός. Cf. Unters. p. 58, Daub, de Suid. p. 469 8 ἔγραψε om. V, qui mox μέχρι τῶν χρόνων Θεοδ. Utramque vitam om. A, in quo desunt glossae ἐληλεγμένον — ἐμφαντικῶς nulla lacuna relicta

CCXLII *Eud.* p. 293. Cf. Haupt, Opusc. III p. 494 13 στοιχείων A hoc lexicon in Suidae fontibus laudatur 14 τῶν λουτροῦ Κωνσταντιανῶν *vulg. Eud.* τῶν λούτρων *Kusterus*; veram lectionem ex al. Λοῦτρον (in edd. vett. et A marg. servata) elicuit *Bernhardy*

CCXLIII *Eud.* p. 285. Ad Hecataeum hanc glossam spectare vidit Sturz, de Hell. p. 27 seq. Expunxit *Westerm.*

CCXLIV *Eud.* p. 285. Cf. Müller I p. XXIII; v. Wilamowitz-M. in Herm. XI p. 291 seq.; Bass, Wiener Studien I, 2 p. 161 seq.; Daub, Stud. p. 2

δρομένους, οἱ δὲ Ἀριστομένους, οἱ δὲ Σκάμωνος, οὗ ὁμώνυμον ἔσχεν υἱόν. διέτριψε δὲ Ἑλλάνικος σὺν Ἡροδότῳ παρὰ Ἀλεξάνδρῳ τῷ Μακεδόνων βασιλεῖ κατὰ τοὺς χρόνους Εὐριπίδου καὶ Σοφοκλέους, καὶ Ἑκαταίῳ τῷ Μιλησίῳ ἐπέβαλε γεγονότι κατὰ τὰ Περσικὰ καὶ μικρῷ πρόσθεν. ἐξέτεινε δὲ καὶ μέχρι τῶν Ἀρχελάου χρόνων, καὶ ἐτελεύτησεν ἐν Περπερίνῃ τῇ καταντικρὺ Λέσβου. συνεγράψατο δὲ πλεῖστα πεζῶς τε καὶ ποιητικῶς.

CCXLV. Ἐμπεδοκλῆς Μέτωνος, οἱ δὲ Ἀρχινόμου, οἱ δὲ Ξενέτου, Ἀκραγαντῖνος [δὲ], φιλόσοφος φυσικὸς καὶ ἐποποιός. καὶ ἀδελφὸν ἔσχε Καλλικρατίδην. ἠκροάσατο δὲ πρώτου Παρμενίδου, οὗ τινος, ὥς φησι Πορφύριος ἐν φιλοσόφῳ ἱστορίᾳ, ἐγένετο παιδικά. οἱ δὲ ἔφρασαν μαθητὴν Τηλαύγους τοῦ Πυθαγόρου υἱοῦ τὸν Ἐμπεδοκλέα γενέσθαι. [οὗτος ὁ Ἐμπεδοκλῆς στέμμα ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς χρυσοῦν καὶ ἀμύκλας ἐν τοῖς ποσὶ χαλκᾶς καὶ στέμματα Δελφικὰ ἐν ταῖς χερσὶν ἐπῄει τὰς πόλεις, δόξαν περὶ αὐτοῦ κατασχεῖν ὡς περὶ θεοῦ βουλόμενος. ἐπεὶ δὲ γηραιὸς ἐγένετο, νύκτωρ ἔρριψεν ἑαυτὸν εἰς κρατῆρα πυρός, ὥστε μὴ φανῆναι αὐτοῦ τὸ σῶμα. καὶ οὕτως ἀπώλετο, τοῦ σανδαλίου αὐτοῦ ἐκβρασθέντος ὑπὸ τοῦ πυρός. ἐπεκλήθη δὲ καὶ Κωλυσανέμας διὰ τὸ ἀνέμου πολλοῦ ἐπιθεμένου τῇ Ἀκράγαντι ἐξελάσαι αὐτόν, δορὰς ὄνων περιθέντα τῇ πόλει.] γέγονε δὲ τούτου μαθητὴς Γοργίας ὁ ῥήτωρ ὁ Λεοντῖνος. καὶ ἔγραψε δι' ἐπῶν περὶ

---

1 *οἱ δὲ* — *υἱὸν* καὶ *Ἑκαταίῳ* — *Λέσβου* om. *Eud.* Cf. v. *Σάνδων* 3 *Ἀλεξάνδρῳ* pro *Ἀμύντᾳ* infra *Ἀρχελάου* pro *Περδίκκου* corrigendum esse monuit *Gutschmid* (*Ἀρχελάου* suasit etiam *Clinton*), *Περδίκκᾳ* pro *Ἀμύντᾳ Clinton*, fast. p. 383 Kr. 4 *Αἰκαταίῳ* **A** 5 *ἢ καὶ Daub* *πρὸς* libri, *πρὸ* cum Porto *Kusterus*, *πρότερον Dobraeus*, *πρόσθεν Rohde*, Mus. Rhen. XXXIII p. 165 coll. Suid. v. *Πλούταρχος*, quod recepi 6 *Προδίκου Suidas* v. *ἐπέβαλεν*, ubi ex Paris. corr. *Kusterus* *Περπερήνῃ vulg.* *Περπερίνῃ* **AV** 8 *ποιητικῶς Paris. Kusteri*, *ἐπικῶς vulg. Eud.*, neutrum recte se habere putavit *Bernhardy*; sed *ποιητικῶς* ad pleniorem tabulam spectare, qua contineretur etiam catalogus Carneonicorum versu heroico compositus, perspexit *Gutschmid*

CCXLV om. **A**. De hac vita egi Mus. Rhen. XXXV p. 209, ubi verba *οὗτος* — *πόλει* a Suida ex Porphyrii historia adiecta esse docui 10 *Ξενέτου* libri, *Ἐξαινέτου* ex Diog. VIII, 53 rec. *Bekker*; his verbis adiunxi *Ἀκραγαν.* — *ἐποποιός*, quae in libris post *γενέσθαι* leguntur 12 *ἐν φιλοσ. ἱστορ.* ex uno Par. add. *Kusterus* 15 *ἐποποιόν* **V**

φύσεως τῶν ὄντων βιβλία γ' (καὶ ἔστιν ἔπη ὡς δισχίλια), ἰατρικὰ καταλογάδην καὶ ἄλλα πολλά.

CCXLVI. Ἐμπεδοκλῆς θυγατριδοῦς τοῦ προτέρου, τραγικός. τραγῳδίαι αὐτοῦ κδ'.

CCXLVII. Ἐμπεδότιμος. οὗτος ἔγραψε περὶ φυσικῆς ἀκροάσεως. [περὶ οὗ λέγει ὁ παραβάτης ἐν τοῖς ἐπιγραφομένοις Κρονίοις "ἡμεῖς δὲ Ἐμπεδοτίμῳ καὶ Πυθαγόρᾳ πιστεύοντες, οἷς τε ἐκεῖθεν λαβὼν Ἡρακλείδης ὁ Ποντικὸς ἔφη, καὶ μικρῷ πρότερον καὶ ὁ κλεινὸς ἡμῖν ἔδειξεν ἱεροφάντης Ἰάμβλιχος."]

CCXLVIII. Ἐπαφρόδιτος Χαιρωνεὺς γραμματικός, Ἀρχι⟨βί⟩ου τοῦ Ἀλεξανδρέως γραμματικοῦ θρεπτός, παρ' ᾧ παιδευθεὶς ὠνήθη ὑπὸ Μοδέστου, ἐπάρχου Αἰγύπτου, καὶ παιδεύσας τὸν υἱὸν αὐτοῦ Πετηλῖνον ἐν Ῥώμῃ διέπρεψεν ἐπὶ Νέρωνος καὶ μέχρι Νέρβα, καθ' ὃν χρόνον καὶ Πτολεμαῖος ὁ Ἡφαιστίωνος ἦν καὶ ἄλλοι συχνοὶ τῶν ὀνομαστῶν ἐν παιδείᾳ. ὠνούμενος δὲ ἀεὶ βιβλία ἐκτήσατο μυριάδας τρεῖς, καὶ τούτων σπουδαίων καὶ ἀνακεχωρηκότων. τὸ δὲ σῶμα ἦν μέγας τε καὶ μέλας ὡς ἐλεφαντώδης. ᾤκει τε ἐν τοῖς καλουμένοις Φαινιανοκορίοις, δύο οἰκίας αὐτόθι κτησάμενος. ο' δὲ καὶ

---

2 βιβλ. τρία *vulg.* βιβλ. δύο **BEV**

CCXLVI om. **A**. Cf. Welcker, Gr. trag. p. 1228

CCXLVII om. **A**. Cf. *Eud.* p. 299, quae add. φιλόσοφος 6 περὶ οὗ seq. ex glossa Ἰουλιανός (cf. ed. Hertlen. p. 609) repetita Hesychio abiudicanda esse exposui Mus. Rhen. XXXV p. 210; fortasse tota glossa expungenda. Rem ipsam, de qua agitur, enucleavit Rohde, Mus. Rhen. XXXII p. 331 not. 1, qui verba orbem lacteum spectare vidit 8 ὁ λαβὼν Ἡρακλ. libri Suidae et *Eud.** 9 ἔδοξε καὶ *vulg.* ἔδοξε om. καὶ *Eud.* ἔδειξε καὶ ex uno Par. *Kusterus* καὶ delendum esse vidit *Bernhardy*; idem ἱεροφάντης pro vulg. ἱεροφάντωρ correxit

CCXLVIII *Eud.* p. 292. Cf. Daub, Stud. p. 106 12 Ἀρχιβίου corr. *Bernhardy* laudatus *Wachsmuth.* Symb. p. 141 Ἀρχίου libri Suidae *Eud.*, quod laudat *Daub* 13 θρεπτὸς ἐπὶ Νέρωνος *Eud.*, quae sequentia om., s. fin. pergens ἔγραψε περὶ γραμματικῆς κάλλιστα καὶ εἰς Ὅμηρον καὶ Πίνδαρον ἐξήγησιν, quae verba Eudociam ipsam addidisse, cum horum librorum memoriam a cognitione scholiorum Homericorum et Pindaricorum repeteret, non probavit *Daub.* Πιτηλῖνον *vulg.* Πετηλῖνον **ABV** 14 διέτριψεν coni. *Westerm.* ἐπὶ Νέρωνος: hinc corrigendum Steph. Byz. p. 170, 7 Βιθύνιον — Ἐπαφροδίτου τοῦ Νέρωνος ὢν ἐξελεύθερος in Ἐπαφρ. ἐπὶ τοῦ Νέρωνος ὢν ἐξ. persuasit *Rohde*, Mus. Rhen. XXXIV p. 570; idem de lexico κατὰ στοιχεῖον Epaphr. disputavit in libello de Polluc. font. p. 14 not. 19 ᾤκει δὲ *vulg.* ᾤκει τε **AV** recte scripsit *Bernhardy*

ε' ἔτος ἄγων ἐτελεύτησεν ὑδέρῳ περιπεσών. συγγράμματα δὲ κατέλιπεν ἱκανά.

CCXLIX. Ἐπιγένης κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστιν Ἡρωίνη καὶ Μνημάτιον καὶ Βακχεῖαι, ὡς Ἀθήναιος λέγει ἐν τοῖς Δειπνοσοφισταῖς.

CCL. Ἐπίκουρος Νεοκλέους Ἀθηναῖος, Γαργήττιος τῶν δήμων, μητρὸς Χαιρεστράτης. ἀδελφοὶ δὲ αὐτοῦ Νεοκλῆς, Χαιρέδημος, Ἀριστόβουλος ἢ Ἀριστόδημος. φιλοσοφίας δὲ ἤρξατο ἀπὸ ἐνιαυτῶν ιβ', καὶ οἰκείαν αἵρεσιν εἰσηγήσατο, πρῶτον μὲν ἐν Σάμῳ διατρίψας σὺν τοῖς γονεῦσιν, εἶτα σχολαρχήσας ἐν Μιτυλήνῃ ἐνιαυτῶν ὢν ... [ἦν], εἶτα ἐν Λαμψάκῳ, καὶ οὕτως ἐν Ἀθήναις ἐν ἰδίῳ κήπῳ, ἀκούσας δὲ Ναυσιφάνους τοῦ Δημοκριτείου καὶ Παμφίλου τοῦ Πλάτωνος μαθητοῦ. γέγονε δὲ ἐπὶ τῆς ρθ' ὀλυμπιάδος, μετὰ ζ' ἐνιαυτοὺς τῆς Πλάτωνος τελευτῆς, καὶ παρέτεινεν ἐπὶ τῶν διαδόχων καὶ Ἀντιγόνου τοῦ Γονατᾶ ⟨κληθέντος⟩. καὶ διέμεινεν ἡ αὐτοῦ σχολὴ ἕως Καίσαρος τοῦ πρώτου ἔτη σκζ', ἐν οἷς διάδοχοι αὐτῆς ἐγένοντο ιδ'. συγγράμματα δὲ αὐτοῦ πλεῖστα.

CCLI. Ἐπικράτης κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ Ἔμπορος καὶ Ἀντιλαΐς.

CCXLIX *Eud.* p. 290. Cf. Meineke I p. 354. De vita cf. Daub, de Suid. p. 483 4 ἡ ῥαΐνη *Eud.* ἡραΐνη **M Ald. Bas.** Βακχεία *libri* et *Eud.*, quod corr. Meineke coll. Athen. XI p. 498 Βάκχαι *Athen.* IX p. 38. Cf. Athen. XI p. 469, 474, 502 XI p. 472, 480, 486 II p. 75 XI p. 498 ὡς Ἀθην. seq. om. *Eud.* pro his addens ἔστι δὲ τῶν ἀρχαιοτάτων, quae inepta esse videntur, sed Eudociam confudisse Epigenem comicum et tragicum, poetam antiquissimam, cuius mentio fiat apud Suidam v. Θέσπις, vidit *Meineke*

CCL Cf. Steph. Byz. v. Γαργηττός. Diog. X, 1 seq. 6 Γαργήττειος **A** 7 τὸν δῆμον *vulg.* τῶν δ. **ABV** Χαριστράτης **V** 8 Ἀριστόβουλος ἢ Ἀριστ. ex uno Paris. add. *Kusterus*, om. *vulg.* ἢ Ἀρ. ignorat Diogenes X, 3 del. *Daub* 10 σὺν τοῖς γονεῦσιν om. **V** 11 ὢν ἦν *libri* et **M Ald.** ἐνιαυτὸν ἦν **Bas.** ὢν ex emendat. *Gaisford.* rec. *Westerm.*, qui post hanc vocem numerum excidisse putavit, qui latet in librorum scriptura ἦν, ubi aut ex Diog. X, 15 λβ' aut cum *Gaisford.* κη' reponendum sit, ἐνιαυτὸν ἕνα cum *Porto* mavult *Kusterus* 12 οὕτως susp. *Daubio* 14 ρθ' **A** οθ' *rel. codd.* Cf. Rohde, Mus. Rhen. XXXIII p. 189 15 ἕως τῶν *Daub* 16 τὰ γόνατα κληθέντος **A** 17 σλζ' *vulg.* σκζ' **ABVEM** revocavit *Gaisfordus* 19 πολλὰ *vulg.* πλεῖστα **A**

CCLI *Eud.* p. 240. Cf. Meineke I p. 414. De vita v. Daub, de Suid. p. 484 21 Cf. *Athen.* XIV p. 665 et XIII p. 605

CCLII. *Ἐπίκτητος* Ἱεραπόλεως τῆς Φρυγίας, φιλόσοφος, δοῦλος Ἐπαφροδίτου τῶν σωματοφυλάκων τοῦ βασιλέως Νέρωνος. πηρωθεὶς δὲ τὸ σκέλος ὑπὸ ῥεύματος ἐν Νικοπόλει τῆς νέας Ἠπείρου ᾤκησε, καὶ διατείνας μέχρι Μάρκου Ἀντωνίνου. ἔγραψε πολλά.

CCLIII. *Ἐπίλυκος* κωμικὸς ποιητής. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι Κωραλίσκος, ὡς Ἀθήναιος.

CCLIV. *Ἐπιμενίδης* Φαίστου ἢ Δοσιάδου ἢ Ἀγησάρχου υἱός, καὶ μητρὸς Βλάστας, Κρὴς ἀπὸ Κνωσσοῦ, ἐποποιός [οὗ λόγος ὡς ἐξίοι ἡ ψυχὴ ὁπόσον ἤθελε καιρόν, καὶ πάλιν εἰσῄει ἐν τῷ σώματι· τελευτήσαντος δὲ αὐτοῦ πόρρω χρόνων τὸ δέρμα εὑρῆσθαι γράμμασι κατάστικτον]. γέγονε δὲ ἐπὶ τῆς λ' ὀλυμπιάδος, ὡς προτερεύειν καὶ τῶν ζ' κληθέντων σοφῶν ἢ καὶ ἐπ' αὐτῶν γενέσθαι. οὗτος ἔζησεν ρν' ἔτη, τὰ δὲ ξ' ἐκαθεύδησεν. ἐκάθηρε γοῦν τὰς Ἀθήνας τοῦ Κυλωνείου ἄγους κατὰ τὴν μδ' ὀλυμπιάδα, γηραιὸς ὤν. ἔγραψε δὲ πολλὰ ἐπικῶς, καὶ καταλογάδην μυστήριά τινα καὶ καθαρμοὺς καὶ ἄλλα αἰνιγματώδη. [πρὸς τοῦτον γράφει Σόλων

CCLII *Eud.* p. 299, quae post Ἐπαφροδ. add. ἔγραψε πολλὰ ἠθικῆς (sic corr. R. Nitzsche pro ἠθικὰ) φιλοσοφίας ἀνάμεστα, quae verba correxit *Daub*, de Viol. p. 5 ἠθικὰ καὶ φιλοσ. ἀναμ. 2 δοῦλος δὲ om. **AE**; de re cf. Wachsmuth, Symb. p. 141 3 Νεικοπόλει **A** 4 νέας errorem esse monet *Gutschmid* an διέτεινε? 5 Plura add. *Suidas* ex Damascio

CCLIII Meineke I p. 269 7 Κωραλίσκος corr. *Meineke* coll. Phot. lex. p. 198, 15 κωραλίσκος: τὸ μειράκιον, Κρῆτες; Κοραλίσκος omnes *libri*. Cf. Athen. IV p. 133 et 140, XIV p. 650, XV p. 691

CCLIV *Eud.* p. 260 et 290, cod. **Par.** 2600 8 ἢ Δοσ. — μητρός et οὗ λόγος — κατάστικτον om. *Eud.* Φαιστίου e Diog. I, 109 *Bernhardy* Δωσιάδου *Diogenes* Δοσιάδης **BE** Δοσιάδος **M** Ἀγησάρχου *Bernhardy* Ἀγησιάρχου *Diog.* Ἀγιασάρχου *vulg.* 9 Βλαίστης *Eud.* Βάλτης *Plut.* Sol. 12 Βλάστας *vulg.* 10 haec a lectore addita docui Mus. Rhen. XXXV p. 210, habet etiam Pseudo-Hesych. c. 25 11 πόρρω χρόνων om. **V** *Pseudo-Hesych.*, seclusit *Westerm.* 12 γέγονε — ὤν om. *Eud.* 14 αὐτῆς **A** οὗτος — ἐκαθεύδησεν huc transposui, cum in libris infra post κάθαρσιν exstent; ceterum ϛ **A** ξξ *vulg.* ξ' cum *Wolfio* et *Menagio* *Kusterus* 16 μϛ' ex Diog. I, 110 corr. *Bernhardy*, quod probavit *Rohde*, Mus. Rhen. XXXIII p. 208, μδ' libri με' vel μζ' *Bentley*, Phal. p. 58 17 ἐπικῶς μυστήρια, καὶ καθαρὰ δὲ καὶ ἄλλα αἰνιγματώδη *vulg.* **BE** πολλὰ — κατ. om. **V** ex **A** supplevit *Kusterus* καταλογάδην om. *Eud.* καθαρτικά *Eud.*, ceterum καθαρμοί carmen fuisse docet Strabo X p. 479: cf. Hiller, Mus. Rhen. XXXIII p. 572 18 πρὸς τοῦτον — exit. ab Hesychii ingenio aliena sunt (cf. Diog. I, 112); πρὸς τοῦτον — κάθαρσιν om. **BVEM Ald.** Alia denique scripta ex Diogene

ὁ νομοθέτης μεμφόμενος τῆς πόλεως κάθαρσιν. καὶ παροιμία 'τὸ Ἐπιμενίδειον δέρμα'· ἐπὶ τῶν ἀποθέτων].

CCLV. Ἐπίνικος καὶ αὐτὸς κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστιν Ὑποβαλλόμεναι, ὡς Ἀθήναιος.

CCLVI. Ἐπιφάνιος Οὐλπιανοῦ Πετραῖος σοφιστής, παιδεύσας ἔν τε αὐτῇ καὶ ἐν Ἀθήναις. ἔγραψε περὶ κοινωνίας καὶ διαφορᾶς τῶν στάσεων, προγυμνάσματα, μελέτας, δημάρχους, πολεμαρχικόν, λόγους ἐπιδεικτικοὺς καί τινα σύμμικτα θεωρήματα.

CCLVII. Ἐπιφάνιος Κωνσταντείας τῆς Κύπρου ἐπίσκοπος, τῆς πρότερον Σαλαμίνης. ἔγραψε κατὰ πασῶν τῶν αἱρέσεων λόγους, ἃ πανάρια λέγονται, καὶ ἕτερα πολλά, ἅτινα παρὰ μὲν τῶν πεπαιδευμένων διὰ τὰ πράγματα, παρὰ δὲ τῶν ἰδιωτῶν διὰ τὰ ῥήματα ἀναγινώσκεται. τελευτᾷ ἐσχατογήρως.

CCLVIII. Ἐπίχαρμος Τιτύρου ἢ Χιμάρου καὶ Σηκίδος, Συρακούσιος ἢ ἐκ πόλεως Κραστοῦ τῶν Σικανῶν, ὃς εὗρε τὴν κωμῳδίαν ἐν Συρακούσαις ἅμα Φόρμῳ. ἐδίδαξε δὲ δράματα νβ', ὡς δὲ Λύκων φησί, λε'. τινὲς δὲ αὐτὸν Κῷον ἀνέγραψαν τῶν μετὰ Κάδμου εἰς Σικελίαν μετοικησάντων, ἄλλοι Σάμιον, ἄλλοι Μεγάρων τῶν ἐν Σικελίᾳ. ἦν δὲ πρὸ τῶν Περσικῶν ἔτη ς' διδάσκων ἐν Συρακούσαις· ἐν δὲ Ἀθήναις Εὐέτης καὶ Εὐξενίδης καὶ Μύλλος ἐπεδείκνυντο.

---

enumeravit Eud. p. 261 seq. et cod. Par. 2600 l. c.; de quibus v. Müller IV p. 404

CCLV *Eud.* p. 290. Meineke I p. 481. De Hesychio dubitat *Daub*, de Suid. l. c. 4 ὡς — exit. om. *Eud.* Cf. Athen. XI p. 469, 479, 500

CCLVI *Eud.* p. 287, quae om. παιδεύσας — Ἀθήναις 7 δημαρχικὸν vel δημαρχικοὺς mavult *Kusterus* 8 πολεμαρχικῶν A

CCLVII *Hieronymus-Sophron.* c. 114. Hesychii vitam esse docui Mus. Rhen. XXXV p. 200 10 Σαλαμίνης A Σαλαμῖνος *vulg.* Κύπρου Σαλαμίνης ἐπισκ. *Soph.* 14 περίεστιν ἄχρι τοῦδε καὶ ἐν ἐσχάτῳ γήρᾳ ποικίλα συντάττει συγγράμματα *Soph.*

CCLVIII *Eud.* p. 290 15 Τιτύρρου A Χιμάρου *Bernhardy* χειμάρρου A χειμάρου al. Σηκίδος coni. *Bernhardy* σικίδος libri ἢ Χιμάρου — Σηκίδος om. *Eud.* Cf. Steph. Byz. v. Κραστός 16 Κραστοῦ scripsi cum Steph. Byz. p. 382, 13, quo de loco cf. Rohde, Mus. Rhen. XXXIV p. 569 Κράστου *vulg.* κανῶν pro Σικ. M Ald. *Eud.* 18 ηβ' V μβ' corr. *Bergk.* rell. com. att. p. 149 νβ' *vulg.* δ' Ἑλικώνιος pro δὲ Λύκων coni. *Rohde,* quod improbavit *Daub*, de Suid. p. 470 not. 55 ὡς δὲ Λύκων — exit. om. *Eud.* 20 ἦν δὲ τῶν πρὸ τῶν Π. A 22 Μύλλος corr. *Meineke* I p. 26 Μῦλος A Μύλος *vulg.* Euetem et Euxenidem praeter Suidam neminem commemorasse vidit *Meineke* l. c.

CCLIX. Ἐρασίστρατος Ἰουλιήτης ἀπὸ Ἰουλίδος, πόλεως Κέω τῆς νήσου. χρηματίζει οὖν Κήϊος, υἱὸς Κρητοξένης, τῆς Μηδίου τοῦ ἰατροῦ ἀδελφῆς, καὶ Κλεομβρότου. [οὗτος Ἀντίοχον τὸν βασιλέα νοσοῦντα ὑπὸ τοῦ τῆς μητρυιᾶς Στρατονίκης πόθου ἰάσατο, εὑρὼν τὸ πάθος ἐκ τοῦ σχεῖν τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ καὶ τὸν παλμον συνεικάσαι· ὁσάκις γὰρ ἔβλεπεν ὁ Ἀντίοχος τὴν μητρυιὰν αὐτοῦ τυχὸν διερχομένην, ἐπάλλετο τὴν καρδίαν· μάλιστα τῷ ταύτης ἔρωτι.] τέθαπται δὲ πρὸς τῷ ὄρει τῇ Μυκάλῃ, καταντικρυ Σάμου. ἔγραψεν ἰατρικὰ βιβλία θ'.

CCLX. Ἐρατοσθένης Ἀγλαοῦ (οἱ δὲ Ἀμβροσίου) Κυρηναῖος, μαθητὴς φιλοσόφου Ἀρίστωνος ⟨τοῦ⟩ Χίου, γραμματικοῦ δὲ Λυσανίου τοῦ Κυρηναίου καὶ Καλλιμάχου τοῦ ποιητοῦ. μετεπέμφθη δὲ ἐξ Ἀθηνῶν ὑπὸ τοῦ τρίτου Πτολεμαίου, καὶ διέτριψε μέχρι τοῦ πέμπτου, διὰ δὲ τὸ δευτερεύειν ἐν παντὶ εἴδει παιδείας τοῖς ἄκροις ἐγγίσας βῆτα ἐπεκλήθη· οἱ δὲ καὶ δεύτερον ἢ νέον Πλάτωνα, ἄλλοι πένταθλον ἐκάλεσαν. ἐτέχθη δὲ ρκϛ' ὀλυμπιάδι, καὶ ἐτελεύτησεν π' ἐτῶν γεγονώς, ἀποσχόμενος τροφῆς διὰ τὸ ἀμβλυώττειν, μαθητὴν ἐπίσημον καταλιπὼν Ἀριστοφάνην τὸν Βυζάντιον, οὗ πάλιν Ἀρίσταρχος μαθητής. μαθηταὶ δὲ αὐτοῦ Μνασέας καὶ Μένανδρος καὶ Ἄριστις. ἔγραψε δὲ φιλόσοφα καὶ ποιήματα καὶ ἱστορίας, ἀστρονομίαν ἢ καταστερισμούς, περὶ

CCLIX Errasse constat Steph. Byz v. *Κῶς*, qui hunc Erasistratum Coum fecit, sibi ipsi adversatus v. *Ἰουλίς* 1 *Ἰουλιάδος vulg.* corr. *Menagius*, rec. Westerm. 2 *Κέως* **A** 3 *οὗτος* — *ἔρωτι* non ab Hesychio perfecta sunt, sed ipsius Suidae sollertia addita ex Plut. Dem. p. 907 vel Appian. de bellis Syr. p. 204 vel Val. Max. V, 7 vel al. Cf. Mus. Rhen. XXXV p. 210 7 *ὁσάκις* — *ἔρωτι* om. **A**

CCLX *Eud.* p. 300. Cf. Steph. Byz. v. *Κυρήνη*. Tractant Bernhardy, Eratosthen. p. VII seq., Daub, Stud. p. 83 11 *οἱ δὲ Ἀμβροσίου* om. *Eud.* nemo praeter Suidam commemoravit 12 *Κυρηναῖος* om. *Eud.* *οὗτος ἤκουσεν Eud.* *Ἀριστοχίου* **V** *τοῦ Χίου* proposuit *Bernhardy*, *Χίου vulg.* 14 *μετεπέμφθη* — *Ἄριστις* om. *Eud.* 15 *διέπρεψε Daub* *διὰ* — *ἐπεκλήθη* descripsit *Pseudo-Hesych.* c. 27 16 *ἐγγίσασι vulg.* *ἐγγίζων Hes.* *ἐγγίσας* corr. *Toupius*, qui et *ἐγγίσαντα* laudavit *βήματα* libri *βῆτα Hes.* 18 *ἐτέχθη* — *καὶ* om. **V**, quorum loco legit *οὗτος* 19 *ἀποσχισόμενος* **A** 20 *μαθητὴς δὲ* **A** 21 *οὗ πάλιν* — *Ἄριστις* om. V 22 *Ἄριστις* defendit *Meineke*, ad Theocrit. VII, 100 *Ἀριστοφάνης* inepte flagitat *Bernhardy* 23 *καταστηριγμούς* **A** *Eud.* *vulg.* *καταστερισμούς* *Portus*

τῶν κατὰ φιλοσοφίαν αἱρέσεων, περὶ ἀλυπίας, διαλόγους πολλοὺς καὶ γραμματικὰ συχνά.

CCLXI. [Ἐρέννιος ὁ Φίλων ὁ Βύβλιος, ὁ Ἐρέννιος χρηματίσας, ὡς αὐτός φησιν.]

CCLXII. Ἔριφος κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστιν Αἴολος, Πελταστής, Μελίβοια, ὥς φησιν Ἀθήναιος ἐν τῷ ιδ' τῶν Δειπνοσφιστῶν.

CCLXIII. Ἑρμαγόρας Ἀμφιπολίτης φιλόσοφος, μαθητὴς Περσαίου. διάλογοι αὐτοῦ μισοκύων ἢ περὶ ἀτυχημάτων, ἔκχυτον (ἔστι δὲ ᾠοσκοπία), περὶ σοφιστείας πρὸς τοὺς ἀκαδημαϊκούς.

CCLXIV. Ἑρμαγόρας ⟨ἐκ⟩ Τήμνου τῆς Αἰολίδος, ὁ ἐπικληθεὶς Καρίων, ῥήτωρ. τέχνας ῥητορικὰς ἐν βιβλίοις ς', περὶ ἐξεργασίας, περὶ πρέποντος, περὶ φράσεως, περὶ σχημάτων. ἐπαίδευσε δὲ οὗτος μετὰ Κεκιλίου ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Καίσαρος Αὐγούστου καὶ τελευτᾷ πόρρω τῆς ἡλικίας.

CCLXV. Ἑρμείας φιλόσοφος, Ἀμμωνίου καὶ Ἡλιοδώρου, τῶν διδασκάλων Δαμασκίου, πατήρ. [ἦν δὲ ὁ Ἑρμείας φίλος ἐς τὰ μάλιστα Αἰγύπτῳ ἀδελφῷ Θεοδότης, μητρὸς Ἰσιδώρου φιλοσόφου· ὁ δὲ Αἴγυπτος ἦν φιλομαθής.]

---

1 διαλόγους πλείστους καὶ ἄλλα τινά *Eud.*

CCLXI om. *Westerm.* Certe tota glossa ex vita Philonis deprompta, ubi ad calcem adiuncta erat (ὅτι ὕπατος γέγονεν ὁ Φίλων Ἐρέννιος χρηματίσας, ὡς αὐτός φησιν) 3 Φιλ. ὁ Β. *vulg.* ὁ Φ. ὁ Βίβλιος **AM**

CCLXII *Eud.* p. 291. Meineke I p. 420 et Daub, de Suid. p. 483 5 ἐστὶν om. *Eud.* 6 ὡς — exit. om. *Eud.* pro ιδ' corr. δ' *Westerm.* coll. Athen. IV p. 134 et 137, ιε' proposuit *Daub* coll. Athen. XV p. 693. De Meliboea v. Athen. III p. 84, VII p. 302, XV p. 693

CCLXIII *Eud.* p. 302 9 φέρονται αὐτοῦ διάλογοι *Eud.*, quae ἔκχυτον extremo loco laudavit ἢ περὶ *Eud.* scripsit *Westerm.* α' περὶ *vulg.* α' om. **BE**

CCLXIV *Eud.* p. 286. De Temno v. Strabo XIII p. 621 12 ἐκ T. corr. *Reinesius* ἐκ om. libri 13 Καρίων. ῥητορικὰ *vulg.* Καρίων. ῥητορικὰς **Ald.** ῥήτωρ. τέχνας ῥητορικὰς e codd. Par. *Kusterus* ἔγραψε μελέτας ῥητορικὰς *Eud.* 14 post πρέποντος add. *Eud.* περὶ κώλων καὶ περιόδων quae verba nil nisi interpretationem libri περὶ σχημάτων continere non persuadet *Daub*, περὶ κώλου καὶ κόμματος καὶ περιόδου scripsit Lachares (cf. v. Λαχάρης) σχημάτων ῥητορικῶν καὶ ἄλλα πολλά *Eud.* ceteris omissis 15 Κεκιλίου **AV** *Westerm.* Καικιλίου *vulg.*

CCLXV Cf. Diels, Dox. p. 259 seq. 18 ἦν δὲ seq. om. **V** itaque ex Damascio accessisse probabile est. Verum vidit *Bernhardy.* φιλόσοφος **BE.** 20 Addidit nonnulla Suidas ex Damascio Phot. p. 341 decerpta

CCLXVI. Ἑρμίας [ὁ εὐνοῦχος] ⟨φιλόσοφος,⟩ Ἀταρνεύς (χώρα δέ ἐστι Μυσίας τῆς ἐν Ἀσίᾳ τῆς πρὸς τῷ Ἑλλησπόντῳ), ἧς καὶ ἦρχε βασιλέως τοῦ Περσῶν ὑπήκοος, εὐνοῦχος καὶ δοῦλος γενόμενος Εὐβούλου Βιθυνοῦ δυνάστου καὶ φιλοσόφου, ἀσκηθεὶς παιδείαν παρὰ Ἀριστοτέλει. ἔγραψε περὶ ψυχῆς ὅτι ἀθάνατος.

CCLXVII. Ἕρμιππος Ἀθηναῖος, κωμικὸς τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας, ἑτερόφθαλμος, ἀδελφὸς δὲ Μυρτίλου τοῦ κωμικοῦ, δράματα διδάξας μ'.

CCLXVIII. Ἕρμιππος Βηρύτιος ἀπὸ κώμης μεσογαίου, μαθητὴς Φίλωνος τοῦ Βυβλίου, ὑφ' οὗ ᾠκειώθη Ἐρεννίῳ Σεβήρῳ, ἐπὶ Ἀδριανοῦ τοῦ βασιλέως, ἔκδουλος ὢν γένος, λόγιος σφόδρα. καὶ ἔγραψε πολλά.

CCLXIX. Ἑρμογένης Ταρσεύς, ὁ ἐπίκλην ξυστήρ, σοφιστής, οὗ διήκουσε καὶ Μουσώνιος ὁ φιλόσοφος. γέγονε δὲ ἐπὶ Μάρκου τοῦ βασιλέως εὐφυέστατος, καὶ τῆς ἡλικίας αὐτοῦ ἐνδεεστέρας ὑπαρχούσης μᾶλλον ἡ φρόνησις ὑπερεῖχεν. ἀλλ' οὐκ εἰς μακρὸν ταύτης ἀπήλαυσε· γενόμενος γὰρ περὶ τὰ κδ' ἔτη ἐξέστη τῶν φρενῶν καὶ ἦν ἀλλοῖος αὑτοῦ, μηδεμιᾶς ἀφορμῆς γενομένης ἢ ἀρρωστίας τοῦ σώματος, ὥστε καί τινας ἀποσκώπτειν εἰς τουτονὶ τὸν τρισάθλιον τόδε τὸ λόγιον 'Ἑρμογένης ὁ ἐν παισὶ γέρων, ἐν δὲ γέρουσι παῖς'. πλὴν περὶ τὸν ιη' ἢ κ' χρόνον γενόμενος γράφει ταῦτα τὰ βιβλία τα

CCLXVI om. *Westerm. Eud.* p. 303. Cf. Diog. V, 1; Athen. XV p. 696 1 Ἑρμείας *Eud.* ὁ εὐνοῦχος om. φιλόσοφος add. *Eud.*, quam secutus sum Ἀταρνείτης mavult *Bernhardy* 2 τῆς ἐν Ἀσίᾳ om. *vulg. Eud.* add. **ABVE** τὰ Ἑλλ. **A** 3 ἧς — φιλοσόφου om. *Eud.* 4 δοῦλος: *Wachsmuth*, Symb. p. 131 5 παρ' Ἀριστοτέλους *Eud.* 6 De additamento Suidae egi Mus. Rhen. XXXV l. c. Cf. v. Wilamowitz-M. Anal. Eurip. p. 133 not.

CCLXVII *Eud.* p. 291. Cf. Meineke I p. 494 et quae dixi ad v. Μένιππος 7 καὶ αὐτὸς κωμικός *Eud.* 8 Cf. v. Μυρτίλος 9 φέρεται αὐτοῦ δράματα *Eud.*

CCLXVIII Cf. Wachsmuth, Symb. p. 139 seq. 11 τοῦ Βυβλίου om. **A** spatio relicto 13 De λόγιος cf. v. Διογεν., Πάξαμος al. ἔγραψε καὶ περὶ ὀνείρων **A** in marg. man. I

CCLXIX *Eud.* p. 288, quae vitas Hesychii et Philostrat. Vit. II, 7 commiscuit. Cf. Müller III p. 523, Daub, Stud. p. 45 14 ὁ σοφ. **A** 15 post φιλόσοφος plur. libr. praebent verba καὶ Μάρκος ὁ βασιλεύς, quae om. **A** itaque expunxit *Gaisford* 16 εὐφυέστατος — Συρίας β' om. **V** 18 εἰς μακρόν cf. v. Φίλων Βυβ. 19 αὐτοῦ **A**

γέμοντα θαυμάτων· τέχνην ῥητορικήν, ἣν μετὰ χεῖρας ἔχουσιν ἅπαντες, περὶ στάσεων βιβλίον ἕν, περὶ ἰδεῶν λόγου βιβλία β', | περὶ κοίλης Συρίας β' |.

CCLXX. Ἑρμόλαος γραμματικὸς Κωνσταντινουπόλεως, γράψας τὴν ἐπιτομὴν τῶν Ἐθνικῶν Στεφάνου γραμματικοῦ, προσφωνηθεῖσαν Ἰουστινιανῷ τῷ βασιλεῖ.

CCLXXI. Εὐάγγελος κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστιν Ἀνακαλυπτόμενος, ὡς Ἀθήναιος ἐν τοῖς Δειπνοσοφισταῖς.

CCLXXII. Εὐαγόρας Λίνδιος ἱστορικός. ἔγραψε βίον Τιμαγένους καὶ ἑτέρων λογίων, ζητήσεις κατὰ στοιχεῖον Θουκυδίδου, τέχνην ῥητορικὴν ἐν βιβλίοις ε', τῶν παρὰ Θουκυδίδῃ ζητουμένων κατὰ λέξιν, ἱστορίαν τε περιέχουσαν τὰς Αἰγυπτίων βασιλείας.

CCLXXIII. Εὐάγριος. οὗτος ἔγραψε διάφορα, καὶ ὑπόμνημα εἰς τὰς παροιμίας Σολομῶντος.

---

1 de *τέχνῃ* cf. v. *Μένανδρος Λαοδικεύς* et *Μητροφάνης σοφιστής*; sequentia, quamquam recte se habent, fortasse ab ipso librario addita sunt 3 quae seclusi ad alterum Hermogenem spectant, quem laudat, tanquam scriptorem de rebus Iud., Iosephus c. Apion. I, 23. Nonnulla add. Suidas ex Philostrat. l. c. alteroque fonte descripta. Cf. *Eud.* p. 289 not.

CCLXIX[b] Non absonum fuerit, hic inserere quae titulo Smyrnaeo C. I. Gr. II, 1 n. 3311 de Hermogene Smyrnaeo dicta sunt, quamquam ad Hesychii fontes haec non spectare plane dignoscitur: *συνέγραψε δὲ βυβλία ἰατρικὰ μὲν οζ', ἱστορικὰ δὲ περὶ Σμύρνης α' β', περὶ τῆς Ὁμήρου σοφίας α', καὶ πατρίδος α', Ἀσίας κτίσεων α', Εὐρώπης κτίσεων α' β' γ' δ', νήσσων α', Ἀσίας σταδιασμῶν α', καὶ Εὐρώπης α', στρατηγημάτων α' β', πίναξ Ῥωμαίων καὶ Σμυρναίων διαδοχὴ κατὰ χρόνους.* De quibus cf. Müller III p. 523

CCLXX *Eud.* p. 293 5 *ἔγραψε Eud.* 6 inde ipsum Stephanum Byzantium ineunte saeculo sexto *Ἐθνικά* conscripsisse merito conclusit Rohde, Mus. Rhen. XXXIV p. 563 not. 6 *τῷ* accessit ex **ABVE**

CCLXXI Cf. Meineke I p. 492. De Hesychio dubitat *Daub* 8 *Ἀνακαλυπτομένη* Athen. XIV p. 644, quod probat *Meineke* rec. *Westerm.* *Ἀνακαλυπτόμενος* libri

CCLXXII *Eud.* p. 285. Dubiae fidei memoriam eius extare apud Mos. Choren. II, 13 monet *Gutschmid* 9 *ἔγραψε — βιβλίοις ε'* om. **ABV** expunxit *Gaisford.*, habet etiam *Eud.*, nullam suspicionis causam inesse censet *Gutschmid* 10 *λογίων ἀνδρῶν Eud.* *ζητήσεις κατὰ στοιχεῖον Θουκυδίδου* miro errore om. *Bekker* non diversum esse a libro infra memorato vidit *Gaisford*; an *Θουκυδίδου* cum *Eud.* delendum? *Θουκ. κατὰ στοιχ. Daub* 12 *ἱστορίαν περὶ τῆς Αἰγυπτίων βασιλείας* om. *τε Eud.*

CCLXXIII om. *Westerm.* Cf. Apostol. I, 34 b. Fabricius, bibl. Gr. VII, 434

CCLXXIV. *Εὔβουλος Κήττιὸς Ἀθηναῖος, υἱὸς Εὐφράνορος, κωμικός. ἐδίδαξε δράματα ρδ′, ἦν δὲ κατὰ τὴν ρα′ ὀλυμπιάδα, μεθόριος τῆς μέσης κωμῳδίας καὶ τῆς παλαιᾶς.*

CCLXXV. *Εὐγαίων* [*ὄνομα κύριον*] ...

CCLXXVI. *Εὐγένιος Τροφίμου, Αὐγουστοπόλεως τῆς ἐν Φρυγίᾳ, γραμματικός. οὗτος ἐδίδαξεν ἐν Κωνσταντίνου πόλει καὶ* ⟨*ἐς*⟩ *τὰ μάλιστα διαφανὴς ἦν, πρεσβύτης ἤδη ὢν ἐπ' Ἀναστασίου βασιλέως. ἔγραψε κωλομετρίαν τῶν μελικῶν Αἰσχύλου, Σοφοκλέους,* [*καὶ*] *Εὐριπίδου ἀπὸ δραμάτων ιε′, περὶ τοῦ τί τὸ παιωνικὸν παλιμβάκχειον, περὶ τῶν τεμενικῶν, ὅπως προφέρεται, οἷον Διονύσιον, Ἀσκληπιεῖον, παμμιγῆ λέξιν κατὰ στοιχεῖον* (*ἔχει δὲ καὶ τὰ παράδοξα ἢ περὶ τόνον ἢ πνεῦμα ἢ γραφὴν ἢ μῦθον ἢ παροιμίαν ἑπόμενα αὐτῇ*), *περὶ τῶν εἰς ια ληγόντων ὀνομάτων* (*οἷον ἔνδεια ἢ ἐνδία*), *καὶ πότε διφορεῖται, καὶ ἄλλα τινὰ τρίμετρα ἰαμβικά.*

CCLXXVII. *Εὐδαίμων Πηλουσιώτης γραμματικός, σύγχρονος Λιβανίου τοῦ σοφιστοῦ, πρὸς ὃν καὶ διαφόρως φαίνεται γράφων. οὗτος ἔγραψε* ⟨*εἰς*⟩ *ποιήματα διάφορα, τέχνην γραμματικήν, ὀνοματικὴν ὀρθογραφίαν.*

CCLXXVIII. *Εὔδημος ῥήτωρ. ἔγραψε διάφορα, καὶ κατὰ στοιχεῖον περὶ λέξεων, αἷς κέχρηνται* ⟨*οἱ*⟩ *ῥήτορές τε καὶ τῶν συγγραφέων οἱ λογιώτατοι, πάνυ ὠφέλιμον.*

CCLXXIX. *Εὔδοξος Αἰσχίνου, Κνίδιος, φιλόσοφος,*

CCLXXIV Cf. Meineke I p. 355 1 *Σφήττιος Menagius* ad Diog. II, 60, quod improbavit *Meineke*; *Εὐφράνονος* **BV** 2 *ρδ′* ex Par. *Kusterus κδ′ vulg.*

CCLXXV fortasse ad Eugeonem Samium spectat, de quo v. Müller II p. 16, et Meineke, Anal. p. 61 (cf. *Αἴσωπος*)

CCLXXVI *Eud.* p. 293. Cf. Daub, Stud. p. 108 7 *ἐς* add. *Daub ἐπὶ* **A** 8 *ἔγραψε* — exit. om. **BVE** 9 *καὶ* ante *Εὐρ.* om. **AM** *Eud. Εὐρ.* **A** 10 sic **A** *παλιμβάκχιον vulg. Eud.* 11 hoc lexicon inter Suidae fontes laudatur 12 primum *ἢ* accessit ex **A** om. rel. 13 *καὶ τὰ ἑπόμενα αὐτοῖς* flagitare sententiam monuit *Bernhardy* 15 post *τινὰ* interpungit *Daub*

CCLXXVII *Eud.* p. 294 17 *διάφορα Kusterus ἀδιαφόρως Toupius διαφόρως γράφει Eud.* mox *οὕτως* **A** 18 *εἰς* add. *Daub* 19 post *ὀνοματικήν* interpunxit **A**. Ceterum *ἐν τῇ ὀρθογραφίᾳ* laudat Etym. M. p. 457, 12

CCLXXVIII *Eud.* p. 289 21 *οἱ* add. *Daub* 22 *πάνυ δὲ ὠφέλιμον τὸ λεξικὸν τοῦτο Eud.* Idem est lexicon, quod inter Suidae fontes enumeratur. Laudavit Suidas v. *εὐγενέστερος Κόδρου*

CCLXXIX *Eud.* p. 393, quae postquam Diog. VIII, 8 descripsit, verba *ἔγραψε* — exit. ex Hesychio desumpsit nec minus *ἐγένοντο δὲ αὐτῷ — Φιλτίς.* Cf. Unters. p. 43. Eadem s. fin. add. *τῷ πατρὶ σχε-*

Πλάτωνος ἡλικιώτης, ᾧ τρεῖς ἐγένοντο θυγατέρες, Ἀκτίς, Δελφίς, Φιλτίς. καὶ ἔσχε πρὸς ἀστρολογίαν ὑπερφυῶς, ἔγραψέ τε πλεῖστα τοῦ εἴδους τούτου, καὶ ὀκταετηρίδα, ἔτι δὲ δι' ἐπῶν ἀστρονομίαν.

CCLXXX. *Εὔθυκλης. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστιν Ἄσωτοι ἢ Ἐπιστολή, ὥς φησιν Ἀθήναιος ἐν τοῖς Δειπνοσοφισταῖς.*

CCLXXXI. *Εὐκλείδης Μεγαρεύς (Μεγάρων δὲ τῶν ἐν τῷ Ἰσθμῷ), φιλόσοφος, γέγονε δὲ μαθητὴς Σωκράτους, [ὃς] καὶ τὴν ἐξ αὐτοῦ κληθεῖσαν Μεγαρικὴν αἵρεσιν εἰσήγαγεν, ἣν δὴ καὶ διαλεκτικὴν καὶ ἐριστικὴν προσηγόρευσαν. μεθ' ὃν Ἰχθύας, εἶτα Στίλπων ἔσχον τὴν σχολήν. συνέγραψε διαλόγους, Ἀλκιβιάδην, Αἰσχίνην, Κρίτωνα, Φοίνικα, Λαμπρίαν, Ἐρωτικὸν καὶ ἄλλα τινά.*

CCLXXXII. *Εὔμολπος Ἐλευσίνιος ἤτοι Ἀθηναῖος, υἱὸς Μουσαίου τοῦ ποιητοῦ, ὡς δέ τινες, μαθητὴς Ὀρφέως, ἐποποιὸς τῶν πρὸ Ὁμήρου. γέγονε δὲ καὶ Πυθιονίκης· πρὸς λύραν γὰρ ἐπεδείκνυντο οἱ ποιηταί. οὗτος ἔγραψε τελετὰς Δήμητρος καὶ τὴν εἰς Κελεὸν ἄφιξιν καὶ τὴν τῶν μυστηρίων παράδοσιν τὴν ταῖς θυγατράσιν αὐτοῦ γενομένην, ἔπη τὰ πάντα τρισχίλια, χειροσκοπικὰ πεζῶς βιβλίον ἕν.*

δὸν παρόμοιοι, quae verba de suo illam addidisse putat *Daub* 1 Cf. Cic. Divin. II, 42

CCLXXX *Eud.* p. 291. Cf. Meineke I p. 269. De vita v. Daub, de Suid. l. c. 6 *ἢ Ἐπιστ.* **A** duas fabulas distinguere mavult *Daub* *ὡς* — exit. om. *Eud.* (cf. Athen. III p. 124), quae add. *ἔστι δὲ καὶ οὗτος τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας* quod ex vita Hermippi translatum esse sine causa idonea suspicatus est *Daub.* Ceterum cf. Suidas v. *βοῦς ἕβδομος* ubi Atalante eiusdem poëtae laudatur

CCLXXXI Cf. Diog. II, 106, 108, 112 9 verba *γέγονε — Σωκράτους* huc transposui, cum post *προσηγόρευσαν* male exhibeant libri. Inde *ὃς*, quod inseruerunt editores ante *καί*, supervacaneum fieri patet 10 *ὃς καὶ τὴν Bernhardy ὃς τὴν Kusterus καὶ τὴν* **ABVE** *vett. edd.* 11 *ἣν δὴ* seq. om. **V** *ἤδη καὶ διαλεκτικὴν — προσαγορευθεῖσαν Bernhardy* (nam *ἣν δὴ — προσαγορευθεῖσαν* **AB**) *Daub*, qui tamen *τὴν καὶ* rec. *προσηγόρευσεν edd. vett.* 13 *Ἀλβιάδην* **A** *Φοίνικα* **BE** ex Diog. II, 108 restituit *Westerm.* *Φοίνικας vulg.*

CCLXXXII *Eud.* p. 291 15 *ἐποποιός* post *Ἀθηναῖος* habet *Eud.* 16 *ὡς δέ τινες* om. **V** 19 carminum tabulam commenticiam esse vidit Hiller, Mus. Rhen. XXXIII p. 522 seq. *καὶ — ἄφιξιν* ex libris Par. add. *Kusterus*, om. vett. edd. et *Eud.* 20 *ἔπη — τρισχίλια* om. *Eud.* 21 locum ex **A** sanavit *Kusterus*; antea enim legebatur *χειροσκοπικά. πεζὰ δὲ βιβλίον ἕν*; — *χειροσκοπικὰ ἐν δυσὶ βιβλίοις Eud.*

CCLXXXIII. *Εὐοδιανος* ὁ ῥήτωρ, Σμυρναῖος τὸ γένος, ἀκουστὴς Ἀριστοκλέους ἐγένετο, οἱ δὲ καὶ Πολέμωνος. ἔγραψε πανηγυρικὰ πλεῖστα ἐν Ῥώμῃ.

CCLXXXIV. *Εὔοδος* Ῥόδιος ἐποποιός, γεγονὼς ἐπὶ Νέρωνος, ὁ θαυμαζόμενος εἰς Ῥωμαϊκὴν ποίησιν. τούτου τὰ βιβλία οὐ φαίνεται.

CCLXXXV. *Εὔπολις* Σωσιπόλιδος Ἀθηναῖος κωμικός, ὃς ιζʹ ἔτη γεγονὼς ἤρξατο ἐπιδείκνυσθαι, καὶ ἐδίδαξε ⟨μὲν⟩ δράματα ιζʹ, ἐνίκησε δὲ ζʹ. καὶ ἀπέθανε ναυαγήσας κατὰ τὸν Ἑλλήσποντον ἐν τῷ πρὸς Λακεδαιμονίους πολέμῳ· καὶ ἐκ τούτου ἐκωλύθη στρατεύεσθαι ποιητήν. τὰ δὲ δράματα αὐτοῦ Αἶγες, Ἀστράτευτοι ἢ Ἀνδρόγυνοι καὶ ἄλλα.

CCLXXXVI. *Εὐριπίδης* Ἀθηναῖος τραγικός, πρεσβύτερος τοῦ ἐνδόξου γενομένου. ἐδίδαξε δράματα ιβʹ, εἷλε δὲ νίκας βʹ.

CCLXXXVII. *Εὐριπίδης* τραγικός, τοῦ προτέρου ἀδελφιδοῦς, ὡς Διονύσιος ἐν τοῖς Χρονικοῖς. ἔγραψε δὲ Ὁμηρι-

---

CCLXXXIII Accessit ex *Eud.* p. 287; suppeditabat Damascius. *Εὐοδιανός, ὄνομα κύριον Suidas.* Cf. Unters. p. 60

CCLXXXIV *Eud.* p. 291. De Euodo dixi Mus. Rhen. XXXVI p. 319 6 *φαίνονται* **E** *φέρεται* coni. *Gaisford*; in marg. **A** legitur *ὢ ὅσα ὁ χρόνος τῷ τῆς λήθης βυθῷ παραδίδωσι, τοῦτο μὲν ἐξ ἀπροσεξίας, τοῦτο δὲ φθόνον βολαῖς ἀϊστωθέντα*

CCLXXXV *Eud.* p. 292. Cf. Meineke I p. 104 seq. 7 *Σωσιπόλιδος* corr. *Meineke* p. 106 not. 53 *ὡς Σωσίπολις* vel *Σωσιπόλεως Kusterus* *Σωσίπολις* libri et *Eud.* *Σωσῖλις* **V** 8 *οὗτος* **BE**ʹ *Eud.* *καὶ οὗτος vulg.* *ὃς* **A** qui dilucide *ἔτη*, quod fugit editores, *ἐτῶν vulg.* *μὲν* post *ἐδ.* add. **A** 9 *γράμματα* **V** *ιδʹ* pro *ιζʹ* corr. *Fritzschius*, d. Arist. Daet. p 21; numerum corruptum esse vidit *Kusterus* 10 Cf. Meineke p. 105 not. 50: 'de hac lege, inepta sane, si ita ut Suidas narrat, concepta fuit, qui praeterea tradiderit, scio neminem' 12 *Ἀστράτευτοι* **E** quod rectum esse constat (cf. Meineke p. 116) *Ἀστράτευτος vulg. Eud.*

CCLXXXVI Commentum vanissimum *Bernhardyo*, sed cf. Welcker, Gr. Trag. p. 936

CCLXXXVII 17 de hoc Dionysii (Halicarn. vel Chalcidensis) scripto alii aliud obtinuerunt: Müller IV p. 396; Rohde, Mus. Rhen. XXXIII p. 195 not. 1; Mommsen, Röm. Chron. p. 11; Volkmann, Quaest. nov. p. XVII et n. 27, qui proposuit *Δ. ἐν τοῖς κριτικοῖς* coll. Diog. I, 38 *οὐ μνημονεύει Διον. ἐν κριτικοῖς* (quod tamen *Δ. ὁ κριτικός* corr. *Daub*, de Suid. p. 472 not. coll. Isaei vita ap. *Westerm.* Biogr. p. 261, 5) idem

κὴν ἔκδοσιν, εἰ μὴ ἄρα ἑτέρου ἐστί. δράματα αὐτοῦ ταῦτα· Ὀρέστης, Μήδεια, Πολυξένη.

CCLXXXVIII. *Εὐριπίδης Μνησάρχου ἢ Μνησαρχίδου καὶ Κλειτοῦς, οἳ φεύγοντες εἰς Βοιωτίαν μετῴκησαν, εἶτα ἐν τῇ Ἀττικῇ. οὐκ ἀληθὲς δὲ ὡς λαχανόπωλις ἦν ἡ μήτηρ αὐτοῦ· καὶ γὰρ τῶν σφόδρα εὐγενῶν ἐτύγχανεν, ὡς ἀποδείκνυσι Φιλόχορος. [ἐν δὲ τῇ διαβάσει Ξέρξου ἐκυοφορεῖτο ὑπὸ τῆς μητρός, καὶ ἐτέχθη καθ' ἣν ἡμέραν Ἕλληνες ἐτρέψαντο τοὺς Πέρσας. γέγονε δὲ τὰ πρῶτα ζωγράφος, εἶτα μαθητὴς Προδίκου μὲν ἐν τοῖς ῥητορικοῖς, Σωκράτους δὲ ἐν τοῖς ἠθικοῖς καὶ φιλοσόφοις. διήκουσε δὲ καὶ Ἀναξαγόρου τοῦ Κλαζομενίου. ἐπὶ τραγῳδίαν δὲ ἐτράπη τὸν Ἀναξαγόραν ἰδὼν ὑποστάντα κινδύνους δι' ἅπερ εἰσῆξε δόγματα. σκυθρωπὸς δὲ ἦν τὸ ἦθος καὶ ἀμειδὴς καὶ φεύγων τὰς συνουσίας, ὅθεν καὶ μισογύνης ἐδοξάσθη. ἔγημε δὲ ὅμως πρώτην μὲν Χοιρίνην θυγατέρα Μνησιλόχου, ἐξ ἧς ἔσχε Μνησίλοχον καὶ Μνησαρχίδην καὶ Εὐριπίδην, ἀπωσάμενος δὲ ταύτην ἔσχε καὶ δευτέραν, καὶ ταύτης ὁμοίως ἀκολάστου πειραθείς. ἀπάρας δὲ ἀπ' Ἀθηνῶν ἦλθε πρὸς Ἀρχέλαον τὸν βασιλέα τῶν Μακεδόνων, παρ' ᾧ διῆγε τῆς ἄκρας ἀπολαύων τιμῆς. ἐτελεύτησε δὲ ὑπὸ ἐπιβουλῆς Ἀρριβαίου τοῦ Μακεδόνος καὶ Κρατεύα τοῦ Θετταλοῦ, ποιητῶν ὄντων καὶ φθονησάντων αὐτῷ, πεισάντων τε τὸν βασιλέως οἰκέτην τοὔνομα Λυσίμαχον, ι' μνῶν ἀγορασθέντα, τοὺς βασιλέως οὓς αὐτὸς ἔτρεφε κύνας*

---

nostro loco *Διον.* (i. e. musicae historiae auctor) ⟨*καὶ Ἐρατοσθένης*⟩ *ἐν τοῖς χρονικοῖς* tentavit; librorum lectionem tenendam esse puto

CCLXXXVIII Descripsit etiam Manuel Moschopulus. De hac vita disputavi Mus. Rhen. XXXV p. 210, quo loco verba *ἐν δὲ τῇ διαβάσει — τὸν βασιλέα* (vel *τοῦ Ἀρεθουσίου*) ab Hesychio aliena duxi. Priorem narrationem praestat etiam *Pseudo-Hesych.* c. 28 paulo mutato ordine verborum 6 Siebelis, Philoch. fr. p. 87, Müller I p. 412 *ὡς Φιλόχ. ἀποδείκνυσιν Mosch.* 8 *ἐτέχθη δὲ Mos. ἐτέθη* **V** 9 *ἐγένετο Mos.* 10 *μὲν* om. *Mos.* 13 *κίνδυνον Mos. σκυθρωπός τε* **V** 14 *ἦν τὸ ἦθος Mos. τὸ ἦθος* om. **BVEM** 15 *μισόγυνις* **BVE** *πρῶτον vulg. πρώτην* **ABVE** 18 *πειρασθεὶς* **V** *μεταναστὰς δὲ ἀπ' Mos.* 19 *τὸν* om. *Mos.* ubi add. *Westerm. τῶν* om. **V** 20 *διῆγεν ἄκρας Mos.* 21 *ἐξ ἐπιβ. Mos. Ἀρριβαίου* **ABV** *Mos. Westerm. Ἀρριδαίου vulg.* (quia *Ἀρριδαῖος*, filius Philippi, occurrit Plut. Alex. 10) 23 *καὶ πεισάντων Mos. φθονευσάντων*, ut videtur, **A**; totum locum ex **A** restituit *Kusterus πεισάντων τε τὸν βασιλέως οἰκέτην κύνας ἐπαφεῖναι vulg. τοὔνομα — βασιλέως* solus add. **A**, *ὄνομα Westerm.* 24 *κύνας* in lacuna om. **V**

ἐπαφεῖναι αὐτῷ. οἱ δὲ ἱστόρησαν οὐχ ὑπὸ κυνῶν, ἀλλ' ὑπὸ γυναικῶν νύκτωρ διασπασθῆναι, πορευόμενον ἀωρὶ πρὸς Κρατερὸν τὸν ἐρώμενον Ἀρχελάου· καὶ γὰρ σχεῖν αὐτὸν καὶ περὶ τοὺς τοιούτους ἔρωτας. οἱ δὲ πρὸς τὴν γαμετὴν Νικοδίκου τοῦ Ἀρεθουσίου. ἔτη δὲ βιῶναί ⟨φασιν⟩ αὐτὸν οε', καὶ τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ ἐν Πέλλῃ μετακομίσαι τὸν βασιλέα.] δράματα δὲ αὐτοῦ κατὰ μέν τινας οε', κατὰ δὲ ἄλλους ϙβ', σώζονται δὲ οζ'. νίκας δὲ ἀνείλετο ε', τὰς μὲν δ' περιών, τὴν δὲ μίαν μετὰ τὴν τελευτήν, ἐπιδειξαμένου τὸ δρᾶμα τοῦ ἀδελφιδοῦ αὐτοῦ Εὐριπίδου. ἐπεδείξατο δὲ ὅλους ἐνιαυτοὺς μβ'. καὶ τελευτᾷ ἐπὶ τῆς ϙγ' ὀλυμπιάδος.

CCLXXXIX. *Εὐσέβιος* Ἀράβιος σοφιστής, ἀντισοφιστεύσας καὶ αὐτὸς Οὐλπιανῷ.

CCXC. [*Εὐσέβιος* ὁ Παμφίλου, προσκείμενος τῇ Ἀρειανικῇ αἱρέσει, ἐπίσκοπος Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης, σπουδαῖος ἐν ταῖς θείαις γραφαῖς, καὶ τῆς θείας βιβλιοθήκης ἅμα Παμφίλῳ τῷ μάρτυρι ἐπιμελέστατος ἀνιχνευτής. ἐξέδωκε πολλὰ τεύχη, ὧν εἰσι τάδε· εὐαγγελικῆς ἀποδείξεως λόγοι κ', εὐαγγελικῆς προπαρασκευῆς λόγοι ιε', θεοφανείας λόγοι ε', ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας λόγοι ι', χρονικῶν κανόνων παντοδαπῆς ἱστορίας, καὶ τούτων ἐπιτομή. καὶ περὶ τῆς τῶν εὐαγγελίων διαφωνίας, εἰς τὸν προφήτην Ἡσαΐαν λόγοι ι', κατὰ Πορφυρίου τοῦ τότε συγγράφοντος ἐν Σικελίᾳ, ὥς τινες οἴονται, λόγοι λ', τοπικῶν λόγος α', ἀπολογίας ὑπὲρ Ὠριγένους λόγοι ϛ', περὶ τοῦ βίου Παμφίλου λόγοι γ', περὶ μαρτύρων ἕτερα συγγράμματα, καὶ εἰς τοὺς ρν' ψαλμοὺς δεδοκιμασμένα

---

1 *τῷ Εὐριπίδῃ* pro *αὐτῷ Mos.* *ἕτεροι Mos.* *ἱστορήσαντες* **V** 4 *Νικοδίκου* **AVE** *Νικοδήμου* vel *Νικοδημοῦ vulg.* 5 *βεβιωκέναι φασίν Mos.* *βιῶναι* om. *φασιν Suid.* *φασιν* inserui (cf. v. *Δαφίδας*) *ρε'* pro *οε'* Dobraeus Advers. 2 p. 125 *καὶ τὰ ὀστᾶ — οε'* om. **A** 7 *σώζονται δὲ οζ'* om. **V** 9 *ἐπιδειξαμένου — μβ'* om. *Mos.* 10 *ἀδελφιδοῦς* omissis *αὐτοῦ Εὐρ.* **V** 11 *κβ'* **AV** *κϛ'* rel. *μϛ' Hartung.* Eur. restit. 1 p. 4 *μβ' Bernhardy Westerm.* *καὶ τελεύτα* **A** *τελευτᾷ δ' Mos.* *ἀπέθανε ἐπὶ* plur. *Suidae* libri

CCLXXXIX *Eud.* p. 289. Cf. Daub, de Suid. p. 407 12 *ὃς ἀντεσοφίστευσεν Οὐλπ.* - *Eud.* 13 *Οὐαπιανῷ* **E**

CCXC fluxit ex *Hieron.-Sophron.* c. 81 14 *Ἀριανικῇ* **A** *ἀφ' ὧν εἰς ἐμὲ λόγοι εἴκοσι μόνον περιῆλθον* post *Παλ.* add. *Soph.* 22 *τὸν προφήτην* om. *Soph.* 25 *τοῦ Π. vulg.* *τοῦ* om. **ABE**

ὑπομνήματα, καὶ ἕτερα πολλά. ἤνθησε μάλιστα ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως καὶ Κωνσταντίου, καὶ διὰ τὴν φιλίαν τὴν πρὸς Πάμφιλον τὸν μάρτυρα τῆς ἐπωνυμίας αὐτοῦ ἠξιώθη.]

CCXCI. *Εὐστάθιος* Ἐπιφανεύς. χρονικὴν ἐπιτομὴν τῶν ἀπὸ Αἰνείου μέχρις Ἀναστασίου βασιλέως ἐν τόμοις θ' καὶ ἄλλα τινά.

CCXCII. *Εὐστέφιος* Ἀφροδισιεὺς σοφιστὴς ... ἐπιφανίων τῶν ἐν Ἀδρόττοις τῷ εὐκτηρίῳ, ὃ κεῖται ἐν Λυδίᾳ. ἔγραψε μελέτας.

CCXCIII. *Εὐστόχιος* Καππαδόκης σοφιστής. ἔγραψε τὰ κατὰ Κώνσταντα τὸν βασιλέα καὶ ἀρχαιολογίαν Καππαδοκίας καὶ λοιπῶν ἐθνῶν.

CCXCIV. [*Εὔσχημος* κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστιν Ἐμπολή, ὡς Ἀθήναιος λέγει.]

CCXCV. *Εὐτρόπιος* Ἰταλὸς σοφιστής. τὴν Ῥωμαϊκὴν ἱστορίαν ἐπιτομικῶς τῇ Ἰταλῶν φωνῇ. ἔγραψε καὶ ἄλλα.

CCXCVI. *Εὐφορίων* υἱὸς Αἰσχύλου τοῦ τραγικοῦ, Ἀθη-

---

1 ἤνθισε **A** 3 τὸν om. **AB**

CCXCI *Eud.* p. 286. Cf. Müller IV p. 138. 5 συνήθροισε χρονικὴν ἐπιτομὴν ὡραιοτάτην τῶν ἀπὸ — *Eud.*, qua de forma v. Daub, de Viol. p. 8 6 τοῦ Τρωός add. *Eud.* μέχρι **A** ἐν om. **V** ἐν τόμοις β' coni. *Kusterus* propter Euagrii hist. Eccl. V, 24, quo quidem loco (ἐν δύο τεύχεσιν) nil probari recte perspexit *Bernhardy* ἐν τόμοις εἴκοσι rectius, ut videtur, *Eud.*, quae pergit καὶ ἄλλα τινὰ χρονικὰ συνεγράψατο. Huic vitae Suidas adscripsit glossam repetitam ex Βασίλειος Ἀγκυρανός, ubi compilavit *Sophron.* c. 89

CCXCII om. *Westerm.* *Eud.* p. 289. Cf. v. Λαχάρης 9 ἐναδρόττοις **A** locum mendosum sanare tentavit *Berkel*, coni. σοφιστὴς ἐπιφανῶν τῶν ἐν Ἀδρόττοις οἰκητόρων, ἃ κεῖται, Eustephium edidisse laudationem ἐπιφανειῶν τῶν ἐν Ἀδρόττοις putabat *Bernhardy*, quod eo minus probabile videtur, quod infra demum legitur ἔγραψε seq., ὁ γράψας περὶ supplet *Daub.* Satius est lacunae signum ponere τῷ εὐκτ. **AE** τῶν εὐκτηρίων *vulg.* *Eud.* 10 ἔγραψε λόγους πανηγυρικοὺς καὶ μελ. *Eud.*

CCXCIII *Eud.* p. 289. Tractat Müller IV p. 3 12 archaeologiam fortasse laudat Steph. Byz. v. Παντικάπαιον 13 λοιπῶν suspect. *Westerm.*

CCXCIV Vitam Euschemi Suidae deberi verisimile decepto libris deterioribus Athen. XIII p. 571, ubi de poëta Ephippo agitur. Correxit Casaubonus ad Athen. VIII p. 363

CCXCV om. *Westerm.* Tractavi Mus. Rhen. XXXVI l. c. 17 ἐπιτίμως vett. edd. ex Par. corr. *Kusterus* ἔγραψε καὶ ἄλλα **A** post ἔγρ. interpunxerunt edd. καὶ ἄλλα om. **V**, cf. quae dixit Teuffel, Lit. R.[3] § 415, 3 coll. Priscian. I, 8

CCXCVI *Eud.* p. 292. Welcker, Gr. Trag. p. 967 18 Ἀθ. om. *Eud.*

ναῖος, τραγικὸς καὶ αὐτός, ὃς καὶ τοῖς Αἰσχύλου τοῦ πατρός, οἷς μήπω ἦν ἐπιδειξάμενος, τετράκις ἐνίκησεν. ἔγραψε δὲ καὶ οἰκεῖα.

CCXCVII. *Εὐφορίων* Πολυμνήστου, Χαλκιδεὺς ἀπὸ Εὐβοίας, μαθητὴς ἐν τοῖς φιλοσόφοις Λακύδου καὶ Πρυτάνιδος καὶ ἐν τοῖς ποιητικοῖς Ἀρχεβούλου τοῦ Θηραίου ποιητοῦ, οὗ καὶ ἐρώμενος λέγεται γενέσθαι. ἐγεννήθη δὲ ἐν τῇ ρκϛʹ ὀλυμπιάδι, ὅτε καὶ Πύρρος ἡττήθη ὑπὸ Ῥωμαίων, καὶ ἐγένετο τὴν ἰδέαν μελίχρους, πολύσαρκος, κακοσκελής. τῆς Ἀλεξάνδρου τοῦ βασιλεύσαντος Εὐβοίας, υἱοῦ δὲ Κρατεροῦ, γυναικὸς Νικαίας στερξάσης αὐτόν, εὔπορος σφόδρα γεγονὼς ἦλθε πρὸς Ἀντίοχον τὸν μέγαν ἐν Συρίᾳ βασιλεύοντα, καὶ προέστη ὑπ᾽ αὐτοῦ τῆς ἐκεῖσε δημοσίας βιβλιοθήκης. καὶ τελευτήσας ἐκεῖ⟨σε⟩ τέθαπται ἐν Ἀπαμείᾳ, ὡς δέ τινες ἐν Ἀντιοχείᾳ. βιβλία δὲ αὐτοῦ ἐπικὰ ταῦτα· Ἡσίοδος, Μοψοπία ἢ Ἄτακτα (ἔχει γὰρ συμμιγεῖς ἱστορίας, Μοψοπία δὲ ὅτι ἡ Ἀττικὴ τὸ πρὶν Μοψοπία ἐκαλεῖτο ἀπὸ τῆς Ὠκεανοῦ θυγατρὸς Μοψοπίας, καὶ ὁ λόγος τοῦ ποιήματος ἀποτείνεται εἰς τὴν Ἀττικὴν) χιλιάδες (ἔχει δὲ ὑπόθεσιν εἰς τοὺς ἀποστερήσαντας αὐτὸν χρήματα ἃ παρέθετο [ὡς δίκην δοῖεν κἂν εἰς μακράν,] εἶτα συνάγει διὰ χιλίων ἐπῶν χρησμοὺς ἀποτελεσθέντας), εἰσὶ δὲ βιβλία εʹ. ἐπιγράφεται δὲ ἡ πέμπτη χιλιὰς περὶ χρησμῶν [ὡς διὰ χιλίων ἐπῶν ἀποτελοῦνται].

---

1 καὶ αὐτὸς τραγικὸς *Eud.* reliquis omissis 2 οὔπω *Daub*
CCXCVII *Eud.* p. 292, quae om. Πολυμνήστου, μαθ. — Ἀντιοχείᾳ pergens: φέρεται αὐτοῦ συγγράμματα ἐπικὰ Ἡσίοδος, Μοψοπία, Ἀττικὴ χιλιάς, περὶ χρησμῶν rel. omissis. Cf. Meineke, Anal. p. 5 seq. 4 Πολυμνήτου edd. vett. ex Par. corr. *Kusterus* 6 καὶ add. **AV** θυραίου **BM** om. **E** Θηβαίου praetulit *Bernhardy* coll. Hephaest. p. 49 7 τούτου δὲ καὶ ἐρ. **A** 8 ρκʹ A 9 κακοσχελής **A** 11 Νικαίας corr. *Bernhardy* Νικίας libri 13 ἐκεῖσε **AV** ἐκεῖ *vulg.* 15 Ἀντιοχείᾳ **E** Ἀντιοχίᾳ *vulg.* de tabula carminum v. Schneider, Callim. II p. 32, Daub, de Suid. p. 414. Ἡσίοδος suspectum erat *Bernhardyo*, sed cf. Bergk, Anal. Alex. (Marb. 1846) p. 19, Nietzsche, Mus. Rhen. XXV p. 538, XXVIII p. 236 19 τὸν Ἀντίοχον pro τὴν Ἀττ. coni. *Ruhnken.* χιλιάδες interpunctione a praecedentibus distinxit Toup. Eum. II p. 602 ἀττικὴν χιλιάδες pars libr., ἀττικὴν χιλιάδι εʹ **V** ἀττικὴν χιλιάδα rel. Ἀττικὴ χιλιάς, πέμπτη χιλιάς *Eud.* 20 ὡς — μακράν om. **BVE** uncis seclusit *Bernhardy* μακρὸν *Daub* 21 ἐπῶν pro ἐτῶν corr. *Heyne,* cf. Niebuhr, ad Strabon. III p. 139 22 ἐπιγράφεται — exit. incluserunt *Bernhardy, Westerm.* om. *Bekker* 23 περὶ — exit. **A** in marg. man. I δισχιλίων **A** ὡς — exit. seclusit *Daub*

CCXCVIII. *Εὔφρων κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστιν Αἴσχρα, Μοῦσαι, Συνέφηβοι, Θεωροί, ὡς Ἀθήναιος γράφει ἐν τοῖς Δειπνοσοφισταῖς.*

CCXCIX. *Ἔφιππος Ἀθηναῖος, κωμικὸς τῆς μέσης κωμῳδίας.*

CCC. *Ἔφορος Κυμαῖος, υἱὸς Δημοφίλου, οἱ δὲ Ἀντιόχου, Ἰσοκράτους ἀκουστὴς τοῦ ῥήτορος, ἱστορικός· ἔσχε δὲ υἱὸν Δημόφιλον τὸν ἱστορικόν. ἦν δὲ ἐπὶ τῆς ϙγ' ὀλυμπιάδος, ὡς καὶ πρὸ τῆς Φιλίππου βασιλείας εἶναι τοῦ Μακεδόνος. ἔγραψε ⟨τὰ⟩ ἀπὸ τῆς Ἰλίου πορθήσεως καὶ τῶν Τρωικῶν μέχρι τῶν αὐτοῦ χρόνων βιβλία λ', περὶ ἀγαθῶν καὶ κακῶν βιβλία κδ', παραδόξων τῶν ἑκασταχοῦ βιβλία ιε', εὑρημάτων ὧν ἕκαστος εὗρε βιβλία β', καὶ ⟨τὰ⟩ λοιπά.*

CCCI. *Ἔφορος Κυμαῖος ἱστορικός, ὁ νεώτερος. ἔγραψε τὰς Γαληνοῦ ἱστορίας ἐν βιβλίοις κζ', | Κορινθιακά, περὶ τῶν Ἀλευαδῶν καὶ ἄλλα.* |

CCCII. *Ζηνόβιος σοφιστής, παιδεύσας ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Ἀδριανοῦ Καίσαρος. ἔγραψεν ἐπιτομὴν τῶν παροιμιῶν Διδύ-*

CCXCVIII *Eud.* p. 292. De vita cf. Meineke I p. 477, Daub, de Suid. p. 484 1 *Εὔφρος* **AB** vett. edd. (praeter **Ald.**) *Εὔφορος* **V** *κωμ. Ἀθηναῖος Eud.* infra *ἐστιν* om. *Eud.* 2 *Αἴσχρα* corr. *Meineke Αἰσχρά* libri *Θεωρός Eud.* (sed in meo apparatu non inveni), quod improbavit *Meineke* *ὡς* — exit. om. *Eud.* Ceterum cf. Athen. VIII p. 307 et 343, IX p. 377 et 399

CCXCIX De Ephippo docte disputavit Meineke I p. 351 seq. Ceterum cf. ad v. *Εὐσχημος*

CCC *Eud.* p. 285. Cf. Steph. Byz. v. *Κύμη*. Tractant Marx, Eph. fr. p. 3 seq. Müller I p. LVII seq. 6 *Ἔφορος* corr. *Kusterus Ἔφιππος* miro errore (nisi forte duo auctores confusi sunt), libri *Suid.* et *Eud.*, nomen ex glossa antecedenti iteratum putavit Voss. hist. Gr. p. 68 West. 9 *ὡς γὰρ* **V**, qui mox om. *εἶναι* 10 *τὰ ἀπὸ τ. Ἰλ.* coni. *Daub,* qui mox coni. *ἢ τῶν Τρ.* et infra *τὰ λοιπά* 11 *αὐτοῦ* **A** *περὶ ἀγ.* — *βιβλία ιε'* in dubitationem vocavit *Marx* p. 32 (cf. Müller p. LXI, Westerm. Parad. p. X, XXX, LII), quem impugnat *Daub*, qui locum extremorum duorum librorum mutari vult, de excerptis talis generis ex Ephori historiis cogitat *Marx,* quod probat *Gutschmid* 12 *εὑρημάτων* una *Eud.* *εὑρεμάτων* **ABEVM Ald.** 13 *καὶ ἄλλα vulg.* *λοιπά* **ABVE** om. *Eud.*

CCCI *Eud.* p. 286. Cf. Müller III p. 664. Vitam commenticiam esse putant Marx p. 7; Meineke, An. p. 27; Daub, de Suid. p. 472 15 *Γαλιηνοῦ* **M** corr. *Kusterus,* quod nescio an deterius sit, *Γαλήνου Eud.*, *Γαληνοῦ* libri *Suid.*, praefert *Gutschmid*, qui de fabula erotica cogitat; idem quae sequuntur cum Müllero Euphorioni vindicavit (*Κορινθιακά* non div. **a** *περὶ Ἰσθμίων*) 16 *καὶ ἄλλα* **ABVE** *Eud.* *καὶ ἄλλα τινά vulg.*

CCCII *Eud.* p. 321 1 *βιβλία γ'* **V** *ἑλληνικῶς vulg.* *Ἑλληνικῶν* **V**

μου καὶ Ταρραίου ἐν βιβλίοις γʹ, μετάφρασιν Ἑλληνικῶς τῶν ἱστοριῶν Σαλουστίου τοῦ Ῥωμαϊκοῦ ἱστορικοῦ καὶ τῶν καλουμένων αὐτοῦ Βέλλων, γενεθλιακὸν εἰς Ἀδριανὸν Καίσαρα, καὶ ἄλλα.

CCCIII. Ζηνόδοτος Ἐφέσιος, ἐποποιὸς καὶ γραμματικός, μαθητὴς τοῦ Φιλητᾶ, ἐπὶ Πτολεμαίου γεγονὼς τοῦ πρώτου, ὃς καὶ πρῶτος τῶν Ὁμήρου διορθωτὴς ἐγένετο καὶ τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ βιβλιοθηκῶν προύστη καὶ τοὺς παῖδας Πτολεμαίου ἐπαίδευσεν.

CCCIV. Ζηνόδοτος Ἀλεξανδρεὺς γραμματικός, ὁ ἐν ἄστει κληθείς. πρὸς τὰ ὑπ' Ἀριστάρχου ἀθετούμενα τοῦ ποιητοῦ [ἔγραψε], πρὸς Πλάτωνα περὶ θεῶν, περὶ τῆς Ὁμηρικῆς συνηθείας, λύσεις Ὁμηρικῶν ἀπορημάτων, εἰς τὴν Ἡσιόδου θεογονίαν καὶ ἄλλα συχνά.

CCCV. Ζήνων Τελευταγόρου Ἐλεάτης, φιλόσοφος τῶν ἐγγιζόντων Πυθαγόρᾳ καὶ Δημοκρίτῳ κατὰ τοὺς χρόνους (ἦν γὰρ ἐπὶ τῆς οηʹ ὀλυμπιάδος), μαθητὴς Ξενοφάνους ἢ Παρμενίδου. ἔγραψεν ἔριδας, ἐξήγησιν τῶν Ἐμπεδοκλέους, πρὸς τοὺς φιλοσόφους περὶ φύσεως. [τοῦτόν φασιν εὑρετὴν

ἑλληνιστί Eud. Bekker. De hac metaphrasi cf. Teuffel, Lit. R. § 205, 7 3 *βελῶν* libri *βέλλων* corr. Anon. apud Voss. hist. Graec. p. 262 West., laudavit *Reinesius* et *Daub*, Stud. p. 47

CCCIII *Eud.* p. 322. Cf. Daub, Stud. p. 80 seq. 6 *Φιλητοῦ Eud.*, quae pergit *ἔγραψε περὶ αὐθυποτάκτων καὶ ἀνυποτάκτων* rel. omissis, quae scripta inter subditicia Herodiani redeuntia (Lentz, Herodian. I p. XV) temeritati lectoris alicuius deberi putat *Daub*, aliunde illata esse *Pulch* p. 85 aut *δευτέρου* corr. videtur aut *γεγονότος* legendum, sed cf. Rohde, Mus. Rhen. XXXIII p. 173, qui nil corrigendum esse docuit coll. v. *Φιλητᾶς Κῷος*; *τοῦ πρώτου* om. *Eud.* 7 *τῶν* delevit *Bernhardy*

CCCIV *Eud.* p. 322. Cf. *Zonar.* p. 956 12 *ἔγραψε* transposuit *Bekker*, ante *ἔγραψε* interpunxit **A**, *ὃς* post *κληθείς* add. *Daub*, verbum removi 13 *ἀπορρημάτων* **A** *Eud.* 14 *ἄλλα πολλά vulg. Eud.* *συχνά* **ABV** *τινα* **E**

CCCV *Eud.* p. 323. Schol. Platon. VI p. 279 Herm. quod describere libet: *Ζήνων ὁ Ἐλεάτης, Παρμενίδου μαθητής, φυσικὸς φιλόσοφος καὶ πολιτικὸς ὡς ἀληθῶς· διὸ καὶ πρὸς Περικλέα παραβάλλεται φαινομένως ὄντα πολιτικόν* (de Pericle cf. v. *Μέλισσος*). *τούτου Πυθόδωρος ἀκροατής, ὃς καὶ ἐν Παρμενίδῃ μνήμης ἠξίωται. ὡς Ἀντιφῶντι τῆς συνουσίας ἐκείνης μεταδούς, παρ' οὗ Κέφαλος ὁ Κλαζομένιος μαθὼν διδάσκαλος γέγονε*, quode cf. Mettauer p. 59, qui de Hesychio dubitavit 17 *οθʹ* ex Diog. IX, 29 corrigendum esse pro *οηʹ* censuit *Reinesius*; post eum *Diels*, Mus. Rhen. XXXI p. 35: cf. Rohde, ib. XXXIII p. 205 not. 18 Cf. Stallbaum, Proleg. in Parm. p. 28 19 seq. ab Hesychio aliena esse suspicor

εἶναι τῆς διαλεκτικῆς, ὡς Ἐμπεδοκλέα τῆς ῥητορικῆς. καθελεῖν δὲ θελήσας Νέαρχον (οἱ δὲ Διομέδοντα) τὸν Ἐλέας τύραννον ἑάλω, καὶ ἐρωτώμενος ὑπ' αὐτοῦ τὴν γλῶτταν αὐτοῦ ἐνδακὼν καὶ ἀποτεμὼν προσέπτυσε τῷ τυράννῳ, καὶ ἐν ὅλμῳ βληθεὶς συνετρίβη πτισσόμενος. διαφέρει δὲ Ἐλεάτης καὶ Ἐλαΐτης.]

CCCVI. *Ζήνων Μουσαίου Σιδώνιος*, φιλόσοφος Στωικός, μαθητὴς Διοδώρου τοῦ κληθέντος Κρόνου, διδάσκαλος δὲ καὶ αὐτὸς Ζήνωνος τοῖ Κιτιέως. ἔγραψεν ἀπολογίαν ὑπὲρ Σωκράτους καὶ Σιδωνιακά.

CCCVII. *Ζήνων Μνασέου ἢ Δημέου, Κιτιεύς* (πόλις δέ ἐστι Κύπρου τὸ Κίτιον), φιλόσοφος, ὃς ἦρξε τῆς Στωικῆς αἱρέσεως. ἐπεκλήθη δὲ καὶ πρῶτος Στωικὸς διὰ τὸ ἐν τῇ στοᾷ τῇ ἐν Ἀθήναις διδάξαι αὐτόν, ἥτις πρώην μὲν Πεισιανάκτειος, ὕστερον δὲ ζωγραφηθεῖσα ποικίλη ἐκλήθη. μαθητὴς δὲ ἦν Κράτητος τοῦ κυνικοῦ, εἶτα Πολέμωνος τοῦ Ἀθηναίου. ἐτελεύτησε δὲ ἐτῶν ϙ, ἀφελὼν ἑκάστοτε τῆς τροφῆς, ἕως ἀτονίᾳ διεφθάρη. [ἐχρήσθη δὲ αὐτῷ πυνθανομένῳ περὶ βίου συγχρωτίζεσθαι τοῖς νεκροῖς, ὅπερ ἦν τοῖς ἀρχαίοις διὰ τῶν βιβλίων.] Φοῖνιξ δ' ἐπεκλήθη, ὅτι Φοίνικες ἔποικοι τοῦ πολιχνίου ἐγένοντο. ἤκμαζεν ἐπὶ Ἀντιγόνου τοῦ Γονατᾶ, ἐπὶ τῆς ρκε' ὀλυμπιάδος. [καὶ παροιμία 'Ζήνωνος ἐγκρατέστερος'· οὗτος γὰρ ἄκραν εἶχε δίαιταν καὶ λιτήν, ὥστε καὶ εἰς παροιμίαν χωρῆσαι. 'φιλοσοφίαν καινὴν γὰρ οὗτος ἐφιλοσόφει'· τῷ γὰρ ὄντι πάντας ὑπερεβάλετο τῷ τε εἴδει καὶ σεμνότητι καὶ νὴ Δία μακαριότητι.' κατέστρεψε δὲ τὸν βίον ἄνοσος καὶ ὑγιὴς διατελέσας.]

---

1 καθὰ καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ Σοφιστῇ post ῥητορικῆς add. *Eud.* eadem leguntur Diog. IX, 5; cf. Daub, de Viol. p. 8   3 αὐτοῦ **A**   5 συνετρίβη **ABVEM Ald**. *Eud.* συνετρίφθη antea legebatur

CCCVI *Eud.* p. 324. Cf. Müller III p. 174   6 Ἐριστικὸς coni. *Menagius*   8 δὲ — αὐτός om. *Eud.* καὶ αὐτοῦ *Volkmann*   Κιτέως **A**

CCCVII *Eud.* p. 324, quae om. Μνασ. ἢ Δημ. omniaque, quae post Στωικὸς leguntur, Δημέου **BVE** Δημαίου **A** Δημίου *vulg.*   12 καὶ πρῶτος Στωικὸς corr. *Volkmann*, Quaest. nov. p. VI not. 2 καὶ αὐτὸς στ. libri   13 αὐτὸν ex codd. corr. *Kusterus*, antea legebatur αὐτούς; πρώην **A** πρῶτον rel.   15 Πολέμωνος *Bernhardy* Πολέμονος libri   16 ϙη' ex Diog. VII, 28 corr. *Kusterus*   17 ἐχρήσθη — βιβλίων additum ex glossa συγχρωτίζεσθαι et καὶ παροιμία — exit. partim ex Diog. VII, 28 docui Mus. Rhen. XXXV p. 211   21 ρκε' dedit *Gaisford* cum Clinton. (p. 171 Kr.) κ' καὶ ρ' *vulg.* ρ' καὶ ε' **V** λ' καὶ ρ' praefert *Reinesius*. De proverbio v. Prov. 2, 98a p. 414 Corp. Par.

CCCVIII. *Ζήνων Διοσκορίδου Ταρσεύς, ὡς δέ τινες Σιδώνιος, φιλόσοφος, μαθητὴς Χρυσίππου τοῦ Ταρσέως, φιλοσόφου Στωικοῦ, καὶ διάδοχος.*

CCCIX. *Ζήνων [Κιτιεύς]. εἰ δὲ ῥήτωρ τις ἦν ἢ φιλόσοφος, ἄδηλον. ἔγραψε περὶ στάσεων, περὶ σχημάτων, ὑπόμνημα εἰς Ξενοφῶντα, εἰς Λυσίαν, εἰς Δημοσθένην, περὶ ἐπιχειρημάτων.*

CCCX. *Ζωίλος Ἀμφιπολίτης (πόλις δ' ἐστὶ Μακεδονίας Ἀμφίπολις, ἥτις πρότερον ἐκαλεῖτο Ἐννέα ὁδοί), ὃς ἐπεκλήθη Ὁμηρομάστιξ, ὅτι ἐπέσκωπτεν Ὅμηρον· διὸ αὐτὸν διώξαντες οἱ ἐν τῇ Ὀλυμπίᾳ κατὰ τῶν Σκιρωνίδων πετρῶν ἔρριψαν. ῥήτωρ δὲ ἦν καὶ φιλόσοφος. ἔγραψε μέντοι τινὰ καὶ γραμματικά, κατὰ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως λόγους θ', ἱστορίαν ἀπὸ θεογονίας ἕως τῆς Φιλίππου τελευτῆς βιβλία γ', περὶ Ἀμφιπόλεως καὶ κατὰ Ἰσοκράτους τοῦ ῥήτορος καὶ ἄλλα πλεῖστα [ἐν οἷς καὶ ψόγος Ὁμήρου.]*

CCCXI. *Ζωναῖος. ἔγραψεν ἐρωτικὰς ἐπιστολὰς καὶ περὶ τοῦ σφαιρίζειν. φέρονται δὲ αὐτοῦ καὶ ἕτεραι ἐπιστολαὶ ἀγροικικαί, ἀλλ' ἀποπίπτουσι τοῦ χαρακτῆρος.*

CCCXII. *Ζωροάστρης Περσόμηδος σοφός, ὃς καὶ*

CCCVIII *Eud.* l. c. 3 *καὶ διάδοχος* om. *Eud.*

CCCIX *Eud.* l. c., quae incipit *Ζήνων ἔτ. Κιτ.* 4 *Κιτιεύς* merito suspect. *Bernhardyo* et *Westerm.* Fortasse de Zenone Myndio sermo est, quo utitur Zenob. II, 30 ὁ pro ἢ A 5 *στάσεως Eud.*

CCCX *Eud.* p. 321. Cf. Steph. Byz. v. *Ἀμφίπολις* et Rohde, Mus. Rhen. XXXIV p. 571. De eo v. Müller II p. 85 8 *πόλις Μακ.* sequentibus om. *Eud.* 9 *πρῶτον* V 10 post *Ὅμηρον* add. *Eud.* *ῥήτωρ ἦν καὶ φιλόσοφος. ἔγραψέ τινα γραμματικά* rel. omissis 11 *ἔρριψαν* AV *ὤθησαν* rel. 12 *ἔγραψα* A 13 *ἀπὸ Θεογ.* om. *Eud.* 14 *τελ. βιβλία δέκα Eud.* *περὶ Ἀμφ. βιβλία τρία Eud.*, quod magis mihi arridet 15 *καὶ ἄλλα πλεῖστα*, add. *Eud.* *καὶ ἄλλα πλεῖστα, ἐν οἷς καὶ ψόγος Ὁμήρου* Suidae libri praeter V, qui om. *καὶ ἄλλα — οἷς.* Iniuria Bernhardy et Bekker omnia expunxerunt

CCCXI *Eud.* p. 323. Cf. Rohde, Gr. Roman p. 343 not. Idem est qui sophista, ad quem quarta Aeneae Gazensis epistola scripta (p. 25 Hercher), et fortasse idem, qui *περὶ σχημάτων τῶν κατὰ λόγον* composuit (Spengel, Rhet. III p. 116—170) 19 *ἀγροιγικαὶ καὶ ἄλλα γραμματικά τε καὶ ῥητορικά Eud.* reliquis om., quae verba ex Zoili vita translata esse sine causa suspicatus est *Daub,* de Viol. p. 5 qui totam Suidae vitam Hesychio abiudicare studuit (not. 1)

CCCXII *Eud.* p. 325. Cf. schol. Platon. VI p. 281 20 *Περσομῆδος* AB *Περσόμηδος* E *Περσομήδης vulg. Eud.* *σοφὸς ἐν τῇ ἀστρο-*

πρῶτος ἦρξε τοῦ παρ' αὐτοῖς πολιτευομένου ὀνόματος τῶν Μάγων. ἐγένετο δὲ πρὸ τῶν Τρωικῶν ἔτεσι φ'. φέρεται δὲ αὐτοῦ περὶ φύσεως βιβλία δ', περὶ λίθων τιμίων ἕν, ἀστεροσκοπικά, ἀποτελεσματικὰ βιβλία ε'.

CCCXIII. Ζωρομάσδρης Χαλδαῖος σοφός. ἔγραψε μαθηματικὰ καὶ φυσικά.

CCCXIV. Ζώσιμος Ἀλεξανδρεὺς φιλόσοφος. Χημευτικὰ πρὸς Θεοσεβίαν τὴν ἀδελφήν (ἔστι δὲ κατὰ στοιχεῖον ἐν βιβλίοις κη', ἐπιγράφεται δὲ ὑπό τινων Χειρόκμητα), καὶ ὁ Πλάτωνος βίος.

CCCXV. Ζώσιμος Γαζαῖος ἢ Ἀσκαλωνίτης, σοφιστής, κατὰ τοὺς χρόνους Ἀναστασίου τοῦ βασιλέως. ἔγραψε λέξιν ῥητορικὴν κατὰ στοιχεῖον καὶ ὑπόμνημα εἰς τὸν Δημοσθένην καὶ εἰς Λυσίαν.

CCCXVI. Ἡγήμων ὁ Θάσιος, ὁ ἐπικληθεὶς Φακῆ. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι Φίλιννα, ὡς Ἀθήναιος ἐν Δειπνοσοφισταῖς.

CCCXVII. Ἡγήσιππος. [οὗτός ἐστιν ὁ Κρωβύλος ἐπικαλούμενος, οὗ δοκεῖ τισιν εἶναι ὁ ζ' Φιλιππικὸς Δημοσθένους ἐπιγραφόμενος] τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι Φιλέταιρος, ὡς Ἀθήναιος.

CCCXVIII. Ἡνίοχος Ἀθηναῖος, κωμικὸς τῆς μέσης κωμῳδίας. ἔστι τῶν δραμάτων αὐτοῦ τάδε· Τροχίλος, Ἐπί-

---

νομία Eud. ὃς καὶ — ἔτεσι φ' om. Eud. pergens ἔγραψε περὶ φυσ. κ. τ. λ., φ' vitiosum esse probatur Diog. I, 2

CCCXIII Eud. p. 325, quae verba μαθ. et φυσ. invertit 5 Ζωρομάδης BE Ζωροβάσδης V

CCCXIV Eud. p. 325 8 ἔγραψε χυμευτικά Eud. χυμευτικά vulg. χειμευτικά AB sequentia om. V 9 ὑπογράφεται BE Eud. ὁ om. Eud.

CCCXV Eud. p. 322 12 idem lexicon, quod etiam Suidas adhibuisse traditur

CCCXVI De vita cf. Daub, de Suid. p. 484. Tractat Meineke I p. 214 16 δραμόντων V sequentia verba Suidae libri post insequentem vitam exhibent: fortasse corr. Φιλίνη: cf. Athen. XV p. 699, Φίλλινα E

CCCXVII Hesychii vitam poetae comici inquinatam esse altera vita rhetoris, quae extet apud Harpocrationem (cf. Phot. lex. et Etym. M.), iam vidit Ruhnken. hist. crit. or. p. LXXIX: cf. Meineke I p. 475 seq. et quae dixi Mus. Rhen. l. c. p. 211 18 ὁ ἀρώβυλος V 19 Iniuria verba τῶν — exit. seclusit Westerm. 21 Athen. VII p. 279. Φιλαίτερος M Ald. V

CCCXVIII Cf. v. Πολύευκτος. De eo disputavit Meineke I p. 422 seq.

κληρος, Γοργόνες, Πολυπράγμων, Θωρυκίων, Πολύευκτος, Φιλέταιρος, Δὶς ἐξαπατώμενος.

CCCXIX. *Ἡρακλείδης Εὐ⟨θύ⟩φρονος φιλόσοφος, Ἡρακλείας τῆς Πόντου, τὸ δὲ γένος ἄνωθεν ἀπὸ Δάμιδος, ἑνὸς τῶν ἡγησαμένων τῆς εἰς Ἡράκλειαν ἐκ Θηβῶν ἀποικίας, Πλάτωνος γνώριμος. ἐκδημήσαντος δὲ Πλάτωνος εἰς Σικελίαν προεστάναι τῆς σχολῆς κατελείφθη ὑπ' αὐτοῦ. οὗτος καὶ δράκοντα ἔθρεψε καὶ ἡμέρωσε, καὶ εἶχε συνδιαιτώμενον αὐτῷ καὶ συγκαθεύδοντα, ὃς καὶ μόνος ἐπὶ τῆς κλίνης εὑρέθη τοῦ Ἡρακλείδου κατακλιθέντος μὲν ὑγιοῦς, οὐχ εὑρεθέντος δέ. καὶ ἄλλοι μὲν αὐτὸν ἀπηθανατίσθαι ἐνόμισαν, ἄλλοι δὲ ἐν φρέατι αὐτὸν ἐμβεβληκέναι, ὡς ἂν δόξῃ τοῖς ἀνθρώποις ἀπηθανατίσθαι. ἔγραψε πολλά.*

CCCXX. *Ἡρακλείδης Ὀξυρυγχίτης φιλόσοφος, ὁ τοῦ Σαραπίωνος, ὃς ἐπεκλήθη Λέμβος, γεγονὼς ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ ἕκτου, ὃς τὰς πρὸς Ἀντίοχον ἔθετο συνθήκας. ἔγραψε φιλόσοφα καὶ ἄλλα.*

CCCXXI. *Ἡρακλείδης Ποντικός, ἀπὸ Ἡρακλείας τῆς Πόντου, γραμματικός, ὅστις Διδύμῳ τῷ πάνυ κατὰ τὴν Ἀλεξανδρέων ἐφοίτησεν. οὗτος ἐπειδὴ ἤκουσεν Ἄπερος τοῦ Ἀριστάρχου μαθητοῦ εὐδοκιμοῦντος κατὰ τὴν Ῥώμην πολλά τε τὸν Δίδυμον διασύροντος, ἔγραψε μέτρῳ Σαπφικῷ ἤτοι Φαλαικείῳ βιβλία γ' δυσερμήνευτα καὶ πολλὴν τὴν ἀπορίαν*

1 *Θωρύκιον vulg. Θωρυκίων* corr. *Meineke* coll. Aristoph. Ran. 365 et 383, idem vel *Θορίκιοι* proposuit (a pago Attico vocatum) coll. Elmsley. ad Arist. Acharn. 177

CCCXIX Diog. V, 86 seq. 3 *Εὐθύφρονος Diogenes*; Suidae lectio compendio orta 4 *τῆς Πόντου* **ABVE** *τῆς ἐν Πόντῳ* pars codd. 7 verba *οὗτος — εὑρεθέντος δὲ* fortasse lectoris manu ex Diog. V, 89 adscripta 9 *μόνον* **V** 10 *κατακληθέντος* **AM** corr. Portus 11 *ἀπηθανατεῖσθαι* A *ἀπηθανατίσασθαι* **E** *ἀπηθανατεῖσθαι αὐτὸν* **V** 12 *ἑαυτὸν* **A** 13 *ἔγραψε πολλά* om. **A**

CCCXX Cf. Müller III p. 167, Diels, Dox. p. 148 not. 2. Apud Diog. V, 94 quintus est 14 *Ὁ ἐξυρυχίτης* **V** 15 Cf. Phot. bibl. p. 171 a. Ptolemaeum Philometorem esse monuit *Kusterus* 16 *ἔθετο* **AV** *ἔγραψε vulg.*

CCCXXI Tractant Meineke, Anal. p. 377, Daub, Stud. p. 91 seq. 18 *τῆς* **V** *τοῦ* rel. 20 *Ἀλεξανδρέων* **ABE** *Ἀλεξανδρείων Kusterus ἄπερως* **ABE** *ἄπερ ὡς* **V** nomen suspectum *Bernhardyo*, *Ἀντέρωτος* proposuit *Westerm.* coll. v. *Ἀντέρως*, *Ἄσπερος Bergk*, *Ἄπερος* tuetur *Meineke*; Aristarchi quoque nomen mendosum esse probabile, *Ἀρισταρχείου* om. *μαθ. Gutschmid*; an *Ἀπίωνος*? 21 *πολλοὺς — διασύροντας* **AE** *τοὺς Δ. διασύροντας* **BV** unde *πολλούς τε ἄλλους καὶ τ. Διδ. διασύροντος* coni. *Bernhardy* 23 *φαλαικίῳ* **A**

ἔχοντα προβαλλομένων ζητημάτων, ἅτινα Λέσχας ἐκάλεσεν, εἰς Ῥώμην δὲ κομίσας καὶ τοῦ Ἄπερος καταφανεὶς κατέμεινε σχολαρχῶν ἐν αὐτῇ ἐπὶ Κλαυδίου καὶ Νέρωνος. ἔγραψε δὲ καὶ ποιήματα ἐπικὰ πολλά.

CCCXXII. Ἡράκλειτος Βλύσωνος ἢ Βάκτωρος, οἱ δὲ Ὡρακίνου, Ἐφέσιος, φιλόσοφος φυσικός, ὃς ἐπεκλήθη σκοτεινός. οὗτος ἐμαθήτευσεν οὐδενὶ τῶν φιλοσόφων, φύσει δὲ καὶ ἐπιμελείᾳ ἠσκήθη. οὗτος ὑδρωπιάσας οὐκ ἐνεδίδου τοῖς ἰατροῖς ᾗπερ ἐβούλοντο θεραπεύειν αὐτόν, ἀλλ' αὐτὸς βολβίτῳ χρίσας ὅλον ἑαυτὸν εἴασε ξηρανθῆναι τοῦτο ὑπὸ τοῦ ἡλίου, καὶ κείμενον αὐτὸν κύνες προσελθοῦσαι διέσπασαν. οἱ δὲ ἄμμῳ χωσθέντα φασὶν ἀποθανεῖν. τινὲς δὲ αὐτὸν ἔφασαν διακοῦσαι Ξενοφάνους καὶ Ἱππάσου τοῦ Πυθαγορείου. ἦν δὲ ἐπὶ τῆς ξθ' ὀλυμπιάδος, ἐπὶ Δαρείου τοῦ Ὑστάσπου, καὶ ἔγραψε πολλὰ ποιητικῶς.

CCCXXIII. Ἡρακλέων Αἰγύπτιος, ἀπὸ κώμης Τιλώτεως οὔσης ὑπὸ τῇ Ἡρακλέους πόλει, γραμματικός. ἐπαίδευσε δὲ ἐν Ῥώμῃ. ἔγραψεν ὑπόμνημα εἰς Ὅμηρον κατὰ ῥαψῳδίαν, καὶ εἰς τοὺς λυρικούς, περὶ τῶν παρ' Ὁμήρῳ προστακτικῶν ῥημάτων.

CCCXXIV. Ἤριννα Τηνία ἢ Λεσβία, ὡς δὲ ἄλλοι, Τηλία (Τῆλος δέ ἐστι νησίδιον ἐγγὺς Κνίδου), τινὲς δὲ καὶ Ῥοδίαν

---

2 error latere videtur, ἄπερως **ABE**

CCCXXII Cf. schol. Platon. VI p. 347 Herm. quod apponere iuvat: *Ἡράκλειτος Βαθέωνος, Ἐφέσιος, μεγαλόφρων γεγονὼς καὶ ὑπερόπτης παρ' ὀντινοῦν. οὗτος τὸ τοῦ ἡλίου ἔλεγεν εἶναι σχῆμα σκαφοειδὲς καὶ ὑπόκυρτον καὶ τὴν ἔκλειψιν αὐτοῦ συμβαίνειν κατὰ τὴν τοῦ σκαφοειδοῦς στροφήν, ὥστε τὸ μὲν κοῖλον ἄνω γίγνεσθαι, τὸ δὲ κυρτὸν κάτω πρὸς τὴν ἡμετέραν ὄψιν. ἀλλὰ μὴν καὶ Ξενοφάνη τὸν Κολοφώνιον κατα σβέσιν τὴν ἡλιακὴν ἔκλειψιν λέγειν γίγνεσθαί φασιν καὶ πάλιν πρὸς ταῖς ἀνατολαῖς ἀνίσχειν αὐτόν.* Omnino haec manasse ex Plutarch. Plac. Phil. II, 22, 2 et 24, 3, 4 persuasit Mettauer, de schol. Platon. font. p. 59 5 *Βλύσωνος* e Diog. IX, 1 corr. *Bernhardy* qui praeterea *Βρύσωνος* proposuit, *Βλόσωνος* libri *Βαθέωνος schol. Platon.* *βάκτωρος* **A** *βλαύτωρος* **BE** *βαύτωρος* **V** *βλεύτωνος* rel. 6 *Ἡρακίοντος Diog.* *ὁρακῖνος* **B** *ἡρακῖνος* **V** *ἡρακῖνος* supra *ου* addito **E** *ἢ* et deinde spatio relicto **A** fortasse corr. *Ἡρακῶντος* 10 *τῷ ἡλίῳ* **AV** 14 *ξε'* **A**, quod laudat *Gutschmid,* sed cf. Clinton p. 21 Kr. 15 nonnulla hic add. *Suidas* ex Byzantino historico desumpta (cf. Cedren. I p. 276)

CCCXXIII Cf. v. *Δίδυμος ὁ Κλαύδιος* 16 *Τιλιώτεως* **V** 17 *γραμματικός* om. **A** 18 *ὃς ἐπαίδευσεν ἐν* rectius tentavit *Bernhardy*

CCCXXIV Vitam descripsit *Eustath.* ad Il. II p. 326 seq. 21 *Τεῖα* detortum esse ex *Τηλία* suspicatus est *Bernhardy*, sed ex Steph. Byz.

αὐτὴν ἐδόξασαν. ἦν δὲ ἐποποιός. ἔγραψεν Ἠλακάτην (ποίημα δέ ἐστιν Αἰολικῇ καὶ Δωρίδι διαλέκτῳ, ἐπῶν τ΄). ἐποίησε δὲ καὶ ἐπιγράμματα. τελευτᾷ παρθένος ἐννεακαιδεκέτις. οἱ δὲ στίχοι αὐτῆς ἐκρίθησαν ἴσοι Ὁμήρῳ. ἦν δὲ ἑταίρα Σαπφοῦς καὶ ὁμόχρονος.

CCCXXV. *Ἡρόδοτος Λύξου καὶ Δρυοῦς Ἁλικαρνασσεὺς τῶν ἐπιφανῶν, καὶ ἀδελφὸν ἐσχηκὼς Θεόδωρον. μετέστη δ' ἐν Σάμῳ διὰ Λύγδαμιν τὸν ἀπὸ Ἀρτεμισίας τρίτον τύραννον γενόμενον Ἁλικαρνασσοῦ. Πισίνδηλις γὰρ ἦν υἱὸς Ἀρτεμισίας, τοῦ δὲ Πισινδήλιδος Λύγδαμις. [ἐν οὖν τῇ Σάμῳ καὶ τὴν ἰάδα ἠσκήθη διάλεκτον, καὶ ἔγραψεν ἱστορίαν ἐν βιβλίοις θ΄, ἀρξάμενος ἀπὸ Κύρου τοῦ Πέρσου καὶ Κανδαύλου τοῦ Λυδῶν βασιλέως.] ἐλθὼν δὲ εἰς Ἁλικαρνασσὸν καὶ τὸν τύραννον ἐξελάσας, ἐπειδὴ ὕστερον εἶδεν ἑαυτὸν φθονούμενον ὑπὸ τῶν πολιτῶν, εἰς τὸ Θούριον ἀποικιζόμενον ὑπὸ Ἀθηναίων ἐθελοντὴς ἦλθε, κἀκεῖ τελευτήσας ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς τέθαπται. τινὲς δὲ ἐν Πέλλαις αὐτὸν τελευτῆσαί φασιν. ἐπιγράφονται δὲ οἱ λόγοι αὐτοῦ Μοῦσαι.*

CCCXXVI. *Ἡροφίλα ἡ καὶ Σίβυλλα Ἐρυθραία, Θεοδώρου θυγάτηρ. ἔγραψε βιβλία γ΄, μαντικὰ ἐπικῶς, καὶ ἦλθεν εἰς Ῥώμην ἐν τοῖς χρόνοις τῶν ὑπάτων, ἄλλοι δὲ Ταρκυνίου, δοκοῦσα χρηματισθήσεσθαι δι' αὐτῶν. ὡς δὲ κατεφρονήθη, τὰς β΄ κατέκαυσε βίβλους, ἃς καὶ ἔτυχεν ἐπιφερομένη. περιεσώθη δὲ ἡ λοιπὴ μία, ἥτις καὶ παρὰ τῶν Ῥωμαίων ἐξωνήθη πολλοῦ τιμήματος.*

v. *Τῆνος* restit. *Τηνία* vidit Rohde, Mus. Rhen. XXXIV p. 569; cf. Bergk, Poet. Lyr. p. 928 3 *δὲ* om. **ABV** *ἐποίησε* seq. recentius orta esse non probavit *Daub*, qui etiam extrema verba *τελευτᾷ* seq. ex Anthol. I p. 135 serius efficta putat. Cf. Bergk, l. c. p. 926 4 *Ὁμήρῳ* **BV** *τοῖς Ὁμήρου vulg. Westerm.*

CCCXXV Phot. bibl. p. 19. Cf. Daub, Stud. p. 36 6 v. *Πανύασις* Herodoti mater *Ῥοιώ* vocatur 8 *Ἀρτεμασίας* **V** *Ἀρτεμίας* **B** 9 *Πισίνδηλος* **V** 10 seq. Suidae deberi putat *Gutschmid* 12 *τοῦ Περσῶν* (sc. *βασιλέως*) coni. *Daub*, sed cf. (v. *Δημοκήδης*) *Δαρείου τοῦ Πέρσου* al. 15 *ὑπὸ* om. **A** 18 *ἐπεγράφοντο* **V**. Cf. v. *Θεόπομπος ῥητ.*

CCCXXVI om. *Westerm.* Cf. v. *Σίβυλλα Ἀπόλλωνος* et Maass, de Sibyllarum ind. p. 28 not. 66 19 *Σίλλα Ἐρυθραίου* **V** 22 *χρηματισθήσεσθαι* **A** *vulg.* *χρηματίσεσθαι Bekker* 23 *τὰς μὲν vulg.* *μὲν* om. **ABVE** *κατέκαυσε* **A** *κατέφλεξε vulg.* hic in marg. **V** legitur: *οἷον συμβαίνει ἐξ ἀπροσεξίας τῶν χρ΄ κακὰ ἀποβλεπόντων τῶν κρατούντων πρὸς τὰ καλά*

CCCXXVII. *Ἡρώδης Ἰούλιος χρηματίσας, υἱὸς Ἀττικοῦ τοῦ Πλουτάρχου, γένος Αἰακίδης, Ἀθηναῖος, τῶν δήμων Μαραθώνιος, σοφιστής, πλούσιος ἐκ θησαυροῦ γενόμενος σφόδρα, ὥστε καὶ στάδιον κατεσκευάσατο Ἀθηναίοις καὶ θέατρον ὑπωρόφιον. ἦρξε τῆς Ἀσίας ὁ αὐτοῦ πατήρ, καὶ τοῖς δισυπάτοις συγκατελέχθη. ἦν δὲ ἐπί τε Τραϊανοῦ καὶ Ἀδριανοῦ καὶ Μάρκου Ἀντωνίνου τῶν αὐτοκρατόρων, διδαχθεὶς ὑπὸ Φαβωρίνῳ καὶ Πολέμωνι, καὶ ἔγραψεν ἐφημερίδας, σύγγραμμα πολυμαθὲς καὶ ἐπιστολὰς καὶ λόγους αὐτοσχεδίους, ὧν μέμνηται Φιλόστρατος ἐν τοῖς βίοις τῶν σοφιστῶν. διεδέξατο δὲ αὐτοῦ τὴν σχολὴν Ἀδριανὸς ὁ σοφιστής. σύγχρονος δὲ ἦν Ἡρώδης Ἀριστείδῃ τῷ σοφιστῇ. φέρονται δὲ αὐτοῦ καὶ ἄλλα πλεῖστα, ἐν οἷς τὸ μεγαλοφυὲς καὶ ὑψίνουν τοῦδε τοῦ ἀνδρὸς κατανοεῖται καὶ διαδείκνυται. [τελευτᾷ δὲ ἀμφὶ τὰ ϛ' καὶ ο' ἔτη, ξυντακὴς γενόμενος.]*

CCCXXVIII. *Ἡ ρ ω δ ι α ν ό ς Ἀλεξανδρεὺς γραμματικός, υἱὸς Ἀπολλωνίου τοῦ γραμματικοῦ τοῦ ἐπικληθέντος Δυσκόλου. γέγονε κατὰ τὸν Καίσαρα Ἀντωνῖνον τὸν καὶ Μάρκον, ὡς νεώτερον εἶναι καὶ Διονυσίου τοῦ τὴν μουσικὴν ἱστορίαν γράψαντος καὶ Φίλωνος τοῦ Βυβλίου. ἔγραψε πολλά.*

CCCXXIX. *Ἥ ρ ω ν Κότυος Ἀθηναῖος, ῥήτωρ, τὰς ἐν Ἀθήναις δίκας γεγραφώς, εἶτα ἐξήγησιν Δεινάρχου, ὑπομνήματα εἰς Ἡρόδοτον, Ξενοφῶντα, Θουκυδίδην, κεκριμένων*

CCCXXVII Cf. Ins. A. III, 667 seq. 2 *Ἱππάρχου* filius est Philostrat. Vit. II, 1 *Πλουτάρχου* vitiose libri *τὸν δῆμον vulg. τῶν δήμων* **ABV** 4 De stadio cf. Pausan. I, 19 5 *δὲ* post *ἦρξε* deesse miratur *Bernhardy* 8 Scopelianum magistrum add. Philostratus 9 verbis *ὧν μέμνηται* seq. alludi ad Philostr. l. c. p. 244 Kays. dixi Mus. Rhen. XXXV p. 197. Pars quoque verborum *καὶ ἔγραψεν — αὐτοσχεδίους* eodem de fonte descendit (cf. p. 244, 13 seq.). Sed verba *διεδέξατο δὲ αὐτοῦ — σοφιστής* et *σύγχρονος — σοφιστῇ* Hesychium quam maxime decent, quapropter genuino de loco vitae Hesychianae mota atque sic olim collocata conicias: *καὶ διδαχθεὶς Πολέμωνι σύγχρονος ἦν — σοφιστῇ· διεδέξατο δὲ αὐτοῦ — σοφιστής. ἔγραψε — αὐτοσχεδίους. φέρονται δὲ — διαδείκνυται* 12 Cf. v. *Ἀριστείδης* 13 *θεωρεῖται καὶ κατ. vulg. θεωρ. καὶ* om. **ABVE**

CCCXXVIII Cf. *Ἀπολλώνιος Ἀλεξανδρεύς* et *Φίλιππος σοφ.* Proleg. c. 2 § 3. De hac vita docte disputavit Rohde, Mus. Rhen. XXXIV p. 574 18 *τὸν* om. **A** *καὶ* om. **BE** mox *M. τὸν νεώτερον, ὡς εἶναι νεώτερον* **E** 20 *συγγράψαντος vulg. γράψαντος* **A** *συγγραψαμένου* **E**

CCCXXIX Cf. Müller IV p. 428

ὀνομάτων βιβλία γʹ, ἐπιτομὴν τῶν Ἡρακλείδου ἱστοριῶν, περὶ τῶν ἀρχαίων ῥητόρων καὶ τῶν λόγων, οἷς ἐνίκησαν πρὸς ἀλλήλους ἀγωνιζόμενοι.

[ὅτι Ἥρωνι ἐπέτρεψεν ἑαυτὸν ὁ Πρόκλος, ἀνδρὶ θεοσεβεῖ καὶ τελείαν παρασκευὴν ἐσχηκότι τῶν κατὰ τὴν παίδευσιν ὁδῶν, Ἀλεξανδρεῖ.]

CCCXXX. *Ἡσίοδος Κυμαῖος, νέος δὲ κομισθεὶς ὑπὸ τοῦ πατρὸς Δίου καὶ μητρὸς Πυκιμήδης ἐν Ἄσκρῃ τῆς Βοιωτίας. γενεαλογεῖται δὲ εἶναι τοῦ Δίου τοῦ Ἀπέλλιδος τοῦ Μελανώπου, ὅν φασί τινες τοῦ Ὁμήρου προπάτορος εἶναι πάππον, ὡς ἀνεψιαδοῦν εἶναι Ἡσιόδου τὸν Ὅμηρον, ἑκάτερον δὲ ἀπὸ τοῦ Ἄτλαντος κατάγεσθαι. ποιήματα δὲ αὐτοῦ ταῦτα· Θεογονία, Ἔργα καὶ Ἡμέραι, Ἀσπίς, Γυναικῶν ἡρωινῶν κατάλογος ἐν βιβλίοις εʹ, ἐπικήδειον εἰς Βάτραχόν τινα ἐρώμενον αὐτοῦ, περὶ τῶν Ἰδαίων Δακτύλων καὶ ἄλλα πολλά. ἐτελεύτησε δὲ ἐπιξενωθεὶς παρ᾽ Ἀντίφῳ καὶ Κτιμένῳ, οἳ νύκτωρ δόξαντες ἀναιρεῖν φθορέα ἀδελφῆς αὐτῶν ἀνεῖλον τὸν Ἡσίοδον ἄκοντες. ἦν δὲ Ὁμήρου κατά τινας πρεσβύτερος, κατὰ δὲ ἄλλους σύγχρονος. Πορφύριος ⟨δὲ⟩ καὶ ἄλλοι πλεῖστοι νεώτερον ρʹ ἐνιαυτοῖς ὁρίζουσιν, ὡς λβʹ μόνους ἐνιαυτοὺς συμπροτερεῖν τῆς πρώτης ὀλυμπιάδος.*

CCCXXXI. *Ἡσύχιος Μιλήσιος, υἱὸς Ἡσυχίου δικηγόρου καὶ Φιλοσοφίας, γεγονὼς ἐπὶ Ἀναστασίου βασιλέως.*

---

1 Heraclidis Lembi esse suspicatur *Müller* 4 Haec ad alterum Her. spectantia perverse Suidas add. ex Marin. vit. Procli c. 9

CCCXXX Cf. Steph. Byz. v. *Ἄσκρη. Ἡσίοδος, Κυμαῖος, πατρὸς δὲ Δίου καὶ μητρὸς Πυκιμήδης. νέος δὲ κομισθεὶς ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἐν Ἄσκρῃ* olim dictum fuisse probabiliter suspicatus est *Bernhardy* 8 *μητρὸς* om. **A** *Βιωτίας* **A** 9 *Διὸς* **ABVE** *Δίου vulg.* *Ἀπελλίδος* **AV** *ἀμπελίδου vulg.* *ἀμπέλιδος* **E** 11 *ἀνεψιάδην vulg.* *ἀνεψιαδοῦν* **BV** 12 *ἀπὸ τοῦ Ἀπόλλωνος* coni. *Westerm.* memoriam Hellanici *Ἀτλαντιάδος* subesse monet *Gutschmid* 13 mutilum esse indicem perspexit *Bernhardy* 14 *ἐπικήδειος vulg.* *ἐπικήδειον* **ABV** 16 *κεκτημένῳ* **V** 17 *αὐτῶν* **A** *ἑαυτῶν vulg.* *αὐτῶν* **E** 19 *Πορφ. δὲ καὶ* scripsi *Westerm.* secutus *Πορφ. καὶ* libri. De Porphyrio v. Mus. Rhen. XXXV p. 197

CCCXXXI Vitam Hesychii ab epitomatore additam esse constat. Cf. Unters. p. 96 not. 2. Ceterum cf. Müller, fr. hist. IV p. 154, Daub, Stud. p. 3 23 *Σοφίας* e coni. *vulg.*, *Φιλοσοφίας* **ABVE** doctrinae genus in hoc vocabulo latere putavit *Bernhardy* *φιλοσοφίας γέμοντος* haud probabiliter *Daub*, *δικηγόρου καὶ φιλοσόφου* ipse tentavi Mus. Rhen. XXXV p. 231 not. 2, quo loco uberius de Hesychii aetate disputavi. Addere poteram v. *Γαληνός: ἅτινα διὰ τὸ πᾶσιν εἶναι γνώριμα κατα-*

ἔγραψεν Ὀνοματολόγον ἢ πίνακα τῶν ἐν παιδείᾳ ὀνομαστῶν, οὗ ἐπιτομή ἐστι τοῦτο τὸ βιβλίον, καὶ χρονικὴν ἱστορίαν, ἥντινα διεῖλεν εἰς ἓξ διαστήματα (οὕτω γὰρ καλεῖ ἕκαστον βιβλίον), ἐν οἷς ἐμφέρονται αἱ κατὰ καιροὺς πράξεις τῶν Ῥωμαίων βασιλέων καὶ αἱ δυναστεῖαι τῶν κατὰ ἔθνος κρατησάντων τυράννων καὶ τὰ κατὰ τὸ Βυζάντιον πραχθέντα ἕως τῆς βασιλείας Ἀναστασίου τοῦ ἐπονομαζομένου Δικόρου. [εἰς δὲ τὸν πίνακα τῶν ἐν παιδείᾳ λαμψάντων ἐκκλησιαστικῶν διδασκάλων οὐδενὸς μνημονεύει, ὡς ἐκ ταύτου ὑπόνοιαν παρέχειν μὴ εἶναι αὐτὸν χριστιανόν, ἀλλὰ τῆς Ἑλληνικῆς ματαιότητος ἀνάπλεων.]

CCCXXXII. Ἡ φ α ι σ τ ί ω ν Ἀλεξανδρεὺς γραμματικός. ἔγραψεν ἐγχειρίδιον περὶ μέτρων καὶ μετρικὰ διάφορα, περὶ τῶν ἐν ποιήμασι ταραχῶν, κωμικῶν ἀπορημάτων λύσεις, τραγικῶν λύσεων καὶ ἄλλα πλεῖστα [καὶ τῶν μέτρων τοὺς ποδισμούς.]

CCCXXXIII. Θ α λ ῆ ς Ἐξαμύου καὶ Κλεοβουλίνης, Μιλή-

λέγειν ἄκαιρον ἡγησάμην ἐν τῷ παρόντι 1 καὶ Ἰουστινιανοῦ post βασ. addere maluit *Kusterus* ὀνοματολόγιον **A** Διογένην τὸν Λαέρτιον μιμησάμενος post ὀνομαστῶν inepte addi iussit *Meursius* (cf. Naeke, Choeril. p. 34 seq.) ad libellum, qui Hesychii nomine hodie gloriatur, referens. Erraverunt etiam Kusterus, Bernhardy, Gaisfordus, Westerm. Verum vidit *Lehrsius*, Pindarschol. p. 159 seq. 2 χρονικήν τινα *vulg.* τινα om. **ABVE** 8 De ineptiis huius additamenti dixi Mus. Rhen. XXXV p. 199, ubi Christianum fuisse Hesychium docui. Idem sagaciter perspexerat Rohde, Gr. Roman p. 475 not. 1. Hariolatus est *Maass*, de Sib. ind. p. 55 not. 117 11 ματαιοπονίας *vulg.* ματαιότητος **A**

CCCXXXII Cf. *Zonar.* p. 1015 13 ἐγχειρίδια *vulg.* praeter **AV** διὰ μέτρων libri περὶ μέτρων *Kusterus* rec. *Westerm.* περὶ del. *Gaisford* 14 ταραχῶν merito suspect. *Bernhardyo* ταρχῶν **V** 15 verba inclusa scholasticis ingeniis deberi recte vidit *Bernhardy*

CCCXXXIII *Eud.* p. 368, quae Hesychii articulo inseruit narratiunculam schol. Ar. Nub. 181. Cf. Diog. I, 23 seq. schol. Platon. VI p. 360, quod comparare iuvat: Θάλης Ἐξαμύου, Μιλήσιος, Φοῖνιξ δὲ καθ' Ἡρόδοτον. οὗτος πρῶτος ὠνομάσθη σοφός· εὗρε γὰρ τὸν ἥλιον ἐκλείπειν ἐξ ὑποδρομῆς σελήνης, καὶ μικρὰν ἄρκτον αὐτὸς ἔγνω καὶ τὰς τροπὰς πρῶτος Ἑλλήνων καὶ περὶ μεγέθους ἡλίου καὶ φύσεως, ἄλλα καὶ ἄψυχα ψυχὴν ἔχειν ὁπωσοῦν ἐκ τῆς μαγνήτιδος καὶ τοῦ ἠλέκτρου. ἀρχὴν δὲ τῶν στοιχείων τὸ ὕδωρ, τὸν δὲ κόσμον ἔμψυχον ἔφη καὶ δαιμόνων πλήρη. ἐπαιδεύθη ἐν Αἰγύπτῳ ὑπὸ τῶν ἱερέων. τούτου τὸ γνῶθι σαυτόν. ἐτελεύτησε δὲ μονήρης, γηραιός, γυμνικὸν ἀγῶνα θεώμενος, ὑπὸ καύματος ἐκλυθείς 17 Ἐξαμίου *vulg.* Ἐξαμύου **AVBE** Θαλῆς τῶν ἑπτὰ φιλοσόφων εἷς γέγονεν om. Ἐξ. καὶ Κλ. *Eud.*

σιος, ὡς δὲ Ἡρόδοτος, Φοῖνιξ, γεγονὼς πρὸ Κροίσου ἐπὶ τῆς λε΄ ὀλυμπιάδος, κατὰ δὲ Φλέγοντα γνωριζόμενος ἤδη ἐπὶ τῆς ζ΄. ἔγραψε περὶ μετεώρων ἐν ἔπεσι, περὶ ἰσημερίας καὶ ἄλλα πολλά. ἐτελεύτησε δὲ γηραιὸς θεώμενος γυμνικὸν ἀγῶνα, πιληθεὶς δὲ ὑπὸ τοῦ ὄχλου καὶ ἐκλυθεὶς ὑπὸ τοῦ καύματος. [πρῶτος δὲ Θαλῆς τὸ τοῦ σοφοῦ ἔσχεν ὄνομα, καὶ πρῶτος την ψυχὴν εἶπεν ἀθάνατον, ἐκλείψεις τε καὶ ἰσημερίας κατείληφεν. ἀποφθέγματα δὲ αὐτοῦ πλεῖστα, καὶ τὸ θρυλούμενον 'γνῶθι σαυτόν·' τὸ γὰρ 'ἐγγύα, πάρα δ' ἄτα' Χίλωνός ἐστι μᾶλλον, ἰδιοποιησαμένου αὐτὸ καὶ τὸ 'μηδὲν ἄγαν.']

CCCXXXIV. Θαλήτας Κρὴς Ἐλύριος, λυρικός, γεγονὼς πρὸ Ὁμήρου. μέλη.

CCCXXXV. Θαλήτας Κνώσσιος, ῥαψῳδός. ποιήματά τινα μυθικά.

CCCXXXVI. Θάμυρις ἢ Θαμύρας, Θρᾷξ ἐξ Ἠδωνῶν τῆς ἐν Βρίγοις πόλεως, οἱ δὲ ἀπὸ Ὀδρύσης, υἱὸς Φιλάμμωνος καὶ Ἀρσινόης, ἐποποιὸς ὄγδοος πρὸ Ὁμήρου, κατὰ δὲ ἄλλους πέμπτος. οὗτος ὁ Θάμυρις, ἐπειδὴ εἰς τὰς μούσας ὕβρισεν, ἐπηρώθη. φέρεται δὲ αὐτοῦ θεολογία εἰς ἔπη ,γ. [καὶ

---

1 sic **ABVE** *Ἡροδότῳ δοκεῖ vulg.* cf. Herod. I, 170 3 post *τῆς* nonnulla excidisse et quod superest *ζ΄* frustulum esse membri huiusce *εἷς τῶν ζ΄ σοφῶν* suspicatus est *Bernhardy*; sed cf. quae de Phlegontis errore disputavit Rohde, Mus. Rhen. XXXIII p. 211; fragm. Phlegontis om. Müller 4 *ἐτελεύτησε* — exit. om. *Eud.* quae tamen descripsit *πρῶτος* — *ἀθάνατον* 6 *πρῶτος* — exit. addidisse Suidam ex historico Byzantino docet Cedren. I p. 275 (cf. Mus. Rhen. XXXV p. 212). Fortasse *ἐτελεύτησε* — exit. ipsi Suidae debentur. Inter Thaletis scripta *Eud.* refert *περὶ ἐκλείψεως*. Cf. Unters. p. 43 et 88; Daub, de Viol. p. 24

CCCXXXIV *Eud.* p. 374. Cf. Strabo X p. 482 qui eum *Θάλης* vocat, quod hic restituendum putavit *Bernhardy*. Ceterum v. Menag. ad Diog. I, 38 11 *ἢ Ἐλύριος* corr. *Meursius* Cret. I, 9 coll. Steph. Byz. v. *Ἔλυρος*, *ἢ Ἰλλυριός* libri et *Eud.*, *ἢ* expungendum esse vidit *Bernhardy* 12 *ἔγραψε μέλη* Eud.

CCCXXXV *Eud.* l. c. Utraque in glossa de eodem poeta agi patet 13 *καὶ ἕτερος Κνώσ.* et *συνέθηκε π.* *Eud.*

CCCXXXVI om. *Westerm.* 16 *Βρίγοις* ex Steph. Byz. v. *Βρίγες* revocavit *Bernhardy* *Βρίγης* **A** *Βρίγκοις vulg.* verba *οἱ δὲ ἀπὸ Ὀδρ.* quae libri post *πέμπτος* praebent, rectius post *πόλεως* collocavi, *Ὀδρύσης* corr. *Kusterus*, *Ὀδρύσσης vulg.* *Δρύσσης* **BE** 17 *Ἀργιόπης* ex Apollodoro et Pausan. IV, 33 corrigendum monuit *Kusterus*, *Ἀρσίου* praebet *Eud.* p. 364 (ex schol. Ven. Il. II, 595), ubi in margine additum *γρ. Ἀρσινόης* 19 de theologia Thamyridis, quae nunquam fuerit, cf. Bergk. Lit. Gr. I p. 404; Hiller, Mus. Rhen. XXXIII p. 522.

πρῶτος ἠράσθη παιδὸς Ὑμεναίου τοὔνομα, υἱοῦ Καλλιόπης καὶ Μάγνητος· οἱ δὲ Κρῆτά φασί τινα Τάλωνα Ῥαδαμάνθυος ἐρασθῆναι· οἱ δὲ Λάϊόν φασιν ἐρασθῆναι πρῶτον Χρυσίππου τοῦ Πέλοπος υἱοῦ· οἱ δὲ Ἰταλιώτας πρώτους κατ' ἀνάγκην στρατείας εὑρέσθαι τοῦτο. κατὰ δὲ ἀλήθειαν αὐτὸς ὁ Ζεὺς πρῶτος ἠράσθη Γανυμήδους.]

CCCXXXVII. *Θεαίτητος* Ἀθηναῖος ἀστρολόγος, φιλόσοφος, μαθητὴς Σωκράτους, ἐδίδαξεν ἐν Ἡρακλείᾳ. γέγονε δὲ μετὰ τὰ Πελοποννησιακά. πρῶτος δὲ τὰ πέντε καλούμενα στερεὰ ἔγραψε.

CCCXXXVIII. *Θεαίτητος* Ἡρακλείας Πόντου, φιλόσοφος, ἀκροατὴς Πλάτωνος.

CCCXXXIX. *Θεανὼ* Μεταποντίνη ἢ Θουρία, Πυθαγορεία, θυγάτηρ Λεώφρονος, γαμετὴ δὲ Καρύστου ἢ Κρότωνος ἢ Βρωτίνου τοῦ Πυθαγορείου. αὕτη ἔγραψε περὶ Πυθαγόρου, περὶ ἀρετῆς Ἱπποδάμῳ Θουρίῳ, παραινέσεις γυναικείας καὶ ἀποφθέγματα Πυθαγορείων.

CCCXL. *Θεανὼ* Κρῆσσα φιλόσοφος, θυγάτηρ μὲν Πυθώνακτος, γαμετὴ δὲ τοῦ μεγάλου Πυθαγόρου, ἐξ οὗ ἔσχε Τηλαύγην καὶ Μνήσαρχον καὶ Μυῖαν καὶ Ἀριγνώτην. τινὲς δὲ Βρωτίνου γυναῖκα γράφουσι καὶ τὸ γένος Κροτωνιᾶτιν. ὑπομνήματα φιλόσοφα καὶ ἀποφθέγματα καὶ ποίημά τι δι' ἐπῶν.

Verba καὶ πρῶτος — exit. ab Hesychii indole procul absunt. Cf. Athen. XIII p. 603 et quae exposui Mus. Rhen. XXXV p. 212 1 Ὑακίνθου *Lennepius* 2 Τάλων *Gutschmid*

CCCXXXVII *Eud.* p. 369 7 φιλοσ. καὶ εἰς τὸ ἄκρον ἀστρολ. *Eud.* 8 γέγονε seq. transposui, post ἔγραψε exhibent libri

CCCXXXVIII Utramque glossam ad unum spectare patet 11 Ἡρακλέα V Ἡρ. Πόντου ex A *Kusterus*, antea legebatur ἐν Ἡρ. τοῦ Πόντου

CCCXXXIX *Eud.* p. 369 13 Μεταποντική *Eud.* Πυθαγ. — Βρωτ. om. *Eud.* 14 Καρύστου et Κρότωνος susp. *Bernhardyo* 15 Βρωτίνου ABVE Βροτίνου rel. Βροντίνου ex Iamblichi vit. Pyth. coni. *Kusterus* ὡς Πλωτῖνος in margine V legitur. Verba τοῦ Πυθ. αὕτη ἔγραψε περὶ miro errore desunt in ed. *Bekker*. Πυθαγόρου, Πυθαγορεία οὖσα *Eud.* 16 Ἱπποδ. Θουρ. ficticium titulum esse suspicatus est *Bernhardy*, qui etiam περὶ Πυθαγόρου delendum censuit

CCCXL *Eud.* l. c. Cf. v. Τηλαύγης 19 ἐξ οὗ — Κροτωνιᾶτιν om. *Eud.* pergens φέρεται αὐτῆς ὑπομ. πολλά (cf. Diog. VIII, 43) 21 Βρωτίνου ex Paris. revocavit *Kusterus*, antea fuerat Κρατίνου; γενέσθαι post γυναῖκα add. *vulg.* om. A

CCCXLI. *Θεανὼ* *Λοκρὶς λυρική.* *ᾄσματα Λοκρικὰ καὶ μέλη.*

CCCXLII. *Θεμίστιος φιλόσοφος, γεγονὼς ἐπὶ τῶν χρόνων Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου, ὑφ' οὗ καὶ ὕπαρχος προεβλήθη Κωνσταντινουπόλεως. γέγραφε τῆς Ἀριστοτέλους φυσικῆς ἀκροάσεως παράφρασιν ἐν βιβλίοις η', παράφρασιν τῶν ἀναλυτικῶν ἐν βιβλίοις β', τῶν ἀποδεικτικῶν ἐν βιβλίοις β', τοῦ περὶ ψυχῆς ἐν βιβλίοις ζ' (ἐν δὲ τούτῳ καὶ ἴδια παρεισήγαγε περὶ τοῦ σκοποῦ καὶ τῆς ἐπιγραφῆς), τῶν κατηγοριῶν ἐν βιβλίῳ α' καὶ διαλέξεις.*

CCCXLIII. *Θεμιστογένης Συρακούσιος ἱστορικός. Κύρου Ἀνάβασιν, ἥτις ἐν τοῖς Ξενοφῶντος φέρεται, καὶ ἄλλα τινὰ περὶ τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος.*

CCCXLIV. *Θεμιστοκλῆς Ἀθηναῖος δημαγωγός, Νεοκλέους υἱός, ἄσωτος τὴν πρώτην ἡλικίαν γενόμενος, μετὰ δὲ ταῦτα στρατηγὸς αἱρεθείς, καὶ κτίσας τὸν Πειραιᾶ, καὶ ναυμαχίᾳ νικήσας τοὺς Πέρσας κατὰ Σαλαμῖνα, καὶ φθονηθεὶς φεύγει πρὸς Ἀρταξέρξην τὸν τῶν Περσῶν βασιλέα, καὶ σφόδρα τιμηθεὶς ὑπ' αὐτοῦ ἠναγκάζετο μετὰ ταῦτα τοῖς Ἕλλησι πολεμεῖν, καὶ μὴ βουληθεὶς προδοῦναι τὴν πατρίδα καὶ τὸ ἑαυτοῦ κλέος ταύρειον αἷμα πιὼν ἀπώλετο. ἔγραψεν ἐπιστολὰς φρονήματος γεμούσας.*

CCCXLV. *Θεόγνητος κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι Φάσμα ἢ Φιλάργυρος, Φιλοδέσποτος, Κένταυρος, ὡς Ἀθήναιος ἐν Δειπνοσοφισταῖς.*

CCCXLI 1 *Λοκρικά* *Bernhardy*, qui in lectione librorum **ABVE** *λυρικὰ ἢ λοκρικὰ* errorem et emendationem librariorum in unum confluxisse vidit

CCCXLII 7 *τῶν ἀποδεικτικῶν — β'* om. *vulg.*, ex Par. add. *Kusterus* 8 *ψυχῶν* V

CCCXLIII *Eud.* p. 376. Verum auctorem esse, cui Xenophon Anabasin edendum commiserit ex libro de Syracusis efficit *Gutschmid* 11 *ἔγραψε Κυρ.* *Eud.*, quae om. *ἥτις — φέρεται* 12 *Ξενοφῶντος* ex libris suis *Kusterus*, antea legebatur *Ξεν. Ἑλληνικοῖς*

CCCXLIV om. *Westerm.* 21 extare hodie epistolas quae Themistoclis nomen mentiantur monuit *Kusterus*: cf. Hercher, Epist. p. 741 seq.

CCCXLV *Eud.* p. 374, quae om. *ἐστι* et *ὡς* — exit. Tractant Meineke I p. 487, Daub, de Suid. p. 484 24 Cf. Athen. III p. 104, XV p. 671, XIV p. 616, sed comoediae *Κένταυρος* apud Athenaeum nullam mentionem inici vidit *Bernhardy*, Suidam ipsum effinxisse putat *Daub*, Lyncei fabulam fuisse docet *Meineke*

CCCXLVI. *Θέογνις Μεγαρεὺς τῶν ἐν Σικελίᾳ Μεγάρων, γεγονὼς ἐν τῇ νθ' ὀλυμπιάδι. ἔγραψεν ἐλεγείαν εἰς τοὺς σωθέντας τῶν Συρακουσίων ἐν τῇ πολιορκίᾳ, γνώμας δι' ἐλεγείας εἰς ἔπη ͵βω', καὶ πρὸς Κύρνον τὸν αὐτοῦ ἐρώμενον γνωμολογίαν δι' ἐλεγείων καὶ ἑτέρας ὑποθήκας παραινετικάς, τὰ πάντα ἐπικῶς.*

[ὅτι μὲν παραινέσεις ἔγραψε Θέογνις, ἀλλ' ἐν μέσῳ τούτων παρεσπαρμέναι μιαρίαι καὶ παιδικοὶ ἔρωτες καὶ ἄλλα ὅσα ὁ ἐνάρετος ἀποστρέφεται βίος.]

CCCXLVII. *Θεοδέκτης Ἀριστάνδρου, Φασηλίτης ἐκ Λυκίας, ῥήτωρ, τραπεὶς δὲ ἐπὶ τραγῳδίας, μαθητὴς Πλάτωνος καὶ Ἰσοκράτους καὶ Ἀριστοτέλους. οὗτος καὶ ὁ Ἐρυθραῖος Ναυκράτης καὶ Ἰσοκράτης ὁ ῥήτωρ ὁ Ἀπολλωνιάτης καὶ Θεόπομπος ἐπὶ τῆς ρζ' ὀλυμπιάδος εἶπον ἐπιτάφιον ἐπὶ Μαυσώλῳ, Ἀρτεμισίας τῆς γυναικὸς αὐτοῦ προτρεψαμένης, καὶ ἐνίκησε μάλιστα εὐδοκιμήσας ἐν ᾗ εἶπε τραγῳδίᾳ· ἄλλοι δέ φασι Θεόπομπον ἔχειν τὰ πρωτεῖα. δράματα δὲ ἐδίδαξε ν'.*

CCCXLVI *Eud.* p. 367 et 375. Cf. v. *Φωκυλίδης*, cf. Steph. Byz. v. *Μέγαρα*. Ex Procli scholiis descendere schol. Platon. (VI p. 375) docuit Mettauer p. 29 et 59. De erroribus huius articuli sagaciter disputavit Nietzsche, Mus. Rhen. XXII p. 190 seq. qui ex duobus articulis conflatum esse recte perspexit, altero *Θε. Μεγ. τῶν ἐν Σικ. Μεγάρων, γεγονὼς ἐν τῇ νθ' Ὀλ. ἔγραψεν Ἐλεγείαν εἰς τοὺς σωθέντας τῶν Συρ. ἐν τῇ πολιορκίᾳ, γνώμας δι' ἐλεγείας εἰς ἔπη ͵βω*, altero *Θε. Μεγ.* (*ἐκ Σικελίας* forte del.) *ἔγραψε πρὸς Κύρνον τὸν αὐτοῦ ἐρώμενον γνωμολογίαν δι' ἐλεγείων καὶ ἑτέρας ὑποθήκας παραινετικάς, τὰ πάντα ἐπικῶς*. De aetate Theognidis cf. Rohde, Mus. Rhen. XXXIII p. 169 not. 6 1 de *Σικελίᾳ* v. *Harpocrat.* v. *Θέογνις* 3 *ἀναλωθέντας* pro *σωθέντας* coni. *Schneidewin.* Del. p. 46 *Συρρακ.* **A** 4 *δι' ἐλεγείων Bernhardy* *ὡς ἔπη* **AE** 5 *καὶ* delet *Bernhardy* 6 *ἐπικῶς* vitiosum esse patet, *ἐπιεικῶς* **E** *ἐλεγειακῶς Schneid.*, qui tamen coni. crit. p. 176 *ἔπη* .., ut numerus exciderit (fortasse *͵βω*), quem sequitur Bergk de prooem. Emped. p. 9, *παραινετικὰς ἐπικῶς καὶ τὰ πάντα παραινέσεις* sequentibus iuncta Franckius Callin. p. 87, *͵βως' Schoemann, ἠθικῶς Dilthey,* Mus. Rhen. XVIII p. 150 7 *ὅτι — βίος* quae *Suidae* debentur, merito expunxi; cf. Schneidewin., de syll. Theogn. p. 40 (Argentor. 1878) 8 *μιαρίαι* **ABVEM** *εἰσι μωρίαι Kusterus*

CCCXLVII *Eud.* p. 371. Cf. Steph. Byz. v. *Φάσηλις*; Welcker, Griech. Trag. p. 1069, Daub, Stud. p. 48 12 *οὗτος* — exit. om. *Eud.* pergens *οὗτος ἔσχε καὶ υἱὸν Θεοδ. ῥήτορα καὶ αὐτὸν* de altero Theodecte agens 14 *ργ'* libri *ρζ'* corr. Clinton, fast. p. 143 Kr. 17 *σχεῖν* rectius *Bernhardy* *ἐδίδαξε — μ'* om. **V**, verba *τελευτᾷ* seq. certe genuino de loco mota sunt

τελευτᾷ δὲ ἐν Ἀθήναις ἐτῶν α' καὶ μ', ἔτι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ περιόντος. ἔγραψε δὲ καὶ τέχνην ῥητορικὴν ἐν μέτρῳ καὶ ἄλλα τινὰ καταλογάδην.

CCCXLVIII. Θεοδέκτης Φασηλίτης ῥήτωρ, υἱὸς τοῦ προτέρου. ἔγραψεν ἐγκώμιον Ἀλεξάνδρου τοῦ Ἠπειρώτου, ἱστορικὰ ὑπομνήματα, νόμιμα βαρβαρικά, | τέχνην ῥητορικὴν ἐν βιβλίοις ζ' | καὶ ἄλλα πολλὰ ὑπομνήματα.

CCCXLIX. Θεοδόσιος φιλόσοφος. ἔγραψε σφαιρικὰ ἐν βιβλίοις γ', ὑπόμνημα εἰς τὰ Θευδᾶ κεφάλαια, περὶ ἡμερῶν καὶ νυκτῶν β', ὑπόμνημα εἰς τὸ Ἀρχιμήδους ἐφόδιον, διαγραφὰς οἰκιῶν ἐν βιβλίοις γ', σκεπτικὰ κεφάλαια, ἀστρολογικά, περὶ οἰκήσεων.

CCCL. Θεοδόσιος. ἔγραψε δι' ἐπῶν εἰς τὸ ἔαρ καὶ ἕτερα διάφορα. ἦν δὲ Τριπολίτης.

CCCLI. Θεόδωρος ὁ ἐπίκλην Ἄθεος, ὃς ἠκροάσατο Ζήνωνος τοῦ Κιτιέως, διήκουσε δὲ καὶ Βρύσωνος καὶ Πύρρωνος τοῦ ἐφεκτικοῦ, ἀδιαφορίαν δοξάζων καὶ παραδιδούς. αἵρεσιν ἰδίαν εὗρεν, ἥτις Θεοδώρειος ἐκλήθη. οὗτος ἔγραψε πολλὰ συντείνοντα εἰς τὴν οἰκείαν αἵρεσιν καὶ ἄλλα τινά. [οὗτος εἶπε πρὸς Ἱππαρχίαν τὴν γυναῖκα Κράτητος ʻαὕτη ἐστὶν ἡ τὰς πρὸς ἱστοὺς ἐκλιποῦσα κερκίδας καὶ τρίβωνα φοροῦσα'.]

---

2 περὶ μέτρων *Märcker*, de Theod. vit. p. 55. Locum ex Steph. Byz. l. c. corrigendum esse perspexit Rohde, Mus. Rhen. XXXIV p. 567, ubi Stephanus laudet καὶ λόγους ῥητορικοὺς ἐπῶν καί (ubi numerus latet), unde Hesychium verba fontis sui, Philonis Byblii, male intellexisse totumque locum deformasse appareat

CCCXLVIII *Eud.* l. c. Tractant Müller II p. 369, Daub l. c., qui ex uno Th. duos factos esse putat 5 Ἀλ. τ. Πριάμου ἐγκ. add. **A** 6 καὶ post ἱστορικὰ add. *vulg.* om. **AV** *Eud.* τέχνη patris Theodectae est 7 κ' **E** man. I ἐνὶ corr. α' **M**

CCCXLIX *Eud.* p. 369. Cf. v. Τριβωνιανὸς Σιδ. Suidam confudisse duos auctores, scepticum et mathematicum constat, Eudociam quae in hac vita addiderit Τριπολίτης trium virorum vitas perturbasse patet 9 βιβλία γ' **V** ὑπομνήματα **E** 11 οἰκιῶν — ἤτοι περὶ οἰκήσεων *Eud.*

CCCL *Eud.* p. 370 14 cuinam e Theodosiis conveniat illud Τριπολίτης, dubium; huic Theodosio, quem Theodotum vocat, carmen 120 versuum εἰς τὸ ἔαρ inscriptum et editum a Cramer. Anecd. Paris. IV p. 348 tribuit Meineke, Anal. p. VII et p. 403

CCCLI 16 Πύρωνος **A** interpunxi cum *Westerm.* καὶ ante ἀδιαφορ. inseruit *Kusterus*, δὲ post ἀδ. *Bernhardy*, uterque post ἐφεκτικοῦ plenius distinguens 20 οὗτος — fin. *Suidas* ex Diog. VI, 98 deprompsit, itaque expunxi 21 Eurip. Bacch. 1234 καὶ seq. om. Diog.

CCCLII. *Θεόδωρος ἀπὸ ἀναγνωστῶν τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως. ἔγραψεν ἱστορίαν ἐκκλησιαστικὴν ἀπὸ τῶν χρόνων Κωνσταντίνου ἕως τῆς βασιλείας Ἰουστινιανοῦ.*

CCCLIII. *Θεόδωρος Βυζάντιος σοφιστής, ὃς ὑπὸ Πλάτωνος λογοδαίδαλος ἐκλήθη. ἔγραψε κατὰ Θρασυβούλου, κατὰ Ἀνδοκίδου καὶ ἄλλα τινά.*

CCCLIV. *Θεόδωρος Γαδαρεὺς σοφιστής, ἀπὸ δούλων, διδάσκαλος γεγονὼς Τιβερίου Καίσαρος, ⟨ἐπειδὴ⟩ συνεκρίθη περὶ σοφιστικῆς ἀγωνισάμενος Ποτάμωνι καὶ Ἀντιπάτρῳ ἐν αὐτῇ τῇ Ῥώμῃ. ἐπὶ Ἀδριανοῦ Καίσαρος ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἀντώνιος συγκλητικὸς ἐγένετο. βιβλία δὲ ἔγραψε περὶ τῶν ἐν φωναῖς ζητουμένων γ', περὶ ἱστορίας α', περὶ θέσεως α', περὶ διαλέκτων ὁμοιότητος καὶ ἀποδείξεως β', περὶ πολιτείας β', περὶ κοίλης Συρίας α', περὶ ῥήτορος δυνάμεως α' καὶ ἄλλα.*

CCCLV. *Θεόδωρος ποιητής, ὃς ἔγραψε διάφορα [δι' ἐπῶν] καὶ εἰς Κλεοπάτραν δι' ἐπῶν.*

CCCLVI. *Θεόκριτος Χῖος ῥήτωρ, μαθητὴς Μητροδώρου τοῦ Ἰσοκρατικοῦ. ἔγραψε Χρείας, ἀντεπολιτεύσατο δὲ Θεοπόμπῳ τῷ ἱστορικῷ. φέρεται αὐτοῦ ἱστορία Λιβύης καὶ ἐπιστολαὶ θαυμάσιαι.*

CCCLVII. *Ἔστι καὶ ἕτερος Θεόκριτος, Πραξαγόρου καὶ Φιλίννης (οἱ δὲ Σιμμίχου), Συρακούσιος, οἱ δέ φασι Κῷον,*

CCCLII Hesychii vitam esse docui Mus. Rhen. XXXV p. 200. Cf. v. *Διόδωρος* 1 *τῆς* om. V

CCCLIII *Eud.* p. 371. Eundem laudavit Diog. II, 104 5. Plato Phaedr. p. 266

CCCLIV *Eud.* p. 372. Cf. Müller III p. 489 8 *ἀπὸ δούλων*: *Wachsmuth*, Symb. p. 141 9 *ἐπειδὴ* correxi *ἐπεὶ δὲ* libri *ἔπειτα δὲ* *Portus*, quod probat *Kusterus*, *ἐπὶ τοῦ δὲ* *Daub* 11 post *Ῥώμῃ* nonnulla excidisse, ut et particulam in sequentibus, censet *Bernhardy* 13 *περὶ θέσεως α'* om. **BEM** 15 *ῥητορικῆς* praefert *Bernhardy* *δυν. ῥήτορος α'* om. *καὶ ἄλλα* *Eud.*

CCCLV *Eud.* p. 375. Cf. Düntzer, Ep. fr. II p. 114 17 *ποιητικός* **AVE** 18 aut prius aut alterum *δι' ἐπῶν* delendum esse patet

CCCLVI *Eud.* p. 372. Tractant Müller II p. 86, Daub, Stud. p. 53 20 *ἀντεπολιτ. ἱστορικῷ* om. *Eud.* certe verba genuino de loco mota sunt; cf. Strabo XIV p. 645 21 *φέρονται — ἱστορίαι* *Eud.*, quae add. *καὶ λόγοι πανηγυρικοί*; *ἱστορ. Λιβύης* merito susp. *Müllero*

CCCLVII *Eud.* p. 375 24 *Φιλλίνης* V *Συρρ.* ex more **A** *οἱ δὲ*

μετῴκησε δὲ ἐν Συρακούσαις. οὗτος ἔγραψε τὰ καλούμενα Βουκολικὰ ἔπη δωρίδι διαλέκτῳ. τινὲς δὲ ἀναφέρουσιν εἰς αὐτὸν καὶ ταῦτα· Προιτίδας, ἐλπίδας, ὕμνους, ἡρωίνας, ἐπικήδεια μέλη, ἐλεγείας, ἰάμβους, ἐπιγράμματα. [ἰστέον δέ, ὅτι τρεῖς γεγόνασι βουκολικῶν ἐπῶν ποιηταί, Θεόκριτος οὑτοσί, Μόσχος Σικελιώτης καὶ Βίων ὁ Σμυρναῖος, ἔκ τινος χωριδίου καλουμένου Φλώσσης.]

CCCLVIII. **Θεόπομπος** *Θεοδέκτου ἢ Θεοδώρου, Ἀθηναῖος κωμικός, ἐδίδαξε δράματα κδ′. ἔστι δὲ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας κατὰ Ἀριστοφάνην. [δράματα δὲ αὐτοῦ εἰσι καὶ ἄλλα πολλά.]*

CCCLIX. **Θεόπομπος** *Χῖος ῥήτωρ, υἱὸς Δαμασιστράτου, γεγονὼς τοῖς χρόνοις κατὰ τὴν ἀναρχίαν Ἀθηναίων, ἐπὶ τῆς ϙγ′ ὀλυμπιάδος, ὅτε καὶ Ἔφορος, Ἰσοκράτους ἀκουστὴς ἅμα Ἐφόρῳ. ἔγραψεν ἐπιτομὴν τῶν Ἡροδότου ἱστοριῶν ἐν βιβλίοις β′, Φιλιππικὰ ἐν βιβλίοις οβ′, Ἑλληνικὰς ἱστορίας (ἕπονται δὲ ταῖς Θουκυδίδου καὶ Ξενοφῶντος, καί εἰσιν ἐν βιβλίοις ια′, ἔχουσαι τὰ ἀπὸ τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου καὶ ⟨τὰ⟩ λοιπά). ἔγραψε καὶ ἕτερα πλεῖστα.*

CCCLX. **Θεόφιλος** *κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστιν Ἰατρός, Ἐπιδαύριος, Παγκρατιαστής, Βοιωτία, Προιτίδες, Νεοπτόλεμος.*

Σιμμ. om. *Eud.* *Σιμιχίδα* vel *Σιμιχίδου* legendum esse docet Theocrit. VII, 21 *Συρακούσιον* pars libr. *κατὰ δέ τινας Κῷος Eud.* 1 *μετῳκ.* — *Συρακ.* om. *Eud.* 4 *ἰστέον* — exit. ab Hesychio aliena esse dixi Mus. Rhen. XXXV p. 212; fortasse ex Proleg. ad Theocrit. carmina desumpta

CCCLVIII *Eud.* p. 376. Cf. Meineke I p. 236 seq. 9 *ἢ Θεοδώρου* om. *Eud.* 9 *Bernhardy*: immo *κ′* 10 *δράματα — πολλά* om. *Eud.*; ineptissima esse constat, cum lectorem qui comicum et historicum confuderat, addidisse *ἔγραψε καὶ ἄλλα πολλά*, recte perspexerit *Bernhardy*. Post haec nonnulla Suidas iteravit ex glossis *Παρία λίθος* et *Φθόη*, quae Aeliano debentur

CCCLIX *Eud.* p. 372. Cf. v. *Ἔφορος* 12 *Δαμοστράτου Photius* bibl. p. 120 13 *κατὰ τοὺς χρόνους τῆς ἀν. Eud.* et pars libr. Suid. 14 *ργ′ Eud.* Cf. Clinton, fast. p. 385 Kr. 16 *β.* *β′* **M** *νη′ Diod. Sic.* XVI, 3 rem expedivit Müller I p. LXIX *Φιλικά* **EM** *Eud.* 17 *ὡς καὶ αἵ* pro *καὶ Wichers,* de Theop. p. 20 18 *ιβ′ Diod. Sic.* XIV, 84 19 *τὰ λοιπά* **BE** *τὰ* om. rel.

CCCLX *Eud.* p. 376. Tractant Meineke I p. 434 seq., Daub, de Suid. p. 484 21 *Ἐπιδαύριος* corr. *Meineke* coll. Athen. X p. 417, *Ἐπίδαυρος* libri *Suid. Eud.*; idem *Παγκρατιαστής* cum *Kustero* revocavit coll. Athen. III p. 95, X p. 417, Polluc. IX, 15, *Παγκράτεια* libri *Suid. Eud.*

CCCLXI. *Θεόφραστος Μελάντα γναφέως, οἱ δὲ Λέοντος, ἀπὸ Ἐρεσσοῦ, ἀκουστὴς Ἀριστοτέλους καὶ διάδοχος τῆς σχολῆς τῆς ἐν τῷ περιπάτῳ ὑπ' αὐτοῦ καταλειφθείσης εἰς Χαλκίδα ἐκδημήσαντος. οὗτος πρότερον ἐκαλεῖτο Τύρταμος, διὰ δὲ τὸ θείως φράζειν ὑπ' Ἀριστοτέλους ἐκλήθη Εὔφραστος, εἶτα Θεόφραστος, ὥσπερ Πλάτων διὰ τὸ ἐν τοῖς λόγοις πλάτος τοῦτο ἐπωνομάσθη, πρότερον καλούμενος Ἀριστοκλῆς. μαθητὰς δὲ ἔσχε πλεῖον ἢ δισχιλίους, ἐρώμενον δὲ τὸν Ἀριστοτέλους υἱὸν τοῦ φιλοσόφου Νικόμαχον. ἐτιμήθη δὲ παρὰ Κασσάνδρῳ τῷ Ἀντιπάτρου, καὶ τελευτᾷ κατάπονος ὑπὸ τοῦ ἀεὶ γράφειν γενόμενος, εἶτα ἐνδοὺς ἐπὶ βραχείας ἡμέρας διὰ μαθητοῦ γάμους. βιβλία δὲ αὐτοῦ πάμπλειστα, ὧν καὶ ταῦτα· ἀναλυτικῶν προτέρων γ', ἀναλυτικῶν ὑστέρων ζ', ἀναλύσεως συλλογισμῶν, ἀναλυτικῶν ἐπιτομήν, ἀνηγμένων τόπων, περὶ φυτῶν, περὶ λίθων, περὶ μετάλλων, περὶ ὀδμῶν, [τοὺς καλουμένους χαρακτῆρας] καὶ ἄλλα.*

CCCLXII. [*Θεοφύλακτος .. σοφιστής, ᾧ ἐπώνυμον Σιμοκάτης . . .*]

CCCLXIII. *Θέσπις Ἰκαρίου, πόλεως Ἀττικῆς, τραγικὸς ἑκκαιδέκατος ἀπὸ τοῦ πρώτου γενομένου τραγῳδιοποιοῦ Ἐπιγένους τοῦ Σικυωνίου τιθέμενος, ὡς δέ τινες, δεύτερος μετὰ Ἐπιγένην· ἄλλοι δὲ αὐτὸν πρῶτον τραγικὸν γενέσθαι φασί. καὶ πρῶτον μὲν χρίσας τὸ πρόσωπον ψιμυθίῳ ἐτραγῴδησεν,*

CCCLXI *Eud.* p. 370. Cf. Steph. Byz. v. *Ἔρεσος.* Cf. Usener, Anal. Theophrast. (Lips. 1858) p. 13 seq., Daub, de Suid. p. 463 1 *Μελάντα* Diog. V, 36 et meliores Suidae libri *Μελάντου* rel. *οἱ δὲ — Ἐρεσσοῦ* om. *Eud.* 2 *Ἐρισσοῦ* **A** *Ἐρεσοῦ Bernhardy* *καὶ διάδοχος — γάμους* om. *Eud.* pergens *ἔγραψεν ἀναλυτ. κ. τ. λ.* 8 ex Par. corr. *Kusterus*, *ἢ* **δύο** vett. edd. 13 *ἀναλύσεις Eud.* *περὶ ἀναλύσεως* Diog. V, 2 mox *ἀναλυτικά* pars libr. 14 *τύπων* coni. *Kusterus* *λόγων Brandis* *τόπων* **ABVE** edd. vett. 15 sic **A** *περὶ λίθ., περὶ φυτ. vulg.* post *ὀδμῶν Eud.* (**Ald. M** al.) add. *καὶ τοὺς καλουμένους Χαρακτῆρας* om. **ABVE**, quapropter expunxit *Gaisford*, a Demetrio Chalcondyla inserta esse non probavit Pulch p. 75, *ἠθικοὶ χαρακτῆρες* legitur Diog. l. c. 16 Add. Suidas epigramma Anthol. Pal. VII, 110

CCCXLII Cf. *Σιμοκάττης.* De origine glossae dixi Mus. Rhen. XXXV p. 229 seq.

CCCLXIII *Eud.* p. 376. Cf. Welcker, Gr. Trag. p. 16 19 *Ἰκαριεύς* coni. *Reinesius* coll. v. *Μάγνης*; sed cf. Meineke I p. 30 20 *τραγῳδοποιοῦ Eud.* 21 *ὡς δέ τινες — φασι* om. *Eud.* *δεύτερον* **ABE** *vulg.* corr. *Kusterus* 22 *ἄλλοι δὲ αὐτὸν πρῶτον τραγικὸν γενέσθαι φασίν, ὡς δέ τινες, δεύτερον μετὰ Ἐπιγένην* tentavit *Bernhardy* 23 *ψιμιθίῳ* **A**

εἶτα ἀνδράχνῃ ἐσκέπασεν ἐν τῷ ἐπιδείκνυσθαι, καὶ μετὰ ταῦτα εἰσήνεγκε καὶ τὴν τῶν προσωπείων χρῆσιν ἐν μόνῃ ὀθόνῃ κατασκευάσας. ἐδίδαξε δὲ ἐπὶ τῆς πρώτης καὶ ξʹ ὀλυμπιάδος. μνημονεύεται δὲ τῶν δραμάτων αὐτοῦ Ἆθλα Πελίου ἢ Φόρβας, Ἱερεῖς, Ἠΐθεοι, Πενθεύς.

CCCLXIV. Θέσσαλος Κῷος ἰατρός, υἱὸς Ἱπποκράτους τοῦ διασήμου, οὗ πάλιν υἱοὶ Γοργίας καὶ Ἱπποκράτης. ἰατρικῶν βιβλία γʹ.

CCCLXV. Θέων Ἀλεξανδρεύς, φιλόσοφος Στωικός, γεγονὼς ἐπὶ Αὐγούστου μετὰ Ἄρειον. ἔγραψε τῆς Ἀπολλοδώρου φυσιολογικῆς εἰσαγωγῆς ὑπόμνημα, περὶ τεχνῶν ῥητορικῶν βιβλία γʹ.

CCCLXVI. Θέων Σμυρναῖος φιλόσοφος.

καὶ Θέων Ἀντιοχείας τῆς ἐν Δάφνῃ, φιλόσοφος Στωικός. ἔγραψεν ἀπολογίαν Σωκράτους.

CCCLXVII. Θέων ὁ ἐκ τοῦ Μουσείου, Αἰγύπτιος φιλόσοφος, σύγχρονος δὲ Πάππῳ τῷ φιλοσόφῳ, καὶ αὐτῷ Ἀλεξανδρεῖ. ἐτύγχανον δὲ ἀμφότεροι ἐπὶ Θεοδοσίου βασιλέως τοῦ πρεσβυτέρου. ἔγραψε μαθηματικά, ἀριθμητικά, περὶ σημείων καὶ σκοπῆς ὄρνεων καὶ τῆς κοράκων φωνῆς, περὶ τῆς τοῦ κυνὸς ἐπιτολῆς, περὶ τῆς τοῦ Νείλου ἀναβάσεως, εἰς τὸν Πτολεμαίου πρόχειρον κανόνα, καὶ εἰς τὸν μικρὸν ἀστρολάβον ὑπόμνημα.

CCCLXVIII. Θέων Ἀλεξανδρεὺς σοφιστής, ὃς ἐχρημάτισεν Αἴλιος. ἔγραψε τέχνην, περὶ προγυμνασμάτων, ὑπόμνημα

2 ἐν μόνῃ — ὀλυμπιάδος om. *Eud.* 4 δράματα αὐτοῦ *Eud.* Insequentium tragoediarum et titulos et fragmenta Heraclidis Pontici (Diog. V, 92) fraudi deberi iam perspexit *Bentley*. De Heraclidis opere, quod συναγωγὴ τῶν ἐν τῇ μουσικῇ διαλαμψάντων inscribitur, v. Bergk, Lit. Gr. I p. 404 5 ἢ om. *Eud.* Φόρβας corr. *Welcker* Φορβάς libri et edd. ante *Bernhardyum*

CCCLXIV 7 ἰατρικὰ **VE** ἰατρία **B** 8 βιβλία γʹ **VE** β. τρία **A** β. ξξ *vulg.*

CCCLXV *Eud.* p. 370. De Theonibus cf. Daub, Stud. p. 53 seq. 9 στωικὸς ἐπὶ Αὐγούστου ἔγραψε — *Eud.*, quae deinde verborum ordinem paulo invertit 10 de Ario v. Diels, Dox. p. 83 not., Giese, de Theon. p. 5 11 τέχνης ῥητ. **E** hoc iuniori Th. dat *Gutschmid*

CCCLXVI *Eud.* l. c. 14 Ἀντιοχεὺς *vulg.* Ἀντιοχείας **ABE**

CCCLXVII *Eud.* l. c., quae incipit καὶ ἄλλος πρὸς τούτοις 16 τοῦ om. *Eud.*

CCCLXVIII *Eud.* p. 373 25 τέχνην περὶ προγυμνασμάτων *Finckhius* ad Theon. p. XII. idem praebet *Eud.*, refutavit Giese p. 17; ὑπομ. Valerii esse suspicatur *Gutschmid*

εἰς Ξενοφῶντα, εἰς Ἰσοκράτην, εἰς Δημοσθένην, ῥητορικὰς ὑποθέσεις καὶ ζητήματα περὶ συντάξεως λόγου καὶ ἄλλα πλείονα.

CCCLXIX. *Θέων ὁ Οὐαλέριος χρηματίσας, σοφιστής. ὑπόμνημα εἰς Ἀνδοκίδην.*

CCCLXX. *Θέων Γυμνασίου τοῦ σοφιστοῦ παῖς, Σιδώνιος σοφιστής, ⟨καὶ⟩ ἀπὸ ὑπάτων καὶ ὕπαρχος, παιδεύσας κατὰ τὴν πατρίδα, γενόμενος δὲ ἐπὶ τοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου.*

CCCLXXI. *Θέων σοφιστὴς λόγων ῥητορικῶν, γεγονὼς ἀπὸ τῆς ἱερᾶς Μαρκέλλης τό γε ἀνέκαθεν, τὸ δὲ ἐξ ὑπογύου πατρόθεν ἀπὸ Ἐκδικίου, διδασκάλου καὶ τούτου τέχνης ῥητορικῆς. [ἦν δὲ οὗτος ὁ Θέων οὐ μάλα ἀγχίνους οὐδὲ ὀξύς, φιλομαθὴς δὲ καὶ φιλόπονος εἰς ὑπερβολήν. ταῦτά τοι καὶ ἐγεγόνει πολυμαθέστατος ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ, πολλὴν μὲν ἀρχαίαν ἱστορίαν, πολλὴν δὲ νέαν περιβαλλόμενος.]*

CCCLXXII. *Θηραμένης Ἀθηναῖος ῥήτωρ, μαθητὴς Προδίκου τοῦ Κείου, ὃς ἐπεκαλεῖτο Κόθορνος. ⟨ἀνῃρέθη δὲ κατηγορήσαντος αὐτοῦ Κριτίου ἐπὶ τῶν λ⟩. μελέτας ῥητορικὰς καὶ ἄλλα τινά.*

CCCLXXIII. *Θηραμένης Κεῖος σοφιστής. μελετῶν βιβλία γ', περὶ ὁμοιώσεως λόγου, περὶ εἰκόνων, ἤτοι παραβολῶν, περὶ σχημάτων.*

CCCLXIX *Eud.* l. c., quae incipit *καὶ ἕτερος σοφ.* pergens *φέρεται αὐτοῦ* 3 *πλεῖστα Daub* 4 *Χαλέριος* **V**

CCCLXX *Eud.* l. c., quae incipit *ἔστι καὶ ἄλλος· Σιδ., σοφιστὴς καὶ αὐτός, Γυμν. τ. σ. παῖς, παιδ. κατὰ τὴν πατρίδα Κωνστ.* reliquis omissis 5 Th. Aelio dedit *Giese* 7 post *σοφιστής* inserui verba, quae s. fin. libri exhibent, morem Hesychianum secutus, *καὶ* merito expungens (cf. v. *Τριβων. Σέργιος* al.) 8 *ὑπὸ τοῦ* **ABVE**

CCCLXXI *Eud.* l. c. 9 *καὶ ἄλλος λογ. ῥητ. σοφ. Eud.* 10 *ὑπογείου vulg. Eud. Αἰγύπτου* **V** 11 *Ῥαδικίου Eud. καὶ τούτου — ῥητορ.* om. *Eud.* pergens *ἔγραψε τέχνην ῥητ., ἀρχ. ἱστορ. καὶ ἄλλα τινά, καὶ οὗτος vulg. κ. τούτου* **ABVE**. Quae seclusi add. Suidas ex Damascio Phot. p. 339

CCCLXXII *Eud.* p. 373 18 *μελέτας* a iunioribus sophistis fictas censet *Ruhnken.* hist. or. Gr. p. XLI. Verba *ἀνῃρέθη δὲ* seq. ex insequente glossa inserui, quae legitur etiam Phot. lex. v. *Θηραμένης. οὗτος ἀνῃρέθη* plur. codd. 19 *τινά* om. *Eud.* Vitam usque ad *κάθορνος* praebet etiam schol. Lucian. Amor. 50

CCCLXXIII *Eud.* p. 374 constat non de duobus rhetoribus agi, sed de uno 20 *Κεῖος* ab Aristophanis dicto profectum (Ran. 978—980) *ἔγραψε* add. *Eud.*

CCCLXXIV. *Θησεὺς* ἱστορικός. βίους ἐνδόξων ἐν βιβλίοις ε', Κορινθιακὰ ἐν βιβλίοις γ', ἐν ᾧ δηλοῖ τὴν κατάστασιν τοῦ Ἰσθμιακοῦ ἀγῶνος.

CCCLXXV. *Θουκυδίδης* Ὀλόρου Ἀθηναῖος, παῖδα δὲ ἔσχε Τιμόθεον. ἦν δὲ ἀπὸ μὲν πατρὸς Μιλτιάδου τοῦ στρατηγοῦ τὸ γένος ἕλκων, ἀπὸ δὲ μητρὸς Ὀλόρου τοῦ Θρακῶν βασιλέως, μαθητὴς Ἀντιφῶντος. ἤκμαζε κατὰ τὴν πζ' ὀλυμπιάδα. ἔγραψε δὲ τὸν πόλεμον τῶν Πελοποννησίων καὶ Ἀθηναίων. [οὗτος ἤκουσεν ἔτι παῖς τυγχάνων Ἡροδότου ἐπὶ τῆς Ὀλυμπίας τὰς ἱστορίας διερχομένου ἃς συνεγράψατο, καὶ κινηθεὶς ὑπό τινος ἐνθουσιασμοῦ πλήρης δακρύων ἐγένετο. καὶ ὁ Ἡρόδοτος κατανοήσας τὴν αὐτοῦ φύσιν πρὸς τὸν πατέρα Θουκυδίδου Ὄλορον ἔφη ʽμακαρίζω σε τῆς εὐτεκνίας, Ὄλορε· ὁ γὰρ σὸς υἱὸς ὀργῶσαν ἔχει τὴν ψυχὴν πρὸς τὰ μαθήματαʼ. καὶ οὐκ ἐψεύσθη γε τῆς ἀποφάσεως.]

[οὗτος ὁ Θουκυδίδης ἀνὴρ ἦν πολὺς ταῖς τέχναις καὶ κάλλει λόγων καὶ ἀκριβείᾳ πραγμάτων καὶ στρατηγικαῖς συμβουλίαις καὶ πανηγυρικαῖς ὑποθέσεσιν.]

CCCLXXVI. *Θρασύμαχος* Χαλκηδόνιος σοφιστὴς τῆς ἐν Βιθυνίᾳ Χαλκηδόνος, ὃς πρῶτος περίοδον καὶ κῶλον κατέδειξε, καὶ τὸν νῦν τῆς ῥητορικῆς τρόπον εἰσηγήσατο, μαθητὴς Πλάτωνος τοῦ φιλοσόφου καὶ Ἰσοκράτους τοῦ ῥήτορος.

CCCLXXIV *Eud.* p. 377. Cf. Müller IV p. 518, Daub, Stud. p. 4
1 ἔγραψε τοὺς τῶν ἐνδ. *Eud.* post ἐνδόξων genetivum nominis cuiuspiam desiderabat *Bernhardy*, improbantibus *Daubio* et *Gutschmidio*
2 κορινθιακῶν libri Κορινθιακά corr. *Müller* Κορινθιακόν *Daub*
3 Ἰσθμικοῦ **E** *Eud.* ἰσμικοῦ **A**. Verba ἐν ᾧ — exit. forte lectori deberi suspicatus sum; ἐν οἷς καὶ περὶ καταστάσεως τ. Ἰ. ἀγ. *Eud.* fort. οἷς pro ᾧ corrig.

CCCLXXV *Eud.* p. 377 4 Ἀθην. μαθ. Ἀντιφ. *Eud.* rel. omissis ad ὀλυμπιάδα 5 μητρὸς Μιλτ. — πατρὸς Ὀλόρου *vulg.* rectam lectionem offerebant **AVBE** ἀπὸ ante Μιλτ. et Ὀλ. desiderabat *Hemsterhusius* Ὀλώρου **AVE** 8 Πελοπ. καὶ Ἀθ. πόλ. *Eud.* pergens ἤκουσε δὲ ἔτι παῖς τυγχάνων καὶ Ἡροδότου rel. omissis 9 οὗτος — ἀποφάσεως accessit ex Phot. bibl. p. 19 vel vit. Marcellin. p. 198 Westerm., nec minus οὗτος — ὑποθέσεσιν ex vit. Marcellin. p. 186 (§ 1) Ἡρόδοτος **V**
10 ἱστορίας αὐτοῦ *vulg.* αὐτοῦ om. **ABVE** διερχόμενος **BVE**
15 ἀποφάνσεως *vulg.*, ex Par. corr. *Kusterus* 16 καὶ ante κάλλει inserui secutus *Bernhardyum*, om. libri, τε post κάλλει mavult *Daub*

CCCLXXVI *Eud.* p. 374. Cf. Blass, Att. Bered. I p. 240 seq.
19 Χαλκιδόνιος *vulg.* *Eud.*, quae mox om. Χαλκηδόνος, Χαλκηδόνιος **A** Καρχηδόνιος **BE** Καλχηδόνιος **V**

ἔγραψε συμβουλευτικούς, τέχνην ῥητορικήν, παίγνια, ἀφορμὰς ῥητορικάς.

CCCLXXVII. *Ἰάκωβος Ἡσυχίου υἱὸς ἰατροῦ, ὁ ἐπικληθεὶς ψυχριστής, ἐκ τοῦ ἐξάρχου Δαμασκηνοῦ. εἰς Ῥόδον δὲ γενομένου τοῦ πατρός, εἶτα εἰς Δρέπανον τὸ ἐν Ἄργει ἐλθόντος, κἀκεῖ γήμαντος τὴν ἐξ αὐτοῦ τεκοῦσαν τὸν Ἰάκωβον, καταλιπόντος δὲ τήν τε γαμετὴν καὶ τὸν παῖδα, καὶ ἐκδημήσαντος ἐπὶ ἔτη ιθ' εἴς τε Ἀλεξάνδρειαν καὶ Ἰταλίαν, καὶ οὐδὲ περιεῖναι δοκοῦντος· ὅθεν γαμεῖται μὲν ἡ Ἰακώβου μήτηρ δευτέρῳ ἀνδρί, καὶ παίδων αὐτῇ γενομένων ἀρρένων δύο καὶ θηλείας τελευτᾷ τὸν βίον ὁ γαμήσας αὐτήν, ἐπάνεισι δὲ Ἡσύχιος εἰς Κωνσταντινούπολιν· ὅπερ γνοὺς Ἰάκωβος ἦλθε πρὸς αὐτόν, καὶ τότε παιδείας ἤρξατο, καὶ ἰάτρευσεν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπὶ Λέοντος βασιλέως.*

CCCLXXVIII. *Ἰάμβλιχος. οὗτος, ὥς φασιν, ἀπὸ δούλων ἦν, ἔγραψε δὲ τὰ καλούμενα Βαβυλωνιακά (ἔστι δὲ Ῥοδάνου καὶ Σινωνίδος ἔρως ἐν βιβλίοις λθ'). [οὗτος λέγει περὶ Ζωβαρᾶ τοῦ εὐνούχου τοῦ ἐραστοῦ τῆς Μεσοποταμίας τῆς εὐειδεστάτης.]*

CCCLXXIX. *Ἰάμβλιχος ἕτερος, Χαλκίδος τῆς Συρίας, φιλόσοφος, μαθητὴς Πορφυρίου τοῦ φιλοσόφου τοῦ Πλωτίνου, γεγονὼς κατὰ τοὺς χρόνους Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως. ἔγραψε βιβλία φιλόσοφα διάφορα.*

---

1 *συμβουλευτικάς* **V** 2 Huic vitae locum Michaelis Nossaitae adscripsit Suidas. Ceterum cf. schol. Platon. VI p. 275 Herm.: *ὁ Χαλκηδόνιός ἐστιν ὁ Θρασύμαχος, ὃς ἐδίδαξιν, ὡς δεῖ οἶκτον ἐγείρειν τὸν δικαστὴν καὶ ἐπισπᾶσθαι ἔλεον, γῆρας, πενίαν, τέκνα ἀποδυρόμενον καὶ τὰ ὅμοια*

CCCLXXVII om. *Westerm.* De vita disputavi Mus. Rhen. XXXV p. 232 seq. Cf. de eodem Damasc. apud Phot. p. 344 a.; a quo Hesychius pendet 4 *ψυχόχριστος vulg.*, quod corr. *Salmasius*, *ψύχριστος Kusterus* *εἰς τὸ ἐξάρχου vulg.* corr. *Kust.* *ἐκ πάππου ἐξ. Gutschmid* 8 *καὶ οὐ vulg. καὶ οὐδὲ* **A** *καὶ τοῦδε* **V** 10 *ἀρρένων* om. **ABE** 11 *δύο* accessit ex **ABVE**

CCCLXVIII Cf. Phot. bibl. p. 73 et quae dixit Rohde, Gr. Roman p. 361 not. 16 *Βαβυλωνικά vulg. Βαβυλωνιακά* **AV** *ῥοδν̃* **V** 17 *Συνωνίδος* **A** *λε'* **cod. Vat.** apud *Mai*, Nova Patr. coll. II p. 348 (Phot. *ἐν οἷς ὁ ις λόγος* sc. *συμπληροῦται*), quibus de discrepantiis dubitanter egit *Rohde*, l. c. p. 364 not. 2 17 seq. Suidae debentur 18 *Μεσοποταμίας* **A** Phot. *μεσόπτης* **BE** edd. vett.

CCCLXXIX *Eud.* p. 396. Cf. Eunap. I p. 11 seq. 20 *Ἰάμβλ. ὁ φιλ.* om. *ἕτερος Eud.* 21 *Πλωτίνου ἀκουστοῦ vulg. Eud.* *ἀκουστοῦ* om. **ABVE** 23 *διαφ. β. φ. Eud.* *καὶ φιλόσοφα* **BE**

CCCLXXX. *Ἰάσων Ἀργεῖος ἱστορικός, νεώτερος Πλουτάρχου τοῦ Χαιρωνέως, [γραμματικός]. ἔγραψε περὶ τῆς Ἑλλάδος βιβλία δ´ (ἔχει δὲ ἀρχαιολογίαν Ἑλλάδος, καὶ τὰ ἀπὸ τῶν Μηδικῶν, τά τε κατ᾽ Ἀλέξανδρον ἕως τελευτῆς αὐτοῦ καὶ τὰ μέχρι Ἀθηναίων ἁλώσεως τῆς γενομένης ὑπὸ Ἀντιπάτρου τοῦ πατρὸς Κασάνδρου).*

CCCLXXXI. *Ἰάσων Μενεκράτους, Νυσαεὺς ἐκ πατρός, ἀπὸ δὲ μητρὸς Ῥόδιος, φιλόσοφος, μαθητὴς καὶ θυγατριδοῦς καὶ διάδοχος τῆς ἐν Ῥόδῳ διατριβῆς Ποσειδωνίου τοῦ φιλοσόφου. ἔγραψε βίους ἐνδόξων, καὶ φιλοσόφων διαδοχὰς καὶ βίον Ἑλλάδος ἐν βιβλίοις δ´ κατά τινας. [οὗτος] ἔγραψε καὶ περὶ Ῥόδου.*

CCCLXXXII. *Ἴβυκος Φυτίου (οἱ δὲ Πολυζήλου τοῦ Μεσσηνίου ἱστοριογράφου, οἱ δὲ Κέρδαντος), γένει Ῥηγῖνος, ἐνθένδε εἰς Σάμον ἦλθεν, ὅτε αὐτῆς ἦρχεν ὁ Πολυκράτης ὁ τοῦ τυράννου πατήρ· χρόνος δὲ ἦν οὗτος ἐπὶ Κροίσου ὀλυμπιὰς νδ´. γέγονε δὲ ἐρωτομανέστατος περὶ μειράκια καὶ πρῶτος εὗρε τὴν καλουμένην σαμβύκην (εἶδος δέ ἐστι κιθάρας τριγώνου). ἔστι δὲ αὐτοῦ τὰ βιβλία ζ´ τῇ Δωρίδι διαλέκτῳ. [συλληφθεὶς δὲ ὑπὸ λῃστῶν ἐπ᾽ ἐρημίας ἔφη κἂν τὰς γεράνους, ἃς ἔτυχεν ὑπερίπτασθαι, ἐκδίκους γενέσθαι. καὶ αὐτὸς μὲν ἀνῃρέθη, μετὰ δὲ ταῦτα τῶν λῃστῶν εἷς ἐν τῇ πόλει θεασάμενος γεράνους ἔφη 'ἴδε, αἱ Ἰβύκου ἔκδικοι'.*

CCCLXXX *Eud.* p. 399. Cf. Müller, Script. Alex. p. 139, Daub, Stud. p. 29 2 *γραμματικός* om. *Eud.* absurdum esse patet *ἱστ. νεώτ., Π. τ. Χ. γραμματεύς Gutschmid* 4 *Ἀλεξάνδρον* **A** 5 *τὰ* ante *μέχρι* om. **A** (hinc corrigas Gaisford.)

CCCLXXXI *Eud.* p. 396. Cf. Müller, Script. Al. p. 159 7 *Νυσσαεύς* **A** 11 *οὗτος* om. *Eud.*, certe ab Hesychii stilo alienum est, cui ne sequentia quidem videntur deberi

CCCLXXXII *Eud.* p. 403 quae postquam ex Hesychio descripsit *Ἴβ. Φυτ. υἱός, ποιητής, ἔγραψε Δωρίδι διαλέκτῳ βιβλία ζ´* narratiunculam adiunxit ex Nemesio, de nat. hom. c. 42 de morte Ibyci a Suida diversam. Cf. etiam Welcker, Mus. Rhen. a. 1834 p. 214 seq. Pulch, de Viol. p. 85 12 *Πολυζύλου* **V** 13 *ἱστ.* **ABVE** *τοῦ ἱστορ.* rel. *οὐ τοῦ ἱστοριογράφου Bothius*, errorem latere putant *Müller* et *Gutschmid* 14 *ὁ τοῦ τυράννου πατήρ* pro commenticiis habet *Bernhardy*, alterum *ὁ* om. **ABVE** *ὅτι Αἰάκης ἦρχεν ὁ Πολυκ. τοῦ τυρ. πατήρ Gutschmid* coll. Polyaen. VI, 45 15 *ἦν* solus **V** dedit *ὁ ἐπὶ Κροίσου* **A** *vulg.* *ὁ* om. **BE** 19 de hac fabula, quam Hesychius certe hic non inseruit, cf. praeter Nemesii locum Plut. de garrul. p. 509, Iamblich. vit. Pyth. I, 27, Paroem. I p. 13; Welcker, Mus. Rhen. 1833 p. 401 seq., Schneidewin., Ibyc. carm. p. 22 seq. 21 *ἐν τῇ πόλει* om. **E**

ἀκούσαντος δέ τινος καὶ ἐπεξελθόντος τῷ εἰρημένῳ, τό τε γεγονὸς ὡμολογήθη καὶ δίκας ἔδωκαν οἱ λῃσταί, ὡς ἐκ τούτου καὶ παροιμίαν γενέσθαι 'αἱ Ἰβύκου γέρανοι'.]

CCCLXXXIII. Ἴδαιος Ῥόδιος, υἱὸς Λισσοῦ, ἐποποιός. παρεμβαλὼν στίχον στίχῳ ἐδίπλασε τὴν ποίησιν Ὁμήρου. Ῥοδιακὰ εἰς ἔπη ‚γ. ἔγραψε καὶ ἄλλα.

CCCLXXXIV. Ἰδομενεὺς ἱστορικός. ἔγραψεν ἱστορίαν τῶν κατὰ Σαμοθράκην.

CCCLXXXV. Ἱεροκλῆς φιλόσοφος Ἀλεξανδρεύς. [οὗτος μετὰ τοῦ ἀτρέπτου καὶ μεγαλοπρεποῦς εὔρους τε τὴν διάνοιαν εἰς ὑπερβολὴν καὶ διαφέρων εὐγλωττίᾳ καὶ εὐπορίᾳ τῶν καλλίστων ὀνομάτων καὶ ῥημάτων κατέπληττε πανταχοῦ τοὺς ἀκροωμένους. ἦν δὲ αὐτῷ καὶ μαθητὴς Θεοσέβιος, ἀνήρ, εἴπερ τις ἕτερος ὧν ἡμεῖς ἴσμεν, εἰωθὼς ἀποβλέπειν ἐς τὰς τῶν ἀνθρώπων ψυχάς. ἔλεγε δὲ ὁ αὐτὸς Θεοσέβιος ἐξηγούμενον φάναι ποτὲ τὸν Ἱεροκλέα, κύβοις ἐοικέναι τοὺς Σωκράτους λόγους· ἀπτῶτας γὰρ εἶναι πανταχοῦ, ὅπῃ ἂν πέσωσι. τοῦ δὲ Ἱεροκλέους τὸ ἀνδρεῖον καὶ μεγαλόθυμον ἦθος ἀπέδειξεν ἡ συμβᾶσα τύχη περὶ αὐτόν. εἰς γὰρ τὸ Βυζάντιον ἀνελθὼν προσέκρουσε τοῖς κρατοῦσι, καὶ εἰς δικαστήριον ἀχθεὶς ἐτύπτετο τὰς ἐξ ἀνθρώπων πληγάς· ῥεόμενος δὲ τῷ αἵματι, βάψας κοίλην τὴν χεῖρα, προσραίνει τὸν κριτὴν ἅμα λέγων 'Κύκλωψ, τῆ, πίε οἶνον, ἐπεὶ φάγες ἀνδρόμεα κρέα'. φυγὴν δὲ κατακριθεὶς καὶ ἐπανελθὼν χρόνῳ ὕστερον εἰς Ἀλεξάνδρειαν συνεφιλοσόφει τὰ εἰωθότα τοῖς πλησιάζουσιν. ἔξεστι δὲ μαθεῖν τὴν Ἱεροκλέους μεγαλογνώμονα φρόνησιν ἀπὸ τῶν συγγραμμάτων ὧν γέγραφεν εἰς τὰ χρυσᾶ ἔπη τῶν Πυθαγορείων, καὶ ἑτέρων βιβλίων περὶ προνοίας συχνῶν, ἐν οἷς φαίνεται ὁ ἀνὴρ τὴν μὲν ζωὴν ὑψηλόφρων, τὴν δὲ γνῶσιν οὐκ ἀκριβής.]

CCCLXXXIII *Eud.* p. 403. Cf. Düntzer, Ep. fr. II p. 113 4 ὃς post ἐποποιός addi vult *Bernhardy* 6 Ῥόδια *vulg.* Ῥοδιακά *Bernhardy* cui iure displicent ἔγραψε καὶ ἄλλα ante Ῥόδια collocata; itaque ad finem vitae reieci, ἔγραψε καὶ Ἆθλα Ῥόδια *Gutschmid*

CCCLXXXIV Alium esse Idomeneum Spartanum apud Diog. X, 3 et 10 et Strabon. XIII p. 589 putavit *Reinesius*, mire lapsus: nam ipse ille Lampsacenus est, de quo dixit Müller II p. 490 8 τῶν corr. Clinton, fast. III p. 488, Lobeck Aglaoph. p. 1266 τὴν *vulg.*

CCCLXXXV 9 οὗτος — exit. *Suidas* adscripsit ex Damasc. apud Phot. p. 338b Hesychii vita neglecta. Cf. Mus. Rhen. XXXV p. 213

CCCLXXXVI. Ἱερώνυμος Καρδιανός, ὃς τὰ ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ πραχθέντα συνέγραψε. [Καρδία δὲ ὄνομα πόλεως.]

CCCLXXXVII. Ἱμέριος Ἀμεινίου ῥήτορος, Προυσιάδος τῆς Βιθυνίας, σοφιστὴς τῶν ἐπὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ βασιλέως, ἀντιπαιδεύσας Προαιρεσίῳ ἐν Ἀθήναις, πηρὸς τὰς ὄψεις ἐν γήρᾳ. ἔγραψε μελέτας.

CCCLXXXVIII. Ἰόβας Λιβύης καὶ Μαυρουσίας βασιλεύς, ὃν λαβόντες καὶ μαστιγώσαντες ἐπόμπευσαν οἱ Ῥωμαῖοι, οὐ μὴν ἀνεῖλον διὰ τὴν παίδευσιν. ἦν δὲ ἐπὶ Αὐγούστου Καίσαρος, καὶ τὴν Κλεοπάτρας θυγατέρα Σελήνην, ἣν ἐκ τοῦ Καίσαρος Γαΐου γενομένην ἐπεποίητο, γυναῖκα εἰλήφει. συνήκμαζε δὲ αὐτῷ Δίδυμος ὁ Χαλκέντερος ὁ καὶ πολλὰ γράψας κατ' αὐτοῦ. ἔγραψε πάνυ πολλά.

CCCLXXXIX. Ἰουλιανὸς Χαλδαῖος φιλόσοφος, πατὴρ τοῦ κληθέντος θεουργοῦ Ἰουλιανοῦ. ἔγραψε περὶ δαιμόνων βιβλία δ'.... ἀνθρώπων δέ ἐστι φυλακτήριον πρὸς ἕκαστον μόριον, ὁποῖα τὰ τελεσιουργικὰ Χαλδαϊκά.

CCCXC. Ἰουλιανὸς ὁ τοῦ προλεχθέντος υἱός, γεγονὼς ἐπὶ Μάρκου Ἀντωνίνου τοῦ βασιλέως. ἔγραψε καὶ

CCCLXXXVI Cf. Müller II p. 450 seq., Hiller, Hieron. Rhod. fr. (Berol. 1879) p. 35 vel Sat. phil. p. 117 Suidanam esse, non Hesychianam vitam propter stili diversitatem putat *Daub* 1 ἐπ' Ἀλεξάνδρου **V**, quod praefert *Gaisford* ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ (post Alexandrum) *Leopardus*, Emendat. XI, 9 ἐπ' Ἀλεξανδρείᾳ libri ὑπ' Ἀλεξάνδρου *Fabricius* II p. 219, ἀπ' Ἀλ. *Gutschmid* 2 Καρδία — exit. cum ad glossam grammaticam spectet, iure expunxit *Westerm.*

CCCLXXXVII Cf. Eunap. I p. 95 4 τοῦ add. **AV** om. *vulg.* 6 de μελέται v. Phot. bibl. p. 107 et p. 353 seq.

CCCLXXXVIII Tractat Müller III p. 465 not. 2 8 Nil de hac verberatione Dionem vel alium narrasse monuit *Reinesius*. Cf. Bernhardy: „mihi videtur, quod de vindicta libertatis traditum invenisset, paulo pinguius ille accepisse". Müllero delamationem rhetoris cuiusdam redolere videntur, auctorem coniectura id effecisse, cum more maiorum qui per triumphum ducti fuerant, verberati necarentur, putat *Gutschmid*; idem errasse Hesychium cum Iubam Λιβύης καὶ Μαυρ. regem vocet, monuit 10 Selenen non Caesaris filiam fuisse sed M. Antonii monet *Müller* 12 χαλκεαίτερος **V** 13 πολλὰ πάνυ **A** πάνυ πολλά rel.

CCCLXXXIX 14 ὁ ante Χαλδαῖος om. libri, quod revocandum esse putavit *Bernhardy* 16 ante ἀνθρώπων lacunam indicavi secutus *Bernhardyum* ἀνθρώπων — exit. expunxit *Westerm.* ἔστι om. **A**

CCCXC Totam vitam om. *Westerm.* 19 de Scriptis huius generis v. Lobeck, Aglaoph. p. 730

αὐτὸς θεουργικά, τελεστικά, λόγια δι' ἐπῶν καὶ ἄλλα, ὅσα τῆς τοιαύτης ἐπιστήμης κρύφια τυγχάνουσι.

CCCXCI. Ἰουλιανὸς Δόμνου, ἀπὸ Καισαρείας ⟨τῆς⟩ Καππαδοκίας, σοφιστής, σύγχρονος Καλλινίκου τοῦ σοφιστοῦ γεγονὼς ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως.

CCCXCII. Ἰουλιανὸς ὁ παραβάτης καὶ ἀποστάτης, Ῥωμαίων βασιλεύς, Κωνσταντίνου βασιλέως τοῦ μεγάλου ἀνεψιὸς ἀπὸ Δαλμάτου ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ μητρὸς Γάλλας [τοὔνομα.] ἔγραψε τοὺς καλουμένους Καίσαρας (περιέχει δὲ τοὺς ἀπὸ Αὐγούστου Ῥωμαίων βασιλεῖς), ἑτέραν βίβλον περὶ τῶν τριῶν σχημάτων, καὶ τὰ καλούμενα Κρόνια, καὶ τὸν Μισοπώγωνα ἢ Ἀντιοχικόν, περὶ τοῦ πόθεν τὰ κακὰ καὶ πρὸς τοὺς ἀπαιδεύτους, πρὸς τὸν κύνα Ἡράκλειον, πῶς κυνιστέον, ἐπιστολὰς παντοδαπὰς καὶ ἄλλα.

CCCXCIII. [Ἰουστῖνος φιλόσοφος καὶ τῷ σχήματι τῶν φιλοσόφων χρώμενος, ἀπὸ τῆς Νεαπολιτῶν ἐπαρχίας τῆς Παλαιστίνης, ἐκ πατρὸς Πρίσκου τοῦ Βακχείου. οὗτος ὑπὲρ τῆς θρησκείας τῶν χριστιανῶν πάνυ ἐκοπίασεν, ὥστε καὶ Ἀντωνίνῳ τῷ ἐπίκλην Πίῳ καὶ τοῖς τούτου υἱέσι καὶ τῇ συγκλήτῳ Ῥωμαίων βίβλον κατὰ τῶν ἐθνῶν συνταγεῖσαν ἐπιδοῦναι, τὸν ὀνειδισμὸν τοῦ σταυροῦ μὴ αἰσχυνόμενος. ἔγραψε καὶ ἑτέραν βίβλον, ἣν καὶ ἐπέδωκε τοῖς Ἀντωνίνου διαδόχοις, τουτέστι Μάρκῳ Ἀντωνίνῳ καὶ Λουκίῳ Αὐρηλίῳ Κομόδῳ. ἔστι καὶ ἄλλη αὐτοῦ βίβλος κατὰ τῶν ἐθνῶν, ἐν ᾗ περὶ τῆς φύσεως τῶν δαιμόνων διαλέγεται. καὶ τετάρτη βίβλος ὁμοίως κατὰ τῶν ἐθνῶν, ἣν ἐπέγραψεν ἔλεγχος. καὶ ἄλλη περὶ τῆς τοῦ θεοῦ μοναρχίας. καὶ ἄλλην ἣν ὠνόμασε ψάλτην, καὶ ἑτέραν περὶ ψυχῆς, διάλογόν τε κατὰ τῶν Ἰουδαίων, ὃν ἐσχεδίασε κατὰ Τρύφωνος ἀρχηγοῦ τῶν ἐν Ἐφέσῳ Ἰουδαίων. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ κατὰ Μαρκίωνος ἐπίσημα τεύχη ἐξέδωκε

CCCXCI Cf. Eunap. II p. 250 seq. Boiss. 3 τῆς inserui cum *Westerm.* om. libri 4 Καλλινίκου seq. ex **ABVE** *Gaisford* Καλλινίκῳ seq. *vulg.*

CCCXCII 11 σχημάτων suspect. *Bernhardyo* cognomini vindicat *Gutschmid* Κρόνεια **E** 12 καὶ **AE** καὶ πρὸς **V** κατὰ *vulg.* 13 καὶ post ἀπαιδεύτους add. **V**, quod κύνας significare non probavit *Bernhardy*, κύνας inseruit *Bekker* 13 Ἡράκλειον corr. *Bernhardy* Ἡράκλειτον *vulg.*

CCCXCIII om. *Westerm.*, num Hesychii sit, incertum 17 seq. ex *Hieronym.-Sophron.* c. 23 compilata esse videntur

καὶ ἄλλην βίβλον κατὰ πασῶν τῶν αἱρέσεων, ἧς μέμνηται ἐν τῷ ἀπολογητικῷ, ὃν ἐπέδωκεν Ἀντωνίνῳ τῷ Πίῳ. οὗτος ἐν τῇ Ῥώμῃ ἔχων τὰς διατριβάς, εὐθύνων Κρίσκην τὸν κυνικὸν τὸν κατὰ τῶν χριστιανῶν βλασφημοῦντα, καὶ καλῶν αὐτον λαίμαργον ἄσωτόν τε καὶ ἀκόλαστον καὶ τὸν θάνατον φοβούμενον, τέλος τῇ τούτου ἐνεργείᾳ καὶ ἐπιβουλῇ ὡς χριστιανὸς ὑπὲρ Χριστοῦ ἔπαθεν.]

CCCXCIV. [*Ἰοῦστος Τιβεριεὺς ἐπαρχίας Γαλιλαίας, ἐπεχείρησε μὲν καὶ αὐτὸς Ἰουδαϊκὴν ἱστορίαν συντάξαι, καί τινα ὑπομνήματα περὶ γραφῶν· ἀλλὰ τοῦτον Ἰώσηπος ἐλέγχει ψευσάμενον. καὶ γὰρ ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ συνέγραφεν ὅτε καὶ Ἰώσηπος*].

CCCXCV. *Ἰοφῶν Ἀθηναῖος τραγικός, υἱὸς Σοφοκλέους τοῦ τραγικοῦ, γνήσιος ἀπὸ Νικοστράτης· γέγονε δὲ αὐτῷ καὶ νόθος υἱὸς Ἀρίστων ἀπὸ Θεωρίδος Σικυωνίας. δράματα δὲ Ἰοφῶν ἐδίδαξε ν', ὧν ἐστιν Ἀχιλλεύς, Τήλεφος, Ἀκταίων, Ἰλίου πέρσις, Δεξαμενός, Βάκχαι ⟨ἢ⟩ Πενθεύς, καὶ ἄλλα τινὰ μετὰ τοῦ πατρὸς Σοφοκλέους.*

CCCXCVI. *Ἱππαρχία ἀδελφὴ Μητροκλέους τοῦ κυνικοῦ, Μαρωνεῖτις, φιλόσοφος κυνική, γυνὴ Κράτητος τοῦ κυνικοῦ, ὃς ἦν Θηβαῖος, Βρύσωνος μαθητὴς τοῦ Ἀχαιοῦ, ἢ ὥς τινες Διογένους. ἤκμαζεν ἐπὶ τῆς ρια' ὀλυμπιάδος. ἔγραψε*

CCCXCIV Cf. Steph. Byz. v. *Τιβεριάς*. Ab Hesychio alienam et ab Suida ex Sophron. c. 14 adscriptam esse visum est *Rohdio*, Mus. Rhen. XXXIV p. 564 not. 2 10 *περὶ γράφειν* libri, ex Sophron. corr. *Kusterus*

CCCXCV *Eud.* p. 404. Cf. v. *Κλεοφῶν*. Tractant Welcker, Gr. Trag. p. 975, Volkmann, de Suid. biogr. (1861) p. 33 seq. 14 *τραγῳδοποιοῦ* *Eud.* *τραγῳδιοποιοῦ* *vulg.* *τραγικοῦ* **AV** *ἀπὸ Νικ.* — *Σικυωνίας* om. *Eud.* 15 *Θεωρίδος* corr. *Porson* *θεορίδος* **V** *θεοδώριδος* *vulg.* *Θεωδώρας* **E** 16 *ἐδίδαξε δράματα* **Ald.** *Eud.* *γράμματα* **ABV** 17 *Ἰλίου πέρσις* corr. *Kusterus*, *Ἴλιος οὐ περσίς* **BVE** *ἴλιος, περσίς* **A** rel. *Eud.* *ἢ* post *Βάκχαι* add. *Valckenaer.* diatr. Eur. p. 16 om. libri *Suid.* et *Eud.* 18 *μετὰ τοῦ* corr. *Porson* in Arist. p. 58 *τινὰ καὶ τὰ τοῦ* *Gaisford* *κατὰ τοῦ* **AVBE** (*κατὰ* et *μετὰ* saepius mutari constat) *τοῦ* *vulg.* *τοῦ* om. praepositione etiam *Eud.*

CCCXCVI om. *Westerm.* *Eud.* p. 397. Cf. Diog. VII, 96 20 *Στράτητος* **B Ald.** *Eud.* 21 *Ἀθηναῖος* pro *Θηβαῖος* *vulg.* *Eud.* *Βούσωνος* **BE** 22 *ἤκμαζεν* — exit. om. *Eud.*, *ἤκμ.* — *ὀλυμπ.* ex fine vit. huc transposui *ἤκμασεν* *vulg.* *ἤκμαζεν* **ABE**

φιλοσόφους ὑποθέσεις καί τινα ἐπιχειρήματα καὶ προτάσεις πρὸς Θεόδωρον τὸν ἐπικληθέντα ἄθεον.

CCCXCVII. Ἵππαρχος Νικαεὺς φιλόσοφος, γεγονὼς . . . ἐπὶ τῶν ὑπάτων. ἔγραψε περὶ τῶν Ἀράτου φαινομένων, περὶ τῆς τῶν ἀπλανῶν συντάξεως καὶ τοῦ καταστερισμοῦ, περὶ τῆς κατὰ πλάτος μηνιαίας τῆς σελήνης κινήσεως καὶ εἰς τοὺς ἀστερισμούς.

CCCXCVIII. Ἵππαρχος κωμικὸς τῆς νέας κωμῳδίας. δράματα αὐτοῦ περὶ γάμων.

CCCXCIX. Ἵππαρχος Σταγειρίτης φιλόσοφος, Ἀριστοτέλους γνώριμος καὶ συγγενής. τί τὸ ἄρρεν καὶ θῆλυ παρὰ θεοῖς καὶ τίς ὁ γάμος καὶ ἄλλα τινά.

CCCC. Ἱππίας Διοπείθους, Ἠλεῖος σοφιστὴς καὶ φιλόσοφος, μαθητὴς Ἡγησιδάμου, ὃς τέλος ὡρίζετο τὴν αὐτάρκειαν. ἔγραψε πολλά.

CCCCI. [Ἱππόβοτος φιλόσοφος, ὃς ἔφησεν θ' αἱρέσεις εἶναι τῶν φιλοσόφων.]

CCCCII. Ἱπποκράτης Κῷος ἰατρός, Ἡρακλείδου υἱός (προτετάχθω γὰρ καὶ τοῦ πάππου τοῦ Ἡρακλείδου πατρός, εἰ καὶ ὁμώνυμος ἦν, διὰ τὸ ἀστέρα καὶ φῶς τῆς βιωφελεστάτης ἰατρικῆς γενέσθαι), ἀπόγονος δὲ Χρύσου [τοὔνομα] καὶ Ἐλάφου τοῦ ἐκείνου παιδός, ἰατρῶν καὶ αὐτῶν. οὗτος μαθητὴς γέγονε τὸ μὲν πρῶτον τοῦ πατρός, μετὰ δὲ ταῦτα Ἡρο-

CCCXCVII *Eud.* p. 397 4 verba ἐπὶ τῶν ὑπάτων sensu carere perspexit *Rohde,* Mus. Rhen. XXXIII p. 179 not. ἐπὶ Πτολεμαίων τῶν ὑστάτων *Gutschmid*; ante ἐπὶ nonnulla verba intercidisse suspicor 5 καταστερισμοῦ corr. *Kusterus* καταστηριγμοῦ *vulg. Eud.* 7 ἀστερισμούς corr. *Hemsterhusius* et *Reinesius* ἀστερίσκους *Toupius* τὰ Ἐρατοσθένους *Bernhardy*, Erat. p. 6, qui librorum quorundam de astronomia vestigia agnoscit, τὰς (?) V ἀρίστους libri *Suid.* et *Eud. Westerm.*

CCCXCVIII *Meineke* I p. 457, qui corr. νέας pro ἀρχαίας libr. et *Eud.*; rec. *Westerm.*; hoc rectum esse probatur etiam titulo Attico nuperrime reperto, de quo cf. Bergk, Mus. Rhen. XXXIV p. 322

CCCXCIX *Eud.* p. 397. Eundem commemoravit Diog. V, 53 seq. 12 ἔγραψε τί *Eud.*

CCCC *Eud.* p. 401, quae scripsit Ἱππείας. Cf. Blass, Att. Bereds. I p. 31 13 ῥήτωρ καὶ φιλ. *Eud.*

CCCCI om. *Westerm. Eud.* p. 397 17 Verbis καὶ ἔστιν ἐν τῷ αἵρεσις ad alteram glossam alludit *Suidas*

CCCCII *Eud.* p. 400. Cf. Steph. Byz. v. Κῶς; Petersen, Phil. IV p. 209 seq., Daub, Stud. p. 134 19 προτετάχθω αὐτῶν — οὗτος et infra ἐν δὲ ταῖς Εἰκόσιν — ἀπομνημονεύσωμεν om. *Eud.* 23 τὸ μὲν om. *Eud.* εἶτα *Eud.*

δίκου τοῦ Σηλυβριανοῦ καὶ Γοργίου τοῦ Λεοντίνου ῥήτορος καὶ φιλοσόφου, ὡς δέ τινες, Δημοκρίτου τοῦ Ἀβδηρίτου (ἐπιβαλεῖν γὰρ αὐτὸν νέον πρεσβύτῃ), ὡς δέ τινες, καὶ Προδίκου. διέτριψε δὲ ἐν Μακεδονίᾳ, φίλος ὢν σφόδρα τῷ βασιλεῖ Περδίκκᾳ. παῖδας δὲ σχὼν δύο, Θέσσαλον καὶ Δράκοντα, κατέστρεψε τὸν βίον ἐνιαυτῶν γεγονὼς δ' καὶ ρ', καὶ τέθαπται ἐν Λαρίσσῃ τῆς Θετταλίας. [ἐν δὲ ταῖς Εἰκόσιν ἱστορεῖται τὸ ἱμάτιον ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἀναβεβλημένος καὶ σκεπόμενος, ἢ ὅτι τοῦτο ἔθος ἦν αὐτῷ, ἢ διὰ τὸ φιλαπόδημον, ἢ τὸ ἴδιον ἐν ταῖς χειρουργίαις. οὗτος ἔγραψε πολλά, καὶ πᾶσιν ἐγένετο διάδηλος, ὥστε καὶ τὸν τῶν Περσῶν βασιλέα, τὸν καλούμενον Ἀρταξέρξην, γράψαι πρὸς Ὑστάνην τῆς τοῦ ἀνδρὸς σοφίας δεόμενον. 'βασιλεὺς βασιλέων μέγας Ἀρταξέρξης Ὑστάνῃ Ἑλλησπόντου ὑπάρχῳ χαίρειν. Ἱπποκράτους ἰητροῦ Κῴου, ἀπὸ Ἀσκληπιοῦ γεγονότος, εἰς ἐμὲ κλέος ἀφῖκται τέχνης. δὸς οὖν αὐτῷ χρυσὸν ὁπόσον ἂν βούληται, καὶ τἄλλα χύδην ὧν σπανίζει, καὶ πέμπε πρὸς ἡμέας· ἔσται γὰρ ἰσότιμος Περσέων τοῖσι ἀρίστοισι. καὶ εἴ τις ἄλλος ἐστὶν ἀνὴρ κατ' Εὐρώπην ἀγαθός, φίλον οἴκῳ βασιλέως τίθεσο μὴ φειδόμενος ὄλβου· ἄνδρας γὰρ εὑρεῖν δυναμένους τι κατὰ συμβουλίην οὐ ῥᾴδιον. ἔρρωσο'. αἱ μὲν οὖν γραφεῖσαι παρ' Ἱπποκράτους βίβλοι πᾶσι τοῖς μετερχομένοις τὴν ἰατρικὴν ἐπιστήμην ἔκδηλοι, καὶ οὕτως αὐτὰς κατασπάζονται ὡς θεοῦ φωνὰς καὶ οὐκ ἀνθρωπίνου προελθούσας ἐκ στόματος· πλὴν τῶν ἐν πρώτοις καὶ ἡμεῖς ἀπομνημονεύσωμεν.] πρώτη μὲν οὖν βίβλος ἡ τὸν ὅρκον περιέχουσα, δευτέρα δὲ ἡ τὰς προγνώσεις ἐμφαίνουσα, τρίτη ἡ τῶν ἀφορισμῶν, ἀνθρωπίνην ὑπερβαίνουσα σύνεσιν. τετάρτην τάξιν ἐχέτω ἡ πολυθρύλητος καὶ πολυθαύμαστος Ἑξη-

---

1 τοῦ Λεοντ. om. *Eud.* 3 ἐπιβαλεῖν — πρεσβ. om. *Eud.* νέον πρεσβύτῃ corr. *Kusterus* νέῳ πρεσβύτην libri 7 seq. haec ex Sorani vita Hippocr. aliisque fontibus contaminata esse dixi Mus. Rhen. XXXIV p. 213, certe ἐν δὲ ταῖς — στόματος (cf. Westermann, Biogr. p. 415; epistola extat in Hippocr. III p. 272 Kühn.); fortasse etiam alia Suidae debentur, velut καὶ Προδίκου et διέτριψε seq. (cf. Westerm. p. 450 et 452) et s. fin. librorum tabula 11 καὶ πᾶσιν — βασιλέα om. **V** 14 Ὑστάνει *Hipp.* Ὑστάναι vel -ῃ libri 15 καὶ ἐς ἐμὲ κλέος ἀφ.· τῆς τέχνης — ὁκόσον — τὰ ἄλλα — ἐς ἡμέας *Hipp.* 18 τοῖσιν ἀρίστοισιν **AE** τοῖς ἀρίστοις —.ἔστιν ἄλλος *Hipp.* 28 τετάρτη, τάξιν *vulg. Eud.*

κοντάβιβλος, ἡ πᾶσαν ἰατρικὴν ἐπιστήμην τε καὶ σοφίαν ἐμπεριέχουσα.

CCCCIII. *Ἱπποκράτης* Γνωσιδίκου υἱός, Κῷος, πατὴρ Ἡρακλείδου τοῦ πατρὸς Ἱπποκράτους, ἰατρὸς καὶ αὐτός, τοῦ γένους τῶν Ἀσκληπιαδῶν. ἰατρικήν.*

CCCCIV. *Ἱπποκράτης* Θεσσάλου, Κῷος ἰατρός, ἔγγονος δὲ Ἱπποκράτους τοῦ δευτέρου τοῦ υἱοῦ Ἡρακλείδου. ἔγραψε καὶ αὐτὸς ἰατρικά.

CCCCV. *Ἱπποκράτης* τέταρτος, ὁ Δράκοντος, ἰατρός, Κῷος καὶ αὐτός, τοῦ αὐτοῦ γένους, ὃς ἰάτρευσε μὲν Ῥωξάνην, ὑπὸ δὲ Κασάνδρου τελευτᾷ, τοῦ υἱοῦ Ἀντιπάτρου. ἔγραψε καὶ αὐτὸς ἰατρικά.

CCCCVI. *Ἱπποκράται* δύο, πέμπτος καὶ ἕκτος, ἰατροί, Θυμβραίου παῖδες, Κῷοι καὶ αὐτοί, τοῦ γένους τοῦ αὐτοῦ. ἔγραψαν ἀμφότεροι εἰς τὴν αὐτὴν ἐπιστήμην.

CCCCVII. *Ἱπποκράτης* ἕβδομος, Κῷος καὶ αὐτός, ἰατρός, Πραξιάνακτος παῖς, καὶ αὐτὸς ἐκ τοῦ γένους τοῦ αὐτοῦ. ἔγραψε καὶ αὐτὸς εἰς τὸν αὐτὸν τρόπον.

CCCCVIII. [*Ἱππόλυτος*. οὗτος ἔγραψεν εἰς τὰς ὁράσεις τοῦ Δανιὴλ ὑπόμνημα καὶ εἰς τὰς παροιμίας Σολομῶντος.]

CCCCIX. *Ἵππυς* Ῥηγῖνος ἱστορικός, γεγονὼς ἐπὶ τῶν Περσικῶν, ὃς πρῶτος ἔγραψε τὰς Σικελικὰς πράξεις, ἃς ὕστερον Μύης ἐπετέμετο· κτίσιν Ἰταλίας, Σικελικῶν βιβλία ε', χρονικὰ ἐν βιβλίοις ε', Ἀργολικῶν γ'.

CCCCIII *Eud.* p. 401 3 Κῷος κ. αὐτ. τοῦ γένους τ. Ἀσκλ., ἰατρός rel. om. *Eud.* 4 Ἡρακλείδα **V** Ἡρακλείδου rel. 5 ἰατρικά coni. *Bernhardy*

CCCCIV—CCCCVII *Eud.* l. c. 7 προτέρου *Eud.* 8 ἰατρικά τινα *Eud.* 9 ὁ om. *Eud.* υἱὸς pro ἰατρ. **A** 10 ἰάτρευσε Ῥωξάνην omissis ὑπὸ — Ἀντιπάτρου *Eud.* Ῥωξάνην **AV** Ῥοξάνην *vulg. Eud.* 11 ἐπὶ δὲ coni. *Kusterus,* quod absurdum esse censet *Gutschmid* 13 Ἱπποκράτεις *vulg. Eud.* Ἱπποκράται **ABVE**, quod reposuit *Bernhardy* coll. Lobeck, Paral. p. 182 14 alterum τοῦ om. **ABVE** τοῦ αὐτοῦ γένους **Ald.** *Eud.*

CCCCVIII Accessit fortasse ex uberiore vita *Sophron.* c. 61, sed ab Hesychio aliena est. Cf. Mus. Rhen. XXXV p. 227, et Prolegom. I § 4 20 Σολομῶντος om. *Soph.*, sed Suidae lectio praeferenda videtur

CCCCIX *Eud.* p. 399. Cf. Müller II p. 12 21 Ἵπυς **A** *vulg.* 22 ὃς πρῶτος *Eud.* καὶ π. *Suid.* libri πρῶτος — ἐπετέμετο propter insequens Σικελικῶν βιβλία ε' suspectum; utrumque opusculum idem esse constat 23 sic fortasse etiam Μινύης apud Diog. I, 27 corrigendum Σικελῶν *Eud.* 24 Ἀργολικῶν praebent **AV**, quod praeferre *Gutschmidium*

CCCCX. *Ἱππῶναξ* Πύθεω καὶ μητρὸς Πρωτίδος, Ἐφέσιος ἰαμβογράφος. ᾤκησε δὲ Κλαζομενὰς ὑπὸ τῶν τυράννων Ἀθηναγόρα καὶ Κωμᾶ ἐξελαθείς. γράφει δὲ πρὸς Βούπαλον καὶ Ἄθηνιν ἀγαλματοποιούς, ὅτε αὐτοῦ εἰκόνας πρὸς ὕβριν εἰργάσαντο. οὗτος πρῶτος ἔγραψε παρῳδίαν καὶ χωλίαμβον καὶ ἄλλα.

CCCCXI. [*Ἰσαῖος* εἷς μέν ἐστι τῶν ι′ ῥητόρων, μαθητὴς δὲ Ἰσοκράτους, διδάσκαλος δὲ Δημοσθένους, Ἀθηναῖος τὸ γένος· Δημήτριος δὲ Χαλκιδέα φησὶν αὐτὸν εἶναι. οὗτος ἐπαινεῖται καὶ ὡς ῥήτωρ καὶ ὡς Δημοσθένην ἀμισθὶ προαγαγών.]

CCCCXII. *Ἰσίδωρος* πρεσβύτερος ὁ Πηλουσιώτης, ἀνὴρ ἐλλογιμώτατος, φιλόσοφός τε καὶ ῥήτωρ. ἐπιστολὰς ἑρμηνευούσας τὴν θείαν γραφὴν ͵γ. γέγραφε καὶ ἄλλα τινά.

CCCCXIII. *Ἰσοκράτης* Θεοδώρου αὐλοποιοῦ, Ἀθηναῖος ῥήτωρ, γενόμενος ἐπὶ τῆς πϛ′ ὀλυμπιάδος, ὅ ἐστι κατὰ τὰ Πελοποννησιακά. καὶ διὰ μὲν τῆς φωνῆς τὴν ἀτονίαν καὶ τὸ ἀπαρρησίαστον δίκας οὐκ εἶπεν, ἐδίδαξε δὲ πλείστους, καὶ

---

dixi Unters. p. 47 not. 2; idem *Ἀργολικὰ* fabularum historiam usque ad Phidonem, *Σικελικά* (a quibus Chronica non diversa fuerunt) inde a Phidone historiam continuisse opinatur, *Ἀρχαιολογικῶν Eud.* quo de genere titulorum cf. v. *Εὐστόχιος*, *Ἰάσων*, *Μαρσύας*, *Σιμωνίδης Ἀμοργ.*, *Φερεκ. Ἀθ.*; Eudociae lectionem praefert Bast, Comm. Pal. p. 754, *ἀργολογικῶν vulg. ἀρχολογικῶν Hemsterhus.* Post hanc vocem libri habent *οὗτος πρῶτος ἔγραψε παρῳδίαν καὶ χωλίαμβον καὶ ἄλλα*, quae ex Hipponactis vita miro errore transposita

CCCCX *Eud.* p. 404, quae om. *Πύθεω — Πρωτίδος*, *ᾤκησε — ἐξελαθείς* 1 *Πύθεο* **A** 3 *Κομᾶ* **BE** *Κόμου Bernhardy* sine idonea causa

CCCCXI *Eud.* p. 401. Cf. Blass, Att. Bereds. II p. 452 seq. Tota fere de Harpocratione v. *Ἰσ.* pendet; itaque Hesychio abiudicanda 7 *τῶν πρώτων Daub* *μαθητὴς μὲν Eud.* 9 *Δημήτριος — εἶναι* om. *Eud.* De Demetrio Magnete, qui *περὶ ὁμωνύμων* scripsit, cf. Scheurleer, Demetr. p. 87, v. Nietzsche, Mus. Rhen. XXIV p. 210 seq. et Unters. p. 50 seq. *οὗτος* — exit., quae ab Harpocrat. desunt, aliunde fluxerunt 10 Hic add. Suid. nonnulla ex Philostrat. Vit. I, 20 p. 218 Kays. Cf. Mus. Rhen. XXXV p. 214

CCCCXII om. *Westerm.* 12 *πρεσβύτης vulg.* *πρεσβύτερος* **A** 13 epistolas tres significari putavit *Portus*, tria milia exprimi vidit *Kusterus* 14 plerumque post *γέγραφε* interpungitur, sed *γέγρ.* susp.

CCCCXIII *Eud.* p. 402. Cf. Blass, l. c. p. 1 seq. 16 *γενόμενος κ. τ. Πελοπ. Eud.* pergens *ἔγραψε λόγους λβ′ βιώσας ἔτη τρία πρὸς ἑκατὸν* rel. omissis *κατὰ Coraes* in Isocrat. II p. 57 *μετὰ* **A** *vulg.*: cf. Rohde, Mus. Rhen. XXXIII p. 191 not. 17 *ἀπονίαν* **M**

λόγους γέγραφε λβ'. βιώσας δὲ ἔτη ϛ' πρὸς τοῖς ρ' ἐτελεύτησεν. ἀδελφοὶ δὲ αὐτῷ ἐγένοντο Τίσιππος καὶ Θεόμνηστος καὶ Θεόδωρος, διδάσκαλος δὲ Γοργίας· οἱ δὲ Τισίαν φασίν, οἱ δὲ Ἐργῖνον, οἱ δὲ Πρόδικον [ἔφασαν], οἱ δὲ Θηραμένην. οἱ δὲ λόγοι αὐτοῦ πλεῖστοι.

CCCCXIV. Ἰσοκράτης Ἀμύκλα τοῦ φιλοσόφου, Ἀπολλωνίας τῆς ἐν τῷ Πόντῳ ἢ Ἡρακλείας, ὡς Καλλίστρατος, ῥήτωρ, μαθητὴς καὶ διάδοχος τοῦ μεγάλου Ἰσοκράτους, διακούσας δὲ καὶ Πλάτωνος τοῦ φιλοσόφου. οὗτος δὲ ὁ Ἰσοκράτης καὶ Θεοδέκτῃ τῷ ῥήτορι καὶ τραγῳδοποιῷ καὶ Θεοπόμπῳ τῷ Χίῳ ἅμα τῷ Ἐρυθραίῳ Ναυκράτει διηγωνίσατο περὶ λόγων εἰς τὸν ἐπιτάφιον Μαυσώλου τοῦ βασιλέως Ἁλικαρνασσοῦ. καὶ λόγοι αὐτοῦ ε'· Ἀμφικτυονικός, προτρεπτικός, περὶ τοῦ τάφου μὴ ποιῆσαι Φιλίππῳ, περὶ τοῦ μετοικισθῆναι, περὶ τῆς ἑαυτοῦ πολιτείας.

CCCCXV. Ἴστρος Μενάνδρου [Ἴστρου], Κυρηναῖος ἢ Μακεδών, συγγραφεύς, Καλλιμάχου δοῦλος καὶ γνώριμος. Ἕρμιππος δὲ αὐτόν φησι Πάφιον ἐν τῷ β' τῶν διαπρεψάντων ἐν παιδείᾳ δούλων. ἔγραψε δὲ πολλὰ καὶ καταλογάδην καὶ ποιητικῶς.

CCCCXVI. Ἰφικράτης σκυτέως πατρός, Ἀθηναῖος

---

1 *πρὸς τοῖς* ϙ Luciani loco Macrob. 23 non accurate inspecto *Gaisford* 2 *Τελέσιππος καὶ Διόμνηστος* Scriptor vit. X orat. p. 247, 3 West. 4 *Ἀρχῖνον Ruhnken.* hist. or. p. XLII *Πρωταγόραν* pro *Πρόδικον* alii volunt coll. v. *Πρωταγόρας* *ἔφασαν*, quia claudicat, seclusi

CCCCXIV *Eud.* p. 402 quae om. *Ἀπολλ. — ῥήτωρ.* Tractant Blass, Att. Bereds. II p. 68 et 418, Daub, Stud. p. 56 7 *Καλλ.* sc. *περὶ Ἡρακλείας.* Cf. Müller IV p. 353 seq., qui hoc fragmentum neglexit. Cf. v. *Φιλόξενος* 8 *ῥήτωρ Bernhardy* *ὁ ῥήτωρ* **A** *vulg.* *ἀκούσας* **V** 9 *οὗτος — Ἁλικαρνασσοῦ* om. *Eud.* 10 *τραγῳδιοποιῷ vulg.* recte **A** *Θεοδέκτῃ* **AVEM** *Θεοδέκτῳ vulg.* 11 *Ναυκράτει Bernhardy* *Ναυκράτῃ* **E** *Ναυκρατίτῃ* **V** *vulg.* 12 *τοῦ Καρός* add. *vulg.* om. **ABEV** 13 *λόγους πέντε Eud.* *Ἀμφικτυωνικός* **A**

CCCCXV *Eud.* p. 400. Tractant Siebelis, Istri fr. p. XVII, Müller I p. LXXXV 16 *ἢ Ἴστρου* cum *Vossio Siebelis*, *Μεν. ἱστορικοῦ* cum *Toupio Kusterus* *Μεν. ἰατρικοῦ Daub* *Ἴστρου* libri et *Eud.*, quod genuinum esse, sed a lectore vel grammatico genetivum vocis indicaturo adscriptum coll. v. *Δέξιππος* al. perspexit *Gutschmid.* Cf. etiam v. *Νύμφις, Ἀραρώς* al. *ἢ Μακ.* om. *Eud.* 18 Cf. Wachsmuth, Symb. p. 140 seq. *βίῳ* pro *β'* **A**, quod quamquam laudavit *Kusterus*, tamen librarii errori debetur

CCCCXVI om. *Westerm.* *Eud.* p. 402. Cf. Ruhnken. hist. or. p. LVII seq. 21 *δοκῶν υἱὸς εἶναι σκυτοτόμου Plutarch.* Apophth. p. 186 (VIII

ῥήτωρ καὶ στρατηγός, ὃς πρῶτος ἐν τοῖς λαφύροις τὸ ἐπίγραμμα ἐποίησε μεμνημένον τοῦ στρατηγοῦ, πρότερον μόνης τῆς πόλεως ἐπιγραφομένης.

CCCCXVII. Ἰωάννης Φιλαδελφεὺς Λυδός. οὗτος ἔγραψε περὶ μηνῶν βιβλίον α', καὶ περὶ διοσημειῶν ἕτερον, [καὶ ἄλλων τινῶν ὑποθέσεων μαθηματικῶν]. προσομιλεῖ δὲ ταῦτα Γαβρ*ηλίῳ τινὶ ὑπάρχῳ.

CCCCXVIII. Ἰωάννης ὁ ἐπονομαζόμενος Στοβεύς. ἀνθολόγιον περιέχον τὰς παρὰ πᾶσι πολλῶν δόξας ἐν βιβλίοις δ', ἐνάρετα πάνυ καὶ γέμοντα πάσης παιδεύσεως. γράφει δὲ ταῦτα πρὸς Σεπτίμιον υἱὸν αὐτοῦ.

CCCCXIX. Ἰωάννης γραμματικὸς Ἀλεξανδρεύς, ὁ ἐπικληθεὶς Φιλόπονος. τούτου συγγράμματα πάμπολλα, γραμματικά, φιλόσοφα ἀριθμητικά, ῥητορικά, τῆς τε θείας γραφῆς, καὶ κατὰ τῶν ιη' Προκλείων ἐπιχειρημάτων, καὶ κατὰ Σεβήρου. πλὴν ὅτι παρὰ τῶν τῆς ἐκκλησίας διδασκάλων ὡς τριθεΐτης ἐκβάλλεται καὶ τοῦ καταλόγου τῶν ὀρθοδόξων ἀποδιώκεται.

CCCCXX. Ἴων Χῖος, τραγικὸς καὶ λυρικὸς καὶ φιλόσοφος, υἱὸς Ὀρθομένους, ἐπίκλησιν δὲ Ξούθου. ἤρξατο δὲ τὰς τραγῳδίας διδάσκειν ἐπὶ τῆς πβ' ὀλυμπιάδος. δράματα δὲ

---

p. 118 Hutten). Cf. etiam de fort. VII p. 310 Hut. 1 τὸ om. *vulg. Eud.* praebet **ABE**

CCCCXVII 5 διοσημιῶν **M Ald.** 6 haec Lydum non scripsisse constat, quapropter *Hase,* comment. de Lydo p. 28 περὶ διοσ. καὶ ἄλλων — μαθ. ἕτερον correxit. Praeterea tertium Lydi opusculum ab Hesychio laudatum fuisse περὶ ἀρχῶν τῆς Ῥωμαίων πολιτείας τρίτον (Phot. cod. 180) suspicatus sum Mus. Rhen. XXXV p. 214 7 Γαβρηίλῳ *Portus* Γαβριηλίῳ **AV** Γαβρηλίῳ **EM Ald.** Γαβριλίῳ **B**

CCCCXVIII Cf. Diels, Doxogr. p. 66; Daub, Stud. p. 110; Usener, de Steph. Alex. p. 55 8 Στοβαῖος *vulg.* Στοβεύς **ABVE** 9 περιέχων πασῶν π. **V** τὰς περιττὰς πολλῶν δόξας *Bernhardy,* τὰς παμπόλλων δ. *Daub* 11 Σεπτίμιον *Bernhardy*; cf. Phot. bibl. p. 112 Ἑπτίμιον (Septimium) *Schottus* in Phot. cod. 167 Ἐπιτίμιον **V** Ἐπίμιον **A** *vulg.* υἱόν om. **BV**

CCCCXIX totam vitam fortasse ab Hesychio alienam esse dixi Mus. Rhen. l. c. p. 227 14 ῥητορικά. ⟨περὶ⟩ τῆς *Daub* 15 κατὰ τῶν τῆς **V**

CCCCXX *Eud.* p. 404. Harpocrat. v. Ἴων; Welcker, Gr. Trag. p. 938. Fortasse totam vitam ex scholiis Ar. interpolatam esse docui Mus. Rhen. l. c. p. 214 20 υἱὸς — ὀλυμπιάδος om. *Eud.*

αὐτοῦ ιβ', οἱ δὲ λ', ἄλλοι δὲ μ' φασίν. [οὗτος ἔγραψε περὶ μετεώρων καὶ συνθέτους λόγους· ὃν παίζων Ἀριστοφάνης ὁ κωμικὸς Ἀοῖόν φησι. οὗτος τραγῳδίαν νικήσας Ἀθήνησιν ἑκάστῳ τῶν Ἀθηναίων ἔδωκε Χῖον Κεράμιον.]

[Ἴων τραγῳδίας ποιητής, Χῖος τὸ γένος.]

CCCCXXI. Ἰώσηπος Ἰουδαῖος [φιλαλήθης λέγων περὶ τοῦ Προδρόμου καὶ περὶ τοῦ κυρίου ἡμῶν καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ], Ματθίου παῖς, ἱερέως ἐξ Ἱεροσολύμων, ὁ γράψας τὴν Ἰουδαϊκὴν ἀρχαιολογίαν ἐν βιβλίοις κ'.

CCCCXXII. Κάδμος Πανδίονος, Μιλήσιος ἱστορικός, ὃς πρῶτος κατά τινας συγγραφὴν ἔγραψε καταλογάδην, μικρῷ νεώτερος Ὀρφέως. συνέταξε δὲ κτίσιν Μιλήτου καὶ τῆς ὅλης Ἰωνίας ἐν βιβλίοις δ'.

[ὅτι τὸν Κάδμον φασὶ πρῶτον ἐς τὴν Ἑλλάδα κομίσαι τὰ γράμματα, ἅπερ πρῶτοι Φοίνικες ἐφεῦρον.]

CCCCXXIII. Κάδμος Ἀρχελάου Μιλήσιος, ἱστορικὸς νεώτερος. τινὲς δὲ καὶ Λυκῖνον Κάδμον ἀνέγραψαν· ἴσως

---

1 verba οὗτος — λόγους mire ex schol. Arist. Pac. 820, quod Suidas descripsit v. διθυραμβοδιδάσκαλοι, corrupta esse vidit *Bentley*; eodem ex scholio fluxerunt ὃν — φησι. Ceterum futtilia Suidae commenta expunxit *Westerm.*, qui horum loco scholion Ar. adscripsit. Sub fin. vitae add. **A** οὗτος τραγῳδίαν — κεράμιον, quae ex glossa Ἀθήναιος ab ipso Suida adiuncta esse patet. Altera quae sequitur Ionis vita aut Hesychiani articuli frustulum est aut ex Phot. lex. v. Ἴων in **ABV** adscriptum, id quod nunc mihi magis arridet

CCCCXXI Hesychianam esse perspexit etiam *Daub*, Stud. p. 5, qui merito verba φιλαλήθης — Χριστοῦ removit 7 prius τοῦ om. **V** 8 Ματθαίου *vulg.* Ματθίου **AV** 9 Sequitur in Suidae lexico eiusdem Iosephi vita ab *Hieron.-Sophronio* c. 13 descripta

CCCCXXII *Eud.* p. 437. Cf. Müller II p. 1 12 Ὀρφέως in lacuna om. **A**. Hoc ad Thebanum spectare negat *Gutschmid*, Orpheum perperam pro Pherecyde nominari ratus. Simili vitio laborat schol. Dion. Thrac. apud Villoison, Anecd. II p. 187 14 Verba ὅτι — ἐφεῦρον libri errantes historico subiungunt, quamquam ad inventorem literarum spectant; merito transposuit *Bekker*. Eadem leguntur v. Λίνος et Φερεκύδης Σύριος. Cf. Clinton, fast. p. 380 Kr. 15 ἅπερ πρ. om. **A**

CCCCXXIII *Eud.* p. 437, quae incipit καὶ ἕτερος Κ. Ἀρχ. Μιλ. καὶ αὐτὸς ἱστ. νεώτερος. Cf. Rohde, Gr. Roman p. 347 seq. 17 Λυκίνου *Bernhardy*, qui Λυκ. Κάδμον νέον vel νεώτερον ἀνέγραψαν coni., quod laudavit *Volkmann*, Quaest. nov. p. IX not. 14 excepta voce νέον vel νεώτερον; Λύκιον *Kusterus* Καλακτῖνον *M. Schmidt* λυκκῖνον **V** λυκῖνον rel. καὶ Λυκῖνον καὶ Κάδμον *Eud.* alterum καὶ etiam **Ald.** habet

οὖν ἐστιν ἕτερος. γέγραφε δὲ ταῦτα· λύσιν ἐρωτικῶν παθῶν δ' καὶ Ἀττικὰς ἱστορίας ις'.

CCCCXXIV. *Καικίλιος Σικελιώτης Καλακτῖνος* (Καλάκτη δὲ πόλις Σικελίας), ῥήτωρ σοφιστεύσας ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ τοῦ Σεβαστοῦ Καίσαρος [καὶ ἕως Ἀδριανοῦ] καὶ ἀπὸ δούλων, ως τινες ἱστορήκασι, καὶ πρότερον μὲν καλούμενος Ἀρχάγαθος, τὴν δὲ δόξαν Ἰουδαῖος. βιβλία δὲ αὐτοῦ πολλά· κατὰ Φρυγῶν β' [ἔστι δὲ κατὰ στοιχεῖον] ἀπόδειξις τοῦ εἰρῆσθαι πᾶσαν λέξιν καλλιρρημοσύνης (ἔστι δὲ ἐκλογὴ λέξεων κατὰ στοιχεῖον), σύγκρισις Δημοσθένους καὶ Κικέρωνος, τίνι διαφέρει ὁ Ἀττικὸς ζῆλος τοῦ Ἀσιανοῦ, περὶ τοῦ χαρακτῆρος τῶν ι' ῥητόρων, σύγκρισις Δημοσθένους καὶ Αἰσχίνου, περὶ Δημοσθένους, ποῖοι αὐτοῦ γνήσιοι λόγοι καὶ ποῖοι νόθοι, περὶ τῶν καθ' ἱστορίαν ἢ παρ' ἱστορίαν εἰρημένων τοῖς ῥήτορσι καὶ ἄλλα πλεῖστα. [πῶς δὲ Ἰουδαῖος σοφὸς οὕτω τὰ Ἑλληνικά, τοῦτο θαυμάζω.]

CCCCXXV. *Καῖσαρ Τιβέριος*. ἔγραψεν ἐπιγράμματα καὶ τέχνην ῥητορικήν.

---

1 γέγραφε **A** ἔγραφε **V** ἔγραψε *vulg.* λύσιν ἐρωτικῶν παθῶν **A Ald.** *Eud.* παθῶν om. **VBEM** ἰάσεις πυρωτικῶν παθ. *Müller* συλλογὴν ἐρωτικῶν *Bernhardy* ἄλυσιν ἐρ. π. ingeniose coni. *Rohde*, Gr. Roman l. c. not. 1 2 ιδ' **M Ald.** *Eud.* δ' **ABVE** ἐν βιβλίοις ις' *Eud.* Ἀττικαὶ ἱστορίαι ad fabulas eroticas spectare putant *Müller* II p. 4 et *Gutschmid*

CCCCXXIV *Eud.* p. 439. Cf. Daub, Stud. p. 57 seq. 3 Κεκίλιος recte **ABE** scripsit *Westerm.* vocem om. **M** Καλακτῖνος et Καλάκτη corr. *Holstenius* Καλλαντιανός (et Κάλλαντις) *vulg.* Καλλατιανός **BE** Καλατιανός **V** καλατιανός (et κάλαντις) *Eud.* 5 verba καὶ ἕως Ἀδριανοῦ fidem excedere vidit *Kusterus*, itaque expunxi, εἷς τῶν ἕως Ἀδρ. tentavit *Daub*, ἢ καὶ πόλεως Ἀδρανοῦ *Gutschmid* καὶ ἀπὸ δούλων — ἱστορήκασι om. *Eud.*; ceterum cf. Wachsmuth, Symb. p. 141 8 ἔστι δὲ κατὰ στοιχεῖον utpote perperam ex insequente libro repetitum expunxi ἀποδ. καλορημοσύνης τοῦ εἰρῆσθαι πᾶσαν λέξιν, ἔστι — στοιχεῖον *Hermann* ἐκλογὴ λέξεων, ἔστι δὲ ἀπόδειξις τοῦ † πᾶσαν λέξιν καλλιρρημοσύνης κατὰ στοιχεῖον *Bernhardy* ἀποδείξεις *Eud.* quae om. ἐκλογὴ λέξεων, Καλλιρρημοσύνη „Wohlredenheit“ titulum fuisse opusculi, in quo ad facundiam bene exercendam induceretur, putavit *Rohde*, Gr. Roman p. 326 not. 9 hoc lexicon laudatur in fontibus *Suidae* 10 σύγκρισις — ῥητόρων om. **BE** 11 τοῦ add. **AV** 12 tria extrema Caecilii scripta partes libri περὶ τοῦ χαρακτῆρος τῶν ι' ῥητόρων fuisse putat *Daub* add. καὶ ante ποῖοι αὐτοῦ 15 Suidae additamentum πῶς δὲ Ἰουδαῖος σοφὸς οὕτω τὰ Ἑλληνικὰ τοῦτο θαυμάζω *Eud.** (cf. Pulch p. 76), quod recepi, πῶς δὲ Ἰουδαῖος τοῦτο θαυμάζω, Ἰουδαῖος σοφὸς τὰ Ἑλληνικά **VE Ald.** πῶς δὲ Ἰουδαῖος θαυμάζω **A.** τοῦτο δὲ θαυμάζω, πῶς Ἰουδαῖος σοφὸς τὰ Ἑλληνικά *Kusterus*

CCCCXXV om. *Westerm.* *Eud.* p. 443. Tractavi Mus. Rhen. XXXVI p. 319

CCCCXXVI. [*Καισάρειος ὁ Γρηγορίου τοῦ θεολόγου ἀδελφός. ἔγραψε διάφορα καὶ κατὰ Ἑλλήνων.*]

CCCCXXVII. *Καλλίας Ἀθηναῖος κωμικός, υἱὸς Λυσιμάχου, ὃς ἐπεκλήθη Σχοινίων διὰ τὸ σχοινοπλόκου εἶναι πατρός. οὗ δράματα Αἰγύπτιος, Ἀταλάντη, Κύκλωπες, Πεδῆται, Βάτραχοι, Σχολάζοντες.*

CCCCXXVIII. *Καλλίμαχος υἱὸς Βάττου καὶ Μεγατίμας, Κυρηναῖος γραμματικός, μαθητὴς Ἑρμοκράτους τοῦ Ἰασέως γραμματικοῦ, γαμετὴν ἐσχηκὼς τὴν Εὐφράτου τοῦ Συρακουσίου θυγατέρα. ἀδελφῆς δὲ αὐτοῦ παῖς ἦν ὁ νέος Καλλίμαχος ὁ γράψας περὶ νήσων δι' ἐπῶν. οὕτω δὲ γέγονεν ἐπιμελέστατος, ὡς γράψαι μὲν ποιήματα εἰς πᾶν μέτρον, συντάξαι δὲ καὶ καταλογάδην πλεῖστα· καὶ ἔστιν αὐτῷ τὰ γεγραμμένα βιβλία ὑπὲρ τὰ ω'. ἐπὶ δὲ τῶν χρόνων ἦν Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου· πρὶν δὲ συσταθῇ τῷ βασιλεῖ, γράμματα ἐδίδασκεν ἐν Ἐλευσῖνι κωμυδρίῳ τῆς Ἀλεξανδρείας. καὶ παρέτεινε μέχρι τοῦ Εὐεργέτου κληθέντος Πτολεμαίου, ὀλυμπιάδος ρκζ', ἧς κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος ὁ Εὐεργέτης Πτολεμαῖος ἤρξατο τῆς βασιλείας. τῶν δὲ αὐτοῦ βιβλίων ἐστὶ καὶ ταῦτα· Ἰοῦς ἄφιξις, Σεμέλη, Ἄργους οἰκισμοί, Ἀρκαδία, Γλαῦκος, ἐλπίδες, σατυρικὰ δράματα, τραγῳδίαι, κωμῳδίαι, μέλη, Ἶβις (ἔστι δὲ ποίημα ἐπιτετηδευμένον εἰς ἀσάφειαν καὶ λοιδορίαν, εἴς τινα Ἶβιν γενόμενον ἐχθρὸν Καλλιμάχου· ἦν δὲ οὗτος Ἀπολλώνιος ὁ γράψας τὰ Ἀργοναυτικά), μουσεῖον, πίνακες τῶν ἐν πάσῃ παιδείᾳ διαλαμψάντων καὶ ὧν συν-*

CCCCXXVI vitam ipse Suidas videtur apposuisse: cf. Suid. s. *Εὐδόξιος* et *Γρηγ. Ναζ.*

CCCCXXVII Cf. Meineke I p. 213 4 hoc cognomen Cratino acceptum tulisse suspicatus est *Meineke* 6 *ἢ Βατρ. Daub* in **ABVEM** additur *ζήτει περὶ Καλλίου ἐν τῷ Ἀριστείδης*

CCCCXXVIII *Eud.* p. 441. Cf. Schneider, Callim. II p. 3 seq. Daub, de Suid. p. 460 seq. et Stud. p. 83 7 *Μεγατίμας* corr. *Hemsterhusius, Μεσάτμας vulg.* 8 *γραμματικός* om. *Eud.* *τοῦ Ἰασέως — γράψαι μὲν* om. *Eud.* 10 *θυγατρός* **V** 11 *ἔγραψε καὶ — συνέγραψε καὶ Eud.* *οὗτος* pro *οὕτω Daub* 14 *ὀκτωκόσια* **AV** *ἐπὶ Πτολ. Φιλ. μέχρις τοῦ Εὐεργέτου παρέτεινε* rel. omissis *Eud.* 15 *συσταθῆναι* praeferunt *Portus* et *Kusterus* 18 de olympiade cf. Clinton, fast. III p. 15 19 *ὀλυμπιάδος* **BVE** *ὀλυμπιάς* rel. *δὲ* ante *ρκζ'* om. **V** habent rel. *δὲ ἦν vulg.* *ρκζ'* **BVE** *ἑκατοστῆς ἑβδόμης* **A** ol. *ρκδ'*, qua regnare coepit Philad., perperam nominatam fuisse putat *Gutschmid* 20 *οἰκισμός* **V** *Ἀρκαδίαι* **VE** 22 *Ἶβις — Ἀργοναυτικά* om. *Eud.* (cf. Unters. p. 62) *μέλη ἐρωτικὰ* vel *ἐπικήδεια* coni. *Schneider* 23 *Ἶβον* **V**

ἔγραψαν ἐν βιβλίοις κ' καὶ ϱ', πίναξ καὶ ἀναγραφὴ τῶν κατὰ χρόνους καὶ ἀπ' ἀρχῆς γενομένων διδασκάλων, πίναξ τῶν Δημοκρίτου γλωσσῶν καὶ συνταγμάτων, μηνῶν προσηγορίαι κατὰ ἔθνος καὶ πόλεις, κτίσεις νήσων καὶ πόλεων καὶ μετονομασίαι, περὶ τῶν ἐν Εὐρώπῃ ποταμῶν, περὶ τῶν ἐν Πελοποννήσῳ καὶ Ἰταλίᾳ θαυμασίων καὶ παραδόξων, περὶ μετονομασίας ἰχθύων, περὶ ἀνέμων, περὶ ὀρνέων, περὶ τῶν ἐν τῇ οἰκουμένῃ ποταμῶν, θαυμάτων τῶν εἰς ἅπασαν τὴν γῆν κατὰ τόπους ὄντων συναγωγή.

CCCCXXIX. *Καλλίμαχος Κυρηναῖος ἐποποιός, ἀδελφιδοῦς τοῦ προτέρου, υἱὸς Στασήνορος καὶ Μεγατίμας τῆς ἀδελφῆς Καλλιμάχου.*

CCCCXXX. *Καλλίνικος Γαΐου, ὁ καὶ Σουητώριος ἐπικληθείς, σοφιστὴς Σύρος, ὡς δέ τινες Ἀράβιος, τὸ δὲ ἀληθὲς Πετραῖος, σοφιστεύσας ἐν Ἀθήναις. ἔγραψε πρὸς Λοῦπον περὶ κακοζηλίας ῥητορικῆς, προσφωνητικὸν Γαλιηνῷ, πρὸς Κλεοπάτραν, περὶ τῶν κατ' Ἀλεξάνδρειαν ἱστοριῶν βιβλία ι', πρὸς τὰς φιλοσόφους αἱρέσεις, περὶ τῆς Ῥωμαίων ἀνανεώσεως καὶ ἄλλα τινὰ ἐγκώμια καὶ λόγους.*

CCCCXXXI. *Κάλλιππος Ἀθηναῖος φιλόσοφος, Πλάτωνος μαθητής, ὃς ἐν Συρακούσαις ἀνῃρέθη τυραννεῖν ἐπιχειρήσας. πονηρὸς οὗτος ἱστόρηται παρὰ τῷ Πλουτάρχῳ καὶ Δίωνος τοῦ Συρακουσίου προδότης.*

---

2 *διδασκαλιῶν Pearsonus.* Totum locum male constituit *Bernhardy*: *πίναξ καὶ ἀναγραφὴ τῶν — γενομένων [συγγραφέων καὶ] συνταγμάτων διδασκαλιῶν πίναξ, [περὶ] τῶν Δημ. γλωσσῶν, μηνῶν προσ.* Sed cf. quae de lectorum additamentis exposui l. c. et Mus. Rhen. XXXV p. 215 3 *Δημοκράτους* **A** *Δημοκράτου* **V** *Eud.*, quae om. *πίναξ — διδασκάλων, περὶ — ποταμῶν, περὶ — παραδόξων*, sic pergens: *περὶ τ. ἐν τ. οἰκ. ποτ., θαυμ. τῶν εἰς ἅπ. γῆν κατὰ τ. ὄν. συναγ. κτίσεις νήσων καὶ πόλεων καὶ μετόν., περὶ μετ. ἰχθύων, περὶ ἀν., περὶ ὀρν. καὶ ἄλλα πολλά, ὡς εἴρηται* 9 *τόπον* **E**

CCCCXXIX *Eud.* p. 442, quae inc. *ἔστι καὶ ἕτ. — ἀδ. τοῦδε* et om. *υἱὸς* — exit. 11 *Στασίνορος* **A**

CCCCXXX *Eud.* p. 439. Cf. v. *Γενέθλιος* et *Ἰουλιανὸς Δόμνου.* De eo cf. Müller III p. 663 13 *Σουτώριος vulg.* **Ald.** *Eud.* *Σουητώριος* **AV** *Σουκτώριος* **BEM** 14 *ῥήτωρ Σύρος Eud.* 15 *ἐν Ἀθήναις* om. *Eud.* 16 *Λοῦππον vulg. Eud.* *Λοῦπον* **A** *Γαλητίνῳ* **A** *Γαλλήνῳ* **BVE Ald.** *Eud.* *Γαλιήνῳ* cum *Ionsio Kusterus* 18 *φιλοσόφους* **AE** *φιλοσόφων vulg. Eud.*

CCCCXXXI *Eud.* p. 446, quae om. *ὃς* — exit. Num Hesychiana sit, dubium. De erroribus Villoisoni al. dixi Unters. p. 9 et in ed. Eud.

CCCCXXXII. *Καλλισθένης* Δημοτίμου (οἱ δὲ Καλλισθένους) Ὀλύνθιος, μαθητὴς Ἀριστοτέλους καὶ ἀνεψιαδοῦς, ὃν ἔδωκεν ἕπεσθαι Ἀλεξάνδρῳ τῷ Μακεδόνι. ὁ δ' ἐν γαλεάγρᾳ σιδηρᾷ βαλὼν ἀνεῖλεν ἅμα Νεόφρονι τῷ τραγικῷ, διότι συνεβούλευε μὴ ἐπιζητεῖν ὑπὸ Ἀθηναίων καλεῖσθαι δεσπότης. τινὲς δὲ αὐτὸν ὡς ἐπιβουλεύοντα Ἀλεξάνδρῳ ἀνῃρῆσθαί φασιν ἅμα Νεόφρονι. εὐφυὴς πρὸς τὸ αὐτοσχεδιάζειν καὶ ῥύμῃ πολλῇ φέρεσθαι. [καὶ φέρεται λόγος, ὡς ὁ Καλλισθένης ὑπὸ φθειρῶν ὑπερβλύσεως καὶ ἐκβράσεως τὸν βίον καταστρέφει. καὶ μαρτυρεῖ ὁ ἴαμβος οὗτος 'καὶ φθειριῶσαν ὡς ὁ πρὶν Καλλισθένης', περὶ τῆς ἰατρικῆς τέχνης λέγων, ὡς ἠμέλητο πάνυ.]

CCCCXXXIII. *Κάνθαρος* Ἀθηναῖος κωμικός. μνημονεύεται τούτου δράματα Μήδεια, Τηρεύς, Συμμαχία, Μύρμηκες, Ἀηδόνες.

CCCCXXXIV. *Καπίτων* Λύκιος, ἱστορικός. οὗτος ἔγραψεν Ἰσαυρικὰ βιβλία η', μετάφρασιν τῆς ἐπιτομῆς Εὐτροπίου, ⟨τοῦ⟩ Ῥωμαϊστὶ ἐπιτεμόντος Λίβιον τὸν Ῥωμαῖον, καὶ περὶ Λυκίας καὶ Παμφυλίας.

CCCCXXXV. *Καρκῖνος* Ἀκραγαντῖνος τραγικός.

CCCCXXXII Cf. Müller, Script. Al. p. 1. Cf. etiam Diog. V, 6. De additamentis articuli dixi Mus. Rhen. l. c.; in nonnullis discrepat Daub, Stud. p. 6 2 ἀνεψιδοῦς **BVE** 4 Νεάρχῳ libri, Ἑρμολάῳ olim conieci; Νεόφρονι *Reinesius, Bernhardy, Westerm.*, idem paulo infra restitui pro Νεάρχῳ coll. *Suid.* v. Νεόφρων, unde historia desumpta 5 αὐτῷ συνεβ. *vulg.* αὐτῷ om. **A** 6 σὺν Ἀλ. **BV** 7 ἦν δὲ εὐφ. *vulg.* ἦν δὲ om. **ABV**. Ceterum Hesychii vitam usque ad καὶ φέρεται pertinere putat *Daub*, qui verba εὐφυής — φέρεσθαι post Μακεδόνι transponere mavult

CCCCXXXIII *Eud.* p. 442. Cf. Meineke I p. 251, qui ex fabulis Μύρμηκες et Ἀηδόνες nulla superesse fragmenta monuit 14 Συμμαχία corr. *Porson.* Advers. p. 298, probavit *Meineke*, Συμμαχίαι *vulg. Eud.* καὶ ἄλλα τινά add. *Eud.*

CCCCXXXIV *Eud.* p. 437. Cf. Daub, Stud. p. 6. Alterius Capitonis poetae epici Ἐρωτικά laudat Athen. X p. 425, de quo cf. Rohde, Gr. Roman p. 131 not. 1, de tertio, ut videtur, Pergameno poëta agitur Ins. A. III, n. 769 17 ιη' corr. *Pearsonus*, laudante *Kustero*, permotus Steph. Byz. v. Ψίμαδα, ubi tamen ἐν ε' scripsit *Meineke* 18 τοῦ post Εὐτ. add. *Daub* Λιβ. Ῥωμ. τὸν Παταβῖνον *Eud.* 19 καὶ περὶ Λυκ. seq. iniuria susp. *Daubio*

CCCCXXXV—CCCCXXXVI *Eud.* p. 442. Tractant Meineke I p. 505, Welcker, Gr. Trag. p. 1018; Daub, de Suid. p. 472 20 μαρκῖνος **BVE**

καὶ Καρκῖνος Θεοδέκτου ἢ Ξενοκλέους Ἀθηναῖος τραγικός. δράματα ἐδίδαξεν ρξ', ἐνίκησε δὲ α'. ἤκμαξε κατὰ τὴν ρ' ὀλυμπιάδα, πρὸ τῆς Φιλίππου βασιλείας τοῦ Μακεδόνος. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστιν Ἀχιλλεύς, Σεμέλη [ἧς ἀρχή,..... ὡς Ἀθήναιός φησιν ἐν Δειπνοσοφισταῖς.]

CCCCXXXVI. Καρκῖνος ποιητὴς Ἀττικός.

CCCCXXXVII. Καρνεάδης Λίβυς ἀπὸ Κυρήνης, υἱὸς Φιλοκώμου, φιλόσοφος, ἀφ' οὗπερ ἡ νέα Ἀκαδήμεια ἤρξατο. φασὶ δὲ τελευτήσαντος αὐτοῦ τὴν σελήνην ἐκλιπεῖν καὶ τὸν ἥλιον ἀμυδρὸν γενέσθαι.

CCCCXXXVIII. Καρνεάδης ἕτερος, Ἀθηναῖος φιλόσοφος, μαθητὴς Ἀναξαγόρου.

CCCCXXXIX. Κάστωρ Ῥόδιος, ἢ ὥς τινες Γαλάτης, ὡς δὲ ἄλλοι ἐπλανήθησαν Μασσαλιώτης, ῥήτωρ, ὃς ἐκλήθη Φιλορώμαιος. γήμας δὲ οὗτος Δηιοτάρου τοῦ συγκλητικοῦ θυγατέρα ἀνῃρέθη ὑπ' αὐτοῦ ἅμα τῇ γαμετῇ, διότι αὐτὸν Καίσαρι διέβαλεν. ἔγραψε δὲ ἀναγραφὴν [Βαβυλῶνος καὶ] τῶν θαλασσοκρατησάντων ἐν βιβλίοις β', χρονικὰ ἀγνοήματα,

---

καὶ ἕτερος ποιητὴς Ἀττικός. καὶ ἄλλος Θεοδέκτου V, Ἀθ. τραγικός *Eud.* Tertium poetam fortasse librarii finxerunt 2 οὗτος ἐδ. *Eud.*
4 ἧς ἀρχή corr: *Kusterus* coll. Athen. XIII p. 559 ἡ ἀρχὴ libri καὶ ἄλλα *Eud.* adscripsit librarius ex Athenaei loco laudato, itaque om. *Eud.* Cf. v. Κλεοβουλίνη s. fin.

CCCCXXXVI Idem poeta est (alter Eudociae), quem vexarunt poetae comici Pherecrates, Aristophanes, Plato. Cf. etiam Phot. lex. v. Καρκίνου ποιήματα. Addidit Suidas schol. Ar. Pac. 785 (cf. Suid. s. Σφυρίδες) unde fortasse tota vita manavit

CCCCXXXVII Cf. Diog. IV, 62 seq. *Eud.* p. 446 8 Φιλοκόμου *Eud.* ἀκαδημία libri 9 αὐτοῦ om. *Eud.* ἐκλείπειν V, cuius in marg. legitur ψεῦδος; fortasse φασὶ — exit. lectori debentur, qui compilavit Diog. IV, 64

CCCCXXXVIII om. *Westerm.* 12 Anaxagoras fort. rhetor Isocrateus, quem laudat Diog. II, 11

CCCCXXXIX *Eud.* p. 439. Cf. Gutschmid, in Euseb. ed. Schöne I app. p. 241 13 Γαλ. ῥήτωρ, Φιλορ. κληθείς rel. om. *Eud.* 14 ὃς ἐκλήθη — exit. om. E, quorum loco ἔγραψε διάφορα habet 15 γήμας — διέβαλεν om. *Eud.* de συγκλητικοῦ dubitat A. *Schäfer,* Abriss II p. 69 17 Βαβυλῶνος καὶ om. *Eud.* susp. *Bernhardyo* et *Westerm.*, qui uncis secluserunt, βασιλέων et βιβ. ϛ' coni. *Gutschmid.* Fortasse vero verba aut ex margine glossae καταγηράσαις, qua de Sardanapale agitur, aut unius alteriusve glossarum Herodotearum, quae sequuntur, huc casu intrusa sunt

καὶ περὶ ἐπιχειρημάτων ἐν βιβλίοις ε', περὶ πειθοῦς β', περὶ τοῦ Νείλου, τέχνην ῥητορικὴν καὶ ἕτερα.

CCCCXL. Κέβης Θηβαῖος φιλόσοφος, Σωκράτους μαθητής. διάλογοι δὲ αὐτοῦ φέρονται γ'· Ἑβδόμη, Φρύνιχος, Πίναξ (ἔστι δὲ τῶν ἐν Ἅιδου διήγησις), καὶ ἄλλα τινά.

CCCCXLI. Κελσῖνος Εὐδώρου, Κασταβαλεὺς φιλόσοφος. ἔγραψε συναγωγὴν δογμάτων πάσης αἱρέσεως φιλοσόφου καὶ ἕτερα.

CCCCXLII. Κεφαλίων | ἢ Κεφάλων Γεργίθιος |, ῥήτωρ καὶ ἱστορικός, γεγονὼς ἐπὶ Ἀδριανοῦ. ἔφυγε δὲ τὴν πατρίδα δι' ἀπέχθειαν δυναστῶν καὶ ἐβίω ἐν Σικελίᾳ. ἔγραψε παντοδαπὰς ἱστορίας ἐν βιβλίοις θ', ἅτινα ἐπιγράφει Μούσας, Ἰάδι διαλέκτῳ, | μελέτας τε ῥητορικάς, | καὶ ἄλλα τινά.

CCCCXLIII. Κέφαλος Ἀθηναῖος ῥήτωρ καὶ δημαγωγός, ὃς πρῶτος προοίμια καὶ ἐπιλόγους προσέθηκε. γέγονε δὲ ἐπὶ τῆς ἀναρχίας. [ὅτι Κέφαλος οὗτος ἔσχε θυγατέρα τὴν Οἴην.]

CCCCXLIV. Κηφισόδωρος Ἀθηναῖος, κωμικὸς τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας. ἔστιν αὐτοῦ τῶν δραμάτων Ἀντιλαΐς, Ἀμαζόνες, Τροφώνιος, Ὗς.

---

1 ε' ex **B** reposuit *Kusterus*, idem praebet **V**, πέντε **A** θ' *vulg. Eud.*

CCCCXL *Eud.* p. 446. Cf. quae dixi v. Κάλλιππος 4 φέρονται αὐτοῦ *Eud.* 5 ἔστι δὲ καὶ τῶν *Hemsterhusius*

CCCCXLI *Eud.* p. 446. Qui homo fuerit, nescitur: cf. Diels, Doxogr. p. 184 not. 6 Κασταβασιλεύς **V** Κασταβαλάς **BE** 7 φιλοσόφων *Eud.* quae rel. om.

CCCCXLII *Eud.* p. 440. Cf. Müller III p. 68 et 625, qui historicum iuniorem Cephalionem et antiquiorem Cephalonem confusos esse vidit (cf. Strabo XIII p. 589); etiam tertium, rhetorem, accessisse, contendit *Daub*, Stud. p. 7 9 Γεργίθιος **AV** Γεργήθιος rel. Cf. Lobeck, Agl. II p. 995 seq. 11 ἐβίωσεν *vulg.* ἐβίω **VE** 12 ἐπιγράφει ex **A** *Kusterus* ἐπιγράφουσι rel. *Eud.* 13 μελέτας rhetori dedi καὶ ἄλλα πολλά *Eud.*

CCCCXLIII *Eud.* p. 440. Cf. Ruhnken. hist. or. p. XLI 15 συντέθεικε· *vulg. Eud.* προσέθηκε **ABVE** ἐπὶ τῆς ἀναρχίας ex Par. *Kusterus* πρὸ τ. ἀν. οε' libri, ὀλυμπιάδας post οε' add. *Eud.*, ubi οε ex ὅτι insequentis glossae esse ortum perspexit *Bernhardy*, qua vocula semel mutata ὀλυμπιάδας adscripsit lector insipiens; olim fuisse ἐπὶ τ. ἀν. ὀλυμπιάδι ϙε' putat *Daub*, maiorem et iuniorem rhetorem hic confusos esse ratus 16 Haec ex glossa Οἰῆθεν fluxisse dixi Mus. Rhen. XXXV p. 215, merito om. *Westerm.*

CCCCXLIV *Eud.* p. 443. Cf. Meineke I p. 267 seq. 17 τραγικός — τραγῳδίας libri, corr. *Kusterus*, quia comicum agnoscunt Athen. IX p. 459 et Pollux IV, 24 18 φέρεται αὐτοῦ δράματα *Eud.* Ἀντιλαΐς om. *Eud.* υἱός pro ὗς **V**

CCCCXLV. *Κικίλιος Ἀργεῖος ἐποποιός, ἁλιευτικὰ γεγραφώς* [*καὶ Νουμήνιος Ἡρακλεώτης, Παγκράτης Ἀρκάς, Ποσειδώνιος Κορίνθιος, Ὀππιανὸς Κίλιξ. καταλογάδην δὲ ἔγραψαν οὗτοι· Σέλευκος Ταρσεύς, Λεωνίδης Βυζάντιος, Ἀγαθοκλῆς Ἀτράκιος.*]

CCCCXLVI. *Κλαυδιανὸς Ἀλεξανδρεύς, ἐποποιὸς νεώτερος. γέγονεν ἐπὶ τῶν χρόνων Ἀρκαδίου καὶ Ὁνωρίου τῶν βασιλέων.*

CCCCXLVII. *Κλεάνθης ὁ Κάσσιος χρηματίσας Φανίου,* [*Ἄσσιος,*] *μαθητὴς Κράτητος, εἶτα Ζήνωνος, οὗ καὶ διάδοχος γέγονε, διδάσκαλος δὲ τοῦ φιλοσόφου Χρυσίππου τοῦ Σολέως καὶ Ἀντιγόνου τοῦ βασιλέως. οὗτος πρότερον ἦν πύκτης, ἐλθὼν δὲ εἰς Ἀθήνας ἠράσθη φιλοσοφίας, καὶ τοσοῦτον γέγονε φιλόπονος, ὡς καὶ δεύτερος Ἡρακλῆς κληθῆναι.* [*μὴ ἔχων γὰρ ὅθεν τραφείη, τὰς μὲν νύκτας ἤντλει ὕδωρ μισθοῦ καὶ μεθ' ἡμέραν τοῖς μαθήμασι καὶ τοῖς βιβλίοις ἐσχόλαζεν. ὅθεν ἐπωνομάσθη καὶ Φρεάντλης.*] *ἔγραψε δὲ πάνυ πολλά.*

CCCCXLVIII. *Κλέαρχος Σολεύς. ἔγραψε διάφορα.*

CCCCXLV *Eud.* p. 443 1 *Καίκαλος* vel *Κίκαλος* reponi iubet *Meineke*, An. crit. in Athen. p. 6 seq. Cf. Volkmann, Symb. Bonn. p. 717 seq. 2 post *γεγραφώς* add. *Eud.* *καὶ περιήγησιν Ἑλλάδος καὶ ἄλλα*, quae verba ab imperito lectore aut ab ipsa Eudocia ad exemplum vitae Dion. Corinth. addita esse non persuasit *Daub*, de Viol. p. 5, utique ficticia putat etiam *Pulch*, de Viol. p. 86, negat *Gutschmid*. Ceterum verba *καὶ Νουμήνιος* — exit. adscripsit Suidas ex Athen. I p. 13 *Νουμίνιος* **A** *Ἡρακλεώτης* **V** *Ἡρακλειώτης vulg.*

CCCCXLVI *Eud.* p. 443. Memoravit etiam Euagrius, Hist. eccl. I, 19. Tractavi Mus. Rhen. XXXVI p. 319. Errorem Ieepii, praef. Claud. I p. V, refutavit Rohde, Mus. Rhen. p. 167 not. 1. Alii graecum poetam a latino diversum fuisse autumant. Cf. Teuffel, Lit. R. § 429, 5 et 8

CCCCXLVII *Eud.* p. 447. Cf. Diog. VII, 168 seq. 9 *ὁ Κάσσιος* libri, quod corruptum esse constat, *ὁ καὶ Ἄσσιος* corr. *Daub*, Mus. Rhen. XXXV p. 68 coll. Suid. v. *Ἀντέρως, Εἰρηναῖος, Σερῆνος, Ῥιανός* al., sed mendum *Κάσσιος* Hesychio antiquius esse monet *Gutschmid* *εἷς ἦν καὶ αὐτὸς τῶν Κυν. φιλοσόφων*, *Κάσσιος Eud.* *χρηματίσας Φανίου, ὁ Ἄσσιος* *Menagius* in Diog. l. c. *Ἄσσιος* correcturam mendosi *Κάσσιος* esse vidit *Bernhardy* 12 *οὗτος* — *φιλοσοφίας*, *ἔγραψε* — exit. om. *Eud.* 14 *ὥστε vulg.* *ὡς καὶ* **ABV** 15 *μὴ ἔχων* — exit. accessisse ex glossa *φρεάντλης* docui Mus. Rhen. XXXV p. 216. Descripsit *Pseudo-Hesych.* c. 42 16 *μισθῷ* libri *μισθοῦ Hes.* *ἡμέρας* **V**

CCCCXLVIII om. *Westerm.*

καὶ Κλέαρχος ὁ Ποντικὸς νέος ὢν εἰς Ἀθήνας ἀφίκετο ἀκοῦσαι Πλάτωνος.

CCCCXLIX. *Κλεοβουλίνη Λινδία, θυγάτηρ Κλεοβούλου τοῦ σοφοῦ. ἔγραψεν ἔπη καὶ γρίφους καὶ τὸ ᾀδόμενον εἰς τὸν ἐνιαυτὸν αἴνιγμα, [οὗ ἡ ἀρχή 'εἷς ὁ πατήρ, παῖδες δὲ δυώδεκα, τῶν δὲ ἑκάστῳ παῖδες τριάκοντα'.]*

CCCCL. *Κλεόβουλος Εὐαγόρου Λίνδιος, εἷς τῶν ζ' ὀνομαζομένων σοφῶν, ῥώμῃ καὶ κάλλει διαφέρων τῶν κατ' αὐτόν, μετέσχε τε τῆς ἐν Αἰγύπτῳ φιλοσοφίας. [ἐγένετο δὲ αὐτῷ θυγάτηρ Κλεοβουλίνη ἑξαμέτρων αἰνιγμάτων ποιήτρια.] οὗτος ἔγραψεν ᾄσματα καὶ γρίφους εἰς ἔπη τρισχίλια. [τῶν δὲ ᾀδομένων αὐτοῦ εὐδοκίμησε τάδε. 'ἀμουσία τὸ πλέον μέρος ἐν βροτοῖσιν.' ἔλεγέ τε τὸν φίλον δεῖν εὐεργετεῖν, ὅπως μᾶλλον ᾖ φίλος, τὸν δὲ ἐχθρὸν φίλον ποιεῖν. 'εὐτυχῶν μὴ ἔσο ὑπερήφανος, ἀπορήσας μὴ ταπεινοῦ, τὰς μεταβολὰς τῆς τύχης γενναίως ἐπίστασο φέρειν.'] ἐτελεύτησε δὲ γηραιός, ἔτη βιοὺς ο'. [ἀπεφήνατο 'πάντων μέτρον ἄριστον.' καὶ Σόλωνι ἐπέστειλεν οὕτω· 'πολλοί μέν τιν εἰσὶν ἑταῖροι καὶ οἶκος πάντῃ, φαμὶ δ' ἐγὼ ποτανεστάταν ἔσεσθαι Σόλωνι τὰν Λίνδον δαμοκρατευμέναν, καὶ ἁ νᾶσος πελαγία.']*

CCCCLI. *Κλεοφῶν Ἀθηναῖος τραγικός. τῶν δραμάτων*

---

1 de Pontico cf. Phot. bibl. p. 222 seq. 2 De additamentis dixi Mus. Rhen. l. c. Nunc totam vitam a Suida additam putaverim

CCCCXLIX *Eud.* p. 447. Vitas Cleobulinae et Cleobuli perturbatas esse docui Mus. Rhen. l. c. p. 216, nec minus alteram vitam additamentis interpolatam ex Diog. I, 89 et 91. Cf. etiam Bergk, Poet. lyr. p. 971. Hanc suspicor pristinam utriusque formam fuisse: *Κλ. Λινδία, θυγάτηρ Κλ. τοῦ σοφοῦ, ἑξαμέτρων αἰνιγμάτων ποιήτρια. Κλεόβουλος, Εὐαγ. Λίνδιος, εἷς τῶν ζ ὀνομαζομένων σοφῶν, ῥώμῃ καὶ κάλλει διαφέρων τῶν κατ' αὐτόν, μετέσχε δὲ τῆς ἐν Αἰγύπτῳ φιλοσοφίας. ἔγραψεν ᾄσματα — τρισχίλια. ἐτελεύτησε — βιοὺς ο'* 3 *Κλεοβούλη Eud.* 4 *ἔγραψεν* om. **V** *γρίφια Eud.* 5 de epigr. cf. Anth. Pal. XIV, 101. Suidam errantem illud aenigma Cleobulinae dedisse putat *Hiller*, Mus. Rhen. XXXIII p. 524

CCCCL 10 *Κλεοβούλη vulg.* recte **ABV** 12 interpolator adscripsit ex schol. Ar. Lys. 1237 13 *δεῖ* **V**, quod rec. *Westerm.* 17 *ἀπεφήνατο* **ABV** *οὗτος ἀπ.* rel. 20 *δαμοκρατεῖν μὲν οὖν* **ABVE** (sed *δημοκρ.* suprascr. **V**) corr. *Toupius δαμοκρατεῖται Kusterus*

CCCCLI *Eud.* p. 444. Cf. Welcker, Gr. Trag. p. 1010; Kayser, hist. crit. trag. p. 228

αὐτοῦ Ἀκταίων, Ἀμφιάραος, Ἀχιλλεύς, Βάκχαι, Δεξαμενός, Ἠριγόνη, Θυέστης, Λεύκιππος, Πέρσις, Τήλεφος.

CCCCLII. Κλήμης ἱστορικός. ἔγραψε Ῥωμαίων βασιλεῖς καὶ αὐτοκράτορας, | καὶ πρὸς Ἱερώνυμον περὶ τῶν Ἰσοκρατικῶν σχημάτων, καὶ ἄλλα. |

CCCCLIII. Κοδράτος Ῥωμαῖος ἱστορικός. ἔγραψεν Ἰάδι διαλέκτῳ ἱστορίαν Ῥωμαϊκὴν ἐν βιβλίοις ιε΄, (ἐπιγραφὴν δὲ Χιλιετηρίδα,) καὶ περιέχει ⟨τὰ⟩ ἀπὸ κτίσεως Ῥώμης ἕως Ἀλεξάνδρου τοῦ Μαμαίας υἱοῦ Καίσαρος.

CCCCLIV. Κοκκηιανὸς ὁ Δίων [ὄνομα κύριον]...

CCCCLV. Κόκκος ῥήτωρ Ἀθηναῖος, μαθητὴς Ἰσοκράτους. λόγους ῥητορικούς.

CCCCLVI. Κόλουθος Λυκοπολίτης Θηβαῖος, ἐποποιός, γεγονὼς ἐπὶ τῶν χρόνων βασιλέως Ἀναστασίου. ἔγραψε Καλυδωνιακὰ ἐν βιβλίοις ς΄ καὶ ἐγκώμια δι' ἐπῶν καὶ Περσικά.

---

1 αὐτοῦ om. **V**. Titulorum qui sequuntur cum plerique redeant v. Ἰοφῶν, utrumque poetam a grammaticis confusum esse patet 2 Ἠριγίνη **BEM Ald.** *Eud.* Περσεύς *Eud.* Περσίς *vulg.* Πέρσις corr. *Meineke* I p. 497 (cf. v. Νικόμαχος). Ceterum omissam esse tragoediam Μανδράβουλον, quam laudet Aristot. Soph. El. I, 14 monet *Kusterus*, sed cf. Wagner, Tragic. fragm. (ed. Didot) p. 100

CCCCLII *Eud.* p. 438. Cf. Müller IV p. 364. Clementem historicum et grammaticum confusum esse perspexit *Ruhnken.* praef. Tim. p. X. Grammaticum certe in animo habet Phot. lex. et Etym. M. v. ζάλη (p. 407, 37) et Phot. v. Ἥρας, παλίμβολος (*Suid.*) 3 τοὺς Ῥωμ. *Eud. vulg.* τοὺς om. **ABVE** 4 αὐτοκρατορίας **BEM Ald.** *Eud.* Ἰσοκράτους *Eud.*

CCCCLIII Eundem laudat Euagrius Hist. eccl. IV, 24. Fortasse non diversus est ab eo, quem laudat grammaticus Achilles Κοδράτος καὶ ὁ διδάσκαλός μου Ἰσιδωριανός. Cf. Diels, Doxogr. p. 18. Ineunte enim saeculo tertio Achillem vixisse coniecit etiam Rohde, Gr. Roman p. 471 not. 2. Cf. Müller III p. 659 7 ἐπιγραφὴν **A** ἐπιγράφει **V**, quod praefert *Daub* ἐπέγραψε al. 8 Χιλιετηρίδα idem opusculum esse atque Ῥωμαικὴν χιλιάδα vel χιλιαρχίαν laudatam ab Steph. Byz. v. Ἄνθιον, Ἰβηρίαι, Ὀξύβιοι viderunt *Vossius, Salmasius* al. τὰ ante ἀπὸ κτ. add. *Daub* Φιλίππου (regn. 244 seq.) pro Ἀλεξάνδρου (regn. 222—235 p. Ch.) coni. *Kusterus,* quod absurdum esse monet *Gutschmid,* cum titulus aptus sit, etiamsi c. 985 tantum annos Quadrati historia complexa fuerit

CCCCLIV Cf. v. Δίων ὁ Κάσσιος; hic potius grammatici glossa videtur esse 10 Κοκκιανός libri, quod corr. coll. v. Δίων

CCCCLV Eundem memoravit etiam Quintil. XII, 10, 21. Cf. Ruhnken., hist. or. p. LXIV

CCCCLVI *Eud.* p. 444 14 Ἀναστασίου τοῦ βασιλέως *vulg. Eud.* Καλυδωνιακὰ **V** Καλυδωνικὰ *vulg. Eud.* Ceterum silentio praetermissum esse carmen de raptu Helenae monuerunt editores 15 prius καὶ om. *Eud.*

Crönert RhM. 1908 p. 161

CCCCLVII. *Κόριννα* *Ἀχελωοδώρου καὶ Προκρατίας, Θηβαία ἢ Ταναγραία, μαθήτρια Μύρτιδος, λυρική, ἐπωνόμαστο δὲ Μυῖα. ἐνίκησε δὲ πεντάκις, ὡς λόγος, Πίνδαρον. ἔγραψε βιβλία ε' καὶ ἐπιγράμματα καὶ νόμους λυρικούς.*

CCCCLVIII. *Κόριννα* *Θεσπία λυρική, οἱ δὲ Κορινθίαν εἰρήκασι. νόμους λυρικούς.*

CCCCLIX. [*Κόριννα* *νεωτέρα, Θηβαία, λυρική, ἡ καὶ Μυῖα κληθεῖσα.*]

CCCCLX. *Κόριννος* *Ἰλιεύς, ἐποποιὸς τῶν πρὸ Ὁμήρου, ὥς τισιν ἔδοξε, καὶ πρῶτος γράψας τὴν Ἰλιάδα, ἔτι τῶν Τρωικῶν συνισταμένων. ἦν δὲ Παλαμήδους μαθητὴς καὶ ἔγραψε τοῖς ὑπὸ Παλαμήδους εὑρεθεῖσι Δωρικοῖς γράμμασιν. ἔγραψε δὲ καὶ τὸν Δαρδάνου πρὸς Παφλαγόνας πόλεμον, ὡς ἐκ τούτου λαβεῖν καὶ τῆς ποιήσεως πᾶσαν ὑπόθεσιν Ὅμηρον, καὶ ἐντάξαι τοῖς αὐτοῦ βιβλίοις.*

CCCCLXI. [*οὗτος ὁ*] *Κορνοῦτος* *Λεπτίτης (Λέπτις δὲ πόλις Λιβύης), φιλόσοφος, γεγονὼς ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Νέρωνος, καὶ πρὸς αὐτοῦ ἀναιρεθεὶς σὺν τῷ Μουσωνίῳ. ἔγραψε πολλὰ φιλόσοφά τε | καὶ ῥητορικά. |*

CCCCLXII. *Κράτης* *Ἀθηναῖος κωμικός, οὗ ἦν ἀδελφὸς Ἐπίλυκος, ποιητὴς ἐπῶν. δράματα δὲ αὐτοῦ εἰσιν ξ̄ξ.· Γείτο-*

CCCCLVII *Eud.* p. 443, quae incipit *Κορ. Θηβ. ἢ Ταν., μαθ. Μυρτ., Ἀχελ. καὶ Προκρ.* 1 *Ἀρχελοδώρου* **Ald.** *Eud. Ἀχελωοδώρου* **AV** 2 de Myrtide v. *Bergk*, Poet. Lyr. p. 1205; *λυρικὴ* post *Μυῖα* habent libri

CCCCLVIII *Eud.* l. c. Totam vitam om. **V**. Cf. Welcker, Kl. Schr. II p. 153 5 *ἔστι καὶ ἑτέρα* et infra *ἔγραψε καὶ αὐτὴ* *Eud.*

CCCCLIX Tertiam om. *Eud.* Totam glossam ex priore articulo ortam, unde migraverit etiam in gl. *Μυῖα* dixi Unters. p. 47, Mus. Rhen. l. c. Cf. etiam Daub, de Suid. p. 472 7 *νεωτέρα* interpolatori dat *Welcker*

CCCCLX *Eud.* p. 444. Cf. schol. Nicand. Ther. 15 (p. 3) 10 *ὥς τισιν ἔδοξε* om. **V** *τὴν* om. *Eud.* *ἔτι — ἦν δὲ* om. **V** 13 *οὗτος ἔγραψε καὶ τὸν Δαρδάνου πρὸς Παφλαγόνας πόλεμον· ἐξ οὗ ἔλαβε τὰς ὡς* seq. post *συνισταμένων* transponit *Gutschmid* *ἀφορμὰς Ὅμηρος τῆς ποιήσεως* **V**

CCCCLXI *Eud.* p. 448. 16 *οὗτος ὁ* add. *Suidas*, cum rhetore Livii aequali eum confundens om. *Eud.* *Λεπτίς vulg.*
17 *φιλόσοφος* huc transposui ex more Hesychiano, quem observat etiam *Eudocia*; post *Λεπτίτης* legitur in Suidae codd. Cf. v. *Κρίτων Πιερ.* al. 17 *ἐπὶ τοῦ Νέρωνος Eud.* 18 *πρὸς αὐτοῦ* **AV** *πρὸ αὐτοῦ vulg. Eud.* 19 *τε* om. *Eud.* *ῥητ.* rhetori dedi

CCCCLXII *Eud.* p. 445. Cf. Meineke I p. 58 seq. 21 in vulg. *ζ'* vitium latet, cum deinceps sex comoediae laudentur, quare nomen comoediae *Τόλμας* excidisse coni. *Jungermann.* ad Polluc. IX, 53 *ξ̄ξ*

νες, Ἥρωες, Θηρία, Λάμια, Πεδῆται, Σάμιοι. | ἔγραψε δὲ καὶ καταλογάδην τινά. |

CCCCLXIII. *Κράτης Ἀθηναῖος, κωμικὸς καὶ αὐτὸς τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας. φέρεται αὐτοῦ δράματα γ'· Θησαυρός, Ὄρνιθες, Φιλάργυρος.*

CCCCLXIV. *Κράτης Ἀσκώνδου Θηβαῖος, φιλόσοφος κυνικός, μαθητὴς Διογένους καὶ Βρύσωνος τοῦ Ἀχαιοῦ, [ὅς ἐξαργυρίσας τὴν οὐσίαν δέδωκε τὰ ἀργύρια τραπεζίτῃ, εἰπών, εἰ οἱ παῖδες αὐτῷ φιλοσοφήσουσι, τῷ δήμῳ δοῦναι, εἰ δὲ μή, τοῖς παισίν. γήμας δὲ Ἱππαρχίαν τὴν Μαρωνεῖτιν κυνογαμίαν τὸν γάμον ἐκάλεσε, παῖδα δὲ ἔσχεν ἐξ αὐτῆς Πασικλέα.] ἦν δὲ ἐπὶ τῆς ριγ' ὀλυμπιάδος. [ἐπεκλήθη δὲ θυρεπανοίκτης διὰ τὸ ἀδεῶς ἐπεισιέναι εἰς παντὸς οὗπερ ἠβούλετο οἶκον. οὗτος καταλιπὼν τὴν οὐσίαν μηλόβοτον, ἀρθεὶς ἐπὶ τοῦ βωμοῦ εἶπεν 'ἐλευθεροῖ Κράτητα Θηβαῖον Κράτης'.] ἔγραψε φιλόσοφα. [ὅτι Κράτης εἶπεν 'ἔρωτα παύει λιμός, εἰ δὲ μή, χρόνος, εἰ δὲ μή, βρόχος'. οὗτος κατεπόντωσε τὴν οὐσίαν, ὡς λέγει Φιλόστρατος ὁ Λήμνιος ἐν τῷ βίῳ Ἀπολλωνίου τοῦ Τυανέως.]*

CCCCLXV. *Κράτης Τιμοκράτους Μαλλώτης, φιλόσοφος Στωικός, ὃς ἐπεκλήθη Ὁμηρικὸς καὶ Κριτικὸς διὰ τὴν καὶ περὶ τοὺς γραμματικοὺς καὶ ποιητικοὺς λόγους αὐτοῦ ἐπίστασιν, σύγχρονος Ἀριστάρχου τοῦ γραμματικοῦ ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ Φιλομήτορος. συνέταξε διόρθωσιν Ἰλιάδος καὶ Ὀδυσσείας ἐν βιβλίοις θ' καὶ ἄλλα.*

---

praestat **A** (῞ζ teste Gaisfordio), quod ἓξ est; itaque id ipsum recepi 1 *ἔγραψε* — exit. om. *Eud.* ad alium quendam Cratetem spectare vidit *Meineke*

CCCCLXIII *Eud.* l. c. Hoc inane esse grammaticorum inventum perspexit *Meineke.* Cf. Rohde, Mus. Rhen. XXXVIII p. 214 3 *κωμικὸς ἕτερος vulg.* ἕτερος om. **A** *καὶ ἕτερος Ἀθ. Eud.*

CCCCLXIV *Eud.* p. 448, cuius vitam neglexit *Westerm.* De additamentis huius articuli (Diog. VI, 87, Philostrat. Vit. Ap. I, 13) disputavi Unters. p. 52, Mus. Rhen. XXXV p. 196 et 217. Eudocia admiscuit Nonn. I, 28 9 *αὐτῷ* om. **V** 10 *παισὶν αὐτοῦ vulg. π. αὐτοῖς* **A** *αὐτοῦ* om. **V** *Μαρωνῖτιν* **A** *Μαρωνίτην* **V**

CCCCLXV *Eud.* p. 449. Cf. Wachsmuth, de Crat. Mall. p. 4 20 *ἔστι δὲ καὶ ἕτερος Eud.* *Τιμωκράτης — Στωικὸς* hic om. **V**, qui s. fin. add. *Κράτης Τιμ. — Ὁμηρ.* 21 *ὁ Κριτικός* audiri etiam apud Asclep. Myrl. (Athen. XI p. 490) monet *Daub,* de Suid. p. 459 22 prius *καὶ* add. **ABEV** 24 *διόρθωσιν* **Bas.** *Eud. δὲ ὄρθωσιν* **ABEVM Ald.** 25 *ἐν* om. **V**

CCCCLXVI. *Κρατῖνος* Καλλιμήδους, Ἀθηναῖος κωμικός, λαμπρὸς τὸν χαρακτῆρα, φιλοπότης δὲ καὶ παιδικῶν ἡττημένος. ἦν δὲ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας. ἔγραψε δὲ δράματα κα', ἐνίκησε δὲ θ'.

CCCCLXVII. *Κρεώφυλος* Ἀστυκλέους Χῖος ἢ Σάμιος, ἐποποιός. τινὲς δὲ αὐτὸν ἱστόρησαν Ὁμήρου γαμβρὸν ἐπὶ θυγατρί, οἱ δὲ φίλον μόνον γεγονέναι αὐτὸν Ὁμήρου λέγουσι, καὶ ὑποδεξάμενον Ὅμηρον λαβεῖν παρ' αὐτοῦ τὸ ποίημα τὴν τῆς Οἰχαλίας ἅλωσιν.

CCCCLXVIII. *Κρίτων* Ἀθηναῖος φιλόσοφος, Σωκράτους μαθητής, ὃς καὶ γνησίως διετέθη πρὸς Σωκράτην καὶ τὰ πρὸς τὴν χρείαν πάντα ἐδίδου αὐτῷ. ἔγραψε Σωκράτους ἀπολογίαν.

CCCCLXIX. *Κρίτων* Πιεριώτης (πόλις δὲ Μακεδονίας ἐστὶν ἡ Πιερία), ἱστορικός. ἔγραψε Παλληνιακά, | Συρακουσῶν κτίσιν |, Περσικά, | Σικελικά, Συρακουσῶν περιήγησιν | καὶ περὶ τῆς ἀρχῆς τῶν Μακεδόνων.

CCCCLXX. *Κρίτων* Νάξιος ἱστορικός. ἔγραψεν Ὀκταετηρίδα, ἣν Εὐδόξου φασί.

CCCCLXVI *Eud.* p. 445 2 φιλοποτίας V φιλοπότης — κωμῳδίας om. *Eud.* Ceterum cf. Suidas v. Ἐπειοῦ δειλότερος, et quae exposuit Meineke I p. 46 seq., quocum consentiens verba καὶ — ἡττημένος Suidae deberi puto

CCCCLXVII *Eud.* p. 445. Phot. lex. v. Κρεώφυλος. Cf. Welcker, Ep. Cyclus p. 219 seq. Liceat mihi integrum describere schol. Platon. (VI p. 361 Herm.): Κρεώφυλος Χῖος, ἐποποιός. τινὲς δὲ αὐτὸν ἱστόρησαν γαμβρὸν Ὁμήρου ἐπὶ θυγατρί, καὶ ὅτι ὑποδεξάμενος Ὅμηρον ἔλαβε παρ' αὐτοῦ τὸ ποίημα τῆς Ἰλιάδος. Cf. Unters. p. 88, et quae exposuit Mettauer, de schol. Plat. font. p. 54 seq., qui haud recte ad Boethi Stoici lexicon Platonicum rettulit 7 οἱ δὲ φίλον αὐτὸν Ὁμήρου μόνον γεγονέναι *Eud.* 8 παρ' om. *Eud.*

CCCCLXVIII *Eud.* p. 449. Cf. Diog. II, 121, qui dialogos Critonis enumerans Apologiam silentio praetermisit. Hunc articulum sequitur glossa in libris Suid. praeter **AV** Κρίτων ἔγραψε Γετικά vel (**BE**) ἔγ. ἐν τοῖς Γετικοῖς, quae om. *Eud.*, eadem repetuntur ex glossa Γεσοί

CCCCLXIX *Eud.* p. 438. Cf. Müller III p. 373 14 πόλις *vulg.* δὲ αὕτη *Eud.* αὕτη om. **AV** 15 Παλληνικά pars libr. om. *Eud.* 16 Σικελιακά **A** om. **V** in *Eud.* Villois., quamquam legitur in cod. Paris., iniuria seclusit *Westerm.* Ceterum Σικελικά, Συρακ. κτίσιν, Συρακ. περιήγησιν ab altero Critone, Syracusano videlicet, conscripta fuisse putat *Gutschmid.* Συρ. κτίσιν et περιήγ. partes libri Σικελικῶν fuisse probabiliter putat *Daub*

CCCCLXX *Eud.* l. c. quae incipit καὶ ἕτερος Κρίτ. N. 18 ἀστρο-

CCCCLXXI. *Κτησίας Κτησιάρχου ἢ Κτησιόχου, Κνίδιος, ἰατρός, ὃς ἰάτρευσεν ἐν Πέρσαις Ἀρταξέρξην τὸν Μνήμονα κληθέντα καὶ συνέγραψε Περσικὰ ἐν βιβλίοις κ´ καὶ γ´.*

CCCCLXXII. *Κῦρος Πανοπολίτης, ἐποποιός. γέγονεν ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ νέου βασιλέως, ὑφ᾽ οὗ καὶ ἔπαρχος πραιτωρίων καὶ ἔπαρχος πόλεως προεβλήθη, καὶ γέγονεν ἀπὸ ὑπάτων καὶ πατρίκιος. [Εὐδοκία γὰρ ἡ Θεοδοσίου γαμετή, βασιλὶς οὖσα, ὑπερηγάσθη τὸν Κῦρον φιλοεπὴς οὖσα. ἀλλὰ αὐτῆς ἀποστάσης τῶν βασιλείων καὶ εἰς ἀνατολὴν ἐν Ἱεροσολύμοις διατριβούσης, Κῦρος ἐπιβουλευθεὶς ἐπίσκοπος τῶν ἱερῶν γίνεται ἐν Κοτυαείῳ τῆς Φρυγίας.] καὶ παρέτεινε μέχρι Λέοντος τοῦ βασιλέως.*

CCCCLXXIII. *Λακύδης Ἀλεξάνδρου, Κυρηναῖος φιλόσοφος, ὃς τῆς νέας Ἀκαδημείας κατῆρξεν. ἔγραψε φιλόσοφα καὶ περὶ φύσεως.*

CCCCLXXIV. *Λαμπρίας Πλουτάρχου τοῦ Χαιρωνέως υἱός. ἔγραψε πίνακα ὧν ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἔγραψε περὶ πάσης Ἑλληνικῆς καὶ Ῥωμαϊκῆς ἱστορίας.*

CCCCLXXV. *Λᾶσος Χαβρίνου Ἑρμιονεύς, πόλεως τῆς Ἀχαΐας, γεγονὼς κατὰ τὴν νη´ ὀλυμπιάδα, ὅτε Δαρεῖος ὁ Ὑστάσπου. τινὲς δὲ τοῦτον συναριθμοῦσι τοῖς ζ´ σοφοῖς*

λόγος pro *ἱστορικός* recte coni. *Gutschmid* 19 *Εὐδόξου* corr. *Hemsterhusius Εὐδοξίου vulg. Eud.*

CCCCLXXI *Eud.* p. 438 3 *Μνήμονα κληθ.* **Bas.** *Ἀμείμονα κλ.* **BEM Ald.** *Eud.* *τὸν ἄμεινα κληθέντα* **V** *τῷ ἀμείνονι κληθέντι* **A** *κγ´ Eud.* De Persicis cf. Phot. bibl. p. 35 seq.

CCCCLXXII *Eud.* p. 445. Cf. Düntzer, Ep. fr. II p. 109 5 *Πανοπλίτης* **BEM Ald.** 7 *ἔπ. πρόλεων* **Ald.** *πρόλεων* om. *ἐπ. Eud.* *ἔπ. πόλεων* **BEM** *καὶ γέγονεν* — exit. om. *Eud.* 8 De altero Suidae fonte, ex quo manavit etiam gl. *Θεοδόσιος*, dixi Mus. Rhen. XXXV p. 217 12 add. **A** in margine: *οὗτος κτίζει τὸν ναὸν τῆς θεοτόκου τὸν λεγόμενον τὰ Κύρου*

CCCCLXXIII Cf. Menagius in Diog. IV, 59, qui de scriptis tacet 15 *ἔγραψε δὲ* **A**

CCCCLXXIV *Eud.* p. 466. Cf. Treu, über den sog. Lampriascat. (Waldenb. 1873), inprimis p. 53 seq. 18 *ὧν vulg. Eud.* *ὃν* **AV**

CCCCLXXV Ex Suidae exemplari in schol. Ar. Vesp. 1401 intulit Musurus: cf. Dindorf, Ar. IV, 2 p. 536 20 *Χαβρίνου* correxi ex Diog. I, 42 *Χαρβίνου* libri *Suid.* Ceterum cf. Suidas v. *κυκλιοδιδάσκαλος* *Ἑρμηνεύς* **BE**

ἀντὶ Περιάνδρου. πρῶτος δὲ οὗτος περὶ μουσικῆς λόγον ἔγραψε καὶ διθύραμβον εἰς ἀγῶνα εἰσήγαγε καὶ τοὺς ἐριστικοὺς εἰσηγήσατο λόγους.

CCCCLXXVI. *Λαχάρης* [*Λαχάρους*] Ἀθηναῖος σοφιστής, μαθητὴς Ἡρακλέωνος Ἀθηναίου, διδάσκαλος δὲ πλείστων, ἐνδόξων δὲ Εὐστεφίου καὶ Νικολάου καὶ Ἀστερίου, ἀκμάσας ἐπί τε Μαρκιανοῦ καὶ Λέοντος τῶν βασιλέων. ἔγραψε περὶ κώλου καὶ κόμματος καὶ περιόδου, διαλέξεις, ἱστορίαν τὴν κατὰ Κορνοῦτον, ἐκλογὰς ῥητορικὰς κατὰ στοιχεῖον.

CCCCLXXVII. *Λεσβῶναξ* Μυτιληναῖος φιλόσοφος, γεγονὼς ἐπὶ Αὐγούστου, πατὴρ Ποτάμωνος τοῦ φιλοσόφου. ἔγραψε πλεῖστα φιλόσοφα.

CCCCLXXVIII. *Λεσχίδης* ἐπῶν ποιητής, ὃς συνεστράτευσεν Εὐμενεῖ τῷ βασιλεῖ, ὃς ἦν ἐπιφανέστατος τῶν ποιητῶν. συνῆν δὲ τούτῳ καὶ Πυθέας ὁ συγγραφεὺς καὶ Μέναν-δρος ἰατρός.

CCCCLXXIX. *Λεύκων* Ἅγνωνος, γεγονὼς ἐν τοῖς Πελοποννησιακοῖς. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι ταῦτα· Ὄνος ἀσκοφόρος, Φράτερες.

CCCCLXXX. *Λέων* Λέοντος Βυζάντιος, φιλόσοφος

CCCCLXXVI *Eud.* p. 461. Cf. Unters. p. 61; Mus. Rhen. XXXV p. 217; Daub, Stud. p. 60 4 *Λάχους* **V** om. **A**, itaque susp. *Ἀθην. ῥήτωρ Eud.* 5 *Ἡρακλ. σοφιστοῦ* **Bas. Ald.** *Eud.* *σοφ.* om. **ABVE** 6 *ἐνδόξων τε* commendavit *Rohde* 8 *ἱστορίαν, τέχνην κ. Κορ. Daub* 9 Hic Suidas add. excerpta ex Damascio Phot. p. 341, quae infra v. *Σουπηριανός* iterantur

CCCCLXXVII *Eud.* p. 466. Cf. v. *Ποτάμων*. In hac vita duos Lesbonactes, philosophum et rhetorem confusos esse docuit Rohde, Gr. Roman p. 342 not. 11 *ἐπὶ Αὐγ. γεγ. Eud.*

CCCCLXXVIII *Eud.* p. 463. Cf. Suidas v. *κρηπιδούμενος*, praeterea v. *Μουσαῖος Ἐφέσιος*, et quae exposuit Daub, de Suid. p. 417. Tractat Düntzer, Ep. fr. II p. 34, 14 *ποιητῶν* sc. *Περγαμηνῶν* 15 *Πυθέας* corr. *Reinesius Πυθίας duo Paris. Πυθέας* priores edd. *Eud. Πυθόας* **BE**. Ceterum tota vita a ratione Hesychiana paulo recedit, quapropter num Hesychiana sit dubito

CCCCLXXIX *Eud.* p. 464. Cf. Meineke I p. 217 seq. 17 *Ἀγνώς Par. Kusteri, ἁγνός vulg. Eud., Ἅγνωνος Toup.* Emend. I p. 382, quod probavit *Meineke, Ἅγνωνος Bernhardy Ἀγνούσιος Wolfius* 18 *ὄνος, ἀσκόφορες vulg.* **M. Ald.** *Eud.* unius dramatis titulum esse vidit *Portus, Φράτορες vulg. Eud. Φράτερες Meineke* coll. Hesych. v. *Πάαπις* al., *Φρατέρες Bernhardy Westerm.*

CCCCLXXX *Eud.* p. 465. Cf. Müller II p. 328

περιπατητικὸς καὶ σοφιστής, μαθητὴς | Πλάτωνος ἢ ὥς τινες | Ἀριστοτέλους. ἔγραψε τὰ κατὰ Φίλιππον καὶ τὸ Βυζάντιον βιβλίοις ζ', | Τευθραντικόν, περὶ Βησαίου |, τὸν ἱερὸν πόλεμον, [περὶ στάσεων] | τὰ κατ' Ἀλέξανδρον. | [οὗτος ἦν σφόδρα παχύς, καὶ πρεσβεύσας πρὸς Ἀθηναίους γέλωτα ἐκίνησε καὶ τῆς πρεσβείας ἐκράτησεν, ἐπειδὴ πίων ἐφαίνετο καὶ περιττὸς τὴν γαστέρα. ταραχθεὶς δὲ οὐδὲν ἀπὸ τοῦ γέλωτος 'τί' ἔφη 'ὦ Ἀθηναῖοι, γελᾶτε; ἢ ὅτι παχὺς ἐγὼ καὶ τοσοῦτος; ἔστι μοι καὶ γυνὴ πολλῷ παχυτέρα, καὶ ὁμονοοῦντας μὲν ἡμᾶς χωρεῖ ἡ κλίνη, διαφερομένους δὲ οὐδὲ ἡ οἰκία'. καὶ εἰς ἓν ἦλθεν ὁ τῶν Ἀθηναίων δῆμος ἁρμοσθεὶς ὑπὸ τοῦ Λέοντος σοφῶς ἐπισχεδιάσαντος τῷ καιρῷ. οὗτος ὁ Λέων ἀποκρουόμενος τὸν Φίλιππον ἀπὸ τοῦ Βυζαντίου διεβλήθη παρὰ Φιλίππου πρὸς τοὺς Βυζαντίους δι' ἐπιστολῆς ἐχούσης οὕτως 'εἰ τοσαῦτα χρήματα παρεῖχον Λέοντι, ὁπόσα με ᾐτεῖτο, ἐκ πρώτης ἂν ἔλαβον τὸ Βυζάντιον'. ταῦτα ἀκούσαντος τοῦ δήμου καὶ ἐπισυστάντος τῇ οἰκίᾳ τοῦ Λέοντος, φοβηθεὶς μή πως λιθόλευστος παρ' αὐτῶν γένηται, ἑαυτὸν ἦγξε, μηδὲν ἀπὸ τῆς σοφίας καὶ τῶν λόγων κερδάνας ὁ δείλαιος.]

CCCCLXXXI. *Λέων Ἀλαβανδεὺς ῥήτωρ. ἔγραψε Καρικῶν βιβλία δ', Λυκιακὰ ἐν βιβλίοις β', τέχνην, περὶ στάσεων, | τὸν ἱερὸν πόλεμον Φωκέων καὶ Βοιωτῶν |.*

CCCCLXXXII. *Λεωνᾶς σοφιστής, Ἴσαυρος τὸ γένος, εὐδοκιμῶν ἐν τῷ πλήθει τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὁμοτέχνων,*

---

1 verba *Πλάτωνος — ὥς τινες* ad alterum Byzantium, rhetorem videlicet, referenda esse vidit *Müller* 3 *βιβλίοις ζ'* om. **V** *Τευθρανικὸν vulg. Eud. Τευθραντικόν* **AB** *Τεθραντικόν* **B** *Τεθραυντικόν duo Par. Βησαίου* **AV** *Βησάλου vulg. Eud. Βηρισάδου* coni. *Bernhardy*, laudatus *Müllero* 4 *περὶ στάσεων* aperte ex alterius Leonis Alabandensis vita iteratum, cui etiam *Τευθρ., περ. Βησ., τὰ κατ. Ἀλ.* tribuenda perspexit *Gutschmid* nec minus ad Alexandri res gestas spectare Hesych. v. *Βαιᾶγις* (non ad Carica Alabandensis) *οὗτος* — exit om. *Eud.*, quae ex Philostr. Vit. I, 2 et Athen. XII p. 550 descripta esse dixi Mus. Rhen. l. c.

CCCCLXXXI *Eud.* p. 461. Cf. Müller l. c. 20 *ἔγραψε* — exit. in proximo Suidae articulo post *αὐτῶν* exhibet **V** 21 *ἐν βιβλ. β'* om. **V** 22 librum de sacro bello Byzantii esse vidit *Müller* · *Θηβαίων* pro *Βοιωτ.* **E**

CCCCLXXXII *Eud.* p. 462, quae recte om. *ὃς Πρόκλῳ* — exit. a Suida ex Marini vita Procl. c. 8 descripta. Cf. Mus. Rhen. l. c. Fortasse tota vita Suidana est 24 *δοκιμῶν* **V**

[ὃς Πρόκλῳ οὐ μόνον τῶν ἑαυτοῦ λόγων ἐκοινώνησεν, ἀλλὰ καὶ σύνοικον ἔχειν ἠξίου καὶ συνδιαιτᾶσθαι γυναικὶ καὶ τέκνοις παρεσκεύασεν, οἷα παῖδα γνήσιον καὶ τοῦτον γενόμενον. γνώριμον δὲ αὐτὸν ἐποίει καὶ τοῖς τὰς ἡνίας ἔχουσι τῆς Αἰγύπτου.]

CCCCLXXXIII. *Λιβάνιος* Ἀντιοχεὺς σοφιστής, ἐπὶ τῶν Ἰουλιανοῦ τοῦ βασιλέως χρόνων, καὶ μέχρι Θεοδοσίου τοῦ πρεσβύτου, Φασγανίου πατρός, μαθητὴς Διοφάντου. ἔγραψεν ἄπειρα, ἐν οἷς ἐγκώμιον εἰς Κωνστάντιον τὸν βασιλέα, ἕτερον εἰς Ἰουλιανόν, μελέτας ῥητορικὰς καὶ ἐπιστολάς. [οὗτος καὶ ἐπὶ τῶν χρόνων ἦν Βασιλείου τοῦ μεγάλου καὶ Γρηγορίου τοῦ θεολόγου. ‘ὁ δὲ Ἰουλιανὸς ὁ παραβάτης, καίπερ τοσούτοις ἐμβεβηκώς, τῆς τε περὶ λόγους ἥπτετο φιλοτιμίας καὶ τὸν τῆς Ἀντιοχείας σοφιστήν, ᾧ Λιβάνιος ὄνομα, διαφερόντως ἐθαύμασεν, τὰ μὲν ἴσως ἐπαινῶν, τὰ δὲ ὅπως λυποίη τὸν μέγαν σοφιστὴν Προαιρέσιον, προτιμῶν ἕτερον. Ἀκάκιος γοῦν τις αὐτῷ τῶν περὶ ῥητορικὴν δεινῶν καὶ ὁ ἐκ Φρυγίας Τουσκιανὸς ἀεὶ πρὸς ταῦτα ἐπεκάλουν καὶ διεμέμφοντο τὰς κρίσεις’.]

CCCCLXXXIV. *Λίνος* Χαλκιδεύς, Ἀπόλλωνος καὶ Τερψιχόρης, οἱ δὲ Ἀμφιμάρου καὶ Οὐρανίας, οἱ δὲ Ἑρμοῦ καὶ Οὐρανίας. λέγεται δὲ πρῶτος οὗτος ἀπὸ Φοινίκης γράμματα εἰς Ἕλληνας ἀγαγεῖν, γενέσθαι δὲ καὶ Ἡρακλέους διδάσκαλος γραμμάτων, καὶ τῆς λυρικῆς μούσης πρῶτος γενέσθαι ἡγεμών.

CCCCLXXXV. *Λίνος* ἕτερος, Θηβαῖος, νεώτερος.

CCCCLXXXVI. *Λογγῖνος* ὁ Κάσσιος, φιλόσοφος, διδά-

CCCCLXXXIII *Eud.* p. 462. Cf. Daub, Stud. p. 62 6 sic *vulg. Eud.* σοφιστὴς Ἀντιοχεὺς **AV**, quod cum *Kustero* editores ridicule praeferebant; verum vidit etiam *Daub* εἷς τῶν coni. *Daub* εἷς om. libri 7 ἐπὶ τῶν *vulg. Eud.* τῶν ἐπὶ **AVE** τοῦ παραβάτου *vulg.* τ. βασιλέως **ABV** *Eud.* πρεσβυτέρου *Eud.*, quod laudat *Bernhardy*; sed cf. v. Νικόλαος ῥήτωρ 8 Φασγ. — Διοφ. om. *Eud.* 9 εἰς Κωνστ. τ. β. ἐγκώμιον *vulg. Eud.* ἐγκώμιον εἰς Κ. **A** 10 καὶ add. **ABV** *Eud.* om. *vulg.* 11 οὗτος — exit. om. *Eud.*, quippe quae accesserint ex Eunap. I p. 68, 339 et 544 seq. Cf. Suid. s. Ἀκάκιος et quae dixi Mus. Rhen. l. c.

CCCCLXXXIV om. *Westerm. Eud.* p. 464. Cf. Suidas s. ἐμβαλόντα. Tractat Welcker, Kl. Schr. I p. 37 seq. (p. 44). Vita suspecta *Daubio* 22 Cf. v. Κάδμος Μιλ.

CCCCLXXXV *Eud.* l. c. 25 ἔστι δὲ καὶ ἕτερος *Eud.* pergens νεώτερος ποιητής

CCCCLXXXVI *Eud.* p. 466. Cf. Daub, Stud. p. 111 26 ὁ καὶ Κ. *Daub*

σκαλος Πορφυρίου τοῦ φιλοσόφου, πολυμαθὴς καὶ κριτικὸς γενόμενος. ἦν δὲ ἐπὶ Αὐρηλιανοῦ τοῦ Καίσαρος καὶ ἀνῃρέθη ὑπ' αὐτοῦ ὡς σύμπνους Ζηνοβίᾳ τῇ Ὀδηνάθου γυναικί. ἔγραψε περὶ τοῦ κατὰ Φειδίου, ἀπορήματα Ὁμηρικά, εἰ φιλόσοφος Ὅμηρος, προβλήματα Ὁμήρου καὶ λύσεις ἐν βιβλίοις β', τίνα παρὰ τὰς ἱστορίας οἱ γραμματικοὶ ὡς ἱστορικὰ ἐξηγοῦνται, περὶ τῶν παρ' Ὁμήρῳ πολλὰ σημαινουσῶν λέξεων δ', Ἀττικῶν λέξεων ἐκδόσεις β' (εἰσὶ δὲ κατὰ στοιχεῖον), λέξεις Ἀντιμάχου καὶ Ἡρακλέωνος καὶ ἄλλα πολλά.

CCCCLXXXVII. *Λολλιανὸς Ἐφέσιος σοφιστής, μαθητὴς Ἰσαίου τοῦ Ἀσσυρίου, γεγονὼς ἐπὶ Ἀδριανοῦ τοῦ Καίσαρος. ἔγραψε πολλά.*

CCCCLXXXVIII. *Λουκιανὸς Σαμοσατεύς, ὁ ἐπικληθεὶς Βλάσφημος ἢ Δύσφημος [ἢ ἄθεος εἰπεῖν μᾶλλον], ὅτι ἐν τοῖς διαλόγοις αὐτοῦ γελοῖα [εἶναι] καὶ τὰ περὶ τῶν θείων εἰρημένα παρατίθεται. γέγονε δὲ ἐπὶ τοῦ Καίσαρος Τραϊανοῦ καὶ ἐπέκεινα. ἦν δὲ οὗτος τὸ πρὶν δικηγόρος ἐν Ἀντιοχείᾳ τῆς Συρίας, δυσπραγήσας δ' ἐν τούτῳ ἐπὶ τὸ λογογραφεῖν ἐτράπη. καὶ γέγραπται αὐτῷ ἄπειρα. [τελευτῆσαι δὲ αὐτὸν λόγος ὑπὸ κυνῶν, ἐπεὶ κατὰ τῆς ἀληθείας ἐλύττησεν· εἰς γὰρ τὸν Περεγρίνου βίον καθάπτεται τοῦ χριστιανισμοῦ καὶ*

---

3 *Ὀδυμνάθου* **A** *Ὀγυμνάθου* **V** *Ὀδυνάτου* **Bas.** *Ὀδυμνάμου* **BEM Ald.** *Eud.* *Ὀδηνάθου* corr. *Ruhnkenius* 4 *κατὰ φυβίου* **ABVE** *καταφειδίου vulg. Eud. Μειδίου Langbaen.* ad Longin., quem laudat *Hemsterhus. λόγου* post *τοῦ* supplet *Portus, ὄντος Pearsonus περὶ τοῦ κατὰ φύσιν βίου Schmidt,* Did. p. 48 not. *περὶ τοῦ***, κατὰ Πορφυρίου Daub* 5 problemata non diversa fuisse a libro *ἀπορήματα* suspicatus est Lehrsius, Ar. p. 223 *ἐν βιβλίοις δ' Eud.* 8 lexicon inter *Suidae* fontes laudatum 9 *Κλέωνος Langbaen. κατὰ Ἡρακλ. Hemsterhus. πολλὰ* om. *Eud.*

CCCCLXXXVII *Eud.* p. 462 11 *Ἰσσαίου* **V** *γεγὼς* **BE**

CCCCLXXXVIII *Eud.* p. 462. Cf. Daub, Stud. p. 63 seq. 13 *ὁ ἐπικληθεὶς — γέγονε δὲ* om. *Eud.* 14 verba *ἢ ἄθεος εἰπεῖν μᾶλλον* post *δυσφ.* habet *vulg.* ab eodem addita, qui s. fin. verba adiunxit, om. **V** *Eud.* leguntur etiam in marg. **A**, ubi additur *οὐαὶ αὐτῷ, ὅτι ἀσπαστὸν τοῦτο ἡγήσατο καὶ πολὺ παρατρέπει τῆς εὐσεβείας* 15 *εἶναι* expunxi 16 *λέγεται δὲ γενέσθαι vulg. γέγονε* **AV** *γέγονε δὲ* **B** *Καίσαρος Τραϊανοῦ* — falsum esse docuit *Rohde*, Mus. Rhen. XXXIII p. 174 seq. 17 *δημηγόρος vulg. Eud. δικηγόρος* ex *Par. Kusterus* 18 *τῆς Συρίας* om. *Eud.* *δυσπραγήσας δ' ἐν τούτῳ* corruptum putat *Daub*, quod non probo 19 *τελευτῆσαι* — exit. om. *Eud.* verba futtilia add. Suidas vel lector 21 Appellat eum (c. 13) *ἀνεσκολοπισμένον σοφιστήν*, ubi

αὐτὸν βλασφημεῖ τὸν Χριστὸν ὁ παμμίαρος. διὸ καὶ τῆς λύττης ποινὰς ἀρκούσας ἐν τῷ παρόντι δέδωκεν, ἐν δὲ τῷ μέλλοντι κληρονόμος τοῦ αἰωνίου πυρὸς μετὰ τοῦ Σατανᾶ γενήσεται.]

CCCCLXXXIX. *Λούπερκος Βηρύτιος γραμματικός, γεγονὼς μικρῷ πρὸ τῶν Κλαυδίου τοῦ δευτέρου Καίσαρος χρόνων. ἔγραψε περὶ τοῦ ἄν γ', περὶ τοῦ ταώς, περὶ τῆς καρίδος, περὶ τοῦ παρὰ Πλάτωνι ἀλεκτρυόνος, κτίσιν τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ Ἀρσινοήτου, Ἀττικὰς λέξεις, τέχνην γραμματικήν, περὶ γενῶν ἀρρενικῶν καὶ θηλυκῶν καὶ οὐδετέρων βιβλία ιγ', ἐν οἷς πολλὰ κατευδοκιμεῖ Ἡρωδιανοῦ.*

CCCCXC. *Λυγκεὺς Σάμιος γραμματικός, Θεοφράστου γνώριμος, ἀδελφὸς Δούριδος τοῦ ἱστοριογράφου τοῦ καὶ τυραννήσαντος Σάμου, σύγχρονος [δὲ γέγονεν ὁ Λυγκεὺς] Μενάνδρου τοῦ κωμικοῦ. καὶ ἀντεπεδείξατο κωμῳδίας καὶ ἐνίκησε.*

CCCCXCI. *Λύκος ὁ καὶ Βουθήρας, Ῥηγῖνος ἱστορικός, πατὴρ Λυκόφρονος τοῦ τραγικοῦ, ἐπὶ τῶν διαδόχων γεγονὼς καὶ ἐπιβουλευθεὶς ὑπὸ Δημητρίου τοῦ Φαληρέως. οὗτος ἔγραψεν ἱστορίαν Λιβύης καὶ περὶ Σικελίας.*

CCCCXCII. *Λυκοῦργος Λυκόφρονος Ἀθηναῖος, τὸ γένος Ἐτεοβουτάδης, ⟨εἷς⟩ τῶν μετὰ Δημοσθένους ἐγκριθέντων*

---

etiam scholiasta Luciano maledicit, cui fortasse verba debentur. Cf. Nietzsche, Mus. Rhen. XXIV p. 212 seq. et quae dixi ib. XXXV p. 217 seq.

CCCCLXXXIX *Eud.* p. 465. Cf. Müller III p. 662; Daub, Stud. p. 112 7 *περὶ τοῦ ἄν* suspectum *Kustero* *περὶ τοῦ Ἀντιφῶντος ἐν τῷ περὶ ταῶν* vel *περὶ τοῦ Ἀντιφῶντος ταῶν* *Toupius* coll. Harpocrat. v. *Πυριλάμπης* 8 *παρὰ* om. **V** *κτῆσιν τοῦ* **ABVE** *vulg.* *κτῆσιν τῶν* *Eud.* 9 *Ἀττικαὶ λέξεις* inter *Suidae* fontes laudatae 10 *ἀρσενικῶν* *vulg. Eud.* *ἀρρενικῶν* **AV** *καὶ* ante *θηλ.* add. **AV** om. rel.

CCCCXC *Eud.* p. 465. Tractat Müller II p. 466. Cf. Athen. VIII p. 337, unde vitam fluxisse putavit *Kusterus* 13 *Θούριδος vulg.* *Eud.* *Δούριδος Par. Kusteri.* Cf. *Δοῦρις* 14 *δὲ γέγονεν ὁ Λυγκ.* rectius om. *Eud.* 15 ⟨*ῷ*⟩ *καὶ ἀντ.* *Daub* nescio an melius

CCCCXCI *Eud.* p. 467. Cf. v. *Λυκόφρων.* De eo v. Müller II p. 370 17 *Βουθύρας* et infra *Λυκοφάνους Eud.* 19 *τοῦ Φαλ.* **AV** *Eud.* *τοῦ* om. *vulg.*

CCCCXCII *Eud.* p. 462. Cf. Kiessling, Lyc. fr. p. 14 seq., Blass, Att. Bereds. III p. 72 seq. 21 *Ἀθηναῖος ῥήτωρ. ἔγραψε λογους πολλούς, ἐν οἷς οἱ σωζόμενοι γνήσιοι Eud.* reliquis omissis 22 *εἷς* addidi coll. *Λυσίας* al. *ἐγκριθ.* **A** *ἐκκριθέντων* **V** *κριθέντων vulg.*

ῥητόρων. ἀνέγκλητος δὲ βιοὺς τελευτᾷ νόσῳ, υἱοὺς καταλιπών, ὑπὲρ ὧν συκοφαντηθέντων Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ ἀπὸ τῆς φυγῆς εἰπὼν ἐξεῖλεν αὐτούς. λόγοι δὲ αὐτοῦ εἰσι γνήσιοι οἱ σωζόμενοι κατὰ Ἀριστογείτονος, κατὰ Αὐτολύκου, κατὰ Λεωκράτους, κατὰ Λυκόφρονος β', κατὰ Λυσικλέους, κατὰ Μενεσαίχμου, κατὰ Δημάδου, ἀπολογία πρὸς τὸν αὐτόν, ὑπὲρ τῶν εὐθυνῶν, πρὸς Ἰσχυρίαν, πρὸς τὰς μαντείας, περὶ τῆς διοικήσεως, περὶ τῆς ἱερείας, περὶ τῆς ἱερωσύνης, ἐπιστολαὶ καὶ ἄλλα τινά.

CCCCXCIII. Λυκοῦργος Σπαρτιάτης νομοθέτης, ὃς γέγονε τῶν Τρωικῶν μετὰ ἔτη ν'. ἦν δὲ θεῖος πρὸς πατρὸς Χαριλάου τοῦ βασιλεύσαντος Σπάρτης, Εὐνόμου ἀδελφός, καὶ ἐκράτησε τῶν Σπαρτιατῶν ἔτη μβ', ὅτε καὶ τοὺς νόμους ἔθετο, ἐπιτροπεύων τὸν ἀδελφιδοῦν. καὶ αὐτὸς δὲ ἐβασίλευσεν ἔτη ιη', μεθ' ὃν Νίκανδρος ἔτη λη'. ἔγραψε νόμους.

CCCCXCIV. Λυκόφρων Χαλκιδεὺς ἀπὸ Εὐβοίας, υἱὸς Σωκλέους, θέσει δὲ Λύκου τοῦ Ῥηγίνου, γραμματικὸς καὶ ποιητὴς τραγῳδιῶν· ἔστι γοῦν εἷς τῶν ἑπτά, οἵτινες Πλειὰς

---

5 Λυσικλέους corr. *Meursius* rec. *Westerm.* Πασικλέους *vulg.* 6 Μενεσαίχμου corr. *Meursius* rec. *Westerm.* Μεναίχμου *vulg.* Μενέχμου **M Ald.** *Eud.* post αὐτόν interpunxi cum *Pinzgero*; ed. Lyc. p. 32 et *Westerm.* 8 ἱερείας **A** ἱερατείας *vulg. Eud.* περὶ τῆς ἱερωσύνης oratio eadem esse atque περὶ τ. ἱερείας videtur *Nissenio*, de Lyc. vit. p. 74

CCCCXCIII om. *Westerm.* Cf. schol. Platon. VI p. 359 Herm. Λυκ. Σπαρτιάτης ἢ Λακεδαιμόνιος γέγονε τῶν Τρωικῶν μετὰ ἔτη νθ' (sic scripsit Herm.; νθ' vel μθ' libri). ἦν δὲ κατὰ Σιμωνίδην Πρυτάνιδος μὲν υἱός, Εὐνόμου δὲ ἀδελφός, καὶ θεῖος τοῦ Εὐνόμου υἱοῦ, Χαριλάου τοῦ βασιλεύσαντος τῆς Σπάρτης, ἧς ἦρξε καὶ Λυκοῦργος ἔτη ιη', ὅτε καὶ τοὺς νόμους ἔγραψεν, ἐπιτροπεύων τὸν ἀδελφιδοῦν. κατὰ δὲ τοὺς πλείστους Προκλέους μὲν τοῦ Ἀριστοδήμου Σόος, οὗ Εὐρυπῶν, οὗ Πρύτανις, οὗ Εὔνομος, οὗ Πολυδέκτης ἐκ προτέρας γυναικός, ἐκ δὲ Διωνάσσης ὑστέρας Λυκοῦργος, ὃν καὶ τοὺς νόμους ἐκ Κρήτης φασὶ μετενεγκεῖν εἰς Λακεδαίμονα 11 ν' **A** quod revocavit *Kusterus*, η' **V** ὀκτώ *vulg.* νθ' schol. *Platon.* Cf. Müller, Dor. I p. 131 seq. νθ' cum schol. *Platon.* recte se habere et antea τῶν Τρωικῶν pro Ὁμήρου mutatum esse vidit *Gutschmid* 12 filius Eunomi secundum alios, sed cf. Euseb. chron. I p. 223 14 καὶ αὐτὸς δὲ olim ad Charilai, non Lycurgi, regnum spectasse vidit *Gutschmid*, quamquam et schol. Platon. erraverit; itaque 60 annos Charilai apud Apollod. effici. An ὃς αὐτὸς ἐβ. corrigendum?

CCCCXCIV Cf. v. Λύκος. Tractant Welcker, Gr. Trag. p. 1256. Nauck, fr. trag. p. 636 17 Σωκλέους ex *Par.* *Kusterus* coll. Tzetza, Chil. VIII, 204. Σοκλέους **Ald.** *vulg.* Ἀρικλέους **Bas.** 18 de Pleiade

ὠνομάσθησαν. εἰσὶ δὲ αἱ τραγῳδίαι αὐτοῦ Αἴολος, Ἀνδρομέδα, Ἀλήτης, Αἰολίδης, Ἐλεφήνωρ, Ἡρακλῆς, Ἱκέται, Ἱππόλυτος, Κασσανδρεῖς, Λάϊος, Μαραθώνιοι, Ναύπλιος, Οἰδίπους α΄ β΄, Ὀρφανός, Πενθεύς, Πελοπίδαι, Σύμμαχοι, Τηλέγονος, Χρύσιππος. διασκευὴ δ' ἐστὶν ἐκ τούτων ὁ Ναύπλιος. ἔγραψε καὶ τὴν καλουμένην Ἀλεξάνδραν, τὸ σκοτεινὸν ποίημα.

CCCCXCV. Λυσίας Κεφάλου Συρακούσιος ῥήτωρ, μαθητὴς Τισίου καὶ Νικίου, εἷς τῶν μετὰ Δημοσθένους δέκα ῥητόρων. ἐτέχθη δ' ἐν Ἀθήναις, μετοικήσαντος τοῦ Κεφάλου ἐκεῖσε, γεγονὼς δὲ ἐτῶν ιε΄ εἰς Θουρίους ᾤχετο σὺν ἀδελφοῖς δύο, κοινωνήσων τῆς ἀποικίας. εἶτα ἐκπεσὼν ἐκεῖθεν ἐπ' ἀττικισμῷ ἐπανῆλθεν εἰς Ἀθήνας, ἄγων ἔτος μζ΄. λόγοι δὲ αὐτοῦ λέγονται εἶναι γνήσιοι ὑπὲρ τοὺς τ΄, καὶ ἕτεροι πρὸς τούτοις ἀμφιδοξούμενοι. τῷ δὲ καθαρῷ τῆς φράσεως οὐδένα ἔσχε μιμητὴν πλὴν Ἰσοκράτους. ἔγραψε δὲ καὶ τέχνας ῥητορικὰς καὶ δημηγορίας, ἐγκώμιά τε καὶ ἐπιταφίους, καὶ ἐπιστολὰς ζ΄, μίαν μὲν πραγματικήν, τὰς δὲ λοιπὰς ἐρωτικάς, ὧν αἱ ε΄ πρὸς μειράκια.

CCCCXCVI. Λύσιππος. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι Βάκχαι, ὡς Ἀθήναιος λέγει ἐν γ΄ Δειπνοσοφιστῶν καὶ ἐν τῷ η΄. καὶ ἕτερα αὐτοῦ δράματα, Θυρσοκόμος....

CCCCXCVII. Μάγνης Ἰκαρίου, πόλεως Ἀττικῆς, ἢ Ἀθηναῖος, κωμικός. ἐπιβάλλει δὲ Ἐπιχάρμῳ νέος πρεσβύτῃ.

---

cf. Ἀλέξανδρος Αἰτωλός, Σωσίθεος, Σωσικλῆς, Φιλίσκος al. 2 Αἰολίδης et infra Ὀρφανός suspecta *Bernhardyo* 3 Κασσανδρεῖς **A** Κασσανδρίς *vulg.* Λάιος om. **V** 6 Ἀλεξάνδρειαν **V**

CCCCXCV *Eud.* p. 463. Cf. Daub, Stud. p. 31 seq. 8 Νικίου fortasse per dittographiam ex Τισίου ortum; cf. Blass, Att. Bereds. I p. 338 9 ἐτέχθη — μζ΄ om. *Eud.* 11 κοιν. — ἀποικίας om. **V** 13 σ΄ ex *Pseudo-Plutarcho* (p. 242, 41 Westerm.) *Kusterus*; cf. Daub p. 32 πρὸς τούτους *Eud.* 18 ὧν — exit. om. *Eud.*

CCCCXCVI *Eud.* p. 464. Tractat Meineke I p. 215. De vita cf. Daub, de Suid. p. 484 et Stud. p. 140 19 Λύσιππος τραγικός *Eud.*, cuius de errore, qui et alios obtinet, cf. Meineke l. c., Pulch, de Viol. p. 86 20 cf. Athen. III p. 124 et VIII p. 344. Ceterum ὡς Ἀθήναιος — η΄ et Θυρσοκόμος om. *Eud.* 21 De Θυρσοκόμος nil constare adnotarunt viri docti, itaque forte expungendum videtur; ὡς Θυρσοκ. *Kusterus*, ὡς om. **ABVE** edd. ante *Kust.* Fortasse autem in toto articulo duorum poëtarum, tragici et comici, vitae confusae sunt, id quod fugit *Meinekium*

CCCCXCVII *Eud.* p. 498. Cf. Meineke I p. 29 seq. 22 Ἀττικῆς corr. *Meineke* coll. v. Θέσπις, Ἀττικός *vulg.* Ἀττ. om. *Eud.* 23 Cf. Suidas s. ἐπέβαλε

ἐδίδαξε κωμῳδίας θ', νίκας δὲ εἷλε β'· [οὗτος ἀρχαίας κωμῳδίας ποιητής, 'ὃς πλεῖστα χορῶν τῶν ἀντιπάλων νίκης ἔστησε τρόπαια, πάσας δ' ὑμῖν φωνὰς ἱεὶς καὶ ψάλλων καὶ πτερυγίζων καὶ λυδίζων καὶ ψηνίζων καὶ βαπτόμενος βατραχείοις οὐκ ἐξήρκεσεν, ἀλλὰ τελευτῶν ἐπὶ γήρως, οὐ γὰρ ἐφ' ἥβης, ἐξεβλήθη πρεσβύτης ὤν, ὅτι τοῦ σκώπτειν ἀπελείφθη'. ψάλλων δὲ τοὺς Βαρβιτιστάς· δρᾶμα δέ ἐστι τοῦ Μάγνητος, ἡ δὲ βάρβιτος εἶδος ὀργάνου μουσικοῦ. πτερυγίζων δὲ ὅτι καὶ Ὄρνιθας ἐποίησε δρᾶμα.] ἔγραψε δὲ καὶ Λυδοὺς καὶ Ψῆνας καὶ Βατράχους. [ἔστι δὲ χρώματος εἶδος τὸ βατράχειον· ἀπὸ τούτου καὶ βατραχὶς ἱμάτιον. ἐχρίοντο δὲ τῷ βατραχείῳ τὰ πρόσωπα, πρὶν ἐπινοηθῆναι τὰ προσωπεῖα.]

CCCCXCVIII. Μαῖωρ Ἀράβιος σοφιστής. ἔγραψε περὶ στάσεων βιβλία ιγ'. συνεχρόνισε δὲ Ἀψίνῃ καὶ Νικαγόρᾳ ἐπὶ Φιλίππου τοῦ Καίσαρος καὶ ἐπάνω.

CCCCXCIX. Μάλχος Βυζάντιος σοφιστής. ἔγραψεν ἱστορίαν ἀπὸ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου καὶ ἕως Ἀναστασίου, ἐν ᾗ τὰ κατὰ Ζήνωνα καὶ Βασιλίσκον καὶ τὸν ἐμπρησμὸν τῆς δημοσίας βιβλιοθήκης καὶ τῶν ἀγαλμάτων τοῦ Αὐγουσταίου καὶ ἄλλα τινὰ διεξέρχεται, μάλα σεμνῶς καὶ τραγῳδίας δίκην ἀποθρηνῶν αὐτά.

D. Μάναιχμος Ἀλωπεκοννήσιος, κατὰ δέ τινας Προι-

1 *ἀρχαίας κωμῳδίας ποιητής* ante *ἐδιδ.* *Eud.*, quod in Suidae exemplaribus perperam infra legitur *οὗτος — δρᾶμα* om. *Eud.*, inseruisse Suidam ex schol. Ar. Equ. 518 dixi Mus. Rhen. l. c. 9 Cf. Suidas s. *Λυδοί* et *πτερυγίζων* 10 *βατράχειον* **A** *βατράχιον* *vulg.* post *βατράχους* pergit *Eud.* *ποικίλας δ' ἐμιμεῖτο φωνὰς οὗτος* (quod om. *Suidas*); cf. Unters. p. 43. *ὁμοίως καὶ γαλεομυομαχίαν* (quae rursus om. *Suidas*). Et hanc comoediam a Magnetis ingenio alienam esse docuit Meineke I p. 35, ad Theodori Prodromi (medio saec. XII viventis) temere rettulit Daub, de Viol. p. 8 *ἔστι δὲ* — exit. Hesychio dare dubitavi; eidem certe schol. Ar. debentur

CCCCXCVIII *Eud.* p. 495. Cf. v. *Ἀψίνης Γαδαρεύς*. De eo v. Müller III p. 662; Daub, Stud. p. 65 13 *Ἀρράβιος* **BV** 14 *στάσεως* **V** sequens *δὲ* om. *Eud.*

CCCCXCIX *Eud.* p. 496. Tractant Müller IV p. 111; Daub, Stud. p. 66 16 *Βυζαντιακά* in septem libris laudat Phot. cod. 78, de quibus v. Daub l. c. 17 *καὶ* om. *Eud.*; de eo cf. Daub, Stud. p. 25 18 *ἐν ᾗ* — exit. lectoris alicuius manu addita videntur 19 *δημοσίας* om. **E**

D *Eud.* p. 494 22 *Μάναιχμος* **ABE Ald.** *Eud.* *Μάνεχμος* rel., *Μέναιχμος* corr. *Müller*, Script. Alex. p. 145 *κατὰ δὲ* — *Προικ.*

κοννήσιος, φιλόσοφος Πλατωνικός. ἔγραψε φιλόσοφα καὶ εἰς τὴν Πλάτωνος· πολιτείαν βιβλία γ'.

DI. Μάναιχμος Σικυώνιος, υἱὸς Ἀλκιβίου ἢ Ἀλκιβιάδου, ἱστορικός. γέγονε δὲ ἐπὶ τῶν διαδόχων. ἔγραψεν ἱστορίαν τὴν κατὰ τὸν Μακεδόνα Ἀλέξανδρον.

DII. Μάνεθως Μένδητος τῆς Αἰγύπτου, ἀρχιερεύς. ἔγραψε περὶ κατασκευῆς κυφίων.

DIII. Μάνεθως Διοσπόλεως τῆς Αἰγύπτου ἢ Σεβεννύτης. φυσιολογικά, ἀποτελεσματικὰ δι' ἐπῶν καὶ ἄλλα τινὰ ἀστρονομούμενα.

DIV. Μάξιμος Τύριος φιλόσοφος, διέτριψε δὲ ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Κομόδου. περὶ Ὁμήρου, καὶ τίς ἡ παρ' αὐτῷ ἀρχαία φιλοσοφία, εἰ καλῶς Σωκράτης οὐκ ἀπελογήσατο, καὶ ἄλλα τινὰ φιλόσοφα ζητήματα.

DV. Μάξιμος Ἠπειρώτης ἢ Βυζάντιος φιλόσοφος, διδάσκαλος Ἰουλιανοῦ Καίσαρος τοῦ παραβάτου. ἔγραψε περὶ

---

om. *Eud.* 2 τὴν — πολιτείαν recepi ex *Eud.* τὰς — πολιτείας *Suid.*, cf. v. Ὀνόσανδρος

DI *Eud.* p. 493. Cf. Müller, Script. Al. p. 145 3 Μάνεχμος pars libr. Μέναιχμος corr. *Müller* 5 τῶν maluit *Gaisford* al. τὴν libri *Suid. Eud.*

DII om. *Westerm.* Tractat Müller II p. 511 6 Μάνεθως **ABV** Μάναιθως rel. Μένδητος scripsi monitus a *Gutschmidio* (coll. v. Μαν. Διοσπόλεως) Μένδης *vulg.* Μενδύτης coni. *Holstenius* ad Steph. v. Μένδης, Μενδίτης vel Μενδήσιος *Kusterus*. *Gaisfordi* interpunctionem τῆς Αἰγύπτου ἀρχ. sustulit *Bernhardy*, qui utrumque Manethonem ex uno factum esse suspicatus est, quod improbavit *Gutschmid*; alterum summum Aegypti sacerdotem fuisse constat ἀρχιερεύς libr. *Par.* ἱερεύς **V** in marg. *vulg.*

DIII Cf. Müller l. c.; Syncell. p. 23, 9, quo loco auctor libri τῆς Σώθεος se laudat γένει Σεβεννύτης ὑπάρχων Ἡλιουπολίτης; ἢ Διοπολίτης pro Ἡλ. corr. *Gutschmid*

DIV *Eud.* p. 494 11 δὲ om. *Eud.*, quae post Κομόδου pergit ἔγραψε πολλοὺς φιλοσόφους λόγους, ὧν πρῶτος, τίς ὁ θεὸς κατὰ Πλάτωνα de quibus cf. Unters. p. 41, Daub, de Viol. p. 6 Μαξ. Τυρ. λόγος περὶ τοῦ τίς ὁ θεὸς κατὰ Πλάτωνα in catalogo librorum Graecorum Veronensi, quem inspexit Studemund, inveniri monuit *Pulch*, de Viol. p. 86. Quod opusculum pluriens editum hodie extare notum est. Ceterum ante ἐπὶ Κομόδου excidisse μέχρις vel tale quid visum est *Bernhardyo* ἔγραψε περὶ *vulg.* ἔγραψε om. **ABVE**

DV *Eud.* l. c., quae ad verbum cum Suida consentit 15 Ἐφέσιος pro Ἠπειρώτης *Socrates*, Hist. eccl. III, 1, qui Iuliani praeceptorem a Byzantio distinguit

ἀλύτων ἀντιθέσεων, περὶ καταρχῶν, περὶ ἀριθμῶν, ὑπόμνημα εἰς Ἀριστοτέλην καὶ ἄλλα τινὰ πρὸς τὸν αὐτὸν Ἰουλιανόν.

DVI. *Μαριανὸς Μάρσου δικηγόρου, τῶν ὑπάρχων Ῥώμης (Ῥωμαῖος γὰρ τὸ ἀρχαῖον, μετοικήσαντος δὲ τοῦ πατρὸς Ἐλευθερόπολιν, μίαν τῶν τῆς πρώτης Παλαιστίνης), ἀπὸ ὑπάτων καὶ ὑπάρχων καὶ πατρίκιος γεγονώς, τὸ ἐπιφανέστερον, κατὰ τὸν βασιλέα Ἀναστάσιον. ἔγραψε βιβλία τοσαῦτα· μετάφρασιν Θεοκρίτου ἐν ἰάμβοις ͵γρν', μετάφρασιν Ἀπολλωνίου τῶν Ἀργοναυτικῶν ἐν ἰάμβοις ͵εχη', μετάφρασιν Καλλιμάχου Ἑκάλης, ὕμνων καὶ τῶν Αἰτίων καὶ τῶν ἐπιγραμμάτων ἐν ἰάμβοις ͵ϛωι', μετάφρασιν Ἀράτου ἐν ἰάμβοις ͵αρμ', μετάφρασιν Νικάνδρου τῶν Θηριακῶν ἐν ἰάμβοις ͵ατο' καὶ ἄλλας πολλὰς μεταφράσεις.*

DVII. *Μαρῖνος Νεαπολίτης φιλόσοφος καὶ ῥήτωρ, μαθητὴς Πρόκλου τοῦ φιλοσόφου καὶ διάδοχος. ἔγραψε βίον Πρόκλου τοῦ αὐτοῦ διδασκάλου καὶ φιλοσόφων ζητήματα καὶ ἄλλα τινὰ καταλογάδην καὶ ἐπικῶς.*

DVIII. *Μάρκελλος Περγαμηνὸς ῥήτωρ. ἔγραψε βιβλίον Ἀδριανὸς ἢ περὶ βασιλείας.*

DIX. *Μάρκελλος Σιδήτης ἰατρός, ἐπὶ Μάρκου Ἀντωνίνου. οὗτος ἔγραψε δι' ἐπῶν ἡρωικῶν βιβλία ἰατρικὰ μβ', ἐν οἷς καὶ περὶ λυκανθρώπου.*

DX. *Μάρκος ὁ καὶ Ἀντωνῖνος, βασιλεὺς Ῥωμαίων, ὁ ἐπαινετὸς κατὰ πάντα φιλόσοφος, ἀκροατὴς μὲν καὶ ἄλλων πολλῶν γενόμενος, ὕστερον δὲ διήκουσε Σέξτου ἐκ Βοιωτίας*

---

1 *ἀντισθέντων* **V**

DVI *Μαρῖνος* est *Euagrio*, Hist. eccl. III, 42 4 *Ῥωμαῖος μὲν τὸ* **V** 5 *ἀπὸ ὑπάτων* om. edd. vett. 6 *γεγονὼς τῶν ἐπιφανεστάτων Gutschmid* 8 *μετάφρασις* **A** 9 *͵εχκ'* **V** 10 *τῶν* ante *Αἰτίων* om. **A** idem ante *ἐπιγραμμάτων* om. **V**

DVII *Eud.* p. 495 16 Sic scripsi, cum quod libri praebent *καὶ καταλογάδην καὶ ἐπικῶς καὶ ἄλλα τινὰ φιλοσόφων ζητήματα* sententia privatum esse pateat, *φιλοσ. ζητ. καὶ ἄλλα τινὰ καὶ καταλογάδην καὶ ἐπικῶς* corr. *Fabricius* in Proleg. ad Marini Proclum, probante *Kustero* 15 Hic adscripsit Suidas excerpta ex *Damasc.* Phot. p. 338

DVIII *Eud.* p. 496 18 *βιβλία* **BVE** 19 *Ἀδριανός vulg. Eud.*, quod recepi, *Ἀδριανὸν* **ABV** 22 *ἐν οἷς* seq. susp. *Daubio*

DIX *Eud.* p. 493 20 *Σιδίτης vulg. Eud. Σιδήτης* **AV** 22 *λυκάνου* omnes libri et *Eud.* (*λυκάνου* **A**) compendio male intellecto, corr. post *Lambecium Kusterus*. Ceterum de tertio Marcello, qui *Αἰθιοπικά* scripsit, cf. Müller IV p. 443; Rohde, Gr. Roman p. 217 not. 1

DX om. *Westerm.* 25 *καὶ Σέξτου* deter. libri *καὶ* om. **AV**

φιλοσόφου, ἐπ' αὐτῆς Ῥώμης θαμίζων αὐτῷ καὶ φοιτῶν ἐπὶ θύρας. [ὃν καὶ Λούκιός τις ῥήτωρ, γνώριμος Ἡρώδου τοῦ Ἀθηναίου ῥήτορος, ἤρετο προϊόντα ποῖ βαδίζοι καὶ ἐφ' ὅ τι. καὶ ὁ Μάρκος 'καλόν' ἔφη 'καὶ γηράσκοντι τὸ μανθάνειν. εἶμι δὴ πρὸς Σέξτον τὸν φιλόσοφον, μαθησόμενος ἃ οὔπω οἶδα'. καὶ ὁ Λούκιος ἐξάρας τὴν χεῖρα ἐς τὸν οὐρανόν 'ὦ ἥλιε' ἔφη 'ὁ Ῥωμαίων βασιλεὺς γηράσκων ἤδη δέλτον ἐξαψάμενος ἐς διδασκάλου φοιτᾷ. ὁ δὲ ἐμὸς βασιλεὺς Ἀλέξανδρος β' καὶ λ' ἐτῶν ἀπέθανεν'.] οὗτος ἔγραψε τοῦ ἰδίου βίου ἀγωγὴν ἐν βιβλίοις ιβ'.

DXI. *Μαρσύας Περιάνδρου Πελλαῖος ἱστορικός.* | *οὗτος δὲ ἦν πρότερον γραμματοδιδάσκαλος* |, *καὶ ἀδελφὸς Ἀντιγόνου τοῦ μετὰ ταῦτα βασιλεύσαντος, σύντροφος δὲ Ἀλεξάνδρου τοῦ βασιλέως. ἔγραψε Μακεδονικὰ ἐν βιβλίοις ι' (ἤρξατο δὲ ἀπὸ τοῦ πρώτου βασιλεύσαντος Μακεδόνων ⟨κατιὼν⟩ μέχρι τῆς Ἀλεξάνδρου τοῦ Φιλίππου ἐπὶ τὴν Συρίαν ἐφόδου ⟨τῆς⟩ μετὰ τὴν Ἀλεξανδρείας κτίσιν),* | *Ἀττικὰ ἐν βιβλίοις ιβ'* |, *καὶ αὐτοῦ Ἀλεξάνδρου ἀγωγήν.*

DXII. *Μαρσύας Κριτοφήμου Φιλιππεύς, ἱστορικός, ὁ νεώτερος.*

DXIII. [*Μαρσύας Μάρσου Ταβηνός, ἱστορικός.*] *ἔγραψεν*

---

delevit *Bernhardy* *Σέκστον* **V**   2 *ὃν — ἀπέθανεν* inseruisse *Suidam* ex Philostr. Vit. II, 1, 9 dixi Mus. Rhen. XXXV p. 193   *Λούκιος* ex *Par. Kusterus,* idem praebet *Philostr.* *Λύκιος* antea legebatur 3 *προσιόντα* **A**   7 *ὁρωμένων* pro *ὁ Ῥωμαίων* **A**   *δέλτον* ex **AV** et *Philostr.* revocavit *Kusterus,* *δέλτον* rel. *ἐφαψάμενος* libri *Suid.* *ἐξαψ.* ex *Philostr. Kusterus*   10 *ἀγωγὴν* **AV** *διαγωγὴν* *vulg.*

DXI—DXIII *Eud.* p. 492. Cf. Ritschl, Op. I p. 450 seq.; Müller, Script. Al. p. 40   11 *οὗτος — γραμμ.* ad minorem Marsyam spectare vidit *Gutschmid*   13 *Ἀλ. τοῦ Μακεδ. βασ. Eud.*   15 *καὶ μέχρι* libri *προῆλθε* vel tale quid ante *μέχρι* excidisse visum est *Geiero*, melius *κατιὼν* pro *καὶ* corr. *Gutschmid*   17 *τῆς* inseruit *Ritschl,* om. libri *Ἀττικά — ιβ'* non maiori Marsyae sed minori tribuenda sic iuncta *Ἀττικὴν ἀρχαιολογίαν ἐν βιβ. ιβ'* iudicat *Bernhardy,* minori tribuenda, sed *Ἄτακτα* corrigendum (quod opus non diversum esset ab *Ἀρχαιολ.*) coni. *Müller* p. 41 coll. Athen. XI p. 477 et 479 et Hesych. v. *σκότος* (ubi *Μαρσύας ἐν τῇ ια'* laudatur), quod probavit *Gutschmid*, cum librorum numerum cum *ἀρχαιολ.* libris congruere pateat; *αὐτοῦ τοῦ* pars codd.

DXII 19 *εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλοι δύο ἱστορικοί, ὁ μὲν* seq. *Eud.* ὁ susp. *Daubio*

DXIII 21 *Μαρσύας — ἱστορικός* utpote glossam marginalem expunxit *Ritschl*, quem secuti sunt *Westerm. Müller,* itaque *ἀρχαιολογίαν* Philippensis esse manifestum. Ceterum cf. v. *Ἀγάθων*

ἀρχαιολογίαν ἐν βιβλίοις ιβ', μυθικὰ ἐν βιβλίοις ζ' καὶ ἕτερά τινα περὶ τῆς ἰδίας πατρίδος.

DXIV. *Μελανιππίδης Κρίτωνος, γεγονὼς κατὰ τὴν ξε' ὀλυμπιάδα, Μήλιος. ἔγραψε δὲ διθυράμβων βιβλία πλεῖστα καὶ ποιήματα ἐπικὰ καὶ ἐπιγράμματα καὶ ἐλέγους καὶ ἄλλα πλεῖστα.*

DXV. *Μελανιππίδης θυγατριδοῦς τοῦ πρεσβυτέρου, παῖς δὲ Κρίτωνος λυρικοῦ καὶ αὐτοῦ, ὃς ἐν τῇ τῶν διθυράμβων μελοποιίᾳ ἐκαινοτόμησε πλεῖστα, καὶ διατρίψας παρὰ Περδίκκᾳ τῷ βασιλεῖ ἐκεῖ τὸν βίον κατέστρεψεν. ἔγραψε καὶ αὐτὸς ᾄσματα λυρικὰ καὶ διθυράμβους.*

DXVI. *Μελέαγρος* [*ὄνομα κύριον.*] ... *οὗτος ὁ Μελέαγρος Φοῖνιξ ἦν τῶν ἀπὸ Παλαιστίνου πόλεων. ἐποίησεν δὲ τὸν θαυμάσιον τουτονὶ τῶν ἐπιγραμμάτων στέφανον. συνέταξεν δὲ αὐτὸς κατὰ στοιχεῖον.*

DXVII. *Μελήσερμος Ἀθηναῖος σοφιστής. ἔγραψεν ἐπιστολῶν ἑταιρικῶν βιβλία ιδ', καὶ ἀγροικικῶν ἕν, μαγειρικῶν ἐπιστολῶν ἕν, στρατηγικῶν βιβλίον ἕν, συμποσιακῶν βιβλίον ἕν.*

DXVIII. *Μέλητος Λαΐου Ἀθηναῖος ῥήτωρ. οὗτος ἐγρά-*

---

1 *ιη'* **V** 2 *καὶ — πατρίδος* non diversa esse a *Μακεδονικοῖς* eiusdem auctoris perspexit *Gutschmid*

DXIV *Eud.* p. 498 4 *πε'* coni. *Reinesius,* sed cf. quae argute disputavit Rohde, Mus. Rhen. XXXIII p. 213 seq. qui priorem poetam a grammaticis fictum esse certis conclusit argumentis coll. potissimum v. *Διαγόρας Μήλιος* et Plutarch. mus. 30 *δὲ* om. *Eud.* more solito 5 *ἐλεγεῖα vulg. Eud. ἐλέγους* **ABV**

DXV *Eud.* l. c. 7 *πρεσβυτέρου* probabiliter coni. *Bernhardy,* rec. *Westerm. πρεσβύτου vulg. τούτου* pro *πρεσβ. Eud.* 9 *καὶ διατρίψας — κατέστρεψεν* om. *Eud.*

DXVI accessit ex cod. Anthol. Pal. De hoc insigni articulo, cuius nusquam alibi vestigia extant, cf. Finsler, Krit. Unts. z. Anth. p. 152. Cf. praeterea Jacobs VI p. LXV *Μελεάγρου ποιητοῦ Παλαιστίνου στέφανος διαφόρων ἐπιγραμμάτων* 14 *τὸν* ante *τῶν* add. *Apog. Par. τῶν Pal.* 15 in Palatino libro sequitur additamentum, de quo dixi Prolegom. II § 2

DXVII *Eud.* p. 496. Cf. Rohde, Gr. Roman p. 343 not., Daub, Stud. p. 67 17 *ἀγρ. βιβλίον ἕν Daub στρατηγικῶν β. ἕν*, quamquam accessit ex **AV**, suspectum mihi videtur, om. *vulg. Eud.*, *παρασιτικῶν* probabiliter coni. *Rohde*

DXVIII *Eud.* p. 496. Cf. Nauck, fr. trag. p. 606 20 *Λαΐου* ex schol. Platon. (VI p. 226 Herm.) corr. *Clinton* p. 59 Kr. *Λάρου* libri *Suid.* et *Eud*

ψατο Σωκράτην μετὰ Ἀνύτου. πεποίηνται δὲ αὐτῷ καὶ τραγῳδίαι. κατελιθώθη δὲ ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων.

DXIX. Μέλισσος [ὄνομα κύριον] [καὶ] ⟨οὗτος⟩ ἦν ἐπὶ τῶν Ζήνωνος τοῦ Ἐλεάτου καὶ Εμπεδοκλέους χρόνων ⟨καὶ⟩ [οὗτος] ἔγραψε περὶ τοῦ ὄντος. καὶ ἀντεπολιτεύσατο δὲ Περικλεῖ, καὶ ὑπὲρ Σαμίων στρατηγήσας ἐναυμάχησε πρὸς Σοφοκλῆν τὸν τραγικὸν ὀλυμπιάδι πδ'.

DXX. [Μένανδρος Ἀθηναῖος κωμικὸς ἀρχαῖος.]

καὶ Μένανδρος ἕτερος, Ἀθηναῖος, ὁ Διοπείθους καὶ Ἡγεστράτης, περὶ οὗ πολὺς παρὰ πᾶσιν ὁ λόγος, κωμικὸς τῆς νέας κωμῳδίας, στραβὸς τὰς ὄψεις, ὀξὺς δὲ τὸν νοῦν καὶ περὶ γυναῖκας ἐκμανέστατος. γέγραφε κωμῳδίας ρη' καὶ ἐπιστολὰς πρὸς Πτολεμαῖον τὸν βασιλέα καὶ λόγους ἑτέρους πλείστους καταλογάδην.

DXXI. Μένανδρος Λαοδικεὺς τῆς παρὰ Λύκῳ τῷ ποταμῷ, σοφιστής. ἔγραψεν ὑπόμνημα εἰς τὴν Ἑρμογένους τέχνην καὶ ⟨τὰ⟩ Μινουκιανοῦ προγυμνάσματα καὶ ἄλλα.

DXXII. Μένανδρος Προτίκτωρ ἱστορικός.

---

2 hic add. *Eud.* ἔγραψε περὶ τοῦ ὄντος. ἦν ἐπὶ Ζήνωνος καὶ Περικλέους καὶ Σοφοκλέους, quae uberius eodem loco Suidae libri exhibent; ad Melissum spectare primus vidit *Hemsterhusius*, distinxit *Clinton* l. c. (cf. Diog. IX, 24), nos *Westermannum* secuti ad glossam Μέλισσος transposuimus. Praeterea his adiunxit Suidas schol. Ar. Ran. 1337. Ceterum operae pretium videtur afferre schol. Platon. (cf. etiam VI p. 228): Μέλητος δὲ τραγῳδίας φαῦλος ποιητής, Θρᾷξ γένος, ὡς Ἀριστοφάνης Βατράχοις, Πελαργοῖς Λαΐου υἱὸν αὐτὸν λέγων, ἐπεὶ ᾧ ἔτει οἱ Πελαργοὶ ἐδιδάσκοντο, καὶ ὁ Μέλητος Οἰδιπόδειαν ἔθηκεν, ὡς Ἀριστοτέλης Διδασκαλίαις. ἐν δὲ Γεωργοῖς ὡς Καλλίαν περαίνοντος αὐτοῦ μέμνηται. μέμνηται αὐτοῦ καὶ Λυσίας ἐν Σωκράτους ἀπολογίᾳ

DXIX 3 οὗτος hic inserui, infra expunxi, καὶ infra scripsi 7 πε' poscit *Bernhardy*

DXX *Eud.* p. 498 priorem poëtam unice nos Suidae errori debere persuasit *Meineke* I p. 270 8 κωμικὸς — Ἀθηναῖος expungere mavult *Bernhardy* καὶ et ἕτερος *Daub* Μένανδρος alterum om. *Eud.* 9 ὁ add. **ABV** om. *vulg. Eud.* 10 Ἡγησιστράτης *vulg. Eud.* (Ἡγισ. **E**) recte **ABV** 11 ἔστι δὲ τῆς νέας κωμῳδίας *Eud.* 12 ργ' **E**; cf. etiam Gell. XVII, 4, 5 13 ἑτέρων δύο **V**. Ceterum s. fin. plures Menandros perturbatos esse *Bernhardy*, ad rhetorem haec refert *Gutschmid*

DXXI *Eud.* p. 497 16 σοφιστοῦ **A** Cf. v. Ἑρμογένης. 17 τὰ add. *Daub* καὶ ἄλλα om. **V**

DXXII *Eud.* p. 493, quae talem vitam exhibet: ἔγραψε [cod. τὰ] μετὰ τὴν ἀποβίωσιν τοῦ Ἀγαθίου, ἤτοι [l. ἦν δὲ] διάδοχος τῆς ἐκείνου ἱστορίας, quam Hesychianam esse dixi Unters. p. 61, Mus. Rhen. XXXV p. 218 et 229; adversatus est Rohde, ib. XXXIV p. 563 18 post ἱστορικός

DXXIII. *Μενεκράτης κωμικός. δράματα αὐτοῦ Μανέκτωρ ἢ Ἑρμιονεύς . . .*

DXXIV. *Μενεκράτης Συρακούσιος ἰατρός. [οὗτος δὲ μισθὸν μὲν οὐδένα ἐκομίζετο τῆς θεραπείας (ἐθεράπευε γὰρ τὴν ἱερὰν νόσον), δούλους δὲ αὐτοῦ ὁμολογεῖν τοὺς θεραπευομένους ἀπῄτει καὶ Δία ἑαυτὸν ἐκάλει, θεοὺς δὲ τοὺς ἰαθέντας ὑπ' αὐτοῦ, τιθεὶς ἑκάστῳ προσηγορίαν, τῷ μὲν Ἑρμοῦ, τῷ δὲ Ἀπόλλωνος.]*

DXXV. *Μενέλαος Αἰγαῖος ἐποποιός. ἔγραψε Θηβαΐδα ἐν βιβλίοις ια' καὶ ἄλλα.*

DXXVI. *Μένιππος κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι Κέρκωπες καὶ ἄλλα.*

DXXVII. *Μεσομήδης Κρὴς λυρικός, γεγονὼς ἐπὶ τῶν Ἀδριανοῦ χρόνων, ἀπελεύθερος αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς μάλιστα φίλος. γράφει οὖν εἰς Ἀντίνοον ἔπαινον [ὃς ἦν Ἀδριανοῦ παιδικά,] καὶ ἄλλα διάφορα μέλη.*

DXXVIII. *Μεταγένης Ἀθηναῖος, δούλου παῖς, κωμικός.*

---

exscripsit *Suidas* ipsius Menandri praefat. (p. 438 Nieb.; Müller IV p. 201; Dindorf, Hist. min. II p. 2 seq.).

DXXIII Tractat Meineke I p. 493 seq. qui et *Ἑρμιόνη* corrigendum et *καὶ* pro *ἢ* revocandum censuit, cum *δράματα* ad plures comoedias spectet. Ego lacunae signum posui 1 *δραμάτων Kusterus*' *δράματα* **AV** *vulg*. Cf. v. *Δεξικράτης* al.

DXXIV *Eud.* p. 493 3 verba *οὗτος* seq. *Suidam* adscripsisse ex Athen. VII p. 289 dixi Mus. Rhen. XXXV p. 218. Totam vitam de Athenaeo pendere monet *Daub*, de Suid. p. 440 not. 41 *οὗτος μὲν μισθὸν Eud.* 7 *ἰασθέντας Eud.*

DXXV *Eud.* p. 499. Cf. Düntzer, Ep. fr. II p. 106 9 *Αἰγέος* **V** *Ἀναῖος* corr. *Kusterus* coll. Holsten. ad Steph. Byz. v. *Ἀναία* 10 *ιβ' vulg. Eud. ια'* **ABVE**

DXXVI *Eud.* p. 499. Cf. Meineke I p. 494, qui hunc Menippum ficticium poëtam putat, ex nomine Hermippi detortum, cuius fabula *Κέρκωπες* notissima 12 *Ὄφεις* post *Κέρκωπες* add. *Eud.*, quod nomen per errorem inexplicabilem immigrasse putavit *Daub*, de Viol. p. 6. De significatione vocis *Ὄφεις* docte disputavit Meineke coll. Phot. lex. v. *Ὄφεις*. Cf. Unters. p. 41.

DXXVII *Eud.* p. 499 13 *Μεσειμήδης Eud. λυρικὸς ἐπὶ Ἀδριανοῦ. ἔγραψεν εἰς Ἀντ. — μέλη Eud.* reliquis omissis 14 *καὶ* corr. *Hemsterhusius ἢ vulg. ἦν Daub φίλος* **ABVE** *φίλοις vulg.* 15 *ὃς ἦν Ἀδριανοῦ παιδικά* om. *Eud.* fortasse lectori debentur

DXXVIII *Eud.* p. 499. Cf. Meineke I p. 218 sq. 17 *δούλου παῖς*: Wachsmuth, Symb. p. 141, sed cum *δύλου παῖς* **A** habeat, pro *δούλου* olim patris nomen extitisse suspicor

τῶν δὲ δραμάτων αὐτοῦ ἐστι ταῦτα· Αὖραι ἢ Μαμμάκυθος, Θουριοπέρσαι, Φιλοθύτης, Ὅμηρος, [ἢ] Ἀσκηταί.

DXXIX. Μητροφάνης Εὐκαρπίας τῆς Φρυγίας, σοφιστής. ἔγραψε περὶ τῆς Φρυγίας αὐτῆς βιβλία β', περὶ ἰδεῶν λόγου, περὶ στάσεων, εἰς τὴν Ἑρμογένους τέχνην ὑπόμνημα, εἰς τὸν Ἀριστείδην ὑπόμνημα.

DXXX. Μητροφάνης Κορνηλιανοῦ ῥήτορος, Λεβαδεύς (πόλις δὲ Βοιωτίας ἡ Λεβάδεια), σοφιστής. περὶ τῶν χαρακτήρων Πλάτωνος, Ξενοφῶντος, Νικοστράτου, Φιλοστράτου, μελέτας, λόγους πανηγυρικούς.

DXXXI. Μίθαικος γραμματικός. ἔγραψεν ὀψαρτυτικά, κυνηγετικὰ καὶ ἄλλα.

DXXXII. Μίμνερμος Λιγυρτιάδου, Κολοφώνιος ἢ Σμυρναῖος ἢ Ἀστυπαλαιεύς, ἐλεγειοποιός. γέγονε δὲ ἐπὶ τῆς λζ' ὀλυμπιάδος, ὡς προτερεύειν τῶν ζ' σοφῶν· τινὲς δὲ αὐτοῖς καὶ συγχρονεῖν λέγουσιν. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Λιγυστιάδης διὰ τὸ ἐμμελὲς καὶ λιγύ. ἔγραψε βιβλία ταῦτα [πολλά]· . . .

---

1 αὐτοῦ δρ. libri ἢ post Αὖραι add. *Meineke* coll. Athen. VIII p. 355 et XIII p. 571 Μαμμάκουθος *Eud.* quod etiam schol. Ar. Ran. 1017 legitur (μαρμάκουθος errans *Vill.*) 2 ἢ suspectum *Meinekio*, sustulit *Daub* Ὁμέρης *Eud.* Ceterum cf. schol. Platon. VI p. 228 Herm.: Λύκων μέντοι πατὴρ ἦν Αὐτολύκου, Ἴων γένος, δήμων Θορίκιος, πένης — κωμῳδεῖ — Μεταγένης δ' Ὁμήρῳ seq.

DXXIX *Eud.* p. 497. Cf. Müller IV p. 453 3 Εὐκαρπείας vel Εὐκαρπεύς *Daub* 4 τῆς αὐτῆς Φρυγίας *Gutschmid* 5 λόγου **AVE** λόγων *vulg. Eud.* Cf. v. Ἑρμογένης 6 τὸν om. **A**

DXXX *Eud.* l. c. quae incipit καὶ ἕτερος Μητρ. De eo cf. Rohde, Gr. Roman p. 326 not. 8 περὶ τ. χαρ. Πλατ. ἔγραψε πάνυ καλῶς, Ξενοφῶντός τε καὶ Νικοστράτου, μελέτας, λόγους πανηγυρικοὺς καὶ ἀλλὰ *Eud.*, ubi πάνυ καλῶς ipsam Eudociam in Platonis scriptis versatam addidisse putat *Daub*

DXXXI *Eud.* p. 502. Fortasse articulus fluxit ex Athen. XII p. 516. Cf. Volkmann, Symb. p. 719 11 ὀψαρτικά *Eud.*

DXXXII *Eud.* p. 499, quae cum vulg. Μίμερμνος, Μίμνερμος **ABV** 16 καὶ add. **AV** om. *vulg.* Λιγιστιάδης **A** Λιγειαστάδης **BVE** Λιγυαστάδης vett. edd. *vulg. Eud.* Λιγυρτιάδης maluit *Hemsterhus.* 17 equidem nunc πολλά ab lectore additum puto, postquam tabula carminum olim voculam ταῦτα secuta librarii incuria interciderit; cf. v. Πίνδαρος, Πολυδεύκης, Σπίνθαρος, Στράττις, Φαβωρῖνος, Φρύνιχος κωμ., Χαιρήμων alter, Χοιρίλος Σαμ. et similem discrepantiam v. Πλάτων. ταῦτα om. pars codd. *Eud.*, praebent **ABVE**, del. *Kusterus*, παρὰ ταῦτα tanquam antea quaedam exciderint, *Halmius*, lect. Aesch. 1 βιβλιὰ ἐρωτικὰ τὰ πολλὰ flagitavit *Bernhardy*, τοιαῦτα πολλά *Meyer*, Mus. Rhen. XXXIII p. 691, qui ad ἐμμελὲς καὶ λιγὺ hoc referri monet. Antea aut in πολλά,

DXXXIII. *Μινουκιανὸς Νικαγόρου τοῦ σοφιστοῦ, Ἀθηναῖος σοφιστής, γεγονὼς ἐπὶ Γαλιηνοῦ. τέχνην ῥητορικὴν καὶ προγυμνάσματα καὶ λόγους διαφόρους.*

DXXXIV. *Μνασέας Βηρύτιος. ἔγραψε τέχνην ῥητορικὴν καὶ περὶ Ἀττικῶν ὀνομάτων.*

DXXXV. *Μνησίμαχος ποιητὴς τῆς μέσης κωμῳδίας τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστιν Ἱπποτρόφος, Βούσιρις, Φίλιππος ὡς Ἀθήναιος ἐν Δειπνοσοφισταῖς.*

DXXXVI. *Μόσχος Συρακούσιος γραμματικός, Ἀριστάρχου γνώριμος. οὗτός ἐστιν ὁ δεύτερος ποιητὴς μετὰ Θεόκριτον τὸν τῶν βουκολικῶν δραμάτων ποιητήν. [ἔγραψε καὶ αὐτὸς . . .]*

DXXXVII. *Μουσαῖος Ἐλευσίνιος ἐξ Ἀθηνῶν, υἱὸς Ἀντιφήμου (τοῦ Εὐφήμου τοῦ Ἐκφάντου τοῦ Κερκυόνος, ὃν κατεπολέμησεν ὁ Θησεύς) καὶ Ἑλένης γυναικός, ἐποποιός, μαθητὴς Ὀρφέως, μᾶλλον δὲ πρεσβύτερος. ἤκμαζε γὰρ κατὰ τὸν δεύτερον Κέκροπα καὶ ἔγραψεν ὑποθήκας Εὐμόλπῳ τῷ υἱῷ ἔπη ͵δ καὶ ἄλλα πλεῖστα.*

---

cum *Volkmann*, Symb. p. 727 ex vita Mimnermi carminum collectioni praefixa talia fluxisse putaveram. Quod si verum esset, certe monente *Daubio* praestaret ἔγραψε β. ταῦτα καὶ ἄλλα πολλά. Praeterea liceat conicere ἔγραψε β.·πολλά (sequente tabula carminum) coll. v. Καικίλιος Σικ. al. Multo simplicius locum sanavit *Gutschmid* scribens ἔγ. πάνυ πολλά (cf. Ἰόβας al.)

DXXXIII *Eud.* p. 497. Cf. v. Γενέθλιος et Μένανδρος 2 Γαλινοῦ **A** Γαλιηνοῦ **BV** Γαληνοῦ *vulg. Eud.* (ubi corr. *Harles*) 3 ἔγραψε τεχ. *Eud.* De τέχνῃ cf. v. Παγκράτιος et Πορφύριος

DXXXIV Mirum quod aliorum eiusdem nominis auctorum, velut Patrensis, mentio omissa est; Hesychium enim eum tractasse suspicor

DXXXV *Eud.* p. 500. Tractat Meineke I p. 423 6 νέας errans *Eud.* 7 seq. Cf. Athen. VII p. 301, 322, 329, IX p. 402, X p. 417, VIII p. 338, IX p. 387, X p. 418 et 421 Βάσιρις *Eud.*

DXXXVI *Eud.* p. 502 10 δεύτερος om. **V** 11 ἐπῶν pro δραμ. coni. *Daub* ἔγραψε καὶ αὐτός prudens om. *Eud*, quia manca esse patet, itaque ἃ ante ἔγρ. suppl. *Gutschmid*, βουκολικὰ add. *Kusterus*, quod si olim lectum est, quae seclusi ab inepto lectore tanquam glossam totius vitae addita esse censeo; ego lacunam indicavi

DXXXVII *Eud.* p. 500. Tractat Rohde, Mus. Rhen. XXXVI p. 385 14 Ἀντιοφήμου Orph. Argon. 306, Κερκυῶνος *vulg.* corr. *Westerm.* uncos admisi *Kusterum* secutus 15 ὑπὲρ τῆς Ἑλένης *Eud.*, quod probavit *Passow.* p. 22 Ἑλήνης i. e. Σελήνης **V**. Cf. Plat. Rep. II p. 364. Schol. Ar. Ran. 1033 16 ἤκμαζε δὲ pars codd. *Eud.* 18 ἔπη ͵δ' et πλεῖστα om. *Eud.* δ' supra γ' add. **E**

DXXXVIII. *Μουσαῖος Ἐφέσιος ἐποποιός, καὶ αὐτὸς τῶν εἰς τοὺς Περγαμηνοὺς κύκλους. ἔγραψε Περσηίδος βιβλία ι' καὶ εἰς Εὐμένῃ καὶ Ἄτταλον.*

DXXXIX. *Μουσαῖος Θηβαῖος, Θαμύρα υἱὸς τοῦ Φιλάμμωνος, μελοποιός, γεγονὼς πολλῷ πρὸ τῶν Τρωικῶν. ἔγραψε μέλη καὶ ᾄσματα.*

DXL. *Μουσώνιος Καπίτωνος, Τυρρηνος πόλεως Βουλσινίου, διαλεκτικὸς φιλόσοφος καὶ Στωικός, γεγονὼς ἐπὶ Νέρωνος, γνώριμος δὲ Ἀπολλωνίου τοῦ Τυανέως καὶ ἄλλων πολλῶν· πρὸς ὃν καὶ ἐπιστολαὶ φέρονται Ἀπολλωνίου κἀκείνου πρὸς Ἀπολλώνιον. διὰ γοῦν τὴν παρρησίαν καὶ τὸ ἐλεγκτικὸν καὶ τὸ ὑπερβάλλον τῆς ἐλευθερίας ὑπὸ Νέρωνος ἀναιρεῖται. φέρονται αὐτοῦ λόγοι διάφοροι φιλοσοφίας ἐχόμενοι καὶ ἐπιστολαί.*

DXLI. *Μυῖα Θεσπιακὴ λυρική. μέλη πρὸς λύραν ἁρμόζοντα.*

DXLII. *Μυῖα Σπαρτιᾶτις ποιήτρια. ὕμνους εἰς Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν.*

DXXXVIII *Eud.* p. 501. Cf. Düntzer, Ep. fr. II p. 83 2 *καὶ αὐτὸς* ante *κύκλους* praebent libri, unde transposui; *Κύκλων* nomine significari Thesea, qui *κύκλον* virorum illustrium scripsit, parum verisimiliter putat Müller IV p. 519 *εἰς τῶν τοῦ Περγαμηνοῦ καὶ αὐτὸς κύκλον* tentavit *Toupius* *ἐποποιὸς καὶ αὐτός. ἔγραψε Περσηίδος βιβλία ι' καὶ εἰς Εὐμένη καὶ Ἄτταλον τοὺς Περγαμηνοὺς ἐπινίκους* vel *ἐποποιὸς καὶ αὐτὸς κυκλικός* *Volkmann*, Quaest. nov. p. VIII *ἐποπ. καὶ αὐτός* (ut Ephesius cum Eleusinio conferretur) et *ὕμνους* ante *εἰς Εὐμ.* add. *Wachsmuth.* Cf. Daub, de Suid. p. 417, qui de poetis Pergamenis recte v. *Λεσχίδης* contulit *κύκλας* **V**

DXXXIX *Eud.* p. 501 5 sic **AV** *πρὸ τῶν Τρ. πολλῷ vulg. Eud.*

DXL *Eud.* p. 495. Cf. v. *Κορνοῦτος* 8 *Βουασινίου* **ABVEM Ald.** *Eud.* corr. *Kusterus*; errorem a literis uncialibus profectum esse suspiceris. Cf. Unters. p. 71 seq. 9 *δὲ* add. **A** om. **V** rel. *καὶ ἄλλων* — exit. om. *Eud.* *καὶ ἄλλων πολλῶν, διὰ δὲ τὸ ἐλεγκτικὸν αὐτοῦ ὑπὸ Νέρωνος ἀναιρεῖται. πρὸς ὃν καὶ ἐπιστολαὶ φέρονται Ἀπολλωνίου κἀκείνου πρὸς Ἀπολλώνιον· διὰ γοῦν τὴν παρρησίαν καὶ τὸ ἐλεγκτικὸν καὶ ὑπερβάλλον τῆς ἐλευθερίας ὑπὸ Νέρωνος ἀναιρεῖται* **V**, ubi verba in initio posita *διὰ δὲ — ἀναιρεῖται* librarii incuriae debentur 10 *Ἀπολλωνίου πρὸς αὐτὸν* **A** *κἀκ.* — *Ἀπολλ.* om. **E** 14 *καὶ* add. **ABE** om. *vulg.*

DXLI—DXLII *Eud.* p. 501. Cf. v. *Κόριννα.* Corinnam enim esse exposuit Welcker, Kl. Schr. II p. 158 15 *Θεσπικὴ* **E** *ἁρμόζοντα* **ABVE** *ἁρμόζουσα vulg. Eud.*

DXLII 17 *ποιήτρια· εἰς — ὕμνων Eud.*

DXLIII. *Μυῖα Πυθαγόρου τοῦ μεγάλου καὶ Θεανοῦς, Σαμία.*

DXLIV. *Μυρτίλος Ἀθηναῖος κωμικός, υἱὸς μὲν Λύσιδος, ἀδελφὸς δὲ τοῦ κωμικοῦ Ἑρμίππου. δράματα αὐτοῦ Τιτανόπανες, Ἔρωτες.*

DXLV. *Μυρὼ Βυζαντία, ποιήτρια ἐπῶν καὶ ἐλεγείων καὶ μελῶν, Ὁμήρου τοῦ τραγικοῦ μήτηρ, γυνὴ δὲ Ἀνδρομάχου τοῦ ἐπικληθέντος Φιλολόγου.*

DXLVI. *Μυρὼ Ῥοδία φιλόσοφος. χρείας γυναικῶν βασιλίδων καὶ μύθους.*

DXLVII. *Ναυσικράτης κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι Ναύκληροι, Περσίς.*

DXLVIII. *Νεάνθης Κυζικηνὸς ῥήτωρ, μαθητὴς Φιλίσκου τοῦ Μιλησίου.*

DXLIX. *Νεοκλῆς Ἀθηναῖος φιλόσοφος, ἀδελφὸς Ἐπικούρου. ὑπὲρ τῆς ἰδίας αἱρέσεως.* [*ὅτι Νεοκλέους ἐστὶ τὸ 'λάθε βιώσας'.*]

DXLIII om. *Westerm.* 1 *καὶ ἄλλη Σαμία Eud. Μυῖα γυνὴ ἦν τοῦ Μίλωνος Κροτωνιάτου Iambl.* vit. Pyth. 1. Cf. v. *Θεανὼ Θρῆσσα*

DXLIV *Eud.* p. 501. Cf. Meineke I p. 100 4 *Ἑρμ. τοῦ κωμ. Eud.* Cf. v. *Ἕρμιππος* 5 *Τιτ.* corr. *Meineke τετανοπάνες* **M Ald.** *Eud. τιτανοπᾶνες* rel. *Τιτανόπαιδες* ex Aspas. ad Ar. Eth. Nic. IV c. 2 *Meursius.* De accentu consulas grammaticum apud Bekker. Anecd. p. 1198. Lobeck. Paralip. p. 190

DXLV *Eud.* p. 501. Cf. Düntzer, Ep. fr. II p. 6 7 *θυγάτηρ vulg. Eud. μήτηρ* corr. *Leo Allatius* coll. v. *Ὅμηρος* *δὲ* add. **AV**

DXLVI *Eud.* p. 495 9 *ἔγραψε χρ. Eud.*, quae s. fin. add. *νόμους μαιῶν καὶ διαταγὰς αὐτῶν, ἐπαοιδάς τε καὶ ἰατρίας ἐντεινούσας ταῖς λεχοῖς καὶ μητρικῶν στρόφων θεραπείας*, quae quamquam eodem de fonte manasse censuit *Bernhardy*, tamen non ad philosophum sed ad medicum videntur referri. Cf. Unters. p. 40, Pulch p. 86. Quapropter nomen alterius auctoris ante haec verba in Hesychii exemplaribus excidisse suspicor, fortasse *Μύρων*, cum insequens Suidae glossa offerat *Μύρων. Μύρωνος.* Obstetrici cuidam cognomini vindicat *Gutschmid*

DXLVII *Eud.* p. 511. Cf. Meineke I p. 494 seq. 12 *Περσίς* rectius *vulg. Eud.*, laudatur etiam Athen. IX p. 399 ubi *Ναυσικράτης* pro *Ναυκράτης* corr. *Grotius*, *Πέρσις*, ut videtur, al.

DXLVIII *Eud.* p. 510 14 *Μιλησίου* **A** s. fin. add. *Eud. ἔγραψε περὶ κακοζηλίας ῥητορικῆς καὶ λόγους πολλοὺς πανηγυρικούς*, de quibus dixi Unters. p. 41. Quae ex pleniore Suidae exemplari manasse non probavit *Daub*, *περὶ κακοζ. ῥητ.* ex glossa Callinici translatum, reliqua ficticia esse hariolatus est *Pulch* p. 86

DXLIX *Eud.* p. 508 16 *ἔγραψε περὶ Eud. ἔγραψεν ὑπὲρ* plerique *Suid.* codd. *ἔγραψε* om. **AV**. *ὅτι* **AV** *καὶ vulg. Eud.* *ὅτι* seq. fortasse lectori debentur, expunxit *Westerm.* Cf. Mus. Rhen. XXXV p. 218

DL. *Νεόφρων ἢ Νεοφῶν Σικυώνιος τραγικός, οὗ φασιν εἶναι τὴν τοῦ Εὐριπίδου Μήδειαν. ὃς πρῶτος εἰσήγαγε παιδαγωγοὺς καὶ οἰκετῶν βάσανον. ἐδίδαξε δὲ τραγῳδίας ρκ΄. συνῆν δὲ τὰ μετὰ ταῦτα Ἀλεξάνδρῳ τῷ Μακεδόνι, καὶ διότι φίλος ἦν Καλλισθένει τῷ φιλοσόφῳ, σὺν ἐκείνῳ καὶ αὐτὸν ἀνεῖλεν αἰκισμοῖς.*

DLI. *Νέστωρ Λαρανδεὺς ἐκ Λυκίας, ἐποποιός, πατὴρ Πεισάνδρου τοῦ ποιητοῦ, γεγονὼς ἐπὶ Σεβήρου τοῦ βασιλέως. Ἰλιάδα λειπογράμματον ἤτοι ἀστοιχείωτον (ὁμοίως δὲ αὐτῷ ὁ Τρυφιόδωρος ἔγραψεν Ὀδύσσειαν· ἔστι γὰρ ἐν τῇ πρώτῃ μὴ εὑρίσκεσθαι α΄, καὶ κατὰ ῥαψῳδίαν οὕτως τὸ ἑκάστης ἐκλιμπάνει στοιχεῖον), μεταμορφώσεις, ὥσπερ καὶ Παρθένιος ὁ Νικαεύς, καὶ ἄλλα.*

DLII. *Νικαγόρας Μνησαίου ῥήτορος, Ἀθηναῖος σοφιστής. γέγονε δὲ κατὰ Φίλιππον τὸν Καίσαρα. βίους ἐλλογίμων, περὶ Κλεοπάτρας τῆς ἐν Τρῳάδι, πρεσβευτικὸν πρὸς Φίλιππον τὸν Ῥωμαίων βασιλέα.*

DLIII. *Νίκανδρος Ξενοφάνους Κολοφώνιος, κατὰ δέ τινας Αἰτωλός, ἅμα γραμματικός τε καὶ ποιητὴς καὶ ἰατρός, γεγονὼς κατὰ τὸν νέον Ἄτταλον, ἤγουν τὸν τελευταῖον, ⟨οὐ⟩ τὸν Γαλατονίκην, ὃν Ῥωμαῖοι κατέλυσαν. ἔγραψε Θηριακά, Ἀλεξιφάρμακα, Γεωργικά, Ἑτεροιουμένων βιβλία ε΄, ἰάσεων συναγωγήν, προγνωστικὰ δι' ἐπῶν (μεταπέφρασται δὲ ἐκ τῶν*

DL *Eud.* p. 512. Cf. Welcker, Griech. Trag. p. 936, Nauck, frag. trag. p. 565 1 *Νεόφρων ἢ* om. *Eud.* forte expungenda sunt 2 *τοῦ* ante *Εὐρ.* et infra *δὲ* om. *Eud.* *πρῶτα* **A** 4 *τὰ* add. **AV** 5 Supra v. *Καλλισθένης* Nearchus est, quod correxi. An *ὃς διότι?*

DLI *Eud.* p. 512. Cf. Düntzer, Ep. fr. II p. 105; Rohde, Gr. Roman p. 130 not. 2 7 *Λυκαονίας* flagitat *Daub* coll. Steph. Byz. v. *Λάρανδα* 9 *Ἰλιάδα γράψας vulg. Eud.* *γράψας* om. **AV** infra *ἔγραψε δὲ* ante *μετ.* add. *vulg.* om. **AVE** *ἔγραψεν Ἰλιάδα — Ὀδύσσειαν* compilavit *Pseudo-Hesych.* c. 48 10 *ὁ Τρυφ.* **AV** *καὶ ὁ Τρυφ. Eud. vulg.* 12 *ἐκλιμπάνειν* pars libr. et *Eud.*

DLII *Eud.* p. 510 15 sic **AV** *ἔγραψε* add. *vulg. Eud.* 16 de Cleopatride, Aegypti oppido prope Troicum montem, agi monet *Gutschmid* *πρεσβυτικόν* **A**

DLIII *Eud.* p. 509 hoc loco excerptum vitae Nicandri apud Schneider Ther. p. 3 (Westerm. p. 61) habere dixi Unters. p. 49. Tractat Daub, Annal. phil. 1881 p. 250 seq. 20 cum Attalus I et III confusi sint, errorem notavit Schneider p. XIII; *οὐ τὸν Γαλατ.* scripsi cum *O. Schneider*. Nicandrea p. 5; de tabula carminum cf. Schneider, Callim. II p. 32, Daub, de Suid. p. 414 22 *ἑταιροιουμένων* **A**, *ἑταιρειουμένων* **EM** Ald. *ἑταιρουμένων* **Bas.**

Ἱπποκράτους προγνωστικῶν), περὶ χρηστηρίων πάντων βιβλία γʹ καὶ ἄλλα πλεῖστα ἐπικῶς.

DLIV. Νικάνωρ ὁ Ἑρμείου, Ἀλεξανδρεὺς γραμματικός, γεγονὼς ἐπὶ Ἀδριανοῦ τοῦ Καίσαρος, ὅτε καὶ Ἕρμιππος ὁ Βηρύτιος. περὶ στιγμῆς τῆς παρ' Ὁμήρῳ καὶ τῆς ἐξ αὐτῆς διαφορᾶς ἐν τῇ διανοίᾳ, περὶ στιγμῆς τῆς καθόλου βιβλία ϛʹ, ἐπιτομὴν τούτων βιβλίον αʹ, περὶ στιγμῆς τῆς παρὰ Καλλιμάχῳ, κωμῳδούμενα, περὶ ναυστάθμου, περὶ τοῦ ὦναξ καὶ ἄλλα.

DLV. Νικόλαος Δαμασκηνός, γνώριμος Ἡρώδου τοῦ τῶν Ἰουδαίων βασιλέως καὶ Αὐγούστου Καίσαρος, φιλόσοφος περιπατητικὸς ἢ Πλατωνικός. ἔγραψεν ἱστορίαν καθολικὴν ἐν βιβλίοις πʹ καὶ τοῦ ⟨νέου⟩ Καίσαρος ἀγωγήν. [οὕτως δὲ ἠσπάσατο αὐτὸν Καῖσαρ, ὡς τοὺς ὑπ' ἐκείνου πεμπομένους πλακοῦντας [τῷ Καίσαρι, ἤγουν μελιττούτας,] Νικολάους αὐτὸν καλεῖν· καὶ διαμένει τοῦτο ἄχρι τῆς σήμερον.] ἔγραψε καὶ περὶ τοῦ ἰδίου βίου καὶ τῆς ἑαυτοῦ ἀγωγῆς.

DLVI. Νικόλαος ῥήτωρ, γνώριμος Πλουτάρχου καὶ Πρόκλου (Πλουτάρχου δὲ λέγω τοῦ ἐπίκλην Νεστορίου).

---

1 παντοίων coni. *Volkmann*. Ceterum de libro περὶ χρηστηρίων cf. Rohde, de Polluc. font. p. 12 not. 3

DLIV *Eud.* p. 514. Steph. Byz. v. Ἀλεξ. Cf. Daub, Stud. p. 112 3 γραμμ. om. **A** 5 ἔγραψε add. *vulg.* αὐτῶν codd. corr. *Daub* 7 epitome certe recentioris grammatici est 8 post ὦναξ add. libri περὶ στιγμῆς, quod iure delevit *Bernhardy* 9 s. fin. add. vett. edd. *Eud.* ἐφ' ᾗ πραγματείᾳ σκωπτόμενος πρός τινων Στιγματίας ἐκαλεῖτο· οὐ γὰρ δήπου ὡς δοῦλος οὗτος ἐσκώπτετο fortasse ex Etym. M. p. 727, 52 desumpta; haec om. **AV**. Ex cod. Suid. **E**, ubi in margine leguntur, in Eudociae codicem immigrasse putat *Daub*

DLV *Eud.* p. 508. Cf. Müller III p. 343 12 γνώριμος — Καίσαρος om. *Eud.* 13 de πʹ aperte erravit *Suidas*, quod detexit *Müller* l. c. p. 345 ρμδʹ secundum Athen. VI p. 249; corruptelam sagaciter illustravit *Gutschmid* ΠΔΔΔ et ΡΜΔ perturbata ratus βίου ante Καισ. del. *Bernhardy* νέου Καίσαρος coni. *Gutschmid*. Τιβερίου supplendum esse censet *Westerm.* Σεβαστοῦ coni. *Daub*, Mus. Rhen. XXXV p. 64 coll. Suid. v. Φλέγων, Διονύσιος, Κεκίλιος, cum ex temporum ratione de Tiberio Nicolaus agere non potuerit 13 οὕτως δὲ ἠσπάσατο — exit. om. *Eud.*, quae eorum loco praebet φίλτατος Καίσαρι Αὐγούστῳ. De hac narratione cf. Dindorf, hist. min. I p. IV seq. Descripsit Suidas narratiunculam ex Plut. Sympos. VIII, 4; compilavit etiam Pseudo-Hesych. c. 46 15 τῷ — μελιττούτας om. **A** del. *Kusterus*

DLVI *Eud.* p. 510. Cf. v. Πλούταρχος Νεστ. Tractat Daub, Stud. p. 67 seq.

ἔγραψε προγυμνάσματα καὶ μελέτας ῥητορικὰς καὶ ἄλλα τινά. ἤκμαζεν ἐπὶ Λέοντος βασιλέως τοῦ πρεσβύτου καὶ ἕως Ζήνωνος καὶ Ἀναστασίου.

DLVII. Νικόλαος Μύρων τῆς Λυκίας, ἀδελφὸς Διοσκορίου γραμματικοῦ καὶ ὑπάρχου καὶ ὑπάτου καὶ πατρικίου, σοφιστεύσας καὶ αὐτὸς ἐν Κωνσταντινουπόλει, μαθητὴς γεγονὼς Λαχάρους. ἔγραψε τέχνην ῥητορικὴν καὶ μελέτας.

DLVIII. Νικόμαχος Ἀλεξανδρεὺς τῆς Τρωικῆς, τραγικός, γράψας τραγῳδίας ια', ὧν καὶ αἴδε· Ἀλέξανδρος, Ἐριφύλη [ἢ] Γηρυόνης, Ἀλετίδης, | Εἰλείθυια |, Νεοπτόλεμος, Μυσοί, Οἰδίπους, Πέρσις ἢ Πολυξένη, | Τριλογία, Μετεκβαίνουσαι |, Τυνδάρεως [ἢ] Ἀλκμαίων, Τεῦκρος.

DLIX. Νικόμαχος Ἀθηναῖος τραγικός, ὃς Εὐριπίδην παραδόξως καὶ Θέογνιν ἐνίκησε. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστιν Οἰδίπους.

DLX. Νικόμαχος Σταγειρίτης φιλόσοφος, υἱὸς μὲν Ἀριστοτέλους τοῦ φιλοσόφου, μαθητὴς δὲ Θεοφράστου, ὡς

---

2 ἤκμαζεν **AV** *Eud.* ἤκμαζε δὲ rel. πρεσβυτέρου *Bernhardy*, πρεσβύτου libri; cf. v. Ἰσίδωρος, Λιβάνιος al.

DLVII *Eud.* p. 511. Huius Nicolai mentionem fecit Marin. vit. Procli c. 10, ubi Boisson. p. 87 perspexit, hunc cum antecedente iungendum esse deletis verbis Μύρων ἐκ Λυκίας, quae aliunde irrepserint, sed ipsum Hesychium falsum esse probabilius videtur 4 Διοσκορίου scripsi coll. v. Διοσκόριος Μυρ., Διοσκορίδου libri καὶ Ἱππάρχου καὶ Ὑπάτου Πατρ. *vulg. Eud.* καὶ ὑπάρχου **EV** et fortasse **B** om. **A** olim καὶ ὑπάτου susp. *Bernhardyo*, cum consulem a. 442 Dioscorum fuisse constet, καὶ ante πατρ. om. **AB** 7 καὶ μελέτας om. *Eud.* certe non diversa sunt a libro μελέται ῥητορικαί, quas in vita antecedente commemoravit

DLVIII *Eud.* p. 512. Tractant Meineke I p. 496 seq., qui Alexandrinum non diversum esse ab Atheniensi, a Suida autem tragicum cum comico confundi ostendit; Nauck, frag. trag. p. 591 9 ἢ post Ἐριφύλη del. *Bernhardy* Ἀλήτης *Meineke*, Ἀλήτιδες *Geel* 10 Εἰλείθυια comici fabulam esse constat 11 ἢ post Πέρσις del. *Bernhardy*, revocavit *Meineke* Περσίς *vulg.* corr. *Meineke* (cf. v. Κλεοφῶν) τριλογία pro Comoedia habuit Welcker, Tril. p. 500 nec minus Μετεκβαίνουσαι videtur comici esse. Ceterum hos fere relinqui tragoediarum titulos docet Meineke: Alexander, Eriphyle, Geryones (?), Aletides, Neoptolemus, Mysi, Oedipus, Excidium sive Polyxena, Tyndareus, Alcmaeon, Teucer. De erroribus articuli cf. etiam Rohde, Mus. Rhen. XXXIV p. 574 not. 12 ἢ del. *Bernhardy*

DLIX *Eud.* p. 513. Idem est cum Alexandrino 14 αὐτοῦ ἐστιν *Eud.* ἐστιν αὐτοῦ rel. Tragoedia Oedipus iam supra laudata erat

DLX *Eud.* p. 508. Cf. Menag. in Diog. VIII, 88 et V, 35 17 ὡς — παιδικά om. *Eud.*

δέ τινες, καὶ παιδικά. ἔγραψεν ἠθικῶν βιβλία ς' καὶ περὶ τῆς φυσικῆς ἀκροάσεως τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

DLXI. Νικόμαχος ἰατρός, καὶ αὐτὸς Σταγειρίτης, [Μαχάονος τοῦ Ἀσκληπιοῦ υἱός, ἐξ οὗ κατήγετο Νικόμαχος ὁ πατὴρ Ἀριστοτέλους τοῦ φιλοσόφου, καὶ αὐτὸς ἰατρός.] ἔγραψεν ἰατρικῶν βιβλία ς' καὶ φυσικῶν α'.

DLXII. Νικόστρατος κωμικός. τούτου μέμνηται Ἀθηναῖος ἐν β' Δειπνοσοφιστῶν, λέγει δὲ ὅτι δράματα αὐτοῦ ἐστι Πάνδροσος καὶ Ἄντυλλος, ὃς καὶ Φιλεταίρου δοκεῖ εἶναι, καὶ Ἱεροφάντης καὶ Κλίνη, ἔτι δὲ Ἅβρα καὶ Ἡσίοδος καὶ Διάβολος καὶ Ἀντερῶσα καὶ Ἑκάτη, Μάγειρος, Ὦτις, Πλοῦτος, Σύρος, Ἀπελαυνόμενος, Ψευδοστιγματίας καὶ Τοκιστής. ταῦτα ἐν παραθήκῃ εὗρον κείμενα.

DLXIII. Νικόστρατος Μακεδὼν ῥήτωρ. ἐτάχθη δὲ ἐν τοῖς κριθεῖσιν ἐπιδευτέροις δέκα ῥήτορσι, σύγχρονος Ἀριστείδου καὶ Δίωνος τοῦ Χρυσοστόμου· ἦν γὰρ ἐπὶ Μάρκου Ἀντωνίνου τοῦ βασιλέως. ἔγραψε Δεκαμυθίαν, Εἰκόνας, Πολυμυθίαν, Θαλαττουργοὺς καὶ ἄλλα πλεῖστα, καὶ ἐγκώμια εἴς τε τον Μάρκον καὶ ἄλλους.

DLXIV. Νικοφῶν Θήρωνος Ἀθηναῖος κωμικός, σύγ-

DLXI *Eud.* p. 509. Cf. Menag. in Diog. V, 1 3 καὶ αὐτός om. *Eud.* τοῦ — ἰατρὸς om. E 4 Μαχ. — ἰατρός ad alteram glossam, qua de heroe *N.* agebatur, refert *Gutschmid*

DLXII *Eud.* p. 513. Eiusdem meminit schol. Platon. VI p. 227 Herm. De vita cf. Daub, de Suid. p. 482. Tractat Meineke I p. 346 seq., qui Suid. v. ἐγὼ ποιήσω πάντα κατὰ Νικόστρατον (ubi iniuria comicus laudatur) merito ad tragicum rettulit, Nicostratum Thebanum κωμῳδόν apud Boeckhium C. Inscr. Gr. I p. 763 alium putans nec minus diversum eum, quem commemorat Diog. IV, 18 7 μέμνηται αὐτοῦ *Eud.* οὗ μέμνηται Ἀθήναιος. λέγει — Ἄντυλλος (οὗ μέμνηται ἐν τρίτῳ Δειπνοσοφιστῶν) ὃς καὶ *Bernhardy* 8 Athen. II p. 47, 65 ἐν τρίτῳ pars libr. et *Eud.* sc. III p. 108, 110, 118 ὅτι — ἔστι om. *Eud.* 9 Πάνδαρος libri Πάνδροσος corr. *Kusterus* ex Athen. XIII p. 587. XV p. 693 ὃς καὶ Ἄντ. AV ὁ καὶ *vulg.* ὃς del. *Meineke* mox εἰ καὶ *Eud.* 10 Κλίνη ex Athen. *Meineke* Κλεινή *vulg. Eud.* 11 Ὦτις vel Ὦτης libri ὤτης AV Ὦπις coni. vir doctus apud *Meinek.* Πατριῶται ex Athen. XV p. 700 *Gaisford*, quod praetulit etiam *Daub* Φιλῶτις *Meineke* 12 Σύρος ἀπελαυνόμενος *Eud.* καὶ Τοκιστής om. *Vill.* (habet codex *Eud.*) ταῦτα — exit. om. *Eud.* ταῦτα μὲν παρ' Ἀθηναίῳ εὗρον κείμενα ingeniose coni. Rohde, Mus. Rhen. XXXIII p. 182 not.

DLXIII *Eud.* p. 511. Cf. v. Μητροφάνης Κορνηλ. et quae disputant Rohde, Gr. Roman p. 326 not. 1 et Daub, Stud. p. 70 14 Μακεδὼν ex Par. *Kusterus* Μακεδόνων *vulg. Eud.* 18 καὶ ἄλ. π. fort. s. fin. transpon.

DLXIV *Eud.* p. 513. Tractat Meineke I p. 256 seq. 20 Νικοφῶν

χρονος Ἀριστοφάνους τοῦ κωμικοῦ. τῶν δραμάτων αὐτοῦ καὶ ταῦτα· Ἐξ Ἅιδου ἀνιών, Ἀφροδίτης γοναί, Πανδώρα, Ἐγχειρογάστορες, Σειρῆνες.

DLXV. Νικοχάρης Φιλωνίδου τοῦ κωμικοῦ, Ἀθηναῖος κωμικός, σύγχρονος Ἀριστοφάνους. τῶν δραμάτων αὐτοῦ Ἀμυμώνη, Πέλοψ, Γαλάτεια, Ἡρακλῆς γαμῶν, Ἡρακλῆς χορηγός, Κρῆτες, Λάκωνες, Λήμνιαι, Κένταυροι, Χειρογάστορες.

DLXVI. [Νόννος Πανοπολίτης ἐξ Αἰγύπτου, λογιώτατος, ὁ καὶ τὸν παρθένον Ἰωάννην παραφράσας δι' ἐπῶν.]

DLXVII. Νουμήνιος Ἀπαμεὺς ἀπὸ Συρίας, φιλόσοφος Πυθαγόρειος. [οὗτός ἐστιν ὁ τὴν τοῦ Πλάτωνος ἐξελέγξας διάνοιαν ὡς ἐκ τῶν Μωσαϊκῶν τὰ περὶ θεοῦ καὶ κόσμου γενέσεως ἀποσυλήσασαν. καὶ διὰ τοῦτό φησι 'τί γάρ ἐστι Πλάτων ἢ Μωσῆς ἀττικίζων;']

DLXVIII. Νουμήνιος ῥήτωρ. περὶ τῶν τῆς λέξεως σχημάτων, ὑποθέσεις τῶν Θουκυδίδου καὶ Δημοσθένους, χρειῶν συναγωγήν, Ἀδριανῷ παραμυθητικὸν εἰς Ἀντίνοον.

DLXIX. Νύμφις [Νύμφιδος] Ξεναγόρου, Ἡρακλεώτης ἐκ Πόντου, ἱστορικός. περὶ Ἀλεξάνδρου καὶ τῶν διαδόχων καὶ ἐπιγόνων βιβλία κδ', περὶ Ἡρακλείας βιβλία ιγ' (ἔχει δὲ μέχρι τῆς καθαιρέσεως τῶν τυράννων τὰ μετὰ τοὺς ἐπιγόνους καὶ μέχρι τοῦ τρίτου Πτολεμαίου).

DLXX. Ξάνθος Κανδαύλου, Λυδὸς ἐκ Σάρδεων, ἱστο-

---

corr. *Kusterus* Νικόφρων *vulg.* 1 καὶ seq. susp. 2 Χειρογάστορες corr. *Kusterus*

DLXV *Eud.* p. 513. Tractat Meineke I p. 253 seq. 4 τοῦ κωμικοῦ post Ἀρ. add. **V**

DLXVI Accessit ex *Eud.* p. 514, om. Suidae libri **AV**, legitur tamen in rel. libris et vett. edd. (*Ald. Port. Kuster. Gaisford.*) s. fin. gl. Νόνναι, antea additis verbis ἰστέον δὲ ὡς ἔστι. Eadem vita extat etiam in cod. Anth. Pal.: cf. Iacobs VI p. LXV. Num Hesychii sit, dubium, cum ea forma ab illo non scriptam esse pateat 9 Ἰωάννην *Eud.* θεολόγον rel.

DLXVII om. *Westerm. Eud.* p. 508 10 φιλόσοφος Πυθ. — exit. descripsit *Pseudo-Hesych.* c. 47. Addidisse haec Suidam ex Clem. Al. Strom. I p. 251 vel Euseb. praep. ev. IX c. 6, 17 dixi Mus. Rhen. l. c.

DLXVIII *Eud.* p. 511 15 ἔγραψε περὶ *vulg. Eud.* ἔγραψε om. **AV**

DLXIX *Eud.* p. 510. Cf. Müller III p. 12 18 Νύμφιδος inepte add. libri om. *Eud.* Cf. v. Ἀραρώς, Δέξιππος, Ἴστρος 19 ἔγραψε περὶ *Eud.* 21 τὰ κατὰ τοὺς *Clinton*, fast. II Ip. 21, cuius improbata coniectura καὶ τὰ μετὰ altero καὶ expuncto tentavit *Müller* 22 τριπτολεμαίου **A**

DLXX Tractant Müller I p. XX, Rohde, Mus. Rhen. XXXIII p. 206 seq.

ρικός, γεγονὼς ἐπὶ τῆς ἁλώσεως Σάρδεων, Λυδιακά, βιβλία δ'. [ἐν δὲ τῷ β' τούτων ἱστορεῖ ὡς πρῶτος Γύγης ὁ Λυδῶν βασιλεὺς γυναῖκας εὐνούχισεν, ὅπως αὐταῖς χρῷτο ἀεὶ νεαζούσαις.] [οὗτος ἱστορεῖ ὁ Ξάνθος Ἄλκιμόν τινα βασιλεῦσαι τῆς ἐκεῖσε χώρας, εὐσεβέστατον καὶ πραότατον ἄνδρα· καὶ ἐπ' αὐτοῦ γενέσθαι εἰρήνην βαθεῖαν καὶ πλοῦτον πολύν, ἀδεῶς δὲ καὶ ἀνεπιβουλεύτως ζῆν ἕκαστον. εἶτα ἐπειδὴ ζ' ἔτη ἦν τῷ Ἀλκίμῳ, προελθόντας τοὺς Λυδοὺς παγγενεί τε καὶ πανδημεὶ προσεύξασθαι καὶ αἰτῆσαι τῷ Ἀλκίμῳ τοιαῦτα ἔτη δοθῆναι ἐς τὸ Λυδῶν ἀγαθόν· ὃ καὶ γέγονε, καὶ ἐν εὐποτμίᾳ τε καὶ εὐδαιμονίᾳ πολλῇ διῆγον.]

DLXXI. Ξέναρχος κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι Βουταλίων, ὡς Ἀθήναιός φησιν ἐν β' τῶν Δειπνοσοφιστῶν, καὶ Πορφύρα καὶ Σκύθαι, ὡς ὁ αὐτός, καὶ Δίδυμοι καὶ Πένταθλος καὶ Πρίαπος, Ὕπνος, Στρατιώτης.

DLXXII. Ξενοκράτης Ἀγάθωνος ἢ Ἀγαθάνορος, Χαλκηδόνιος, μαθητὴς καὶ διάδοχος μετὰ Σπεύσιππον Πλάτωνος (τοῦ δὲ Πολέμων, τοῦ δὲ Κράντωρ). καὶ πέμψαντος αὐτῷ τοῦ Μακεδόνος Ἀλεξάνδρου χρυσοῦ τάλαντα λ' αὐτὸς ἀπέπεμψεν, εἰπὼν βασιλέα δεῖσθαι χρημάτων, οὐ φιλόσοφον. ἔγραψε περὶ τῆς Πλάτωνος πολιτείας.

DLXXIII. ⟨Ξενοκράτης Ἀφροδισιεύς.⟩ οὗτος συνεγρά-

---

1 ἀλ. Ἀθηνῶν *Creuzerus* nam Σάρδεων vitiosum esse constat nostro Xantho cum altero (Suid. v. Αἴσωπος) confuso, qui et ipse Lydus audit 2 ἐν δὲ τῷ β' — νεαζούσαις descripsit *Pseudo-Hesych.* c. 49; locum hausisse Suidam ex eodem fonte, quo usus est Athen. XII p. 515, coni. *Gutschmid*, Athenaeum vero neglegentius describendo duorum logographorum nomina permutasse 4 οὗτος — exit. iterantur v. πανδημεί, add. *Suidas* ex Nicolai Damasceni historiis (vel potius ex Aeliani περὶ προνοίας libro, quod suspicatur *Gutschmid*), merito expunxit *Westerm.* Cf. Mus. Rhen. XXXV p. 192 5 ἄνθρωπον *vulg.* ἄνδρα **ABV**

DLXXI Tractat Meineke I p. 434; de vita dixit Daub, de Suid. p. 483 12 κωμῳδός **V** 13 Βουταλίων corr. *Reinesius* βουκολίων **AV** Βουκαλίων *vulg.* Βουταλίων excidisse putat *Dindorf* eundem fabulae titulum ex Suidae vita apud Athen. II p. 63 restituendum esse vidit *Casaubonus*

DLXXII 16 Ἀγαθήνορος om. ἢ Ἀγαθάνορος *Diog.* IV, 1 18 Καρχηδόνιος **E** de hoc errore cf. etiam Diels, Doxogr. p. 129 not. 3 διάκονος **A** 19 Hanc fabulam compilavit *Pseudo-Hesych.* c. 50; Hesychio suppeditavit Diog. IV, 8, quamquam negat *Wilamowitzius* apud Maass, Biogr. p. 161

DLXXIII 22 Ξενοκράτης Ἀφροδισιεύς ipse supplevi coll. Suid. v.

ψατο τὸ οἰκοσκοπικὸν οἰώνισμα [ὅτι οἷον εἰ ἐν τῇ στέγῃ ἐφάνη γαλῆ ἢ ὄφις, τόδε σημαίνει.]

DLXXIV. Ξενοφῶν Γρύλλου Ἀθηναῖος, φιλόσοφος Σωκρατικός, ὃς πρῶτος ἔγραψε βίους φιλοσόφων καὶ ἀπομνημονεύματα. παῖδας ἔσχεν ἀπὸ Φιλησίας Γρύλλον καὶ Διόδωρον, οἳ καὶ Διόσκουροι ἐκαλοῦντο· αὐτὸς δὲ Ἀττικὴ μέλιττα ἐπωνομάζετο. γέγονε δὲ συμφοιτητὴς Πλάτωνος καὶ ἤκμαζε κατὰ τὴν ϙε' ὀλυμπιάδα. ἔγραψε βιβλία πλείονα τῶν μ', ὧν καὶ ταῦτα· Κύρου παιδείας βιβλία η', Κύρου ἀναβάσεως βιβλία ζ', Ἑλληνικῶν βιβλία ζ', συμπόσιον καὶ ἄλλα πολλά.

DLXXV. Ξενοφῶν Ἀντιοχεὺς ἱστορικός. Βαβυλωνιακά (ἔστι δὲ ἐρωτικά).

DLXXVI. Ξενοφῶν Ἐφέσιος ἱστορικός. Ἐφεσιακά (ἔστι δὲ ἐρωτικὰ βιβλία ι' περὶ Ἀβροκόμου καὶ Ἀνθίας) καὶ περὶ τῆς πόλεως Ἐφεσίων καὶ ἄλλα.

DLXXVII. Ξενοφῶν Κύπριος ἱστορικός. Κυπριακά (ἔστι δὲ καὶ αὐτὰ ἐρωτικῶν ὑποθέσεων ἱστορία περί τε Κινύραν καὶ Μύρραν καὶ Ἄδωνιν).

DLXXVIII. Οἰνόμαος Γαδαρεύς, φιλόσοφος κυνικός, γεγονὼς οὐ πολλῷ πρεσβύτερος Πορφυρίου. περὶ κυνισμοῦ, πολιτείαν, περὶ τῆς καθ' Ὅμηρον φιλοσοφίας, περὶ Κράτητος καὶ Διογένους καὶ τῶν λοιπῶν.

DLXXIX. Ὀλυμπιόδωρος φιλόσοφος Ἀλεξανδρεύς, οὗ

οἰώνισμα. In Suidae libris haec vita ad calcem Xenocratis philosophi addita est 1 ὅτι — exit. ex *Suidae* glossa οἰώνισμα adscriptum, cui fortasse tota vita debetur, quemadmodum glossae Ἕλενος, Πόλλης, Ποσειδώνιος, quas consulto hac editione omisi

DLXXIV 3 Γρύλου et mox Γρύλον **A** Γρύλλον *vulg.* 8 ϙδ' Diog. II, 55 ϙε' **ABVE** ϙη' rel. 9 Cf. v. Θεμιστογένης

DLXXV—DLXXVII De primo et tertio disputavit Rohde, Gr. Roman p. 346 (cf. Diog. II, 59), de altero ib. p. 388 seq., qui p. 346 not. 2 nec priorem et p. 394 seq. nec alterum pseudonymo nomine usum esse ostendit 11 sic **AV** Βαβυλωνικά *vulg.* Βαβυλ. etiam Iamblicho dantur, cuius cf. vitam 13 Hunc inter alterum et tertium saeculum vixisse evicit *Rohde* p. 392 14 cum Ephesiaca, quae hodie extant, quinque libros contineant, epitomen illa genuinae fabulae esse vidit *Rohde*, l. c. p. 401 not. 17 Κινύρας καὶ Μύρρας καὶ Ἀδώνιδος *Kusterus*

DLXXVIII 20 οὐ πολλῷ πρεσβ. Πορφ. de eiusmodi dicendi ratione cf. Rohde, Mus. Rhen. XXXIII p. 170 seq.

DLXXIX om. *Westerm.*

ρικός, γεγονὼς ἐπὶ τῆς ἁλώσεως Σάρδεων, Λυδιακά, βιβλία δ'. [ἐν δὲ τῷ β' τούτων ἱστορεῖ ὡς πρῶτος Γύγης ὁ Λυδῶν βασιλεὺς γυναῖκας εὐνούχισεν, ὅπως αὐταῖς χρῷτο ἀεὶ νεαζούσαις.] [οὗτος ἱστορεῖ ὁ Ξάνθος Ἄλκιμόν τινα βασιλεῦσαι τῆς ἐκεῖσε χώρας, εὐσεβέστατον καὶ πραότατον ἄνδρα· καὶ ἐπ' αὐτοῦ γενέσθαι εἰρήνην βαθεῖαν καὶ πλοῦτον πολύν, ἀδεῶς δὲ καὶ ἀνεπιβουλεύτως ζῆν ἕκαστον. εἶτα ἐπειδὴ ζ' ἔτη ἦν τῷ Ἀλκίμῳ, προελθόντας τοὺς Λυδοὺς παγγενεί τε καὶ πανδημεὶ προσεύξασθαι καὶ αἰτῆσαι τῷ Ἀλκίμῳ τοιαῦτα ἔτη δοθῆναι ἐς τὸ Λυδῶν ἀγαθόν· ὃ καὶ γέγονε, καὶ ἐν εὐποτμίᾳ τε καὶ εὐδαιμονίᾳ πολλῇ διῆγον.]

DLXXI. Ξέναρχος κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι Βουταλίων, ὡς Ἀθήναιός φησιν ἐν β' τῶν Δειπνοσοφιστῶν, καὶ Πορφύρα καὶ Σκύθαι, ὡς ὁ αὐτός, καὶ Δίδυμοι καὶ Πένταθλος καὶ Πρίαπος, Ὕπνος, Στρατιώτης.

DLXXII. Ξενοκράτης Ἀγάθωνος ἢ Ἀγαθάνορος, Χαλκηδόνιος, μαθητὴς καὶ διάδοχος μετὰ Σπεύσιππον Πλάτωνος (τοῦ δὲ Πολέμων, τοῦ δὲ Κράντωρ). καὶ πέμψαντος αὐτῷ τοῦ Μακεδόνος Ἀλεξάνδρου χρυσοῦ τάλαντα λ' αὐτὸς ἀπέπεμψεν, εἰπὼν βασιλέα δεῖσθαι χρημάτων, οὐ φιλόσοφον. ἔγραψε περὶ τῆς Πλάτωνος πολιτείας.

DLXXIII. <Ξενοκράτης Ἀφροδισιεύς.> οὗτος συνεγρά-

---

1 ἀλ. *Ἀθηνῶν Creuzerus* nam *Σάρδεων* vitiosum esse constat nostro Xantho cum altero (Suid. v. *Αἴσωπος*) confuso, qui et ipse Lydus audit 2 *ἐν δὲ τῷ β' — νεαζούσαις* descripsit *Pseudo-Hesych.* c. 49; locum hausisse Suidam ex eodem fonte, quo usus est Athen. XII p. 515, coni. *Gutschmid*, Athenaeum vero neglegentius describendo duorum logographorum nomina permutasse 4 *οὗτος* — exit. iterantur v. *πανδημεί*, add. *Suidas* ex Nicolai Damasceni historiis (vel potius ex Aeliani *περὶ προνοίας* libro, quod suspicatur *Gutschmid*), merito expunxit *Westerm.* Cf. Mus. Rhen. XXXV p. 192 5 *ἄνθρωπον vulg. ἄνδρα* **ABV**

DLXXI Tractat Meineke I p. 434; de vita dixit Daub, de Suid. p. 483 12 *κωμῳδός* **V** 13 *Βουταλίων* corr. *Reinesius βουκολίων* **AV** *Βουκαλίων vulg. Βουταλίων* excidisse putat *Dindorf* eundem fabulae titulum ex Suidae vita apud Athen. II p. 63 restituendum esse vidit *Casaubonus*

DLXXII 16 *Ἀγαθήνορος* om. *ἢ Ἀγαθάνορος Diog.* IV, 1 18 *Καρχηδόνιος* **E** de hoc errore cf. etiam Diels, Doxogr. p. 129 not. 3 *διάκονος* **A** 19 Hanc fabulam compilavit *Pseudo-Hesych.* c. 50; Hesychio suppeditavit Diog. IV, 8, quamquam negat *Wilamowitzius* apud Maass, Biogr. p. 161

DLXXIII 22 *Ξενοκράτης Ἀφροδισιεύς* ipse supplevi coll. Suid. v.

ψατο τὸ οἰκοσκοπικὸν οἰώνισμα [*ὅτι οἷον εἰ ἐν τῇ στέγῃ ἐφάνη γαλῆ ἢ ὄφις, τόδε σημαίνει.*]

DLXXIV. *Ξενοφῶν Γρύλλου Ἀθηναῖος, φιλόσοφος Σωκρατικός, ὃς πρῶτος ἔγραψε βίους φιλοσόφων καὶ ἀπομνημονεύματα. παῖδας ἔσχεν ἀπὸ Φιλησίας Γρύλλον καὶ Διόδωρον, οἳ καὶ Διόσκουροι ἐκαλοῦντο· αὐτὸς δὲ Ἀττικὴ μέλιττα ἐπωνομάζετο. γέγονε δὲ συμφοιτητὴς Πλάτωνος καὶ ἤκμαζε κατὰ τὴν ϙε′ ὀλυμπιάδα. ἔγραψε βιβλία πλείονα τῶν μ′, ὧν καὶ ταῦτα· Κύρου παιδείας βιβλία η′, Κύρου ἀναβάσεως βιβλία ζ′, Ἑλληνικῶν βιβλία ζ′, συμπόσιον καὶ ἄλλα πολλά.*

DLXXV. *Ξενοφῶν Ἀντιοχεὺς ἱστορικός. Βαβυλωνιακά* (*ἔστι δὲ ἐρωτικά*).

DLXXVI. *Ξενοφῶν Ἐφέσιος ἱστορικός. Ἐφεσιακά* (*ἔστι δὲ ἐρωτικὰ βιβλία ι′ περὶ Ἀβροκόμου καὶ Ἀνθίας*) *καὶ περὶ τῆς πόλεως Ἐφεσίων καὶ ἄλλα.*

DLXXVII. *Ξενοφῶν Κύπριος ἱστορικός. Κυπριακά* (*ἔστι δὲ καὶ αὐτὰ ἐρωτικῶν ὑποθέσεων ἱστορία περί τε Κινύραν καὶ Μύρραν καὶ Ἄδωνιν*).

DLXXVIII. *Οἰνόμαος Γαδαρεύς, φιλόσοφος κυνικός, γεγονὼς οὐ πολλῷ πρεσβύτερος Πορφυρίου. περὶ κυνισμοῦ, πολιτείαν, περὶ τῆς καθ᾽ Ὅμηρον φιλοσοφίας, περὶ Κράτητος καὶ Διογένους καὶ τῶν λοιπῶν.*

DLXXIX. *Ὀλυμπιόδωρος φιλόσοφος Ἀλεξανδρεύς, οὗ*

οἰώνισμα. In Suidae libris haec vita ad calcem Xenocratis philosophi addita est 1 *ὅτι* — exit. ex *Suidae* glossa *οἰώνισμα* adscriptum, cui fortasse tota vita debetur, quemadmodum glossae *Ἕλενος, Πόλλης; Ποσειδώνιος*, quas consulto hac editione omisi

DLXXIV 3 *Γρύλου* et mox *Γρύλον* **A** *Γρύλλον vulg.* 8 ϙδ′ Diog. II, 55 ϙε′ **ABVE** ϙη′ rel. 9 Cf. v. *Θεμιστογένης*

DLXXV—DLXXVII De primo et tertio disputavit Rohde, Gr. Roman p. 346 (cf. Diog. II, 59), de altero ib. p. 388 seq., qui p. 346 not. 2 nec priorem et p. 394 seq. nec alterum pseudonymo nomine usum esse ostendit 11 sic **AV** *Βαβυλωνικά vulg. Βαβυλ.* etiam Iamblicho dantur, cuius cf. vitam 13 Hunc inter alterum et tertium saeculum vixisse evicit *Rohde* p. 392 14 cum Ephesiaca, quae hodie extant, quinque libros contineant, epitomen illa genuinae fabulae esse vidit *Rohde*, l. c. p. 401 not. 17 *Κινύρας καὶ Μύρρας καὶ Ἀδώνιδος Kusterus*

DLXXVIII 20 *οὐ πολλῷ πρεσβ. Πορφ.* de eiusmodi dicendi ratione cf. Rohde, Mus. Rhen. XXXIII p. 170 seq.

DLXXIX om. *Westerm.*

κλέος εὐρύ. [παρὰ τοῦτον φοιτᾷ Πρόκλος ὁ Λύκιος ἐπ' Ἀριστοτελικοῖς λόγοις. Ὀλυμπιοδώρου δὲ ἀκροώμενος, ἀνδρὸς δυνατοῦ λέγειν καὶ διὰ τὴν περὶ τοῦτο εὐκολίαν καὶ ἐντρέχειαν ὀλίγοις τῶν ἀκουόντων ὄντος ἐφικτοῦ· ἠγάσθη δὲ τὸ μειράκιον, ὥστε καὶ θυγάτριον ἔχων, ἠγμένον καὶ αὐτὸ φιλοσόφως, βουληθῆναι αὐτῷ κατεγγυῆσαι.]

DLXXX. *Ὄλυμπος* Μαίονος Μυσός, αὐλητὴς καὶ ποιητὴς μελῶν καὶ ἐλεγείων, ἡγεμών τε γενόμενος τῆς κρουματικῆς μουσικῆς τῆς διὰ τῶν αὐλῶν, μαθητὴς καὶ ἐρώμενος Μαρσύου, τὸ γένος ὄντος Σατύρου, ἀκουστοῦ δὲ καὶ παιδὸς Ὑάγνιδος. γέγονε δὲ πρὸ τῶν Τρωικῶν [ὁ Ὄλυμπος, ἐξ οὗ τὸ ὄρος τὸ ἐν Μυσίᾳ ὀνομάζεται.]

DLXXXI. *Ὄλυμπος* Φρύξ, νεώτερος, αὐλητὴς γεγονὼς ἐπὶ Μίδου τοῦ Γορδίου.

DLXXXII. *Ὅμηρος* ὁ ποιητὴς Μέλητος τοῦ ἐν Σμύρνῃ ποταμοῦ καὶ Κριθηίδος ⟨νύμφης⟩, ὡς δὲ ἄλλοι, Ἀπόλλωνος καὶ Καλλιόπης τῆς μούσης, ὡς δὲ Χάραξ ὁ ἱστορικός, Μαίονος ἢ Μητίου καὶ Εὐμήτιδος μητρός, κατὰ δὲ ἄλλους Τηλεμάχου τοῦ Ὀδυσσέως καὶ Πολυκάστης τῆς Νέστορος. [ἔστι δὲ ἡ τοῦ γένους τάξις κατὰ τὸν ἱστορικὸν Χάρακα αὕτη· Αἰθούσης Θρᾴσσης Λίνος, τοῦ δὲ Πίερος, τοῦ δὲ Οἴαγρος, τοῦ δὲ Ὀρφεύς, τοῦ δὲ Δρῆς, τοῦ δὲ Εὐκλέης, τοῦ δὲ Ἰδμονίδης, τοῦ δὲ Φιλοτέρπης, τοῦ δὲ Εὔφημος, τοῦ δ' Ἐπιφράδης, τοῦ δὲ Μελάνωπος, τοῦ δὲ Ἀπελλῆς, τοῦ δὲ Μαίων, ὃς ἦλθεν ἅμα ταῖς Ἀμαζόσιν ἐν Σμύρνῃ, καὶ γήμας Εὔμητιν τὴν Εὐέπους τοῦ Μελησιγένους ἐποίησεν Ὅμηρον. ὁμοίως δὲ καὶ τὴν πατρίδα ἀμφίβολος διὰ τὸ ἀπιστηθῆναι ὅλως

---

1 *κλέος εὐρύ*, cum *μέγας φιλόσοφος* byzantino aevo appellatum esse constet; *παρὰ τοῦτον* seq. Suidam ex Marini vita Procli c. 9 descripsisse exposui Mus. Rhen. XXXV p. 192 *Πάτροκλος* **A**

DLXXX 6 *Μαίονος* unus add. **A** 9 *καὶ τῆς διὰ Kusterus* 11 *Οἰάγνιδος* **ABVE** *Ὑάγνιδος vulg.* *δὲ* om. **V**, seq. delevi coll. v. *Λυγκεύς*

DLXXXI om. *Westerm.* Vitam commenticiam Bernhardy dicit

DLXXXII Cf. Welcker, Ep. Cycl. p. 147, Rohde, Mus. Rhen. XXXVI p. 386. De tota vita, cuius maxima pars Porphyrio debetur, dixi Mus. Rhen. XXXV p. 198. Multa videlicet postea ex Athenaeo et Pseudoherodotea vita desumpta 16 *νύμφης* addidi ex **V** 17 cf. Müller III p. 641 *Μαίονος* **AV** *Μάρωνος vulg.* *Μάρονος* **B** *Μιτίου* **VE** *vulg.* *Μυτίου* **B** 22 *Ἰδμονίδης* ex Par. *Kusterus*, *Ἰαμονίδης* antea legebatur; de errore literarum uncialium cf. v. *Εὐσέβιος*, *Μουσώνιος* 26 *Μνησιγένους* libri, corr. *Bernhardy*

εἶναι θνητὸν τῷ μεγέθει τῆς φύσεως· οἱ μὲν γὰρ ἔφασαν γενέσθαι Σμυρναῖον, οἱ δὲ Χῖον, οἱ δὲ Κολοφώνιον, οἱ δὲ Ἰήτην, οἱ δὲ Κυμαῖον, οἱ δὲ ἐκ Τροίας ἀπὸ χωρίου Κεγχρεῶν, οἱ δὲ Λυδόν, οἱ δὲ Ἀθηναῖον, οἱ δὲ Ἰθακήσιον, οἱ δὲ Κύπριον, οἱ δὲ Σαλαμίνιον, οἱ δὲ Κνώσσιον, οἱ δὲ Μυκηναῖον, οἱ δὲ Αἰγύπτιον, οἱ δὲ Θετταλόν, οἱ δὲ Ἰταλιώτην, οἱ δὲ Λευκανόν, οἱ δὲ Γρύνιον, οἱ δὲ Ῥωμαῖον, οἱ δὲ Ῥόδιον. καὶ προσηγορεύετο μὲν κυρίως Μελησιγένης (καὶ γὰρ ἐτέχθη παρὰ τῷ Μέλητι ποταμῷ κατὰ τοὺς Σμυρναῖον αὐτὸν γενεαλογοῦντας), ἐκλήθη δὲ Ὅμηρος διὰ τὸ πολέμου ἐνισταμένου Σμυρναίοις πρὸς Κολοφωνίους ὅμηρος δοθῆναι, ἢ ὅτι βουλευομένων Σμυρναίων δαιμονίᾳ τινὶ ἐνεργείᾳ φθέγξασθαι καὶ συμβουλεῦσαι ἐκκλησιάζουσι περὶ τοῦ πολέμου. καὶ γέγονε δὲ πρὸ τοῦ τεθῆναι τὴν α' ὀλυμπιάδα πρὸ ἐνιαυτῶν νζ'. Πορφύριος δὲ ἐν τῇ φιλοσόφῳ ἱστορίᾳ πρὸ ρλβ' φησίν. ἐτέθη δὲ αὕτη μετὰ τὴν Τροίας ἅλωσιν ἐνιαυτοῖς ὕστερον υζ'. τινὲς δὲ μετὰ ρξ' μόνους ἐνιαυτοὺς τῆς Ἰλίου ἁλώσεως τετέχθαι ἱστοροῦσιν Ὅμηρον, ὁ δὲ ῥηθεὶς Πορφύριος μετὰ σοε'. γήμας δ' ἐν Χίῳ Ἀρησιφόνην τὴν Γνώτορος τοῦ Κυμαίου θυγατέρα ἔσχεν υἱεῖς δύο καὶ θυγατέρα, ἣν ἔγημε Στασῖνος ὁ Κύπριος· οἱ δὲ υἱεῖς Εὐρυφῶν καὶ Θεόλαος.] ποιήματα δὲ αὐτοῦ ἀναμφίλεκτα Ἰλιὰς καὶ Ὀδύσσεια. ἔγραψε δὲ τὴν Ἰλιάδα οὐχ ἅμα, οὐδὲ κατὰ τὸ συνεχές, καθάπερ σύγκειται, ἀλλ' αὐτὸς μὲν ἑκάστην ῥαψῳδίαν γράψας καὶ ἐπιδειξάμενος ἐν τῷ περινοστεῖν τὰς πόλεις τροφῆς ἕνεκεν ἀπέλιπεν· ὕστερον δὲ συνετέθη καὶ συνετάχθη ὑπὸ πολλῶν καὶ μάλιστα ὑπὸ Πεισιστράτου τοῦ Ἀθηναίων τυράννου. ἀναφέρεται δὲ εἰς αὐτὸν καὶ ἄλλα τινὰ ποιήματα, Ἀμαζόνια, Ἰλιὰς μικρά, Νόστοι, Ἐπικιχλίδες, Ἠθιέπακτος ἤτοι Ἴαμβοι,

---

3 Cf. Steph. Byz. v. Ἴος χωρίου **A** χώρας *vulg.* Κεγχρεών **V** Κεγχρέων rel. corr. *Bernhardy*; cf. Steph. Byz. v. Κεγχρεαί et Rohde, Mus. Rhen. XXXIV p. 569 4 οἱ δὲ Αἰγύπτιον post Ἀθηναῖον ponit **A**, idem οἱ δὲ Κνώσσιον post Κύπριον 7 Γρύνιον coni. *Reinesius* Γρύνειον vel Γρυνήιον *Daub* coll. Steph. Byz. v. Γρῦνοι, Γρύϊνον **BE** *vulg.* 14 cf. Müller III p. 689, Clinton, fast. I p. 146 15 ρλβ' **ABV** ρλ' *vulg.* 17 υζ' Par. *Kusteri* et **VE** υξ' rel. 18 in τετέχθαι Hesychii errorem latere vidit *Rohde*, Mus. Rhen. XXXVI p. 424 21 Εὐρυφῶν corr. *Hemsterhus.* coll. Suid. v. Τέρπανδρος, Ἐρίφων *vulg.* 22 ἔγραψε — τυρ. fort. ab Hes. aliena 24 ἑκάστης ῥαψῳδίας **VC** 28 Ἀμαζόνια corr. *Welcker*, Ep. Cycl. p. 321 Ἀμαζονία *vulg.* 29 Ἐπικηχλίδες **V** Ἠθιέπακτος libri Ἐντεπάκτιον

Βατραχομαχία, Ἀραχνομαχία, Γερανομαχία, Κεραμίς, Ἀμφιαράου ἐξέλασις, Παίγνια, Οἰχαλίας ἅλωσις, Ἐπιθαλάμια, Κύκλος, ὕμνοι, Κύπρια. [γηραιὸς δὲ τελευτήσας ἐν τῇ νήσῳ τῇ Ἴῳ τέθαπται, τυφλὸς ἐκ παίδων γεγονώς· τὸ δὲ ἀληθές, ὅτι οὐχ ἡττήθη ἐπιθυμίας, ἢ διὰ τῶν ὀφθαλμῶν ἄρχεται, καὶ παρὰ τοῦτο ἱστορήθη τυφλός. ἐπιγέγραπται δὲ ἐν τῷ τάφῳ αὐτου τόδε τὸ ἐλεγεῖον, ὃ ὑπὸ τῶν Ἰητῶν ἐποιήθη [χρόνῳ,] 'ἐνθάδε τὴν ἱερὰν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει, ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα θεῖον Ὅμηρον'.]

DLXXXIII. Ὅμηρος Ἀνδρομάχου καὶ Μυροῦς Βυζαντίας, γραμματικὸς καὶ τραγῳδιῶν ποιητής, διὸ συνηριθμήθη τοῖς ἑπτά, οἳ τὰ δευτερεῖα τῶν τραγικῶν ἔχουσι καὶ ἐκλήθησαν ⟨οἱ⟩ τῆς Πλειάδος. ἤκμαζεν ὀλυμπιάδι ρκδ΄. ἔγραψε δὲ τραγῳδίας με΄.

DLXXXIV. Ὅμηρος ⟨ὁ⟩ Σέλλιος χρηματίσας, γραμματικός. ἐποίησε τάδε· | ὕμνους, παίγνια |, δι' ἐπῶν εἴδη πλεῖστα, [καὶ] καταλογάδην περὶ τῶν κωμικῶν προσώπων, περιοχὰς τῶν Μενάνδρου δραμάτων.

DLXXXV. Ὀνάσιμος, Κύπριος ἢ Σπαρτιάτης, | ἱστορικὸς καὶ | σοφιστής, τῶν ἐπὶ Κωνσταντίνου γενομένων. ἔγραψε στάσεων διαιρέσεις, τέχνην δικανικὴν πρὸς Ἀψίνην,

---

extat in Procli vita p. 27, 4 (West.), quod varie viri docti correxerunt, Ἑπταπάκτιον infra *Suidae* libri, Ἑπταπακτικήν *Pseudoher.* vit. p. 13, 1 (West.), Ἑπταεπάκτιον *Tzetzes*, Alleg. Hom. v. 33 probante Bentleio, Ἑπτάπεκτος *Toup.* ἑπτάπεκτον αἶγα *Allatius*, quod laudant *Toup.* Emend. II, p. 578 et *Welcker*, Ep. Cycl. p. 413 ἐπάκτιον αἴνιγμα *Bergk.* coll. Procli vita p. 25, 29 (West.) 1 Βατραχ. μυοβατραχομαχία **ABV** μυοβατρ. infra occurrit, ideoque iniuria praetulit *Bernhardy* κεραμεῖς **VC** 2 ἐξέλασις **AV** ἐξέλευσις *vulg.* 4 haec compilavit *Pseudo-Hes.* c. 52 5 ἔρχεται pro ἄρχεται *Hes.*, quod commendat *Davisius*, παρὰ τοῦτο **A** διὰ τοῦτο *vulg.* 7 χρόνῳ del. *Daub*

DLXXXIII Cf. v. *Μυρώ*. Tractat Welcker, Griech. Trag. p. 1251 13 οἱ add. *Daub* coll. v. *Διονυσιάδης*, *Σωσίθεος* ρκδ΄ ex Par. *Kusterus*, εἰκοστῇ τετάρτῃ rel.

DLXXXIV Cf. v. *Σέλλιος* ἢ *Σίλλιος*. Tractat Daub, Stud. p. 115 15 ὁ add. *Daub* 16 ὕμν. et παιγ. ex Homeri vita illapsa καὶ om. **A** 17 Cf. Meineke, praef. Men. p. XXXIV

DLXXXV Cf. v. *Ἀψίνης*. Tractant Müller III p. 728 et Daub, Stud. p. 70 19 ἱστορικὸς καὶ om. **A** itaque ad alterum Onesimum rettuli 20 εἷς ante τῶν add. *Daub* Κωνσταντίου **B** et fortasse **E**, quod vitiosum esse constat; scripserat iam Diocletiano regnante 21 Omnes libros ad sophistam non ad historicum spectare vidit *Müller*

περὶ ἀντιρρητικῆς τέχνης, προγυμνάσματα, μελέτας, ἐγκώμια καὶ ἄλλα πλεῖστα.

DLXXXVI. Ὀνήσιμος ... [ὠφέλιμος. καὶ ὄνομα κύριον].

DLXXXVII. Ὀνόσανδρος φιλόσοφος Πλατωνικός. τακτικά, περὶ στρατηγημάτων, ὑπομνήματα εἰς τὴν Πλάτωνος πολιτείαν ...

DLXXXVIII. Ὀππιανὸς Κίλιξ ἀπὸ Κωρύκου πόλεως, γραμματικὸς καὶ ἐποποιός, γεγονὼς ἐπὶ Μάρκου Ἀντωνίνου βασιλέως. ἁλιευτικὰ ἐν βιβλίοις ε', κυνηγετικὰ ἐν βιβλίοις δ', ἰξευτικὰ βιβλία β'. [ἀναγνωσθέντων δὲ τῶν ποιημάτων αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ αὐτοκράτορος, ἐδωρήσατο αὐτῷ πρὸς ἕνα στίχον ἐν μέτρῳ στατῆρα χρυσοῦν, ἤγουν νόμισμα, ὡς λαβεῖν αὐτὸν ἐπὶ πᾶσι νομισμάτων μυριάδας β'.]

DLXXXIX. Ὀρειβάσιος Σαρδιανός, γνώριμος Ἰουλιανοῦ τοῦ Ῥωμαίων βασιλέως, καὶ κοιαίστωρ ὑπ' αὐτοῦ κατασταθεὶς Κωνσταντίνου πόλεως. ἔγραψε πρὸς τοὺς ἀποροῦντας τῶν ἰατρῶν βιβλία δ', πρὸς Ἰουλιανὸν τὸν βασιλέα βιβλία οβ', ἐπιτομὴν αὐτῶν ἐν βιβλίοις θ', πρὸς Εὐστάθιον τὸν υἱὸν καὶ περὶ βασιλείας καὶ περὶ παθῶν.

DXC. Ὀρφεὺς Λειβήθρων τῶν ἐν Θρᾴκῃ (πόλις δέ ἐστιν ὑπὸ τῇ Πιερίᾳ), υἱὸς Οἰάγρου καὶ Καλλιόπης· ὁ δὲ Οἴαγρος πέμπτος ἦν ἀπὸ Ἄτλαντος, κατὰ Ἀλκυόνην μίαν

DLXXXVI ad historicum rettulit *Müller*

DLXXXVII Huius auctoris librum Στρατηγικός hodie adhuc extare monuit *Kusterus* 5 τὴν Πλάτωνος πολιτείαν corr. *Westerm.* 5 τὰς — πολιτείας *vulg.*; cf. v. Μάναιχμος

DLXXXVIII Cf. Ausfeld, de Opp. p. 7 (Goth. 1876). Duos poetas, Cilicem, qui regnante Marco Aurelio vixit, Syrium, regnante Caracalla, hic confusos esse docuit Rohde, Mus. Rhen. XXXIII p. 172, Marcum Antoninum et M. Aurelium et Caracallam significare monens 9 ἔγραψεν add. *vulg.* om. **A** 10 haec descripsit *Suidas* ex altera Oppiani vita (p. 64 vel 66, 4 Westerm.)

DLXXXIX om. *Westerm.* Oribasius apud Eunapium I p. 103, ubi Ὀριβάσιος vocatur, est Pergamenus, non Sardianus. De eo cf. Philostorg. Hist. eccl. p. 520. Scripta enumerat etiam Phot. bibl. p. 173 seq. 15 τοῦ παραβάτου edd. vett. **E** τοῦ Ῥωμ. βασ. **AB** 17 Epistulam Iuliani XVII ad Oribasium scriptam esse monuit *Kusterus* 18 βιβλία ο' tantum laudat Phot. p. 174 (cod. 217) eiusdem ἐπιτομὴν compilavit Phot. cod. 218

DXC Pleraque exhibet *Eud.* p. 525 seq. Cf. Clem. Alex. Strom. I p. 244; Lobeck, Aglaoph. I p. 355 seq.; Bergk, Lit. Gr. I p. 396 seq.; Daub, de Suid. p. 416; Maass, Biogr. p. 126; Rohde, Mus. Rhen. XXXVI p. 394 20 Λειβήθρων *Gaisford* Λιβηθρῶν **A** Ληβήθρων *vulg.*

τῶν θυγατέρων αὐτοῦ. γέγονε δὲ πρὸ ια' γενεῶν τῶν Τρωικῶν, καί φασι μαθητὴν γενέσθαι αὐτὸν Λίνου, βιῶναι δὲ γενεὰς θ', οἱ δὲ ια' φασίν. ἔγραψε τριασμούς (λέγονται δὲ εἶναι Ἴωνος τοῦ τραγικοῦ· ἐν δὲ τούτοις τὰ ἱεροστολικὰ καλούμενα), κλίσεις κοσμικάς, νεοτευκτικά, ἱεροὺς λόγους ἐν ῥαψῳδίαις κδ' (λέγονται δὲ εἶναι Θεογνήτου τοῦ Θεσσαλοῦ, οἱ δὲ Κέρκωπος τοῦ Πυθαγορείου), χρησμούς, οἳ ἀναφέρονται εἰς Ὀνομάκριτον, τελετάς (ὁμοίως δέ φασι καὶ ταύτας Ὀνομακρίτου), ⟨λιθικά⟩ (ἐν τούτοις δ' ἔστι περὶ λίθων γλυφῆς, ἥτις ὀγδοηκοντάλιθος ἐπιγράφεται), σωτήρια (ταῦτα Τιμοκλέους τοῦ Συρακουσίου λέγεται ἢ Περσίνου τοῦ Μιλησίου), κρατῆρας (ταῦτα Ζωπύρου φασί), θρονισμοὺς μητρῴους καὶ βακχικά (ταῦτα Νικίου τοῦ Ἐλεάτου φασὶν εἶναι), εἰς Ἅιδου κατάβασιν (ταῦτα Ἡροδίκου τοῦ Περινθίου), πέπλον καὶ δίκτυον (καὶ ταῦτα Ζωπύρου τοῦ Ἡρακλεώτου, οἱ δὲ Βροντίνου), ὀνομαστικὸν ἔπη ͵ασ', θεογονίαν ἔπη ͵ασ', ἀστρονομίαν, ἀμοκοπίαν, θυηπολικόν, ᾠοθυτικὰ ἢ ᾠοσκοπικὰ ἐπικῶς, καταζωστικόν, ὕμνους, κορυβαντικὸν καὶ φυσικά, ἃ Βροντίνου φασίν.

DXCI. *Ὀρφεὺς Κικοναῖος ἢ Ἀρκὰ ⟨ἢ⟩ ἐκ Βισαλτίας τῆς*

---

3 *τριαγμούς Kusterus*: de Ione quod narratur vanum esse vidit Lobeck l. c. p. 384 5 *κλήσεις* **A** *κλίματα κοσμικά Kusterus κτίσεις κόσμου Eschenbach* coll. Malala p. 72 *περὶ θεοῦ ἢ τῆς κοσμικῆς κτίσεως, νεωτευκτικά* sive *ναοτευκτικά Eschenbach*, quorum neutrum arridet *Bernhardyo, κοσμικαί* **ABE** *κλίσεις κοσμικαίνας vulg. Eud.* mox *νεοτευτικά Eud. νεωτευκτικά Hemsterhus.* 6 *ῥαψῳδίαι* **A** 9 *λιθικά* post *Ὀνομ.* excidisse vidit *Bernhardy*, verba *ἐν — γλυφαῖς* aut ex loco genuino mota et aliud carmen, Hierostolica fortasse, spectare, aut duo fuisse poemata *τελετῶν* nomine, unum Onomacriti ab antiquo grammatico laudatum, alterum recentioris auctoris de lapidum sculpturis, a Suida neglegenter confusa censet Lobeck p. 377 *ἐν τούτοις δ' ἐστί* om. *Eud.*, quo fortasse remedium loco affertur 11 *Περγίνου vulg. Ἡεργίνου Eud. Περσίνου* **AE** *ἢ Περσ.* corr. *Bernhardy* 14 *Προδίκου* coni. *Müller*, Orchom. p. 18 *Πειρινθίου* **A** 16 sic **BE** *Βροτίνου* **A** *vulg. Eud.* *ὀνομαστικῶν Lobeck ὀνομαστικόν* **A** *ὀνομαστικά* rel. titulum commenticium esse vidit Bernhardy: cf. Hiller, Mus. Rhen. XXXIII p. 523 (cf. etiam Gieseke, Mus. Rhen. VIII p. 92) 16 *θεογον. — ͵ασ'* accessit ex **A** 17 *ἀμμοκοπίαν Eud. ἀμοκοπίαι* **A** *ἀνεμοσκοπίαν Fabricius ἀμνοκοπίαν Eschenbach, ἀμνοσκοπίαν* vel *ἀστροσκοπίαν Lobeck* p. 361 in voce *ἐπικῶς* latere *ἔπη* addito versuum numero suspicatus est *Lobeck* p. 355

DXCI *Eud.* p. 528. Tractant Bergk, Lit. Gr. I p. 400, Daub, de Suid.

Θρᾳκικῆς, ἐποποιός. γέγονε δὲ καὶ οὗτος πρὸ Ὁμήρου, δύο γενεαῖς πρεσβύτερος τῶν Τρωικῶν. ἔγραψε δὲ μυθοποιίαν, ἐπιγράμματα, ὕμνους.

DXCII. *Ὀρφεὺς Ὀδρύσης ἐποποιός. Διονύσιος δὲ τοῦτον οὐδὲ γεγονέναι λέγει. ὅμως ἀναφέρονται εἰς αὐτόν τινα ποιήματα.*

DXCIII. *Ὀρφεὺς Κροτωνιάτης ἐποποιός, ὃν Πεισιστράτῳ συνεῖναι τῷ τυράννῳ Ἀσκληπιάδης φησὶν ἐν τῷ ἕκτῳ βιβλίῳ τῶν γραμματικῶν. Δεκαετηρίδα, Ἀργοναυτικὰ καὶ ἄλλα τινά.*

DXCIV. *Ὀρφεὺς Καμαριναῖος ἐποποιός, οὗ φασιν εἶναι τὴν εἰς Ἅιδου κατάβασιν.*

DXCV. *Οὔαρος Λαοδικεὺς σοφιστής, σύγχρονος Πολέμωνος καὶ ἄλλων.*

DXCVI. *Οὐηστῖνος ⟨ὁ⟩ Ἰούλιος χρηματίσας, σοφιστής. ἐπιτομὴν τῶν Παμφίλου γλωσσῶν βίβλους δ', ἐκλογὴν ὀνομάτων ἐκ τῶν Δημοσθένους βιβλίων, ἐκλογὴν ἐκ τῶν Θουκυδίδου Ἰσαίου, Ἰσοκράτους καὶ Θρασυμάχου τοῦ ῥήτορος καὶ τῶν ἄλλων ῥητόρων.*

DXCVII. *Οὐλπιανὸς Ἐμεσηνὸς σοφιστής. πάτρια Ἐμε-*

---

p. 418, qui docet „plurimos (v. Ὀρφεύς) titulos Hesychio non Dionysium suppeditasse, sed Hesychium Suidamve ipsum nescio quibus e latebris inscite congessisse", id quod in medio relinquendum 20 Κικωναῖος **A** *vulg.* Κικοναῖος **M Ald.** *Eud.* corr. *Westerm.* ἢ Ἀρκάς susp. *Bernhardyo*, Ἀρκὰς ἢ Κικ. *Daub* ἢ etiam post Ἀρκὰς inserit *Gutschmid* 1 δὲ om. *Eud.* 2 πρεσβύτερος ὢν *vulg.* ὢν om. **ABE**

DXCII *Eud.* p. 529. Cf. Malala p. 88 ἦν Ὀρφεὺς ὁ Θρᾷξ, ὁ λυρικὸς Ὀδρυσαῖος 4 de Halicarnassensi (sc. μουσικῆς ἱστορίας auctore) dubitat *Maass*, Sib. ind. p. 54 not. 113 (cf. Lobeck, Aglaoph. I p. 351), quamquam veri simillimum est; Phaselitam esse, quem περὶ ποιητῶν scripsisse constat (cf. vita Nicandri apud Westerm. Biogr. p. 61, 20) putat Daub, de Suid. p. 411 not. 11

DXCIII *Eud.* l. c. 7 ὅς **A** 8 de Asclepiade Myrleano, Hesychii fonte, cf. Daub, de Suid. p. 459 9 Δεκαετηρίδα **A** Δεκαετηρίας **E** Δεκαετηρίαν *vulg. Eud.* Δωδεκαετηρίαν probabiliter *Lambecius*

DXCIV *Eud.* l. c. 11 κατάβασιν τοῦ Θρᾳκὸς Ὀρφέως *Eud.*

CXCV om. *Westerm.* Accuratius de eo egit Philostrat. Vit. II, 28, unde fortasse hic articulus manavit 12 Λαοδικεύς om. **E**

DXCVI vitam om. **A.** Cf. Blass, Att. Bereds. I p. 246. Lexicon laudatur in fontibus Suidae 14 ὁ addidi 15 βιβλία **E** ϙδ' **BE**, quam discrepantiam notavit *Daub*, Stud. p. 71

DXCVII De Ulpianis cf. Müller IV p. 524 fr. 11. Hunc ab Antiocheno non distinguendum esse vidit *Bernhardy*; cf. Rohde, Gr. Roman p. 467 not., Daub, Stud. p. 72 19 πάτρια Ἐμεσηνῶν **ABE** πατρὶς

σηνῶν, Ἡλιουπόλεως, Βοσποριατῶν καὶ ἄλλων πλείστων, προγυμνάσματα, τέχνην ῥητορικήν.

DXCVIII. *Οὐλπιανὸς* Ἀντιοχεὺς τῆς Συρίας, σοφιστής, παιδεύσας πρότερον εἰς Ἔμεσαν ἐν τοῖς κατὰ τὸν βασιλέα Κωνσταντῖνον χρόνοις. λόγους διαφόρους, μελέτας, διαλέξεις καὶ ἄλλα τινά.

DXCIX. *Οὐλπιανὸς* Γαζαῖος....

DC. *Παγκράτιος* σοφιστής. εἰς τὴν Μινουκιανοῦ τέχνην ὑπόμνημα.

DCI. Παγκράτιος. τούτου φέρονται Ὀψαρτυτικὰ καθ' ἑκάστην τροφήν. ἤκμαζεν ἐπὶ τῶν χρόνων Λέοντος τοῦ πρεσβύτου καὶ ἕως Ζήνωνος.

DCII. *Πάκατος*, ὁ Μινούκιος χρηματίσας, ⟨ὁ⟩ καὶ Εἰρηναῖος, Ἀλεξανδρεὺς γραμματικός. περὶ τῆς Ἀλεξανδρέων διαλέκτου ἢ περὶ ἑλληνισμοῦ βιβλία ζ' (ἔστι δὲ κατὰ στοιχεῖον), περὶ Ἀττικῆς συνηθείας τῆς ἐν λέξει καὶ προσῳδίᾳ βιβλία γ' (ἔστι δὲ κατὰ στοιχεῖον), περὶ ἰδιωμάτων τῆς Ἀττικῆς καὶ τῆς Δωρίδος διαλέκτου, περὶ ἀττικισμοῦ καὶ ἄλλα πολλά.

DCIII. *Παλαίφατος* Ἀθηναῖος ἐποποιός, υἱὸς Ἀκταίου

Ἐμεσῆν **M** Ald. περὶ πατρίδος Ἐμέσης *vulg.* 1 Heliopolin Syriae intellegi patet (cf. Steph. Byz. p. 300, 21 Mein.; Malala p. 280, 12) Βοσποριτῶν *Kusterus* coll. Steph. Byz. v. Βόσπορος, Βοσποριατῶν *vulg.* Βουσιριτῶν suasit *Hermann.* Διοσπολιτῶν coni. *Bernhardy*, Βοσποριανῶν *Daub*, Βοστραίων corr. *Gutschmid* coll. Steph. Byz. v. Βόστρα DXCVIII vitam om. **A**

DXCIX vitam om. **A** et *Westerm.* Eiusdem viri mentionem fecit Proclus, vit. Mar. c. 9; sub fin. quaedam desiderari patet

DC *Eud.* p. 588. Cf. v. Μινουκιανός 9 ἔγραψεν ὑπ. *Eud.*

DCI om. *Westerm.* Confusi sunt poeta Pancrates, qui altero saeculo epico carmine ἁλιευτικὰ condidit, et Pancratius sophista saeculi quinti 11 τροφὴν corr. *Reinesius,* qui comparari iussit Athen. I p. 13 et VII p. 283, τροπὴν *vulg.* ἤκμαζον **AB**

DCII Cf. v. Εἰρηναῖος. De Hesychio dubitat Daub, Stud. p. 121 13 ὁ add. *Daub* 16 Ἀττικὴ συνήθεια inter Suidae fontes enumeratur; καὶ προσῳδίας **M** 17 librum περὶ ἰδ. ex suo Suidam addidisse putat *Daub*

DCIII *Eud.* p. 595 vitam om. **A.** Bene monuit *Gutschmid,* opera huic epico supposita commenticio propter Ἀπόλλωνος — γονάς et Λητοῦς πλόκαμον post mediae comoediae aetatem et Callimachum orta esse 20 Ἀθήνησιν ἐπ. *vulg.* ἐπ. Ἀθ. *Eud.* Ἀθηναῖος corr. *Kusterus* Ἀθήνηθεν praefert *Daub*

καὶ Βοιοῦς, οἱ δὲ Ἰοκλέους φασὶ καὶ Μετανείρας, οἱ δὲ Ἑρμοῦ. γέγονε δὲ κατὰ μέν τινας μετὰ Φημονόην, κατὰ δὲ ἄλλους καὶ πρὸ αὐτῆς. ἔγραψε δὲ κοσμοποιίαν εἰς ἔπη ͵ε, Ἀπόλλωνος καὶ Ἀρτέμιδος γονάς, ἔπη ͵γ, Ἀφροδίτης καὶ Ἔρωτος φωνὰς καὶ λόγους, ἔπη ͵ε, Ἀθηνᾶς ἔριν καὶ Ποσειδῶνος, ἔπη ͵α, Λητοῦς πλόκαμον.

DCIV. *Παλαίφατος Πάριος ἢ Πριηνεύς, γεγονὼς κατὰ Ἀρταξέρξην. ἀπίστων βιβλία ε′ (τινὲς δὲ ταῦτα εἰς τὸν Ἀθηναῖον ἀναφέρουσι). πλὴν καὶ οὗτος ἔγραψε....*

DCV. *Παλαίφατος Ἀβυδηνὸς ἱστορικός. Κυπριακά, Δηλιακά, Ἀττικά, Ἀραβικά.* | *γέγονε δὲ ἐπὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος, παιδικὰ δὲ Ἀριστοτέλους τοῦ φιλοσόφου, ὡς Φίλων ἐν τῷ ε′ στοιχείῳ τοῦ περὶ παραδόξου ἱστορίας βιβλίου α′ καὶ Θεόδωρος ὁ Ἰλιεὺς ἐν β′ Τρωικῶν.* |

DCVI. *Παλαίφατος Αἰγύπτιος* | *ἢ Ἀθηναῖος* |, *γραμμα-*

---

1 *Βιοῦς vulg. Eud. Βοιοῦς* B 4 *Ἀφρ. καὶ Ἔρ. γονὰς* tentavit *Gronovius*. Ceterum carminum tabulam ficticiam esse docent Bergk. Lit. Gr. I p. 405 not. 270, Hiller, Mus. Rhen. XXXIII p. 522

DCIV *Eud.* p. 601, quae incipit *καὶ ἕτ. Παλ.* Hunc nec Parium nec Prienensem esse sed Pario Hellesponti ortum et olim scriptum fuisse *Παριηνεύς* persuasit *Gutschmid* coll. Steph. Byz. v. *Πάριον* sec. codd. RV, qui etiam hunc Palaephatum Artaxerxe tertio regnante ad Aristotelem a. 347—344 Atarnei versantem venisse cum eoque a. 334 Athenas rediisse, unde alii eum fecerint Atheniensem, suspicatus est. Ad hunc igitur spectare sub v. *Παλαιφ. Ἀβυδ.* verba *γέγονε — Τρωικῶν* 8 *ἔγραψε περὶ ἀπίστων ἱστοριῶν β. ε′ Eud.*, quam genuinam inscriptionem esse vidit *Bernhardy*; unum hodie librum servatum esse constat, sed cf. Westerm. Mythogr. p. XIII 9 *Ἀθηναῖον* i. e. grammaticum s. fin. quaedam excidisse patet, *περὶ παραδόξου ἱστορίας* supplet *Bernhardy* *ἄπιστα* intellegi putat *Gutschmid*

DCV *Eud.* p. 583 10 post *ἱστορικός* omnia om. A 13 *υ′ στοιχ. Eud. περὶ παραδ. ἱστορίας* omnino expungendum censet *Bernhardy*, *ἐν τῷ περὶ παρ. ἱστ. βιβ. πρώτῳ Kusterus ἐν τῷ τῆς τριτεύχου τῆς περὶ παρ. ἱστ. βιβ. α′ Müller* III p. 573 *ἐν τῷ ε′ στοιχειωτοῦ, ὅπερ ἐστὶ παραδόξου ἱστορίας βιβλίον πρῶτον Gutschmid*; nil mutandum esse censet *Rohde*, Mus. Rhen. XXXIV p. 561 not. 2, cum Philonis *παρ. ἱστορία* tres libros complectens in ipsius Philonis vita laudetur, ut de amatore Aristotele primo libro sub lit. E (velut *ἐρώμενοι*) disputatum sit. Minus cante totam vitam ex Ptolemaei Heph. historiis fluxisse hariolatus est Hercher, Annal. Suppl. I p. 286 14 *τῶν Τρωικῶν Eud.* de Theodoro cf. Müller IV p. 513

DCVI *Eud.* p. 600 Aegyptium fuisse auctorem *θεολογίας Αἰγυπτιακῆς* et hoc ipso opere usum esse Malalam (cf. p. 24 et 209 ed. Bonn.)

τικός. Αἰγυπτιακὴν θεολογίαν, | *μυθικῶν βιβλίον α΄, λύσεις τῶν μυθικῶς εἰρημένων, ὑποθέσεις εἰς Σιμωνίδην, Τρωικά, ἅ τινες εἰς τὸν Ἀθηναῖον, τινὲς δὲ εἰς τὸν Πάριον ἀνήνεγκαν. ἔγραψε καὶ ἱστορίαν ἰδίαν.* |

DCVII. *Παλαμήδης Ἐλεατικὸς γραμματικός. κωμικὴν καὶ τραγικὴν λέξιν, Ὀνοματολόγον, ὑπόμνημα εἰς Πίνδαρον τὸν ποιητήν.*

DCVIII. *Παλαμήδης Ναυπλίου καὶ Κλυμένης, Ἀργεῖος ἐποποιός. ἦν δὲ οὗτος ἀνεψιὸς τοῦ βασιλέως Ἀγαμέμνονος πρὸς μητρός, ἔσχε δὲ εὐφυῶς πρός τε φιλοσοφίαν καὶ ποιητικήν, καὶ εὑρετὴς γέγονε τοῦ ζ΄ στοιχείου καὶ τοῦ ϑ΄ καὶ τοῦ φ΄ καὶ τοῦ χ΄, ψήφων τε καὶ πεσσῶν καὶ κύβων καὶ μέτρων καὶ σταθμῶν. τὰ δὲ ποιήματα αὐτοῦ ἠφανίσθη ὑπὸ τῶν Ἀγαμέμνονος ἀπογόνων διὰ βασκανίαν ⟨καὶ ὑπὸ τοῦ Ὁμήρου⟩. [ὑπολαμβάνω δὲ καὶ τὸν ποιητὴν Ὅμηρον αὐτὸ τοῦτο πεπονθέναι, καὶ μηδεμίαν τοῦ ἀνδρὸς μνήμην ποιήσασθαι.]*

DCIX. *Παλλάδιος Παλλαδίου Μεθωναῖος σοφιστής. γέγονε δὲ ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως. περὶ τῶν παρα Ῥωμαίοις ἑορτῶν, διαλέξεις, λόγους διαφόρους, Ὀλυμπιακόν, πανηγυρικόν, δικανικόν.*

---

suspicatus est *Gutschmid*, qui omnia quae sequuntur ad Parianum rettulit, **μυθικῶν β. α΄** a libro **περὶ ἀπίστων** non diversum esse ratus 1 **λύσεις** ex **A** et. *Par. Kusterus* *ἀλληγορίας Eud. λίας vulg.* vett. edd. 2 **Τρωικῶν** fragmenta dedit ***Müller*** II p. 338 seq. 3 quia nempe idem est uterque

DCVII *Eud.* p. 600. Cf. Förster, Mus. Rhen. XXX p. 331 seq., Daub, Stud. p. 116 5 **Ἐλεατικὸς ABEM** *Ἐλεάτης vulg. Eud.*, quod praefert *Förster* 6 **ὀνοματολόγον** ipsum grammaticum vocat Athen. IX p. 397

DCVIII *Eud.* p. 594. Cf. Mus. Rhen. XXXV p. 219 8 *Κλιμένης vulg. Eud. Λιμένης* **E** *Κλυμένης* **B** 9 *ἦν δὲ οὗτος* et *ἔσχε — ποιητικὴν* om. **A** 11 **ϑ΄** corr. *Kusterus* **π΄** libri, totum locum compilavit *Pseudo-Hesych.* c. 33. Cadmum Milesium has literas invenisse dixit schol. Dion. apud Vill. Anecd. II p. 187 14 post **βασκανίαν** add. **A καὶ ὑπὸ τοῦ Ὁμήρου** reliquis omissis. Sequentia om. *Eud.* ex Par. restituit *Kusterus*, cum antea codices et edd. nil praestarent nisi **ὑπολαμβάνω δὲ καὶ τὸν ποιήσασθαι**, quod supplevit Leo Allatius de patr. Hom. c. 4 **ὑπολαμβάνω δὲ καὶ τὸν Ἰλιακὸν πόλεμον ποιήσασθαι.** Ipse lectionem cod. **A** revocavi, quamvis ex reliquis detortam

DCIX *Eud.* p. 588. Cf. Müller IV p. 3 17 *Παλλάδιος — σοφιστής* in marg. **A** rel. omissis, *Παλλαδίου* om. *Eud.* itaque susp. 18 *ἔγραψε περὶ Eud.* Huic Libanius epistolas quasdam inscripsit, velut ep. 546

DCX. *Παμπρέπιος Πανοπολίτης, ἐπῶν ποιητής, ἀκμάσας κατὰ Ζήνωνα τὸν βασιλέα. ἔγραψεν ἐτυμολογιῶν ἀπόδοσιν, Ἰσαυρικὰ καταλογάδην.*

DCXI. *Παμφίλη Ἐπιδαυρία σοφή, θυγάτηρ Σωτηρίδου, οὗ λέγεται εἶναι καὶ τὰ συντάγματα, ὡς Διονύσιος ἐν τῷ λʹ τῆς μουσικῆς ἱστορίας, ὡς δὲ ἕτεροι γεγράφασι, Σωκρατίδα τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς. ἱστορικὰ ὑπομνήματα ἐν βιβλίοις λγʹ, ἐπιτομὴν τῶν Κτησίου ἐν βιβλίοις γʹ, ἐπιτομὰς ἱστοριῶν τε καὶ ἑτέρων βιβλίων παμπλείστας, περὶ ἀμφισβητήσεων, | περὶ ἀφροδισίων | καὶ ἄλλων πολλῶν.*

DCXII. *Πάμφιλος Ἀλεξανδρεύς, γραμματικὸς Ἀριστάρχειος. ἔγραψε λειμῶνα (ἔστι δὲ ποικίλων περιοχή) περὶ γλωσσῶν ἤτοι λέξεων βιβλία ϙεʹ (ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ ε στοιχείου ἕως τοῦ ω· τὰ γὰρ ἀπὸ τοῦ α μέχρι τοῦ δ Ζωπυρίων ἐπεποιήκει), εἰς τὰ Νικάνδρου ἀνεξήγητα, [καὶ] τὰ καλούμενα Ὀπικά, τέχνην κριτικὴν καὶ ἄλλα πλεῖστα γραμματικά.*

DCXIII. *Πάμφιλος Ἀμφιπολίτης ἢ Σικυώνιος | ἢ Νικο-*

DCX *Eud.* p. 595. Cf. Düntzer, Ep. fr. II p. 110 1 *Πανοπλίτης* E *Πανοπλύτης* B 2 *ἐτυμολ. ἀπόδοσιν καταλογάδην, Ἰσαυρικά* corrigendum esse putavit *Bernhardy*; sed *ἐτυμ. ἀπόδοσιν* nil nisi paraphrasin tituli *Αἴτια* esse vidit *Gutschmid*

DCXI *Eud.* p. 603. Cf. Müller III p. 520, Daub, Stud. p. 7 4 *φιλόσοφος καὶ ἱστορική* pro *σοφή* rectius *Eud.* 7 *ἔγραψεν ἱστορικὰ ὑπομνήματα ἐν βιβλίοις λγʹ, ἐπιτομὴν τ. Κτ. ἐν β. γʹ Eud.*, quae postquam tabulam scriptorum enarravit sic pergit: *τινὲς δὲ πάντα ταῦτα εἰς τὸν αὐτῆς πατέρα ἀναφέρουσιν, ἐν οἷς καὶ Διον. ἐν τῇ λʹ τῆς μουσικῆς ἱστορίας, ὡς δὲ ἕτεροι, εἰς Σωκρατίδαν τὸν ἄνδρα αὐτοῦ.* Cf. Suid. v. *Σωτηρίδας*. Ceterum de Dionysii testimonio cf. Daub, de Suid. p. 411 not., qui de commentariis bene comparavit Phot. bibl. p. 119 (cod. 175); cf. Diels, Dox. p. 257 8 *βιβλία γʹ* V *ἐπιτομὴν* A 9 *περὶ ἀφροδισίων* expungere alterique cuidam Pamphilae dare mavult *Gutschmid*

DCXII *Eud.* p. 601. Laudatur in fontibus Suidae: *Παμφ. λειμῶνα λέξεων ποικίλων, περιοχὴν βιβλίων ἐννενήκοντα πέντε* seq., ideoque *περιοχὴ γλωσσῶν* coni. *Lambecius*, bibl. Vind. II p. 536; equidem interpunctionem sustuli post *περιοχή*; cf. etiam v. *Διογενειανός* et *Οὐηστῖνος* 11 *ἀριστάρχιος* V 13 *ϙε* *Par. Kusteri* et praef. *Suid.* *οεʹ Eud.* *σεʹ vulg.* 15 *καὶ* seclusi 16 *Ὀπικά* libri *ὀφιονικά* *Lambecius* *ὀρφικά* *Reinesius* *ὀφιακά* *Kusterus* *Ὀφικά* *Bernhardy* *Westerm.* negligentius designari librum *περὶ ὀποῦ* (i. e. de succo plantarum) putat *Gutschmid*, quem Pamphilo botanico vindicare vult 16 *ῥητορικὴν* pro *κριτ.* E

DCXIII *Eud.* p. 603. Cf. v. *Ἐπίκουρος*. Cf. Müller IV p. 466, Urlichs, Mus. Rhen. XVI p. 247. Hunc pictorem esse Amphipolitanum vidit *Bernhardy*. De pictoribus Hesychii cf. v. *Ἀπελλῆς, Πρωτογένης*. Omnia huius

πολίτης, φιλόσοφος |, || *ὁ ἐπικληθεὶς Φιλογράμματος* ||, *εἰκόνας κατὰ στοιχεῖον*, || *τέχνην γραμματικήν* ||, *περὶ γραφικῆς καὶ ζωγράφων ἐνδόξων*, | *γεωργικὰ βιβλία γ'* |.

DCXIV. *Παναίτιος Ῥόδιος, ὁ πρεσβύτης, φιλόσοφος, οὗ πολὺς ἐν φιλοσόφοις λόγος. φέρεται αὐτοῦ βιβλία φιλόσοφα πλεῖστα.*

DCXV. *Παναίτιος ὁ νεώτερος, Νικαγόρου, Ῥόδιος, φιλόσοφος Στωικός, Διογένους γνώριμος, ὃς καθηγήσατο καὶ Σκηπίωνος τοῦ ἐπικληθέντος Ἀφρικανοῦ μετὰ Πολύβιον Μεγαλοπολίτην. ἐτελεύτησε δ' ἐν Ἀθήναις.*

DCXVI. *Πανόλβιος ἐπῶν ποιητής. ἔγραψε διάφορα, καὶ πρὸς Αἰθέριον μετὰ τὴν νόσον δι' ἐπῶν καὶ πρὸς Ἐρύθριον καὶ πρὸς Δωρόθεον ἡγεμόνα καὶ κόμητα καὶ εἰς Ἀφθόνιον κόμητα καὶ ἐπιτάφιον Ὑπατίας θυγατρὸς Ἐρυθρίου.*

DCXVII. *Πανύασις Πολυάρχου Ἁλικαρνασσεύς*, | *τερατοσκόπος καὶ* | *ποιητὴς ἐπῶν. οὗτος σβεσθεῖσαν τὴν ποιητικὴν ἀνήγαγε. Δοῦρις δὲ Διοκλέους τε παῖδα ἀνέγραψε καὶ Σάμιον· ὁμοίως δὲ καὶ Ἡρόδοτον Θούριον. ἱστόρηται δὲ Πα-*

---

auctoris scripta grammatico temere tribuit *Lambecius*; sed *τέχνην γραμματικὴν* a pictore abiudicari et ad grammaticum reiici opus est, cum pictorem maxime deceant: *εἰκόνας — περὶ γραφικῆς καὶ ζωγράφων ἐνδόξων*. Philosophum Platonicum, quem laudant Cic. nat. d. I, 26, Diog. X, 14, hic non intellegi patet 1 *ὁ ἐπ. φιλογράμματος* corr. *Lambecius*, merito ad grammaticum referens, *ὁ ἐπ. φιλοπράγματος vulg.* *εἰκόνας τῶν βοτανῶν* perperam coni. *Lambecius*, Philostrati *περὶ εἰκόνων* libros rectius in memoriam revocavit *Kusterus*. Ceterum *Πάμφ. Νικοπολίτης, φιλόσοφος, γεωργ. βιβ. γ'* botanicum, quem laudat Galenus, spectare vidit *Gutschmid* 3 *γεωργικὰ* om. **A**, unde fragmenta hodie exstare monuit *Kusterus*

DCXIV *Eud.* p. 603. Memoratur v. *Ἀντιφάνης Ἀθηναῖος, Ἀπολλόδωρος, Πολύβιος, Ποσειδώνιος* 4 *πρεσβύτερος Westerm.* 5 *πολλοῖς* et *ὁ λόγος* **A**

DCXV *Eud.* l. c., quae incipit *καὶ ἕτερος Παν.* 8 *Διογ.* i. e. Babylonii *καὶ* add. **ABVE** 9 *μετὰ τὸν Μεγ. Eud.* *Σκιπ.* libri

DCXVI *Eud.* p. 595. Cf. Düntzer, Ep. fr. II p. 110. Zenonis aetate cum vixisse docet Suid. v. *Ἐρύθριος* 13 *Ἐθέριον* **Ald.** *Eud.* 14 diversam eam esse ab Hypatia, Theonis filia, notissimum est

DCXVII *Eud.* p. 596. Cf. v. *Ἀντίμαχος*. Tractant Naeke, Choeril. p. 17, Tzschirner, Pan. fr. p. 7 sq. 15 *Πολυάρχου — ἱστόρησαν* om. **A** *τερατόσκοπος*' pertinere ad alterum Panyasidem philosophum recte perspexit *Fabricius* 16 *οὗτος — ἀνήγαγε* scripsi cum **V**, *ὃς ἐπανήγαγε vulg.* 17 de Duride cf. Müller II p. 482 (fr. 57) *Δοῦρις δὲ — ὁ δὲ Πανύασις* om. *Eud.* 18 *ὁμοίως καὶ* **BV** *ὁμοίως ὡς* dubitanter *Gutschmid* *Ἡρόδοτον Θούριον* sc. *ἀνέγραψε* corr. *Wesseling* *Ἡρόδοτος vulg. ὁμοίως καὶ Νυμφόδωρος* (vel *Ἡρόδωρος*), *Θούριον δὲ* Tzschirner p. 11

νύασις Ἡροδότου τοῦ ἱστορικοῦ ἐξάδελφος· γέγονε γὰρ Πανύασις Πολυάρχου, ὁ δὲ Ἡρόδοτος Λύξου τοῦ Πολυάρχου ἀδελφοῦ. τινὲς δὲ οὐ Λύξην, ἀλλὰ Ῥοιὼ τὴν μητέρα Ἡροδότου Παννάσιδος ἀδελφὴν ἱστόρησαν. ὁ δὲ Πανύασις γέγονε κατὰ τὴν οη΄ ὀλυμπιάδα, κατὰ δέ τινας πολλῷ πρεσβύτερος· καὶ γὰρ ἦν ἐπὶ τῶν Περσικῶν. ἀνῃρέθη δὲ ὑπὸ Λυγδάμιδος τοῦ τρίτου τυραννήσαντος Ἁλικαρνασσοῦ. ἐν δὲ ποιηταῖς τάττεται μεθ' Ὅμηρον, κατὰ δέ τινας καὶ μεθ' Ἡσίοδον καὶ Ἀντίμαχον. ἔγραψε δὲ καὶ Ἡρακλειάδα ἐν βιβλίοις ιδ΄, εἰς ἔπη ͵θ, Ἰωνικὰ ἐν πενταμέτρῳ (ἔστι δὲ τὰ περὶ Κόδρον καὶ Νηλέα καὶ τὰς Ἰωνικὰς ἀποικίας) εἰς ἔπη ͵ζ.

DCXVIII. Πανύασις Ἁλικαρνασσεὺς νεώτερος, φιλόσοφος. περὶ ὀνείρων βιβλία β΄.

DCXIX. Πάξαμος ... λόγιος. Ὀψαρτυτικὰ κατὰ στοιχεῖον, Βοιωτικὰ ἐν βιβλίοις β΄, Δωδεκάτεχνον (ἔστι δὲ περὶ αἰσχρῶν σχημάτων), Βαφικὰ βιβλία β΄, Γεωργικὰ β΄.

DCXX. Πάππος Ἀλεξανδρεὺς φιλόσοφος, γεγονὼς κατὰ τὸν πρεσβύτερον Θεοδόσιον τὸν βασιλέα, ὅτε καὶ Θέων ὁ φιλόσοφος ἤκμαζεν, ὁ γράψας εἰς τὸν Πτολεμαίου κανόνα. βιβλία δὲ αὐτοῦ· Χωρογραφία οἰκουμενική, εἰς τὰ δ΄ βιβλία τῆς Πτολεμαίου μεγάλης Συντάξεως ὑπόμνημα, Ποταμοὺς τοὺς ἐν Λιβύῃ, | Ὀνειροκριτικά. |

---

2 Ξύλου V 3 τινὲς δὲ — Περσικῶν om. V τινὲς δὲ οὐ θεῖον Λύξην coni. *Gutschmid*; pro Ῥοιώ legitur Δρυώ v. Ἡρόδοτος 4 Πολυάρχου pro Παννάσιδος, coni. *Heyse* 5 οὐ πολλῷ *Daub* πολλῷ — ἦν om. *Eud.* 7 Ἁλικαρνασοῦ V 8 τέτακται A κατὰ δὲ — Ἀντίμ. in V sub fin. add. 9 ὡς ἔπη *Eud.* 11 τῆς Ἰωνικῆς temere coni. *Heyse*

DCXVIII om. *Westerm.* Meminit Artemidor. I, 2 et II, 35

DCXIX om. *Westerm.* Cf. Müller IV p. 472. Fortasse ab Hesychio aliena. Cf. Athen. IX p. 376, Pollux VI c. 10; Boisson. An. I p. 413, Volkmann, Symb. p. 719 14 λόγιος cf. Ἕρμιππος Βηρύτιος. λόγιος σφόδρα et Νόννος — λογιώτατος. Si Hesychiana est, lacunam ante λόγιος indices oportet. ἔγραψεν post λόγιος om. **VE**, expunxit *Bernhardy* 15 Βοιωτικά et infra Βαφικά susp. *Bernhardyo* Βιωτικά maluit *Hemsterhusius*, Βοιωτιακά *Müller,* cui historia Romanensis fuisse videtur, et argumenti quidem paederastici monente *Gutschmidio,* ita ut omnia recte se habeant; idem γεωργικὰ ϛ΄ corrigendum esse vidit, cum in fragmentis etiamnum in Geoponicis servatis liber tertius laudetur

DCXX *Eud.* p. 604 18 βασιλέα Θεοδ. pars codd. et *Eud.* 21 Ποταμούς et Ὀνειρ. suspect. *Bernhardyo,* qui collectionem mathematicam silentio praetermissam miratur. Ὀνειροκριτικά alteri Pappo tribuit *Gutschmid*

DCXXI. *Παρθένιος* Ἡρακλείδου καὶ Εὐδώρας (Ἕρμιππος δὲ Τήθας φησί), Νικαεὺς ἢ Μυρλεανός, ἐλεγειοποιὸς καὶ μέτρων διαφόρων ποιητής. οὗτος ἐλήφθη ὑπὸ Κίννα λάφυρον, ὅτε Μιθριδάτην Ῥωμαῖοι κατεπολέμησαν, εἶτα ἠφείθη διὰ τὴν παίδευσιν καὶ ἐβίω μέχρι Τιβερίου τοῦ Καίσαρος. ἔγραψε δι' ἐλεγείας Ἀφροδίτην, Ἀρήτης ἐπικήδειον τῆς γαμετῆς, Ἀρήτης ἐγκώμιον ἐν γ' βιβλίοις καὶ ἄλλα πολλά.

DCXXII. *Παρθένιος* Χῖος ἐποποιός, υἱὸς Θέστορος, ὃς ἐπεκαλεῖτο Χάος, Ὁμήρου δὲ ἦν ἀπόγονος. ἐποίησεν εἰς Θέστορα τὸν ἑαυτοῦ πατέρα. | οὗτος ἔγραψε καὶ περὶ μεταμορφώσεων. |

DCXXIII. *Παρμενίδης* Πύρητος, Ἐλεάτης φιλόσοφος, μαθητὴς γεγονὼς Ξενοφάνους τοῦ Κολοφωνίου, ὡς δὲ Θεόφραστος, Ἀναξιμάνδρου τοῦ Μιλησίου. αὐτοῦ δὲ διάδοχοι ἐγένοντο Ἐμπεδοκλῆς τε ὁ καὶ φιλόσοφος καὶ ἰατρὸς καὶ Ζήνων ὁ Ἐλεάτης. ἔγραψε δὲ φυσιολογίαν δι' ἐπῶν καὶ ἄλλα τινὰ καταλογάδην, ὧν μέμνηται Πλάτων.

DCXXIV. *Παῦλος* Αἰγινήτης ἰατρός. ἔγραψεν ἰατρικὰ βιβλία διάφορα.

DCXXI *Eud.* p. 596. Tractat Meineke, An. p. 255 seq. Cf. Steph. Byz. v. *Νίκαια* et Rohde, Mus. Rhen. XXXIV p. 569, qui ex attributo *Μυρλεανός* Parthenium ante a. 91 natum esse conclusit; sed a. 203 Myrleam a Prusia primo dirutam et posthac Apameam vocatam esse monet *Gutschmid* 1 *Ἕρμιππος — φησι* om. **A**; de Hermippo v. Wachsmuth, Symb. p. 141 2 *Νικαιεύς* **A** 3 *ποιητὴς ἐπὶ Τιβερίου Eud.* *οὗτος — Καίσαρος* om. *Eud.* Pro Cinna dubitanter de Caecina cogitavit *Meineke,* cum a. 73 ab Helvio Cinna (cf. Plut. Brut. 26) captum non probabile sit; de Helvio Cinna, poetae parente, cogitat *Kiessling,* Comm. phil. Mommsen. p. 352, non ad ducem sed ad dominum qui emit, spectare ratus coll. v. *Ἀλέξανδρος* et *Τιμαγένης* 4 *εἶ ἠφείθη* **V** 5 *διὰ τὴν παίδευσιν* cf. v. *Ἰόβας* de verbis *μέχρι Τιβ.* v. Meineke p. 257 6 *ἔγραψεν ἐλεγεῖα εἰς Eud.* *ἔγραψε δι' ἐλεγείας* corr. *Schneider,* Call. II p. 32, *Wachsmuth,* Symb. p. 142 (cf. Daub, de Suid. p. 427) *ἔγραψε δὲ ἐλεγεῖα εἰς vulg.* *ἐλεγείας* om. *εἰς* **V** 7 *καὶ ἐγκώμιον εἰς τὴν αὐτὴν Eud.* *καὶ ἄλλα πολλά* om. *Eud.*

DCXXII *Eud.* p. 597 9 *Χαός* praefert *Meineke,* An. p. 270 not. 2 10 *οὗτος* — exit. om. *vulg. Eud.* add. ex **A** *Kusterus* (nisi quod *μεταμορφώσεως* pro *μεταφορφώσεων* scripsit), seclusit *Bernhardy* tanquam e glossa *Νέστωρ* huc translata. Sed ad Nicaeensem spectare manifestum est: cf. Rohde, Gr. Roman p. 93. Ceterum fort. corrigas *μεταμορφώσεις*

DCXXIII *Eud.* p. 604. Cf. Diog. IX, 21 12 *δὲ* om. **A** 14 *ὁ καὶ* **ABE** *καὶ ὁ* **V** 16 Plat. Parmen. p. 128 vel Soph. p. 237. Cf. Karsten, Parmen. rel. p. 17 seq.

DCXXIV om. *Westerm.* De hac vita uberius egi Mus. Rhen. XXXV

DCXXV. *Παῦλος Τύριος ῥήτωρ, γεγονὼς κατὰ Φίλωνα τὸν Βύβλιον, ὃς ἐπὶ Ἀδριανοῦ τοῦ βασιλέως πρεσβεύσας μητρόπολιν τὴν Τύρον ἐποίησεν. ἔγραψε τέχνην ῥητορικήν, προγυμνάσματα, μελέτας.*

DCXXVI. *Παῦλος φιλόσοφος. εἰσαγωγὴν ἀστρολογίας καὶ ἀποτελεσματικά.*

DCXXVII. *Παῦλος Γερμηνὸς σοφιστὴς ὁ γράψας, ὅτι γε Λυσίου ἐστὶν ὁ περὶ τῆς Ἰφικράτους δωρεᾶς, βιβλία β', ὑπομνήματα εἰς τοὺς λοιποὺς λόγους Λυσίου.*

DCXXVIII. *Παῦλος Αἰγύπτιος ἐκ τῆς Λύκων, σοφιστής, υἱὸς Βησαρίωνος τοῦ καὶ Διδύμου, γεγονὼς ἐπὶ τοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου.*

DCXXIX. *Παυσανίας Καισαρεὺς σοφιστής, σύγχρονος Ἀριστείδου, οὗ μέμνηται ὡς φαύλου ῥήτορος Φιλόστρατος ἐν τοῖς βίοις τῶν σοφιστῶν. ἔγραψε περὶ συντάξεως βιβλίον α', προβλημάτων βιβλίον α' καὶ ἕτερα.*

DCXXX. *Παυσανίας Λάκων ἱστορικός. περὶ Ἑλλησπόντου, Λακωνικά, χρονικά, περὶ Ἀμφικτυόνων, περὶ τῶν ἐν Λάκωσιν ἑορτῶν.*

---

p. 230, sed cum Paulus Aegineta Heraclio regnante vixerit, nunc eam non ipsi Hesychio sed epitomatori tribuere malim. Cf. quae dixi ad v. *Γεώργιος Πισίδης*.

DCXXV *Eud.* p. 588 1 Cf. *Φίλων ὁ Βύβλιος*

DCXXVI om. *Westerm. Eud.* p. 604. Ad hunc spectat Leonis philosophi ep. II 5 *ἔγραψεν. ἀστρ. εἰσ. Eud.*

DCXXVII *Eud.* p. 589. Cf. Blass, Att. Ber. I p. 345, Daub, Stud. p. 72. Hunc Paulum non diversum esse ab eo, quem Eunap. I p. 11 dicit aequalem Porphyrii, suspicatus est *Wyttenbach* 7 *Γερμῆνος* **AV** *Γερμῖνος vulg.*; natus erat Germae, in urbe ad Hellespontum sita, de qua v. Steph. Byz. 9 *τοῦ Λυσ. Eud.*

DCXXVIII *Eud.* l. c., quae incipit *καὶ ἕτερος Π. σοφιστής* 10 *Λυκῶ Fabricius* IV p. 92, sed cf. Steph. Byz. v. *Λύκων πόλεις* 11 *Βησσαρίωνος Eud. Βησαπίωνος Valesius* 12 *Κωνστ.* **AV** *Eud.*, *ὑπόμνημα* add. rel.

DCXXIX *Eud.* p. 589. Cf. Rindfleisch, de Paus. et Ael. Dion. lex (Regim. 1866). Hunc enim lexicon rhetoricum scripsisse satis probabile est 14 *οὗ — σοφιστῶν* fortasse lectori debentur 15 Vit. Soph. II, 13 16 *καὶ ἕτερα* om. *Eud.*

DCXXX *Eud.* p. 584. Cf. Müller IV p. 467. Fortasse tacticus est, quem laudat Aelian. Tact. 1 17 *ἔγραψε περὶ Eud.*, quae s. fin. add. *καὶ ἄλλα* 18 *χρονικά* chronographi Antiocheni esse suspicatus est *Gutschmid*, *Ἀμφικτιώνων* **A** alterum *περὶ* om. **V** extremum librum a libro *Λακωνικά* non diversum esse putat *Daub*

DCXXXI. *Πείσανδρος* Πείσωνος καὶ Ἀρισταίχμας Καμειραῖος ἀπὸ Ῥόδου (Κάμειρος γὰρ ἦν πόλις Ῥόδου). καί τινες μὲν αὐτὸν Εὐμόλπου τοῦ ποιητοῦ σύγχρονον καὶ ἐρώμενον ἱστοροῦσι, τινὲς δὲ καὶ Ἡσιόδου πρεσβύτερον, οἱ δὲ κατὰ τὴν λγʹ ὀλυμπιάδα τάττουσιν. ἔσχε δὲ καὶ ἀδελφὴν Διόκλειαν. ποιήματα δὲ αὐτοῦ· Ἡράκλεια ἐν βιβλίοις βʹ (ἔστι δὲ τὰ Ἡρακλέους ἔργα), ἔνθα πρῶτος Ἡρακλεῖ ῥόπαλον περιτέθεικε. τὰ δὲ ἄλλα τῶν ποιημάτων νόθα αὐτοῦ δοξάζεται, γενόμενα ὑπό τε ἄλλων καὶ Ἀρίστεω τοῦ ποιητοῦ.

DCXXXII. *Πείσανδρος* Νέστορος τοῦ ποιητοῦ υἱός, Λαρανδεὺς ἢ Λυκάων, γεγονὼς ἐπὶ Ἀλεξάνδρου βασιλέως τοῦ Μαμαίας παιδός, ἐποποιὸς καὶ αὐτός. ἔγραψεν ἱστορίαν ποικίλην δι' ἐπῶν, ἣν ἐπιγράφει Ἡρωικῶν θεογαμιῶν, ἐν βιβλίοις ςʹ, καὶ ἄλλα καταλογάδην.

DCXXXIII. *Περίανδρος* Κυψέλου Κορίνθιος, τῶν ζʹ σοφῶν, γεγονὼς κατὰ τὴν ληʹ ὀλυμπιάδα. ἔγραψεν ὑποθήκας εἰς τὸν ἀνθρώπειον βίον, ἔπη δισχίλια. [οὗτός ἐστι Περίανδρος ὁ διὰ λύπην ἰδίαν ἀποθανών, ὡς καὶ τὸ ἐπ' αὐτῷ ἐπίγραμμα μαρτυρεῖ οὕτως ἔχον· 'μήποτε λυπήσῃ σε τὸ μή σε τυχεῖν τινος, ἀλλὰ τέρπεο πᾶσιν ὁμῶς οἷσι δίδωσι θεός. καὶ γὰρ ἀθυμήσας ὁ σοφὸς Περίανδρος ἀπέσβη, οὕνεκεν οὐκ ἔτυχεν πρήξιος ἧς ἔθελεν'.]

DCXXXIV. *Περικλῆς* Ξανθίππου καὶ Ἀγαρίστης,

DCXXXI *Eud.* p. 597. Cf. Steph. Byz. v. *Κάμιρος* 2 *τῶν πολιτῶν* pro *πόλις* **V** 3 *καί τινες — ἔνθα* om. **A** *καί τινες — Διόκλειαν* om. *Eud.*, quae pergit *φέρεται αὐτοῦ ποιήματα* 7 *τὰ τοῦ Ἡρ.* *Eud.* 8 *τὰ δὲ ἄλλα* — exit. om. *Eud.* *νόθα αὐτοῦ* **V Ald.** *αὐτοῦ νόθα* rel. 9 Aristeam poetam significari putavit *Bernhardy*, itaque *Ἀρίστεω* pro *Ἀριστέως* corr. *Daub*, *Ἀρίστεω τοῦ γόητος* praefert *Wilamowitz* Hermae XIV p. 162 coll. Strabo XIII p. 589

DCXXXII *Eud.* l. c. 10 *Νέστωρος* **A**, qui om. *Λαρανδεὺς ἢ* 11 *Λυκάων vulg.* *Eud.*, quod scripsi coll. Steph. Byz. v. *Λυκαονία*, *Λυκάνιος* **ABVE** *Λυκάνειος* **M Ald.** *Λυκαόνιος* coni. *Gaisford* *ἐκ Λυκίας* *Kusterus* 12 *παιδός* del. *Daub* *ἐποποιὸς* — exit. om. **A** 13 *Ἡρωικῶν* *Eud.* et *Zosim.* hist. V, 29, quod recepi, *Ἡραικῶν vulg.* 14 *ξʹ* ex duobus *Par.* (et **B**) *Kusterus* *ἕξ vulg.* *Eud.*

DCXXXIII *Eud.* p. 604. Cf. Diog. I, 94 15 *Κυψέλλου vulg.* *Eud.* *Κυψέλου* **A** an *εἷς τῶν*? 16 Cf. Diog. I, 97 *ἐποίησε δὲ καὶ ὑποθήκας εἰς ἔπη δισχίλια.* Haec ex Lobonis mentitis historiis fluxisse evicit *Hiller*, Mus. Rhen. XXXIII p. 520 17 *ἀνθρώπινον vulg.* *Eud.* *ἀνθρώπειον* **AV** *δισχ.* om. **V** *μʹ* (i. e. *βʹ*) **A** *οὗτος* — exit. om. *Eud.*, addidisse Suidam ex Diog. I, 97 dixi Mus. Rhen. l. c. 19 Anth. Pal. VII, 620

DCXXXIV om. *Westerm.* Totam vitam om. **A**, in cuius marg. le-

Ἀθηναῖος, ῥήτωρ καὶ δημαγωγός, ὃς πρῶτος γραπτὸν λόγον ἐν δικαστηρίῳ εἶπε, τῶν πρὸ αὐτοῦ σχεδιαζόντων. ἦν δὲ μαθητὴς Ἀναξαγόρου τοῦ Κλαζομενίου, καὶ αὐτὸς ἐρρύσατο αὐτὸν ἐκ θανάτου.

DCXXXV. *Περσαῖος Κιτιεύς, φιλόσοφος Στωικός, ἐπεκλήθη δὲ καὶ Δωρόθεος. ἦν δὲ ἐπὶ τῶν χρόνων Ἀντιγόνου τοῦ Γονατᾶ υἱοῦ Δημητρίου, μαθητὴς καὶ θρεπτὸς Ζήνωνος τοῦ φιλοσόφου. ἱστορίαν.*

DCXXXVI. [*Πέρσης Ἀσκραῖος ἐποποιός, ἀδελφὸς Ἡσιόδου τοῦ ποιητοῦ.*]

DCXXXVII. *Πετόσιρις Αἰγύπτιος φιλόσοφος. καθὰ Ἕλληνες καὶ Αἰγύπτιοι τὰ περὶ θεῶν διετάξαντο, ἐπιλογὰς ἐκ τῶν ἱερῶν βιβλίων, ἀστρολογούμενα καὶ περὶ τῶν παρ' Αἰγυπτίοις μυστηρίων.*

DCXXXVIII. *Πέτρος ὁ ῥήτωρ, ὁ καὶ Μάγιστρος, ἱστορικός.* [*πρεσβευτὴς ὡς Χοσρόην σταλεὶς μάλα ἐμβριθής τε ἦν καὶ ἀνάλωτος ἐν τῷ ῥητορεύειν τῷ καταμαλάξαι φρονήματα βαρβαρικὰ σκληρά τε καὶ ὀγκώδη*]. *ἔγραψεν ἱστορίαν καὶ περὶ πολιτικῆς καταστάσεως.*

---

guntur *Περ.* — *δημαγωγός. Eud.* p. 589. Cf. Blass, Att. Ber. I p. 33 1 *ὃς* **V** *ὅστις* rel. Singularis de Pericle narratio, quam ignorat Philostrat. Vit. I prooem.

DCXXXV *Eud.* p. 605. Cf. Müller II p. 623, Diels, Doxogr. p. 82 not. 2 7 *υἱὸς Δημ.* corr. *Kusterus υἱοῦ vulg.* defendit *Hemsterhus.* de *θρεπτὸς* cf. Wachsmuth, Symb. p. 141 8 *ἔγραψεν ἱστ. Eud. ἱστορίαν* **A** *ἱστορία vulg.*; fort. ex Petri Magistri vita illatum. Nescit Diog. VII, 36, nisi fortasse de libro *πολιτεία Λακωνική* cogitandum est, *ἐκ φιλοσόφου ἱστορίας* proposuit *Menagius* ad locum Diog., laudante *Hemsterhusio,* ad insequentem Suidae glossam *Περσεύς* ita rettulit *Bernhardy*, ut in margine collocatum putaret

DCXXXVI Vita nimirum commenticia. Suidae tribuit etiam *Daub* 9 *γεωπόνος* ridicule coni. *Ruhnken.* Ep. Crit. 1 p. 80, quem nec sequi nec refutare volebat *Bernhardy*

DCXXXVII Cf. Iuvenal. VI, 581 (ubi schol.: alter auctor artis mathematicae), et Ioh. Lyd. de Ostent. p. 274 Bonn., qui ante Antigonum, Arati interpretem, eum vixisse tradit. Cf. etiam Diels, Doxogr. p. 196 not. 3 12 *τὰ* corr. *Gutschmid τὰς vulg. διετάξατο* **BVE** post *διετάξαντο* recte interpunxit *Hemsterhus.* nomen quale *φήμας* excidisse putavit *Bernhardy*

DCXXXVIII *Eud.* p. 590. Cf. Steph. Byz. v. *Ἀκόναι*, Müller IV p. 183, et quae dixi Mus. Rhen. l. c. 15 *καὶ ἱστ. vulg. Eud. καὶ* om. **V** del. *Bernhardy* 16 quae expunxi descripsit Suidas ex Menand. Exc. de sent. p. 429 Nieb., iteravit v. *ἐμβριθές*, unde in Violarium migravit 18 *ἱστορίαν* **A** *ἱστορίας vulg. Eud.*

DCXXXIX. *Πίγρης* Κὰρ ἀπὸ Ἁλικαρνασοῦ, ἀδελφὸς Ἀρτεμισίας τῆς ἐν τοῖς πολέμοις διαφανοῦς, Μαυσώλου γυναικός. ὃς τῇ Ἰλιάδι παρενέβαλε κατὰ στίχον ἐλεγεῖον, οὕτω γράψας· 'μῆνιν ἄειδε θεὰ Πηληιάδεω Ἀχιλῆος, Μοῦσα, σὺ γὰρ πάσης πείρατ' ἔχεις σοφίης'. ἔγραψε καὶ τὸν εἰς Ὅμηρον ἀναφερόμενον Μαργίτην καὶ Βατραχομυομαχίαν.

DCXL. *Πίνδαρος* Θηβαῖος, Σκοπελίνου υἱός, κατὰ δέ τινας Δαϊφάντου, ὃ καὶ μᾶλλον ἀληθές (ὁ γὰρ Σκοπελίνου ἐστὶν ἀφανέστερος καὶ προσγενὴς Πινδάρου), τινὲς δὲ καὶ Παγώνδου ἱστόρησαν αὐτόν. μαθητὴς δὲ Μυρτίδος γυναικός, γεγονὼς κατὰ τὴν ξε' ὀλυμπιάδα, κατὰ τὴν Ξέρξου στρατείαν ὢν ἐτῶν μ'. καὶ ἀδελφὸς μὲν ἦν αὐτῷ ὄνομα Ἐρωτίων καὶ υἱὸς Δαΐφαντος, θυγατέρες δὲ Εὔμητις καὶ Πρωτομάχη. καὶ συνέβη αὐτῷ τοῦ βίου τελευτὴ κατ' εὐχάς αἰτήσαντι γὰρ τὸ κάλλιστον αὐτῷ δοθῆναι τῶν ἐν τῷ βίῳ, ἀθρόον αὐτὸν ἀποθανεῖν ἐν θεάτρῳ ἀνακεκλιμένον εἰς τὰ τοῦ ἐρωμένου Θεοξένου αὐτοῦ γόνατα, ἐτῶν νε'. ἔγραψε δὲ ἐν βιβλίοις ιζ' Δωρίδι διαλέκτῳ ταῦτα· Ὀλυμπιονίκας, Πυθιονίκας, Προσόδια, Παρθένια, Ἐνθρονισμούς, Βακχικά, Δαφνηφορικά, Παιᾶνας, ὑπορχήματα, ὕμνους, διθυράμβους, σκόλια, ἐγκώμια, θρήνους, δράματα τραγικὰ ιζ', ἐπιγράμματα ἐπικὰ καὶ καταλογάδην παραινέσεις τοῖς Ἕλλησι καὶ ἄλλα πλεῖστα.

DCXXXIX *Eud.* p. 597. Cf. v. Τιμόλαος, Ἰδαῖος; Bergk, Poet. Lyr. p. 569 1 *Πίγνης* **AV** *Κᾶρ* **V** *Ἁλικαρνασσοῦ* **AV** 3 *ἐλεγείαν* **A** 4 *οὐλομένην* post *Ἀχιλῆος* add. **ABM Ald.** om. *Eud.* *γάρ συ* **Ald.** *Eud.* 6 *Μαργαρίτην* **BVE**

DCXL *Eud.* p. 598. Cf. Steph. Byz. *Κυνὸς κεφαλαί.* De tabula carminum cf. Bergk, Poet. Lyr.[4] p. 367 seq., Daub, de Suid. p. 422 7 *Θηβαῖος vulg. Eud.* revocavit *Westerm.* *Θηβῶν* ex **AV** contra Hesychii morem praetulit *Bernhardy* 8 *ὃ καὶ ἀληθέστερον Eud.* *ὁ γὰρ Σκ.* — *γυναικός* om. *Eud.* 9 *συγγενὴς* coni. *Kusterus* *προγενέστερος Bernhardy* *Πινδάρου τοῦ ἑτέρου* vel *τοῦ διασήμου* addi voluit *Kusterus* 10 *Παγώνδου* corr. *Gaisford* *Παγωνίδου vulg.* *αὐτὸν καὶ Μυρτίδος γυναικός, μαθητὴς Λάσου ἢ Σιμωνίδου Pearson* 11 *οε'* maluit *Reinesius* 12 *στρατιὰν* **ABM Ald.** *Eud.* *καὶ ἀδελφὸς* — *Πρωτομάχη* om. *Eud.* *ὄνομα* susp. 13 *Δαΐφαντος* corr. editores *Διόφαντος* libri 15 *αἰτήσαντι* — *γόνατα* compilavit *Pseudo-Hesych.* c. 54 *τὸν βίον ἀπαλλάξαι Eud.* 17 *Φιλοξένου* **V** *δὲ Bernhardy* *πε' Rohde* 18 *Νεμεονίκας, Ἰσθμιονίκας* addi vult *Kusterus* 21 *σκόλια ἢ ἐγκώμια Daub* *δράματα* de dithyrambis accipi maluit *Hermannus* 22 in *ἐπικὰ* latere versuum numerum suspicatus est *Bergk* *ἐπιγρ., πάντα ἐπικά* i. e. versu composita coll. v. *Νίκαν-*

[ὅτι τὰς Θήβας τὴν πόλιν Ἀλέξανδρόν φασιν εἰς ἔδαφος κατασκάψαι, καὶ πλὴν ἱερέων τε καὶ ἱερειῶν τοὺς ἄλλους ἀνδραποδίσαι. καὶ τὴν Πινδάρου δὲ τοῦ ποιητοῦ οἰκίαν καὶ τοὺς ἀπογόνους τοῦ Πινδάρου λέγουσιν, ὅτι ἀπαθεῖς ἐφύλαξεν αἰδοῖ τῇ Πινδάρου, ὥς φησιν Ἀρριανὸς ὁ ἱστορικὸς ἐν τῇ ἀναβάσει Ἀλεξάνδρου.]

DCXLI. *Πίνδαρος* Σκοπελίνου Θηβαῖος, καὶ αὐτὸς λυρικός, ἀνεψιὸς τοῦ προτέρου.

DCXLII. *Πιττακὸς* Μιτυληναῖος, υἱὸς Καΐκου ἢ Ὑρραδίου Θρᾳκός, μητρὸς δὲ Λεσβίας. οὗτος γέγονε κατὰ τὴν λβ' ὀλυμπιάδα, εἷς καὶ αὐτὸς τῶν ζ' σοφῶν ὤν. ἔγραψε νόμους. [καὶ τῇ μβ' ὀλυμπιάδι Μέλαγχρον τὸν τύραννον Μιτυλήνης ἀνεῖλε, καὶ Φρύνωνα στρατηγὸν Ἀθηναίων πολεμοῦντα ὑπὲρ τοῦ Σιγείου μονομαχῶν ἀπέκτεινε, δικτύῳ περιβαλὼν αὐτόν. γηραιὸς δὲ ἀναγκαζόμενος στρατηγεῖν ἔφη ὡς χαλεπὸν ἐσθλὸν ἔμμεναι. τούτου ἀπόφθεγμα 'καιρὸν γνῶθι'.] ἐποίησε δὲ καὶ ἐλεγεῖα ἔπη χ' καὶ ὑπὲρ νόμων καταλογάδην.

DCXLIII. *Πλάτων* Ἀρίστωνος τοῦ Ἀριστοκλέους καὶ Περικτιόνης ἢ Ποτώνης, τὸ γένος ἑλκούσης ἀπὸ Σόλωνος· ἕκτη γὰρ ἦν ἀπ' ἐκείνου, παῖς γενομένη ⟨Γλαύκωνος τοῦ Καλλαίσχρου τοῦ Κριτίου τοῦ⟩ Δρωπίδου τοῦ ποιητοῦ, ἀδελ-

---

δρος, Χριστόδωρος al. coni. *Daub* ἐπικά et suprascriptum ἤγουν ποιητικά om. καὶ V καὶ καταλογ. — exit. ipsi Suidae deberi coni. *Daub*
1 Addidisse sequentia Suidam ex Arrian. Anab. I, 9 dixi Mus. Rhen. XXXV p. 219

DCXLI om. *Westerm. Eud.* l. c. Vita commenticia est

DCXLII *Eud.* p. 605. Cf. Diog. I, 74 seq. Tractant Clinton, fast. I p. 197, Rohde, Mus. Rhen. XXXVI p. 426 not. 2 9 καὶ Ὑρρ. *vulg. Eud.* ἢ **ABVE**, quod commendaverat *Menagius* 10 γέγονε hic significare „natus est" persuasit Rohde, Mus. Rhen. XXXIII p. 187 11 εἷς — ὀλυμπιάδι om. **A** 13 πολεμοῦντα ex *Par. Kusterus* πολιορκοῦντα *vulg. Eud.* Cf. Herod. V, 95 14 ἀπέκτεινε δὲ **V**; cf. Festus s. Retiario. Ceterum quae seclusi Suidam ex Diog. I, 74 seq. addidisse probabile est, fortasse etiam extrema verba, de quibus cf. Hiller, Mus. Rhen. XXXIII p. 520. Leguntur enim ἐποίησε — exit. ad verbum apud Diog. I, 79

DCXLIII *Eud.* p. 605. Cf. Diog. III, 1 seq. De Suidae additamentis dixi Mus. Rhen. XXXV p. 219. Cf. etiam Bücheler, Ind. Gryph. a. 1869
19 Περικτιώνης *vulg. Eud.* Περικτιόνης **AVE** mox Ποτώνη **A**
20 haec manca esse vidit *Hemsterhusius*; restituendum ex Diog. III, 1 vel schol. Platon. VI p. 364: οὐ Κριτίας, οὗ Κάλλαισχρος, οὗ Γλαύκων — itaque Γλαύκωνος — Κριτίου τοῦ inserui; ἕκτη — Χαρμάδας om. *Eud.*, nisi quod exhibet ἐφιλοσόφησε παρὰ Σωκράτει ἔτη κ' 21 ἀδελφοῦ **V** τοῦ ἀδ. rel.

φοῦ Σόλωνος. ὁ δὲ Σόλων εἰς Νηλέα ἀναφέρει τὸ γένος. καὶ Ἀρίστων δὲ ὁ Πλάτωνος πατὴρ ἐκ τοῦ Κόδρου γένους κατήγετο, τοῦ Μελάνθου υἱοῦ. ἱστόρηται δέ, ὡς ἔκ τινος θείας ὄψεως ἡ μήτηρ Πλάτωνος ἔγκυος ἐγένετο, ἐπιφανέντος αὐτῇ τοῦ Ἀπόλλωνος· καὶ ἡνίκα ἔτεκε τὸν Πλάτωνα, τότε αὐτῇ ὁ ἀνὴρ συνεγένετο. ἐτέχθη δ' ἐν Αἰγίνῃ ἐν τῇ πη' ὀλυμπιάδι μετὰ τὰ προοίμια τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου, καὶ ἐβίω ἔτη β' καὶ π'. τελευτᾷ δὲ ἐπὶ τῆς ρη' ὀλυμπιάδος, οὐδὲ γάμον τινὰ οὐδὲ ὁμιλίαν καθάπαξ σώματος εἰς πεῖραν δεξάμενος· εὐωχήθη δ' ἐν ἑορτῇ καὶ ὑπνῶν ἀπεβίω. καὶ ἕτεροι δὲ ἐγένοντο μετ' αὐτὸν υἱοὶ τῷ Ἀρίστωνι Ἀδείμαντος καὶ Γλαύκων καὶ Ποτώνη θυγάτηρ. καὶ τὰ μὲν πρῶτα γράμματα διδάσκεται παρά τινι Διονυσίῳ, ἐγυμνάσθη δὲ τὰ εἰς παλαίστραν παρ' Ἀρίστωνι τῷ Ἀργείῳ· εἶτα μαθὼν ποιητικὴν γράφει διθυράμβους καὶ τραγῳδίας. ἀπογνοὺς δὲ τούτων ἐφιλοσόφησε παρὰ Σωκράτει ἐπὶ ἔτη η'· καὶ λόγος ἰδεῖν Σωκράτην, καθ' ἣν ἡμέραν αὐτῷ παρεδόθη Πλάτων, κύκνον αὐτοῦ τοῖς γόνασιν ἐπικαθήμενον. προσηγορεύετο δὲ Ἀριστοκλῆς, διὰ δὲ τὸ πλατὺς εἶναι τὸ στέρνον Πλάτων ἐπωνομάσθη, ἄλλοι δὲ ὡς πλατὺν ἐν λόγοις Πλάτωνα κληθῆναι. τρὶς δὲ ἐν Σικελίᾳ Πλάτων ἦλθε πρὸς τοὺς τυράννους Διονυσίους καὶ ἐπράθη ὑπὸ τοῦ τυράννου· ἐπρίατο δὲ αὐτὸν Ἀννίκερίς τις Λίβυς καὶ ἀφῆκε. διέτριβε δὲ ἐν τῇ Ἀκαδημείᾳ παιδεύων, καὶ διεδέξαντο τὴν σχολὴν αὐτοῦ καθ' ἕνα οἵδε· Σπεύσιππος Ξενοκράτης, Πολέμων, Κράντωρ, Κράτης, Σωκρατίδης, Ἀρκεσίλαος, Λακύδης, Εὔανδρος Φωκαεύς, Δάμων, Λεοντεύς, Μοσχίων, Εὔανδρος Ἀθηναῖος, Ἡγησίνους, Καρνεάδης, Χαρμάδας. εἰσὶ δὲ οἱ γνήσιοι αὐτοῦ διάλογοι πάντες νϛ', ὧν οἱ μέν εἰσι φυσιολογικοί, οἱ δὲ ἠθικοί, οἱ δὲ διαλεκτικοί. καὶ ἡ μὲν πολιτεία διαιρεῖται εἰς βιβλία ι', οἱ δὲ νόμοι εἰς ιβ'. τετραλογίαι δὲ λοιπαὶ θ'.

---

3 seq. compilavit *Pseudo-Hesych.* c. 55 4 ἔγκυος **A** *Hes.* ἔγγυος rel. 10 δειπνῶν corr. *Rohde* 16 Σωκράτην **A** ἐπὶ om. **V** η' pro κ' corr. *Rohde*, περὶ ἔ. κ' ὧν *Daub* 18 κύκλον **AB** 20 λέγουσι post Πλάτωνα add. **V**, qui antea διὰ τὸ πλατὺν εἶναι 26 Σωκρατίδης ut videtur **A**, οἱ δὲ Σωκράτους edd. vett.; quod del. *Bernhardy* Σωκρατίδες **BV**; cf. Bücheler p. 12 27 Φωκεύς Diog. IV, 60 28 Χαρμάδας corr. *Hemsterhusius* Ἁρμάδας *vulg.* 29 εἰσι add. **A** 30 πολιτικὴ *Eud.* 31 τερατολογίαι **ABVEM** *Eud.* παρατολογίαι **Ald.**

DCXLIV. *Πλάτων Ἀθηναῖος κωμικός, γεγονὼς τοῖς χρόνοις κατὰ Ἀριστοφάνην καὶ Φρύνιχον, Εὔπολιν καὶ Φερεκράτην. δράματα δὲ αὐτοῦ κη' [ταῦτα]· Ἄδωνις, Ἀφ' ἱερῶν, Γρῦπες, Δαίδαλος, Ἑορταί, Ἑλλὰς ἢ Νῆσοι, Εὐρώπη, Ζεὺς κακούμενος, Ἰώ, Κλεοφῶν, Λάιος, Λάκωνες ἢ ποιηταί, Μέτοικοι, Μύρμηκες, Μαμμάκυθος, Μενέλεως, Νῖκαι, Νὺξ μακρά, Ξάνται ἢ Κέρκωπες, Περιαλγής, Ποιητής, Πείσανδρος, Πρέσβεις, Παιδίον, Σοφισταί, Συμμαχία, Σκευαί, Σύρφαξ, Ὑπέρβολος, Φάων. [ἔστι δὲ λαμπρὸς τὸν χαρακτῆρα, ὥς φησιν Ἀθήναιος ἐν τοῖς Δειπνοσοφισταῖς. ὅτι καὶ Ἀνδροφόνος ἐστι δρᾶμα Πλάτωνος καὶ Συνεξαπατῶν, Πανηγυρισταὶ καὶ ἄλλα πλεῖστα].*

DCXLV. *Πλούταρχος Χαιρωνεὺς τῆς Βοιωτίας, γεγονὼς ἐπὶ τῶν Τραϊανοῦ τοῦ Καίσαρος χρόνων καὶ ἐπίπροσθεν. μεταδοὺς δὲ αὐτῷ Τραϊανὸς τῆς τῶν ὑπάτων ἀξίας προσέταξε μηδένα τῶν κατὰ τὴν Ἰλλυρίδα ἀρχόντων παρὲξ τῆς αὐτοῦ γνώμης τι διαπράττεσθαι. ἔγραψε δὲ πολλά.*

DCXLVI. *Πλούταρχος Νεστορίου Ἀθηναῖος φιλόσοφος, διδάσκαλος Συριανοῦ τοῦ ἐξηγητοῦ γενομένου Πρό-*

DCXLIV *Eud.* p. 599. Tractat *Meineke* I p. 160 seq. 2 *καὶ* ante *Φρυν.* add. **AV** 3 *ταῦτα* ex **AV** add. *Gaisford* om. *vulg.* et *Eud.* certe claudicat (cf. contra v. *Πίνδαρος*, *Μίμνερμος* al.) *Ἀφιέρων* libri *αἱ ἀφ' ἱερῶν Kusterus* et *Reinesius* coll. Athen. X p. 446, Polluc. VII, 57 al. *Ἀφ' ἱερῶν Bernhardy* 7 *Ξάντριαι* sunt Hephaest. p. 91 *Gaisf.* *καὶ* pro *ἢ* coni. *Hemsterhus.* ad Poll. IX, 153 *Περιαλγής* ex *Par. Kusterus*, *περιαλγεῖς* **V**, *περίαλγος* rel. Ceterum *Ἀφιέρων*, *γρύπες*, *Ζεὺς καλούμενος*, *μαμάκυθος*, *νίκαι*, *ξάνται*, *περίαλγος ποιητής Eud.* *Ζεὺς καλούμενος* etiam **V**, qui om. *Ἰώ* 9 *χαρακτῆρα πάνυ Eud.* *ἔστι* — exit. recte om. *Eud.*, expunxit *Westerm.*, cum ab hoc loco certe aliena sunt; neque enim eiusmodi quid apud Athenaeum legitur, et *Ἀνδροφόνος* et *Συνεξαπατῶν* Batonis esse non Platonis vidit *Meineke* p. 166. Eiusdem fortasse poetae et *Πανηγυρισταί* fabula est, quam silentio Athenaeus praetermisit. Suidam vel lectorem ex corruptis Athenaei libris haec hausisse probavit *Meineke*

DCXLV *Eud.* p. 606 13 *Χαιρονεύς* **Ald.** *Eud.* *γεγονὼς* et *τοῦ Τρ.* — *χρόνων* om. *Eud.* 14 *μικρόν τι πρός Eud.* *ἐπίπροσθεν* **AVE**, quod revocavi *ἔτι πρόσθεν vulg.* 15 *δὲ* om. *Eud,* addens *ὧν τὰ πλείω οὐχ εὑρίσκεται*

DCXLVI *Eud.* l. c. Cf. v. *Νικόλαος ῥήτωρ* et Marini vit. Procli c. 12. Tertium, *Πλούτ. τὸν νεώτερον*, affert *Tzetzes* Chil. I, 343, quode cf. Diels, Doxogr. p. 65 not. 1 19 *ἐξηγ. γενομ.* **AV** *γενομ. ἐξ.* rel. *καθηγητοῦ* flagitat *Bernhardy*

κλου τοῦ Λυκίου, τοῦ προστάντος τῆς ἐν Ἀθήναις φιλοσόφου σχολῆς, οὗ Μαρῖνος διάδοχος. ἔγραψε πολλά.

DCXLVII. Πλωτῖνος Λυκοπολίτης, ἀπὸ φιλοσόφων, μαθητὴς μὲν Ἀμμωνίου τοῦ πρώην γενομένου σακκοφόρου, διδάσκαλος δὲ Ἀμελίου. οὗ Πορφύριος διήκουσε, τοῦ δὲ Ἰάμβλιχος, τοῦ δὲ Σώπατρος. ἐπὶ δὲ Γαλιηνοῦ γηραιὸς ὢν διέμεινεν ἄχρι χρόνων ζʹ καὶ συνέταξε βιβλία νδʹ, ἅτινα κατὰ θʹ βίβλους διῄρηνται καὶ λέγονται ἐννεάδες ϛʹ. γέγονε δὲ καὶ τὸ σῶμα ἀσθενὴς ὑπὸ τῆς ἱερᾶς νόσου. ἔγραψε καὶ ἄλλα.

DCXLVIII. Πολέμων Φιλοστράτου ἢ Φιλοκράτους, Ἀθηναῖος φιλόσοφος, μαθητὴς Ξενοκράτους τοῦ Πλάτωνος διαδόχου, καὶ αὐτὸς ἡγησάμενος τῆς Ἀκαδημείας. ἐγεγόνει δὲ σφόδρα ἄσωτος, εἶτα ἐφιλοσόφησε. καὶ πολλὰ μὲν συνέγραψε βιβλία, οὐδὲν δὲ αὐτοῦ φέρεται. [ἔχαιρε δὲ Ὁμήρῳ τε καὶ Σοφοκλεῖ, καὶ ἴσως ἔχειν ἑκάτερον αὐτῶν σοφίας ἔλεγεν, ὥστε καὶ φάσκειν Ὅμηρον μὲν Σοφοκλέα ἐπικόν, Σοφοκλέα δὲ Ὅμηρον τραγικόν.]

DCXLIX. Πολέμων Εὐηγέτου Ἰλιεύς, ⟨ἐκ⟩ κώμης Γλυκείας [ὄνομα], Ἀθήνησι δὲ πολιτογραφηθείς, [διὸ ἐπεγράφετο Ἑλλαδικός], ὁ κληθεὶς περιηγητής, ἱστορικός. γέγονε

2 *Μαριανὸς* **ABV**

DCXLVII *Eud.* l. c. excerpta ex vita Porphyrii habet. Cf. Müller, Plot. Enn. I p. 27 et Philol. XXXVIII p. 369 3 *ἀπὸ* delet *φιλοσ.* cum sequentibus coniungens *Gutschmid* 5 *οὗ* male rettulit Suidas v. *Πορφ.*; *τοῦ δὲ Ἰάμβλιχος* ex *Par.* add. *Kusterus*, *τοῦ δὲ Ἰάμβληχος* **V** 6 *Γαλλιηνοῦ* **V** *Westerm.* *γαληινοῦ* **A** *γαλληῖνου* **V** *ἐπὶ Οὐαλεριανοῦ καὶ Γαληίνου* cod. Mosq. apud Matthaei codd. Mosq. I p. 23 *καὶ ἐπὶ Γαλ. διέμ.* — *ζʹ. γηρ. δὲ ὢν συν.* coni. *Müller* 8 *διήρηται* libri

DCXLVIII *Eud.* p. 608. Cf. Diog. IV, 16 seq. 11 *ἢ Φιλοκρ.* om. Diog. suspectum *Bernhardyo* *οἱ δὲ Φιλοκράτους* *Eud.* 13 *διάδοχος* **V** *Ἀκαδημίας vulg.* 15 *φέρεται*: cf. v. *Εὔοδος* al. *ἔχαιρε* — exit. Hesychianum morem excedupt; lector aliquis addidit compilans Diog. IV, 20

DCXLIX *Eud.* p. 584. Tractant Preller, Polem. fr. p. 4; Müller III p. 108; Weniger, Quaest. Delph. p. 22 seq. (Berol. 1865); Daub, Stud. p. 8 seq. 19 *ἐκ* add. *Daub*, om. libri 20 *Γλυκείας* **ABVE** *Γλυκυίας* **Ald.** *vulg.* *Λυκίας* *Eud.* sequens *ὄνομα* expunxi cum *Eud.* *διὸ — Ἑλλ.* merito suspectum Prellero p. 14, cum fuisse libri inscriptionem ex Athen. XI p. 479 doceamur, truncatum esse ex uberiore expositione huiusmodi fere argumenti: *κατὰ δὲ ἄλλους Σικυώνιος, ἐπεὶ καὶ λόγον ἐποίησε περὶ τῶν ἐν Σικυῶνι ἀγαλματοποιῶν καὶ ζωγράφων τῶν λεγομένων Ἑλλαδικῶν, δι' ὃ ἐπεγράφετο Ἑλλαδικός* putat *Gutschmid*
21 *ἱστορικός* om. *Eud.*

δὲ κατὰ Πτολεμαῖον τὸν Ἐπιφανῆ. κατὰ δὲ Ἀσκληπιάδην τὸν Μυρλεανὸν συνεχρόνισεν Ἀριστοφάνει τῷ γραμματικῷ καὶ διήκουσε καὶ τοῦ Ῥοδίου Παναιτίου. ἔγραψε περιήγησιν Ἰλίου ἐν βιβλίοις γʹ, ⟨τὰ πρὸς Ἀδαῖον καὶ Ἀντίγονον,⟩ κτίσεις τῶν ἐν Φωκίδι πόλεων καὶ περὶ τῆς πρὸς Ἀθηναίους συγγενείας [αὐτῶν κτίσεις] τῶν ἐν Πόντῳ πόλεων, περὶ τῶν ἐν Λακεδαίμονι καὶ ἄλλα πλεῖστα, ἐν οἷς καὶ κοσμικὴν περιήγησιν ἤτοι γεωγραφίαν.

DCL. *Πολέμων* Λαοδικεύς, ἤγουν ἐκ Λαοδικείας τῆς πρὸς τῷ Λύκῳ ποταμῷ, ῥήτωρ καὶ σοφιστής, σοφιστεύσας ἐν Σμύρνῃ, διδάσκαλος Ἀριστείδου τοῦ ῥήτορος. ἦν δὲ ἐπί τε Τραϊανοῦ καὶ μετ' αὐτόν, μαθητὴς δὲ ἐγένετο Τιμοκράτους τοῦ ἐξ Ἡρακλείας τῆς ἐν τῷ Πόντῳ φιλοσόφου καὶ Σκοπελιανοῦ τοῦ σοφιστοῦ. ἐτελεύτησε δὲ ςʹ καὶ νʹ ἐνιαυτῶν. [ἑαυτὸν ἐν τῷ τάφῳ ἐμβαλὼν καὶ ἀποκαρτερήσας διὰ τὸ συνέχεσθαι τῇ ἀρθρίτιδι νόσῳ. διὸ καὶ τῶν συγγενῶν καὶ φίλων θρηνούντων λέγεται εἰπεῖν πρὸς αὐτοὺς τὸν Πολέμωνα ‛δότε μοι [ἕτερον] σῶμα καὶ μετεμβήσομαι'. καὶ τοῖς ἰατροῖς ἐπὶ συχνῷ τέμνουσιν αὐτὸν ἔλεγεν ‛ἐκτέμνετε τὰς Πολέμωνος λατομίας ὡς τάχιστα'.]

DCLI. *Πολέμων* ὁ νεώτερος, σοφιστής. γέγονε καὶ αὐτὸς ἐπὶ Κομόδου.

---

1 de Asclepiade cf. Daub, de Suid. p. 459 3 καὶ διήκουσε — Παν. aut delenda aut scribendum δ' αὐτοῦ ὁ Ῥόδιος Παναίτιος coni. *Ionsius* (cf. Preller p. 7), nomina Posidonii et Polemonis confusa putat *Gutschmid*, Ἀριστοφάνει, οὗ καὶ διήκουσε, καὶ τῷ Ῥοδίῳ Παν. *Daub* 4 τὰ πρὸς Ἀδαῖον καὶ (Ἀντίγονον supplet *Bernhardy*) post περιήγησιν add. V (cf. Athen. IX p. 410), sed olim ante κτίσεις fuisse coniungenda cum verbis seclusis αὐτῶν κτίσεις, quorum illud corruptum esset ex Ἀντίγονον, hoc adscriptum, ut lectores verba τὰ — Ἀντίγονον ante κτίσεις supplerent, censuit *Gutschmid* 6 αὐτῶν, κτίσεις ex *Par.* add. *Kusterus*, om. *vulg. Eud.* del. *Gutschmid* πόλεων post Λακεδ. om. V πινάκων *Reinesius* ναῶν *Gutschmid* κτίσεις τ. ἐν Λ. πολ. dubitanter *Daub*, quamquam non diversum esse a libro περὶ τ. ἐν Λακεδ. ἀναθημάτων patet

DCL *Eud.* p. 590. Cf. v. Ἀριστείδης. De additamentis dixi Mus. Rhen. l. c. 9 ἤγουν — ποταμῷ om. *Eud.* 12 καὶ μετ' αὐτὸν om. V Δημοκράτους om. ἐγένετο V 14 ὢν post ἐν. add. *Daub* 15 haec fluxerunt ex Philostr. Vit. I, 25 (p. 233 Kays.), unde fortasse tota vita pendet 17 ἕτερον cum Philostr. del. *Bernhardy* 18 συχνὸν *Hemsterhus.*

DCLI Eundem fortasse esse cum eo Polemone, quem laudavit Laurentius Lydus, de Mag. III, 46 Πολέμων ἐν πέμπτῃ Ἐξηγήσεων τῆς κατὰ Λουκανὸν τὸν Ῥωμαίων ἐμφυλίων συγγραφῆς putavit *Bernhardy*, quod vix probabile est 20 καὶ delevit *Kusterus*, sed cf. Rohde, Mus. Rhen. XXXIV p. 620 Κομώδῳ V

DCLII. *Πόλλης Αἰγαιεὺς ἀπὸ Αἰγῶν τῆς Ἀσίας (κεῖται δὲ πλησίον Μαγνησίας καὶ Σμύρνης), φιλόσοφος. ἔγραψε κατὰ στοιχεῖον συμβολικὰ ἐν βιβλίοις β', οἰωνοσκοπικὰ ἐν βιβλίοις η', ἀριθμητικὰ ἐν βιβλίοις β', ἰήματα ἐν βιβλίοις β', περὶ τῆς καθ' Ὅμηρον οἰωνοπολίης, περὶ τῆς παρὰ Τυρρηνοῖς μαντικῆς, ἰατροσυμβολικά, περὶ δρυοκολάπτου ἱερὸν λόγον, κατοικιδίων α', θηρευτικόν, συμπαθειῶν καὶ ἀντιπαθειῶν γ', περὶ κεραυνῶν καὶ τῆς αὐτῶν παρατηρήσεως καὶ ἄλλα.*

DCLIII. *Πολύαινος Σαρδιανὸς σοφιστής, γεγονὼς ἐπὶ τοῦ πρώτου Καίσαρος Γαΐου. λόγους δικανικούς, [καὶ] δικῶν ἤτοι συνηγοριῶν ὑποτυπώσεις, θριάμβου Παρθικοῦ βιβλία γ' καὶ ἄλλα.*

DCLIV. *Πολύαινος Μακεδὼν ῥήτωρ. περὶ Θηβῶν, τακτικὰ βιβλία γ'.*

DCLV. *Πολύβιος Λύκου υἱός, ἀπὸ Μεγάλης πόλεως τῆς Ἀρκαδίας, καθηγησάμενος Σκηπίωνος τοῦ Ἀφρικανοῦ, ὅτε καὶ Παναίτιος ὁ φιλόσοφος, γεγονὼς κατὰ Πτολεμαῖον τὸν ἐπικληθέντα Εὐεργέτην. οὗτος ἔγραψε τὴν μακρὰν ἱστορίαν Ῥωμαϊκὴν ἐν βιβλίοις μ' (ἄρχεται δὲ ἀπὸ τῆς φυγῆς*

DCLII om. *Westerm. Eud.* p. 608 1 *Αἰγαιεύς* corr. ex Polyb. IV, 77, *Αἰγιεύς vulg.* 2 *Μυρίνης* corr. *Wesselingius* coll. Steph. Byz. v. *Αἰγαί* (p. 39, 2); in fonte Suidae fuisse *πλησίον Μυρίνης* putat *Gutschmid* 3 de symb. cf. Suid. v. *σύμβολον*; Marini vit. Procl. p. 24 laudavit *Reinesius* 6 cf. Lobeck, Aglaoph. p. 262 *δρυοκολάπτου* corr. *Kusterus*, quod habent **ABE** *δρυοκολάπτων* **V** *δρυκολάπτου vulg. Eud.* 7 *θηρευτικόν* iniuria suspectum *Bernhardyo*, cum de superstitione agi veri simile sit 8 *καὶ ἄλλα πολλά Eud.*

DCLIII *Eud.* p. 591. Cf. Müller III p. 522 9 *ἔγραψε λόγους Eud.* 10 *τ. πρώτου* falsum esse vidit *Vossius* 11 *ὑποτυπόσεις Eud.* *Παρθητικοῦ* **A** *Παρθιτικοῦ* **BVE** *θριάμβου, Παρθικά* cod. *Eud.* *θριάμβους, Παρθικά Vill.*

DCLIV *Eud.* l. c., quae praebet *ὃς περὶ Θηβῶν ἔγραψε καὶ τακτικῶν β. τρία*; *ῥητ.* et *π. Θηβ.* ad Atheniensem Pol. eiusque orationem de Memnone rettulit *Gutschmid* (cf. Vossius p. 488 West.) 13 *Μακεδόνιος* **V** 14 *η'* pro *γ' Coray* *καὶ ἄλλα* praebet *vulg.* om. **BVE** *Eud.*

DCLV *Eud.* p. 585. Cf. Steph. Byz. v. *Μεγάλη πόλις* 15 *Λυκόρτου* corr. *Hemsterhusius* et *Reinesius* *Λύκου* libri *Μέσης* **BE** 16 *Σκιπίωνος* **A** man. II, quod placuit *Westermanno* 17 Cf. v. *Παναίτιος* 19 *λ'* pro *μ'* **E** *ἄρχεται* seq. falsum esse vidit *Kusterus,* qui mox proposuit *καὶ μέχρις Περσέως τοῦ Φιλίππου υἱοῦ*, sed fortasse ad Polyb. II, 69 et 70 locum spectare et aut ex II, 70, 8 *καὶ Φιλίππου τοῦ Δημητρίου υἱοῦ* aut ex I, 3, 1 *καὶ Φιλίππου τοῦ Περσέως μὲν πατρός, Δημητρίου δὲ υἱοῦ* restituendum esse suspicatus est *Schweighäuser,* quod probare videtur *Schaefer*, Abriss II p. 24 *υἱοῦ* Suidam errantem pro *πα-*

Κλεομένους τοῦ Σπαρτιάτου καὶ τῆς Φιλίππου τοῦ Περσέως υἱοῦ διαδοχῆς τῶν Μακεδόνων, τὰ ἑξῆς ἐπισυνάπτων Ῥωμαίων). [ἰστέον, ὅτι] διαδέχεται ⟨δὲ⟩ τὴν Πολυβίου ἱστορίαν Ποσειδώνιος Ὀλβιοπολίτης, σοφιστής. ἔγραψε δὲ καὶ Στράβων Ἀμασεὺς τὰ μετὰ Πολύβιον ἐν βιβλίοις μγ'.

DCLVI. *Πολυδεύκης Ναυκρατίτης, τινὲς δὲ Ἀρδουένν ας σοφιστὴν γράφουσι πταίοντες· πόλις δὲ Φοινίκης ἡ Ἀρδούεννα. ἐπαίδευσε δὲ ἐν Ἀθήναις ἐπὶ Κομόδου τοῦ βασιλέως, καὶ ἐτελεύτησεν ἔτη βιοὺς η' καὶ ν' συντάξας βιβλία ταῦτα· ὀνομαστικὸν ἐν βιβλίοις ι' (ἔστι δὲ συναγωγὴ τῶν διαφόρως κατὰ τοῦ αὐτοῦ λεγομένων), διαλέξεις ἤτοι λαλιάς, μελέτας, εἰς Κόμοδον Καίσαρα ἐπιθαλάμιον, Ῥωμαϊκὸν λόγον, σαλπιγκτὴν ἢ ἀγῶνα μουσικόν, κατὰ Σωκράτους, κατὰ Σινωπέων, Πανελλήνιον, Ἀραδικὸν καὶ ἕτερα.*

DCLVII. *Πολύευκτος κωμικός. τούτου δρᾶμά ἐστιν Ἡνίοχος, ὡς Ἀθήναιος ἐν Δειπνοσοφισταῖς φησιν.*

DCLVIII. *Πολύζηλος κωμικός. δράματα αὐτοῦ Νίπτρα, Δημοτυνδάρεως, Μουσῶν γοναί, Διονύσου γοναί, Ἀφροδίτης γοναί.*

τρὸς scripsisse censet *Gutschmid* 1 *τῆς — διαδοχῆς* **ABVE** olim legebatur *υἱοῦ, τῇ διαδοχῇ*, quod etiam **Ald.** *Eud.* habent 3 s. fin. in libris praeter **V** (et *Eud.*) et in marg. **A** haec leguntur: *ἰστέον, ὅτι διαδέχεται τὴν Πολυβίου ἱστορίαν Ποσειδώνιος Ὀλβιοπολίτης, σοφιστής. ἔγραψε δὲ καὶ Στράβων Ἀμασεὺς τὰ μετὰ Πολύβιον ἐν βιβλίοις μγ'*, quae iniuria manifestam fraudem inesse rati expunxerunt *Gaisford* et *Bernhardy* (coll. *Ποσειδώνιος Ἀλ.* et v. *Στράβων*); fortasse in Hesychii Onomatologo sic extabant: *ἣν διαδέχεται Ποσειδώνιος Ἀλ. ἢ Ὀλβ., σοφιστής. ἔγραψε δὲ καὶ* etc. Olim incuria librarii omissa et ad marginem reiecta mutavit lector. *δὲ* inserui

DCLVI *Eud.* p. 590. Cf. Philostrat. Vit. II, 12 6 *Ναυκρ.* agnoscit Philostr. *δὲ* om. **V** 7 *παίζοντες* libri, *πταίοντες* coni. *Kusterus* probante Pearsono (i. e. errantes, falsi cf. v. *Ἀλκμάν*); sagaciter *Ἀρδ.* in *Ἀράδου* corr. *Bernhardy* (cf. Steph. Byz. v. *Ἄραδος* al.), sed Suidam ipsum peccasse, qui *δ' ἐξ Ἀράδου εἶναι* in fonte suo lectum corruperit, putat *Gutschmid*, a quo monitus infra scripsi *Ἀραδικόν* pro *Ἀρκαδικόν* 8 *ἐπαίδευσεν ἐν Eud. ἐπ. γὰρ* **AV** 9 *η' καὶ ν'* **AV** *ν' καὶ η'* **Ald.** *vulg. νη' Eud.* 10 *ὀνοματικόν* **B**

DCLVII *Eud.* p. 599. Respexisse Suidam (vel Hesychium) ad Athen. IX p. 396 vidit *Kusterus*. Quo loco cum Heniochi poetae fabula Polyeuctos laudetur, foedam inde corruptelam invasisse constat, quam profecto neque ad Suidae neque ad Eudociae ingenium cum *Meinekio* I p. 422 reiciam. Similem errorem notavi v. *Πύρρων, Χείρων* al. 15 *δράματα* **BV**

DCLVIII *Eud.* p. 599. Tractat Meineke I p. 261 18 *Ἄρεως γοναί*

DCLIX. *Πολύκαρπος Ἰωάννου τοῦ εὐαγγελιστοῦ καὶ θεολόγου ἀκροατής, διάδοχος δὲ Βουκόλου τοῦ πρώτου ἐπισκοπήσαντος τῆς Σμυρναίων ἐκκλησίας, ὃς καὶ μετ' αὐτὸν τῆς ἐπισκοπῆς δεύτερος ἐκράτησε, καὶ μαρτυρίῳ τῷ ὑπὲρ Χριστοῦ τετελείωται ἐπὶ Μάρκου Ἀντωνίνου. ἔγραψεν ἐπιστολὴν πρὸς Φιλιππησίους πάνυ θαυμαστὴν καὶ πρὸς τὸν μέγαν Διονύσιον τὸν Ἀρεωπαγίτην καὶ πρὸς ἄλλας ἐκκλησίας. [οὗτος διά τινας αἰτίας τοῦ πάσχα, βασιλεύοντος Ἀντωνίνου τοῦ Πίου καὶ ἐπισκοποῦντος τῆς ἐκκλησίας Ῥώμης Ἀνικήτου, ἐπέστη τῇ Ῥώμῃ, ἐν ᾗ καὶ πολλοὺς τῷ δόγματι Μαρκίωνος καὶ Βαλεντίνου πιστεύσαντας ἀνεκαλέσατο. ἀπαντήσαντος δὲ αὐτῷ ἐξ αὐτομάτου Μαρκίωνος, καὶ εἰρηκότος αὐτῷ 'γνώριζε ἡμᾶς, Πολύκαρπε', ἀπεκρίθη 'γνωρίζω σε πρωτότοκον τοῦ διαβόλου υἱόν'].*

DCLX. *Πολυκράτης Ἀθηναῖος ῥήτωρ δεινός τε καὶ τοὺς κατὰ Σωκράτους λόγους δύο Ἀνύτῳ καὶ Μελήτῳ γράψας.*

DCLXI. *Πορφύριος [ὁ κατὰ χριστιανῶν γράψας] Τύριος φιλόσοφος, ὃς κυρίως ἐκαλεῖτο Βασιλεύς, μαθητὴς [Ἀμελίου τοῦ] Πλωτίνου [μαθητοῦ] (ἦν δὲ καὶ Λογγίνου τοῦ κριτικοῦ ἀκροασάμενος), διδάσκαλος δὲ Ἰαμβλίχου, γεγονὼς ἐπὶ τῶν*

---

s. fin. add. *Eud.*, quae verba casu apud Suidam intercidisse putat *Daub*, de Viol. p. 9, causam suspicionis non inesse vidit *Meineke*

DCLIX. Num Hesychiana sit, dubito 7 *Ἀρεωπαγίτην* A *Ἀρεοπαγίτην vulg.* 8 *οὗτος* seq. ad verbum ex *Sophron.* c. 17 a Suida descripta 14 *υἱόν* om. *Soph.*

DCLX *Eud.* p. 591. Cf. Diog. II, 38 seq.; Aelian. Var. H. XI, 10. Cf. Blass, Att. Ber. II p. 336 15 *δεινός τε καὶ* forte mendosum. An *δεινότατος*? cf. Suid. v. *Ἀκάκιος, Τουσκιανός*. Ceterum de constructione *γράψας*, quam a Suida abhorrere putavit *Bernhardy*, cf. quae dixi v. *Ἄβας* 16 *β̄ ἄνυτος καὶ μέλητος* A *δεύτερος Ἀνύτῳ καὶ Μελίτῳ vulg. Eud.* *δύο ἄνυτος καὶ μέλιτος* V (sed bis ω suprascriptum) *δεύτερος Ἀνύτου καὶ Μελίτου* cum *Perizonio Kusterus*; equidem Bernhardyum secutus sum

DCLXI *Eud.* p. 609. Cf. Eunap. I p. 7 seq.; Müller III p. 688 17 *ὁ κατὰ Χρ. γράψας* recedunt ex more Hesychiani, praeterquam quod om. *Eud.*; repetita sunt ex librorum tabula vel ex insequente Suidae glossa: *οὗτός ἐστιν — ὁ τὴν κατὰ χριστιανῶν ἐφύβριστον γλῶσσαν κινήσας* 18 *ὃς — Βασιλεύς* ante *Τύριος* exhibent libri Suid., praetuli inversum ab Eudocia verborum ordinem, quae pergit: *ἔδοξε δὲ οὕτω μετακληθῆναι ἢ ἀπὸ τοῦ βασιλέως εἶναι τὴν πόρφυραν ἢ καὶ ἀπὸ τοῦ πορφυρίαν ὀνομάζεσθαι τὴν Τύρου τέχνην. — Βασιλεύς* sc. *Μάλχος*; *Ἀμελίου* et *τοῦ μαθητοῦ*, quae om. *Eud.*, expunxi; eadem ignorat etiam Eunapius 19 *ἦν δὲ — ἀκροασάμενος* transposui, fretus Eudociae lectione: *ἀκουστὴς δὲ γέγονε τοπρῶτον*

χρόνων Αὐρηλιανοῦ καὶ παρατείνας ἕως Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως. ἔγραψε βιβλία πάμπλειστα, φιλόσοφά τε καὶ ῥητορικὰ καὶ γραμματικά· περὶ θείων ὀνομάτων α', περὶ ἀρχῶν β', περὶ ὕλης ς', περὶ ψυχῆς πρὸς Βόηθον ε', περὶ ἀποχῆς ἐμψύχων δ', περὶ τοῦ γνῶθι σαυτὸν δ', περὶ ἀσωμάτων, περὶ τοῦ μίαν εἶναι τὴν Πλάτωνος καὶ Ἀριστοτέλους αἵρεσιν ζ', εἰς τὴν Ἰουλιανοῦ τοῦ Χαλδαίου φιλοσόφου ἱστορίαν ἐν βιβλίοις δ', κατὰ χριστιανῶν λόγους ιε', περὶ τῆς Ὁμήρου φιλοσοφίας, πρὸς Ἀριστοτέλην περὶ τοῦ εἶναι τὴν ψυχὴν ἐντελέχειαν, φιλολόγου ἱστορίας βιβλία ε', περὶ γένους καὶ εἴδους καὶ διαφορᾶς καὶ ἰδίου καὶ συμβεβηκότος, περὶ τῶν κατὰ Πίνδαρον τοῦ Νείλου πηγῶν, περὶ τῆς ἐξ Ὁμήρου ὠφελείας τῶν βασιλέων βιβλία ι', συμμίκτων ζητημάτων ζ', εἰς τὸ Θουκυδίδου προοίμιον, πρὸς Ἀριστείδην ζ', |εἰς τὴν Μινουκιανοῦ τέχνην| καὶ ἄλλα πλεῖστα. | καὶ μάλιστα ἀστρονομούμενα, ἐν οἷς καὶ εἰσαγωγὴν ἀστρονομουμένων ἐν βιβλίοις γ' | καὶ γραμματικὰς ἀπορίας [οὗτός ἐστιν ὁ Πορφύριος ὁ τὴν κατὰ χριστιανῶν ἐφύβριστον γλῶσσαν κινήσας.]

DCLXII. *Ποσειδώνιος Ἀπαμεὺς ἐκ Συρίας ἢ Ῥόδιος, φιλόσοφος Στωικός, ὃς ἐπεκλήθη Ἀθλητής. σχολὴν δὲ ἔσχεν ἐν Ῥόδῳ, διάδοχος γεγονὼς καὶ μαθητὴς Παναιτίου. ἦλθε δὲ καὶ εἰς Ῥώμην ἐπὶ Μάρκου Μαρκέλλου. ἔγραψε πολλά.*

Λογγίνου τοῦ φιλοσόφου, εἶτα Πλωτίνου post *γραμματικά* exhibent libri 4 *περὶ ἀπ. — σαυτὸν δ'* post *αἵρεσιν ζ' Eud.* 7 *εἰς τὰ Ἰουλιανοῦ τοῦ Χαλδαίου, φιλοσόφων ἱστορίαν Valesius* in Sozom. I, 18; sed commentarios ad Iuliani *περὶ δαιμόνων* fuisse vidit *Gutschmid*, itaque fortasse post *ἱστ.* excidisse *φιλόσοφον ἱστορίαν* 8 *κατὰ χριστ. — ιε'* om. **V**, s. fin. habet *Eud.* 10 *βιβλία ε' — βασιλέων* om. **V** 13 post *βιβλία ι'* add. *Eud.* haec: *τὰς καλουμένας ε' φωνὰς ἢ* (*ἢ* add. *Daub*) *τῆς Ἀριστοτέλους λογικῆς πραγματείας μεθοδικὰς εἰσαγωγάς*, postquam antea om. *περὶ γένους — συμβεβηκότος*. Cf. Zeller, Phil. h. II, 2³ p. 213. Verum titulum fuisse *εἰσαγωγὴ ἢ περὶ τῶν πέντε φωνῶν* vidit *Daub* 14 *εἰς — τέχνην* ad cognominem rettulit *Bernhardy*, cui etiam libros de Thuc. et Aristid. dedit *Gutschmid* 15 *ἄλλα — πλεῖστα, ὁμοίως δὲ καὶ οὐκ ὀλίγα ἀστρολογικά, ἐν οἷς Eud.* Ceterum verba *καὶ μάλιστα — βιβ. γ'* ad alterum Porphyrium astronomum, cognominem nostri, spectare perspexit *Gutschmid*; nostri Porphyrii libros non esse, probatur etiam verbis *καὶ ἀ. πλεῖστα*, quibus vitae finis impositus est, itaque vel *γραμ. ἀπ.* Porphyrio abiudicanda sunt 16 *εἰσαγωγή* **V** 17 *οὗτος* seq. om. *Eud.*; de additamentis Suidae dixi Mus. Rhen. l. c. lectoribus tribuit *Bernhardy*

DCLXII *Eud.* p. 610. Cf. v. *Παναίτιος*. De eo v. Müller III p. 245 19 *κατὰ δέ τινας Eud.* 20 *ὃς* om. **AV** 22 i. e. Marcello consule a. 51

DCLXIII. *Ποσειδώνιος* Ἀλεξανδρεύς, φιλόσοφος Στωικός, μαθητὴς Ζήνωνος τοῦ Κιτιέως. | ἔγραψεν ἱστορίαν τὴν μετὰ Πολύβιον ἐν βιβλίοις νβ' ἕως τοῦ πολέμου τοῦ Κυρηναϊκοῦ καὶ Πτολεμαίου | [καὶ] μελέτας ῥητορικὰς ⟨καὶ⟩ ὑποθέσεις εἰς Δημοσθένην, ⟨καίπερ⟩ οἶμαι ταῦτα μᾶλλον Ποσειδωνίου τοῦ σοφιστοῦ εἶναι τοῦ Ὀλβιοπολίτου.

DCLXIV. *Ποσειδώνιος* Ὀλβιοπολίτης σοφιστὴς καὶ ἱστορικός. | περὶ τοῦ Ὠκεανοῦ καὶ τῶν κατ' αὐτόν |, περὶ τῆς Τυρικῆς καλουμένης χώρας, Ἀττικὰς ἱστορίας ἐν βιβλίοις δ', Λιβυκὰ ἐν βιβλίοις ια' καὶ ἄλλα τινά.

DCLXV. *Ποσ⟨ε⟩ίδιππος* Κασανδρεύς, υἱὸς Κυνίσκου, κωμικός, τρίτῳ ἔτει μετὰ τὸ τελευτῆσαι τὸν Μένανδρον διδάξας. ἔστι δὲ τὰ δράματα αὐτοῦ ἕως τῶν λ'.

DCLXVI. *Ποτάμων* Ἀλεξανδρεὺς φιλόσοφος, γεγονὼς πρὸ Αὐγούστου καὶ κατ' αὐτόν. εἰς τὴν Πλάτωνος πολιτείαν ὑπόμνημα.

DCLXVII. *Ποτάμων* Μιτυληναῖος, υἱὸς Λεσβώνακτος, ῥήτωρ, ἐσοφίστευσεν ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Καίσαρος Τιβερίου. [καί ποτε αὐτοῦ εἰς τὴν πατρίδα ἐπανιόντος ὁ βασιλεὺς ἐφοδιάζει τοιοῖσδε γράμμασι 'Ποτάμωνα Λεσβώνακτος εἴ τις ἀδικεῖν

DCLXIII *Eud.* l. c. Cf. Müller III p. 249; Daub, Stud. p. 16 1 cf. Diog. VII, 38 2 cf. v. *Πολύβιος*; hanc historiam Apamensem potius scripsisse constat 3 *πβ'* pro *νβ'* suadet *Daub* *ἀπὸ* pro *ἕως* coni. *Gutschmid* deleto *καὶ* ante *Πτολ.* *ἕως Ἀπίωνος τοῦ Κυρηναϊκοῦ τοῦ καὶ Πτολ.* *Müller,* quod probare videtur *Schaefer*, Abriss II p. 64 4 *Πομπηΐου* pro *Πτολ.* *Daub* *καὶ* hic expunxi, add. ante *ὑποθέσεις*; certe *μελέται* Olbiopolitae sunt 5 *καίπερ* suasit *Rohde*, *καὶ* *vulg.* *ταῦτά τινες εἰς Ποσειδώνιον τ. Ὀ. ἀναφ.* *Eud.*

DCLXIV *Eud.* p. 591 8 de *περὶ τ. Ὠκ.* cf. Strabo II p. 94; Apamensis fuisse librum discas ex Müller. III p. 177 seq. (cf. p. 250) 9 *Τυραϊκῆς* vel *Τυριγετικῆς* *Bernhardy* *Τυριτικῆς* *Müller* *Ἀττικὰς ἱστορίας* et *Λιβυκὰ* fabulas eroticas fuisse putat *Gutschmid* 10 *καὶ* seq. om. *Eud.*

DCLXV *Eud.* p. 600, quae incipit *Ποσ. κωμ. Κασσ.*; cf. Steph. Byz. v. *Κασσάνδρεια*. Tractat Meineke I p. 482 seq. 11 *Ποσείδιππος* ex libris Athenaei, Steph. Byz., tit. statuae Vaticanae corrigas, *Ποσίδιππος* *vulg.* 12 *κωμικός* transposui, post *διδάξας* exhibent libri

DCLXVI *Eud.* p. 610. Cf. Diels, Dox. p. 84 15 *κατ' αὐτόν* corr. *Rohde*, Mus. Rhen. XXXIII p. 116 not. *μετ' αὐτὸν* *vulg.*; post *αὐτὸν* verba *vulg.* *ἐστὶν αὐτοῦ* om. **AVE** *Eud.* del. *Gaisford* *ἔγραψε* add. *Eud.* Cf. v. *Μάναιχμος*, *Ὀνόσανδρος*

DCLXVII *Eud.* p. 592. Cf. Müller III p. 505 18 *ὃς* post *ῥήτ.* add. *Daub.* Verba seclusa quamvis legantur in Violario, ab Hesychio aliena esse dixi Mus. Rhen. l. c., compilavit *Pseudo-Hes.* c. 57

τολμήσει, σκεψάσθω εἴ μοι δυνήσεται πολεμεῖν']. ἔγραψε περὶ 'Αλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος, ὥρους Σαμίων, Βρούτου ἐγκώμιον, Καίσαρος ἐγκώμιον, περὶ τελείου ῥήτορος.

DCLXVIII. *Πρατίνας* Πυρρωνίδου ἢ 'Εγκωμίου, Φλιάσιος, ποιητὴς τραγῳδίας. ἀντηγωνίζετο δὲ Αἰσχύλῳ τε καὶ Χοιρίλῳ ἐπὶ τῆς ο' ὀλυμπιάδος καὶ πρῶτος ἔγραψε σατύρους. ἐπιδεικνυμένου δὲ τούτου συνέβη τὰ ἰκρία, ἐφ' ὧν ἑστήκεσαν οἱ θεαταί, πεσεῖν, καὶ ἐκ τούτου θέατρον ᾠκοδομήθη 'Αθηναίοις. καὶ δράματα μὲν ἐπεδείξατο ν', ὧν σατυρικὰ λβ', ἐνίκησε δὲ ἅπαξ.

DCLXIX. *Πρίσκος* Πανίτης σοφιστής, γεγονὼς ἐπὶ τῶν χρόνων Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ. ἔγραψεν ἱστορίαν Βυζαντιακὴν καὶ τὰ κατ' 'Αττίλαν ἐν βιβλίοις η', μελέτας τε ῥητορικὰς καὶ ἐπιστολάς.

DCLXX. *Προαιρέσιος* Παγκρατίου Καππαδόκης ἀπὸ Καισαρείας, σοφιστής, μαθητεύσας ἐν 'Αντιοχείᾳ παρὰ Οὐλπιανῷ. γέγονε δὲ [μικρὸν] πρὸ Λιβανίου κατὰ τὰς 'Αθήνας σοφιστεύων, καὶ τιμῶν ἔτυχε τῶν μεγίστων παρὰ τοῦ αὐτοκράτορος Κωνσταντίνου. μελέτας ῥητορικάς. [οὗτος ἤκμασεν ἐπὶ 'Ιουλιανοῦ, σύγχρονος Λιβανίῳ τῷ σοφιστῇ, καὶ ὅπως λυποίη τοῦτον ὁ 'Ιουλιανός, τὸν Λιβάνιον μεγάλως ἐθαύμαζε.]

DCLXXI. *Πρόδικος* Κεῖος ἀπὸ Κέω τῆς νήσου, πόλεως δὲ 'Ιουλίδος, φιλόσοφος φυσικὸς καὶ σοφιστής, σύγχρονος

---

1 τολμήσει *Eud.* τολμήσοι *vulg.* 2 ὥρους corr. *Bernhardy* ὅροις libri 3 πάνυ θαυμαστῶς add. *Eud.*

DCLXVIII Tractant Welcker, Gr. Trag. p. 17, Nauck, fr. trag. p. 562. Cf. Clinton p. 23 Kr. 5 τε — Χοιρ. om. **A** 6 De sequenti fabula cf. v. *Αἰσχύλος* et Suidas s. *ἰκρία* 9 *'Αθήναις* vel *'Αθήνησι* ex compendio in **A** proposuit *Gaisford* 10 λ' **V**, qua de re cf. Welcker, Satyrspiel p. 280

DCLXIX *Eud.* p. 593. Cf. Müller IV p. 69 seq. 12 *Βυζαντιακήν* **ABVE** *Βυζαντικήν vulg. Eud.* 13 *καὶ τὰ* **AV** correxerat *Valesius τὰ* om. *vulg. Eud.* *'Αττίλαν* correxit *Reinesius*, *'Αττήλαν* vel *'Αττήλα Bentley* *'Αττήλαν* etiam *Kusterus* *"Ατταλον vulg. Eud.* Non duo opera historica, sed unum idemque indicari recte statuit *Niebuhr*, praef. p. XXVIII (nec diversum ab eiusdem libro *ἱστορία Γοτθική*)

DCLXX *Eud.* l. c. Cf. Eunap. I p. 73 17 *μικρὸν* om. **ABV** del. *Gaisford* 18 *παρὰ* om. **AVE** iniuria del. *Gaisf.* 19 *οὗτος* — exit. ab Hesychio aliena esse patet, om. **V** et *Eud.* *οὗτος* om. **A**; voce *ἤκμασεν* enim alterum aetatis terminum dari ac verbis *γέγονε πρὸ* . . . apparet, quod ab Hesychii consuetudine recedit 20 seq. haec sensu carere videntur 21 *λείπῃ* vel *λείποι Reinesius*, quod merito respuit *Bernhardy*

DCLXXI *Eud.* p. 610. Cf. Philostrat. vit. I, 12 et schol. Platon.

Δημοκρίτου τοῦ Ἀβδηρίτου καὶ Γοργίου, μαθητὴς Πρωταγόρου τοῦ Ἀβδηρίτου. ἐν Ἀθήναις κώνειον πιὼν ἀπέθανεν ὡς διαφθείρων τοὺς νέους. φέρεται δὲ καὶ βιβλίον Προδίκου ἐπιγραφόμενον Ὧραι, ἐν ᾧ πεποίηκε τὸν Ἡρακλέα τῇ ἀρετῇ καὶ τῇ κακίᾳ συντυγχάνοντα, καὶ καλούσης ἑκατέρας ἐπὶ τὰ ἤθη αὐτῆς, προσκλῖναι τῇ ἀρετῇ τὸν Ἡρακλέα καὶ τοὺς ἐκείνης ἱδρῶτας προκρῖναι τῶν προσκαίρων τῆς κακίας ἡδονῶν.

DCLXXII. *Πρόκλος Μαλλώτης ἐκ Κιλικίας, φιλόσοφος Στωικός. ἔγραψεν ὑπόμνημα τῶν Διογένους σοφισμάτων καὶ πρὸς Ἐπίκουρον.*

DCLXXIII. *Πρόκλος δεύτερος Μαλλώτης, φιλόσοφος καὶ αὐτὸς Στωικός.*

DCLXXIV. *Πρόκλος ὁ Προκλήιος χρηματίσας, Θεμισίωνος, Λαοδικείας τῆς Συρίας ἱεροφάντης. ἔγραψε θεολογίαν, εἰς τὸν παρ' Ἡσιόδῳ τῆς Πανδώρας μῦθον, εἰς τὰ χρυσᾶ ἔπη, εἰς τὴν Νικομάχου εἰσαγωγὴν τὴν ἀριθμητικὴν καὶ ἄλλα τινὰ γεωμετρικά.*

DCLXXV. *Πρόκλος ὁ Λύκιος, μαθητὴς Συριανοῦ, ἀκουστὴς δὲ καὶ Πλουτάρχου τοῦ Νεστορίου τοῦ φιλοσόφου. καὶ αὐτὸς φιλόσοφος Πλατωνικός. οὗτος προέστη τῆς ἐν Ἀθήναις φιλοσόφου σχολῆς, καὶ αὐτοῦ μαθητὴς καὶ διάδοχος χρηματίζει Μαρῖνος ὁ Νεαπολίτης. ἔγραψε πάνυ πολλά, φιλόσοφά τε καὶ γραμματικά, ὑπόμνημα εἰς ὅλον τὸν Ὁμη-*

VI p. 361, qui talia praebet: *Πρόδικος, Κεῖος, φυσικὸς φιλόσοφος, Δημοκρίτου σύγχρονος τοῦ Ἀβδηρίτου, Γοργίου δὲ καὶ Πρωταγόρου μαθητής. τελευτᾷ κώνειον πιὼν ὑπ' Ἀθηναίων ὡς τοὺς νέους διαφθείρων* (cf. VI p. 274) 22 *Κεῖος* V *ὁ Κεῖος* rel. 1 *τοῦ* om. *Eud.* 3 Post *νέους* *Suidas* inculcavit schol. Ar. Nub. 360, quod expunxi, om. etiam *Eud.* Cf. Mus. Rhen. l. c. Etiam haec de Horis fabula mutato verborum ordine extat apud eundem scholiastam Arist., sed eiicere nolui

DCLXXII *Eud.* p. 611, quae utrumque Mallotam tractavit 8 *Μαλλότης vulg. Eud. Μαλλώτης* ex *Par. Kusterus* 10 *πρὸς Ἐπ.* alterius Mallotae esse videtur *Gutschmidio*

DCLXXIII 11 *καὶ ἕτερος Μ. Eud.* *ἔγραψε κατὰ Ἐπικούρου βιβλία δ', περὶ προνοίας βιβλία β'* add. *Eud.*, quae olim etiam in Suidae exemplaribus extitisse non probavit *Daub*, de Viol. p. 8; unam Eudociam narrare post alios observat *Pulch* p. 88

DCLXXIV 13 *Θεμεσίωνος* V *Θεμιστίωνος* vel *Θεμίσωνος* coni. *Bernhardy* 14 *θεολογίας* V 15 de comm. in Pandorae fab. cf. Hesiod. carm. ed. Göttling-Flach p. LIX 16 *τὴν ἀρ.* A V *τῆς ἀριθμ. vulg.* corr. *Bernhardy*

DCLXXV *Eud.* p. 611. De additamentis dixi Mus. Rhen. l. c. 19 *καὶ* om. V 20 *οὗτος — Νεαπολίτης* om. *Eud.* 23 *τε* om. V

ρον, ὑπόμνημα εἰς τὰ Ἡσιόδου Ἔργα καὶ Ἡμέρας, περὶ χρηστομαθείας βιβλία γ', περὶ ἀγωγῆς β', εἰς τὴν πολιτείαν Πλάτωνος βιβλία δ', εἰς τὴν Ὀρφέως θεολογίαν, συμφωνίαν Ὀρφέως, Πυθαγόρου καὶ Πλάτωνος περὶ τὰ λόγια βιβλία ι', περὶ τῶν παρ' Ὁμήρῳ θεῶν, ἐπιχειρήματα κατὰ χριστιανῶν ιη'. [οὗτός ἐστι Πρόκλος ὁ δεύτερος μετὰ Πορφύριον κατὰ χριστιανῶν τὴν μιαρὰν καὶ ἐφύβριστον αὐτοῦ γλῶσσαν κινήσας· πρὸς ὃν ἔγραψεν Ἰωάννης ὁ ἐπικληθεὶς Φιλόπονος, πάνυ θαυμασίως ὑπαντήσας κατὰ τῶν ιη' ἐπιχειρημάτων αὐτοῦ, καὶ δείξας αὐτὸν κἀν τοῖς Ἑλληνικοῖς, ἐφ' οἷς μέγα ἐφρόνει, ἀμαθῆ καὶ ἀνόητον].

[ἔγραψε Πρόκλος μητρῳακὴν βίβλον, ἣν εἴ τις μετὰ χεῖρας λάβοι, ὄψεται ὡς οὐκ ἄνευ θείας κατακωχῆς τὴν θεολογίαν τὴν περὶ τὴν θεὸν ἐξέφηνεν ἅπασαν, ὥστε μηκέτι θράττεσθαι τὴν ἀκοὴν ἐκ τῶν ἀπεμφαινόντων θρήνων].

DCLXXVI. Προκόπιος Ἰλλούστριος, Καισαρεὺς ἐκ Παλαιστίνης, ῥήτωρ καὶ σοφιστής. γέγονεν ἐπὶ τῶν χρόνων Ἰουστινιανοῦ τοῦ βασιλέως, ὑπογραφεὺς χρηματίσας Βελισαρίου καὶ ἀκόλουθος κατὰ πάντας τοὺς συμβάντας πολέμους τε καὶ πράξεις τὰς ὑπ' αὐτοῦ συγγραφείσας. ἔγραψεν ἱστορίαν Ῥωμαϊκήν, ἤγουν τοὺς πολέμους Βελισαρίου πατρικίου, τὰ κατὰ Ῥώμην καὶ Λιβύην πραχθέντα. ἔγραψε ⟨δὲ⟩ καὶ ἕτερον βιβλίον, τὰ καλούμενα Ἀνέκδοτα τῶν αὐτῶν πράξεων, ὡς εἶναι ἀμφότερα βιβλία θ'.

πάντα τὸν Ὅμ. Eud. 3 *Πλούτωνος* **V** 4 comma ante *περὶ* om. *Eud.* del. *Bernhardy* v. *Συριανός* 6 Verba inclusa partim ex Marini vit. Procl. c. 33 fluxerunt: cf. Unters. p. 44 not. 4, Daub, de Viol. p. 7. Iam Bernhardy: „*οὗτός ἐστι* recens esse subiuncta, cuius rei causam attulit *ἐπιχειρημάτων* memoria, vel Eudociae arguit silentium". Eorum loco haec praestat Eudocia: *καὶ μητρῳακὴν βίβλον* (*ἔτι δὲ περὶ τῶν θεᾶν θεολογία*). *ἔγραψε καὶ ἄλλα πολλά, ἅπερ οὐχ εὑρίσκεται*, quorum partem ex insequente Suidae glossa deprompsisse, partem ipsam finxisse putat *Daub* (coll. v. *Πλούταρχος*) 15 *βλάπτεσθαι Reinesius*

DCLXXVI *Eud.* p. 593. 16 De cognomine *Ἰλλούστριος* cf. v. *Χριστόδωρος Θηβαῖος*; Teuffel, Studien p. 192 not. 11; Wietersheim, Gesch. d. Völkerwanderung III p. 132. Nec minus Hesychium eo ornatum esse docet Phot. cod. 69. *Ἰλλούστριος καὶ Καισαρεὺς* **V** 20 verba *ἔγραψεν — πραχθέντα*, quae post *σοφιστής* praebent libri, morem Hesychianum secutus huc transposui post *συγγραφείσας*. De libris cf. Dahn, Procop. von Caesarea (Berl. 1865) 21 *πατρικίου* add. **ABVE** om. *vulg. Eud.* 22 *δὲ* ipse inserui 23 *αὐτοῦ* **Ald.** *αὐτοῦ* **BE** *Eud.* quae mox om. *ὡς εἶναι ἀμφότερα* (*τὰ ἀμφ.* **V**) *βιβλία θ'* s. fin. add. *Περσικά, Γοτθικά*, quae

[ὅτι τὸ βιβλίον Προκοπίου τὸ καλούμενον Ἀνέκδοτα ψόγους καὶ κωμῳδίαν Ἰουστινιανοῦ βασιλέως περιέχει καὶ τῆς αὐτοῦ γυναικὸς Θεοδώρας, ἀλλὰ μὴν καὶ αὐτοῦ Βελισαρίου καὶ τῆς γαμετῆς αὐτοῦ.]

DCLXXVII. Πρωταγόρας Ἀβδηρίτης, υἱὸς Ἀρτέμωνος ἢ καὶ Μαιανδρίου· τινὲς δὲ αὐτὸν καὶ Τήιον ἔγραψαν. οὗτος πρότερον ἦν φορτοβαστάκτης, ἐντυχὼν δὲ Δημοκρίτῳ ἠράσθη λόγων, καὶ φιλοσοφήσας ἐπὶ ῥητορείαν ἐτράπη. καὶ ἐπεκλήθη πρῶτος οὗτος σοφιστής. πρῶτος δὲ οὗτος τοὺς ἐριστικοὺς λόγους εὗρε καὶ ἀγῶνα λόγων ἐποιήσατο καὶ μισθὸν ἔπραξε τοὺς μαθητὰς μνᾶς ρ'· διὸ καὶ ἐπεκλήθη Λόγος ἔμμισθος. διδάσκαλος δὲ γέγονε καὶ τοῦ ῥήτορος Ἰσοκράτους. [διεῖλέ τε πάντα λόγον πρῶτος οὗτος εἰς δ', εὐχωλήν, ἐρώτησιν, ἀπόκρισιν, ἐντολήν· μετὰ δὲ τοῦτον ἕτεροι εἰς ζ' διεῖλον ταῦτα, διήγησιν, ἐρώτησιν, ἀπόκρισιν, ἐντολήν, εἰσαγγελίαν, εὐχωλήν, κλῆσιν. Ἀλκιδάμας δὲ δ' εἶναί φησιν ἰδέας λόγων, φάσιν, ἀπόφασιν, ἐρώτησιν, προσαγόρευσιν.] τοῦ δὲ Πρωταγόρου τὰ βιβλία ὑπὸ Ἀθηναίων ἐκαύθη, διότι λόγον ποτὲ εἶπεν οὕτως ἀρξάμενος 'περὶ θεῶν οὐκ ἔχω εἰδέναι, οὔτε ὡς εἰσὶν οὔτε ὡς οὐκ εἰσί'. καὶ πρεσβύτερός ἐστι Πλάτωνος τοῦ φιλοσόφου. [διδάσκαλος δὲ Προδίκου τοῦ Κείου καὶ ἄλλων πολλῶν.]

---

diligentiam studiosi hominis prodere videbantur *Bernhardyo*. Ceterum βιβλία η' post ἱστορίαν Ῥωμαικὴν olim in libris fuisse censet *Gutschmid*. 1 Sequuntur excerpta Suidae, de quibus dixi Mus. Rhen. l. c. p. 221 Ἀνέκδοτον **AV**

DCLXXVII *Eud.* p. 594. Cf. Philostrat. Vit. I, 10, Steph. Byz. v. Ἄβδηρα et Τέως; Diog. IX, 50 seq. Tractant Blass, Att. Ber. I p. 23 et Rohde, Mus. Rhen. XXXIV p. 569; Hesychium descripsit etiam schol. Platon. VI p. 361: Πρωταγόρας Ἀρτέμωνος, Ἀβδηρίτης. οὗτος φορτοβαστάκτης ἦν, ἐντυχὼν δὲ Δημοκρίτῳ ἐφιλοσόφησε καὶ ἐπὶ ῥητορείαν ἔσχε καὶ πρῶτος λόγους ἐριστικοὺς εὗρε καὶ μισθὸν ἔπραξε τοὺς μαθητὰς μνᾶς ρ'. διὸ καὶ ἐπεκλήθη λόγος. τούτου μαθητὴς Ἰσοκράτης ὁ ῥήτωρ καὶ Πρόδικος ὁ Κεῖος. ἐκαύθη δὲ τὰ τούτου βιβλία ὑπ' Ἀθηναίων. εἶπε γάρ· περὶ θεῶν οὐκ ἔχω εἰδέναι οὔτε ὡς εἰσὶν οὔτε ὡς οὐκ εἰσίν. ἔγραψε δὲ εἰς αὐτὸν ὁ Πλάτων διάλογον. πλέοντος δὲ αὐτοῦ εἰς Σικελίαν ἐτελεύτησε ναυαγήσας ἐτῶν ἐνενήκοντα, σοφιστεύσας ἔτη τεσσαράκοντα. Scholiastam ex parte uberiorem esse patet, itaque erravit Daub, de Viol. p. 24 5 Δημοκρίτου pro Ἀρτ. *Aelian.* V. H. I, 23 6 Μαιανδρίου (*vulg. Eud.*) vel Μαιάνδρου libri *Diog.* ἢ καὶ Μαιανδρίδου *Par. Kust.* Μαιάνδρου *Philostr.* ἢ Νεανδρίδου add. **V** ἢ Νεανδρίου **ABE** 7 οὗτος — σοφιστής, καὶ μισθὸν — Ἰσοκράτους et post ἐντολήν omnia om. *Eud.* 13 quae seclusi om. *schol. Platon.*, descripta ex Diog. IX, 54 vel illata ex Suidae glossa πυθμήν; πάντα λ. πρ. οὗτος **A** 20 εἴτε — εἴτε **B** 21 διδάσκαλος — exit.

DCLXXVIII. *Πρωτογένης* ζωγράφος, Ξάνθιος ἐκ Λυκίας, ὁ κατὰ τὴν γραφικὴν διαβόητος ἐπιστήμην, ὁ τὸ ἐν Ῥόδῳ Διονύσιον ἱστορήσας, τὸ ξένον καὶ θαυμαστὸν ἔργον, ὃ καὶ Δημήτριος ὁ Πολιορκητὴς μεγάλως ἐθαύμασεν, ὅτε τὴν Ῥόδον ἐπολιόρκησεν ὅλοις ἐν δυσὶν ἔτεσι, χιλίας ναῦς ἐπαγόμενος καὶ στρατὸν ὁπλίτην μυριάδας ὑπὲρ τὰς ε' καὶ πεντακισχιλίους. περὶ γραφικῆς καὶ σχημάτων βιβλία β'.

DCLXXIX. *Πτολεμαῖος* Κυθήριος ἐποποιός. οὗτος ἔγραψε περὶ ψαλακάνθης. ἐν τούτῳ δέ φησιν, ὅτι βοτάνη ἐστὶ θαυμαστήν τινα δύναμιν ἔχουσα.

DCLXXX. *Πτολεμαῖος* ὁ Κλαύδιος χρηματίσας, Ἀλεξανδρεὺς φιλόσοφος, γεγονὼς ἐπὶ τῶν χρόνων Μάρκου τοῦ βασιλέως. οὗτος ἔγραψε μηχανικὰ βιβλία γ', περὶ φάσεων καὶ ἐπισημασιῶν ἀστέρων ἀπλανῶν βιβλία β', ἅπλωσιν ἐπιφανείας σφαίρας, κανόνα πρόχειρον, τὸν μέγαν ἀστρονόμον ἤτοι σύνταξιν καὶ ἄλλα.

DCLXXXI. *Πτολεμαῖος* Ἀλεξανδρεὺς γραμματικός, ὃς ἐπεκαλεῖτο Πινδαρίων, υἱὸς δὲ ἦν Ὀροάνδου, μαθητὴς Ἀριστάρχου. ἔγραψεν Ὁμηρικῶν ὑποδειγμάτων βιβλία γ', περὶ τοῦ Ὁμηρικοῦ χαρακτῆρος, πρὸς Νεοθαλίδην περὶ λέξεως, περὶ τοῦ παρ' Ὁμήρῳ Οὔτιδος, περὶ Ἀστεροπαίου τοῦ παρ' Ὁμήρῳ μνημονευομένου καὶ ἕτερα.

---

merito suspecta Welckero, Kl. Schr. II p. 524 not.; Hesychius enim verba post Ἰσοκράτους vel ante καὶ collocaturus fuisset, ubi apte ea suppleas (ex schol. Platon.). Cf. etiam v. Ἰσοκράτης. Fortasse etiam post φιλοσόφου supplendum (ex schol. Platon.) ὃς καὶ λόγον εἰς αὐτὸν ἔγραψεν (cf. Diog. IX, 55)

DCLXXVIII om. *Westerm.* Cf. Aelian. V. H. XII, 41. Cf. v. Ἀπελλῆς, Πάμφιλος Ἀμφιπολίτης 1 Eundem Caunium dicunt Pausan. I, 3, 5, Plut. Demetr. 22, Plin. h. n. XXXV, 10, 36 2 γραφὴν **V** τὸν ἐν Ῥ. Διον. *vulg.* τὸ ἐν Ῥ. Διον. *Par. Kusteri* 3 Ἰάλυσον pro Διονύσιον post *Leopardum* proposuit *Kusterus* (coll. Plut. loco) Διόνυσον al. θαυματουργὸν **E**. Fortasse verba ὁ τὸ — πεντακισχιλίους ab Hesychio aliena sunt, sed unde profecta sint nescire me fateor, nec conspirant numeri ex aliis scriptoribus petiti ap. Droysen., Diadochen II² p. 158 5 ὅλως **A**

DCLXXIX *Eud.* p. 600. Vita suspecta, cum ex Ptolemaei Hephaestionis historiis fluxisse videatur. Cf. Phot. bibl. p. 146 seq. 9 ἐπικῶς post ψαλ. add. *Eud.*; ἐν τούτῳ seq., si vita Hesychiana est, a lectore vel ipso Suida addita videntur

DCLXXX *Eud.* p. 612 13 φάσεων **ABVE** φάσεως *vulg.*

DCLXXXI *Eud.* p. 601 18 Ὀροάνδου **V**, consentiens cum schol. Ven. Il. Ὀροάνδρου *vulg. Eud.* 19 γ' *Par. Kusteri* ϛ' *Eud.*, quod praefert *Gutschmid* ϙ' **Ald.** *vulg.*

DCLXXXII. *Πτολεμαῖος γραμματικός, ὁ Ἐπιθέτης κληθείς, διότι εἵπετο τῷ Ἀριστάρχῳ. διηκηκόει δὲ Ἑλλανίκου τοῦ γραμματικοῦ, ὁ δὲ Ἀγαθοκλέους, ὁ δὲ Ζηνοδότου τοῦ Ἐφεσίου. ἔγραψε περὶ τῶν παρ' Ὁμήρῳ πληγῶν, ὑπόμνημα εἰς τὴν Ὀδύσσειαν.*

DCLXXXIII. *Πτολεμαῖος ὁ Ἀριστονίκου τοῦ γραμματικοῦ πατήρ, καὶ αὐτὸς γραμματικός· ἄμφω δὲ ἐπεδείκνυντο ἐν Ῥώμῃ. τὰ ὁμοίως εἰρημένα τοῖς τραγικοῖς, εἰς Ὅμηρον βιβλία ν', τὰ παρὰ τῷ ποιητῇ ξένως ἱστορημένα, τὰ περὶ Μουσῶν καὶ Νηρηίδων.*

DCLXXXIV. *Πτολεμαῖος Ἀλεξανδρεὺς γραμματικός, ὁ τοῦ Ἡφαιστίωνος, γεγονὼς ἐπί τε Τραϊανοῦ καὶ Ἀδριανοῦ τῶν αὐτοκρατόρων, προσαγορευθεὶς δὲ Χέννος. περὶ παραδόξου ἱστορίας, Σφίγγα (δρᾶμα δέ ἐστιν ἱστορικόν), Ἀνθόμηρον (ἔστι δὲ ποίησις ῥαψῳδιῶν κδ') καὶ ἄλλα τινά.*

DCLXXXV. *Πτολεμαῖος ὁ Ἀσκαλωνίτης, γραμματικός, ὃς ἐπαίδευσεν ἐν Ῥώμῃ. ἔγραψε προσῳδίαν Ὁμηρικήν, περὶ ἑλληνισμοῦ ἤτοι ὀρθοεπείας βιβλία ιε', περὶ μέτρων, περὶ τῆς ἐν Ὀδυσσείᾳ Ἀριστάρχου διορθώσεως, περὶ διαφορᾶς λέξεων καὶ ἕτερα γραμματικά.*

DCLXXXVI. *Πυθαγόρας Σάμιος, φύσει δὲ Τυρρηνός,*

DCLXXXII *Eud.* p. 602. Cf. Daub, Stud. p. 116 1 *καὶ ἕτ. Πτολ. Eud.* *Ἐπίθετος Eustath.* Il. p. 966 2 *ἐπέθετο* corr. *Villoison.* praef. Il. p. 30 4 *πληγῶν* fortasse vitiosum, *γλωσσῶν Düntzer*, vulg. tuetur *Daub* coll. *Πτολ. Πινδ.* al.

DCLXXXIII *Eud.* p. 601 quae incipit *καὶ ἄλλος γραμματικός* 6 *ὁ* add. **AV** *ὁ Ἀριστονίκου, Ἀριστονίκου δὲ τ. γρ. πατήρ* eleganter coni. *Rohde* *Ἀριστωνίκου* post *αὐτός* add. **BE** 7 *δὲ* add. **AV** 9 *ἔγραψε περὶ τῶν παρὰ τῶν ποιητῶν* (sic et **BEM**) *ἱστορημένων Eud.* *εἰρημένα* **E**

DCLXXXIV *Eud.* p. 602. Cf. Hercher, Annal. phil. Suppl. I, Daub, Stud. p. 117. 12 De aetate cf. v. *Ἐπαφρόδιτος*; *Ἀδρ. καὶ Τρ. Eud.* 13 *ἔγραψε περὶ Eud.* *παρ. ἱστ.* idem esse quod Phot. p. 146 *περὶ τῆς εἰς πολυμαθίαν καινῆς ἱστορίας* manifestum est 14 quid sit *δρᾶμα ἱστορικόν* docuit *Rohde*, Gr. Roman p. 350 not. 1 15 *καὶ — τινά* om. *Eud.*

DCLXXXV *Eud.* l. c. Cf. Steph. Byz. v. *Ἀσκάλων.* Vitam om. **A**, qui in margine *Πτ. ὁ Ἀσκ. γραμματικός. καὶ ζήτει* 20 *λέξεως* **BV**

DCLXXXVI *Eud.* p. 616. Descripsit Hesychium etiam schol. Plat VI p. 360: *Πυθαγόρας Μνησάρχου δακτυλιογλύφου, Τυρρηνός. νέος δὲ ὢν ἦλθεν ἐκ Τυρρηνῶν εἰς Σάμον καὶ διήκουσε Φερεκύδου τοῦ Συρίου, εἶτα Ἑρμοδάμαντος, ἐν Σάμῳ ἀμφοῖν, εἶτα Ἀβάριδος τοῦ Ὑπερβορέου*

Μνησάρχου υἱὸς δακτυλιογλύφου. νέος δὲ ὢν σὺν τῷ πατρὶ ἐκ Τυῤῥηνίας ᾤκησεν εἰς Σάμον. οὗτος ἤκουσε πρῶτον Φερεκύδου τοῦ Συρίου ἐν Σάμῳ, εἶτα Ἑρμοδάμαντος ἐν τῇ αὐτῇ Σάμῳ, ὃς ἦν ἀπόγονος Κρεωφύλου, εἶτα Ἀβάριδος τοῦ Ὑπερβορέου καὶ Ζάρητος τοῦ μάγου. παιδευθεὶς δὲ καὶ παρ' Αἰγυπτίοις καὶ Χαλδαίοις ἦλθεν εἰς Σάμον, καὶ εὑρὼν αὐτὴν τυῤῥαννουμένην ὑπὸ Πολυκράτους ἀπῆρεν εἰς Κρότωνα τῆς Ἰταλίας καὶ σχολὴν συστησάμενος πλεῖον ἢ ἑξακοσίους ἔσχε γνωρίμους. ἦσαν δὲ αὐτῷ καὶ ἀδελφοὶ δύο, πρεσβύτερος μὲν Εὔνομος, μέσος δὲ Τυῤῥηνός. δοῦλος δὲ ἦν αὐτῷ Ζάμολξις, ᾧ Γέται ὡς Κρόνῳ θύουσι. γαμετὴν δ' ἐποιήσατο Θεανὼ τὴν Βροντίνου τοῦ Κροτωνιάτου θυγατέρα, ἐξ ἧς καὶ παῖδες αὐτῷ ἐγένοντο δύο, Τηλαύγης καὶ Δάμων, ἢ ὥς τινες Μνήσαρχος, κατὰ δέ τινας καὶ θυγάτηρ Μυῖα ὄνομα, κατὰ δὲ ἄλλους καὶ Ἀριγνώτη. συνέγραψε δὲ ὁ Πυθαγόρας μόνα τρία βιβλία· παιδευτικόν, πολιτικόν, τὸ δὲ φερόμενον τρίτον ὡς Πυθαγόρου Λύσιδός ἐστι τοῦ Ταραντίνου, μαθητοῦ αὐτοῦ γενομένου καὶ φυγόντος εἰς Θήβας καὶ καθηγησαμένου Ἐπαμεινώνδα. τινὲς δὲ ἀνατιθέασιν αὐτῷ καὶ τὰ

καὶ Ζάρατος τοῦ μάγου. μεθ' οὓς ὑπὸ Αἰγυπτίων καὶ Χαλδαίων ἐπαιδεύθη. εἶτα εἰς Σάμον ἐλθὼν διὰ Πολυκράτη τὸν τύραννον ἀπῆρεν εἰς Κρότωνα τῆς Ἰταλίας, καί τ' ἔσχε μαθητάς, προτέρους τε ἀδελφοὺς Εὔνομον καὶ Τυῤῥηνὸν καὶ δοῦλον Ζάμολξιν, ᾧ Γέται θύουσιν ὡς Κρόνῳ, γαμετήν τε Θεανώ, ἐξ ἧς παῖδες Τηλαύγης ὁ σχολαρχήσας μετ' αὐτὸν καὶ Δάμων, ἢ ὥς τινες Μνήσαρχος, θυγάτηρ δὲ Μυῖα, ἢ ὥς τινες Ἀριγνώτη. συνεγράψατο δὲ βιβλία τρία, παιδευτικόν, πολιτικόν, φυσικόν. τὸ δὲ φερόμενον (add. *τρίτον*) *ὡς Πυθαγόρου Λύσιδός ἐστι τοῦ Ταραντίνου, μαθητοῦ αὐτοῦ, φυγόντος εἰς Θήβας ἐκ τοῦ ἐμπρησμοῦ καὶ καθηγησαμένου Ἐπαμεινώνδα. τινὲς δὲ καὶ τὰ χρυσᾶ ἔπη Πυθαγόρου φασὶν εἶναι. ἀπείχετο δὲ τῶν ἐμψύχων καὶ κυάμων καὶ τὴν ψυχὴν ἔφη ἀθάνατον. ἐνενηκοντούτης δὲ τελευτᾷ μετὰ μαθητῶν μ', ἐμπρησθέντων ἐν οἰκίᾳ τῇ αὐτῇ. ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι πολεμῶν μετὰ τῶν μαθητῶν ὑπὸ Ἀκραγαντίνων ἀπώλετο.* Unde apparet, in Suidae articulo extrema Hesychii verba excidisse eorumque loco Diog. VIII, 39 compilatum esse. Dixi de vita eiusque additamentis Mus. Rhen. l. c. Ex Diogene Porphyriique vita Pythagorae (coll. § 4 et 12) conflatam esse docuit Rohde, Mus. Rhen. XXXIII p. 205 not. 1 *Μνηστάρχου* **BE** 2 *πρῶτος* **AE** 4 *Κρεοφύλου* **A** *Κρεοφίλου* **E** 12 *Βροτίνου* **A** *Βροντίνου* rel. 13 *Δάμων* filium pro filia *Δαμώ* (Diog. VIII, 1) errantes laudant Suidas et schol. Platon.: cf. Rohde, Mus. Rhen. XXXIII p. 205 not. 15 *ὁ Πυθαγόρας* om. **V** *δύο μόνον βιβλία Eud.* *τρία* olim scriptum sed erasum *Eud.** 16 *φυσικὸν* post *πολιτικόν* excidisse suspicatus est *Menagius* in Diog. VIII, 6 19 *Ἐπαμεινώνδα Bernhardy* *Ἐπαμινώνδα* libri

χρυσᾶ ἔπη. πρῶτος δὲ ὁ Πυθαγόρας ἐμψύχων ἀπέχεσθαι τροφῆς παρέδωκε καὶ κυάμων.

[ἐτελεύτα δὲ ὁ Πυθαγόρας τοῦτον τὸν τρόπον. συνεδρεύοντος μετὰ τῶν συνήθων ἐν τῇ Μίλωνος οἰκίᾳ, τούτου ὑπό τινος τῶν μὴ παραδοχῆς ἀξιωθέντων διὰ φθόνου ὑποπρησθῆναι τὴν οἰκίαν συνέβη. τινὲς δὲ αὐτοὺς τοὺς Κροτωνιάτας τοῦτο πρᾶξαι, τυραννίδος ἐπίθεσιν εὐλαβουμένους. τὸν δὴ Πυθαγόραν καταληφθῆναι διεξιόντα, καὶ πρός τινι χωρίῳ γενόμενος πλήρει κυάμων, ἵνα διήρχετο, αὐτόθι ἔστη, εἰπὼν ἁλῶναι μᾶλλον ἢ πατῆσαι, ἀναιρεθῆναι δὲ κρεῖττον ἢ λαλῆσαι· καὶ ὧδε πρὸς τῶν διωκόντων ἀποσφαγῆναι. οὕτω δὲ καὶ τοὺς πλείστους τῶν ἑταίρων αὐτοῦ διαφθαρῆναι, ὄντας πρὸς τοὺς μ΄.]

DCLXXXVII. *Πυθέας* Ἀθηναῖος ῥήτωρ, υἱὸς δὲ ἦν μυλωθροῦ καὶ θρασὺς σφόδρα, φυγών τε Ἀθήνηθεν ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου διὰ ὄφλημα εἰς Μακεδονίαν ἦλθεν, εἶτα ἐπανῆκε πάλιν. ἔγραψε λόγους δημηγορικοὺς καὶ δικανικοὺς καὶ ἄλλα τινά. ἀλλ᾽ οὐκ ἐνεκρίθη μετὰ τῶν λοιπῶν ῥητόρων ὡς θρασὺς καὶ διεσπασμένος.

DCLXXXVIII. *Πύρρων* Πλειστάρχου Ἠλεῖος φιλόσοφος, ὃς ἦν ἐπὶ Φιλίππου τοῦ Μακεδόνος κατὰ τὴν ρια΄ ὀλυμπιάδα καὶ ἐπέκεινα, καὶ πρότερον μὲν ἦν ζωγράφος, ὕστερον δὲ ὥρμησεν ἐπὶ φιλοσοφίαν καὶ διήκουσε Βρύσωνος τοῦ Κλεινομάχου μαθητοῦ, εἶτα Ἀναξάρχου τοῦ Μητροδώρου

---

1 πρῶτος seq. susp. *Daubio* 9 χρόνῳ V γενόμενος corr. *Kusterus* γενόμενον *vulg.*

DCLXXXVII *Eud.* p. 594 14 Πυθίας et infra Μυλώθρου *Eud.* 15 μυλίθρου A μυλάθρου τοῦ μυλωνᾶ· ἔχοντος καὶ ἐργαζομένου V, in quo μυλωνάρου latere posse suspicatus est *Bernhardy* 16 Λακεδαιμονίαν V 18 ἐνεκρίθη corr. *Toupius* ἐκρίθη AV ἐκλήθη BC *vulg. Eud.* 19 ὡς θρασὺς — exit. om. *Eud.* τραχὺς tentavit *Ruhnkenius*. Ceterum dubitavi inserere vitam Pythoclidis musici a schol. Platon. VI p. 279 enarratam: *Πυθοκλείδης* μουσικὸς ἦν, τῆς σεμνῆς μουσικῆς διδάσκαλος Πυθαγόρειος, οὗ μαθητὴς Ἀγαθοκλῆς, οὗ Λαμπροκλῆς, οὗ Δάμων, cuius initium fortasse ex Hesychii thesauris fluxit. Cf. Plut. Per. 4

DCLXXXVIII *Eud.* p. 617. Cf. Diog. IX, 61 seq. 20 Πιστοκράτους pro Πλειστ. *Pausan.* VI, 24, 5 21 Ἀλεξάνδρου pro Φιλ. flagitat *Rohde*, Mus. Rhen. XXXIII p. 192 not. 1 φιλόσοφος γεγονὼς κατὰ τὴν ρα΄ ὀλ., ὃς ἦν ἐπὶ Φιλ. τοῦ Μακ. καὶ ἐπέκεινα *Clinton*, fast. III p. 476 ρια΄ *Par. Kust.* ρα΄ *Eud.* ρεαι V, quo innisus ρε΄ corr. *Gutschmid*, ρια΄ ex ραι (i. e. ρε΄) ortum esse ratus κατὰ τὴν ἑκατοστὴν πρώτην edd. vett. 23 διήκουσαν V ante Menagium apud Diog. legebatur Δρύσωνος 24 Sic

μαθητοῦ τοῦ Χίου, οὗ διδάσκαλος ἦν Δημόκριτος ὁ Ἀβδηρίτης. ἐδόξασε δὲ μηδὲν φύσει αἰσχρὸν ἢ καλόν, ἀλλ' ἔθει καὶ νόμῳ.

DCLXXXIX. [*Πύρρων Φλιάσιος, Τιμάρχου παῖς, μαθητὴς Τίμωνος φιλοσόφου.*]

DCXC. *Πωλίων ὁ Ἀσίνιος χρηματίσας, Τραλλιανὸς σοφιστὴς καὶ φιλόσοφος, |σοφιστεύσας ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Πομπηίου τοῦ μεγάλου| καὶ διαδεξάμενος τὴν σχολὴν Τιμαγένους. ἔγραψεν ἐπιτομὴν τῆς Φιλοχόρου Ἀτθίδος, ‖ ἀπομνημονεύματα Μουσωνίου τοῦ φιλοσόφου‖, ἐπιτομὴν τῶν Διοφάνους γεωργικῶν ἐν βιβλίοις β', πρὸς Ἀριστοτέλην περὶ ζῴων βιβλία ι', | περὶ τοῦ ἐμφυλίου τῆς Ῥώμης πολέμου, ὃν ἐπολέμησαν Καῖσάρ τε καὶ Πομπήιος|.*

DCXCI. *Πωλίων Ἀλεξανδρεὺς ὁ Οὐαλέριος χρηματίσας, φιλόσοφος γεγονὼς ἐπὶ Ἀδριανοῦ, οὗ παῖς Διόδωρος φιλόσοφος ὁ γράψας ἐξήγησιν τῶν ζητουμένων παρὰ τοῖς ι' ῥήτορσιν. ἔγραψε συναγωγὴν Ἀττικῶν λέξεων κατὰ στοιχεῖον καὶ ἄλλα τινὰ φιλόσοφα.*

DCXCII. *Πωλίων ἢ Πολ⟨λ⟩ίων γραμματικός. περὶ τῶν παρὰ γράμμα ἁμαρτανομένων.*

DCXCIII. *Πῶλος Ἀκραγαντῖνος ῥήτωρ, μᾶλλον δὲ*

---

corr. cum *Ionsio Menagius* ad Diog. IX, 58 *Ἀλεξάνδρου* (et *Eud.*) et *Μητρόδωρος ὁ Ἀβδ.* libri 1 *οὗ* — exit. om. *Eud.* 2 *εἶναι* post *μηδέν* intercidisse putant *Bernhardy* et *Daub*

DCLXXXIX om. *Westerm.* Hoc monstrum narrationis esse perspexit *Bernhardy*; est enim *Τίμων Φλιάσιος — μαθητὴς Πύρρωνος* (cf. v. *Τίμων*). Sed quis peccaverit dubium. Ceterum cf. v. *Πολύευκτος* et *Χείρων*.

DCXC *Eud.* p. 592. Cf. v. *Ἀσίνιος* et quae dixi Mus. Rhen. XXXVI p. 317 6 *Πολλίων Kusterus* 7 de aetate Romani P. sermo est 8 cf. v. *Τιμαγένης* 9 *Φιλοχρόνου* **V** *Φιλοχώρου* **E** de altera Atthidis epitome cf. v. *Φιλόχορος* *ἀπομ. Μουσ.* ad Pollionem iuniorem pertinere vidit *Ionsius*, laudatus a *Clintonio* III p. 550 12 eundem esse librum, de quo Suidas (v. *Ἀσίνιος*) *Πολ. — ἱστορίας Ῥωμαϊκὰς συνέταξεν ἐν βιβλίοις ιζ'* et Romani esse, non Tralliani observaverunt viri docti

DCXCI Cf. v. *Διόδωρος* 14 *ὁ* add. **A** 16 *ζ'* **V** 17 Pollionis lexicon descripsit Phot. bibl. p. 99 (cod. 149), ubi legitur *Πολλίων*

DCXCII *Eud.* p. 601 19 *Πολίων* libri *Πολλίων* corr. *Kusterus*, om. *Eud.* Ceterum Pollionem grammaticum non diversum fuisse ab antecedenti philosopho recte perspexit *Bernhardy*

DCXCIII *Eud.* p. 592. Cf. schol. Platon. VI p. 274, quod ex Hermiae commentariis fluxisse intellexit *Mettauer*, de schol. Plat. p. 59. Cf.

σοφιστὴς τῶν πάλαι, διδάσκαλος Λικυμνίου. ἔγραψε γενεαλογίαν τῶν ἐπὶ Ἴλιον στρατευσάντων Ἑλλήνων καὶ βαρβάρων καὶ πῶς ἕκαστος ἀπήλλαξε (τινὲς δὲ αὐτὸ Δαμάστου ἐπιγράφουσι), νεῶν κατάλογον, περὶ λέξεως.

DCXCIV. *Ῥηγῖνος γραμματικός. ἔγραψε τὸν λεγόμενον Πολυμνήμονα.*

DCXCV. *Ῥιανὸς ὁ καὶ Κρής, ὢν Βηναῖος (Βήνη δὲ πόλις Κρήτης)· τινὲς δὲ Κεραΐτην, ἄλλοι δὲ Ἰθώμης τῆς Μεσσήνης αὐτὸν ἱστόρησαν. οὗτος δὲ ἦν τῆς παλαίστρας πρότερον φύλαξ καὶ δοῦλος, ὕστερον δὲ παιδευθεὶς ἐγένετο γραμματικός, σύγχρονος Ἐρατοσθένους. ἔγραψεν . . . ἐμμέτρως ποιήματα, [Ἡρακλειάδα ἐν βιβλίοις δ′].*

DCXCVI. *Ῥίνθων Ταραντῖνος κωμικός, ἀρχηγὸς τῆς καλουμένης ἱλαροτραγῳδίας, ὅ ἐστι φλυακογραφία. υἱὸς δὲ*

Müller II p. 64. Videntur duo auctores confusi, historicus et rhetor cui liber *περὶ λέξεως* tribuendus 1 de Licymnio cf. etiam schol. Plat. VI p. 275 *ὁ Λικύμνιος δὲ Πῶλος διδάσκαλος κ. τ. λ.* 2 *στρατεμάτων* **V** *στρατευσαμένων Suidas* v. *Δαμάστης* 3 *Ἀμάστου Eud. Δαμάστῃ Reinesius* 4 intp. post *ἐπιγρ.* deleta parenthesin post *καταλ.* claudit *Gutschmid* *ἐθνῶν κατάλογον Nauck* coll. v. *Δαμ.* *λέξεως* **AVE** *λέξεων vulg. Eud.*

DCXCIV *Eud.* p. 621 5 Hoc opus laudari a Socrate, Hist. eccl. III c. 23 vidit *Kusterus*

DCXCV *Eud.* p. 621. Cf. Steph. Byz. v. *Βήνη*. Cf. Meineke, An. p. 171 seq. Tota vita inest etiam cod. Par. 2600 (Miller, Périple de Marcien p. 311), ubi sic descripta est: *Ῥιανός, Βηναῖος, πόλεως Κρήτης, γραμματικὸς οὗτος ἦν, πρότερον φύλαξ παλαίστρας, ὕστερον δὲ παιδευθεὶς γραμματικὸς ἐγένετο, σύγχρονος Ἐρατοσθένους. ἔγραψε δὲ εἰς γραμματικὴν καὶ ποιημάτων βιβλία τέσσαρα,* unde Suidam fortasse scripsisse *ἔγραψε δὲ καταλογάδην καὶ ἐμμέτρως* — suspiceris. Cf. Unters. p. 91, Daub, de Viol. p. 24 7 *Κρής, γραμματικὸς ἐκ τῆς Βήνης (πόλις δὲ αὕτη Κρήτης) Eud.*; post *καὶ* Rhiani cognomen quodpiam intercidisse putat *Bernhardy*, ipsum *Κρής* Rhiani cognomen fuisse propter patriam Cretensem vidit *Daub*, Mus. Rhen. XXXV p. 68 *καὶ* del. *Gutschmid* 8 *Κερεάτην* flagitat *Daub* coll. Steph. Byz. v. *Βήνη* *Ἰθώμης* **A** *Ἰθάκης vulg. Eud.* (*Εἰθάκης* unus cod.) 10 *δοῦλος*: cf. Wachsmuth, Symb. p. 141 sequens *δὲ* om. **V** 11 *ἐμμέτρως* libri, ut videtur, omnes, *ἔμμετρα* edd. vett. *Eud.* *ἑξαμέτρῳ* coni. *Toupius*, *ἑξάμετρα Meineke* *γραμματικὰ καὶ Gutschmid*; lacunam ego indicavi, infra cum *Bernhardyo Ἡρακλειάδα* — exit. a lectore aliquo studioso addita ratus; laudatur enim Etym. M. (p. 153, 6) v. *Ἀσέληνα*, *Ἡρακλεία* *ιδ′* ex Etym. M. corr. *Vossius*

DCXCVI Cf. Steph. Byz. v. *Τάρας*, ubi bene contulit Rohde, Mus. Rhen. XXXIV p. 572 *φέρονται δ' αὐτοῦ* (sc. *Ῥίνθωνος*) *δράματα λη′*. Tractat Sommerbrodt, de phlyacogr. p. 43 14 itaque audit *φλύαξ* apud Steph. Byz., *φλυακογράφος* apud Hesych. v. *ἄσεκτος* (cod. *φιλο-*

ἣν κεραμέως καὶ γέγονεν ἐπὶ τοῦ πρώτου Πτολεμαίου. δράματα δὲ αὐτοῦ κωμικὰ τραγικὰ λη'.

DCXCVII. Ῥοῦφος Ἐφέσιος ἰατρός, γεγονὼς ἐπὶ Τραϊανοῦ σὺν Κρίτωνι. φέρεται αὐτοῦ βιβλία πλεῖστα, ἐξ ὧν καὶ ταῦτα· περὶ διαίτης ε', περὶ διαίτης πλεόντων α', περὶ τραυματικῶν φαρμάκων α', περὶ τραυματισμοῦ ἄρθρων α', περὶ σύκων α', περὶ τῆς ἀρχαίας ἰατρικῆς βιβλίον α', περὶ γάλακτος βιβλίον α', περὶ οἴνου βιβλίον α', περὶ μέλιτος.

DCXCVIII. Σαβῖνος σοφιστής, γεγονὼς ἐπὶ Ἀδριανοῦ Καίσαρος. ἔγραψεν εἰσαγωγὴν καὶ ὑποθέσεις μελετητικῆς ὕλης [εἰς] βιβλία δ', εἰς Θουκυδίδην καὶ Ἀκουσίλαον καὶ ἄλλους ὑπομνήματα καὶ ἕτερά τινα ἐξηγητικά.

DCXCIX. Σαγχωνιάθων Τύριος φιλόσοφος, ὃς γέγονε κατὰ τὰ Τρωικά. περὶ τῆς Ἑρμοῦ φυσιολογίας, ἥτις μετεφράσθη, πάτρια Τυρίων τῇ Φοινίκων διαλέκτῳ, Αἰγυπτιακὴν θεολογίανκαὶ ἄλλα τινά.

DCC. Σαγχωνιάθης Σιδώνιος σοφός, τοῖς χρόνοις

σόφῳ corr. *Gaisford*). Cf. praeterea Lydus de Mag. I, 41 Ῥίνθωνα, ὃς ἐξαμέτροις ἔγραψε πρῶτος κωμῳδίαν, ἐξ οὗ πρῶτος λαβὼν τὰς ἀφορμὰς Λουκίλιος ὁ Ῥωμαῖος, et quae disputavit *Clinton*, fast. III p. 486. Ceterum φλυακογραφία **AV** φλυαρογραφία **B** al. φυλακογραφία *vulg.*, ut videtur 2 sic **AV** καὶ τραγ. *vulg.* λϛ' **V**

DCXCVII *Eud.* p. 622 4 φιλόπονα βιβλ. *Par.* 2624 (H) 6 ἤτοι ἐφοδίων post α' add. *Eud.* 7 ad σύκων add. **V** συκᾶς λέγει τὰ συκάμινα πάθη περὶ τὴν ἕδραν γινόμενα, nihilominus σικυῶν flagitat *Bernhardy* 8 περὶ οἴνου καὶ μέλιτος ἕν *Eud.* quae add. περὶ τῶν τοῦ ἀνθρώπου μορίων δύο, περὶ ὀστῶν ἕν. Cf. Unters. p. 36. De libro περὶ — μορίων (vel περὶ ὀνομασίας τῶν τ. α. μ.), cuius epitomen hodie extare notum, cf. doctam disputationem Rohdei, de Poll. font. p. 83 seq., qui nostris codicibus duas huius libelli formas servatas esse exposuit, et Dielsii, Doxogr. p. 208, qui ipse descripsit ex cod. Vat. ὀνοματοποιία τῆς τοῦ ἀνθρώπου θέσεως. De additamento Eudociae erravit Pulch p. 88

DCXCVIII *Eud.* p. 640 9 Σαβῖνος, ῥήτωρ *Eud.* 10 εἰσαγ. seq. suspectum *Kustero*, qui coni. εἰσ. καὶ ὑπόθεσιν ** (ubi nominis genetivus exciderit), περὶ μελ. etc. Ceterum ὑποθέσεις **ABVE** ὑπόθεσιν μελετικῆς *vulg. Eud.* 11 εἰς βιβλία libri ἐν βιβλίοις *Eud.* βιβλία corr. *Bernhardy*

DCXCIX om. *Westerm.* Cf. Eusebius, Praep. ev. I c. 9, Müller fr. hist. III p. 563 et quae disputaverunt Rohde, Mus. Rhen. XXXIII p. 178, Baudissin, Studien zur semit. Religionsgeschichte I p. 1 seq. 13 Σαγχονιάθων **A** Σουνιαίθων libri Athen. III p. 126, ubi verum vidit *Casaubonus* 14 commentatum esse Philonem Byblium monuit *Gutschmid* coll. Ἐθωθεῶν (scrib. Θωθείων) apud Müller III p. 572
15 πάτριά τε **A**

DCC Vitam servavit **V**; quamquam alteram prioris recensionem esse

κατὰ Σεμίραμιν. ἔγραψε τῇ Φοινίκων διαλέκτῳ φυσιολογίαν καὶ ἄλλα τινά.

DCCI. *Σαλούστιος σοφιστής. ἔγραψεν εἰς Δημοσθένην καὶ Ἡρόδοτον ὑπόμνημα καὶ ἄλλα.*

DCCII. *Σαλούστιος Μοψεάτης ἰατρός, ἐπὶ Τιβερίου Καίσαρος. ἔγραψεν ἰατρικά.*

DCCIII. *Σάνδων Ἑλλανίκου φιλόσοφος. ἔγραψεν ὑποθέσεις εἰς Ὀρφέα, βιβλίον α΄.*

DCCIV. *Σαννυρίων Ἀθηναῖος κωμικός. δράματα αὐτοῦ ἐστι ταῦτα· Γέλως, Δανάη, Ἰώ, Ψυχασταί, ὡς Ἀθήναιος ἐν Δειπνοσοφισταῖς.*

DCCV. *Σαπφὼ Σίμωνος (οἱ δὲ Εὐνομίνου, οἱ δὲ Ἡερι-*

patet, tamen *Gutschmidio* suadente inserui, quoniam in nonnullis a priore discrepat 17 *ἀϊδώνιος* V corr. *Creuzer*

DCCI *Eud.* p. 640. Eiusdem meminit schol. Ar. Plut. 725

DCCII Articulus deest V. *Eud.* p. 641, quae de scriptis haec refert: *ἔγραψε περὶ πυρετῶν, περὶ κατασκευῆς τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἄλλα ἰατρικά.* Scripta, quae apud Suidam desint, Eudociam aliunde sumpsisse non probavit *Daub*, de Viol. p. 6. De similibus titulis ex catalogo Veronensi depromptis cf. Pulch, de Viol. p. 89 not.: *Διονυσίου τινὸς καλουμένου ἁπλοῦ περὶ κατασκευῆς ἀνθρώπου*

DCCIII 7 *Σκάμων* pro *Σάνδων* legendum esse coni. *Müller*, fr. hist. I p. XXIV, quod improbavit *Gutschmid*, qui etiam patrem Hellanicum fortasse eundem esse, quem *Ὀρφικὴν θεολογίαν* scripsisse nonnulli tradiderunt, monuit coll. Damasc. de princ. III p. 253 (ed. Wolf)

DCCIV *Eud.* p. 642. Tractat Meineke I p. 283 10 *Ἰνὼ* et *Σαρδανάπαλος* add. *Eud.*, ex quibus *Ἰνὼ* per dittographiam v. *Ἰώ* ortum *Σαρδανάπαλος* ex insequente glossa *γέλως σαρδάνιος* inepte suspicatus est *Bernhardy*, quamvis laudatus *Pulchio*, de Viol. p. 89. Merito obloquuntur Wachsmuth, Symb. p. 152, Daub, Mus. Rhen. XXXV p. 64 et de Viol. p. 6 *ὡς* — exit. om. *Eud.* Cf. Athen. VII p. 286; XII p. 551 11 *ἐν* om. V

DCCV *Eud.* p. 642. Cf. schol. Platon. VI p. 266 *Σαπφώ, λυρικὴ ποιήτρια, Σκαμανδρωνύμου, Μιτυληναία* . . . quae verba num ex Hesychio fluxerint iniuria dubitavit *Mettauer*, de schol. Plat. p. 59. Tractat Clinton I p. 216 2 de variis patris nominibus cf. Schoene, Symb. p. 741 et 759, qui *ἐγαμήθη* — *Εὐνεῖκα Σαλ.* ad mediam rettulit comoediam, alia ad Chamaeleontem *περὶ Σαπφοῦς* (Athen. VIII p. 559) sive ad Calliam *τὸν Σαπφὼ καὶ Ἀλκαῖον ἐξηγησάμενον* (Strabo XIII p. 618). Cf. Daub, de Suid. p. 428. *Εὐνομίου Bernhardy Εὐμήνου* BV *Par. Kusteri Εὐμήλου Toupius Εὐνομίνου vulg.* *Ἡερηγύου* A *Ἡεριγύου*, ut videtur, *vulg.* *Εὐριγύου Eud.* *Ἐρυγίου*, quod et in *Ἐκρύτου* latere ait, *Hemsterhusius Ἐριγύου Schöne*

γύου, οἱ δὲ Ἐκρύτου, οἱ δὲ Σήμου, οἱ δὲ Κάμωνος, οἱ δὲ Ἐτάρχου, οἱ δὲ Σκαμανδρωνύμου), μητρὸς δὲ Κλειδός, Λεσβία ἐξ Ἐρεσσοῦ, λυρική, γεγονυῖα κατὰ τὴν μβ' ὀλυμπιάδα, ὅτε καὶ Ἀλκαῖος ἦν καὶ Στησίχορος καὶ Πιττακός. ἦσαν δὲ αὐτῇ καὶ ἀδελφοὶ γ', Λάριχος, Χάραξος, Εὐρύγιος. ἐγαμήθη δὲ ἀνδρὶ Κερκύλᾳ πλουσιωτάτῳ, ὡρμημένῳ ἀπὸ Ἄνδρου, καὶ θυγατέρα ἐποιήσατο ἐξ αὐτοῦ, ἣ Κλεὶς ὠνομάσθη. ἑταῖραι δὲ αὐτῆς καὶ φίλαι γεγόνασι γ', Ἀτθίς, Τελεσίππα, Μεγάρα, πρὸς ἃς καὶ διαβολὴν ἔσχεν αἰσχρᾶς φιλίας. μαθήτριαι δὲ αὐτῆς Ἀναγόρα Μιλησία, Γογγύλα Κολοφωνία, Εὐνείκα Σαλαμινία. ἔγραψε δὲ μελῶν λυρικῶν βιβλία θ', καὶ πρώτη πλῆκτρον εὗρεν. ἔγραψε δὲ καὶ ἐπιγράμματα καὶ ἐλεγεῖα [καὶ ἰάμβους καὶ μονῳδίας].

DCCVI. [Σαπφὼ Λεσβία ἐκ Μιτυλήνης, ψάλτρια. αὕτη δι' ἔρωτα Φάωνος τοῦ Μιτυληναίου ἐκ τοῦ Λευκάτου κατεπόντωσεν ἑαυτήν. τινὲς δὲ καὶ ταύτης εἶναι λυρικὴν ἀνέγραψαν ποίησιν.]

DCCVII. Σαραπίων ὁ Αἴλιος χρηματίσας, ῥήτωρ Ἀλεξανδρεύς. ἔγραψε περὶ τῶν ἐν ταῖς μελέταις ἁμαρτανομένων, ἀκροάσεων βιβλία ζ', πανηγυρικὸν ἐπὶ Ἀδριανῷ τῷ βασιλεῖ, βουλευτικὸν Ἀλεξανδρεῦσιν, εἰ δικαίως Πλάτων Ὅμηρον ἀπέπεμψε τῆς πολιτείας καὶ ἄλλα συχνά [καὶ τέχνην ῥητορικήν].

---

1 Σιμοῦ *Koenius* in Gregor. p. 290 Σίμου *Schaefer* Σκάμωνος *Bernhardy* 2 δ' Ἐτεάρχου *Gutschmid* Κλειδοῦς **V** 3 Ἐρέσσου **AV** Ἐρεσσοῦ *vulg.* de Pittaci aetate concinit Diog. I, 79 ἤκμαζε κατὰ τεσσαρακοστὴν δευτέραν ὀλυμπιάδα (cf. v. Πιττακός) 4 ἦσαν — Σαλαμινία om. *Eud.*, quae cum ab Hesychii more abhorreant, forte expungenda αὐτῆς *vulg.* αὐτῇ **ABV** 5 Λάρυχος *vulg.* 6 ὁρμωμένῳ libri, corr. *Daub* 10 Ἀνακτορία Max. Tyr. I, 24 12 seq. haec sic descripta suspecta videntur, cum praeter morem Hesychianum de carminibus bis dicatur ἐλεγείαν **A** extrema verba expunxi, om. *Eud.*

DCCVI om. **A** et *Eud.*, habet *Pseudo-Hesych.* c. 60, memoraverunt Athen. XIII p. 596, Suidas v. Φάων, Aelian. V. H. XII, 19. Cf. Phot. v. Λευκάτης. Ex una poetria duas fictas esse constat: cf. Welcker, Kl. Schr. II p. 110, V p. 238; Unters. p. 47; Rohde, Mus. Rhen. XXXIII p. 214. Additam vitam ab iis esse, qui meretricem Phaonis amore abreptam a poetria distinguerent, observavit *Kusterus*. Certe ab Hesychii ingenio aliena est. De eadem cf. Maass, Biogr. p. 41 15 κατεπόντισεν *vulg.* κατεπόντωσεν **BVE**

DCCVII *Eud.* p. 640 22 τινὰ pro συχνά **BE** καὶ τέχνην ῥητορικὴν lectorem addidisse probabile est, nisi forte ante verba καὶ ἄλλα συχνά transponenda

DCCVIII. *Σεβῆρος σοφιστὴς Ῥωμαῖος* .... [*ὁ Σεβῆρος οὗτος ἐπὶ Ἀνθεμίου βασιλέως ἦν, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δὲ ἀφικόμενος τὸν ἀπράγμονα βίον ἔζη, φιλοσοφῶν ἐν βιβλίοις ἀφθόνοις οὖσιν αὐτῷ καὶ παντοδαποῖς. εἴπερ δέ τις ἕτερος, ἱκανὸς ἦν ἐπαγαγέσθαι τοὺς ἐπὶ παιδείᾳ διενεγκόντας ὡς αὐτὸν ἰέναι πολλάκις· ἐπιεικής τε* ...]

DCCIX. *Σεκοῦνδος Ἀθηναῖος σοφιστής, ὃς ἐχρημάτισε Πλήνιος, ἐπωνομάζετο δὲ καὶ Ἐπίουρος ὡς υἱὸς τέκτονος. καθηγητὴς δὲ γέγονε καὶ Ἡρώδου τοῦ σοφιστοῦ. ἔγραψε μελέτας ῥητορικάς.*

DCCX. *Σέλευκος Ἀλεξανδρεὺς γραμματικός, ὃς ἐπεκλήθη Ὁμηρικός, ἐσοφίστευσε δὲ ἐν Ῥώμῃ. ἔγραψεν ἐξηγητικὰ εἰς πάντα ὡς εἰπεῖν ποιητήν, περὶ τῆς ἐν συνωνύμοις διαφορᾶς, περὶ τῶν ψευδῶς πεπιστευμένων, περὶ τῶν παρ' Ἀλεξανδρεῦσι παροιμιῶν, περὶ θεῶν βιβλία ρ' καὶ ἄλλα σύμμικτα.*

DCCXI. *Σέλευκος Ἐμισηνὸς* |*γραμματικός*|. *Ἀσπαλιευτικὰ δι' ἐπῶν βιβλία δ',* | *εἰς τοὺς λυρικοὺς ὑπόμνημα*|, *Παρθικὰ δύο. καὶ ἄλλον δέ τινα Σέλευκον εὗρον ἐν παραθήκῃ, βιβλία δὲ οὐκ εἶχε.*

DCCVIII om. *Westerm.* 1 Lemma a Damascio petitum cum verbis *Σεβῆρος — Ῥωμαῖος*, a quibus eclogis ad Severum imperatorem spectantibus seiuncta fuerunt, cohaerere intellexit *Kusterus*. Excidit vitae Hesychianae pars, itaque lacunae signum posui; infra posuit *Gaisford*

DCCIX Cf. Philostrat. Vit. I, 26 8 *Πλήνιος* **ABEM** **Ald.** *Πλυνιος* rel. *Πολεμώνιος* coni. *Bernhardy*. Suidae erratum, qui omnino Plinium Secundum et sophistam confudit, notaverunt *Holstenius* et *Reinesius* 9 *Ἡρώδου* **AV** *Ἡροδότου* rel. Verum vidit *Holstenius* coll. loco Philostrati

DCCX *Eud.* p. 648. Cf. Müller III p. 500; M. Schmidt, Philol. III p. 436 seq.; Daub, Stud. p. 118 13 *πάντα — ποιητήν* „in omnes propemodum poetas"; perperam *Kusterus* *τὸν* ante *ποιητήν* inserens vertit: in totum poetam sc. Homerum. Quid enim *ὡς εἰπεῖν* significat? 15 *ρ'* susp. *Daubio*, nisi potius ad omnes libros Sel. referendum

DCCXI *Eud.* l. c., quae incipit *καὶ ἕτερος Σ.* 17 *Ἐμεσηνός vulg.* *Ἐμισηνός* **A** **Ald.** *Eud.* 18 *βιβλ. α'* **A** *εἰς* seq. Alexandrino dedit *Schmidt*, ad eundem etiam grammatici appellationem rettulit *Gutschmid* 19 *παρθενικὰ* **B** *καὶ ἄλλον* — exit. om. *Eud.*, quibus de verbis ad librorum indicem spectantibus, disputavit Volkmann, Quaest. nov. p. XI not. 13 *ἐν παρα*$^{\vartheta\eta}$ **A** *ἐν ἐμπαρα*$^{\vartheta\eta}$ **V** *ἐν παραθήκῃ Bernhardy* *εὗρον παρ' Ἀθηναίῳ* coni. *Rohde*, Mus. Rhen. XXXIII p. 182 coll. Athen. XV p. 697

DCCXII. [*Σέλλιος* ἢ *Σίλλιος*, ὁ καὶ Ὅμηρος, γραμματικός. ‘ περιοχὰς Μενάνδρου.]

DCCXIII. *Σέξτος* Χαιρωνεύς, ἀδελφιδοῦς Πλουτάρχου, γεγονὼς κατὰ Μάρκον Ἀντωνῖνον τὸν Καίσαρα, φιλόσοφος, μαθητὴς Ἡροδότου τοῦ Φιλαδελφηνοῦ. ἦν δὲ τῆς Πυρρωνείου ἀγωγῆς, καὶ τοσοῦτον πρὸς τιμῆς τῷ βασιλεῖ ἦν, ὥστε καὶ συνδικάζειν αὐτῷ. ἔγραψεν ἠθικά, | ἐπισκεπτικά, βιβλία ι′ |.

DCCXIV. *Σέξτος* Λίβυς φιλόσοφος. σκεπτικὰ ἐν βιβλίοις ι′, Πυρρώνεια.

DCCXV. *Σέργιος* Ζευγματεύς, Ἀφθονίου υἱός, ἀπὸ δικηγόρων τῶν ὑπάρχων, καὶ αὐτὸς ὕπαρχος πραιτωρίων γεγονὼς καὶ ἀπὸ ὑπάτων καὶ πατρίκιος. ἐπιτάφιον εἰς τὸν σοφιστὴν καὶ ἀδελφὸν αὐτοῦ Σαβῖνον. ἔγραψε καὶ ἑτέραν βίβλον ὑπὲρ τῶν δικολόγων πρὸς Ἀριστείδην.

DCCXVI. *Σερῆνος* ὁ καὶ Αἴλιος χρηματίσας, Ἀθηναῖος γραμματικός. ἐπιτομὴν τῆς Φίλωνος πραγματείας περὶ πόλεων καὶ τίνες ἐφ᾽ ἑκάστης ἔνδοξοι, βιβλία γ′, ἐπιτομὴν τῶν Φιλοξένου εἰς Ὅμηρον α′.

DCCXVII. *Σῆμος* Δήλιος γραμματικός. ἔγραψε Δηλια-

DCCXII Cf. v. *Ὅμηρος Σέλλιος*. Hesychii esse negat Daub, Stud. p. 115 2 **πρὸ Μενάνδρου** libri **πατρὸς Μενάνδρου** *Kusterus*, **περὶ Μενάνδρου** dubitanter *Toupius*, **περιοχὰς** corr. *Meineke*, praef. Men. p. XXXV coll. v. *Ὅμηρος*

DCCXIII *Eud.* p. 650. Cf. Diog. IX, 116, ubi nostrum ab Empirico diversum fuisse docuit *Menagius* 5 **Φιλαδελφαίου** libri, corr. *Gutschmid* 6 **διαγωγῆς V** 7 **σκεπτικὰ** corr. *Salmasius* **ἔτι σκεπτικά** maluit *Fabricius*, in **ἐπὶ** numerum librorum latere suspicatus est *Westerm.*, ex insequenti vita a lectore verba esse addita, qui Chaeronensem eundem crederet ac Empiricum, rectius perspexit *Menagius* laudatus *Kustero*; *βιβλία ι′ καὶ ἄλλα Eud.*

DCCXIV *Eud.* p. 651. 8 *Λίβυς* fort. falsum; cf. v. *Ἀφρικανὸς Σέξτος*. Non diversum eum esse ab Empirico constat 9 *Πυρρώνια* **A** accuratius Empirici codices: Pyrrhoniarum hypotyposeon libri III

DCCXV Eundem esse, quem laudat Laur. Lydus de mag. II, 21 *Σέργιος δὲ ὕστερον, ἐκ τῶν δικανικῶν ῥητόρων, ἀνὴρ σοφιστὴς καὶ διὰ τοὺς λόγους αἰδέσιμος Ἀναστασίῳ τῷ χρηστῷ* (cf. III, 20) vidit *Bernhardy* 10 de verb. *ἀπὸ — ὑπάρχων* cf. v. *Τριβων. Σιδ.* 12 **καὶ** ante **πατρίκιος** add. **BVE** om. rel. 13 **Βαβῖνον V**

DCCXVI *Eud.* p. 649. Cf. v. **Φίλων**. Tractat Müller III p. 560 not. et 575 15 *ὁ Αἴλ. ὁ καὶ Ἀθ. Eud.* **ὁ καὶ Ἀθηναῖος ὁ Αἴλ. χρημ. ABVE Ald.** *vulg.* 16 *ἔγραψεν ἐπ. Eud.* 17 *ἐφ᾽ ἑκάστην Eud.* Ceterum hac Philonis epitome Hesychium fortasse usum esse monet Rohde, Mus. Rhen. XXXIV p. 562 not. 1 18 **Φιλοξένων V**

DCCXVII *Eud.* p. 649. Cf. Müller IV p. 492, Daub, Stud. p. 140 19 *Ση-*

κῶν βιβλία η′, περιόδους β′, περὶ Πάρου α′, περὶ Περγάμου α′, περὶ παιάνων. [ἐν τούτῳ δὲ μνημονεύει μουσικῶν τινων ἰδεῶν τούτων, αὐτοκαβδάλων, ἰθυφάλλων, φαλλοφόρων. καὶ οἱ μέν, φησί, κιττοῦ στέφανον ἐφόρουν, ὠνομάσθησαν δὲ ὕστερον ἴαμβοι· οἱ δὲ ἰθύφαλλοι προσωπεῖα μεθυόντων εἶχον καὶ χειρῖδας ἀνθινὰς καὶ χιτῶνα μέχρι τῶν σφυρῶν. οἱ δὲ φαλλοφόροι οὐ χωρὶς ἐξ ἑρπύλλου καὶ παιδέρωτος ἔσκεπον τὰς ὄψεις, κιττῷ καὶ ἴοις στεφανούμενοι.]

DCCXVIII. *Σίβυλλα Δελφίς, ἣν καὶ Ἄρτεμιν προσηγόρευσαν. γέγονε δὲ αὕτη πρὸ τῶν Τρωικῶν, καὶ ἔγραψε χρησμοὺς δι' ἐπῶν.*

DCCXIX. *Σίβυλλα Ἀπόλλωνος καὶ Λαμίας, κατὰ δέ τινας Ἀριστοκράτους καὶ Ὑδάλης, ὡς δὲ ἄλλοι Κριναγόρου, ὡς δὲ Ἕρμιππος, Θεοδώρου, Ἐρυθραία παρὰ τὸ τεχθῆναι ἐν χωρίῳ τῶν Ἐρυθρῶν, ὃ προσηγορεύετο Βάττοι, νῦν δὲ αὐτὸ τὸ χωρίον πολισθὲν προσαγορεύονται Ἐρυθραί. τινὲς δὲ αὐτὴν Σικελήν, ἄλλοι Σαρδιανήν, ἄλλοι Γεργιθίαν, ἄλλοι δὲ Ῥοδίαν, ἄλλοι δὲ Λίβυσσαν, ἄλλοι Λευκανήν, ἄλλοι Σαμίαν ἐδόξασαν. γέγονε δὲ τοῖς χρόνοις τῆς Τρωικῆς ἁλώσεως μετὰ ἔτη υπγ′ καὶ συνετάξατο βιβλία ταῦτα· περὶ παλμῶν, μέλη, χρησμούς. λέγεται δὲ καὶ τρίγωνον εἶδος λύρας αὐτὴν πρώτην εὑρεῖν.*

μὸς vulg. Δήλιος ex ipsius Suidae glossa v. *Πράμνιος οἶνος* (cf. Athen. XIV p. 622) corr. *Toupius*, *Ἠλεῖος* libri et *Eud.* *Δηλιακῶν* **AVE** *Δηλιακά vulg. Eud.* 2 *ἐν τούτῳ* — exit. expunxi, utpote manifesto compilata ex Athen. XIV p. 622, quamvis eadem praestet etiam *Eudocia* 3 *αὐτοκαβάλων* libri, corr. *Gaisford* 4 *φησί vulg. Eud. φασί* **V** 5 *πρόσωπα* **A** –7 *οὐ χωρίς — ἔσκεπον* incuria om. *Vill.*, ex codice in Violario addidi *ἐξερπύλλου* **A** *χωρὶς ἑρπύλου* **Ald.** *Eud.*

DCCXVIII—DCCXXV Cf. Cramer, Anecd. I p. 332, schol. Platon. VI p. 269 seq. Ceterum de Sibyllis cf. Maass, de Sibyll. ind. p. 53 seq., Biogr. p. 123 seq., et quae dixi Annal. Phil. 1880 p. 106 seq. 9 Hanc et Colophoniam omisisse Eudociam p. 643 dixi Mus. Rhen. XXXV p. 222.

DCCXIX 12 *Λαμίας, Ἐρυθραία, οἱ δὲ Σικελήν, ἄλλοι Σαρδιανὴν καὶ ἄλλοι ἄλλως Eud.* 13 *Ἰδαίας* corr. *Maass*, Syb. p. 28 not. 66, *Ὑδάλης* non graecum esse perspiciens 14 Hermippum Berytium esse recte iudicat *Müller* III p. 35 not., sed ubinam ille de Sib. dixerit, nescire me profiteor 17 *Σαρδιανήν* sola *Eud.*, revocavit etiam *Kusterus* ex Aelian. Var. hist. XII, 35 et schol. Ar. Aves 962 *Σαρδίνην* **E** *Σαρδώνην* **B** *γὰρ δάνην* **V**; de *Γεργιθία* cf. Steph. Byz. v. *Γέργις* et Daub, de Suid. p. 444 19 scripsi Suidam secutus, *μετὰ τὴν Τρωικὴν ἅλωσιν ἔτη υπγ′ Eud.*

DCCXX. *Σίβυλλα Ἔλισσα.* ἔγραψε μαντείας καὶ χρησμοὺς δι᾽ ἐπῶν.

DCCXXI. *Σίβυλλα Κολοφωνία,* ἥτις ἐκλήθη καὶ Λάμπουσα, ἀπόγονος Κάλχαντος. καὶ αὐτὴ μαντείας καὶ χρησμοὺς δι᾽ ἐπῶν καὶ ἄλλα.

DCCXXII. *Σίβυλλα Θετταλὴ* ἡ κληθεῖσα καὶ Μαντώ, ἀπόγονος Τειρεσίου.

DCCXXIII. *Σίβυλλα Φρυγία* ἡ κληθεῖσα ὑπό τινων Σάρυσις, ὑπὸ δέ τινων Κασάνδρα, ἄλλων δὲ Ταραξάνδρα. καὶ αὐτὴ χρησμούς.

DCCXXIV. *Σίβυλλα Κυμαία καὶ Σίβυλλα Θεσπρωτίς.* ὁμοίως χρησμούς.

DCCXXV. *Σίβυλλα Χαλδαία* ἡ καὶ πρός τινων Ἑβραία ὀνομαζομένη, ἡ καὶ Περσίς, ἡ κυρίῳ ὀνόματι καλουμένη Σαμβήθη, [ἐκ τοῦ γένους τοῦ μακαριωτάτου Νῶε, ἡ τὰ κατ᾽ Ἀλέξανδρον τὸν Μακεδόνα λεγομένη προειρηκέναι, ἧς μνημονεύει Νικάνωρ ὁ τὸν Ἀλεξάνδρου βίον ἱστορήσας, ἡ περὶ τοῦ δεσπότου Χριστοῦ μυρία προθεσπίσασα καὶ τῆς αὐτοῦ παρουσίας. ἀλλὰ καὶ αἱ λοιπαὶ συνᾴδουσιν αὐτῇ, πλὴν ὅτι ταύτης εἰσὶ βιβλία κδ′ περὶ παντὸς ἔθνους καὶ χώρας περιέχοντα. ὅτι δὲ οἱ στίχοι αὐτῆς ἀτελεῖς εὑρίσκονται καὶ ἄμετροι, οὐ τῆς προφήτιδός ἐστιν ἡ αἰτία, ἀλλὰ τῶν ταχυγράφων οὐ συμφθασάντων τῇ ῥύμῃ τοῦ λόγου, ἢ καὶ ἀπαιδεύτων γενομένων καὶ ἀπείρων γραμματικῆς. ἅμα γὰρ τῇ ἐπιπνοίᾳ ἐπέπαυτο ἡ τῶν λεχθέντων μνήμη· καὶ διὰ τοῦτο εὑρίσκονται καὶ οἱ στίχοι ἀτελεῖς καὶ διάνοια σκάζουσα. εἴτε καὶ κατ᾽ οἰκονομίαν Θεοῦ τοῦτο γέγονεν, ὡς μὴ γινώσκοιντο ὑπὸ τῶν πολλῶν καὶ ἀναξίων οἱ χρησμοὶ αὐτῆς.]

DCCXXVI. *Σιβύρτιος* Θεοδέκτου τοῦ Φασηλίτου ἀναγνώστης καὶ οἰκέτης, ὃς ἐρρητόρευσεν οἰκετῶν πρῶτος. ἔγραψε τέχνας ῥητορικάς.

DCCXX 1 *Λίβυσσα* corr. *Hemsterhusius*

DCCXXIII 8 *Φρυγία* e libr. *Par.* revocavit *Kusterus*, antea om. edd. 9 *Σάρυσις* **AV** *Σάρβις vulg. Eud.* 10 *ἔγραψε χρ. Eud.*

DCCXXIV 12 *ἔγραψε καὶ αὕτη ὁμοίως χρ. Eud.*

DCCXXV 13 *Χαλδ., πρός τινων Ἑβραία, ἡ περὶ Χρ. προφ.* rel. om. *Eud.* 14 *ἧς τὸ κ. ὁ. Anon.* 15 haec seq. ab Hesychio aliena sunt 17 Cf. Müller, Script. Alex. p. 152 18 *δεσπ. Θεοῦ Anon.*

DCCXXVI *Eud.* p. 640 29 *Σιβύρτιος* **ABE** *Σιβύρτις* **V** *Σιβύντιος* edd. vett. *Eud.* 30 *οἰκέτης*: cf. Wachsmuth, Symb. p. 142 31 *με-*

DCCXXVII. *Σιλβανὸς* . . . *φιλόσοφος*, [*ὃς ἐπιεικὴς μὲν ἦν τὰ ἄλλα καὶ ἱερός, ἁπλούστερος δὲ τὰ ἤθη καὶ ἐπιπόλαιος*].

DCCXXVIII. *Σιμμίας Θηβαῖος φιλόσοφος, μαθητὴς Σωκράτους. ἔγραψε περὶ σοφίας, περὶ φιλίας, περὶ ἀληθείας, περὶ μουσικῆς, περὶ αἱρετοῦ καὶ φευκτοῦ, περὶ ἐπιμελείας,* ⟨*περὶ*⟩ *ψυχῆς καὶ ἄλλα φιλόσοφα.*

DCCXXIX. *Σιμμίας Ῥόδιος γραμματικός. ἔγραψε γλώσσας βιβλία γ', ποιήματα διάφορα βιβλία δ'.*

DCCXXX. [*Σιμοκάττης ἐπώνυμον Θεοφυλάκτου τοῦ σοφιστοῦ.*]

DCCXXXI. *Σιμπλίκιος* . . . [*ὄνομα κύριον*]. [*ὁ*] ⟨*φιλόσοφος*⟩ . . .

DCCXXXII. *Σιμωνίδης Λεωπρεποῦς, Ἰουλιήτης τῆς ἐν Κέῳ τῇ νήσῳ πόλεως, λυρικός, μετὰ Στησίχορον τοῖς*

λέτας τε καὶ ἐπιστολάς add. *Eud.*, quae ex pleniore Suida descripsisse putat *Daub*, de Viol. p. 6

DCCXXVII om. *Westerm.* *Eud.* p. 651. Num vita Hesychiana fuerit, merito dubitaveris; si fuit, ante *φιλόσοφος* lacunam indices oportet 1 *ὃς* — exit. ex *Suidae* glossa *ἐπιπόλαιος* descripta sunt. Ceterum totam vitam de Damascio pendere putavit *Kusterus*, qui diversum habuit rhetorem a Marc. Ant. X § 31 laudatum. Addidit *Hemsterhusius* rhetorem Christianum, cuius Socrates, Hist. eccl. VII 37 meminit 2 *ἦν* om. **V**

DCCXXVIII *Eud.* p. 651. Cf. Diog. II, 124, a quo Hesychius pendere videtur 4 *περὶ φιλ.* — *ἀλ.* om. **A** pro *φιλίας* vel *φιλοσοφίας* vel *φίλου* ex *Diog.* reponas 5 *καὶ φευ.* om. **V** 6 *περὶ ψυχῆς* correxi ex *Diog.* *περὶ* om. *Suid.* et *Eud.*

DCCXXIX *Eud.* p. 649. Cf. Clinton III p. 487; Düntzer, Ep. fr. II p. 4. Vitam om. **A** qui in marg. habet *Σ. Ῥο. γραμματικός, ὃς ἔγραψε βιβλία διάφορα· ἦν δὲ τὸ ἐξαρχῆς Σάμιος. ἔγραψε μετὰ τῶν ἄλλων καὶ ἀρχαιολογίαν τῶν Σαμίων*, ubi *ἦν δὲ* — exit. ad Simonidem Amorginum spectare praeter alios vidit *Clinton.* Nec minus ea quae auctiora ceteri *Suidae* libri habent, infra ad v. *Σιμωνίδης Κρίν.* transposita, et quae *Eud.* s. fin.: *ἔγραψε πρῶτος κατά τινας ἰάμβους καὶ ἄλλα διάφορα ἀρχαιολογίαν τε τῶν Σαμίων.* Si respicis Strabon. XIV p. 655, Phot. bibl. p. 319, verba *ἦν δὲ τὸ ἐξ. Σάμιος* vix etiam ad Rhodium referri possunt 8 de carminibus cf. Bergk, Poet. Lyr. p. 630

DCCXXX Ex gl. *Θεοφύλακτος* descripta

DCCXXXI Cf. v. *Αἰθέριος*. Fortasse ad philosophum spectat, quem laudat Hesychius v. *Δαμάσκιος*, schol. Platon. VI p. 369, cuius vita epitomatoris incuria excidit; verba *ὁ φιλόσοφος* addidi, om. **ABV** *Gaisford* et *Bernhardy*

DCCXXXII *Eud.* p. 644. Cf. v. *Βακχυλίδης* et Steph. Byz. v. *Ἰουλίς*. Ex Suidae exemplari aliquo vel ex Violario in schol. Ar. Vesp. 1402 intulit *Musurus* (Dindorf, Ar. IV, 2 p. 536) 13 *λεοπρεποῦς* **AV** 14 *τοῖς χρόνοις* om. *Eud.*

χρόνοις, ὃς ἐπεκλήθη Μελικέρτης διὰ τὸ ἡδύ. καὶ τὴν μνημονικὴν. δὲ τέχνην εὗρεν οὗτος. προσεξεῦρε δὲ καὶ τὰ μακρὰ τῶν στοιχείων καὶ διπλᾶ, καὶ τῇ λύρᾳ τὸν τρίτον φθόγγον. γέγονε δ' ἐπὶ τῆς νϛ' ὀλυμπιάδος (οἱ δὲ ἐπὶ τῆς ξβ' γεγράφασι), καὶ παρέτεινε μέχρι τῆς οη', βιοὺς ἔτη πθ'. καὶ γέγραπται αὐτῷ Δωρίδι διαλέκτῳ ἡ Καμβύσου καὶ Δαρείου βασιλεία, καὶ Ξέρξου ναυμαχία καὶ ἡ ἐπ' Ἀρτεμισίῳ ναυμαχία μελικῶς, ἡ δ' ἐν Σαλαμῖνι δι' ἐλεγείας, θρῆνοι, ἐγκώμια, ἐπιγράμματα, παιᾶνες [καὶ τραγῳδίαι] καὶ ἄλλα.

DCCXXXIII. *Σιμωνίδης* Κεῖος, θυγατριδοῦς κατά τινας τοῦ προτέρου, ὃς ἐπεκλήθη Μελικέρτης. γέγονε δὲ πρὸ τῶν Πελοποννησιακῶν καὶ γέγραφε γενεαλογίαν ἐν βιβλίοις γ', εὑρήματα ἐν βιβλίοις γ'.

DCCXXXIV. *Σιμωνίδης* Μάγνης ἀπὸ Σιπύλου, ἐποποιός, γέγονεν ἐπὶ Ἀντιόχου τοῦ μεγάλου κληθέντος καὶ γέγραφε τὰς Ἀντιόχου [τοῦ μεγάλου] πράξεις καὶ τὴν πρὸς Γαλάτας μάχην, ὅτε μετὰ τῶν ἐλεφάντων τὴν ἵππον αὐτῶν ἔφθειρεν.

---

1 διὰ τὸ — ἔτη πθ' om. *Eud.* 2 δὲ delevit *Daub* 4 γέγονε hic significare „natus est" docuit *Rohde*, Mus. Rhen. XXXIII p. 187 coll. fr. 147 Bergk., qui et ὀλ. ξβ' ad ἀκμὴν poetae spectare vidit 6 ἡ Καμβύσου — βασιλεία in suspicionem vocaverunt *Bernhardy* et *Bergk*, Poet. lyr. p. 1145, olim de aetate dictum fuisse rati, qua vixerit Simonides, coll. vit. Pindari p. 98 Westerm., quibus adversatus est *Daub*, de Suid. p. 427; ἡ Καμβύσου καὶ Δαρείου βασιλεία καὶ Ξέρξου (ita ut non librorum tituli significentur, sed omnino quibus de rebus carminibus egerit) δι' ἐλεγείας, ἡ δ' ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχία μελικῶς (om. additamento vulgatae et Eudociae) scite coni. *Gutschmid* 7 Verba vulgo sic ex *Eudocia* supplent, coll. schol. Ar.; Suidas enim καὶ Ξέρξου ναυμαχία δι' ἐλεγείας, ἡ δ' ἐν Σαλαμῖνι μελικῶς: cf. Bergk, Poet. lyr. l. c. 8 μελικῶς et δι' ἐλεγείας mutavi secutus *Bergkium*, Ξέρξου ναυμαχία ἡ ἐπ' Ἀρτ. *Bernhardy* Ξέρξου ναυμαχίαι, ἡ ἐπ' Ἀρτ. seq. coni. *Wachsmuth* 9 καὶ τραγῳδίαι iure in suspicionem vocavit *Bernhardy*, τραγῳδία **A**, quod placuit *Hermanno*, de trag. lyr. p. 6

DCCXXXIII *Eud.* p. 644, quae om. verba suspecta εὑρήματα — exit. Cf. Müller II p. 42; Daub, Stud. p. 17 seq.

DCCXXXIV Cf. Müller III p. 71 14 ἀπὸ add. *Meineke*, An. p. 401 15 γέγραφεν **A** κληθέντος — μεγάλου om. **A** 16 Σωτῆρος corr. *Meineke*, Euph. p. 16, postea proposuit τοῦ πρώτου κληθέντος, postquam rem aperuit *Cuper*, Observ. 4, 11 τοῦ μεγάλου libri, αὐτοῦ *Eud.* om. **V**, itaque expunxi; forte cum **A** leg. et ἐπὶ quoque del. κατὰ coni. *Bernhardy* καὶ libri 17 αὐτοῦ *vulg.* αὐτῶν corr. edd. 18 ἔφθειραν *vulg.* ἔφθειρε **ABVE** (man. I)

DCCXXXV. *Σιμωνίδης* Καρύστιος ἢ Ἐρετριεύς, ἐποποιός. τὴν εἰς Αὐλίδα σύνοδον τῶν Ἀχαιῶν, τριμέτρων βιβλία β', περὶ Ἰφιγενείας ἕν.

DCCXXXVI. *Σιμωνίδης* Κρίνεω Ἀμοργῖνος, ἰαμβογράφος. ἔγραψεν ἐλεγείαν ἐν βιβλίοις β', ἰάμβους. ἦν δὲ τὸ ἐξ ἀρχῆς Σάμιος, ἐν δὲ τῷ ἀποικισμῷ τῆς Ἀμοργοῦ ἐστάλη καὶ αὐτὸς ἡγεμὼν ὑπὸ Σαμίων. ἔκτισε δὲ εἰς Ἀμοργὸν γ' πόλεις, Μίνωαν, Αἰγιάλην, Ἀρκεσίνην. γέγονε δὲ μετὰ υϙ' ἔτη τῶν Τρωικῶν καὶ ἔγραψε κατά τινας πρῶτος ἰάμβους καὶ ἄλλα διάφορα, ἀρχαιολογίαν τε τῶν Σαμίων.

DCCXXXVII. *Σιρίκιος* Νεαπολίτης ἐκ Παλαιστίνης, σοφιστής, μαθητὴς Ἀνδρομάχου, σοφιστεύσας χρόνον τινὰ κατὰ τὰς Ἀθήνας. προγυμνάσματα καὶ μελέτας.

DCCXXXVIII. *Σκάμων* [ὄνομα κύριον] ...

DCCXXXIX. *Σκοπελιανὸς* Κλαζομένιος σοφιστής, γεγονὼς ἐπὶ Νέρβα, σοφιστεύσας ἐν Σμύρνῃ, ἀκροατὴς δὲ

DCCXXXV *Eud.* p. 644. De hoc et antecedenti poeta cf. etiam Düntzer, Ep. fr. II p. 76 2 Carmen περὶ Ἰφ. non diversum fuisse a synodo Achaeorum suspicatus est *Bernhardy*

DCCXXXVI Cf. Steph. Byz. v. Ἀμοργός. Eud. l. c. quae cum libris Suidae talem vitam descripsit: καὶ ἄλλος, Κρ., Ἀμ. ἰαμβ. ἔγραψεν ἐλεγείαν (ἐλεγεῖα *Eud.*) ἐν βιβλίοις β', ἰάμβους πρῶτος αὐτὸς κατά τινας. γέγονε μετὰ ν' καὶ ϙ' (ς' *Eud.*) ἔτη τῶν Τρωικῶν. Quae omnia expungenda censuit *Schneidewin*. Stud. ant. 1836 p. 366. Sed πρῶτος αὐτὸς seq. adscripta sunt, postquam verba olim secuta ἦν δὲ — exit. in vitam Σιμμίας irrepserunt 6 Σάμιος: conspirat Phot. bibl. p. 319 7 sic **BE** ἀπὸ Σ. *vulg.* δὲ Ἀμοργὸν εἰς libri, corr. *Daub*, cui etiam Αἰγιάλην pro Αἰγιαλόν debetur Ἀρκεσίμην libri, corr. *Welcker* coll. Steph. Byz. v. Ἀρκ. 8 καὶ αὐτός: σύγχρονος Ἀρχιλόχου supplevit *Volkmann*, quaest. nov. p. IV, quode cf. Rohde, Mus. Rhen. XXXIII p. 194 not., qui ib. p. 198 ex Dion. Hal. Χρονικοῖς de aetate Simonidis et Archilochi iudicium pendere suspicatus est υϙ' **E** υς' *vulg.* 9 καὶ ἔγρ. **V** καὶ om. *vulg.* 10 ἀρχ. Σαμίων carmen elegiacum fuisse nec diversum ab ἐλεγεῖα βιβλ. β' vidit *Welcker*; sed haec sic mutare mavult *Bergk*, Poet. lyr. p. 734: ἔγραψεν ἐλεγεῖα, ἰάμβους ἐν βιβλίοις β'. Ceterum genuinum verborum ordinem violatum esse patet, cum καὶ ἄλλα διάφορα s. fin. totius vitae addenda fuerint

DCCXXXVII *Eud.* p. 641. 12 ῥήτωρ καὶ σοφιστής *Eud.* Cf. v. Ἀνδρόμαχος, quem Diocletiano supparem fuisse *Suidas* tradidit 13 μελέτας οὐκ ὀλίγας *Eud.*

DCCXXXVIII Cf. v. Σάνδων. Sed probabilius Mitylenei historici olim vita extabat, cuius meminit etiam *Suidas* v. φοινικήϊα γρ.

DCCXXXIX *Eud.* p. 641. Cf. Philostrat. Vit. I, 21

ἐγένετο Νικήτου, συγχρονῶν Ἀπολλωνίῳ τῷ Τυανεῖ. πρὸς ὃν καὶ ἐπιστολὰς ἔγραψεν Ἀπολλώνιος.

DCCXL. *Σκύλαξ Καρυανδεὺς (πόλις δέ ἐστι τῆς Καρίας πλησίον Ἁλικαρνασσοῦ τὰ Καρύανδα), |μαθηματικὸς καὶ μουσικός|. ||περίπλουν τῶν ἐντὸς τῶν Ἡρακλέους στηλῶν||, τὰ κατὰ τὸν Ἡρακλείδην τὸν Μυλάσσων βασιλέα, γῆς περίοδον, |ἀντιγραφὴν πρὸς τὴν Πολυβίου ἱστορίαν|.*

DCCXLI. *Σόλων Ἐξηκεστίδου, Ἀθηναῖος φιλόσοφος, νομοθέτης καὶ δημαγωγός. γέγονε δὲ ἐπὶ τῆς μζ' ὀλυμπιάδος, οἱ δὲ νϛ'. ἐπιβουλευθεὶς δὲ ὑπὸ Πεισιστράτου τοῦ τυράννου ἀπεδήμησεν ἐν Κιλικίᾳ καὶ ἔκτισε πόλιν, ἣν Σόλους ἐκάλεσεν ἐξ αὐτοῦ. οἱ δὲ καὶ τοὺς ἐν Κύπρῳ Σόλους ἐξ αὐτοῦ φασι καὶ τελευτῆσαι αὐτὸν ἐν Κύπρῳ. ἔγραψε νόμους*

---

2 *ἐπιστολαὶ φαίνονται Ἀπολλωνίου Eud.*

DCCXL Cf. Steph. Byz. v. *Καρύανδα: ἐντεῦθεν ἦν καὶ Σκύλαξ ὁ παλαιὸς λογογράφος* (om. Daub, de Suid. p. 447); Strabo XIV p. 658. Duos Scylaces homonymos, alterum aequalem Darii primi, Suidam (vel Hesychium) confudisse vidit *Vossius.* Cf. etiam Müller III p. 183. Mathematicum, qui Halicarnassi oriundus erat, certe in animo habet Cic. div. II, 42 5 *τῶν* AV *τοῦ vulg.* *ἐκτὸς τῶν* add. *Westerm.* *ἐντὸς τῶν* flagitavit *Bernhardy*, idem praefert *Müller*, *ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῶν Vossius.* Cf. etiam v. *Χάρων Λαμψ.* Ceterum hunc libellum non diversum esse a Periodo terrae, et *τὰ κατὰ* etc. non diversum esse a libro *ἀντιγραφὴν* infra memorato suspicatus est *Müller*; sed unam *ἀντιγραφὴν* mathematici esse vidit *Gutschmid.* Periplum Scylacis nomen ferentem quarto saeculo a. Ch. n. concinnatum esse constat; ex cuius initio (*ἄρξομαι δὲ ἀπὸ Ἡρακλείων στηλῶν τῶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ μέχρι Ἡρακλ. στηλ. τῶν ἐν τῇ Λιβύῃ*) Suidam titulum effecisse collegit *Gutschmid* 6 *τὸν* ante *Ἡρ.* om. V; de Heraclide, Carum duce, cf. Gutschmid, Mus. Rhen. IX p. 142, et quae dixit Müller, Geogr. min. I p. XXXVIII *γῆς περίοδον* vere ad logographum spectat

DCCXLI *Eud.* p. 651, quae adiunxit Nonn. I, 21. Cf. Diog. I, 45 seq. Eodem de fonte descendit Schol. Platon. VI p. 359: *Σόλων, Ἀθηναῖος Ἐξηκεστίδου υἱός, σοφὸς καὶ νομοθέτης καὶ δημαγωγὸς γεγονώς. οὗτος Πεισιστράτου κατειπὼν μέλλοντος τυραννεῖν διὰ τὴν ἐξ αὐτοῦ ἐπιβουλὴν ἀπεδήμησεν εἰς Αἴγυπτον καὶ Κύπρον, ἀλλὰ καὶ πρὸς Κροῖσον τὸν βασιλέα Λυδῶν, εἶτα εἰς Κιλικίαν, οὗ κτίζει πόλιν Σόλους λεγομένην, ἐν ᾗ τοὺς κατοικισθέντας ὑπ' αὐτοῦ Ἀθηναίους, πολλὰ τῆς Ἑλλάδος φωνῆς διὰ τὸ χρόνῳ βαρβαρωθῆναι παραφθεγγομένους, σολοικίζειν καὶ σολοίκους ἔλεγον, ἐξ οὗ καὶ σολοικισμός. τούτου τὸ μηδὲν ἄγαν. ἔγραψε δὲ νόμους, οὓς ἄξονας ἐκάλεσαν, καὶ ὑποθήκας δι' ἐλεγείας. ἔτη δὲ γεγονὼς ὀγδοήκοντα ἐν Κύπρῳ τελευτᾷ.* Hesychianum esse vidit *Rohde*, Mus. Rhen. XXXIII p. 205 not., neglexit *Mettauer* p. 57 not. 1, non recte disputavit *Daub,* de Viol. p. 24 8 *Ἐξηκ.* om. *Eud.* 9 *καὶ δημ.* om. *Eud.* 10 an *μϛ'.* coll. *Clinton* p. 312 Kr.? sed cf. Rohde l. c. p. 183

Ἀθηναίοις, οἵτινες ἄξονες ὠνομάσθησαν διὰ τὸ γραφῆναι αὐτοὺς ἐν ξυλίνοις ἄξοσιν Ἀθήνησι, ποίημα δι' ἐλεγείων, ὃ Σαλαμὶς ἐπιγράφεται, ὑποθήκας δι' ἐλεγείων καὶ ἄλλα. ἔστι δὲ καὶ οὗτος εἷς τῶν ζ' ὀνομαζομένων σοφῶν [καὶ φέρεται αὐτοῦ ἀπόφθεγμα τόδε, 'μηδὲν ἄγαν', ἢ τὸ 'γνῶθι σαυτόν.']

DCCXLII. Σοφοκλῆς Σοφίλλου, Κολωνῆθεν Ἀθηναῖος, τραγικός, τεχθεὶς κατὰ τὴν ογ' ὀλυμπιάδα, ὡς πρεσβύτερος εἶναι Σωκράτους ἔτη ιζ'. οὗτος πρῶτος τρισὶν ἐχρήσατο ὑποκριταῖς καὶ τῷ καλουμένῳ τριταγωνιστῇ καὶ πρῶτος τὸν χορὸν ἐκ ιε' εἰσήγαγε νέων, πρότερον ιβ' εἰσιόντων. προσηγορεύθη δὲ μέλιττα διὰ τὸ γλυκύ. καὶ αὐτὸς ἦρξε τοῦ δρᾶμα πρὸς δρᾶμα ἀγωνίζεσθαι, ἀλλὰ μὴ τετραλογίαν. καὶ ἔγραψεν ἐλεγείαν τε καὶ παιᾶνας καὶ λόγον [καταλογάδην] περὶ τοῦ χοροῦ, πρὸς Θέσπιν καὶ Χοιρίλον ἀγωνιζόμενος. παῖδας δὲ οὓς ἔσχεν, οὗτοι· Ἰοφῶν, Λεωσθένης, Ἀρίστων, Στέφανος, Μενεκλείδης. τελευτᾷ δὲ μετὰ Εὐριπίδην ἐτῶν ϙ. ἐδίδαξε δὲ δράματα ρκγ', ὡς δέ τινες, καὶ πολλῷ πλείω, νίκας δὲ ἔλαβε κδ'.

DCCXLIII. Σοφοκλῆς Ἀρίστωνος, υἱωνὸς δὲ τοῦ προτέρου Σοφοκλέους [πρεσβυτέρου], Ἀθηναῖος τραγικός. ἐδίδαξε δὲ δράματα μ', οἱ δέ φασιν ια', νίκας δὲ εἷλεν ζ'. ἔγραψε καὶ ἐλεγείας.

DCCXLIV. Σοφοκλῆς Ἀθηναῖος τραγικὸς καὶ λυρικός, ἀπόγονος τοῦ παλαιοῦ. γέγονε δὲ μετὰ τὴν Πλειάδα

2 δὲ· δι' ἐ. Ald. 3 δι' ἐλεγείων V correxit etiam *Kusterus*, ὑπ., ἐλεγείας *Eud.* δι' ἐλεγείας *Plat.* ὑπ. δὲ ἐλεγείας *vulg.* 4 καὶ seq. ab Hesychio aliena

DCCXLII *Eud.* p. 645, quae om. Σοφίλου, Κολωνῆθεν, et τεχθεὶς — ὡς et εἶναι; infra οὗτος — τετραλογίαν. Cf. Mendelssohn, Act. Soc. Lips. II p. 180 seq. 6 Σωφίλου A 10 νέος ὢν corr. *Volkmannus* προσώπων *Dindorf.* συγκείμενον *Usener,* ἀνδρῶν vel νέον praefert *Daub* προσηγορ. — γλυκύ compilavit *Pseudo-Hesych.* c. 61 11 πρῶτος coni. *Bergk* 12 τετραλογίαν corr. *Meursius* στρατολογεῖσθαι AV, quod tuetur *F. Schöll* (unde τετραλογεῖσθαι vel διὰ τετραλογίαν *Naeke*, Choeril. p. 9) στρατολογίαν rel. 13 ἐλεγείας coni. *Bergk*, Poet. Lyr. p. 572, ἐλεγεῖα *Zurborg* in Herma X p. 204 λόγον del. *Daub* καταλογάδην om. A· 14 ἀγωνιζόμενον V 15 Ἰοφῶν om. A 16 ϙ' ex *Par. Kusterus* ς' rel. ριγ' *Boeckh*, gr. trag. princ. p. 110

DCCXLIII *Eud.* l. c. Cf. Welcker, Gr. Trag. p. 978, Nauck, fr. trag. p. 606 19 τοῦ προτέρου Σοφ. τ. π. omnes (et *Eud.*) τ. προτ. om. V iniuria delevit *Bernhardy*, qui et alterum τοῦ (cum AV) omisit; ego πρεσβ. delevi

DCCXLIV *Eud.* l. c. in margine habet A. Cf. Welcker, Gr. Trag. p. 1275

ἤτοι μετὰ τοὺς ἑπτὰ τραγικούς, οἵτινες ὠνομάσθησαν καὶ Πλειάς. δράματα αὐτοῦ ιε'.

DCCXLV. *Σπεύσιππος Εὐρυμέδοντος, ἀδελφιδοῦς Πλάτωνος τοῦ φιλοσόφου ἀπὸ Ποτώνης τῆς αὐτοῦ ἀδελφῆς, ἀκουστὴς αὐτοῦ Πλάτωνος καὶ διάδοχος γενόμενος τῆς Ἀκαδημίας ἐπὶ τῆς ρη' ὀλυμπιάδος. συνέγραψε πλεῖστα καὶ μάλιστα φιλόσοφα. [αὐστηρὸς τὴν γνώμην καὶ εἰς ἄκρον ὀξύθυμος.]*

DCCXLVI. *Σπίνθαρος Ἡρακλεώτης. ἦν δὲ τραγῳδίας ποιητής. δράματα δὲ αὐτοῦ ἐστι ταῦτα· Περικαιόμενος Ἡρακλῆς, Σεμέλη κεραυνουμένη.*

DCCXLVII. *Στησίχορος Εὐφόρβου ἢ Εὐφήμου, ὡς δὲ ἄλλοι, Εὐκλείδου ἢ Ὑέτους ἢ Ἡσιόδου, ⟨ἐκ⟩ πόλεως Ἱμέρας τῆς Σικελίας (καλεῖται γοῦν Ἱμεραῖος), οἱ δὲ ἀπὸ Ματαυρίας τῆς ἐν Ἰταλίᾳ, οἱ δὲ ἀπὸ Παλαντίου τῆς Ἀρκαδίας φυγόντα αὐτὸν ἐλθεῖν φασιν εἰς Κατάνην, κἀκεῖ τελευτῆσαι καὶ ταφῆναι πρὸ τῆς πύλης, ἥτις ἐξ αὐτοῦ Στησιχόρειος προσηγόρευται. τοῖς δὲ χρόνοις ἦν νεώτερος Ἀλκμᾶνος τοῦ λυρικοῦ, ἐπὶ τῆς λζ' ὀλυμπιάδος γεγονώς. ἐτελεύτησε δὲ ἐπὶ τῆς νϛ'. εἶχε δὲ ἀδελφὸν γεωμετρίας ἔμπειρον Μαμερτῖνον καὶ ἕτερον Ἡλιάνακτα νομοθέτην. γέγονε δὲ λυρικός. καὶ ἔστιν αὐτοῦ τὰ ποιήματα Δωρίδι διαλέκτῳ ἐν βιβλίοις κϛ'· φασὶ δὲ αὐτὸν γράψαντα ψόγον Ἑλένης τυφλωθῆναι, πάλιν δὲ γράψαντα Ἑλένης ἐγκώμιον ἐξ ὀνείρου, τὴν παλινῳδίαν,*

---

1 *ἤτοι — ὠνομάσθησαν* libri *Suid.* (praeter **V**; *καὶ Πλειὰς* **ABE** *καὶ* om. rel.) *Eud.*, iniuria expunxit *Bernhardy*, ab homine scholiastico illa profecta ratus

DCCXLV Cf. Diog. IV, 1, a quo tota pendet 6 *ρν'* **A** 7 Verba seclusa removi, quae ordinem Hesychianum violent; fortasse male intellecta ex Diog. l. c. *καὶ γὰρ ὀργίλος καὶ ἡδονῶν ἥττων ἦν*

DCCXLVI *Eud.* p. 647. Cf. Welcker, Gr. Trag. p. 1034 10 *Ἡρακλειώτης* **BE** an *πυρικαιόμενος*?

DCCXLVII *Eud.* p. 647, quae om. *ὡς δὲ ἄλλοι — προσηγόρευται.* Cf. Steph. Byz. v. *Μάταυρος* et *Rohde*, Mus. Rhen. XXXIV p. 569 13 *Εὐεποῦς Gutschmid καὶ πόλεως vulg. καὶ* om. **A** *ἐκ πόλεως* **V**, quod scripsi 14 *Ματ. πόλις Σικελίας Steph. Byz.*, quode cf. Meineke ad v. *Σινόεσσα*, et Daub, de Suid. p. 449 15 *Παλλαντίου vulg.* 17 *καὶ — νϛ'* s. fin. vitae add. **V** *παρὰ τῆς πύλης Kusterus παρὰ τῇ πύλῃ Kleine*, Stes. fr. p. 3 19 *ἐτελεύτησε — νϛ'* om. *Eud.* 20 *γεωμετρῆν Μαμαρτῖνον* **V** *Ἀμέριστον* fratrem vocat *Proculus* in Euclid. elem. 2 p. 19 21 seq. compilavit *Pseudo-Hesych.* c. 50 24 *διὰ τὴν παλινῳδίαν* coni. *Kusterus* sine idonea causa, *τὴν λεγομένην* vel *καλουμένην παλ. Hemsterhus.*

ἀναβλέψαι. ἐκλήθη δὲ Στησίχορος ὅτι πρῶτος κιθαρῳδίᾳ χορὸν ἔστησεν, ἐπεὶ τὸ πρότερον Τισίας ἐκαλεῖτο.

DCCXLVIII. *Στίλπων Μεγαρεὺς φιλόσοφος, γεγονὼς παρὰ τῷ πρώτῳ Πτολεμαίῳ, μαθητὴς Πασικλέους τοῦ Θηβαίου, ὃς ἠκροάσατο Κράτητος τοῦ ἀδελφοῦ καὶ Εὐκλείδου τοῦ Μεγαρέως, οἱ δὲ Εὐκλείδου τοῦ Πλάτωνος γνωρίμου. προέστη δὲ καὶ τῆς Μεγαρικῆς σχολῆς καὶ ἔγραψε διαλόγους οὐκ ἐλάττους τῶν κ'.*

DCCXLIX. *Στράβων Ἀμασεὺς φιλόσοφος, γέγονεν ἐπὶ Τιβερίου Καίσαρος. ἔγραψε γεωγραφίαν ἐν βιβλίοις ιζ'.*

DCCL. *Στράττις Ἀθηναῖος κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι ταῦτα· Ἀνθρωπορραίστης, Ἀταλάντη, Ἀγαθοὶ ἤτοι Ἀργυρίου ἀφανισμός, Ἰφιγέρων, Καλλιππίδης, Κινησίας, Λιμνομέδων, Μακεδόνες, Μήδεια, Τρωίλος, Φοίνισσαι, Φιλοκτήτης, Χρύσιππος, Παυσανίας, Ψυχασταί, [ὥς φησιν Ἀθήναιος ἐν τῷ β' βιβλίῳ τῶν Δειπνοσοφιστῶν].*

DCCLI. *Στράττις Ὀλύνθιος ἱστορικός. περὶ τῶν Ἀλε-*

---

1 *κιθαρῳδίας* **V** *κιθαρῳδίᾳ vulg. Eud.* *κιθαρωδία* (sic!) **Ald.** 2 *τοι πρότερον* libri, corr. *Daub*

DCCXLVIII *Eud.* p. 653. Cf. Diog. II, 113 6 *Εὐκλείδου* corr. *Reinesius*, quode cf. Diog. VI, 89 *Διοκλείδου* libri et *Eud.* *οἱ δὲ — σχολῆς* om. *Eud.*, quae vitiosa esse videntur, nisi praefers *ὁ δὲ Εὐκλείδης — γνώριμος*; interim *οἱ δὲ* scripsi cum prioribus edd., ut Stilponem secundum alios auctores Euclidem audivisse intellegas, *ὁ δὲ* ex *Par. Kusterus*

DCCXLIX *Eud.* p. 653, quae cum Suidae libris vulgatis hanc vitam descripsit: *Στρ. Ἀμασ. φιλόσοφος καὶ γεωγράφος*·(*κ. γεω.* om. **B**). Quae hic scripsi, eadem cum Suidae libris (om. **V**) infra s. *Στράτων* habet, incipiens *καὶ ἕτερος Στρ. Ἀμασεὺς φιλόσοφος — βιβλίοις ζ'*. Genuino loco haec solus habet **A**, scripto *Στράτων* (repugnante literarum serie). Cf. Steph. Byz. v. *Ἀμάσεια*. Ad hanc vitam spectat glossa, quae ad calcem v. *Πολύβιος* adiecta est: *ἔγραψε δὲ καὶ Στράβων Ἀμασεὺς τὰ μετὰ Πολύβιον ἐν βιβλίοις μγ'* coll. Strab. XI p. 515 *εἰρηκότες δὲ πολλὰ — δευτέρᾳ δὲ τῶν μετὰ Πολύβιον*. Cf. v. *Πολύβιος*. De hoc opere v. Müller III p. 490 seq. 9 *γεγονὼς*? 10 *ζ'* libri, corr. *Gaisford*; cf. Daub, Stud. p. 18

DCCL *Eud.* p. 648. Tractat Meineke I p. 221 seq. 11 *τραγικὸς vulg.* *στρατηγὸς τραγικὸς* **V** *κωμικός* corr. *Kusterus* 12 *Ἀνθρωπορέστης* libri *Ἀνθρωποραίστης Toupius* *Ἀνθρωπορραίστης Meineke* *ἤτοι* susp. *Meinekio,* qui diversas fuisse fabulas suspicatus est 14 *Λιμνομέδων* obscurus fabulae titulus, *Λημνομέδα* vel *Λιμνομέδα* libri *Athen.* VII p. 327, qua de inconstantia v. *Meineke* p. 231 15 *ὡς* — exit. om. *Eud.*, nebuloni deberi probavit *Wachsmuth,* Symb. p. 151 16 *ἐν τῷ β* nihili esse viderunt edd.; *ἐν τῷ ιβ' Bernhardy* coll. XII p. 551

DCCLI Habet **A** in marg. *Eud.* p. 639. Cf. Müller, Script. Alex.

ξάνδρου ἐφημερίδων καὶ τῆς Ἀλεξάνδρου τελευτῆς βιβλία πέντε, | ἔγραψε περὶ ποταμῶν καὶ κρηνῶν καὶ λιμνῶν |.

DCCLII. Στράτων κωμικὸς τῆς μέσης κωμῳδίας. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἦν Φοῖνιξ.

DCCLIII. Στράτων Λαμψακηνὴς φιλόσοφος, Θεοφράστου γνώριμος καὶ διάδοχος, υἱὸς δὲ Ἀρκεσιλάου ἢ Ἀρκεσίου, ὃς ἐπεκλήθη φυσικὸς διὰ τὸ παρ' ὁντιναοῦν ἐπιμεληθῆναι τῆς φυσικῆς θεωρίας· [καθηγήσατο δὲ καὶ Πτολεμαίου τοῦ ἐπικληθέντος Φιλαδέλφου] καὶ ἔγραψε βιβλία πολλά.

DCCLIV. Συνέσιος Πενταπόλεως τῆς ἐν Λιβύῃ Θηβαΐδος, φιλόσοφος, ἐπίσκοπος Πτολεμαΐδος, ἱερατικῶν γενόμενος. ἔγραψε βιβλία διάφορα γραμματικά τε καὶ φιλόσοφα, καὶ λόγους βασιλικούς, πανηγυρικοὺς ἢ ἐπιδεικτικούς, ἐγκώμιόν τε φαλάκρας, καὶ περὶ προνοίας λόγον θαυμάσιον, Ἑλληνικῷ χαρακτῆρι· καὶ τὰς θαυμαζομένας ἐπιστολάς καὶ ἄλλα πλεῖστα καὶ διάφορα βιβλία συνέταξε.

DCCLV. Συριανὸς Ἀλεξανδρεὺς φιλόσοφος, ἡγησάμενος τῆς ἐν Ἀθήναις σχολῆς τε καὶ διατριβῆς, διδάσκαλος γενόμενος Πρόκλου, ὃς καὶ διάδοχος αὐτοῦ ἐγένετο. ἔγραψεν |εἰς Ὅμηρον ὅλον ὑπόμνημα ἐν βιβλίοις ζ', εἰς τὴν πολιτείαν Πλάτωνος βιβλία δ', εἰς τὴν Ὀρφέως θεολογίαν βιβλία β',

p. 121 et 125 not.; Daub, Stud. p. 18 17 ἔγραψε hic add. *Eud.*, infra ante περὶ ποτ. **A** 1 quae scripsi monuerat *Bernhardy*; καὶ περὶ τ. Ἀλ. τελ. s. fin. exhibent omnes libri; βιβλία πέντε s. fin. **A** (qui etiam καὶ τῆς Ἀλ. τελ.), quod post ἐφημ. edd. vett. et *vulg.* habent. Ceterum aut Strattidem et Ephipphum Olynthium confusos esse, aut idem opus mox uni mox alteri datum probabile est; lectoris manu hic additum putat *Daub* 2 π. ποτ. Stratonis physici esse vidit *Gutschmid* καὶ ἄλλα add. *Eud.*

DCCLII *Eud.* p. 648. Tractat Meineke I p. 426 seq. Ab Hesychii Onomatologo alienam putat *Daub*, de Suid. p. 484 4 Φοινικίδης apud Athen. IX p. 382

DCCLIII *Eud.* p. 653. Cf. Diog. V, 58 8 καθηγήσατο — Φιλαδέλφου om. *Eud.*, certe ordinem turbant; transscripta sunt ex Diog. l. c.

DCCLIV *Eud.* p. 653 10 Συν. ἐπισκ. ἐκ Πτ. Πεντ. *Eud.* 14 πρὸς Ἀρκάδιον τὸν βασιλέα post βασιλικούς add. *Eud*, quae ex ipsius cognitione eam addidisse putat *Daub*, de Viol. p. 9 15 verba καὶ τὰς — ἐπιστολὰς huc collocavi Eudociam secutus; post συνέταξε male exhibent *Suidae* libri

DCCLV *Eud.* p. 654, quae om. ἡγησάμενος — ἐγένετο. Cf. Marini vit. Procli c. 26; Lobeck, Agl. p. 344 17 ἰσοκρατίων post φιλ. add. **AVE** 20 Verba seclusa ad Procli vitam spectare, unde lectoris manu in Syriani immigraverint, vidit *Bernhardy*; **B** inter vers. habet ζήτει, quod recte coniungas cum εἰς τὰ Πρόκλου

[εἰς τὰ Πρόκλου] περὶ τῶν παρ' Ὁμήρῳ θεῶν, συμφωνίαν Ὀρφέως, Πυθαγόρου καὶ Πλάτωνος περὶ τὰ λόγια, βιβλία ι' | καὶ ἄλλα τινὰ ἐξηγητικά.

DCCLVI. **Σωκράτης** Σωφρονίσκου λιθοξόου καὶ μητρὸς Φαιναρέτης μαίας, πρότερον γενόμενος λιθοξόος, ὥστε καί φασιν αὐτοῦ ἔργον εἶναι τὰς Ἀθήνησιν ἐνδεδυμένας Χάριτας, εἶτα φιλοσοφήσας διὰ τὸ ἀκοῦσαι Ἀναξαγόρου τοῦ Κλαζομενίου, εἶτα Δάμωνος, εἶτα Ἀρχελάου. Ἀριστόξενος δὲ Ἀρχελάου πρῶτον αὐτὸν διακοῦσαι λέγει, γεγονέναι δὲ αὐτοῦ καὶ παιδικά, σφοδρότατόν τε περὶ τὰ ἀφροδίσια, ἀλλ' ἀδικήματος χωρίς, ὡς Πορφύριος ἐν τῇ φιλοσόφῳ ἱστορίᾳ φησίν. ἐς δὲ ἄνδρας ἐλθὼν ἐστρατεύσατο εἴς τε Ἀμφίπολιν καὶ Ποτίδαιαν καὶ ἐπὶ Δηλίῳ. καὶ γαμεταῖς δὲ συνῴκησε δύο, Ξανθίππῃ, ἀφ' ἧς ἔσχεν υἱὸν Λαμπροκλέα, καὶ δευτέρᾳ Μυρτοῖ τῇ Ἀριστείδου τοῦ δικαίου θυγατρί, ἐξ ἧς ἐγένετο Σωφρονίσκος καὶ Μενέδημος, ἢ Μενέξενος, ὥς τισι δοκεῖ. καὶ ἐπὶ μὲν τῶν Πελοποννησιακῶν γέγονεν, ὡς τύπῳ εἰπεῖν, ὀλυμπιάδι πζ', ἐβίω δὲ ἔτη ο'· εἶτα ἀλογίᾳ, μᾶλλον δὲ ἀπονοίᾳ τῶν Ἀθηναίων βιασθεὶς πιεῖν κώνειον ἀπέθανεν, ἔγγραφον οὐδὲν καταλιπών, ἢ ὥς τινες βούλονται ὕμνον εἰς Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν καὶ μῦθον Αἰσώπειον δι' ἐπῶν. φιλοσόφους δὲ εἰργάσατο Πλάτωνα, ὃς καταλιπὼν τὸ Λύκειον (τόπος δὲ οὗτος Ἀθηνῶν) μετήγαγε τὴν σχολὴν ἐν προαστείῳ, τῇ Ἀκαδημείᾳ προσαγορευομένῃ, (καὶ οἱ ἀπ' αὐτοῦ Ἀκαδημαϊκοὶ [φιλόσοφοι] προσηγορεύθησαν μέχρι Ἀριστοτέλους· αὐτὸς γὰρ ἀκροατὴς τοῦ Πλάτωνος γενόμενος, εἰς κῆπόν τινα πρὸ τῆς πόλεως τὰς διατριβὰς ποιησάμενος ἐκ τοῦ κατ' αὐτὸν περιπάτου Περιπατητικοὺς ὠνόμασε τοὺς ἀπ' αὐτοῦ)· [καὶ] Ἀρίστιππον Κυρηναῖον, ὃς ἰδίαν αἵρεσιν εἰσήγαγε καὶ σχολὴν συνεστήσατο τὴν Κυρηναϊκὴν κληθεῖσαν·

DCCLVI Cf. Diog. II, 18 seq. Hesychio fortasse tribuenda esse Σωκράτης — Ἀρχελάου et καὶ ἐπὶ μὲν — δι' ἐπῶν dixi Mus. Rhen. XXXV p. 198. Porphyrii ἱστορίαν φιλόσοφον ab Hesychio adhibitam esse docuit *Rohde* 4 λιθοξόος V 8 Δήμωνος V *Müller* II p. 280 (fr. 25) 9 πρώτον V 14 παῖδα ἔσχε V 16 ὥς τισι δοκεῖ et mox ὡς τύπῳ εἰπεῖν om. V 18 πζ' — ο' flagitavit *Bernhardy* laudatus *Rohdeo*, Mus. Rhen. XXXIII p. 190 οζ' — π' libri, quod librariorum errore ortum suspicor 20 ἄλλον post οὐδὲν addit *Kusterus* 21 Cf. Menagius in Diog. II, 42 22 seq. — exit. Porphyrio descripta videntur esse 25 φιλόσοφοι om. AV 29 καὶ delevi

Φαίδωνά [*τε*] *Ἠλεῖον καὶ αὐτὸν ἰδίαν συστήσαντα σχολήν, τὴν Ἠλειακὴν ἀπ' αὐτοῦ κληθεῖσαν* (*ὕστερον δὲ αὕτη Ἐρετριακὴ ἐκλήθη, Μενεδήμου εἰς Ἐρέτριαν διδάξαντος· ἐκ τούτου δὲ τοῦ διδασκάλου καὶ ὁ Πύρρων γέγονεν*)· *Ἀντισθένην, ὃς τὴν κυνικὴν εἰσήγαγεν αἵρεσιν· Εὐκλείδην Μεγαρέα καὶ αὐτὸν ἰδίαν συστησάμενον σχολήν, ἥτις ἀπ' αὐτοῦ ἐκλήθη Μεγαρική, ἀπὸ δὲ Κλεινομάχου τοῦ μαθητοῦ Εὐκλείδου ἐκλήθη διαλεκτική· Ξενοφῶντα Γρύλλου, Αἰσχίνην Λυσανίου Σφήττιον, Κέβητα Θηβαῖον, Γλαύκωνα Ἀθηναῖον, Βρύσωνα Ἡρακλεώτην, ὃς τὴν ἐριστικὴν διαλεκτικὴν εἰσήγαγε μετὰ Εὐκλείδου* (*ηὔξησε δὲ Κλεινόμαχος, καὶ πολλῶν δι' αὐτῆς ἐλθόντων ἔληξεν εἰς Ζήνωνα τὸν Κιτιέα· οὗτος γὰρ ἀπ' αὐτοῦ Στωικὴν ἐκ τοῦ τόπου τὴν σχολὴν ὠνόμασε, γεγονὼς ἐπὶ τῆς ρκε' ὀλυμπιάδος· τινὲς δὲ Βρύσωνα οὐ Σωκράτους ἀλλ' Εὐκλείδου ἀκροατὴν γράφουσι· τούτου δὲ καὶ Πύρρων ἠκροάσατο, ἀφ' οὗπερ οἱ Πυρρώνειοι προσαγορευόμενοι*)· *Ἀλκιβιάδην, Κριτόβουλον, Ξενομήδην, Ἀπολλόδωρον Ἀθηναίους, ἔτι δὲ Κρίτωνα καὶ Σίμωνα, Εὐμάρη Φλιάσιον, Σιμμίαν Θηβαῖον, Τερψίωνα Μεγαρικόν,* [*Εὔηνον*], *Χαιρεφῶντα. καὶ Θεόδωρος δὲ ὁ ἐπικληθεὶς ἄθεος αὐτοῦ διήκουσεν, ἀδιαφορίαν δὲ δοξάζων καὶ παραδιδοὺς αἵρεσιν ἰδίαν εὗρεν, ἥτις Θεοδώρειος ἐκλήθη. ταῦτα περὶ Σωκράτους.*

DCCLVII. *Σώπατρος Ἀπαμεὺς σοφιστὴς καὶ φιλόσοφος, μαθητὴς Ἰαμβλίχου, ὃν ὁ Καῖσαρ Κωνσταντῖνος ἀνεῖλεν εἰς πίστιν τοῦ μὴ ἑλληνίζειν ἔτι τὰ κατὰ θρησκείαν· ἦν γὰρ αὐτῷ συνήθης πρότερον. ἔγραψε περὶ προνοίας καὶ τῶν παρὰ τὴν ἀξίαν εὐπραγούντων ἢ δυσπραγούντων.*

DCCLVIII. *Σώπατρος Ἀπαμεὺς σοφιστής, ἢ μᾶλλον Ἀλεξανδρεύς. ἐπιτομὰς πλείστων. τινὲς δὲ καὶ τὴν ἐκλογὴν τῶν ἱστοριῶν τούτου εἶναί φασι.*

DCCLIX. *Σώπατρος κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ*

---

1 *τε* om. **A** 4 *διδασκαλείου* praefert *Westerm.* 9 *Λυσανίαν* libri corr. *Hemsterhus.* 18 *Εὐμαρῆ vulg.* corr. *Bernh.* 19 *Φιλιάσιον* **V** *Εὔηνον* om. **ABV** del. *Bernhardy*

DCCLVII om. *Westerm. Eud.* p. 641. Cf. Eunap. I p. 21 seq. Valesius in Sozom. Hist. eccl. I, 5 24 *υἱός* pro *μαθ.* **E** 26 *τὰ* add. **AV** om. *vulg. Eud.*

DCCLVIII *Eud.* l. c. 28 *ἢ — Ἀλεξ.* om. *Eud.* 29 *ἐκλογὴν* **V** corr. *Kusterus* *ἐκλογίαν vulg. Eud.* *ἐκλογιῶν* **B** man. I. Ceterum de eclogis agi, quae decerpserit Photius bibl. p. 103 seq., vidit *Kusterus*

DCCLIX *Eud.* p. 645. De vita egit Daub, de Suid. p. 484

ἐστιν Ἱππόλυτος, Φυσιολόγος, Σίλφαι [ἢ] Κνιδία, Νέκυια, Πύλαι, Ὀρέστης, Φακῆ, ὡς Ἀθήναιος ἐν Δειπνοσοφισταῖς.

DCCLX. [*Σώπατρος παρῳδός. τούτου ἐστὶ δρᾶμα Βακχίς, ὡς Ἀθήναιος ἐν Δειπνοσοφισταῖς.*]

DCCLXI. *Σωρανός Μενάνδρου καὶ Φοίβης, Ἐφέσιος ἰατρός, διατρίψας ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ ἐν τῇ Ῥώμῃ δὲ ἰατρεύσας ἐπὶ Τραϊανοῦ καὶ Ἀδριανοῦ τῶν βασιλέων, βιβλία τε συντάξας πλεῖστα καὶ κάλλιστα.*

DCCLXII. *Σωρανὸς Ἐφέσιος, ἰατρὸς νεώτερος. γυναικεῖα βιβλία δ', βίους ἰατρῶν καὶ αἱρέσεις καὶ συντάγματα βιβλία ι' καὶ ἄλλα διάφορα.*

DCCLXIII. *Σωσίβιος Λάκων γραμματικός, τῶν ἐπιλυτικῶν καλουμένων, [ἐν τούτοις δὲ ἱστορεῖ καὶ τοῦτο, ὅτι εἶδός τι κωμῳδίας ἐστὶ καλούμενον Δικηλιστῶν καὶ Μιμηλῶν], περὶ τῶν Μιμηλῶν ἐν Λακωνικῇ ἱστορουμένων παιδιῶν καὶ ἄλλα.*

DCCLXIV. *Σωσίθεος Συρακούσιος ἢ Ἀθηναῖος, μᾶλλον δὲ Ἀλεξανδρεὺς τῆς Τρωικῆς Ἀλεξανδρείας, τῶν τῆς Πλειάδος εἷς, ἀνταγωνιστὴς Ὁμήρου τοῦ τραγικοῦ τοῦ υἱοῦ Μυροῦς τῆς Βυζαντίας, ἀκμάσας κατὰ τὴν ρκδ' ὀλυμπιάδα, γράψας δὲ καὶ ποιήματα καὶ καταλογάδην.*

---

1 *ἡ Κνιδία* pars libr. **M Ald.** *Eud.* *ἢ* expungendum esse vidit *Hemsterhus.* coll. Athen. III p. 109 et p. 102, quo ex loco *Σίλφαι* pro *Σιλφία* reposuit 2 *καὶ ἄλλα* post *Φακῆ* add. *Eud.*

DCCLX Totam vitam om. **A** et *Eud.*, itaque ex uno poeta duos factos esse perspexit *Bernhardy*; alterum lectorem ex loco Athen. IV p. 158 male intellecto elicuisse manifestum est. Cf. Sommerbrodt l. c. p. 31, Daub, Mus. Rhen. XXXV p. 64.

DCCLXI *Eud.* p. 642. Cf. Voss. hist. Graec. p. 499 West. 6 *τῇ* add. **AV** 7 *βιβλία συνέταξε πρακτικὰ πλεῖστα* melius, ut videtur, *Eud.*

DCCLXII *Eud.* l. c. 9 *γυναικεῖα* ex **ABV** revocavit *Bernhardy*, *γυναικείων vulg. Eud.* 11 *ἄλλα πλεῖστα διάφορα Eud.*

DCCLXIII *Eud.* p. 650. Tractant Clinton III p. 508; Müller II p. 627; Daub, Stud. p. 141 12 *Λυτικῶν* proposuit *Bernhardy* coll. Athen. XI p. 493, sed cf. Menag. in Diog. VI, 81; Lehrs, Arist. p. 203 not. 13 *Λακωνικά* ante *ἐν* suppl. *Kusterus* *ἐν τούτοις* — *Μιμηλῶν* fortasse lector adscripsit, ad sequentem librum rettulit *Daub* 14 sic codd. *Par.* *Δικλειστῶν* edd. vett. *Eud.* *Δεικηλιστῶν* **BE** *ἤτοι* pro *καὶ* coni. *Müller* 15 *Μιμηλῶν* expunxit *Müller,* coll. Athen. XIV p. 621 *παιδιῶν* pro *παλαιῶν* corr. *Bernhardy*; post *παλαιῶν* idem addi mavult *Müller*

DCCLXIV Cf. Anth. Pal. VII, 707. Tractat Welcker, Gr. Trag. p. 1252 17 cf. v. *Ὅμηρος Ἀνδρ.* 20 *Βυζαντίδος* **V** *ρκδ'* corr. *Pearson.* *ρξδ'* libri

DCCLXV. *Σωσιφάνης Σωσικλέους Συρακούσιος, τραγικός. ἐδίδαξε δράματα ογ', ἐνίκησε δὲ ζ'. ἔστι δὲ καὶ αὐτὸς ἐκ τῶν ζ' τραγικῶν, οἵτινες ὠνομάσθησαν Πλειάς. ἐγένετο δὲ ἐπὶ τῶν τελευταίων χρόνων Φιλίππου, οἱ δὲ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος. [τελευτᾷ δὲ ρια' ὀλυμπιάδι, οἱ δὲ ριδ'.] οἱ δὲ ἀκμάσαι αὐτὸν γράφουσι.*

DCCLXVI. *Σωτάδας Βυζάντιος φιλόσοφος, ... ὡς ἐν τῷ ς' περὶ φιλοσοφίας Ἀριστοκλῆς.*

DCCLXVII. *Σωτάδης Ἀθηναῖος κωμικὸς τῆς μέσης κωμῳδίας.*

DCCLXVIII. *Σωτάδης Ἀθηναῖος φιλόσοφος ὁ γράψας περὶ μυστηρίων βιβλίον α'.*

DCCLXIX. *Σωτάδης Κρὴς ⟨ἢ⟩ Μαρωνείτης, δαιμονισθείς, ἰαμβογράφος. ἔγραψε φλύακας, ἤτοι κιναίδους διαλέκτῳ Ἰωνικῇ· καὶ γὰρ Ἰωνικοὶ λόγοι ἐκαλοῦντο οὗτοι. ἐχρήσατο δὲ τῷ εἴδει τούτῳ καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλὸς καὶ Πύρης ὁ Μιλήσιος καὶ Θεοδωρίδας καὶ Τιμοχαρίδας καὶ Ξέναρχος. εἰσὶ δὲ αὐτοῦ εἴδη πλεῖστα, οἷον εἰς Ἅιδου κατά-*

DCCLXV *Eud.* p. 646. Cf. Welcker p. 1266 1 Veram lectionem ex tribus Par. (et *Vat. Pears.*) restituit *Kusterus*, *Σωσιφάνης ὁμοίως κύριον. Σωσικλῆς Σωσικλέους* E *vulg.* edd. vett. *Σωσικλῆς Σωσικλέους* om. *Σωσιφάνης Eud. Σωσιφάνης ὄνομα κύριον, υἱὸς Σωσικλέους* V olim erat *Σωσ. ὄν. κυρ. Σωσιφ. ὁμ. κυρ. Σοσιφά. Σωσικλέους* 2 *ἐδίδαξε* seq. haec s. fin. vitae expectasses 4 *οἱ δὲ* — exit. om. *Eud.* 5 *ρκα'* — *ρκδ'* corr. *Clinton* III p. 5, sed causam erroris perspexit *Rohde*, Mus. Rhen. XXXIII p. 219 not., unde ab ipso Suida vel a lectore verba ineptissima adscripta esse suspicor

DCCLXVI om. *Westerm.* Mutilam esse vitam suspicor. *Σωτᾶς Βυζάντιος* apud *Tzetz.* Lyc. 1350 legi monuit *Bernhardy*; laudatur etiam ex Ptolem. Chenno (cf. Hercher p. 23) 7 de Arist. v. *Müller* IV p. 329 not.

DCCLXVII Tractat Meineke I p. 426, qui comoedias eius affert infra Sot. Maronitae a Suida datas (cf. Athen. VII p. 293)

DCCLXVIII *Eud.* p. 657. De locutione cf. v. *Πολυκράτης* 12 *βιβλία τρία Eud.*

DCCLXIX *Eud.* p. 646. Cf. Strabo XIV p. 648. Tractant Clinton III p. 500, Sommerbrodt l. c. p. 11 13 *ἢ* post *Κρής* supplevit *Westerm.*, quo de vitio cf. v. *Ἄψυρτος*; *Μαρωνίτης* V et Athen. XIV p. 620, sed cf. Steph. Byz. v. *Μαρώνεια*; *δαιμονισθείς* corruptum est, cum vix „maledicentia furiosus" significare queat. An *καταλειφθείς* (cf. Diog. IX, 109)? *δαιμόνιός τις* coni. *Gutschmid Μαρ. δὲ νομισθεὶς Rohde* 14 *βλύακας* V 15 *ἐχρήσαντο*? 17 *Πύρης* scripsi cum *Athenaeo Πύρρος vulg.* Cf. Meineke, Anal. p. 245 seq. *Θεοδωρίδας* corr. *Toupius Θεόδωρος* V *Θεοδώρας vulg. Eud. Τιμοχαρίδας* suspectum; an *Τιμοχάρης* aut *Τιμόχαρις*? 18 *Ξέναρχος* Sophronis nempe filius

βασις, Πρίηπος, εἰς Βελεστίχην, Ἀμαζών, καὶ ἕτερα. |καὶ Ἐγκλειόμεναι καὶ Παραλυτρούμενος, ὡς Ἀθήναιός φησιν ἐν Δειπνοσοφισταῖς|.

DCCLXX. Σωτηρίδας γραμματικός, ἀνὴρ Παμφίλης, ἧ καὶ τὰς ἱστορίας περιῆψεν. ἔγραψεν ὀρθογραφίαν, ζητήσεις Ὁμηρικάς, ὑπόμνημα εἰς Μένανδρον, περὶ μέτρων, περὶ κωμῳδίας, εἰς Εὐριπίδην.

DCCLXXI. [Σωτηρίδας Ἐπιδαύριος, πατὴρ Παμφίλης, ἧ τὰ ὑπομνήματα ἐπέγραψεν, (ὡς ὁ Διονύσιος ἐν λʹ τῆς μουσικῆς ἱστορίας), βιβλία γʹ.]

DCCLXXII. Σωτήριχος Ὀασίτης ἐποποιός, γεγονὼς ἐπὶ Διοκλητιανοῦ. ἐγκώμιον εἰς Διοκλητιανόν, Βασσαρικὰ ἤτοι Διονυσιακὰ βιβλία δʹ, τὰ κατὰ Πάνθειαν τὴν Βαβυλωνίαν, τὰ κατὰ Ἀριάδνην, βίον Ἀπολλωνίου τοῦ Τυανέως, Πύθωνα ἢ Ἀλεξανδριακόν (ἔστι δὲ ἱστορία Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος, ὅτε Θήβας παρέλαβε) καὶ ἄλλα.

DCCLXXIII. Σώφιλος [ὄνομα κύριον] Σικυώνιος ἢ Θηβαῖος, κωμικὸς τῆς μέσης κωμῳδίας. δράματα αὐτοῦ Κιθαρῳδός, Φύλαρχος, Τυνδάρεως ἢ Λήδα καὶ Δηλία, ὡς ⟨δέ⟩ φησιν Ἀθήναιος, καὶ Ἐγχειρίδιον καὶ Παρακαταθήκη.

---

1 Βελιστίχην *Pausan.* V, 8, 11 et *Athen.* XIII p. 576 Βελεστίχην *vulg. Eud.* Βελετίσχην **V** verba καὶ — exit. ad poetam comicum spectant, cuius vitae verba adiunxit *Meineke*. Cf. v. Σωτ. Ἀθ. 2 ὡς — exit. om. *Eud.*

DCCLXX *Eud.* p. 650. Cf. v. Παμφίλη. Tractat Daub, Stud. p. 119 4 Σωκρατίδας corr. *Gutschmid* 5 ᾧ — περιῆψαν (vel περιῆψεν) *Daub* coll. v. Παμφίλη de libro ζητήσεις cf. schol. Il. IV, 412 6 ὑπόμνημα εἰς Ὅμηρον καὶ Μεν. *Eud.*, nomen Homeri ab ipsa additum esse aut in Suidae libris ob literarum aequalitatem intercidisse putat *Daub*, de Viol. p. 6; de Menandro v. *Meineke*, praef. Men. p. XXXIV 6 fort. intp. ante περὶ del. ὑπόμνημα εἰς Εὐρ. — καὶ περὶ κωμ. rectius *Eud.*

DCCLXXI om. *Westerm.* 9 ἧ *vulg.* ἧς **AV** ἐπεγρ. *Par.* ἔγρ. *vulg.* quod laudat *Daub* ὑπεγρ. **VE** ὡς — ἱστορίας ex vita Pamphilae misere repetita et inde totam glossam ortam esse docuit *Daub*, de Suid. p. 411 not. 10 λγʹ ex v. Παμφ. corrigas

DCCLXXII *Eud.* p. 646. Cf. Düntzer, Ep. fr. II p. 107 11 Ὀασίτης corr. *Pearson.* coll. Steph. Byz. v. Ὕασις, ὁασίτης vel ὁ ἀσίτης libri *Eud.* 12 de libro Βασσαρικά cf. Rohde, Gr. Roman p. 131 not. 2 15 de Pythone cf. Müller, Pseudocall. p. XXIV 16 κατέλαβε *Daub*

DCCLXXIII *Eud.* p. 647. Tractat Meineke I p. 425 seq. Hesychio abiudicavit *Daub*, de Suid. p. 484 17 verba seclusa ad glossam grammaticam spectant; om. *Eud.* 19 Φίλαρχος pars libr. et *Eud.* Athen. III p. 100, Φύλαρχος **ABV** et edd. Athen. ante Dindorfium Δηλία ex

DCCLXXIV. *Σώφρων Συρακούσιος, Ἀγαθοκλέους καὶ Δαμνασυλλίδος. τοῖς δὲ χρόνοις ἦν κατὰ Ξέρξην καὶ Εὐριπίδην, καὶ ἔγραψε μίμους ἀνδρείους καὶ μίμους γυναικείους. εἰσὶ δὲ καταλογάδην, διαλέκτῳ Δωρίδι. καί φασι Πλάτωνα τὸν φιλόσοφον ἀεὶ αὐτοῖς ἐντυγχάνειν, ὡς καὶ καθεύδειν ἐπ' αὐτῶν ἔσθ' ὅτε.*

DCCLXXV. [*Σώφρων κωμικός. τούτου ἐστὶ δράματα καὶ κωμῳδία Πενθερά, ὡς Ἀθήναιός φησιν ἐν Δειπνοσοφισταῖς.*]

DCCLXXVI. *Ταῦρος Βηρύτιος, φιλόσοφος Πλατωνικός, γεγονὼς ἐπὶ Ἀντωνίνου τοῦ Εὐσεβοῦς. ἔγραψε περὶ τῆς τῶν δογμάτων διαφορᾶς Πλάτωνος καὶ Ἀριστοτέλους, περὶ σωμάτων καὶ ἀσωμάτων καὶ ἄλλα πλεῖστα.*

DCCLXXVII. *Τελέσιλλα ... ποιήτρια ...* [*ἐπὶ στήλης τὰ μὲν βιβλία ἀπέρριπται, κράνος δὲ τῇ κεφαλῇ περιέθηκε. καὶ γὰρ ὅτε Λακεδαιμόνιοι τοὺς ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ἄργου καταφυγόντας διέφθειρον καὶ πρὸς τὴν πόλιν ᾖεσαν ὡς αἱρήσοντες, τότε Τελέσιλλα τὰς ἐν ἡλικίᾳ γυναῖκας ὁπλίσασα ὑπήντησεν οἷ προσῄεσαν. ὅπερ ἰδόντες οἱ Λακεδαιμόνιοι εἰς τοὐπίσω ὑπέστρεψαν, αἰσχρὸν νομίσαντες γυναιξὶ πολεμεῖν, ἃς καὶ τὸ νικᾶν ἄδοξον καὶ ἡττᾶσθαι μέγα ὄνειδος. ἐς τοῦτο καὶ ὁ χρησμὸς πεπλήρωτο Ἀργείοις λέγων 'ἀλλ' ὅταν ἡ θήλεια τὸν ἄρρενα νικήσασα ἐξελάσῃ καὶ κῦδος ἐν Ἀργείοισιν ἄρηται, πολλὰς Ἀργείων ἀμφιδρυφέας τότε θήσει'*].

DCCLXXVIII. *Τελέστης κωμικός. τούτου δράματά*

Par. Kusterus Δημία vulg. et *Eud.* *ὡς — Ἀθ.* om. *Eud.* *ὡς δέ φησιν Ἀθ.* coni. *Rohde, καί, ὥς φησιν Ἀθ., Ἐγχ. Daub* 20 *χοιρίδιον* vett. edd. *Eud. χειρίδιον* **ABVE** verum dedit *Athenaeus* *Παρακαταθήκη* ex Athen. XIV p. 640 *Kusterus Παραθήκη vulg. Eud.* Ceterum cf. Athen. III p. 123 et 125, IV p. 228, X p. 431 4 *καί* seq. susp.

DCCLXXIV Descripsit *Pseudo-Hesych.* c. 62, qui om. *καὶ Δαμν. — Εὐρ.* 3 *ἔγραψε καταλ. Hesych.*

DCCLXXV Male hunc Sophronem ab antecedenti distinxit Suidas, quem fefellit titulus ab Athen. III p. 110 servatus 7 *δρᾶμα καὶ κωμῳδία Kusterus κωμῳδία* **BE** *κωμῳδίαι vulg.*

DCCLXXVI De eo cf. Gell. I, 26; XII, 5; XVII, 8 9 *Τύριος* sec. Philostr. Vit. II, 1 (p. 243 K.), quode cf. Hertz, Annal. phil. 1881 p. 287 10 *περὶ — Ἀριστοτέλους* om. **V** 11 commentarium in Gorgiam Platonis memoravit Gell. VI, 14

DCCLXXVII Initium vitae fortasse Hesychio debetur. Reliqua omisit Suidas addens narratiunculam ex Pausan. II, 20

DCCLXXVIII Tractat Meineke I p. 527, qui manifestum Suidae errorem aperuit; cf. Athen. XIV p. 616 et 617. Dithyramborum enim

ἐστιν Ἀργὼ καὶ Ἀσκληπιός, ὥς φησιν Ἀθήναιος ἐν τῷ ιδ' τῶν Δειπνοσοφιστῶν.

DCCLXXIX. Τέρπανδρος Ἀρναῖος, ἢ Λέσβιος ἀπὸ Ἀντίσσης, ἢ Κυμαῖος (οἱ δὲ καὶ ἀπόγονον Ἡσιόδου ἀνέγραψαν, ἄλλοι δὲ Ὁμήρου, Βοίου λέγοντες αὐτὸν τοῦ Φωκέως τοῦ Εὐρυφῶντος τοῦ Ὁμήρου), λυρικός, ὃς πρῶτος ἑπτὰ χορδῶν ἐποίησε τὴν λύραν, καὶ νόμους λυρικοὺς πρῶτος ἔγραψεν, εἰ καί τινες Φιλάμμωνα θέλουσι γεγραφέναι.

DCCLXXX. Τεῦκρος ὁ Κυζικηνὸς |ὁ γράψας περὶ χρυσοφόρου γῆς|, περὶ τοῦ Βυζαντίου, Μιθριδατικῶν πράξεων βιβλία ε', περὶ Τύρου ε', Ἀραβικῶν ε', Ἰουδαϊκὴν ἱστορίαν ἐν βιβλίοις ϛ', ἐφήβων τῶν ἐν Κυζίκῳ ἄσκησιν γ', καὶ ⟨τὰ⟩ λοιπά.

DCCLXXXI. Τηλαύγης Σάμιος, Πυθαγόρου τοῦ πάνυ υἱὸς καὶ μαθητής, φιλόσοφος, διδάσκαλος Ἐμπεδοκλέους. ἔγραψε περὶ τῆς τετρακτύος βιβλία δ'.

DCCLXXXII. Τηλεκλείδης Ἀθηναῖος κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστιν Ἀμφικτύονες καὶ Πρυτάνεις καὶ Στερροί, ὡς Ἀθήναιος λέγει ἐν τοῖς Δειπνοσοφισταῖς.

DCCLXXXIII. Τήλεφος Περγαμηνὸς γραμματικός. ἔγραψε καὶ αὐτός, ἐν οἷς παρατίθεται πόσα χρὴ εἰδέναι τὸν

---

poetam fuisse constat (cf. XIV p. 637). Cf. Bergk, Poet. Lyr. p. 1274 seq. 1 δ' *vulg.* ιδ' **ABVE** corr. *Kusterus* et *Reinesius*

DCCLXXIX Cf. Steph. Byz. v. Ἄντισσα, et quae dixit Rohde, Mus. Rhen. XXXIV p. 568 6 de Εὐρ. cf. v. Ὅμηρος, ubi Ἐριφῶν codd. 6 ἑπτὰ χορδῶν **AV** ἑπτάχορδον rel. 8 Φιλάμμονα **A** Φιλάμμωνα **BVE**. Cf. v. Θάμυρις et Suid. v. Φιλάμμων: — ὃν ᾄδουσι Θαμύρου τοῦ Θρᾳκὸς πατέρα γενέσθαι

DCCLXXX Tractat Müller IV p. 508. Pompeii tempore eum vixisse docuit Gutschmid, Zeitsch. d. D. Morg. Ges. XV p. 105 9 περὶ χρυσ. γῆς Teucro Babylonio (quem laudat *Westermann*, Paradox. p. 147) dedit *Gutschmid* 11 Ἰουδ. ἱστορίαν potius Χαλδαϊκὴν fuisse improbabiliter suspicatur *Müller* 12 καὶ τὰ λοιπά **V** καὶ λοιπά *vulg.*

DCCLXXXI Cf. v. Θεανὼ Κρῆσσα. Cf. Diog. VIII, 43; Athen. V p. 220 16 At Diogenes: σύγγραμμα δὲ φέρεται τοῦ Τηλαύγους οὐδέν, τῆς δὲ μητρὸς αὐτοῦ Θεανοῦς τινα

DCCLXXXII Tractat Meineke I p. 86 seq. De vita dixit Daub, de Suid. p. 482. Cf. Athen. IX p. 399, XIV p. 639, 648, 656.

DCCLXXXIII Cf. v. Φιλητᾶς, ubi alter Telephus laudatur, Alexandri Magni aequalis. De hoc Telepho, Hadriani aequale, cf. Müller III p. 634, Daub, Stud. p. 120 21 ἔγραψε καὶ αὐτὸς post τὸν γραμματικὸν habet **V** καὶ αὐτὸς susp. *Kustero,* eorum vicem κανόνας coni. *Hemsterhusius,*

γραμματικόν. περὶ τῶν παρ' Ὁμήρῳ σχημάτων ῥητορικῶν βιβλία β', περὶ συντάξεως λόγου Ἀττικοῦ βιβλία ε', περὶ τῆς καθ' Ὅμηρον ῥητορικῆς, περὶ τῆς Ὁμήρου καὶ Πλάτωνος συμφωνίας, ποικίλης φιλομαθείας βιβλία β', βίους τραγικῶν καὶ κωμικῶν, βιβλιακῆς ἐμπειρίας βιβλία γ', ἐν οἷς διδάσκει τὰ κτήσεως ἄξια βιβλία (ὅτι μόνος Ὅμηρος τῶν ἀρχαίων ἑλληνίζει), περιήγησιν Περγάμου, περὶ τοῦ ἐν Περγάμῳ Σεβαστίου βιβλία β', περὶ τῶν Ἀθήνησι δικαστηρίων, περὶ τῶν Ἀθήνησι νόμων καὶ ἐθῶν, περὶ τῶν Περγάμου βασιλέων βιβλία ε', περὶ χρήσεως ἤτοι ὀνομάτων ἐσθῆτος καὶ τῶν ἄλλων οἷς χρώμεθα (ἔστι δὲ κατὰ στοιχεῖον), περὶ τῆς Ὀδυσσέως πλάνης, ὠκυτόκιον (ἔστι δὲ συναγωγὴ ἐπιθέτων εἰς τὸ αὐτὸ πρᾶγμα ἁρμοζόντων, πρὸς ἕτοιμον εὐπορίαν φράσεως) βιβλία ι'.

DCCLXXXIV. *Τιβέριος* φιλόσοφος καὶ σοφιστής. περὶ ἰδεῶν λόγου βιβλία γ', περὶ παρασκευῆς, περὶ μεταποιήσεως, περὶ ἱστορίας, περὶ λόγου τάξεως καὶ συνθέσεως, περὶ διαιρέσεως λόγου, περὶ μεταβολῆς λόγου πολιτικοῦ, περὶ λόγων ἐπιδεικτικῶν, περὶ προλαλιῶν καὶ προοιμίων, περὶ ἐπιχειρημάτων, περὶ Δημοσθένους καὶ Ξενοφῶντος, περὶ Ἡροδότου καὶ Θουκυδίδου.

DCCLXXXV. *Τιμαγένης* βασιλικοῦ ἀργυραμοιβοῦ υἱός, Ἀλεξανδρεύς, ὡς δέ τινες, Αἰγύπτιος, ῥήτωρ, ὃς ἐπὶ Πομπηίου τοῦ μεγάλου αἰχμάλωτος ἀχθεὶς ἐν Ῥώμῃ ὑπὸ τοῦ Γαβινίου ἐξωνήθη ὑπὸ Φαύστου τοῦ υἱοῦ Σύλλου καὶ ἐσο-

---

qui etiam ante ἐν οἷς nonnulla excidisse opinatus est; ἔγρ. κ. αὐτ. Γραμματικόν, βιβλία ** ἐν οἷς vel Γραμματικὸν ἔγρ. καὶ αὐτὸς γραμματικός *Müller* coll. schol. Il. X, 545, καὶ αὐτὸς γραμματικά, ἐν οἷς *Daub* 4 φιλομαθείας **A** φιλομαθίας *vulg.* 5 Hoc opus Telephi ab ipso Hesychio in describendis vitis adhibitum esse suspicatur *Daub,* de Suid. p. 437 6 ὅτι **AV** καὶ ὡς *vulg.* 11 κατὰ στοιχεῖον post πλάνης habet **V** 12 ὠκυτόκιον — exit. in marg. habet **V**, in cuius textu leguntur haec: ὠκυτόκιον τηλέφου. τοῦτο δέ ἐστιν ἄξιον καὶ κτήσεως πρὸς εὐπορίαν φράσεως καὶ ἐράσμιον

DCCLXXXIV 15 φιλόλογος coni. *Hemsterhusius* 17 περὶ συνθ. **V** 18 ποιητικοῦ **V** 20 περὶ Ἡρ. — exit. om. **V**. Ceterum ab indice unum abesse libellum nobis servatum περὶ τῶν παρὰ Δημοσθένει σχημάτων monuit *Bernhardy*

DCCLXXXV Cf. Daub, Stud. p. 72. De eius morte cf. Suidas v. σφηνωθείς 23 ῥήτωρ post Ἀλ. libri 24 αἰχμάλωτος: cf. Wachsmuth, Symb. p. 142 25 Σύλου **VM**

φίστευσεν ἐν Ῥώμῃ ἐπί τε αὐτοῦ Πομπηίου καὶ μετ' αὐτόν, ἐπί τε Καίσαρος τοῦ Αὐγούστου καὶ μετέπειτα ἅμα Καικιλίῳ. ἐκπεσὼν δὲ τῆς σχολῆς διὰ τὸ παρρησιαστὴς εἶναι ἐν ἀγρῷ διῆγε, Τουσκλάνῳ λεγομένῳ. ἐτελεύτησε δὲ ἐν Ἀλβάνῳ, ἐμέσαι βουληθεὶς καὶ σφηνωθείς. βιβλία δὲ ἔγραψε πολλά.

DCCLXXXVI. Τιμαγένης ἱστορικός. περίπλουν πάσης θαλάσσης ἐν βιβλίοις ε'.

DCCLXXXVII. Τιμαγένης ἢ Τιμογένης Μιλήσιος ἱστορικὸς | καὶ ῥήτωρ |· περὶ Ἡρακλείας τῆς ἐν τῷ Πόντῳ καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς λογίων ἀνδρῶν βιβλία γ' | καὶ ἐπιστολάς. |

DCCLXXXVIII. ⟨Τιμοχάρης⟩ ... ἔγραψε περὶ Συρίας καὶ τῶν ἐν αὐτῇ πόλεων καὶ βασιλέων βιβλία γ'.

DCCLXXXIX. Τίμαιος Ἀνδρομάχου Ταυρομενείτης, Φιλίσκου μαθητὴς τοῦ Μιλησίου, ὃν Ἀθηναῖοι Ἐπιτίμαιον ὠνόμασαν (παρωνόμαστο δὲ τοῦτο διὰ τὸ πολλὰ ἐπιτιμᾶν, καὶ Γραοσυλλέκτρια δὲ διὰ τὸ τὰ τυχόντα ἀναγράφειν). ἔγραψεν Ἰταλικὰ καὶ Σικελικὰ ἐν βιβλίοις λη', [Ἑλληνικὰ καὶ

2 *Καίσαρος Γαΐου Ἰουλίου καὶ μετέπειτα Αὐγούστου Reinesius*, *Κ. καὶ μετ. κ. τοῦ Αὐγούστου Gutschmid* καὶ expunxit *Bernhardy*, καὶ μετέπειτα post *Καικιλίῳ* transposuit *Daub* *σύναμα vulg.* ἅμα **ABV** *Κιλίῳ* **A**. Successorem Tim. fuisse Polionem docet *Suidas* v. *Πωλίων* 4 *τοῦ Σκλάνω* **A** καὶ ἐτελ. δὲ *Westerm.* *Ἀλβάνῳ* corr. *Hemsterhusius* coll. Sueton. Domit. 4 (et Casaubonus ad loc.) al. *Δαβάνῳ* libri

DCCLXXXVI Hunc ab in sequenti historico non diversum esse statuit *Müller* III p. 317, ab Alexandrino certissime diversum *Gutschmid* 7 γ' **ABE** ε' rel.

DCCLXXXVII Cf. Müller l. c. 8 de nominum discrimine cf. v. *Φανίας* al. 9 καὶ ῥήτωρ ex rhetoris vita illapsum, ad quem etiam καὶ ἐπιστολάς spectant; cf. v. *Ὀνάσιμος*. Ceterum cum hic auctor Heracleae versatus esse videatur, *Müller* eundem esse opinatur, quem laudat Suidas (v. *Δημοσθ. Θρᾷξ*) *Δαμαγήτου τοῦ Ἡρακλεώτου*, ut *Τιμάγητος* verum nomen fuerit. Idem etiam *μεταβολάς* pro *ἐπιστολάς* dubitanter proposuit epitomen Demosthenis Thracis respiciens, quod vix probaveris

DCCLXXXVIII Haec vita Suidae glossae *Τιμ. ὁ ἱστ.* subiuncta, certe Hesychiana est, quamquam auctoris nomen in libris desideratur. Timaeum non esse viderunt editores. *Τιμοχάρης* ingeniose supplevit *Gutschmid* (coll. Euseb. Praep. ev. 9, 35; cf. Müller III p. 228), de Timagene Syro cogitat *Daub*, Stud. p. 21, coll. Pseud. Plut. de fluv. 6 12 ἐν αὐτῇ **A** αὐτῆς rel.

DCCLXXXIX Tractant Müller I p. XLIX; Beloch, Annal. phil. 1881 p. 697; Kothe, de Tim. (Vrat. 1874); Daub, Stud. p. 19 seq. Cf. v. *Φιλίσκος Μιλ.* 13 sic **ABV** *Ταυρομενίτης vulg.* 14 *Ἀθηναῖοι* absurdum est; auctor cognominis traditur Ister Callimacheus apud Athen. VI p. 272 *Ἀθήναιος — ὠνόμασε Daub*. Ceterum verba ὃν — ὠνόμασαν male a sequentibus distracta et in codd. post *Ταυρομενείτης* posita ad genuinum locum reduxi 15 haec compilavit *Pseudo-Hesych.* c. 64 17 λη' *Gutschmid*

Σικελικά,] | συλλογὴν ῥητορικῶν ἀφορμῶν βιβλία ξη' |, ὀλυμπιονίκας ἤτοι χρονικὰ πραξίδια.

DCCXC. Τίμαιος Λοκρός, φιλόσοφος Πυθαγόρειος. μαθηματικά, περὶ φύσεως, περὶ τοῦ Πυθαγόρου βίου.

DCCXCI. Τιμησίθεος τραγικός. δράματα αὐτοῦ Δαναΐδες β', Ἕκτορος λύτρα, Ἡρακλῆς, Ἰξίων, Καπανεύς, Μέμνων β', Μνηστῆρες, Ζηνὸς γοναί, Ἑλένης ἀπαίτησις, Ὀρέστης ⟨καὶ⟩ Πυλάδης, Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης.

DCCXCII. Τιμόθεος Ἀθηναῖος, κωμικὸς τῆς μέσης κωμῳδίας. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἦν Πύκτης, Παρακαταθήκη, Μεταβαλλόμενος ἢ Μεταφερόμενος. [καὶ Κυνάριον Τιμοθέου δρᾶμα, ὥς φησιν Ἀθήναιος ἐν τοῖς αὐτοῦ.]

DCCXCIII. Τιμόθεος Θερσάνδρου ἢ Νεομούσου ἢ Φιλοπόλιδος, Μιλήσιος, λυρικός, ὃς τὴν δεκάτην καὶ ἑνδεκάτην χορδὴν προσέθηκε, καὶ τὴν ἀρχαίαν μουσικὴν ἐπὶ τὸ μαλακώτερον μετήγαγεν. ἦν δὲ ἐπὶ τῶν Εὐριπίδου χρόνων τοῦ τραγικοῦ, καθ' οὓς καὶ Φίλιππος ὁ Μακεδὼν ἐβασίλευεν, καὶ ἐτελεύτησεν ἐτῶν ⟨ὢν⟩ ϙζ', γράψας δι' ἐπῶν νόμους μουσικοὺς

η' *vulg.* Hoc opus non diversum esse ab antecedenti monuit *Müller*, cum pleniorem titulum fuisse putat Ἑλλήνων τῶν κατὰ Ἰταλίαν καὶ Σικελίαν ἱστορίαι 1 συλλογὴν — ξη' rhetori tribuit *Ruhnkenius* 2 ἤτοι **ABVE** ἢ *vulg.* his adiungit *Suidas* aliqua deprompta ex Polybio et Diodoro

DCCXC Cf. schol. Platon. VI p. 364 Τίμαιος ἐκ Λοκρῶν τῶν Ἐπιζεφυρίων, τῆς ἐν Ἰταλίᾳ πόλεως, φιλόσοφος Πυθαγόρειος. ἔγραψε μαθηματικά τε καὶ περὶ φύσεως σύγγραμμα, τὸν Πυθαγορικὸν τρόπον, quae ex Hesychio fluxisse patet, quamquam dissentit *Mettauer* p. 59. Eiusdem meminit Diog. VIII, 85

DCCXCI Tractant Kayser, hist. trag. p. 327, Welcker, Gr. Trag. p. 1046 7 β' μνηστῆρες **A** α' μνηστῆρες **V** Ἑλένης μνηστῆρες eleganter coni. *Meineke* I p. 391 coll. Ἑλένης ἁρπαγή apud Priscian. XVIII p. 205; Ζηνὸς γοναὶ comico T. dat *Gutschmid*; Ὀρέστης καὶ Πυλάδης corr. *Meineke*, καὶ om. libri

DCCXCII Tractat Meineke I p. 428 11 καὶ — exit. ex *Athen.* VI p. 243 add. Suidas: cf. Daub, de Suid. p. 484 12 τοῖς αὐτοῖς αὐτοῦ **AV** τοῖς αὐτοῦ rel.

DCCXCIII Cf. Steph. Byz. v. Μίλητος: Τιμ. κιθαρῳδός, ὃς ἐποίησε νόμων κιθαρῳδικῶν βίβλους ὀκτωκαίδεκα, εἰς ἐπῶν ὀκτακισχιλίων τὸν ἀριθμὸν καὶ προνόμια ἄλλων χιλίων (*Salmasius* pro χίλια), quem eodem indice usum esse vidit *Rohde*, Mus. Rhen. XXXIV p. 572; idem duos indices Suidam conflasse suspicatus est 13 sic **BV** Νεομύσου *vulg.* 17 Ἀρχέλαος *Reinesius*, cui adversatur *Rohde*, Mus. Rhen. XXXIII p. 192 not. Nunc (ib. XXXIV p. 573) *Rohde* de altero Timotheo cogitat, qui Philippi Alexandrique temporibus vixit. Elegantius et simplicius coni.

ιϑ', προοίμια λς', Ἄρτεμιν, διασκευὰς η', ἐγκώμια, Πέρσας ἢ Ναύπλιον, Φινείδας, Λαέρτην, διϑυράμβους ιη', ὕμνους κα' καὶ ἄλλα τινά.

DCCXCIV. Τιμόϑεος Γαζαῖος γραμματικός, γεγονὼς ἐπὶ Ἀναστασίου βασιλέως, εἰς ὃν καὶ τραγῳδίαν ἐποίησε περὶ τοῦ δημοσίου τοῦ καλουμένου χρυσαργύρου. ἔγραψε δὲ καὶ ἐπικῶς περὶ ζῴων τετραπόδων [ϑηρίων] τῶν παρ' Ἰνδοῖς καὶ Ἄραψι καὶ Αἰγυπτίοις καὶ ὅσα τρέφει Λιβύη, καὶ περὶ ὀρνέων ξένων τε καὶ ἀλλοκότων καὶ ὄφεων βιβλία δ'.

DCCXCV. Τιμοκλῆς Ἀϑηναῖος κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι Δημοσάτυροι, Κένταυρος, Καύνιοι, Ἐπιστολαί, Ἐπιχαιρέκακος, Φιλοδικαστής, Πύκτης, ὥς φησιν Ἀϑήναιος ἐν Δειπνοσοφισταῖς.

DCCXCVI. Τιμοκλῆς ἕτερος, καὶ αὐτὸς κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι Διονυσιάζουσαι, Πολυπράγμων, Ἰκάριοι, Δῆλος, Λήϑη, Διόνυσος, Κονίσαλος, Πορφύρα, ἥτις καὶ δοκεῖ Ξενάρχου εἶναι, Ἥρωες, Δρακόντιον, Νέαιρα (ἑταίρας δὲ ὄνομά ἐστιν ἡ Νέαιρα), Ὀρέστης, Μαραϑώνιοι καὶ ἄλλα.

DCCXCVII. Τιμοκρέων Ῥόδιος, [κωμικὸς καὶ αὐτὸς τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας]. διεφέρετο δὲ πρὸς Σιμωνίδην τὸν τῶν μελῶν ποιητὴν καὶ Θεμιστοκλέα τὸν Ἀϑηναῖον, εἰς ὃν

Wachsmuth καὶ καϑ' οὓς apud *Daub.* de Suid. p. 429 not. („fuit Eur. aequalis T., sed vixit etiam regnante Philippo") 18 ὢν add. *Daub* 1 προνόμια ex Steph. Byz. v. *Μίλητος Reinesius*; utrumque idem esse manifestum 2 Ναύπλειον V Ναυτίλον ex Athen. VIII p. 338 *Kusterus*, ubi ex Suidae lexico Ναυπλίῳ corr. *Casaubonus*. Cf. Schmidt, diatribe de Dithyr. p. 12 Ναυτίλον revocavit *Bergk*, Poet. Lyr. p. 1268 sed scripto Πέρσας, Ναυτίλον ἢ Ναύπλιον

DCCXCIV Cf. Tzetzes Chil. IV, 128, schol. antiq. Holstenii ad Steph. Byz. v. Γάζα 5 τραγῳδίαν claudicare patet; an Byzantinorum more dictum? Cf. Cedren. I p. 627 Bonn. 7 καὶ ϑηρίων *vulg.* καὶ om. **AVE** ϑηρ. glossema esse apparet

DCCXCV—DCCXCVI Tractat Meineke I p. 428 seq. Hesychio abiudicavit *Daub*, de Suid. p. 483. Errantem Suidam duos poëtas comicos distinxisse monuerunt *Meursius Kusterus Schweighaeuser*: cf. etiam Bergk, Graec. Lit. I p. 294 n. 54; Rohde, Mus. Rhen. XXXIII p. 214; ceterum v. Athen. IV p. 165, VI p. 240, 241, 243, 245, 246, VI p. 223, VIII p. 339, 341, 342, IX p. 407, X p. 430 et 431, VII p. 319, VI p. 244, X p. 455, VI p. 237, XIII p. 561, 567, 570

DCCXCVII Cf. Diog. II, 46. Tractat Clinton p. 39 Kr., qui recte perspexit κωμικός erratum esse pro μελοποιός coll. Plut. Themist. 21 19 κώμικός — κωμῳδίας intrusa esse suspicor, postquam Suidas vel

ἐξύφανε ψόγον δι' ἐμμελοῦς τινος ποιήματος. ἔγραψε δὲ [κωμῳδίαν εἴς τε τὸν αὐτὸν Θεμιστοκλέα καὶ εἰς Σιμωνίδην τὸν μελοποιόν] καὶ ἄλλα.

DCCXCVIII. Τιμόλαος Λαρισαῖος ἐκ Μακεδονίας, ῥήτωρ, Ἀναξιμένους τοῦ Λαμψακηνοῦ μαθητής, ὃς καὶ ποιητικῶς ἔχων παρενέβαλε τῇ Ἰλιάδι στίχον πρὸς στίχον καὶ ἐπέγραψε τὸ σύνταγμα Τρωικά. 'μῆνιν ἄειδε θεὰ Πηληιάδεω Ἀχιλῆος, ἣν ἔθετο Χρύσου κεχολωμένος εἵνεκα κούρης, οὐλομένην, ἣ μυρί' Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκε μαρναμένοις, ὅτε Τρωσὶν ἄτερ πολέμιζον ἄνακτος. πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς Ἄιδι προΐαψεν Ἕκτορος ἐν παλάμῃσι δαϊζομένων ὑπὸ δουρί'. ἔγραψε καὶ ἄλλα τινά.

DCCXCIX. Τίμων Φλιάσιος, καὶ αὐτὸς φιλόσοφος τῆς Πύρρωνος ἀγωγῆς, ὁ γράψας τοὺς καλουμένους Σίλλους, ἤτοι ψόγους τῶν φιλοσόφων, βιβλία γ'.

DCCC. [Τίμων ὁ μισάνθρωπος, καὶ αὐτὸς φιλόσοφος, ἀποστρεφόμενος πᾶσαν αἵρεσιν.]

DCCCI. Τουσκιανός... ῥήτωρ δεινότατος...

DCCCII. Τράγκυλλος ὁ Σουητόνιος χρηματίσας, γραμματικὸς Ῥωμαῖος. ἔγραψε περὶ τῶν παρ' Ἕλλησι παιδιῶν βιβλίον α', περὶ τῶν παρὰ Ῥωμαίοις θεωριῶν καὶ ἀγώνων

---

lector, ut titulum efficeret, κωμῳδίαν — μελοποιόν adscripsit, quibus nil novi dicitur. Ceterum epitaphium Timocreontis ab ipso Simonide compositum adhuc extare apud Athen. X p. 412 (Anth. Pal. VII, 348) monuerunt editores

DCCXCVIII Cf. v. Ἰδαῖος et Πίγρης. Eustath. Prooem. Odyss.; Cramer, Anecd. Par. I p. 392 5 seq. narrationem compilavit *Pseudo-Hesych.* c. 65 7 Τρωικά Eustath., quod praetulit *Kusterus* Τρωικόν *vulg.* Τρωικός *Bekker*

DCCXCIX v. Πύρρων. Cf. Steph. Byz. v. Φλιοῦς; Diog. IX, 109 seq. Tractat Wachsmuth, de Tim. Phliasio p. 5 seq. 14 Diog. IX, 111 τῶν δὲ σίλλων τρία ἐστίν seq.

DCCC om. *Westerm.* Addidit Suidas ex Diog. IX, 112, unde verba οἱ δὲ φεύγοντες (sc. τὴν φιλοσοφίαν) καθάπερ καὶ ὁ Τίμων (sc. καὶ ἕτερος Τ. ὁ μισάνθρωπος) sic mutavit ἀποστρεφόμενος πᾶσαν αἵρεσιν

DCCCI om. *Westerm.* Legitur in marg. V. Aut frustum vitae Hesychianae est, aut, quod ego suspicor, ex Suid. v. Ἀκάκιος extrema parte a lectore insertum. Cf. Eunap. I p. 72, II p. 300 Boiss.

DCCCII Cf. Suid. v. Σευητόνιος — Ῥωμαῖος, quem expunxit *Bernhardy.* Tractat Reifferscheid, Sueton. rel. p. XVIII et p. 476 seq.; cf. quae dixi Mus. Rhen. XXXVI p. 319 19 Σευητόνιος *vulg.* Σουητώνιος pars edd. 20 de παιδιῶν, quod laudavit *Eustathius* Od. p. 1397, cf. Meineke, Anal. p. 132 21 περὶ τῶν παρ' Ἑλλ. παιδ. καὶ ἀγώνων

βιβλία β', περὶ τοῦ κατὰ Ῥωμαίους ἐνιαυτοῦ βιβλίον α', περὶ τῶν ἐν τοῖς βιβλίοις σημείων α', περὶ τῆς Κικέρωνος πολιτείας α' (ἀντιλέγει δὲ τῷ Διδύμῳ), περὶ ὀνομάτων κυρίων καὶ ἰδέας ἐσθημάτων καὶ ὑποδημάτων καὶ τῶν ἄλλων οἷς τις ἀμφιέννυται, περὶ δυσφήμων λέξεων ἤτοι βλασφημιῶν καὶ πόθεν ἑκάστη, περὶ Ῥώμης καὶ τῶν ἐν αὐτῇ νομίμων καὶ ἠθῶν βιβλία β', συγγενικόν, Καισάρων (περιέχει δὲ βίους κατὰ διαδοχὰς αὐτῶν ἀπὸ Ἰουλίου ἕως Δομετιανοῦ) βιβλία η', στέμμα Ῥωμαίων ἀνδρῶν ἐπισήμων.

DCCCIII. Τριβωνιανὸς Μακεδονιανοῦ. ἀπὸ δικηγόρων τῶν ὑπάρχων. [οὗτος ὁ Τριβωνιανὸς Ἕλλην ὑπῆρχε καὶ ἄθεος καὶ ἀλλότριος κατὰ πάντα τῆς τῶν χριστιανῶν πίστεως, κόλαξ δὲ καὶ ἀπατεὼν καὶ πείθων Ἰουστινιανὸν τὸν βασιλέα ὡς ὅτι οὐκ ἀποθανεῖται, ἀλλ' εἰς τοὺς οὐρανοὺς μετὰ σαρκὸς ἀναληφθήσεται. ἦν δὲ κοιαίστωρ Ἰουστινιανοῦ.]

DCCCIV. Τριβωνιανὸς Σιδήτης, ἀπὸ δικηγόρων τῶν ὑπάρχων καὶ αὐτός, ἀνὴρ πολυμαθής. ἔγραψεν ἐπικῶς ὑπόμνημα εἰς τὸν Πτολεμαίου κανόνα, συμφωνίαν τοῦ κοσμικοῦ καὶ ἁρμονικοῦ διαθέματος, εἰς τὸν πολεύοντα καὶ διέποντα, εἰς τοὺς τῶν πλανωμένων οἴκους, καὶ διὸ ἑκάστῳ οἶκος ὁ δεῖνα, εἰς τοὺς κδ' πόδας τοὺς μετρικοὺς καὶ τοὺς κη' τοὺς ῥυθμικούς, μετάφρασιν τοῦ Ὁμηρικοῦ τῶν νεῶν καταλόγου, διάλογον Μακεδόνιον ἢ περὶ εὐδαιμονίας, [καὶ] βίον Θεοδότου

βιβλ. β', περὶ τῶν παρὰ Ῥωμ. παιδ. καὶ ἀγ. βιβλ. β' ita ut περὶ θεωριῶν casu irrepserit, sagaciter proposuit *Reiff.* p. 461 seq. 3 de rep. cf. Schmidt, Did. p. 400 κυρίων non quadrare videbatur *Rothio* et *Bernhardyo*; sed cf. Reiff. p. 453 7 post συγγενικόν interpunxit *Reifferscheid* (cf. ind. p. 563), qui contulit Ἀριστοφ. ἐν τῷ συγγενικῷ (*Nauck*, Ar. p. 130), antea συγγενικὸν Καισάρων coniunctum, στέμμα συγγ. coni. *Rothius*; cf. Cohn, Annal. Philol. Suppl. XII p. 372 καισάρωνι **V**, ubi ιβ' latere vidit *Bernhardy*, probante *Reiff.* 8 κατὰ corr. *Ritschl* laudante *Reifferscheidio* καὶ *vulg.* 9 στέμματα coni. *Bernh.*

DCCCIII om. *Westerm.* Verba seclusa non ab Hesychio profecta esse, cui fortasse ne ulla quidem vitae pars debeatur, monui Mus. Rhen. XXXV p. 223. Cf. *Pseudo-Hes.* c. 66 10 ἀπὸ δικ. cf. Wietersheim, Völkerwand. III p. 105 11 οὗτος — exit. de quaestore agi, diverso illo ab causidico praef. praet., hunc vero eundem cum Sidete, monet *Gutschmid*

DCCCIV 19 πολεύοντα **AV** *Hemsterhusius*, πολιτεύοντα rel. 23 πρὸς Μακεδόνιον *Bernhardy*, de eo epigrammatum poeta cogitans, cuius meminit v. Ἀγαθίας, cum Μακ. inscriptum fuisse dialogum pateat Θεοδοσίου mavult *Bernhardy*, scil. mathematicum, cuius vitam S. ipse supra descripsit

φιλοσόφου ἐν βιβλίοις γ', ὑπατικὸν καταλογάδην εἰς Ἰουστινιανὸν αὐτοκράτορα, βασιλικὸν εἰς τὸν αὐτόν, περὶ μηνῶν ἐναλλαγῆς ἐπικῶς.

DCCCV. Τρυφιόδωρος Αἰγύπτιος γραμματικὸς καὶ ποιητὴς ἐπῶν. ἔγραψε Μαραθωνιακά, Ἰλίου ἅλωσιν, τὰ καθ' Ἱπποδάμειαν, Ὀδύσσειαν λειπογράμματον (ἔστι δὲ ποίημα τῶν Ὀδυσσέως καμάτων καὶ ὅσα μυθολογοῦσι περὶ αὐτοῦ) καὶ ἄλλα.

DCCCVI. Τρυφιόδωρος διάφορα ἔγραψε δι' ἐπῶν, παράφρασιν τῶν Ὁμήρου παραβολῶν καὶ ἄλλα πλεῖστα.

DCCCVII. Τρύφων Ἀμμωνίου Ἀλεξανδρεὺς γραμματικὸς |καὶ ποιητής|, γεγονὼς κατὰ τοὺς Αὐγούστου χρόνους καὶ πρότερον. περὶ πλεονασμοῦ τοῦ ἐν τῇ Αἰολίδι διαλέκτῳ βιβλία ζ', περὶ τῶν παρ' Ὁμήρῳ διαλέκτων καὶ Σιμωνίδῃ καὶ Πινδάρῳ καὶ Ἀλκμᾶνι καὶ τοῖς ἄλλοις λυρικοῖς, περὶ τῆς Ἑλλήνων διαλέκτου καὶ Ἀργείων καὶ Ἱμεραίων καὶ Ῥηγίνων καὶ Δωριέων καὶ Συρακουσίων, περὶ τῆς ἐν κλίσεσιν ἀναλογίας α', περὶ τῆς ἐν εὐθείᾳ ἀναλογίας, περὶ ὀνομάτων συγκριτικῶν α', περὶ τῆς ἐν μονοσυλλάβοις ἀναλογίας, περὶ ὀνομάτων χαρακτήρων α', περὶ ῥημάτων ἀναλογίας βαρυτόνων α', περὶ ῥημάτων ἐγκλιτικῶν καὶ ἀπαρεμφάτων καὶ προστακτικῶν καὶ εὐκτικῶν καὶ ἁπλῶς πάντων, περὶ ὀρθογραφίας καὶ τῶν ἐν αὐτῇ ζητουμένων, περὶ πνευμάτων καὶ τρόπων καὶ ἄλλα.

DCCCV Cf. *Νέστωρ Λαρανδεύς*. Post Nonnum Panopolitam eum vixisse constat. Cf. Düntzer, Ep. fr. II p. 114 5 *Ἰουλίου* V hoc carmen 691 versibus servatum extat 6 de eo cf. Eustath. Prooem. p. 1379, 54
DCCCVI ab antecedenti non diversus esse videtur 10 *περιβολῶν* V
DCCCVII Cf. *Δημήτριος Ἰξ.* Fragmenta coll. Ar. Velsen, Berol. 1853. De aetate qua vixerit (Demetrii Ixionis enim aequalem fuisse constat), cf. Rohde, Mus. Rhen. XXXIII p. 168 not. 6. Cf. etiam Daub, de Suid. p. 458 not. 48 et Stud. p. 122 11 Verba *καὶ ποιητὴς* hic sententia privata sunt; quod si recte suspicor, corr. *καὶ αὐτὸς ποιητὴς* et in alteram Tryphiodori vitam inseras, in qua tale quid desideratur; verum vidit etiam *Bernhardy, κατὰ τοὺς Θεοδοσίου Αὐγούστου χρ.* infeliciter *Reinesius* 14 *καὶ Πινδάρῳ* om. E 15 hos titulos perturbatos esse vidit *Bernhardy*; spectant enim *Ἱμεραίων καὶ Ῥηγίνων διαλ.* ad libros de Stesichoro et Ibyco, neque Argivorum et Syracusanorum dialectus a Doriensi distinguendae erant; *καὶ Δωρ.* ante *κ. Ἀργ.* transposuit *Gutschmid.* Ceterum de aliis Tr. scriptis v. Athen. II p. 53, IV p. 174 (ad *περὶ ὀνομασιῶν* cf. Rohde, de Polluc. p. 14 not. 2), VII p. 324, Apoll. de adv. p. 548 al. 20 de his libris v. Lange, Phil. VII p, 211 seq.
21 *ἀποτελεστικῶν* pro *ἁπλ. πάντων Lange*

DCCCVIII. *Τρωίλος σοφιστής, παιδεύσας ἐν Κωνσταντίνου πόλει. λόγους πολιτικούς, ἐπιστολῶν βιβλία ζ'.*

DCCCIX. *Τυραννίων Ἐπικρατίδου καὶ Λινδίας Ἀλεξανδρίνης, Ἀμισηνός, ἐχρημάτιζε δὲ Κορύμβου, γεγονὼς ἐπὶ Πομπηίου τοῦ μεγάλου καὶ πρότερον, μαθητὴς ἄλλων τε καὶ Ἑστιαίου τοῦ Ἀμισηνοῦ, ὑφ' οὗ καὶ Τυραννίων ὠνομάσθη ὡς κατατρέχων τῶν ὁμοσχόλων, πρότερον καλούμενος Θεόφραστος. εἶτα διήκουσε καὶ Διονυσίου τοῦ Θρᾳκὸς ἐν Ῥόδῳ. ἀντεσοφίστευσε δὲ Δημητρίῳ τῷ Ἐρυθραίῳ. ἤχθη δὲ εἰς Ῥώμην ληφθεὶς αἰχμάλωτος ὑπὸ Λουκούλλου, ὅτε κατεπολέμησε Μιθριδάτην τὸν Πόντου βασιλεύσαντα. διαπρεπὴς δὲ γενόμενος ἐν Ῥώμῃ καὶ πλούσιος ἐκτήσατο καὶ βιβλίων ὑπὲρ τὰς τρεῖς μυριάδας. ἐτελεύτησε δὲ γηραιός, ὑπὸ ποδάγρας παραλυθείς, ὀλυμπιάδι ρπη', ἐν τῷ γ' ἔτει τῆς ὀλυμπιάδος.*

DCCCX. *Τυραννίων ὁ νεώτερος, Φοῖνιξ, πατρὸς Ἀρτεμιδώρου, μαθητὴς Τυραννίωνος τοῦ πρεσβυτέρου, διὸ καὶ ὠνομάσθη Τυραννίων, πρότερον καλούμενος Διοκλῆς. αἰχμάλωτος δὲ γενόμενος καὶ αὐτὸς ἐπὶ τοῦ πολέμου Ἀντωνίου καὶ Καίσαρος ὑπό τινος Δύμαντος ὠνήθη, τοῦ Καίσαρος ὄντος ἀπελευθέρου, εἶτα ἐδωρήθη Τερεντίᾳ τῇ τοῦ Κικέρωνος γυναικί. ἐλευθερωθεὶς δὲ ὑπ' αὐτῆς ἐσοφίστευσεν ἐν Ῥώμῃ καὶ ἔγραψε βιβλία πρὸς η' καὶ ξ', ὧν καὶ ταῦτα· περὶ τῆς Ὁμηρικῆς προσῳδίας, περὶ τῶν μερῶν τοῦ λόγου (ἐν ᾧ*

DCCCVIII Eiusdem meminit Socrates, Hist. eccl. VI, 6 et VII, 1 et 27, fortasse Synes. ep. 26, 73, 90, 128 al. De eius aetate cf. Müller, fr. hist. IV p. 4; erravit enim Codinus, de orig. Const. p. 18 Bonn., qui eum Constantini Magni aequalem fuisse tradidit

DCCCIX Cf. Clinton III p. 165; Planer, de Tyrann. gramm. (Ber. 1852); Daub, Stud. p. 102. De aetate consulas Diels, Doxogr. p. 216 not. 3. Pauca excerpsit *Pseudo-Hesych.* c. 68 4 *Ἐμισηνός Hesych. Ἀμινσηνός* **BE** *Κόρυμβος* maluit *Toupius* 5 *πρότερον* **A** 9 Cf. v. *Διον. Θρᾷξ* de Demetrio cf. Müller IV p. 381; Amisum a. 684 a. u. expugnatam esse constat; ceterum v. Wachsmuth, Symb. p. 142 11 post *βασιλεύσαντα* olim add. fuisse *εἶτα ἠφείθη διὰ τὴν παίδευσιν Daub* coll. v. *Ἀλ. Μιλ., Παρθέν., Τυρ. Φοῖνιξ* 14 *ρπ' Kusterus, ριη'* **ABVE**, quode cf. Clinton III p. 185 *ρκ' vulg. ρπη'* vel *ροη' Bernhardy*; illud probat *Daub*

DCCCX Cf. Clinton p. 227; Rohde, Mus. Rhen. XXXV p. 470; Daub, Stud. p. 103 18 Cf. Wachsmuth l. c. 19 *Πομπηίου* pro *Ἀντ. Daub*, Stud. p. 104 23 sic **AV** *η' πρὸς τοῖς ξ' vulg. ἑκατὸν καὶ ξ'* coni. *Bernhardy ρ' πρὸς η' καὶ ξ' Daub*

λέγει ἄτομα μὲν εἶναι τὰ κύρια ὀνόματα, θεματικὰ δὲ τὰ προσηγορικά, ἀθέματα δὲ τὰ μετοχικά), περὶ τῆς Ῥωμαϊκῆς διαλέκτου, ὅτι ἔστιν ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς κ' οὐκ αὐθιγενής [ἡ Ῥωμαϊκὴ διάλεκτος], ὅτι διαφωνοῦσιν οἱ νεώτεροι ποιηταὶ πρὸς Ὅμηρον, ἐξήγησιν τοῦ Τυραννίωνος μερισμοῦ, διόρθωσιν Ὁμηρικήν, ὀρθογραφίαν.

DCCCXI. *Τυραννίων Μεσσήνιος φιλόσοφος. οἰωνοσκοπικὰ ἐν βιβλίοις γ'. |καὶ ἄλλα δὲ βιβλία αὐτοῦ φέρεται χρήσιμα|.*

DCCCXII. *Τύραννος σοφιστής. περὶ στάσεων, διαιρέσεως λόγου βιβλία ι'.*

DCCCXIII. *Τυρταῖος Ἀρχεμβρότου, Λάκων ἢ Μιλήσιος, ἐλεγειοποιὸς καὶ αὐλητής, ὃν λόγος τοῖς μέλεσι χρησάμενον παροτρῦναι Λακεδαιμονίους πολεμοῦντας Μεσσηνίοις καὶ ταύτῃ ἐπικρατεστέρους ποιῆσαι. ἔστι δὲ παλαίτατος, σύγχρονος τοῖς ζ' κληθεῖσι σοφοῖς ἢ καὶ παλαίτερος. ἤκμαζε γοῦν κατὰ τὴν λε' ὀλυμπιάδα. ἔγραψε πολιτείαν Λακεδαιμονίοις καὶ ὑποθήκας δι' ἐλεγείας καὶ μέλη πολεμιστήρια βιβλία ε'.*

DCCCXIV. *Ὑπατία ἡ Θέωνος τοῦ γεωμέτρου θυγάτηρ,*

---

3 verba corruptelis inquinata sunt; *ἐκ τοῦ Ἀντιγένους ὅτι Ἀντιγένης* **ABV**, ubi *ὅτι* seq. glossemate vocis *Ἀντιγένους* esse ortum patet, *ὅτι ἀρτιγενὴς ἡ Ῥωμ. διαλ.* vix probabiliter tentavit *Gaisford κ' οὐκ οἰκογενὴς* coni. *Westerm. κ' οὐκ αὐθιγενὴς Planer* et *Rohde*, quod recepi. Duas interpolationes *ἐκ τοῦ αὐτογενοῦς* et *ὅτι αὐτ.* sc. *ἐστίν* agnoscit *Daub, αὐτογενοῦς* et ipse conieceram *ἡ Ῥωμ. διαλ.* glossemate ortum

DCCCXI 7 *ἢ* post *Τυρ.* add. **AVE** *Τυραννίων μέν, Μεσσήνιος φίλος* **Ald.** 8 *καὶ ἄλλα* seq. ad grammaticum potius reiciunt *Bernhardy* et *Daub*

DCCCXII 10 *διαιρέσεως* **A** *περὶ διαιρ.* **BVE** *καὶ διαιρ.* rel.

DCCCXIII Cf. Bergk, Poet. lyr. p. 393 seq. Eiusdem vitam a Proclo enarratam servavit schol. Platon. VI p. 375: *ὁ Τυρτ. οὗτος Ἀθηναῖος ἐγένετο, εὐτελὴς τὴν τύχην· γραμματιστὴς γὰρ ἦν καὶ χωλὸς τὸ σῶμα, καταφρονούμενος ἐν Ἀθήναις. τοῦτον Λακεδαιμονίοις ἔχρησεν ὁ Ἀπόλλων μεταπέμψασθαι* etc. 12 sic **BVE** *Ἀρχιμβ. vulg.* 15 *καὶ* ante *ταύτῃ* **BVE** ante *πολεμοῦντας* rel. 16 De aetate cf. v. *Δράκων*, al. 17 *πολιτείαν* quam alii *Εὐνομίαν* dicunt, al. non diversam fuisse ab *ὑποθήκαις* putavit *Bernhardy καὶ ὑποθ. Λακεδαιμονίοις* eleganter coni. *Gutschmid* 18 *δι' ἐλεγείας* ad inscriptionem carminum rettulit *O. Müller*, Lit. Hist. I^3 p. 184

DCCCXIV Totam vitam a Damascio pendere veri simile est. Nonnulla deprompsit *Pseudo-Hesych.* c. 69. Diversam esse ab Hypatia,

τοῦ Ἀλεξανδρέως φιλοσόφου, καὶ αὐτὴ φιλόσοφος καὶ πολλοῖς γνώριμος, γυνὴ Ἰσιδώρου τοῦ φιλοσόφου, ἤκμασεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀρκαδίου. ἔγραψεν ὑπόμνημα εἰς Διόφαντον, τὸν ἀστρονομικὸν κανόνα, εἰς τὰ κωνικὰ Ἀπολλωνίου ὑπόμνημα. [αὕτη διεσπάσθη παρὰ τῶν Ἀλεξανδρέων, καὶ τὸ σῶμα αὐτῆς ἐνυβρισθὲν καθ' ὅλην τὴν πόλιν διεσπάρη. τοῦτο δὲ πέπονθε διὰ φθόνον καὶ τὴν ὑπερβάλλουσαν σοφίαν καὶ μάλιστα εἰς τὰ περὶ ἀστρονομίαν, ὡς μέν τινες, ὑπὸ Κυρίλλου, ὡς δέ τινες, διὰ τὸ ἔμφυτον τῶν Ἀλεξανδρέων θράσος καὶ στασιῶδες. πολλοῖς γὰρ καὶ τῶν κατ' αὐτοὺς ἐπισκόπων τοῦτο ἐποίησαν· τὸν Γεώργιον σκόπει καὶ τὸν Προτέριον.]

DCCCV. Ὑπερέχιος Ἀλεξανδρεὺς γραμματικός, ἐπὶ τῶν χρόνων Μαρκιανοῦ τοῦ βασιλέως. ἔγραψε τέχνην γραμματικήν, περὶ ὀνομάτων, περὶ ῥήματος καὶ ὀρθογραφίας.

DCCCXVI. Ὑπερίδης υἱὸς Γλαυκίππου τοῦ ῥήτορος (οἱ δὲ Πυθοκλέους), Ἀθηναῖος ῥήτωρ, τῶν πρώτων κεκριμένων δέκα εἷς, μαθητεύσας ἅμα Λυκούργῳ Πλάτωνι τῷ φιλοσόφῳ καὶ Ἰσοκράτει τῷ ῥήτορι. καὶ ἀπέβη μὲν δεξιὸς ῥήτωρ, γυναικῶν δὲ ἡττήθη. ἀνῃρέθη δὲ καὶ αὐτὸς ὑπὸ Ἀντιπάτρου τοῦ βασιλέως, ἐξαγαγόντος αὐτὸν τοῦ ἐν Ἑρμιόνῃ ναοῦ τῆς Δήμητρος δι' Ἀρχίου τοῦ ἐπικληθέντος Φυγαδο-

---

Erythrii filia (v. *Πανόλβιος*) vidit *Fabricius* 1 itaque *τῇ φιλοσόφῳ* literas mittit Synesius ep. 15, 16 al. 3 *Διόφαντον* **AB** *Διοφάντην* rel. *Διοφάντου Ἀστρονομικὸν κανόνα. εἰς τὰ κανωνικὰ Ἀπ. Kusterus*; antea etiam distinguebatur *ὑπ. εἰς Διοφ. τὸν ἀστρονομικόν. κανόνα εἰς τὰ κωνικά. Ἀπ. ὑπομ.*; *εἰς* ante *τὸν ἀστρ.* inserit *Bernhardy*, *τὸν* ex antec. syllaba ortum del. *Gutschmid* 4 *κανονικὰ* **A** 5 *αὕτη* seq. ab Hesychio aliena sunt; ex Socratis Hist. eccl. VII, 15 fluxisse monent *Wolfius*, Progr. Czernow. p. 40 (1879), *Daub*, de Suid. p. 476. Cf. etiam Diels, Doxogr. p. 12 (p. 254 not. 2 et 575) 6 *καθ' ὅλης τῆς πόλεως Hesych.* 8 *περὶ ἀστρονομίας Hesych.* 10 *πολλοῖς* — exit. ab ipso Suida addita esse dixi Mus. Rhen. XXXV p. 223; expunxit *Westerm.*

DCCXV Eiusdem meminit Suidas v. *Λέων βασ.* (Malch. fr. 2 a ap. Müller IV p. 114) 15 *ὀρθογραφίαν* praefert *Bernhardy*

DCCCXVI Cf. Daub, Stud. p. 35 seq. 16 erratum de patre notavit *Blass*, Att. Ber. III, 2 not. 3 18 verba sanavi ex Diog. III, 46 et Phot. bibl. p. 495, itaque prius *καί*, quod ante *Πλάτωνι* legebatur, transposui post *φιλοσόφῳ* 19 *Ἰσοκράτει τε* pars libr. edd. ante *Bernhardyum*, sed *τε* om. **AV** *Ἰσοκράτει* om. **A** 20 *κ. αὐτ.* sc. ut Demosthenes 21 Cf. Suidas v. *Ἀνθ' Ἑρμίωνος*. Cf. Clinton p. 175 Kr. 22 *Φυγαδοθήρα* **AVEM** *φυγαδοθήρας* rel. Cf. Suidas v. *ὑπερόριον*

θήρα, καὶ ἀποτμηθεὶς τὴν γλῶτταν ἀπέθανεν. ὁ δὲ υἱὸς αὐτοῦ Γλαύκιππος τὰ ὀστᾶ λαβὼν εἰς τὸ πατρῷον ἔθαψε μνῆμα. εἰσὶ δὲ οἱ πάντες λόγοι αὐτοῦ νϛ'.

DCCCXVII. **Φαβωρῖνος** Ἀρελάτου τῆς ἐν Γαλλίᾳ πόλεως, ἀνὴρ πολυμαθὴς κατὰ πᾶσαν παιδείαν, γεγονὼς δὲ τὴν τοῦ σώματος ἕξιν [ἀνδρόγυνος], ὃν φασιν ἑρμαφρόδιτον, φιλοσοφίας μεστός, ῥητορικῇ δὲ μᾶλλον ἐπιθέμενος, γεγονὼς ἐπὶ Τραϊανοῦ τοῦ Καίσαρος, καὶ παρατείνας μέχρι τῶν Ἀδριανοῦ χρόνων τοῦ βασιλέως. ἀντεφιλοτιμεῖτο γοῦν καὶ ζῆλον εἶχε πρὸς Πλούταρχον τὸν Χαιρωνέα ἐς τὸ τῶν συνταττομένων βιβλίων ἄπειρον. γέγραπται γοῦν αὐτῷ φιλόσοφά τε καὶ ἱστορικά, ὧν πολὺς ἀριθμός. ἔστι δὲ καὶ τῶν βιβλίων αὐτοῦ ταῦτα· περὶ τῆς Ὁμήρου φιλοσοφίας, περὶ Σωκράτους καὶ τῆς κατ' αὐτὸν ἐρωτικῆς τέχνης, περὶ Πλάτωνος, περὶ τῆς διαίτης τῶν φιλοσόφων καὶ ἄλλα. οὗτος ἔγραψε καὶ γνωμολογικά.

DCCCXVIII. **Φαίδων** Ἠλεῖος φιλόσοφος, Σωκράτους ἀκουστής, ὃς ἦρξε τῆς Ἠλιακῆς ἀπ' αὐτοῦ κληθείσης αἱρέσεως, ἥτις ὕστερον ἀπὸ Μενεδήμου τοῦ Ἐρετριέως Ἐρετριακὴ προσηγορεύθη. τοῦτον συνέβη πρῶτον αἰχμάλωτον ὑπὸ Ἰνδῶν ληφθῆναι, εἶτα πραθεὶς πορνοβοσκῷ τινι προέστη ὑπ' αὐτοῦ πρὸς ἑταίρησιν ἐν Ἀθήναις. ἐντυχὼν δὲ Σωκράτει ἐξηγουμένῳ ἠράσθη τῶν λόγων αὐτοῦ καὶ αἰτεῖ λύσασθαι. ὁ δὲ πείθει Ἀλκιβιάδην πρίασθαι αὐτόν, καὶ ἦν τὸ ἐντεῦθεν φιλόσοφος. διάλογοι δὲ αὐτοῦ Ζώπυρος, Μήδιος, Σίμων, Ἀντίμαχος ἢ Πρεσβύτης, Νικίας, Σιμμίας, Ἀλκιβιάδης, Κριτόλαος.

---

3 *νβ'* corrigendum esse vidit *Bernhardy*

DCCCXVII Cf. Philostrat. Vit. I, 8. Praeceptorem fuisse Herodis Attici docet v. *Ἡρώδης* 4 *Ἀρελάτου* corr. ex *Philostr.* *Ἀρλεάτου* **AVM** **Ald.** *Ἀρλεώτου* **BE** *Ἀρελλάτου* **Bas.** 6 glossema de seclusi 11 *βιβλίον* **V** *γοῦν* **AV** *οὖν vulg.* 14 desideratur *Παντοδαπὴ ὕλη*, de qua omnino cf. Müller III p. 579 seq.

DCCCXVIII *Eud.* p. 719. Cf. Diog. II, 105. Pauca deprompsit *Pseudo-Hesych.* c. 70 17 *Σωκρ. ἀκ.* om. **A** 18 *ὃς ἦρξε — φιλόσοφος* om. *Eud.* pergens *φέρονται αὐτοῦ διάλογοι* 21 *ληστῶν* pro *Ἰνδ.* *Portus* *τινων Menagius* ad Diog. *ὑπ' Ἀρκάδων* haesitans *Gutschmid*; v. Wachsmuth, Symb. p. 142 22 sic corr. *Menagius*, *ἑταίρισιν* (vel *ἑταιρίσιν*, sic **Ald.**) **BM** *vulg.*, *ἑταίροισιν* **V**, *ἑταίρισιν* *Bernhardy* 26 *Σκαμίας* *Eud.* quae s. fin. add. *καὶ ἄλλα*

DCCCXIX. *Φάλαρις* Ἀκραγαντῖνος, τυραννήσας δὲ Σικελίας ὅλης κατὰ τὴν νβʹ ὀλυμπιάδα. ἔγραψεν ἐπιστολὰς πάνυ θαυμασίας. [Αἰλιανός φησι περὶ τούτου ὅτι Λοξίας δὲ καὶ — προσηνέχθη].

DCCCXX. *Φανίας* ἢ Φαινίας Ἐρέσιος, φιλόσοφος περιπατητικός, Ἀριστοτέλους μαθητής. ἦν δὲ ἐπὶ τῆς ρια´ ὀλυμπιάδος καὶ μετέπειτα, ἐπὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος.

DCCCXXI. *Φερεκράτης* Ἀθηναῖος κωμικός, |ὃς Ἀλεξάνδρῳ συνεστράτευσεν|. ἐδίδαξε δράματα. ιζ´.

DCCCXXII. *Φερεκύδης* Βάβυος Σύριος (ἔστι δὲ νῆσος μία τῶν Κυκλάδων ἡ Σύρα, πλησίον Δήλου). γέγονε δὲ κατὰ τὸν Λυδῶν βασιλέα Ἀλυάττην, ὡς συγχρονεῖν τοῖς ζ´ σοφοῖς καὶ τετέχθαι περὶ τὴν με´ ὀλυμπιάδα. διδαχθῆναι δὲ ὑπ' αὐτοῦ Πυθαγόραν λόγος, αὐτὸν δὲ οὐκ ἐσχηκέναι καθηγητὴν ἀλλ' ἑαυτὸν ἀσκῆσαι, κτησάμενον τὰ Φοινίκων ἀπόκρυφα βιβλία. πρῶτον δὲ συγγραφὴν ἐξενεγκεῖν πεζῷ λόγῳ τινὲς ἱστοροῦσιν, ἑτέρων τοῦτο εἰς Κάδμον τὸν Μιλήσιον φερόντων, καὶ πρῶτον τὸν περὶ τῆς μετεμψυχώσεως λόγον εἰσηγήσασθαι. ἐζηλοτύπει δὲ τὴν Θάλητος δόξαν. καὶ τελευτᾷ ὑπὸ πλήθους φθειρῶν. ἔστι δὲ ἅπαντα ἃ συνέγραψε ταῦτα· ἑπτάμυχος |ἤτοι θεοκρασία ἢ θεογονία. (ἔστι δὲ θεολογία ἐν βιβλίοις ι´, ἔχουσα θεῶν γένεσιν καὶ διαδοχάς)|.

DCCCXIX om. *Westerm.* Cf. Clinton I p. 230 et p. 4 Kr. De aetate eius auctoris, qui Phalaridis nomen mentitur, v. *Bentlei* diss. de Phal. ep. p. 27 seq. 1 δὲ add. **AV** 3 θαυμασίας πάνυ *vulg.*, recte **AV** Αἰλιανός seq. *Suidas* ex gl. ἀναβολή iteravit (Var. Hist. II, 4)

DCCCXX Cf. Müller II p. 293 5 De ambiguitate nominis cf. v. Τιμαγένης. Sinceram formam Φανίας esse constat Ἐφέσιος vitiose legitur Suid. v. κύρβεις Αἱρέσιος **BV** om. **E**

DCCCXXI *Eud.* p. 722. Tractat Meineke I p. 66 seq. 8 Mirabilem de Alexandro narrationem notavit *Meineke*; similem errorem ex v. Νεόφρων perstrinxit *Welcker,* Gr. Trag. p. 937. Certe ad alium spectant; de Philemone cogitat *Gutschmid*

DCCCXXII *Eud.* p. 719. Cf. Diog. I, 116, Clinton p. 9 Kr., Müller I p. XXXIV. Nonnulla descripsit *Pseudo-Hesych.* c. 71. Porphyrium partem vitae Hesychio ministrasse docuit *Rohde*, Mus. Rhen. XXXIII p. 203 not. p. 211 10 Βάβιος *vulg.* Βάβυος **BVE** ὁ τοῖς ἑπτὰ συγχ. σοφ. etc. *Eud.* 11 ἡ Σῦρος coni. *Kusterus* 13 καὶ — ὀλυμ. om. *Eud.*, ab Hesychio ea aliena esse dixi Unters. p. 55, Mus. Rhen. XXXV p. 224 τετάχθαι **E** μ´ coni. *Gutschmid* 17 cf. v. Κάδμος 21 ἑπτάμυγχος **V** θεοκρατία ἢ θεολογία. ἔτι δὲ θεογονία *Kusterus* θεολογία — ἔστι δὲ θεογονία *Müller* δεκάμυχος aut infra βιβλ. ζ´ *Sturz*

DCCCXXIII. *Φερεκύδης* Ἀθηναῖος, |πρεσβύτερος τοῦ Συρίου, ὃν λόγος τὰ Ὀρφέως συναγαγεῖν|. ἔγραψεν Αὐτόχθονας (ἔστι δὲ περὶ τῆς ἀρχαιολογίας τῆς Ἀττικῆς) ἐν βιβλίοις ι΄. |παραινέσεις δι' ἐπῶν. Πορφύριος δὲ τοῦ προτέρου οὐδένα πρεσβύτερον δέχεται, ἀλλ' ἐκεῖνον μόνον ἡγεῖται ἀρχηγὸν συγγραφῆς|.

DCCCXXIV. *Φερεκύδης* Λέριος ἱστορικός, γεγονὼς πρὸ ὀλίγου τῆς οε΄ ὀλυμπιάδος. περὶ Λέρου, |περὶ Ἰφιγενείας, περὶ τῶν Διονύσου ἑορτῶν| καὶ ἄλλα.

DCCCXXV. *Φιλάγριος* Λύκιος ἀπὸ Μάκρης, ὡς εὕρηται παρὰ Εὐγενάτορι (ὡς δὲ αὐτὸς ἐν τῇ πρὸς Φιλήμονα περὶ ἥπατος ἐσκιρρωμένου ἐπιστολῇ φησιν [ὁ Φιλάγριος], εἴη ἂν μᾶλλον Ἠπειρώτης), ἰατρός, μαθητὴς Ναυμαχίου, τοῖς χρόνοις μετὰ Γαληνόν, ἰατρεύσας τὰ πλεῖστα ἐν Θεσσαλονίκῃ, συντάξας βιβλία ἰατρικὰ μονόβιβλα μὲν ο΄, ὑπομνηματικὸν εἰς Ἱπποκράτην, συντάγματα δὲ ἕτερα οὐκ ὀλίγα.

DCCCXXVI. *Φιλέταιρος* [ὄνομα κύριον] Ἀθηναῖος κωμικός, υἱὸς Ἀριστοφάνους τοῦ κωμικοῦ. δράματα δὲ αὐ-

---

21 *ἤτοι* — exit. logographi esse Atheniensis, quem Suidas etiam *Λέριον* vocat, monet *Gutschmid* 22 *καὶ ἄλλα πολλά* add. *Eud.*

DCCCXIII *Eud.* p. 713. Cf. Sturz p. 2 seq., Müller l. c. Quae seclusi ad alterum (quem nonnulli fuisse putant) Pherecydem Syrium spectant, quem negant fuisse Porphyrius al., reliqua ad Atheniensem iuniorem, de Ath. rebus sacris scriptorem, cui tribuenda fr. 1a et 2a apud Müller. IV p. 637 et fr. 101 ap. Müller. I p. 95. 3 Librorum numerus ex logographi fortasse libro desumptus. Haec mihi suppeditavit *Gutschmid* 1 *πρεσβύτης* V 4 *Πορφύριος* — exit. om. *Eud.*

DCCCXXIV *Eud.* p. 713. Non diversus est a logographo Atheniensi. Cf. Diog. I, 119, Maass, Biogr. p. 40. Tractant Clinton p. 383 Kr., Rohde, Mus. Rhen. XXXIII p. 210 seq. 8 i. e. *ἐπὶ τῶν Περσικῶν*: cf. *Ἵππυς*; *ἔγραψε* add. *vulg.* 9 quae uncis seclusi Atheniensi iuniori dat *Gutschmid*

DCCCXXV *Eud.* p. 719 10 *Λύκιος* — *μᾶλλον* om. *Eud.* sed infra add. *Εὐγ. δὲ Λυκ. αὐτόν φησιν ἀπὸ Μάκρης* *ἀπὸ Μάκρης* om. **BE**; de hac insula cf. Steph. Byz. v. *Μάκρα*, forma ionica *Μάκρης* Eugenatora usum esse suspiceris 11 unus meminit Eugenatoris Suid. v. *Εὐγενάτορος σοφιστοῦ τινος* quod ex nostra glossa ortum putavit *Bernhardy*. Quid ille scripserit, nescimus. Cf. Unters. p. 58 12 *ὁ Φιλάγριος* expunxi utpote a lectore adscripta; cf. v. *Φρυν. τραγ.*, *Τυρ. νεώτερος* 13 *Ναυμάχου* V 15 *συνέταξε δὲ* *Eud.* *μόναβιβλα* V 16 transposui *συντάγματα* — *ὀλίγα*, quae ante *ὑπομ.* perperam libri exhibent

DCCCXXVI *Eud.* p. 722. Tractat Meineke I p. 349 seq. 18 *υἱὸς* — *κωμικοῦ*, mox *δὲ* et infra *ὧν ἐστι καὶ* — exit. om. **A**, priora verba

τοῦ κα', ὧν ἐστι καὶ ταῦτα· Ἀχιλλεύς, Κορινθιαστής, Κυνηγίας, Φίλαυλος, Κέφαλος, Τηρεύς, Οἰνοπίων, Ἄντυλλος (καὶ αὐτὸ Φιλεταίρου, ὡς δέ τινες Νικοστράτου), Ἀταλάντη, Λαμπαδηφόροι.

DCCCXXVII. **Φιλήμων** Συρακούσιος, υἱὸς Δάμωνος, καὶ αὐτὸς κωμικὸς τῆς νέας κωμῳδίας, ἤκμαζεν ἐπὶ τῆς Ἀλεξάνδρου βασιλείας, βραχὺ Μενάνδρου πρότερος. ἔγραψε δὲ κωμῳδίας ⟨ζ'⟩ πρὸς ϙ' καὶ ἐβίωσεν ἔτη ϙθ'· εἰσὶ δὲ οἳ λέγουσιν α' καὶ ρ'. ἐτελεύτησε δὲ ὑπὸ σφοδροῦ γέλωτος.

DCCCXXVIII. **Φιλήμων** ὁ νεώτερος, καὶ αὐτὸς κωμικός, υἱὸς Φιλήμονος τοῦ κωμικοῦ. ἐδίδαξε δὲ δράματα νδ'.

DDCCCXXIX. **Φιλητᾶς** Κῷος, υἱὸς Τηλέφου, ὢν ἐπί τε Φιλίππου καὶ Ἀλεξάνδρου, γραμματικὸς κριτικός, ὃς ἰσχνωθεὶς ἐκ τοῦ ζητεῖν τὸν καλούμενον ψευδόμενον λόγον ἀπέθανεν. ἐγένετο δὲ καὶ διδάσκαλος τοῦ δευτέρου Πτολεμαίου. ἔγραψεν ἐπιγράμματα καὶ ἐλεγείας καὶ ἄλλα.

DCCCXXX. **Φιλιππίδης** Ἀθηναῖος, κωμικὸς καὶ αὐτὸς τῆς νέας κωμῳδίας, υἱὸς Φιλοκλέους. ἦν δὲ ἐπὶ τῆς ρια' ὀλυμπιάδος. ἐδίδαξε καὶ αὐτὸς δράματα με'.

---

ex v. Φίλιππος translata esse videntur. De re cf. v. Ἀριστοφάνης et schol. Platon. VI p. 227 Φίλιππον — Ἀραρότα — καὶ τρίτον, ὃν Ἀπολλόδωρος μὲν Νικόστρατον καλεῖ, οἱ δὲ περὶ Δικαίαρχον Φιλέταιρον 1 κορινθιατής (*vulg.*) — οἰνωπίων (*vulg.*) — αὐτοφιλέταιρος (*vulg.*) — νικοστράτη (*vulg.*) — λαμπαδοφόρος (*vulg.*) *Eud.* κορινθιαστής **V** αὐτοφιλεταίρου **B V** νικοστράτου **V** λαμπαδιφόροι **V** λαμπαδηφόροι **E**

DCCCXXVII *Eud.* p. 723. Extrema verba leguntur *Pseudo-Hes.* c. 72. Cf. Ins. A. III, n. 948 Φιλήμων Δάμωνος Διομαιεύς, κωμικὸς ποιητής et quae exposuit Dittenberger ib. p. 193 6 ἐπὶ Ἀλ. *Eud.* 7 βραχεῖ **BV** πρότερον *Eud.*, nescio an rectius 8 ζ' ante πρὸς add. *Meineke* ἐνενήκοντα *Eud.* rel. omissis πρὸς ἐνεν. *vulg.*

DCCCXXVIII 10 καὶ υἱὸς τούτου *Eud.* l. c.

DCCCXXIX *Eud.* p. 717. Cf. v. Ζηνοδ. Ἐφ. 12 de ὢν ἐπί cf. Rohde, Mus. Rhen. XXXIII p. 173 13 γραμματικὸς καὶ κρ. maluit *Toupius* coll. Ἑκαταῖος Ἀβδ. 14 καὶ διώκειν ἀκίχητα post ζητεῖν add. **V**, qui ἰσχνωθεὶς — ἀκίχητα s. fin. art. praebet 16 καὶ τὰ καλούμενα Ναξιακά add. *Eud.*, quae interpolatoris esse monuit *Meineke*, Anal. p. 352. Cf. Unters. p. 166, Daub, de Viol. p. 6. Ad Philteam historicum spectare persuadet *Müller* IV p. 478; itaque in fonte Eudociae genuino de loco ea mota fuisse patet

DCCCXXX om. *Westerm.* De eodem cf. insignem titulum Atticum Insc. A. II, n. 324. Tractat Meineke I p. 470 seq. 18 ρκα' mavult *Meineke*; sed cf. Clinton, p. XLV not. Kr.

DCCCXXXI. *Φίλιππος Ἀμφιπολίτης ἱστορικός. Ῥοδιακὰ βιβλία ιθ′ (ἔστι δὲ τῶν πάνυ αἰσχρῶν), Κῳακὰ βιβλία β′, Θασιακὰ βιβλία β′ καὶ ἄλλα.*

DCCCXXXII. *Φίλιππος σοφιστὴς ὁ γράψας περὶ πνευμάτων ἐκ τῶν Ἡρωδιανοῦ κατὰ στοιχεῖον καὶ περὶ συναλοιφῆς.*

DCCCXXXIII. *Φίλιππος κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι Κωδωνιασταί, [ὡς Ἀθήναιος ἐν Δειπνοσοφισταῖς].*

DCCCXXXIV. *Φιλίσκος κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστιν Ἄδωνις, Διὸς γοναί, Θεμιστοκλῆς, Ὄλυμπος, Πανὸς γοναί, Ἑρμοῦ καὶ Ἀφροδίτης γοναί, Ἀρτέμιδος καὶ Ἀπόλλωνος.*

DCCCXXXV. *Φιλίσκος Κερκυραῖος, Φιλώτου υἱός, τραγικὸς καὶ ἱερεὺς τοῦ Διονύσου ἐπὶ τοῦ Φιλαδέλφου Πτολεμαίου γεγονώς. καὶ ἀπ᾽ αὐτοῦ τὸ Φιλίσκειον μέτρον προσηγορεύθη, ἐπείπερ αὐτῷ ἐνεδαψιλεύετο. ἔστι δὲ τῆς δευτέρας τάξεως τῶν τραγικῶν, οἵτινές εἰσιν ζ′ καὶ ἐκλήθησαν Πλειάς. αἱ δὲ τραγῳδίαι αὐτοῦ εἰσι μβ′.*

DCCCXXXVI. *Φιλίσκος ... Αἰγινήτης ὁ διδάξας γράμματα Ἀλέξανδρον τὸν Μακεδόνα. αὐτὸς δὲ ἀκουστὴς ἦν τοῦ κυνὸς Διογένους, κατὰ δὲ Ἕρμιππον Στίλπωνος. ἔγραψε διαλόγους, ὧν ἐστι Κόδρος.*

DCCCXXXI *Eud.* p. 713. Cf. Müller IV p. 475. Tractat Rohde, Gr. Roman p. 346 not. 3   2 *Κῳακά* **AV** *Eud.* *Κῳανά vulg.*   3 *Θυσιακά* **V** *vulg.* *Eud.* *Θασιακά* solus **A**. Ceterum Suidam v. *ἀποτιμῶσαι* non hunc Philippum intellegere, ut putabat *Toupius*, vidit *Meineke* I p. 342

DCCCXXXII *Eud.* p. 715   4 *ῥήτωρ καὶ σοφ.* *Eud.*   6 *συναλιφῆς* **A**, qui pergit *Φίλιππος σοφιστής, ὁ γράψας περὶ πνευμάτων, ἕτερος*, quae aut ad alterum sophistam spectant aut per dittographiam orta

DCCCXXXIII *Eud.* p. 723. Tractat Meineke I p. 340 seq. 8 *Κωνιασταί* *Eud.* *Κορωνισταί* vel *Κορωνιασταί* *Casaubonus* *Κωμασταί* vel *Κωνειασταί* vel *Κονιαταί* vel *Κωδωνισταί* vel *Κωθωνισταί* *Meineke* *ὡς* — exit. om. *Eud.*, sed apud Athenaeum ea non inveniri vidit *Kusterus*; cf. etiam Clinton p. XLV not. Kr.

DCCCXXXIV *Eud.* p. 723. Tractat Meineke I p. 423   10 *Ἄδωνες* om. *Διός* **V**   11 *Ἑρμοῦ* — *γοναί* om. *Eud.*

DCCCXXXV *Eud.* p. 723. Cf. Hephaest. p. 30   14 *ἦν δὲ ἱερεὺς* *Eud.*   *ὑπὸ* **ABVE**   17 Cf. *Σοφοκλῆς νεώτερος* al.

DCCCXXXVI Pars fluxit ex Diog. VI, 75 seq.   19 pater *Ὀνησίκριτος* laudatur Diog. VI, 75, cuius nomen apud Suidam fortasse excidit

DCCCXXXVII. *Φιλίσκος* Μιλήσιος ῥήτωρ, Ἰσοκράτους ἀκουστὴς τοῦ ῥήτορος. ἐγένετο δὲ πρότερον αὐλητὴς παραδοξότατος, διὸ καὶ Αὐλοτρύπην Ἰσοκράτης αὐτὸν ἐκάλει. γέγραπται δὲ αὐτῷ τάδε· Μιλησιακός, Ἀμφικτυονικός, τέχνη ῥητορικὴ ἐν βιβλίοις β', Ἰσοκράτους ἀπόφασις.

DCCCXXXVIII. [*Φιλίσκος*, ἢ] Φίλιστος, Συρακούσιος ἱστορικός. ἦν δὲ συγγενὴς Διονυσίου τοῦ τυράννου Σικελίας καὶ ἐν τῇ πρὸς Καρχηδονίους ναυμαχίᾳ ἐτελεύτησε. μαθητὴς δὲ ἦν Εὐήνου τοῦ ἐλεγειοποιοῦ. ἔγραψε Σικελικὰ (ἔστι δὲ τὰ πρὸς Ἕλληνας αὐτοῖς πραχθέντα διαφόρως) καὶ γενεαλογίαν, | περὶ Φοινίκης, | καὶ ἄλλα τινὰ περὶ τῆς νήσου Σικελίας.

DCCCXXXIX. *Φιλιστίων* |Προυσαεύς, ἢ|, ὡς Φίλων Σαρδιανός, κωμικός. |τελευτᾷ δὲ ὑπὸ Σωκράτους|. ὃς ἔγραψε κωμῳδίας βιολογικάς. ||τελευτᾷ δὲ ὑπὸ γέλωτος ἀπείρου||. δράματα δὲ αὐτοῦ Μιμοψηφισταί. οὗτός ἐστιν ὁ γράψας τὸν Φιλόγελων ἤγουν τὸ βιβλίον τὸ φερόμενον εἰς τὸν Κουρέα. |Νικαεὺς δὲ μᾶλλον παρὰ πᾶσιν ᾄδεται, ὡς μαρτυρεῖ τὸ ἐπίγραμμα 'ὁ τὸν πολυστένακτον ἀνθρώπων βίον γέλωτι κεράσας Νικαεὺς Φιλιστίων'|.

DCCCXXXVII *Eud.* p. 715. Cf. v. *Τίμαιος*. Compilavit *Pseudo-Hes.* c. 73 2 *πρότερον* om. *Eud.* 3 hoc falsum esse videtur, cum comici Isocratem sic appellaverint, cf. Meineke II p. 765 4 *τέχνην ῥητορικήν* **A** 5 *δυσὶν* **A** *δύο* om. **E**

DCCCXXXVIII *Eud.* p. 713. Totam vitam o. **A**. Tractat Müller I p. XLVIII, Daub, Stud. p. 22 seq. 6 *Φιλ.* *ἢ* *Suidae* errore additum *ἢ Φιλ.* om. *Eud.* 8 *Καρχηδ.* vitiose ex confusione, cum Dio nominari debuerit 10 *γενεαλογίαν Σικελίας . . . καὶ ἄλλα τινὰ περὶ τῆς νήσου* (ut genealogia septem primi *Σικελικῶν* libri designentur) *Gutschmid*, qui opus *περὶ Φοινίκης* Naucratitae dedit *νήσου* om. *Eud.*

DCCCXXXIX *Eud.* p. 724, *Pseudo-Hes.* c. 72. Certe non omnia Hesychii sunt in hac vita corruptelis erroribusque scatente. Unice Suidae errori deberi putavit *Meineke,* praef. Men. p. VIII et fr. com. I p. 270. Plures autem Philistiones esse confusos vidit *Rohde,* Mus. Rhen. XXXIV p. 568 not.: 1) histrionem Nicaeensem, ad quem epigramma referendum, 2) mimographum, qui Tiberio regnante vixit, 3) fortasse antiquum poetam comicum (cf. *ἐπὶ Σωκράτους*) coll. Köhler, Mitth. Arch. Inst. III p. 243 12 Magnetem vel Sardianum ab Hieronymo Chron. 2023 scriptum fuisse vidit *Rohde*, *ἐπὶ Σεβαστοῦ αὐτοκράτορος* coni. *Hilberg,* ep. crit. ad Vahlen., minus probabiliter 13 *ὑπὸ* **AV** *ἐπὶ vulg.*, *ἰσοκράτους* **A** 14 *βιολογικὰς Kusterus βαιολ. vulg. τελευτᾷ* seq. manifesto ad Philemona spectant 15 *Μιμοψηφ.* **ABVE** *vulg. Μιμοψηρισταί Eud.* de locutione cf. v. *Δεξικράτης*, et quae ibi dixi 16 *εἰς* '*Ερμείαν τὸν Κουρέα Reinesius* coll. Athen. XIII p. 349 19 Anth. Pal. VII, 155

DCCCXL. *Φίλιστος* Ναυκρατίτης |ἢ Συρακούσιος. Ἀρχωνίδου υἱός. μαθητὴς δὲ ἦν Εὐήνου τοῦ ἐλεγειοποιοῦ. ὃς πρῶτος κατὰ τὴν ῥητορικὴν τέχνην ἱστορίαν ἔγραψε. συνέταξε δὲ τέχνην ῥητορικήν|, Αἰγυπτιακὰ ἐν βιβλίοις ιβ', |Σικελικὰ ἐν βιβλίοις ια'|, πρὸς τὸν Τρικάρανον λόγον περὶ Ναυκράτεως, |περὶ Διονυσίου τοῦ τυράννου βιβλία ς'|, περὶ τῆς Αἰγυπτίων θεολογίας βιβλία γ', |Δημηγορίας καὶ ἄλλα τινά|. περὶ Συρίας καὶ Λιβύης.

DCCCXLI. *Φιλοκλῆς* Φιλοπείθους Ἀθηναῖος τραγικός, τοῖς χρόνοις κατ' Εὐριπίδην. ἐπεκαλεῖτο δὲ Χολὴ διὰ τὸ πικρόν. ἔγραψε τραγῳδίας ρ', ὧν ἐστι καὶ ταῦτα· Ἠριγόνη, Ναύπλιος, Οἰδίπους, Οἰνεύς, Πρίαμος, Πηνελόπη, Φιλοκτήτης. Αἰσχύλου δὲ τοῦ τραγικοῦ ἦν ἀδελφιδοῦς καὶ ἔσχεν υἱὸν Μόρσιμον τὸν τραγικόν, οὗ τινος γίνεται Ἀστυδάμας ὁ τραγικός. — τούτου δ' ἕτερος *Φιλοκλῆς* τραγικός.

DCCCXLII. *Φιλόξενος* Εὐλυτίδου Κυθήριος, (Καλλίστρατος δὲ Ἡρακλείας αὐτὸν γράφει ⟨τῆς⟩ Ποντικῆς), λυρικός. ἔγραψε διθυράμβους κδ'. τελευτᾷ δὲ ἐν Ἐφέσῳ. οὗτος

DCCCXL *Eud.* p. 716. Vitam edidi prorsus secutus Müllerum IV p. 477, qui Philiscum rhetorem, Philistum Syracusanum, Phil. Naucratitam confusos esse vidit. Itaque ad Naucratitam spectant ea, quae uncis carent. Talem descripsit *Gutschmid*: Φιλ. Ναυκρ. |ἢ Συρ., Ἀρχ. υἱός — ἔγραψε| ||συνέταξε δὲ — ῥητορικήν|| Αἰγυπτιακά — ιβ' |Σικελικά — ια'| ||πρὸς τὸν Τρικάρανον λόγον|| περὶ Ναυκράτεως |περὶ Διον. τυρ. — ς'| περὶ τῆς Αἰγυπτίων θεολ. — γ' |Δημηγορίας — τινά| περὶ Συρίας καὶ Λιβύης, ut lineolis simplicibus circumscripta ad Syracusium spectent, duplicatis ad Philiscum 1 κατὰ δέ τινας *Eud.* 2 Ἀρχενίδου *Eud.* Ἀρχομενίδου *Pausan.* V, 23, 6 3 τέχνην — ῥητορικήν om. **V** 5 Σικελικὰ **VE** *Eud.* Σικελιακὰ *vulg.* Χάρωνα pro Τρικ. *Toupius* coll. Suid. v. Χάρων post λόγον distinxerunt *Osann*, Beitr. II p. 12, *Westerm.*, *Müller* 6 βιβλία β' *Gutschmid* 8 Λιβ. καὶ Συρ. *Eud.*

DCCCXLI *Eud.* p. 724. Cf. v. Ἀστυδάμας; schol. Ar. Aves 282. Tractat Welcker, Gr. Trag. p. 967 9 Φιλοπείθους schol. Πολυπ. libri 10 κατ' Εὐριπ. corr. *Clinton* p. XXXVI not. Kr. μετὰ Εὐρ. libri 11 καὶ om. **V** 13 ἦν δὲ Αἰσχ. *Eud.* 15 τούτου — exit. om. *Eud.* στρατηγός *vulg.* τραγικός **ABV**

DCCCXLII *Eud.* p. 725. Tractat Bergk, Poet. lyr. p. 1266 seq. Rectissime de fontibus vitae disputaverunt *Wachsmuth*, Symb. p. 142, *Daub*, de Suid. p. 428 16 Εὐλητίδου *vulg.* *Eud.* Εὐλυτίδου **ABVE** verba Καλλίστρατος — Ποντικῆς transposui (φησι pro γράφει *vulg.*), infra post λυρικοῦ habent libri; τῆς ante Ποντ. add. suadente *Bernhardyo*; Callistrati frag. (περὶ Ἡρακλείας) om. Müller IV p. 354. Cf. v. Ἰσοκράτης 18 κδ' καὶ γεν. τ. Αἰαν. μελ. rel. omissis *Eud.*

ἀνδραποδισθέντων τῶν Κυθήρων ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἠγοράσθη ὑπὸ Ἀγεσύλου τινὸς καὶ ὑπ' αὐτοῦ ἐτράφη, καὶ Μύρμηξ ἐκαλεῖτο· ἐπαιδεύθη δὲ μετὰ τὸν θάνατον Ἀγεσύλου, Μελανιππίδου πριαμένου αὐτὸν τοῦ λυρικοῦ. ἔγραψε δὲ μελικῶς γενεαλογίαν τῶν Αἰακιδῶν.

DCCCXLIII. *Φιλόξενος Ἀλεξανδρεὺς γραμματικός, ὃς ἐσοφίστευσεν ἐν Ῥώμῃ. περὶ μονοσυλλάβων ῥημάτων, περὶ σημείων τῶν ἐν τῇ Ἰλιάδι, περὶ τῶν εἰς μι ληγόντων ῥημάτων, περὶ διπλασιασμοῦ, περὶ μέτρων, περὶ τῆς τῶν Συρακουσίων διαλέκτου, περὶ ἑλληνισμοῦ ς', περὶ συζυγιῶν, περὶ γλωσσῶν ε', περὶ τῶν παρ' Ὁμήρῳ γλωσσῶν, περὶ τῆς Λακώνων διαλέκτου, περὶ τῆς Ἰάδος διαλέκτου καὶ τῶν λοιπῶν.*

DCCCXLIV. *⟨Φίλιππος Ὀπούντιος⟩, φιλόσοφος, ὃς τοὺς Πλάτωνος Νόμους διεῖλεν εἰς βιβλία ιβ'· τὸ γὰρ ιγ' αὐτὸς προσθεῖναι λέγεται. καὶ ἦν Σωκράτους καὶ αὐτοῦ Πλάτωνος ἀκουστής, σχολάσας τοῖς μετεώροις. ὧν δὲ κατὰ Φίλιππον τὸν Μακεδόνα συνεγράψατο τάδε· περὶ τῆς ἀποστάσεως ἡλίου καὶ σελήνης, περὶ θεῶν β', περὶ χρόνου α', περὶ μύθων α', περὶ ἐλευθερίας α', περὶ ὀργῆς α', περὶ ἀνταποδόσεως α', περὶ Λοκρῶν τῶν Ὀπουντίων, περὶ ἡδονῆς α', περὶ ἔρωτος α', περὶ φίλων καὶ φιλίας α', περὶ τοῦ γράφειν, περὶ Πλάτωνος, περὶ ἐκλείψεως σελήνης, περὶ μεγέθους ἡλίου καὶ σελήνης καὶ γῆς α', περὶ ἀστραπῶν, περὶ πλανητῶν, ἀριθμητικά, περὶ πολυγόνων ἀριθμῶν, ὀπτικῶν β', ἐνοπτικῶν β', κυκλιακά, μεσότητας καὶ ἄλλα.*

DCCCXLV. *Φιλόστρατος Φιλοστράτου τοῦ καὶ Βήρου,*

---

1 *Ἀθηναίων* pro *Λακ.* corr. *Reinesius, Meineke* I p. 635. Cf. etiam Hesych. v. *Δούλωνα. τὸν μουσικὸν Φιλόξενον, ἐπειδὴ δοῦλος ἐγεγόνει ὁ Φιλόξενος· ἦν δὲ τὸ γένος Κυθήριος*

DCCCXLIII *Eud.* p. 718. Tractat Kleist, de Philox. gramm. (Gryph. 1865) 8 *σημειώσεων* **V** 9 *διπλασιασμῶν* **V** 10 *διαμέτρου* **BE** 12 *περὶ Ἰάδος* — exit. om. *Eud.*

DCCCXLIV *Eud.* p. 720 13 De errore librarii dixi Unters. p. 99 not. 1 *φιλόσοφος ὃς* libri et *Eud. Φιλ. Ὀπ. ὃς Westerm.* nixus auctoritate *Vossii, Reinesii* al. (cf. Voss. hist. Gr. p. V not. West.). Verum viderunt *Gessnerus* al. 15 *αὐτοῦ Πλ.* **AE** *αὐτοῦ τοῦ* rel. 17 *λακεδαιμόνιον* **V** 19 *περὶ ὀργῆς* — *ἡδονῆς α'* omissis *περὶ ἀντ. α'* post *πλανητῶν* ponit **V** *ἀνταποδώσεως Eud.* 22 *περὶ ἐκλ. καὶ περὶ μεγ. vulg. Eud. περὶ ἐκλ. σελήνης* **ABVE**

DCCCXLV *Eud.* p. 715. Errata in sequentibus vitis aperuit *Kayser*, praef. ad Vit. Soph. p. XXVII seq. et mai. ed. p. II not. 26 *τοῦ υἱοῦ*

Λημνίου σοφιστοῦ, καὶ αὐτὸς δεύτερος σοφιστής, σοφιστεύσας ἐν Ἀθήναις, εἶτα ἐν Ῥώμῃ, ἐπὶ Σεβήρου τοῦ βασιλέως καὶ ἕως Φιλίππου. ἔγραψε μελέτας, ἐπιστολὰς ἐρωτικάς, εἰκόνας ἤτοι ἐκφράσεις ἐν βιβλίοις δ', διαλέξεις, αἶγας ἢ περὶ αὐλοῦ, Ἀπολλωνίου βίον τοῦ Τυανέως ἐν βιβλίοις η', ἀγοράν, ἡρωικόν, βίους σοφιστῶν ἐν βιβλίοις δ', ἐπιγράμματα καὶ ἄλλα τινά. πλὴν πρῶτος ὀφείλει κεῖσθαι.

DCCCXLVI. *Φιλόστρατος ὁ πρῶτος, Λήμνιος, υἱὸς Βήρου, πατὴρ δὲ τοῦ δευτέρου Φιλοστράτου, σοφιστὴς καὶ αὐτός, σοφιστεύσας ἐν Ἀθήναις, γεγονὼς ἐπὶ Νέρωνος. ἔγραψε λόγους πανηγυρικοὺς πλείστους καὶ λόγους Ἐλευσινιακοὺς δ', μελέτας, ζητούμενα παρὰ τοῖς ῥήτορσι, ῥητορικὰς ἀφορμάς, περὶ τοῦ ὀνόματος (ἔστι δὲ πρὸς τὸν σοφιστὴν Ἀντίπατρον), περὶ τραγῳδίας βιβλία γ', |γυμναστικόν (ἔστι δὲ περὶ τῶν ἐν Ὀλυμπίᾳ ἐπιτελουμένων)|, λιθογνωμικόν, Πρωτέα, Κύνα ἢ σοφιστήν, |Νέρωνα|, Θεατήν, τραγῳδίας μγ', κωμῳδίας ιδ' καὶ ἕτερα πλεῖστα καὶ λόγου ἄξια.*

DCCCXLVII. *Φιλόστρατος Νερβιανοῦ, ἀδελφόπαιδος Φιλοστράτου τοῦ δευτέρου, Λήμνιος, καὶ αὐτὸς σοφιστὴς καὶ παιδεύσας ἐν Ἀθήναις, τελευτήσας δὲ καὶ ταφεὶς ἐν Λήμνῳ, ἀκουστής τε καὶ γαμβρὸς γεγονὼς τοῦ δευτέρου Φιλοστράτου. ἔγραψεν εἰκόνας, Παναθηναϊκόν, Τρωικόν, παράφρασιν τῆς Ὁμήρου ἀσπίδος, μελέτας ε'. τινὲς δὲ καὶ τοὺς τῶν σοφιστῶν βίους ἐπ' αὐτὸν ἀναφέρουσιν.*

DCCCXLVIII. *Φιλόχορος Κύκνου Ἀθηναῖος μάντις*

B. Eud. καὶ del. *Bernhardy* 4 *αὐλῆς Daub* β' corr. *Meursius,* sed quattuor in libros librarios opus distinxisse vidit *Jacobs* 6 *ἡρωικά Kusterus*, sed cf. Kayser p. XXXI

DCCCXLVI *Eud.* l. c. Cf. v. *Φρόντων* 9 *Φιλοστράτου Βήρου* V 10 *σοφιστὴς Ἀθήνησιν* ut supra, *Eud.* *ἐπὶ Νέρωνος* quemadmodum intellegendum docuit *Rohde,* Mus. Rhen. XXXIII p. 175; *Ἀθήναις ἔγραψε λόγους παν. πλ. — σοφιστήν, Νέρωνα· ἔστι δὲ περὶ ὀρυχῆς τοῦ Ἰσθμοῦ γεγοννίας ἐπὶ Νέρωνος,* de quo *ἔστι — Ἰσθμοῦ* om. et *γεγοννίας ἐπὶ Νέρωνος* relictum maleque ab aliis correctum fuisse in *γεγονὼς ἐπὶ Νέρωνος* olim coni. *Kayser,* praef. Philostr. 13 *περὶ τ. σοφ. Eud.* 14 Quae seclusi filio dedit *Kayser* 16 *Νέρωνα θεατὴν Kusterus* μς' V

DCCCXLVII *Eud.* p. 716 18 *ἀδελφόπαις* male corr. *Meursius* 19 *τοῦ υἱοῦ Φιλ. Eud.*; de erroribus dixit Kayser 20 *καὶ τελευτήσας ἐτάφη Eud.*, 22 hanc *παράφρασιν* decimum Imaginum caput esse monuit *Kayser* 23 ε' om. *Eud.* pergens *κατὰ δέ τινας* seq. 23 *ἐς αὐτὸν Daub*

DCCCXLVIII Tractant Siebelis, Phil. fr. p. 1 seq.; Müller I p. LXXXIV; Daub, Stud. p. 24 seq. 25 *μάντις καὶ ἱερ.* vitiosa videntur

καὶ ἱεροσκόπος· γυνὴ δὲ ἦν αὐτῷ Ἀρχεστράτη. κατὰ δὲ τοὺς χρόνους γέγονεν ὁ Φιλόχορος Ἐρατοσθένους, ὡς ἐπιβαλεῖν πρεσβύτῃ νέον ὄντα Ἐρατοσθένη. ἐτελεύτησε δὲ ἐνεδρευθεὶς ὑπὸ Ἀντιγόνου, ὅτι διεβλήθη προσκεκλικέναι τῇ Πτολεμαίου βασιλείᾳ. ἔγραψεν Ἀτθίδος βιβλία ιζ' (περιέχει δὲ τὰς Ἀθηναίων πράξεις καὶ βασιλεῖς καὶ ἄρχοντας ἕως Ἀντιόχου τοῦ τελευταίου τοῦ προσαγορευθέντος θεοῦ, ἔστι δὲ πρὸς Δήμωνα), περὶ μαντικῆς δ', περὶ θυσιῶν α', περὶ τῆς τετραπόλεως, Σαλαμῖνος κτίσις, ἐπιγράμματα Ἀττικά, περὶ τῶν Ἀθήνησιν ἀγώνων βιβλία ιζ', περὶ τῶν Ἀθήνησιν ἀρξάντων ἀπὸ Σωκρατίδου καὶ μέχρι Ἀπολλοδώρου, Ὀλυμπιάδας ἐν βιβλίοις β', πρὸς τὴν Δήμωνος Ἀτθίδα, ἐπιτομὴν τῆς ἰδίας Ἀτθίδος, ἐπιτομὴν τῆς Διονυσίου πραγματείας, περὶ ἱερῶν, περὶ τῶν Σοφοκλέους μύθων βιβλία ε', περὶ Εὐριπίδου, περὶ Ἀλκμᾶνος, περὶ μυστηρίων τῶν Ἀθήνησι, συναγωγὴν ἡρωίδων ἤτοι Πυθαγορείων γυναικῶν, Δηλιακὰ βιβλία β', περὶ εὑρημάτων, περὶ καθαρμῶν, περὶ συμβόλων.

DCCCXLIX. *Φιλύλλιος Ἀθηναῖος, κωμικὸς τῆς παλαιᾶς κωμῳδίας. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστιν Αἰγεύς, Αὔγη, Ἄντεια (ἑταίρας ὄνομα), Δωδεκάτη, Ἡρακλῆς, Πλύντρια ἢ Ναυσικάα, Πόλ⟨ε⟩ις, Φρεωρύχος, Ἀταλάντη, Ἑλένη.*

DCCCL. *Φίλων Βύβλιος γραμματικός. οὗτος γέγονεν*

---

an *μάντις καὶ ἱστορικός*? Cf. v. *Ἀπολλ. Ἀφρ. ἀρχιερεὺς καὶ ἱστορικός* 3 *Ἐρατοσθένη* corr. *Siebelis*, *Ἐρατοσθένει vulg.* 4 *Ἀντιόχου* (sc. Magni) perperam coni. *Reinesius* et *Vossius* 6 *τοὺς* ante *βασ.* add. *Daub* 9 an *κτίσιν*? post *ἐπιγρ.* distinxit **A** itaque *Ἀττικά* fortasse a lectore add. putat *Daub* 11 Cf. Clinton p. 118 et 176 Kr. (ol. 101, 3 — 115, 2) *καὶ* susp. Cf. v. *Μάλχος*; *περὶ — ἀρξάντων — Ἀπολλοδώρου κατ' ὀλ.* *Daub* 12 alius videtur Atthidis titulus esse, nisi supra *ἔστι δὲ* seq. errato orta 13 de altera epitome cf. v. *Πωλίων* post *πραγματείας* interpungit *Gutschmid* (ut hoc opus non diversum sit a libro *περὶ ἑορτῶν*), idem *περὶ ἡμερῶν* pro *π. ἱερῶν* corrigendum monuit et *περὶ Εὐριπίδους* idem esse quod *περὶ τραγῳδιῶν*, ut coniecerat Müller IV p. 648; sed cf. Daub p. 26. 17 *περὶ συμβόλων* non diversum esse a libris *περὶ μαντικῆς* putat *Müller*, fortasse nec a *περὶ καθαρμῶν* *Daub*

DCCCXLIX *Eud.* p. 725. Cf. v. *Διοκλῆς*. Tractat Meineke I p. 258 seq. 18 *Φιλύλλιος* **A** *Φιλλύλιος vulg. Eud.* 20 *Πλάτρια* **A** 21 *Πόλεις* corr. *Kusterus* et *Kühn.* ad Polluc. X, 58, probante *Meinekio* *Πόλις vulg.*

DCCCL *Eud.* p. 718. Cf. v. *Παῦλος Τύριος*. Tractant Müller III p. 560, Rohde, Mus. Rhen. XXXIII p. 175 seq. 22 *βίβλιος* **AV**

ἐπὶ τῶν χρόνων τῶν ἐγγὺς Νέρωνος καὶ παρέτεινεν εἰς μακρόν· ὕπατον γοῦν Σεβῆρον τὸν Ἐρέννιον χρηματίσαντα αὐτὸς εἶναί φησιν, ὅταν ἦγεν ὄγδοον καὶ ἑβδομηκοστὸν ἔτος, ὀλυμπιάδι δὲ κ' καὶ διακοσιοστῇ. γέγραπται δὲ αὐτῷ περὶ κτήσεως καὶ ἐκλογῆς βιβλίων βιβλία ιβ', περὶ πόλεων καὶ οὓς ἑκάστη αὐτῶν ἐνδόξους ἤνεγκε βιβλία λ', περὶ τῆς βασιλείας Ἀδριανοῦ, ἐφ' οὗ καὶ ἦν ὁ Φίλων, καὶ ἄλλα.

[ὅτι ὕπατος γέγονεν ὁ Φίλων Ἐρέννιος χρηματίσας, ὡς αὐτός φησι.]

DCCCLI. **Φίλων** Ἰουδαῖος τεχθεὶς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, γένους ἱερέων, φιλοσοφήσας δὲ τὰ Ἑλλήνων εἰς μέγα προύβη παιδείας, ὡς μετελθεῖν πᾶσαν ἑλληνικὴν παίδευσιν, τήν τε τῶν ἐγκυκλίων καλουμένων καὶ τὰς λοιπὰς ἐπιστήμας, σὺν ἀκριβεῖ καταλήψει. ἐπλούτησέ τε λόγον παρόμοιον Πλάτωνι, ὡς καὶ εἰς παροιμίαν παρ' Ἕλλησι τοῦτο χωρῆσαι 'ἢ Πλάτων φιλωνίζει ἢ Φίλων πλατωνίζει'· τοσαύτη ἐστὶν ὁμοιότης τῆς τε διανοίας καὶ φράσεως τοῦ ἀνδρὸς πρὸς Πλάτωνα. καὶ τοίνυν γέγραπται αὐτῷ βιβλία ἄπειρα, ἐξ ὧν καὶ ταῦτα· περὶ συγχύσεως γλωσσῶν βιβλίον α', περὶ φύσεως καὶ εὑρήματος α', περὶ ὧν κατὰ νοῦν τις εὔχεται α', περὶ παιδεύσεως α', περὶ κληρονόμου τῶν θείων πραγμάτων α', περὶ μερισμοῦ ἴσων καὶ ἐναντίων α', περὶ τῶν τριῶν δυνάμεων, περὶ ἐναλλαγεισῶν παρά τινων, περὶ συνθηκῶν λόγοι β', περὶ βίου φιλοσόφου, περὶ γιγάντων α', περὶ ὀνείρων ε', περὶ ζητημάτων καὶ ἑρμηνευμάτων τῆς ἐξόδου ε', περὶ τῆς σκηνῆς καὶ δεκαλόγου δ', περὶ θυσιῶν, περὶ ὑποσχέσεων ἤτοι καταρῶν, περὶ προνοίας, περὶ Ἰουδαίων α', περὶ ἀγωγῆς

---

1 cf. Niese, Steph. Byz. p. 27 2 *Μάρκον* coni. *Westerm.*, etiamsi verba recte se habent; cf. *Daub*, de Suid. p. 438 not. 28 coll. v. Ἑρμογένης; ὕπατον — διακοσ. om. *Eud.* 3 εἰδέναι et mox ὅτε coni. *Westerm.* αὐτὸς post ὅταν ponit *Müller* 4 olympiadis numerum corruptum esse patet, σκε' *Clinton*, Fast. R. a. 47, sed cf. Rohde l. c. 5 ἐπιγράμματα βιβλία δ' add. *Eud.* βιβλίων om. V 8 de his verbis corruptis cf. Unters. p. 71, Rohde l. c. not. 3 γέγονε δὲ καὶ ὕπατος παρ' αὐτοῦ *Eud.* Cf. v. Ἐρέννιος

DCCCLI *Eud.* p. 721. Pauca praebet *Pseudo-Hes.* c. 74. Cf. etiam Sophronius c. 11, et qua dixi Mus. Rhen. XXXVI p. 627 14 Πλάτωνος *Eud.* 19 α' om. *Soph.* 20 εὐχόμεθα καὶ ἀπομαρτυρούμεθα *Soph.* 21 τῶν om. *Soph.* 23 γραφῶν post ἐναλλ. add. *Soph.* 24 φιλοσοφικοῦ *Soph.* περὶ τοῦ τοὺς ὀνείρους παρὰ θεοῦ πέμπεσθαι *Soph.* 27 α' om. *Soph.*

βίου, περὶ Ἀλεξάνδρου καὶ περὶ τοῦ ἴδιον λογισμὸν ἔχειν τὰ ἄλογα, περὶ τοῦ πᾶς ἄφρων δοῦλός ἐστι, περὶ τῆς διαγωγῆς τῶν χριστιανῶν, περὶ βίου θεωρητικοῦ, περὶ ἱκετῶν, περὶ γεωργίας λόγοι β', περὶ μέθης β', περὶ τοῦ Μωυσέως βίου, εἰς τὰ χερουβίμ, τουτέστι τὴν φλογίνην ῥομφαίαν, εἰς τὴν πεντάτευχον Μωυσέως καὶ εἰς αὐτὸν τὸν Μωυσῆν λόγοι ε'.

DCCCLII. **Φίλων Καρπάθιος.** ἔγραψεν ὑπόμνημα εἰς τὸ ᾆσμα τῶν ᾀσμάτων.

DCCCLIII. **Φιλωνίδης** Ἀθηναῖος, κωμικὸς ἀρχαῖος, πρότερον δὲ ἦν γναφεύς. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἦν Κόθορνοι, Ἀπήνη, Φιλέταιρος.

DCCCLIV. **Φλέγων** Τραλλιανός, ἀπελεύθερος τοῦ Σεβαστοῦ Καίσαρος (οἱ δὲ Ἀδριανοῦ φασιν), ἱστορικός. ἔγραψεν Ὀλυμπιάδας ἐν βιβλίοις ις' (ἔστι δὲ μέχρι τῆς σκθ' ὀλυμπιάδος τὰ πραχθέντα πανταχοῦ), τὰ δὲ αὐτὰ ἐν βιβλίοις η', ἔκφρασιν Σικελίας, περὶ μακροβίων καὶ θαυμασίων, περὶ τῶν παρὰ Ῥωμαίοις ἑορτῶν βιβλία γ', περὶ τῶν ἐν Ῥώμῃ τόπων καὶ ὧν ἐπικέκληνται ὀνομάτων, ἐπιτομὴν Ὀλυμπιονικῶν ἐν βιβλίοις β' καὶ ἄλλα.

DCCCLV. **Φοινικίδης** κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι Φύλαρχος, Μισουμένη, ὡς Ἀθήναιός φησιν ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν Δειπνοσοφιστῶν.

---

1 ὅτι — ἔχει *Soph.* 3 ἡμετέρων pro χριστ. *Soph.*, qui add. περὶ οὗ ἔμπροσθεν εἴπομεν et τοῦτό ἐστι περὶ ἀποστόλων λόγος εἷς 3 alterum περὶ om. *Soph.* 6 De Suidae additamentis dixi Mus. Rhen. XXXV p. 192

DCCCLII om. *Westerm.* De origine Hesychiana nil constat

DCCCLIII *Eud.* p. 725. Tractat Meineke I p. 102 seq. 10 ὃς ἦν *Eud.* δὲ add. **A** γναφεύς **A** *vulg. Eud.** (de quo equidem valde dubito) γραφεύς **V** *Eud.* mox γραμμάτων **V**

DCCCLIV *Eud.* p. 714. Cf. Müller III p. 602, Daub, Stud. p. 26 12 ἀπελ. seq. insigni Suidae errore ortum esse vidit *Vossius* τοῦ Οὐεσπασιανοῦ *K.* coni. *Daub* 13 οἱ δὲ Ἀδρ. φασ. om. *Eud.* Cf. cod. Pal. apud Keller. Rer. nat. script. p. 94: Φλέγοντος ἀπελευθέρου Ἀδριανοῦ Καίσαρος περὶ τῶν ὀλυμπίων 16 ἔκφρασις **V** περὶ θαυμ. *Daub*, sed cf. Keller p. 57 18 hanc epitomen non diversam esse a libro supra memorato τὰ δ' αὐτὰ ἐν βιβλίοις η' vidit *Müller*, itaque aut supra β' pro η' corrigendum, aut hic η' pro β', de quo cf. Rohde, Gr. Roman p. 402 not., priore loco alteram operis divisionem notari censet *Gutschmid*

DCCCLV *Eud.* p. 726. Tractat Meineke I p. 481 21 Φίλαρχος *Eud.* Μισουμένη **A** Μισουμένους **BE** μισούμενος ὡς Ἀθηναῖος *Eud.* μισ. ὡς Ἀθήναιος *Eud.** Cf. Athen. X p. 415, XIV p. 652

DCCCLVI. *Φόρμος Συρακούσιος κωμικός, σύγχρονος Ἐπιχάρμῳ, οἰκεῖος δὲ Γέλωνι τῷ τυράννῳ Σικελίας καὶ τροφεὺς τῶν παίδων αὐτοῦ. ἔγραψε δράματα ζ', ἅ ἐστι ταῦτα· Ἄδμητος, Ἀλκίνους, Ἀλκυόνες, Ἰλίου πόρθησις, Ἵππος, Κηφεὺς ἢ Κεφάλαια, Περσεύς. ἐχρήσατο δὲ πρῶτος ἐνδύματι ποδήρει καὶ σκηνῇ δερμάτων φοινικῶν. [μέμνηται δὲ καὶ ἑτέρου δράματος Ἀθήναιος ἐν τοῖς Δειπνοσοφισταῖς, Ἀταλάντης.]*

DCCCLVII. *Φρόντων Ἐμισηνὸς ῥήτωρ, γεγονὼς ἐπὶ Σεουήρου τοῦ βασιλέως ἐν Ῥώμῃ. ἐν δὲ Ἀθήναις ἀντεπαίδευσε Φιλοστράτῳ τῷ πρώτῳ καὶ Ἀψίνῃ τῷ Γαδαρεῖ. ἐτελεύτησε δὲ ἐν Ἀθήναις, περὶ ξ' ἔτη γεγονώς, καὶ τῆς ἀδελφῆς Φροντωνίδος παῖδα ὄντα Λογγῖνον τὸν κριτικὸν κατέλιπε κληρονόμον. ἔγραψε δὲ συχνοὺς λόγους.*

DCCCLVIII. *Φρύνιχος Πολυφράδμονος ἢ Μινύρου (οἱ δὲ Χοροκλέους), Ἀθηναῖος τραγικός, μαθητὴς Θέσπιδος τοῦ πρώτου τὴν τραγικὴν εἰσενέγκαντος. ἐνίκα τοίνυν ἐπὶ τῆς ξζ' ὀλυμπιάδος. οὗτος δὲ πρῶτος [ὁ Φρύνιχος] γυναικεῖον πρόσωπον εἰσήγαγεν ἐν τῇ σκηνῇ καὶ εὑρετὴς τοῦ τετραμέτρου ἐγένετο. καὶ παῖδα ἔσχε τραγικὸν Πολυφράδμονα. τραγῳδίαι δὲ αὐτοῦ εἰσιν θ' αὗται· Πλευρωνίαι, Αἰγύπτιοι, Ἀκταίων, Ἄλκηστις, Ἀνταῖος ἢ Λίβυες, Δίκαιοι ἢ Πέρσαι ἢ Σύνθωκοι, Δαναΐδες.*

DCCCLIX. *Φρύνιχος Ἀθηναῖος, κωμικὸς τῶν ἐπιδευ-*

DCCCLVI *Eud.* p. 725. Cf. Wachsmuth, Symb. p. 142 3 *ζ'* om. **E** *ταῦτα vulg. ἅ ἐστι ταῦτα* **ABV** *εἰσὶ δὲ ταῦτα Eud.* 5 *ἢ Περσεύς* **A** 6 *φοινικῶν Kusterus φοινικοῦς* **AV** *φοινίκων vulg. Eud.* *μέμνηται* — exit. om. *Eud.*, quae Suidam ipsum ex Athen. XIV p. 652 adscripsisse manifestum est

DCCCLVII 10 *τῷ δευτέρῳ* legendum esse monuit *Hemsterhusius*: cf. Rohde, Mus. Rhen. XXXIII p. 173 not. 1 11 *τῆς* add. **ABVE** om. rel.

DCCCLVIII *Eud.* p. 726. Cf. Welcker, Gr. Trag. p. 18. Confundere creditur Hesychius histrionem et tragicum (cf. schol. Ar. Aves 750) 14 *ἢ Μιν. — τοίνυν* om. *Eud.* 16 *στρατηγικὴν* **E** 17 *οε' Meursius*; vulgatam tenet *Clinton* p. 19 Kr. coll. schol. Ar. Ran. 941 *οὗτος — Πολυφρ.* om. *Eud.* pergens *φέρονται αὐτοῦ*; *ὁ Φρύνιχος* lectoris manu addita: cf. v. *Φιλάγριος* 20 *Πλευρωνίαι* corr. *Blomfield* coll. Pausan. X, 31, 4, *Πλευρωνία vulg.* 21 *ἢ Περσ. ἢ Σύνθ.* **ABV**, qua de re cf. Welcker l. c. p. 27, utrumque *ἢ* om. rel. et *Eud.* *Σύνθακοι Kusterus.* Omnino de carminum tabula v. *Wachsmuth,* Symb. p. 150

DCCCLIX *Eud.* l. c. Tractat Meineke I p. 146 seq. Cf. etiam v. *Ὠφελίων* et Meineke I p. 415 23 at peregrinus est schol. Ar. Ran. 14 *ἐπὶ δευτέρων Eud.*

τέρων τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας· ἐδίδαξε γοῦν τὸ πρῶτον ἐπὶ πς′ ὀλυμπιάδος. δράματα δὲ αὐτοῦ ἐστι ταῦτα· Ἐφιάλτης, Κόννος, Κρόνος, Κωμασταί, Σάτυροι, Τραγῳδοὶ ἢ Ἀπελεύθεροι, Μονότροπος, Μοῦσαι, Μύστης, Ποάστριαι, [Σάτυροι].

DCCCLX. *Φρύνιχος Βιθυνὸς σοφιστής. Ἀττικιστὴν ἢ περὶ Ἀττικῶν ὀνομάτων βιβλία β′, τιθεμένων συναγωγήν, σοφιστικῆς παρασκευῆς βιβλία μζ′, οἱ δὲ οδ′.*

DCCCLXI. *Φρύνιχος Μελανθᾶ Ἀθηναῖος τραγικός. ἔστι δὲ τῶν δραμάτων αὐτοῦ καὶ τάδε· Ἀνδρομέδα, Ἠριγόνη. |ἐποίησε καὶ πυρρίχας|.*

[ὅτι Φρύνιχον Ἀθηναῖοι χιλίαις ἐζημίωσαν ἅλωσιν Μιλησίων τραγῳδήσαντα.]

DCCCLXII. *Φύλαρχος Ἀθηναῖος ἢ Ναυκρατίτης, οἱ δὲ Σικυώνιον, ἄλλοι δὲ Αἰγύπτιον ἔγραψαν, ἱστορικός. τὴν ἐπὶ Πελοπόννησον Πύρρου τοῦ Ἠπειρώτου στρατείαν ἐν βιβλίοις κη′ (κατάγει δὲ καὶ μέχρι Πτολεμαίου τοῦ Εὐεργέτου κληθέντος καὶ τῆς Βερενίκης τελευτῆς, καὶ ἕως τοῦ θανάτου Κλεωνύμου τοῦ Λακεδαιμονίου, ἐπιστρατεύσαντος αὐτῷ Ἀντιγόνου, τὰ κατὰ Ἀντίοχον καὶ τὸν Περγαμηνὸν Εὐμένη), ἐπιτομὴν μυθικήν, περὶ τῆς τοῦ Διὸς ἐπιφανείας, περὶ εὑρημάτων, παρεκβάσεων βιβλία θ′.*

---

2 πζ′ corr. *Clinton* p. 63 Kr. coll. v. Ἀριστομένης probante *Meinekio* 4 *Μύσται Suidas* et *Phot.* v. τευτάζειν Ποαστρίαι pars libr. *Eud.* Προάστριαι *Westerm.* (error typogr.?) Σάτυροι hic. om. *Eud.*; male repetitum esse vidit *Meineke*, ordinem restituit *Wachsmuth*, Symb. p. 151

DCCCLX *Eud.* p. 717 5 Ἀττικιστής — et infra συναγωγή cum det. Suid. libr. *Bernhardy* Ἀττικιστὴν — συναγωγήν *Westerm.* ἔγραψε περὶ Ἀττικῶν om. Ἀττικ. ἢ *Eud.* quae s. fin. om. μζ′ οἱ δὲ

DCCCLXI *Eud.* p. 726. Cf. Welcker, Gr. Trag. p. 19. Haec in schol. Ar. Vesp. 1481 intulit Musurus. Ex uno poeta tragico duos factos esse monuit *Welcker* 9 his duabus novenarium tragoediarum Phryn. numerum supra indicatum compleri observat *Gutschmid* 10 πυρρίχαι ad histrionem spectare creduntur, de quibus cf. Aelian. V. Hist. III, 8 11 de additamento dixi Mus. Rhen. XXXV p. 224. Ἀθηναῖοι A corr. *Kusterus* et *Musurus*; legebatur Πέρσαι

DCCCLXII *Eud.* p. 714. Tractant Clinton III p. 41 et 519; Müller I p. LXXVII; Daub, Stud. p. 27 14 ἄλλοι seq. iniuria removit *Daub* ἀνέγραψαν mavult *Bernhardy* 15 στρατιὰν BVE Ald. *Eud.* 16 κατάγειον V κατάγει — Εὐμένη omnia ad historias Phylarchi spectare, quas supra τὴν — στρατείαν — κη′ dixerit, probabile est 18 seq. errata Hesychii e memoria citantis esse monuit *Gutschmid* Κλεωνύμου *vulg. Eud.* Κλεομένους coni. *Vossius* 20 ἀπὸ τῆς *Brückner*, Phyl. fr. p. 8 post μυθικήν recte distinxerunt *Bernhardy* al. interp. om. *Gaisford*,

DCCCLXIII. *Φωκυλίδης Μιλήσιος, φιλόσοφος, σύγχρονος Θεόγνιδος· ἦν δὲ ἑκάτερος μετὰ χμζ' ἔτη τῶν Τρωικῶν, ὀλυμπιάδι γεγονότες νθ'. ἔγραψεν ἔπη καὶ ἐλεγείας, [παραινέσεις ἤτοι γνώμας, ἅς τινες κεφάλαια ἐπιγράφουσιν, εἰσὶ δὲ ἐκ τῶν Σιβυλλιακῶν κεκλεμμένα.]*

DCCCLXIV. *Χαιρεφῶν Ἀθηναῖος, τῶν δήμων Σφήττιος, φιλόσοφος, Σωκράτους ἀκουστής.*

DCCCLXV. *Χαιρήμων τραγικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι ταῦτα· Τραυματίας, ὡς Ἀθήναιός φησιν, καὶ Οἰνεὺς καὶ Ἀλφεσίβοια καὶ Κένταυρος καὶ Διόνυσος καὶ Ὀδυσσεὺς καὶ Θυέστης καὶ Μινύαι.*

καὶ ἕτερος Χαιρήμων γράψας Ἱερογλυφικά.

DCCCLXVI. *Χάραξ Περγαμηνὸς ἱερεὺς καὶ φιλόσοφος, ὡς εὗρον ἐν ἀρχαίῳ βιβλίῳ ἐπίγραμμα οὕτως ἔχον 'εἰμὶ Χάραξ ἱερεὺς γεραρῆς ἀπὸ Περγάμου ἄκρης, ἔνθα ποτὲ πτολέμιξεν Ἀχιλλῆι πτολιπόρθῳ Τήλεφος Ἡρακλῆος ἀμύμονος υἱὸς*

Westerm. 21 *παρεμβάσεων* libri, *παρεκβάσεων Sevinus*, quod probavit *Gutschmid*, de digressionibus ex historiis compilatis cogitans, *παρεμφάσεων Westerm. περὶ εὑρημάτων παρέκβασιν βιβλίῳ θ' Brückner* p. 9. Codicum lectio sane corrupta est *καὶ ἄλλα τινά* add. *Eud.*

DCCCLXIII *Eud.* p. 722. Tractant Clinton p. 9 Kr., Rohde, Mus. Rhen. XXXIII p. 170 not. 1 an *φιλ. καὶ λυρικός*? 2 *χμγ'* coni. *Gutschmid* 4 *ἅς τινας vulg. Eud. ἃ τινες* **A** *ἅς τινες* **B** 4 seq. Bleekii comm. prior. de carm. Sib. p. 185 laudavit *Bernhardy*. Scilicet Pseudophocylidis *Νουθετικόν* partim ab interpolatore intrusum est in collectionem Sibyllinorum (II, v. 56—148), quae cum Iustiniani demum temporibus confecta sit, num Hesychii verba sint, merito dubitatur

DCCCLXIV Cf. Diog. II, 37 et schol. Ar. Nub. 144. Aliunde fluxit schol. Platon. VI p. 228. De Hesychio non constat 6 *τὸν δῆμον*, ut solet, *vulg.*

DCCCLV *Eud.* p. 740. Tractant Welcker, Gr. Trag. p. 1086; Meineke I p. 517 seq.; Nauck, fr. trag. p. 606 8 *κωμικός* libri et *Eud. τραγικός* corr. *Cuperus*, quode cf. Daub, Annal. ph. 1881 p. 259 9 *Ὀδυσσεὺς τραυμ.* corr. *Reinesius* coll. Arist. Poet. XIV, 6 probante *Meinekio ὡς — φησιν* om. *Eud.* Cf. Athen. XIII p. 562. Sed eadem verba rectius s. fin. vitae ponuntur, cum totam tabulam de Athenaeo pendere viderit *Wachsmuth,* Symb. p. 150 n. 40 9 *Οὐρεύς vulg. Eud. Οἰνεύς* **ABCE**. Cf. Athen. XIII p. 608 11 De altero Chaer. Aegyptio cf. v. *Διονυσ. Ἀλ.* et *Αἰγ.* Tractat Müller III p. 495 *Ἱερογλυφικά* et *ἱερὰ γράμματα* laudata a *Tzetza* Hist. V, 403 (Müller p. 499) non diversa fuisse patet

DCCCLXVI *Eud.* p. 742. Cf. Müller III p. 636 14 cf. Anth. Pal. app. 157; *ὡς — ἀμύμων* de Hesychiana origine dubitat *Daub*, Stud. p. 136

ἀμύμων'. ἔστι δὲ τῶν κατ' Αὔγουστον πολλῷ νεώτερος· μέμνηται γοῦν ἐν τῷ β' τῶν βιβλίων Αὐγούστου ὡς πάλαι γενομένου Καίσαρος, καὶ ἐν τῷ ζ' Νέρωνος καὶ τῶν μετ' αὐτὸν βασιλευσάντων. ἔγραψεν Ἑλληνικῶν τε καὶ ⟨Ἰταλικῶν⟩ ἱστοριῶν βιβλία μ'

DCCCLXVII. *Χαρίτων* [*Χαρίτωνος ὄνομα κύριον*] ...

DCCCLXVIII. *Χάρων Λαμψακηνός, υἱὸς Πυθοκλέους, γενόμενος κατὰ τὸν πρῶτον Δαρεῖον, ξθ' ὀλυμπιάδι* (*μᾶλλον δὲ ἦν ἐπὶ τῶν Περσικῶν, κατὰ τὴν οε' ὀλυμπιάδα*), *ἱστορικός. ἔγραψεν* ‖*Αἰθιοπικά*‖, *Περσικὰ ἐν βιβλίοις β', Ἑλληνικὰ ἐν βιβλίοις δ', περὶ Λαμψάκου β',* |*Λιβυκά*|, *ὥρους Λακεδαιμονίων ἐν βιβλίοις δ', πρυτάνεις ἢ ἄρχοντας τοὺς τῶν Λαμψακηνῶν* (*ἔστι δὲ χρονικά*), *κτίσεις πόλεων ἐν βιβλίοις β',* |*Κρητικὰ ἐν βιβλίοις γ'* (*λέγει δὲ καὶ τοὺς ὑπὸ Μίνωος τεθέντας νόμους*), *περίπλουν τῶν ἐκτὸς τῶν Ἡρακλείων στηλῶν*|.

DCCCLXIX. *Χάρων Καρχηδόνιος· ἱστορικός. ἔγραψε τυράννους, ὅσοι ἐν τῇ Εὐρώπῃ καὶ Ἀσίᾳ γεγόνασι, βίους ἐνδόξων ἀνδρῶν ἐν βιβλίοις δ', βίους ὁμοίως γυναικῶν ἐν δ'.*

DCCCLXX. *Χάρων Ναυκρατίτης ἱστορικός. ἱερεῖς τοὺς*

1 *κατ' Αὔγουστον* recte *Kusterus* *μετὰ Αὐγ.* **ABE** *vulg. Eud.* 4 *τε καὶ* post *Ἑλλην.* add. **AB** *τε καὶ Ἰταλικῶν* coni. *Westerm.* coll. Eustath. Il. p. 734, quod recepi, suasore *Gutschmidio*, qui eidem operi fr. 41—42 vindicat; *ἱστοριῶν* suspect. *Daubio* 5 *καὶ πολλὰ φιλόσοφα, ἐν οἷς καὶ συμφ. — λόγια* ex Procli vita add. *Eud.*

DCCCLXVII fortasse ad eum spectat, qui exeunte quinto vel ineunte sexto saeculo vixit: cf. Rohde, Gr. Roman p. 489

DCCCLXVIII *Eud.* p. 739. Cf. Müller I p. XVI, Daub, Stud. p. 28 8 *Ἀρταξέρξην* pro *Δαρεῖον* debebat nominare *ξθ'* corr. *Creuzer*, probante *Clinton.* p. 21 Kr. *οθ' vulg.* 10 *Αἰθιοπικά* Naucratitae dedit *Gutschmid*, idem *Λιβυκά* Carthagiensis esse nec diversa a libro *περίπλους*; nec minus *Κρητικά* Carthaginiensis esse docuit Phil. X p. 524. Naucratitae vel Carthaginiensis esse *Αἰθιοπικά* sive *Λιβυκά Κρητικά, περίπλουν* putavit *Müller* 11 *Λιβυκά γ' Eud.* numerum casu apud Suidam intercidisse putavit *Daub,* de Viol. p. 8 *ὅρους* libri *ὥρους Schweighaeuser* ex Athen. II p. 645 *Λακεδαιμονίων* pro *Λαμψ. Müller, Gutschmid*, uterque *ὥρως* pro iisdem habens cum *Ἑλληνικοῖς*, et infra *Λαμψακηνῶν* pro *Λακ. Gutschmid*; idem *καὶ* olim ante *κτίσεις* fuisse putat, *πρυτάνεις* seq. non diversum esse ab altero nec *κτίσεις π.* a priore librorum *περὶ Λαμψάκου* ratus 15 de titulo v. *Σκύλαξ*; *τῶν* corr. *Gutschmid* *τὸν vulg.*

DCCCLXIX *Eud.* p. 739. Cf. Müller IV p. 360 17 *περὶ τυράννων — γεγονότων Eud.*

DCCCLXX *Eud.* p. 740. Cf. Müller IV p. 360 et III p. 495, ubi coni. *Χαιρήμων*? 19 *Χείρων* errans *Villois.* (in *Eud.*) *Χάρων* cod. *Eud.*

ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ καὶ τὰ ἐπὶ ἑκάστου πραχθέντα, |*βασιλεῖς τοὺς ἐκ παλαιοῦ γεγονότας ἐν ἑκάστῳ ἔθνει*|, *καὶ περὶ Ναυκράτεως καὶ ἄλλα τινὰ περὶ Αἰγύπτου.*

DCCCLXXI. *Χείρων Κένταυρος, ὃς πρῶτος εὗρεν ἰατρικὴν διὰ βοτανῶν, ὑποθήκας δι' ἐπῶν, ἃς ποιεῖται πρὸς Ἀχιλλέα, καὶ ἱππιατρικόν· διὸ καὶ Κένταυρος ὠνομάσθη.*

DCCCLXXII. *Χίλων* [*Χίλωνος*] *Δαμαγήτου Λακεδαιμόνιος, εἷς τῶν ζ' σοφῶν· ὃς ἦν βραχυλόγος. ὅθεν Ἀρισταγόρας ὁ Μιλήσιος τοῦτον τὸν τρόπον Χιλώνειον καλεῖ.*

DCCCLXXIII. *Χιωνίδης Ἀθηναῖος, κωμικὸς τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας, ὃν καὶ λέγουσι πρωταγωνιστὴν γενέσθαι τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας, διδάσκειν δὲ ἔτεσιν η' πρὸ τῶν Περσικῶν. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι ταῦτα· Ἥρωες, Πτωχοί, Πέρσαι ἢ Ἀσσύριοι.*

DCCCLXXIV. *Χοιρίλος Ἀθηναῖος τραγικός, ξδ' ὀλυμπιάδι καθεὶς εἰς ἀγῶνας* [*καὶ*] *ἐδίδαξε μὲν δράματα ξ' καὶ ρ', ἐνίκησε δὲ ιγ'. οὗτος κατά τινας τοῖς προσωπείοις καὶ τῇ σκευῇ τῶν στολῶν ἐπεχείρησε.*

DCCCLXXV. *Χοιρίλος Σάμιος,* |*τινὲς δὲ Ἰασέα*|, *ἄλλοι*

---

1 *ἔγραψεν ἱστορίαν περὶ τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ ἐν Αἰγύπτῳ ἱερέων καὶ τῆς διαδοχῆς αὐτῶν καὶ περὶ τῶν ἐπὶ ἑκάστου πραχθέντων, περὶ βασιλέων τῶν ἐκ παλαιοῦ γεγονότων ἐν ἑκάστῳ ἔθνει καὶ ἄλλα τινὰ. περὶ Αἰγύπτου καὶ Ναυκράτεως Eud.*, quode cf. Unters. p. 44 2 *βασιλεῖς* seq. monente *Gutschmidio* melius Carthaginiensi tribuuntur, cuius in vita sub altero titulo laudantur *τύραννοι, ὅσοι — γεγόνασι*

DCCCLXXI *Eud.* p. 743. De erratis in articulo v. Unters. p. 99 not. 2. Cf. v. *Πολύευκτος, Πύρρων* 4 *πρῶτον* **A** 5 *ποιεῖται* **ABE** *πεποίηται Toupius* 6 *ἱππιατρικῶν* una *Eud.* *ἱππιατρικὴν* **E**

DCCCLXXII Cf. Diog. I, 68. Dixi de hac vita Mus. Rhen. XXXV p. 224 7 de gen. cf. *Νύμφις* al. *Δημαγήτου* **E** 9 huic alteram Suidae glossam subiungi descriptam ex Diog. I, 72 vidit *Bernhardy*. *Δημαγήτου* **E**

DCCCLXXIII *Eud.* p. 740. Cf. Meineke I p. 27 seq. 10 *τ. ἀρχ. κωμ.* iniuria expunxit *Bekker* 12 *ἔτεσιν η'* suspectum *Meinekio* coll. Aristot. Poet. III, 5, nihil dubitat *Clinton* p. 29 Kr.

DCCCLXXIV om. *Westerm. Eud.* p. 741. Cf. Clinton p. 15 Kr. 16 *καθεὶς* corr. *Kusterus καὶ vulg. Eud.* *καὶ* ante *ἐδίδ.* om. *Eud.* *πεντήκοντα* **E Ald.** *Eud.* *ξ'* **B** *ἑξήκοντα* ex *Par. Kusterus* 17 *ρ'* pro *ιγ' Eud.*, quod vitiosum esse patet; an *γ'*? 18 *σκευῇ* corr. *Kusterus σκηνῇ vulg.*

DCCLXXV *Eud.* p. 742. Cf. Steph. Byz. v. *Ἴασος*. Tractat Naeke, Choeril. p. 81 seq., qui confusos docet Samium et Iasensem, Alexandri Magni aequalem (cf. etiam Daub, de Suid. p. 415). Itaque uncis circumsepsi ea, quae ad iuniorem spectare constat. Cf. Kinkel, ep. fr. I

δὲ Ἁλικαρνασσέα ἱστοροῦσι. γενέσθαι δὲ κατὰ Πανύασιν τοῖς χρόνοις, ἐπὶ δὲ τῶν Περσικῶν ὀλυμπιάδι οε′ νεανίσκον ἤδη εἶναι. δοῦλόν τε Σαμίου τινὸς αὐτὸν γενέσθαι, εὐειδῆ πάνυ τὴν ὥραν, φυγεῖν τε ἐκ Σάμου, καὶ Ἡροδότῳ τῷ ἱστορικῷ παρεδρεύσαντα λόγων ἐρασθῆναι, οὗ τινος αὐτὸν καὶ παιδικὰ γεγονέναι φασίν. ἐπιθέσθαι δὲ ποιητικῇ καὶ τελευτῆσαι ἐν Μακεδονίᾳ παρὰ Ἀρχελάῳ τῷ τότε αὐτῆς βασιλεῖ. ἔγραψε δὲ ταῦτα· τὴν Ἀθηναίων νίκην κατὰ Ξέρξου, |ἐφ' οὗ ποιήματος κατὰ στίχον στατῆρα χρυσοῦν ἔλαβε| καὶ σὺν τοῖς Ὁμήρου ἀναγινώσκεσθαι ἐψηφίσθη, |Λαμιακά|. καὶ ἄλλα τινὰ ποιήματα αὐτοῦ φέρεται.

DCCCLXXVI. Χριστόδωρος Πανίσκου, ἀπὸ Κοπτοῦ πόλεως τῆς Αἰγύπτου, ἐποποιός, ἤκμαζεν ἐπὶ τῶν Ἀναστασίου τοῦ βασιλέως χρόνων. ἔγραψεν Ἰσαυρικὰ ἐν βιβλίοις ϛ′ (ἔχει δὲ τὴν Ἰσαυρίας ἅλωσιν τὴν ὑπὸ Ἀναστασίου τοῦ βασιλέως γενομένην), πάτρια Κωνσταντινουπόλεως ἐπικῶς βιβλία ιβ′, πάτρια Θεσσαλονίκης ἐπικῶς βιβλία κε′, πάτρια Νάκλης (ἔστι δὲ πόλις περὶ Ἡλιούπολιν, ἐν ᾗ τὰ καλούμενα Ἄφακα), πάτρια Μιλήτου τῆς Ἰωνίας, πάτρια Τράλλεων, πάτρια Ἀφροδισιάδος, ἔκφρασιν τῶν ἐν τῷ Ζευξίππῳ ἀγαλμάτων καὶ ἄλλα πολλά.

DCCCLXXVII. Χριστόδωρος Θηβαῖος, Ἰλλούστριος.

---

p. 265 19 κατὰ δέ τινας Ἰασεὺς ἢ (Ἰσεὺς ἡ cod.) Ἀλ. γέγονε δὲ κατὰ Πανύασιν τοῖς χρόνοις *Eud.* pergens ἔγραψε δὲ ἐπιστολὰς πολλὰς καὶ ἐπιγράμματα καὶ κωμῳδίας, quae ad poetas Christodorum et Chionidam spectare dixi in appar. *Eud.* l. c. 3 δοῦλον: *Wachsmuth*, Symb. p. 141 5 παρεδρεύσαντι **EM** 8 Compilavit *Pseudo-Hes.* c. 77 10 καταγινώσκεσθαι **B** Λαμιακά ad bellum Lamiacum et Iasensem rettulit *Naeke* p. 101 Σαμιακά praefert *Daub*

DCCCLXXVI *Eud.* p. 741. Tractat Müller IV p. 360. Cf. Suidas v. Ζεύξιππος. ὅτι Χριστόδωρος ἐποποιὸς ἔγραψεν Ἔκφρασιν ἀγαλμάτων τοῦ Ζευξίππου. De statuarum ecphrasi v. Lange, Mus. Rhen. XXXV p. 110 seq. 16 post γενομένην add. *Eud.* ἐπιγραμμάτων βιβλία γ′, ἐπιστολῶν δ′, quorum alterum ex Anthologia Planudea sumpsisse, alterum eam omnino finxisse odoratur *Pulch* p. 90; pergit *Eud.* ἔκφρασιν τῶν ἐν τῷ Ζευξίππῳ seq. Sed epigrammata Christodorum scripsisse constat. Cf. Jacobs, Anth. XI p. 198. Ceterum Thebano ecphrasin dat librarius cod. Anthol. apud Jacobs. VI p. LXV: Χριστοδώρου ποιητοῦ Θηβαίου ἔκφρασις τῶν ἀγαλμάτων τῶν εἰς τὸ δημόσιον γυμνάσιον τοῦ ἐπικαλουμένου Ζευξίππου. Cf. Jacobs XIII p. 871 ἐπικῶς ex **ABE** add. *Kusterus* 18 Ἄφακα **AE** Ἄλφακα *vulg. Eud.* 20 ἐν τῷ γυμνασίῳ τοῦ Ζευξίππου *Kusterus* τῶν ἐν τῷ Ζευξίππου *Daub* καὶ ἄλλα πολλά om. *Eud.*

DCCCLXXVII *Eud.* l. c. De Illustri titulo cf. v. Προκόπιος

ἔγραψεν Ἰξευτικὰ δι' ἐπῶν καὶ θαύματα τῶν ἁγίων ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ.

DCCCLXXVIII. *Χρύσιππος* Ἀπολλωνίδου Σολεὺς ἢ Ταρσεύς, φιλόσοφος, μαθητὴς Κλεάνθους, καθηγησάμενος τῆς Στωικῆς σχολῆς μετὰ Κλεάνθην, καὶ τελευτήσας ο' καὶ γ' ἐτῶν ὑπὸ τοῦ πιεῖν ἄκρατον καὶ ἰλιγγιᾶσαι, κατὰ δὲ ἄλλους ὑπὸ γέλωτος ἀπείρου, ἐπὶ ρμγ' ὀλυμπιάδος. συντέταχε δὲ βιβλία πλείω ἢ ψ', φιλόσοφά τε καὶ ἱστορικὰ καὶ γραμματικά.

DCCCLXXIX. *Ὠλὴν* Δυμαῖος ἢ Ὑπερβόρειος ἢ Λύκιος, ἐποποιός, μᾶλλον δὲ Λύκιος ἀπὸ Ξάνθου, ὡς δηλοῖ Καλλίμαχος καὶ ὁ Πολυίστωρ ἐν τοῖς περὶ Λυκίας.

DCCCLXXX. *Ὡραπόλλων* Φενεβήθεως, κώμης τοῦ Πανοπολίτου νομοῦ, γραμματικός, διδάξας ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ ἐν Αἰγύπτῳ, εἶτα ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπὶ Θεοδοσίου. ἔγραψε τεμενικά, ὑπόμνημα Σοφοκλέους, Ἀλκαίου, εἰς Ὅμηρον.

DCCCLXXXI. *Ὡρίων* Θηβαῖος τῆς Αἰγύπτου. συναγωγὴν γνωμῶν, ἤγουν ἀνθολόγιον πρὸς Εὐδοκίαν τὴν βασιλίδα, γυναῖκα Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ, βιβλία γ'.

DCCCLXXXII. *Ὡρίων* Ἀλεξανδρεὺς γραμματικός. |ἀνθολόγιον|, Ἀττικῶν λέξεων συναγωγήν, περὶ ἐτυμολογίας, ἐγκώμιον Ἀδριανοῦ τοῦ Καίσαρος.

---

1 μαρτύρων pro ἀναργ. coni. *Kusterus*, librorum lectionem merito defendit *Fabricius*

DCCCLXXVIII *Eud.* p. 743. Pendet de Diog. VII, 179 seq., 184 seq. Cf. Clinton p. 197 Kr. 3 Ἀπολλωνίου *Diogenes* 6 γλυκὺν ἄκρατον *Diog.* Inde epigr. Jacobs. Anthol. Gr. III, 706 7 συνέταχε δὲ A 8 πλεῖον BE πλείων M Ald. Adscripsit Suidas nonnulla ex *Diogene*

DCCCLXXIX Cf. Bernhardy, Gr. Lit. I[4] p. 354 10 Callim. hymn. Del. 305 11 Müller III p. 236 (fr. 85) Λυκίαν E

DCCCLXXX om. *Westerm.* Steph. Byz. v. Φενέβηθις. De Hesychio iniuria dubitat *Daub*, Stud. p. 129 12 scripsi cum Stephano, Φαινεβύθεως libri 13 τῇ ἐν Αἰγ. eleganter *Kusterus*, sed Αἴγυπτον hic χώραν esse monet *Gutschmid* 15 His adiungi apud Suidam ex Damascio Phot. excerpta dixi Mus. Rhen. XXXV p. 225; cf. etiam Phot. p. 536a

DCCCLXXXI Haec sic constituit *Bernhardy*: Ὡρίων Ἀλεξανδρεὺς ἢ Θηβαῖος τῆς Αἰγύπτου, γραμματικός. συναγωγὴν γνωμῶν — βιβλία γ', Ἀττικῶν — Καίσαρος; sed cf. Schneidew. Coni. crit. p. 39 17 βασιλίδα AE βασιλέως *vulg.*

DCCCLXXXII 19 ἀνθολόγιον ex priore vita desumptum et infra v. Ὧρος occurrit

DCCCLXXXIII. Ὦρος Ἀλεξανδρεὺς γραμματικός, παιδεύσας ἐν Κωνσταντίνου πόλει. ἔγραψε περὶ διχρόνων, ὅπως τὰ ἐθνικὰ λεκτέον, λύσεις προτάσεων τῶν Ἡρωδιανοῦ, πίνακα τῶν ἑαυτοῦ, περὶ ἐγκλιτικῶν μορίων, ὀρθογραφίαν κατὰ στοιχεῖον, περὶ τῆς ει διφθόγγου, ὀρθογραφίαν περὶ τῆς αι διφθόγγου κατὰ Φρυνίχου κατὰ στοιχεῖον, |ἀνθολόγιον περὶ γνωμῶν|.

DCCCLXXXIV. Ὠφελίων κωμικός. μέμνηται αὐτοῦ καὶ Ἀθήναιος ἐν τῷ β' βιβλίῳ τῶν Δειπνοσοφιστῶν, φησὶ δὲ τῶν δραμάτων αὐτοῦ εἶναι ταῦτα· Δευκαλίωνα, Κάλλαισχρον, Κένταυρον, |Σατύρους, Μούσας, Μονότροπον|.

DCCCLXXXIII Tractat Ritschl de Oro et Orione p. 5 (Op. I p. 624) 1 *Μιλήσιος Bernhardy*, utrumque distinguit *Ritschl* 5 ὀρθογραφίαν susp. *Daubio* 6 ἀνθολόγιον γνωμῶν vel ἀνθ. ἢ περὶ γνωμῶν *Kusterus* ἀνθολόγιον, περὶ γνωμῶν *Toupius*. Hunc titulum, quem in Orum omnino non convenire vidit *Bernhardy*, seiunxi utpote ex Orionis vita illapsum

DCCCLXXXIV Cf. Meineke I p. 415 9 Athen. II p. 43 et p. 66, qui tantum laudat *Κάλλαισχρον* III p. 106, ibidemque Ἰάλεμος 11 Quas seclusi fabulas Phrynichi esse, monuit *Meineke*, negat *Daub*, Annal. phil. 1881 p. 264 *Μονότροπον* corr. *Toupius* (cf. v. Φρύνιχος) *Μονοτρόπους* libri.

APPENDIX PSEUDOHESYCHIANA

I.

Vitae Apollonii et Herodiani

Ἀπολλώνιος οὗτος Ἀλεξανδρεὺς μὲν ἦν τὸ γένος, μητρὸς μὲν Ἀριάδνης, πατρὸς δὲ Μνησιθέου. ἔσχε δὲ υἱὸν Ἡρωδιανὸν γραμματικόν. ᾤκει δὲ ἐν τῷ Προυχείῳ περὶ τὸν δρόμον ἐν τόπῳ οὕτω καλουμένῳ περὶ τὴν Ἀλεξάνδρειαν, ἔνθα καὶ ἐτάφη. ἔγραψε δὲ καὶ περὶ τῶν ὀκτὼ μερῶν τοῦ λόγου καὶ περὶ συντάξεως. ἐκλήθη δὲ Δύσκολος, ἐπεὶ καὶ δυσχερής ἐστι κατὰ τὴν φράσιν (δι' ὀλίγων γὰρ λέξεων πολλὰ παριστᾷ νοήματα) ἢ ὅτι κακότροπος ἦν, ἢ ὅτι ἐν ταῖς γυμνασίαις δυσλύτους ἀπορίας ἔλεγεν. ἔθος γὰρ ἦν τοῖς ἀρχαίοις σοφοῖς, εἰς ἕνα τόπον συνέρχεσθαι καὶ γυμνασίας χάριν αἰνιγματώδεις τινὰς καὶ ἀσαφεῖς λόγους φθέγγεσθαι. τοσοῦτον δὲ ἦν πένης ὁ Ἀπολλώνιος, ὡς ἐν ὀστράκῳ γράφειν τὰ ἑαυτοῦ συγγράμματα διὰ τὸ μὴ εὐπορεῖν χάρτας πρίασθαι. ἐπαίδευσε δὲ τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἡρωδιανὸν τοσοῦτον, ὅσον τὰ τέλη τῆς παιδεύσεως εἰληφότα ἀποστῆναι ἀπ' αὐτοῦ διὰ τὸ ἐκείνου σκληρὸν ἢ διὰ τὸ μητρυιὰν αὐτῷ ἐπεισαγαγεῖν. ἀφίκετο δὲ εἰς Ῥώμην ἐπὶ Μάρκου Ἀντωνίνου [καὶ διέγραψεν ἐκεῖσε τὰ κάλλιστα] καὶ τοσοῦτον ⟨ηὐδοκίμησεν⟩, ὅσον καὶ φίλος τῷ Μάρκῳ γέγονεν. ἔνθα καὶ τὴν

---

1 ὁ Ἡρωδιανὸς υἱὸς μὲν γέγονεν Ἀπολλωνίου ἐπίκλην Δυσκόλου τοῦ καὶ εἰς τὰ ὀκτὼ μέρη συγγραψαμένου καὶ εἰς τὴν σύνταξιν. τῷ γένει δὲ ἦν Ἀλεξανδρεὺς καὶ ᾤκει ἐν Πρ. — ἐτάφη. ἐκλήθη δὲ πατὴρ αὐτοῦ Ἀπ. Δυσκ. seq. *Par.* in quo desunt οὗτος Ἀλ. — Μνησιθέου 3 τῇ ante Προυχείῳ add. cod. Sylb. om. *Par.* τῷ scripsi 6 ἐπειδὴ δυσχ. *Par.* 7 γὰρ cod. *Sylb.*, δὲ *Sylb.* 8 ἐν ταῖς γυμν. etiam *Par.* 11 ἀσαφεῖς λόγους *Par.* ἀσ. λέξεις cod. *Sylb.* 14 πριάσασθαι *Par.* ὁ γοῦν Ἡρ. παιδευθεὶς — εἰληφὼς — ἀπέστη *Par.* 16 διὰ τὸ ἐκείνου σκληρὸν *Par.* διὰ τὸν οἰκεῖον κλῆρον *Sylb.* 17 ἐπεισαγαγεῖν *Par.* ἐπισυναγαγεῖν *Sylb.* fort. corr. ὃς vel οὗτος ἀφίκετο, deinde ἐν Ῥώμῃ *Par.* 18 καὶ διεγρ. — κάλλιστα om. *Par.* fort. καὶ δὴ ἔγραψε; ηὐδοκίμησεν supp. *Rohde* mox corr. φίλον — γεγονέναι

μερικὴν προσῳδίαν καὶ τὴν καθολικὴν συνεγράψατο, ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ αὐτοκράτορος παρακληθείς. καθολικὴ δὲ λέγεται, ὅτι ἀπὸ μονοσυλλάβου λέξεως ἕως ἑξασυλλάβου παραλαμβάνει. ἐν ᾗ μετὰ τὸ πρὸς Μάρκον προοίμιον οὕτω τὴν προσῳδίαν ὁρίζεται. [καὶ τοσαῦτα μὲν περί τε Ἀπολλωνίου καὶ Ἡρωδιανοῦ.]

II.

Vita Claudii Ptolemaei

Οὗτος ὁ Πτολεμαῖος κατὰ τοὺς Ἀδριανοῦ μὲν ἤνθησε χρόνους, διήρκησε δὲ καὶ μέχρι Μάρκου καὶ Ἀντωνίνου, ᾧ χρόνῳ καὶ Γαληνὸς ἰατρικῇ διεφαίνετο καὶ Ἡρωδιανὸς ὁ γραμματικὸς καὶ Ἑρμογένης ὁ περὶ τέχνης γράψας ῥητορικῆς. πρῶτος δὲ παρ' Ἕλλησιν ὁ Χίος Οἰνοπίδης τὰς ἀστρολογικὰς μεθόδους ἐξήνεγκεν εἰς γραφήν. ἐγνωρίζετο δὲ κατὰ τὰ τέλη τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου καθ' ὃν καιρὸν καὶ Γοργίας ὁ ῥήτωρ ἦν καὶ Ζήνων ὁ Ἐλεάτης καὶ Ἡρόδοτος, ὥς ἔνιοί φασι⟨ν⟩, ὁ ἱστορικός, ὁ Ἁλικαρνασσεύς. μετὰ δὲ τὸν Οἰνοπίδην Εὔδοξος ἐπὶ ἀστρολογίᾳ δόξαν ἤνεγκε⟨ν⟩ οὐ μικράν, συνακμάσας Πλάτωνι τῷ φιλοσόφῳ καὶ Κτησίᾳ τῷ Κνιδίῳ ἰατρικήν τε ἀσκοῦντι καὶ ἱστορίας ἀναγράφοντι.

III.

Vita Oppiani

Ὀππιανὸς ἀπὸ Κωρύκου, πόλεως Κιλικίας, πατρὸς εὐγενοῦς καὶ πλουσίου ἐξορισθέντος ὑπὸ τοῦ βασιλέως, γραμματικὸς καὶ ἐποποιὸς ἐπὶ Μάρκου Ἀντωνίνου γεγονώς, πρὸς ὃν ἔγραψε τὰ ἑαυτοῦ ποιήματα ἁλιευτικῶν βιβλία πέντε, κυνηγετικῶν βιβλία δ', ἰξευτικῶν δ'. [ἐδωρήσατο δὲ ταῦτα τῷ

---

1 *μετρικὴν Par.* *Ὁμηρικὴν* recte coni. *Osannus* *τοῦ αὐτοῦ αὐτοκρ. Par.*, in cod. *Sylb.* *αὐτοῦ* propter sequentium literarum similitudinem excidit 2 *καθόλου* cod. *Sylb.* 3 *ὡς ἑξασ. Par.*, *ἕως δισ. Sylb.* 5 *καὶ* — fin. om. *Par.*

II 7 *τοῦ* — *χρόνον Lentz.* Hadriani memoriam om. *Suidas* 16 *ἀστρολογίαν* et infra *Κτησιάδι* cod.

III 20 *ἀπὸ* cod. Ceterum cf. Westerm. p. 64, 4 *τὰ μὲν ἄλλα πλούσιος* et 13 *ἐν τῇ νήσῳ* — *ἐξώρισεν* *γραμμ. καὶ ἐπ., γεγονὼς ἐπὶ Μ. Ἀντ. βασ. Suidas* 23 *ἰξ. β' Suidas*, librarium propter praecedens *δ'* errasse putat *Ausfeld,* de Oppiano p. 10; sequentia a neglegenti lectore addita videntur

αὐτοκράτορι.] καὶ οὐ μόνον ἔτυχε τῆς χάριτος, ἣν ἐξήτει παρ' αὐτοῦ, τὴν εἰς πατρίδα ἐπάνοδον, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἕνα ἕκαστον στίχον ἔλαβε στατῆρα ἕνα χρυσοῦν, ὡς γενέσθαι μυριάδας δύο.

IV.

Aristotelis vita Menagiana

Ἀριστοτέλης, υἱὸς Νικομάχου καὶ Φαιστίδος (ὁ δὲ Νικόμαχος ἰατρὸς ἦν τοῖ τῶν Ἀσκληπιαδῶν γένους ἀπὸ Νικομάχου τοῦ Μαχάονος) ἐκ Σταγείρων πόλεως τῆς Θράκης, φιλόσοφος, μαθητὴς Πλάτωνος, τραυλὸς τὴν φωνήν. καὶ ἀδελφοὺς μὲν ἔσχεν Ἀρίμνηστον καὶ Ἀριμνήστην, θυγατέρα δὲ ἀπὸ Πυθιάδος τῆς θυγατρὸς Ἑρμείου τοῦ εὐνούχου, ὃς καὶ θλιβίας ὢν αὐτὴν ἔσπειρεν· γημαμένη δὲ τρισὶν ἡ Ἀριστοτέλους θυγάτηρ τεκνώσασα προετελεύτησεν Ἀριστοτέλους τοῦ πατρός. εἶχε δὲ καὶ υἱὸν Νικόμαχον ἐξ Ἑρπυλλίδος παλλακῆς, ἣν μετὰ Πυθιάδα παρ' Ἑρμείου τοῦ εὐνούχου (ὅστις ἦν ἄρχων Ἀταρνέως, — χώρα δ' αὕτη Τρῳάδος — Εὐβούλου δὲ τοῦ Βιθυνοῦ δοῦλος γεγονὼς) ἔλαβεν, καὶ αὐτοῦ Ἑρμείου παιδικὰ γενομένου Ἀριστοτέλους. ἦρξε δ' ἔτη ιγ' τῆς περιπατητικῆς κληθείσης φιλοσοφίας διὰ τὸ ἐν περιπάτῳ ἤτοι κήπῳ διδάξαι ἀναχωρήσαντα τῆς Ἀκαδημίας, ἐν ᾗ Πλάτων ἐδίδαξεν. ἐγεννήθη δ' ἐν τῇ ϙθ' ὀλυμπιάδι καὶ ἀπέθανεν ἀκόνιτον πιὼν ἐν Χαλκίδι, διότι ἐκαλεῖτο πρὸς εὐθύνας, ἐπειδὴ ἔγραψε παιᾶνα εἰς Ἑρμείαν τὸν εὐνοῦχον οἱ δέ φασι νόσῳ αὐτὸν τελευτῆσαι βιώσαντα ἔτη ο', ὡς δέ τινες ξγ'. συνέγραψε βιβλία ἐγγὺς ν'. διάδοχοι δ' αὐτοῦ τῆς σχολῆς κατὰ τάξιν ἐγένοντο οἵδε· Θεόφραστος, Στράτων,

---

1 cod. ἦν 4 νομισμάτων μυριάδας β' *Suidas*
IV 5—23 Ἀριστοτέλης — ἔτη ο', i. e. vitam Hesychianam, descripsit *Suidas* s. v. Ἀριστοτέλης 5 Φαιστιάδος *vulg. Suidas* 7 μαχαῶνος *Suidae* **B** et pr. m. **E**, μαχάωνος **M** 9 μὲν om. *Suidae* **BE** 10 ἑρμίου hic et infra *Suidae* **A** ὅς γε coni. *Jacobs*, Anthol. VI p. 366 11 θλιβίας etiam *Patm.* θλαδίας *Suidas* ἔπειρε *Suidae* **A**, ἔπηρε **BE**, om. **V** γαμουμένη *Suidae* **M** om. **BE** 13 ἔσχε *Suidas* ἑρπόλιδος *Suidae* **BE** 14 ἠγάγετο post ἣν add. *Suidas* 15 ἀσταρνέως *Patm.* 16 ἔ[λα]βεν et λα in lac. *Patm.* 17 παιδικοῦ *Suidae* **A** π... δικ... *Patm.* ἦρξεν *Patm.* 20 ηθ' *Patm.* 22 ἔγραψεν *Patm.* 23 φασιν *Patm.*

Πραξιτέλης, Λύκων, Ἀρίστων, Λυκίσκος, Πραξιφάνης, Ἱερώνυμος, Πρύτανις, Φορμίων, Κριτόλαος. τὰ δὲ συγγράμματα αὐτοῦ ταῦτα· περὶ δικαιοσύνης δʹ, περὶ ποιητῶν γʹ, περὶ φιλοσοφίας δʹ, πολιτικὸν αʹ, περὶ πολιτικῆς ἢ Γρύλλος γʹ, Νήρινθος αʹ, περὶ πλούτου αʹ, σοφιστικῆς αʹ, περὶ εὐχῆς, Μενέξενος αʹ, περὶ εὐγενείας αʹ, ἐρωτικὸς αʹ, περὶ ψυχῆς αʹ, προτρεπτικὸν αʹ, περὶ ἡδονῆς αʹ, περὶ βασιλείας αʹ, οἰκονομικὸν αʹ, περὶ παιδείας ἢ παιδευτικὸν αʹ, [συλλογισμῶν αʹ,] περὶ τοῦ ἀγαθοῦ αʹ, περὶ ἀρχῶν ἢ φύσεως αʹ, Ἀλέξανδρος ἢ ὑπὲρ ἀποικιῶν αʹ, τὰ ἐκ τῶν νόμων Πλάτωνος βʹ, περὶ φιλίας γʹ, περὶ ἐπιστημῶν αʹ, περὶ εἰδῶν αʹ, λύσεις ἐριστικαὶ δʹ, περὶ πάθους ὀργῆς αʹ, διαιρέσεις σοφιστικαὶ αʹ, περὶ ἐναντίων αʹ, ὑπομνημάτων ἐπιχειρητικῶν γʹ, προτάσεις περὶ ἀρετῆς βʹ, περὶ στοιχείων γʹ, ἐνστάσεις αʹ, περὶ τῶν ποσαχῶς λεγομένων ἢ τῶν κατὰ πρόθεσιν αʹ, προτάσεων αʹ, ἠθικῶν κʹ, περὶ ἐρωτήσεως καὶ ἀποκρίσεως αʹ, προτάσεων ἐριστικῶν αʹ, περὶ ἰδέας αʹ, ἀναλυτικῶν προτέρων βʹ, ἀναλυτικῶν ὑστέρων βʹ, προβλημάτων, μεθοδικά, περὶ τοῦ βελτίονος αʹ, συλλογισμῶν βʹ, συλλογιστικῶν ὅρων αʹ, περὶ αἱρετοῦ καὶ συμβαίνοντος αʹ, τὰ πρὸ τῶν τόπων αʹ, περὶ ἑκουσίων αʹ, τοπικῶν πρὸς τοὺς ὅρους καὶ πάθη αʹ, ὁρισμῶν βιβλία ιγʹ, ἐπιχειρημάτων βʹ, περὶ κάλλους αʹ, περὶ δικαίων βʹ, θέσεις ἐπιχειρηματικαὶ ἐν βιβλίοις κεʹ, θέσεις ἐρωτικαὶ ἐν βιβλίοις δʹ, θέσεις φιλικαὶ ἐν βιβλίοις βʹ, θέσεις περὶ ψυχῆς ἐν βι-

---

1 Πραξιτέλης aut ex Πραξιφάνης nominis compendio fictum aut in Πασικλῆς mutandum censuit *Preller*, de Praxiphane p. 8   4 ῥητορικῆς pro πολιτ. ex Diog. Laert. V, 22 *Menagius*   5 Κόρινθος corr. *Rose*   σοφιστής corr. *Rose*, περὶ εὐχῆς ⟨αʹ⟩ corr. *Rose*   6 ἐρώτικος *Ambr.*   7 corr. προτρεπτικὸς αʹ   8 hic συμπόσιον αʹ corr. *Rose*, συλλ. infra l. 19 rectius occurrit   10 fuisse τὰ ἐκ τῶν νόμων ⟨Πλάτωνος γʹ. τὰ ἐκ τῆς πολιτείας⟩ Πλάτωνος βʹ putat *Rose*   11 post ἐπιστ. ex *Ambros.* περὶ τοῦ πάσχειν ἢ πεπονθέναι ⟨α⟩ʹ. περὶ ἐριστικῶν λόγων βʹ suppl. *Rose*   12 παθοῦς *Ambros.* παθῶν *Diog.*   13 ἐπιχειρι⟨μα⟩τικῶν *Rose* ὑπομν. γʹ om. ἐπιχειρ. *Ambros.* 1   14 ἐνστάσεις περὶ τῶν ποσαχῶς λεγομένων ηʹ. τῶν seq. *Ambros.*   15 πρόσθεσιν corr. *Rose*   αʹ add. *Menagius* et τῶν post ἢ ex *Diog.* V, 23 *Buhlius*
17 ἀναλυτικῶν προτέρων θʹ *vulg.* θʹ scripsit *Rose*, uncis inclusit *Buhlius*, sed magis suspectum p. 248, 1 προτέρων ἀναλυτικῶν βʹ   18 ⟨περὶ⟩ προβλημάτων ⟨αʹ⟩ μεθοδικὰ ⟨ηʹ⟩ corr. *Rose*, cum Menagio cons. *Ambros.* post βελτίονας αʹ ex *Ambros.* ὅρων βιβλίων αʹ τοπικῶν ζʹ. μαθηματικῶν αʹ inserit *Rose*   19 συλλογίσμων ὅρ. *Ambros.* 1   21 τοπ. πρ. τ. ὅρους ⟨βʹ⟩ πάθη αʹ scr. *Rose*

βλίῳ α΄, θέσεις πολιτικαὶ β΄, πολιτικῆς ἀκροάσεως κ΄, τεχνῶν συναγωγὴ α΄, τέχνης ῥητορικῆς γ΄, τέχνης α΄, τέχνης τῆς Θεοδέκτου συναγωγὴ ἐν γ΄, τέχνης ποιητικῆς β΄, ἐνθυμημάτων ῥητορικῶν α΄, περὶ μεγέθους, ἐνθυμημάτων καὶ αἱρέσεων, περὶ λέξεως καθαρᾶς α΄, περὶ συμβουλῆς α΄, περὶ φύσεως α΄, περὶ φυσικῶν α΄, περὶ τῆς Ἀρχύτου φιλοσοφίας γ΄, περὶ τῆς Σπευσίππου καὶ Ξενοκράτος α΄, ἐκ τῶν Τιμαίου καὶ Ἀρχύτου α΄, πρὸς τὰ Μελίσσου α΄, πρὸς τὰ Ἀλκμαίωνος α΄, περὶ τῶν Πυθαγορείων α΄, πρὸς τὰ Γοργίου, περὶ τοῦ μὴ γεννᾶν, περὶ ζώων θ΄, περὶ τῶν συνθέτων ζώων α΄, περὶ ἀνατομῶν ς΄, ἐκλογὴ τούτων α΄, περὶ τῶν μυθολογουμένων ζώων α΄, περὶ φυτῶν β΄, φυσιογνωμονικὰ β΄, περὶ ἰατρικῆς β΄, σημασίας χειμώνων α΄, περὶ μονάδος α΄, ἀστρονομικὸν α΄, περὶ κινήσεως α΄, ὀπτικὸν α΄, περὶ μουσικῆς α΄, πέπλον, ἀπορημάτων Ὁμηρικῶν ζ΄, ἀπορημάτων θείων α΄, ποιητικὸν α΄, μνημονικὸν α΄, φυσικῶν λη΄ κατὰ στοιχεῖον, μεταφυσικὰ κ΄, προβλημάτων ἐπιτεθεαμένων, ἐγκύκλιον β΄, μηχανικὸν α΄, κύκλον περὶ ποιητῶν γ΄, προβλημάτων Δημοκριτείων β΄, περὶ τῆς λίθου α΄, παραβολῶν α΄, διατάκτων ιβ΄, δικαιωμάτων πόλεων α΄, ἐξητασμένων κατὰ γένος ιδ΄, Ὀλυμπιονίκας βιβλίον α΄, ἐν ᾧ Μέναιχμον ἐνίκησεν, περὶ μουσικῆς α΄, ἐλέγχων σοφιστικῶν ἢ περὶ ἐριστικῶν νικῶν Διονυσιακῶν ἀστικῶν καὶ ληναίων α΄, νόμων συστατικῶν α΄, νομίμων δ΄, κατ-

---

1 η΄ pro κ΄ *Ambros.* 4 ῥητωρικῶν *Ambros.* 2 περὶ μεγ. ⟨α΄⟩ *Rose* ἐνθυμ. διαιρέσεις ⟨α΄⟩ *Rose* 5 περὶ συμβ. ante περὶ λεξ. iteravit *Ambros.* 1 8 Ἀλκμάωνος *Ambros.* 1 Ἀλκμέωνος *Ambros.* 2 9 π. τ. Γοργ. ⟨α΄⟩ *Rose* π. τ. μὴ γεννᾶν α΄ ex *Ambros. Rose* 10 π. ἀνατ. ζ΄ *Ambros.* et *Diog.* 13 σημασίας coll. *Diog.* V, 26 *Menagius*, συμμαχίας cod. *Menag.* et *Ambros.* 14 πέπλον ⟨α΄⟩ *Rose*, qui interrogat: an ex pleniore *Laertio*? 15 ἀπορ. θείων „ex integriore *Laertio*?“ *Rose*, qui coni. Ἡσιοδείων p. θείων idem titulus infra p. 248, 7 redire videtur, ποιητικῶν (sc. ἀπορημάτων) *Diog.* 16 μεταφυσ. om. *Diog.* 17 προβ. ἐπιτεθ. ⟨β΄⟩ *Rose* ἐγκυκλίων corr. *Rose*, corrig. etiam μηχανικῶν 18 κύκλον. περὶ *Ambros.* 1 κύκλων περὶ *Ambros.* 2 κύκλον ἢ π. π. corr. *Menagius*; cf. infra p. 248, 8; eundem titulum om. *Diog.* 19 λιθοῦ *Ambros.* ἀδιατάκτων corr. *Rose* 20 βιβλίον *Menagius*, fuerat βίβλους 21 Πυθιονίκας βιβλίον (codd. βίβλους) ante ἐν ᾧ ex *Ambros.* add. *Rose* 22 ἐριστικῶν ⟨α΄⟩ *Rose*, qui etiam νικῶν ab ἐριστικῶν rectius seiunxit 23 παροιμίων α΄. περὶ τραγῳδιῶν α΄. περὶ διδασκαλιῶν α΄ ante νόμων ex *Ambros.* suppl. *Rose* νόμοιν *Ambros.* 1 συσσιτικῶν corrigendum esse monet *Rose*; cf. p. 248, 3

ηγοριῶν α΄, περὶ ἑρμηνείας, προτέρων ἀναλυτικῶν β΄, πολιτείας πόλεων ἰδιωτικῶν καὶ δημοκρατικῶν καὶ ὀλιγαρχικῶν ρνη΄, συσσιτικῶν προβλημάτων γ΄, ἐπιστολὰς κ΄, ἔπη, ὧν ἀρχὴ 'ἁγνὲ θεῶν πρέσβισθ' ἑκατηβόλε', ἐλεγεῖα, ὧν ἀρχὴ 'καλλιτέκνου μητρὸς θυγάτερ'. — περὶ τῶν Σόλωνος ἀξόνων ε΄, περὶ μακροβιότητος, εἰ δή ποτε Ὅμηρος ἐποίησε τὰς ἡλίου βοῦς, ἀπορήματα Ἡσιόδου ἐν α΄, ἀπορήματα Ἀρχιλόχου, Εὐριπίδου, Χοιρίλου ἐν βιβλίοις γ΄, ἀπορημάτων ποιητικῶν α΄, αἰτίας ποιητικάς, προβλημάτων Ὁμηρικῶν ι΄, φυσικῆς ἀκροάσεως ιη΄, περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς β΄, περὶ μετεώρων δ΄ ἢ μετεωροσκοπιά, περὶ πλούτου α΄, περὶ τύχης γ΄, περὶ ῥητορικῆς τῆς μετὰ φυσικὰ ι΄, περὶ ζώων ἱστορίας ι΄, περὶ ζώων κινήσεως γ΄, περὶ ζώων μορίων γ΄, περὶ ζώων γενέσεως γ΄, περὶ τῆς τοῦ Νείλου ἀναβάσεως, περὶ τῆς ἐν τοῖς μαθήμασιν οὐσίας, περὶ συσσιτίων ἢ συμποσίων, περὶ δόξης, περὶ ἀρετῆς, περὶ φωνῆς, περὶ συμβιώσεως ἀνδρὸς καὶ γυναικός, νόμους ἀνδρὸς καὶ γαμετῆς, περὶ ἰατρικῆς ζ΄, συμμίκτων ζητημάτων οβ΄, ὥς φησιν Εὔκαιρος ὁ ἀκουστὴς αὐτοῦ, πέπλον (περιέχει δὲ ἱστορίαν σύμμικτον), περὶ χρόνου, περὶ βασιλείας, περὶ παιδείας, περὶ ὄψεως β΄, περὶ ἠθῶν Νικομαχείων ὑποθήκας, περὶ Ἀλεξάνδρου ἢ περὶ ῥήτορος ἢ πολιτικοῦ, τέχνην ἐγκωμιαστικήν, θαυμασίων ἀκουσμάτων, ἐγκώμια ἢ ὕμνους, διάφορα, ἐρωτικῶν ς΄, περὶ εὐγενείας α΄, περὶ ἀν-

1 *ἑρμηνίας Ambros. προτ. ἀναλυτ.* = p. 246, 17 2 ⟨*καὶ*⟩ *ἀριστοκρατικῶν καὶ τυραννικῶν* ex *Ambros.* add. *Rose* 4 *πρέσβυσθ'* cod. Menagii, ex *Ambros.* corr. *Rose* 5 *καλλιτέχνου* cod. *Menag.*, ex *Ambros.* corr. *Rose* 5 seq. sequitur (ex Porphyrio?) appendix titulorum, qui apud Laertium desiderantur 6 *μαχαριώ* (ο *Ambros.* 2) *τητος τί δήποτε* (sine intp.) *Ambros.* 7 *ἀπ. Ἡσ.* = p. 247, 15? *ἀπ. Ἀρχ.* = ib. 18? 8 *ἀπ. ποιητ.* = ib. 15? 9 *αἰτ. ποιη.* fort. non diversa a praecedentibus sunt *ποβλ. Ὁμ.* = ib. 15 10 *μεταρσίων* pro *μετ.* *Casaubonus* 11 *π. πλούτ.* = p. 246, 5 *περὶ πλούτου, περὶ παιδείας* (20), *περὶ εὐγενείας α΄* (23) cum *Buhlio* uncis seclusit *Westerm.* 12 post *ῥητορικῆς* cum *Ambros.* interpunxit *Rose, τῆς μετὰ* ⟨*τὰ*⟩ *φυσ.* *Rose* = p. 247, 16 13 *πρὸς ζ. μορ.* *Ambros.* 2 15 *π. συσσ.* = p. 248, 3 (247, 23; cf. 246, 8) 16 *ἢ π. φωνῆς* *Menagium* habere errans dixit *Rose* 17 *περὶ ἰατρ.* = p. 247, 12 18 *ἢ* (sc. *γέγραφεν*) *ὥς φασιν, Εὔκαιρος Rose πρὸς Εὔκαιρον David πέπλ.* = p. 247, 14 19 *περὶ βασ.* = p. 246, 7 20 *περὶ παιδ.* = ib. 8 *περὶ ὄψ.* = p. 247, 14 post *Νικομαχείων* distingui voluit *Menagius*, sed in *ἠθῶν Νικομαχείων* mendum latere visum est *Buhlio* 1 *π. Ἀλ. η΄ Rose* *πολιτικοῦ τέχνην* (sine intp.) *Patm.* = p. 246, 4 22 ⟨*συναγωγὴν*⟩ *θαυμ.* *Rose* 23 *ὕμνους διαφορά Ambros. Patm. ἐρωτ.*

θρώπου φύσεως, περὶ κόσμου γενέσεως, νομιμα Ῥωμαίων, νομίμων βαρβαρικῶν συναγωγή· ψευθεπίγραφα δέ· ἀνατομὴ ἀνθρώπου, ἀπολογία εὐσεβείας πρὸς Εὐρυμέδοντα, γεωργικά, ἐγκώμιον λόγου, μαγικόν, περὶ σωφροσύνης, Ἀλεξάνδρου ἐγκλησία, ἐγκώμιον πλούτου, πρὸς Ἀλέξανδρον, περὶ μεθόδου.

V.

Aristotelis vita Marciana

Ἀριστοτέλης ὁ φιλόσοφος τῆς μὲν ⟨πόλεως⟩ ἦν Σταγεί- 1
ρων (τὰ δὲ Στάγειρα πόλις Θρᾴκης πλησίον Ὀλύνθου καὶ Μεθώνης), υἱὸς δὲ Νικομάχου καὶ Φαιστίδος, ἀμφοῖν ἀπὸ Μαχάονος τοῦ Ἀσκληπιοῦ καταγομένων, ὡς δηλοῖ τὸ εἰς αὐτὸν ἐπίγραμμα·

Φαιστίδος ἦν μητρὸς καὶ Νικομάχου γενετῆρος,
τῶν Ἀσκληπιαδῶν, δῖος Ἀριστοτέλης.

γέγονε δὲ αὐτοῖς οὐ μόνον Ἀριστοτέλης, ἀλλὰ καὶ Ἀρίμνηστος καὶ Ἀριμνήστη. ὁ δέ γε Νικόμαχος ἰατρὸς ἦν Ἀμύντου, τοῦ Μακεδόνων βασιλέως, τοῦ Φιλίππου πατρός, καὶ κατὰ μνήμην τοῦ οἰκείου πατρὸς Ἀριστοτέλης τὸν ἑαυτοῦ παῖδα Νικόμαχον προσηγόρευσεν, ᾧ καὶ τὰ Νικομάχεια ἠθικὰ ἔγραψε. πατρόθεν ἄρα τῷ Ἀριστοτέλει καὶ ἐκ τῆς ἀνέκαθεν γενεᾶς ἡ περὶ φυσιολογίαν καὶ ἰατρικὴν ἕξις. ὀρφανὸς δὲ
γενόμενος ἀνάγεται παρὰ Προξένῳ τῷ Ἀταρνεῖ, οὗ τῆς φή- 2
μης μνημονεύων τὸν αὐτοῦ υἱὸν Νικάνορα ἔθρεψε καὶ ἐπαίδευσε καὶ υἱὸν ἐποιήσατο, καὶ τελευτῶν ἐκέλευσεν ἐν διαθήκαις τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα Πυθαΐδα, γενομένην αὐτῷ ἀπο

= p. 246, 6, περὶ εὐγ. = ib. 1 νομ. Ῥωμ. = p. 247, 23 2 νομ. βαρβ. = ib. συναγωγὴν *Patm.* ψευδίγραφα *Ambros.* 3 ἀσεβείας *Ambros. Patm.* 5 ἐκκλησία *Ambros. Patm.* ἐγκώμιον. πλούτου πρὸς. *Ambros.* 1 Ἀλ. περὶ sine intp. *Ambros. Patm.* 6 μιθόδου *Patm.* Sequitur in codd. epigramma ex Anth. Pal. II p. 859 (app. 321)

V 7 Adiecti sunt paginarum numeri ed. *Robbei* 7 excidisse quaedam verba patet; ⟨πολί⟩της μὲν ἦν Σταγείρων *Robbe*, τῆς μὲν πόλεως *Ammonius*, quod in textum recepi 9 Cod. hic et infra Θεστίας, corr. *Robbe* 15 At in rel. vitis Ἀριμνήστης frater est; nostram traditionem servat *Robbe* 16 Amyntas II, qui regnavit 394—370 21 τρέφεται poscit *Robbe* οὗ καὶ τῆς τροφῆς διαμεμνημένος vit. Ammon. p. 398, 12 *West.* hinc τροφῆς scrib. coni. *Robbe* 24 Πυθιάδα praefert *Robbe*

Πυθαΐδος, δοθῆναι αὐτῷ πρὸς γάμον. ἕως μὲν οὖν ἔτι νέος ἦν, τὴν τῶν ἐλευθέρων ἐπαιδεύετο παιδείαν, ὡς δηλοῖ τὰ γεγραμμένα αὐτῷ Ὁμηρικὰ ζητήματα καὶ ἡ τῆς Ἰλιάδος ἔκδοσις, ἣν δέδωκε τῷ Ἀλεξάνδρῳ καὶ ὁ περὶ ποιητῶν διάλογος, καὶ τὸ τῆς ποιητικῆς σύγγραμμα καὶ αἱ ῥητορικαὶ τέχναι καὶ τὰ ἰατρικὰ προβλήματα καὶ τὰ φυσικὰ προβλήματα ἐν ἑβδομήκοντα βιβλίοις ὄντα καὶ τὰ ὀπτικὰ προβλήματα καὶ τὰ μηχανικὰ προβλήματα καὶ τὰ γεγραμμένα αὐτῷ δικαιώματα τῶν Ἑλληνίδων πόλεων, ἐξ ὧν Φίλιππος τὰς φιλονεικίας τῶν Ἑλλήνων διέλυσεν, ὡς μεγαλορρημον⟨ήσαντά π⟩οτε καὶ εἰπεῖν· 'ὥρισα τὴν Πέλοπος'. γέγραπται δὲ αὐτῷ καὶ ἡ τῶν πολιτειῶν ἱστορία ὕστερον. ἐτῶν δὲ γενόμενος ⟨ἑπτὰ⟩ καὶ δέκα, τοῦ Πυθοῖ θεοῦ χρήσαντος αὐτῷ φιλοσοφεῖν παρ' Ἀθηναίοις, φοιτᾷ Σωκράτει καὶ συνῆν ⟨τὸν⟩ μέχρι τελευτῆς αὐτοῦ χρόνον πλὴν ὀλίγον ὄντα. μετὰ δὲ τοῦτον φοιτᾷ Πλάτωνι καὶ συνῆν τούτῳ τὸν μέχρι τελευτῆς αὐτοῦ χρόνον εἰκοσαετῆ τυγχάνοντα, ὡς αὐτὸς ἐπιστέλλων Φιλίππῳ λέγει, καὶ οὕτω φιλοπόνως συνῆν Πλάτωνι, ὡς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἀναγνώστου οἰκίαν προσαγορευθῆναι. θαμὰ γὰρ Πλάτων
3 ἔλεγεν· 'ἀπίωμεν εἰς τὴν τοῦ ἀναγνώστου οἰκίαν' καὶ ἀπόντος τῆς ἀκροάσεως, ἀνεβόα· 'ὁ νοῦς ἄπεισι, κωφὸν ἀκροατήριον'.

ἐπέζησε δὲ Πλάτωνι ἔτη εἴκοσι τρία, πῆ μὲν παιδεύων Φιλίππου παῖδα Ἀλέξανδρον, πῆ δὲ συμπεριιὼν αὐτῷ ⟨θάλατταν πολλὴν⟩ καὶ γῆν, πῆ δὲ συγγράφων, πῆ δὲ διδασκαλείου προεστώς. οὐκ ἄρα ἀντῳκοδόμησεν Ἀριστοτέλης σχολὴν ⟨ἔτι ζῶντος Πλάτωνος τὸ⟩ Λύκειον, ὡς Ἀριστόξενος πρῶτος ἐσυκοφάντησε καὶ Ἀριστείδης ὕστερον ἠκολούθησεν, ⟨ἀλλὰ⟩ μέχρι τελευτῆς συνῆν Πλάτωνι. καὶ ὅτι Πλάτων μὲν ἐτέχθη

---

3 sc. ἡ ἐκ νάρθηκος 4 ἔδωκε p. δεδ. mavult *Robbe* 5 τὸ περὶ τῆς π. *Rohde* 10 recte suppl. *Rose*, Aristot. V p. 1571, μεγαλορρημον⟨εῖν⟩ ποτε *Robbe* 12 ἑπτά om. cod. suppl. *Robbe* 13 παρ' Ἀθήνησι cod. corr. *Robbe* 14 τὸν om. cod. add. *Robbe* 17 εἰκοσαετῆ τυγχάνοντα corr. *Rohde* coll. Ammon. p. 399, 24 West. εἰκοσαετὴς τυγχάνων cod. *Robbe* 24 συμπεριών cod. corr. *Robbe* θαλ. πολλ. om. cod. spatio relicto, suppl. *Robbe* 26 post σχολὴν et ante Λύκειον lacuna extat in cod., quam recte suppl. *Robbe* 27 Ἀριστοκλῆς coni. *Robbe*, quod iniuria gravatur *Maass*, Biogr. p. 82 not. 28 ἀλλὰ in lacuna suppl. *Robbe* 29 verba καὶ ὅτι Πλάτων — οὐδὲ ῥάδιον ἀναγνῶναι, desunt in Ammoniana

ἐπὶ Διοτίμου ἄρχοντος ⟨Ἀθήνησι καὶ⟩ βιοὺς ἔτη ὀγδοήκοντα δύο μετήλλαξε τὸν βίον ἐπὶ Θεοφίλου, Ἀριστοτέλης δὲ τεχθεὶς ἐπὶ Διοτ⟨ρέφους, καὶ βιοὺς⟩ ἔτη ἑξήκοντα τρία, τελευτᾷ ἐπὶ Φιλοκλέους· φοιτᾷ δὲ Πλάτωνι Ἀριστοτέλης ἐπὶ Να⟨υσιγένους καὶ ἀπὸ⟩ Θεοφίλου, ἐφ' οὗ τελευτᾷ Πλάτων, ἕως Φιλοκλέους, ἐφ' οὗ τελευτᾷ Ἀριστοτέλης, ἔτη εἴκοσι τρία ⟨ἐπέζησε Πλά⟩τωνι. οὐκ ἄρα οὖν, ὥς ⟨οἵ⟩ αὐτὸν συκοφαντοῦντές φασιν ⟨τεσ⟩σαρακοντούτης Ἀριστοτέλης φ⟨οιτᾷ Πλάτωνι ἐπ' Εὐδ⟩όξου· τοῦ γὰρ Ἀριστοτέλους ἑξήκοντα τρία ἔτη βιώσαντος τρία ἔτη ἐστὶν ἀπὸ ⟨θανάτου⟩ Πλάτωνος, ἀφῃρημένων τῶν εἴκοσιν ἐτῶν, ἃ ἐσχόλασε Πλάτωνι. ἐν δὲ τοῖς τρισὶν ἔτεσιν οὐ μόνον οὐκ ἦν τοσαῦτα ἐκθέσθαι, ἀλλ' οὐδὲ ῥάδιον ἀναγνῶναι. οὕτω Φιλόχορος ἱστορεῖ, καὶ ὅτι οὐδὲ εἰκὸς ἦν, Ἀριστοτέλη ξένον ὄντα τοῦτο δύνασθαι ποιεῖν κατὰ Πλάτωνος πολίτου τυγχάνοντος καὶ μέγα δυναμένου διὰ Χαβρίαν 4 *καὶ Τιμόθεον,· τοὺς Ἀθήνησι στρατηγήσαντας καὶ κατὰ γένος αὐτῷ προσήκοντας. μετὰ δὲ τὴν Πλάτωνος τελευτὴν Σπεύσιππος μὲν ὁ Πλάτωνος ἀδελφιδοῦς (ἐτύγχανε γὰρ υἱὸς ὢν Ποτώνης, τῆς ἀδελφῆς Πλάτωνος) διαδέχεται τὴν σχολήν, Ἀριστοτέλης δὲ στέλλεται εἰς Μακεδονίαν, μεταπεμφθεὶς ὑπὸ Φιλίππου, ἐφ' ᾧ τὸν υἱὸν αὐτοῦ παιδεῦσαι· καὶ οὕτως ἦν τίμιος Φιλίππῳ καὶ Ὀλυμπιάδι, ὡς ἀναθεῖναι αὐτῷ μεθ' ἑαυτῶν ἀνδριάντα. ὁ δὲ φιλόσοφος, μέγα μέρος ὢν τῆς βασιλείας, ὀργάνῳ τῇ δυνάμει πρὸς εὐποιίαν ἐχρήσατο, ἕνα τε ἕκαστον εὐεργετῶν καὶ πόλεις ὅλας καὶ πάντας ἅμα. ὅσα μὲν γὰρ ἕκαστον εὐηργέτησεν, αἱ γεγραμμέναι αὐτῷ πρὸς τοὺς βασιλέας περί τινων ἐπιστολαὶ δηλοῦσιν, ὅσα δὲ πόλεις ὅλας, τὰ Στάγειρα δηλοῖ καὶ Ἐρεσσός, ἡ Θεοφράστου καὶ Φανίου τῶν αὐτοῦ μαθητῶν πατρίς. τήν τε γὰρ ἑαυτοῦ πατρίδα Στάγειρα κατασκαφεῖσαν ὑπὸ Φιλίππου πείθει*

---

1 *Ἀθήνησι καὶ* om. cod. suppl. *Robbe* 3 *ἐπὶ Διοτ .... βιους* cod. corr. *Robbe* 4 *Να .... ἀπὸ* cod. suppl. *Robbe* 7 *ἐπέζησε Πλα*] om. cod. suppl. *Robbe* *ὡς αὐτοὶ* cod. *ὡς οὗτοι* *Robbe* *ὡς οἵ αὐτὸν συκ.* corr. *Rohde* 8 *φασιν ... σαρακοντούτης Ἀριστοτέλης φ .... οξου* cod. suppl. *Robbe* 10 *θανάτου* om. cod. suppl. *Robbe* 15 *διὰ τοὺς X.* etc.: *τοὺς* transposuit *Robbe*, qui etiam *Ἀθηναίων* p. *Ἀθήνησι* flagitat 23 Huius statuae nulla mentio fit apud alios scriptores *φιλοσοφίας* cod. corr. *Robbe* 27 *κατὰ* cod. *πρὸς* *Robbe* 28 *Ἐρεσός* hic et p. 252, l. 8 sine causa idonea *Robbe*

τὸν Ἀλέξανδρον δεύτερον κτίζειν καὶ χώραν ἑτέραν αὐτῇ προσδιδόναι, ἀνθ' ὧν οἱ Σταγειρῖται μῆνα προσηγόρευσαν Ἀριστοτέλειον, καὶ ἑορτὴν ἦγον Ἀριστοτέλεια καὶ ἐν Χαλκίδι τελευτήσαντος μετεπέμψαντο τὸ σῶμα καὶ βωμὸν ἐπέστησαν τῷ τάφῳ καὶ Ἀριστοτέλειον τὸν τόπον ἐκάλεσαν, καὶ ἐκεῖ τὴν βουλὴν ἤθροιζον, καὶ Ἐρεσσὸν μέλλουσαν ὑπὸ Φιλίππου πολιορκηθῆναι ἔπεισεν ἀφεθῆναι. πολλὰ δὲ καὶ Ἀθηναίους εὐηργέτησεν ἐν τοῖς πρὸς Φίλιππον γράμμασιν, ὡς Ἀθηναίους
5 *ἐν τῇ ἀκροπόλει ἀνδριάντα αὐτῷ ἀναθεῖναι. ἵνα δὲ καὶ πάντας ἀνθρώπους εὐεργετήσῃ, γράφει τῷ Ἀλεξάνδρῳ βιβλίον περὶ βασιλείας, διδάσκων, ὅπως βασιλευτέον, ὅπερ οὕτως ἔδρασεν εἰς τὴν Ἀλεξάνδρου ψυχήν, ὡς λέγειν, ὅτε μὴ ὠφέλησέ τινα· 'σήμερον οὐκ ἐβασίλευσα, οὐδένα γὰρ εὖ ἐποίησα', ὅπερ ἴσον ἐστὶ τῷ ἐπιχωρίως λεγομένῳ ἐπὶ τῶν ἐπ' ὀλίγον ἀρρωστούντων, τοῦτ' ἔστιν ἐφήμερον νόσον 'παρὰ μίαν' διὰ [γὰρ] τὸ μὴ ποιῆσαι τὴν ἡμέραν ἐκείνην τὰς ὑγιαινόντων ἐργασίας. ἀκμάσαντι δὲ Ἀλεξάνδρῳ καὶ ἐπιστρατεύσαντι κατὰ Περσῶν συνεξῆλθεν οὐδὲ τότε ⟨τοῦ⟩ φιλοσοφεῖν ἀποσχόμενος· τὴν γὰρ ἱστορίαν τῶν πολιτειῶν τότε συνέλεξε. καὶ μέλλοντι συμβάλλειν τῷ Περσικῷ πολέμῳ ἔφη ἀπαίσια γενέσθαι. ὁ δὲ μὴ πεισθεὶς συνέβαλε καὶ ἐτελεύτησεν. καὶ οὐχ ἧττον δὲ τῶν φθασάντων βασιλέων, Ἀμύντου, Φιλίππου, Ὀλυμπιάδος, Ἀλεξάνδρου Ἀντίπατρος ὁ διαλεξάμενος τὴν Ἀλεξάνδρου βασιλείαν διὰ τιμῆς εἶχε τὸν Ἀριστοτέλην. τοῦ δὲ Σπευσίππου τελευτήσαντος, οἱ ἀπὸ τῆς σχολῆς μεταπέμπονται τὸν Ἀριστοτέλην καὶ διαδέχονται αὐτὴν αὐτός τε καὶ Ξενοκράτης σωφρονέστατα, καὶ Ἀριστοτέλης μὲν ἐν Λυκείῳ, Ξενοκράτης δὲ ἐν Ἀκαδημείᾳ, ἔνθα καὶ Πλάτων ἐπαίδευσεν. οὐ γὰρ ὡς Ἀριστόξενος ἱστορεῖ, Πλάτωνος ζῶντος καὶ ἐν Ἀκαδημείᾳ*
6 *παιδεύοντος, ἀντῳκοδόμησεν ὁ Ἀριστοτέλης τὸ Λύκειον. εἴπερ γάρ τις ἄλλος, φαίνεται ὁ Ἀριστοτέλης καταπεπληγμένος Πλάτωνα, ἐπιγράφει γὰρ εἰς αὐτόν·*

---

2 καταδιδόναι et κατηγόρευσαν cod. (sed in marg. προσηγόρευσαν) corr. *Robbe* 16 in marg. legitur παροιμία; γὰρ seclusi utpote absurdum 17 εὐεργεσίας cod. *Robbe*; ἐργασίας *Rohde* 18 τοῦ om. cod. add. *Robbe* 20 ἔφη ἀπαίσια corr. *Rohde*, ἔφη τὰ αἴσια cod. *Robbe* 28 οὐ γὰρ ὡς Ἀρ. ὕστερον cod.· οὐ γὰρ ὡς Ἀρ. ἱστορεῖ καὶ Ἀριστοκλῆς ὕστερον coni. *Robbe* coll. p. 250, 27, οὐ γὰρ ὡς Ἀριστόξενος ἱστορεῖ simplicius *Rohde*

βωμὸν Ἀριστοτέλης ἱδρύσατο τόνδε Πλάτωνι,

καὶ ἀλλαχοῦ περὶ αὐτοῦ φησιν·

ἀνδρός, ὃν οὐδ' αἰνεῖν τοῖσι κακοῖσι θέμις.

καὶ φαίνεται ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς θαυμάζων Πλάτωνα, καὶ συνιστὰς τοῦς βασιλεῦσι τοὺς Πλάτωνι κατὰ γένος κοινωνοῦντας. ⟨εἰ⟩ δὲ καὶ ἔν τισιν ἀντιλέγει Πλάτωνι, πλατωνίζειν αὐτὸν φήσομεν. Πλάτων γάρ ἐστιν ὁ λέγων· 'Σωκράτους μὲν ὀλίγον φροντίζειν, τῆς δὲ ἀληθείας πολύ' καὶ 'ἔγωγε οὐδενὶ ἄλλῳ πρόθυμός εἰμι πείθεσθαι, ἢ τῷ λόγῳ, ὃς ἄν μοι λογιζομένῳ βέλτιστος καταφαίνηται' καὶ 'εἰ μὴ σὺ σαυτοῦ λέγοντος ἀκούσεις, ἄλλου ⟨γε⟩ λέγοντος μὴ πιστεύσῃς'. ἴσως δὲ οὐδὲ πρὸς τὰ δοκοῦντα Πλάτωνι μάχεται, ἀλλὰ πρὸς τοὺς κακῶς αὐτὰ ἐκλαβόντας, ὡς καὶ τὸ '⟨γενητὸν⟩ τὸν οὐρανόν' ἐν τῇ περὶ οὐρανοῦ (τινὲς γὰρ κατὰ χρόνον αὐτὸ ἤκουσαν καὶ οὐ κατ' αἰτίαν εἶναι), καὶ τὰς ἰδέας ⟨ἐν τοῖς⟩ μετὰ τὰ φυσικά (τινὲς γὰρ ἔξω τοῦ νοῦ αὐτὰς ὑπέθεντο). καὶ ἄλλοι ἀΐδια αἰσθητὰ ὑπέλαβον αὐτὰς ο⟨ἷον ἄνθρωπον⟩, ἀθάνατον καὶ ἵππον· ὅτι γὰρ οὐ βούλεται αὐτὰς παντάπασι μὴ εἶναι, δηλοῖ ἐν τοῦς ἠθικοῦς λέγων· 'δ⟨ιττὴν⟩ εἶναι τὴν τάξιν, τὴν μὲν ἐν τῷ στρατηγῷ, τὴν δὲ ἐν τῷ στρατοπέδῳ, καὶ ⟨αἰτίαν εἶναι ταύτης ἐκείνην⟩' καὶ ἐν τῇ περὶ ψυχῆς 'τὸν κατ' ἐνέργειαν νοῦν εἶναι τὰ πράγματα'. καθόλου γὰρ ὁ Ἀριστοτέλης τὸ ἦθ⟨ος μέτριος γέ⟩γονεν, εἴ ⟨γε⟩ ἐν μὲν ταῖς κατηγορίαις φησί· 'μὴ δεῖν προχείρως ἀποφαίνεσθαι, ἀλλὰ πολλάκις ἐπεσκεμμένον, καὶ μὴ ⟨ἀπορ⟩εῖν μόνον ἄχρηστον εἶναι', καὶ ἐν τοῖς περὶ τοῦ ἀγαθοῦ· 'δεῖ μεμνῆσθαι ἄνθρωπον ὄντα οὐ μόνον τὸν εὐ⟨τυχοῦντα ἀλλ⟩ὰ καὶ τὸν

6 *εἰ* om. cod. suppl. *Robbe* 7 cf. Phaed. p. 91 C *ἐπ' ὀλίγον φροντιστέον* legitur in Ammoniana, *δεῖν φροντ.* dubitanter *Rohde* 11 *γε* om. cod. *Robbe*; ex Platone (Alcib. I, 114 E) addidi 13 *ἐκλαβόντας* cod., quod reponit *Rohde*, *ὑπολαβόντας Robbe* *ὡς καὶ τὸ κ . . . τὸν* cod. *κινητὸν τοῦ οὐρανοῦ Robbe τὸ γενητὸν τὸν οὐρανὸν Rohde* 14 *ἐν τῇ* sc. *βίβλῳ* 15 post *ἰδέας* lacuna extat in cod.; suppl. *Robbe* 17 *ἴδια* cod. *ἀΐδια Robbe* *αὐτὰς ὁ . . . . ἀθάνατον — ἵππ.* cod.; lacunam suppl. *Robbe* 19 *διττήν* (cod. *δ*) et *αἰτίαν εἶναι ταύτης ἐκείνην* om. cod. add. *Robbe* 22 *τὸν κατ' ἐνέργειαν τὰ πράγματα νοοῦντα νοῦν εἶναι* olim scriptum fuisse coni. *Robbe* coll. Arist. de anima III, 7 23 *ἠθ . . . γονεν* cod. suppl. *Robbe* idem *ἐπεὶ* pro *εἰ* mavult, *εἴ γε ἐν μὲν Rohde* 25 sic suppl. *Rose*, Aristot. pseud. p. 47 *μὴ⟨ν οὐδὲ διαπορ⟩εῖν Robbe* 27 *οὐ μόνον τὸν εὐ . . . . ά* cod. supplevit *Rose*,

ἀποδεικνύντα', καὶ ἐν τοῖς ἠθικοῖς Νικομαχείοις· 'φίλος μὲν ὁ ἀνήρ, φίλη δὲ ἡ ἀ⟨λήθεια⟩· ἀμφοῖν δὲ φίλοιν ὄντοιν, ὅσιον προτιμᾶν τὴν ἀλήθειαν', καὶ ἐν τοῖς μετεώροις· 'ὧν ⟨τὰ μὲν ἀπορο⟩ῦμεν, τῶν δὲ ἐφαπτόμεθά τινα τρόπον', καὶ ἐν τοῖς αὐτοῖς· 'οὐχ ἅπαξ, οὐδὲ δίς, ἀλλ' ⟨ἀπειράκις τὰς αὐτὰς⟩ γίνεσθαι τοῖς ἀνθρώποις δόξας, ἵνα μὴ μέγα φρονῶμεν ἐφ' οἷς εὑρίσκειν δοκοῦμεν'. καὶ ⟨τοιοῦτος μὲν κατὰ τὸν βίον γέγονει ὁ φιλόσοφος.⟩ προσέθηκε δὲ τῇ φιλοσοφίᾳ πλείω ὧν παρ' αὐτῆς ἀνελέξατο.' ⟨τῇ μὲν⟩ ἠθικῇ τὸ τὴν εὐδαιμονίαν μήτε ἐν τοῖς ἐκτὸς ἀποτίθεσθαι, ὡς ὁ πολὺς ⟨λαός⟩, μήτε ἐν τῇ ψυχῇ μόνον, ὡς ὁ Πλάτων, ἀλλ' ἔχειν μὲν τὸ κῦρος ἐν ψυχῇ, ῥυπαίνεσθαι δὲ καὶ θλίβεσθαι μόνον αὐτὴν ὑπὸ τῶν ἐκτὸς μὴ εὖ ἐχόντων, οἰκείως ταῖς λέξεσι χρησάμενος, καὶ γὰρ τὰ ῥυπούμενα ἔνδον αὐτὸ τὸ κάλλος ἔχει, κρύπτεται δὲ κατὰ μόνην τὴν ἐπιφάνειαν, καὶ τὰ τριβόμενα, τὸ αὐτὸ μέγεθος ἔχοντα κατ' ἀλήθειαν, ἐλάττω φαίνεται μόνον.
8 τῇ δὲ φυσιολογίᾳ προσέθηκε τὴν πέμπτην οὐσίαν καὶ τὸ κατ' εἰσδοχὴν ὁρᾶν. τῇ δὲ μαθηματικῇ τὸ ὀξύγωνον εἶναι τὸν κῶνον τῶν ὄψεων διὰ τὸ ἐπιπλέον προϊέναι τὴν ὄψιν οὗ ὁρᾷ μεγέθους, καὶ κατὰ τοῦτο γὰρ οὐδὲν τῶν ὁρμωμένων ὅλον ἅμα ὁρᾶται, καὶ ταύτῃ μείζονα γενέσθαι τὸν ἄξονα τῆς ἐκ τούτου τῆς βάσεως καὶ ὀξύγωνον τὸν κῶνον ἀποτελεῖσθαι. τῇ δὲ θεολογίᾳ τὸ μὴ τὰ πάντα ἐγκόσμια εἶναι, ὡς τὸ εἰκός, ἀλλ' εἶναί τι καὶ ὑπερκόσμιον. ἐν γὰρ τῷ πέμπτῳ τῆς φυσιολογικῆς τὸ πρῶτον μηδὲ κατὰ συμβεβηκός φησι κινεῖσθαι, τοῦ ἐγκοσμίου διὰ τὸ ᾧ συντέτακται, κατὰ συμβεβηκὸς κινομένου. καὶ ἐν τῷ ὀγδόῳ τῆς φυσικῆς τὸ πρώτως κινοῦν ἀκίνητον εἶναι βούλεται. αὐτοῦ δὲ εὕρημα καὶ ἡ λογικὴ τὰς συλλογιστικὰς μεθόδους ἀπὸ ⟨τῶν πραγμάτων διακρίν⟩αντος.

Arist. pseudep. p. 47. Alia molitur *Robbe* 2 *φίλη δὲ ἡ ἀ* ..... in lacuna cod., quod suppl. *Robbe* coll. Eth. Magn. I, 4 3 *ὧν* .... *υμεν* et infra *οὐδὲ δὶς ἀλλ'* .... *γενέσθαι* cod. suppl. *Robbe* 7 *δοκοῦμεν καὶ* .... *ὁ φιλόσοφος* cod. lacunam expl. *Robbe* 9 *τῇ μὲν* om. cod. add. *Robbe* 10 sicut Polyaenus dicit lat. versio, quod absurdum putat *Robbe*, qui *ὄχλος* add., *λαὸς* mavult *Rohde* 11 *ἀλλ' ἐνεῖναι μ. τ. κ. ἐν τ. ψυχῇ* vel *ἀλλ' ἔχειν — τὴν ψυχήν* *Rohde* 25 Cf. Phys. Acroas. V, 1, *τὸ πρῶτον αἴτιον οὐδὲ καθ' ἑαυτὸ κινητόν ἐστι οὐδὲ κ. συμβ.* rectius in Ammon. p. 401, 100 West. 27 Cf. ib. VIII, 5 30 *ἀπο* ...... *αντος* cod. suppl. *Robbe*

ἐπαναστάντων δὲ αὐτῷ τῶν Ἀθηναίων, ὑπεχώρησεν εἰς Χαλκίδα τοσοῦτον ὑπειπών, ὡς ‘οὐ συγχωρήσω Ἀθηναίοις δὶς ἁμαρτεῖν εἰς φιλοσοφίαν’. ἐπεὶ δὲ ⟨οὐ⟩ τὰ αὐτὰ καθήκοντα ἦν πολίτῃ καὶ ξένῳ περὶ τὴν τῶν Ἀθηναίων πόλιν, ἐπιστέλλων Ἀντιπάτρῳ γράφει τὸ Ἀθήνησι διατρίβειν ἐργῶδες ‘ὄγχνη γὰρ ἐπ’ ὄγχνῃ γηράσκει, σῦκον δ’ ἐπὶ σύκῳ’, τὴν διαδοχὴν τῶν συκοφαντούντων αἰνιττόμενος. καὶ τελευτᾷ ἐκεῖσε διαθήκην ἔγγραφον καταλιπών, ἣ φέρεται παρά τε Ἀνδρονίκῳ καὶ Πτολεμαίῳ μετὰ ⟨τὸν⟩ πίνακα τῶν αὐτοῦ συγγραμμάτων, ἐπὶ ⟨παισὶ⟩ μὲν Νικομάχῳ καὶ Πυθαΐδι, γνησίοις δὲ μαθηταῖς Θεοφράστῳ, Φανίᾳ, Εὐ⟨δήμῳ⟩, Κλυτῷ, Ἀριστοξένῳ, Δικαιάρχῳ, συντάγμασι δὲ χιλίοις τὸν ἀριθμόν, πολλὰ μὲν δυν⟨άμενος παρὰ τοῖς⟩ κατ’ αὐτὸν βασιλεῦσι, Φιλίππῳ, Ὀλυμπιάδι, Ἀλεξάνδρῳ, Ἀντιπάτρῳ, τῇ δὲ δυνάμει ὀρ⟨γάνῳ⟩ φιλοσοφίας χρησάμενος. ἴδιον δὲ τῆς Ἀριστοτέλους φιλοσοφίας τὸ μὴ ἀφίστασθαι τῶν ἐναργῶν· μετὰ γὰρ τὰς ἀποδείξεις καὶ τοὺς πολλοὺς μαρτύρεται· καὶ ἐν τῷ περὶ οὐρανοῦ τοὺς πλανῆτας ἀνωμάλως κινεῖσθαι λέγει διὰ τὴν ἐνάργειαν, ⟨τῶν σφαιρῶν⟩ τῶν ἀνελιττουσῶν τὴν ὁμαλὴν κίνησιν σωζουσῶν· καὶ ἐν ταῖς κατηγορίαις καταπλήττεται τὰς ἀτόμους οὐσίας, καὶ π⟨ροτί⟩θησι τῶν καθόλου διὰ μόνην τὴν ἐνάργειαν· καὶ γὰρ ὅτι τὰ καθόλου οὐκ ἔστι καὶ ἐν τοῖς περὶ ψυχῆς φησι· ‘τὸ δὲ ζῷον τὸ καθόλου ἤτοι οὐδέν ἐστιν ἢ ὕστερον’· ἀσαφὲς γὰρ τὸ ἐν τοῖς πολλοῖς καθόλου, διὸ καὶ καταναγκάζει πάντα ἐκ τῆς ἐναργείας.

---

3 *οὐ* add. *Rohde*, *οὐκ* ante *ἦν* *Robbe*, *αὐτὰ* om. cod., sed in marg. additum est 4 *περὶ — πόλιν* commutanda aut expungenda putat *Robbe* 7 *ἐκεῖ*[*σε*] expuncta extrema syllaba inepte *Robbe* 9 *μετα . . . . πινακ.* cod. corr. *Robbe* *παισὶ* om. cod. add. *Robbe* 11 *εὐ . . . κλυτῷ* cod. ex latina Versione textum restituit *Robbe* 12 *πολλὰ μὲν δυν . . . . κατ’* cod. suppl. *Robbe* 14 *δυνάμει ὀρ . . . . . φιλοσοφίας* cod., quod suppl. *Robbe* coll. lat. vers. ‘plurimum autem usus est organo philosophiae’. Fort. transpon. *φιλοσοφίας ὀργάνῳ* 18 *τῶν σφαιρῶν* utique supplendum esse vidit *Robbe*; nihil praeter ipsam hanc vocem intercidisse arbitratur *Rohde*, coll. Aristot. Metaph. *Λ*, 8 20 *π . . . . θησι* cod., quod suppl. *Robbe* 24 *πάντα* corr. *Rohde*, *πάντας* cod. *Robbe*

INDEX VITARUM HESYCHIANARUM.

I. Poetae epici.

Ἄβαρις
Αἰθέριος
Αἰσχρίων
[Αἴσωπος]
Ἀντίμαχος
Ἀπολλώνιος
Ἄρατος
Ἀριστέας
Ἀρκτῖνος
Ἀρριανός
Βαβρίας
Γεώργιος
Δάμασος
Διονύσιος Μιτ.
„ Βυζ.
„ Κορ.
Ἐπιμενίδης
Εὔμολπος
Εὔοδος
Εὐφορίων
Ἤριννα
Ἡροφίλα
Ἡσίοδος
Θάμυρις
Θεοδόσιος
Θεόδωρος
Ἰδαῖος Ῥόδ.
Καλλίμαχος
Κικίλιος
Κλαυδιανός
Κόλουθος
Κόριννος
Κρεώφυλος
Κῦρος
Λεσχίδης
Μενέλαος
Μουσαῖος
„ Ἐφ.
„ Θεβ.
Νέστωρ
[Νόννος]
Ὅμηρος
Ὀππιανός
Ὀρφεύς
„ alter
„ tertius
Ὀρφεύς quartus
„ quintus
Παλαίφατος
Παλαμήδης
Παμπρέπιος
Πανόλβιος
Πανύασις
Παρθένιος
Πείσανδρος
„ alter
Πέρσης
Πίγρης
Πτολεμαῖος
Σίβυλλαι
Σιμωνίδης
„ alter
Σωτήριχος
Τριβωνιανός
Φερεκύδης Ἀθ.
Χοιρίλος (Σαμ. et Ἰασ.)
Χριστόδωρος
„ alter
Ὠλήν

II. Poetae Lyrici.

Ἀλκμάν
[„ alter]
Ἀνακρέων
Ἀρίων
Βακχυλίδης
Δωσιάδης
Θαλήτας
„ alter
Θεανώ
Θέογνις
Θεόκριτος
Ἴβυκος
Ἱππῶναξ
Κλεοβουλίνη
Κόριννα
Κόριννα altera
[„ tertia]
Λίνος
„ alter
Μαριανός
Μελανιππίδης
„ alter
Μελέαγρος
Μεσομήδης
Μίμνερμος
Μυῖα
„ altera
Μυρώ
Παρθένιος
Πίνδαρος
Πίνδαρος alter
Σαπφώ
[„ altera]
Σιμωνίδης
„ alter
Σιμωνίδης Ἀμ.
Στησίχορος
Σωτάδης
Τελέσιλλα
Τέρπανδρος
Τιμόθεος
Τυρταῖος
Φιλόξενος
Φωκυλίδης

III. Poetae tragici.

Ἀγάθων
Αἰσχύλος
Ἀλκαῖος
Ἀλκιμένης
Ἀπολλόδωρος
Ἀρίσταρχος
Ἀστυδάμας
„ alter
Ἀχαιός

Ἀχαιός alter
Δικαιογένης
Διογένης
Διονυσιάδης
Διονύσιος τυρ.
„ „ alter
Ἐμπεδοκλῆς
Εὐριπίδης
„ alter
„ tertius
Εὐφορίων
Θέσπις
Ἰοφῶν
Ἴων
Καρκῖνος
„ alter
„ tertius
Κλεοφῶν
Λυκόφρων
Νεόφρων
Νικόμαχος
„ alter
Πρατίνας
Σοφοκλῆς
Σοφοκλῆς alter
„ tertius
Σπίνθαρος
Σωσίθεος
Σωσιφάνης
Τιμησίθεος
Φιλίσκος
Φιλοκλῆς
Φρύνιχος
„ alter
Χαιρήμων
Χοιρίλος

IV. Poetae comici.

Αἴνικος
Ἄλεξις
Ἀλκαῖος
Ἀλκιμένης
Ἀμειψίας
Ἄμφις
Ἀναξανδρίδης
Ἀναξίλας
Ἀνάξιππος
Ἀντιφάνης
„ alter
„ tertius
Ἀπολλόδωρος Ἀθ.
„ Γελ.
Ἀπολλοφάνης
Ἀραρώς
Ἀριστομένης
Ἀριστοφάνης
Ἀριστώνυμος
Ἀρχέδικος
Ἄρχιππος
Αὐγέας
Αὐτοκράτης
Βάτων
Δαμόξενος
Δεινόλοχος
Δεξικράτης
Διόδωρος
Διοκλῆς
Διώξιππος
Ἐπιγένης
Ἐπικράτης
Ἐπίλυκός
Ἐπίνικος
Ἐπίχαρμος
Ἔριφος
Ἕρμιππος
Εὐάγγελος
Εὔβουλος
Εὐθυκλῆς
Εὔπολις
Εὐσχημος
Εὔφρων
Ἔφιππος
Ἡγήμων
Ἡγήσιππος
Ἡνίοχος
Θεόγνητος
Θεόπομπος
Θεόφιλος
Ἵππαρχος
Καλλίας
Κάνθαρος
Κηφισόδωρος
Κράτης
„ alter
Κρατῖνος
Λεύκων
Λύσιππος
Μάγνης
Μένανδρος
Μενεκράτης
Μένιππος
Μεταγένης
Μνησίμαχος
Μυρτίλος
Ναυσικράτης
Νικόστρατος
Νικοφῶν
Νικοχάρης
Ξέναρχος
Πλάτων
Πολύευκτος
Πολύζηλος
Ποσείδιππος
Ῥίνθων
Σαννυρίων
Στράττις
Στράτων
Σώπατρος
[„ alter]
Σωτάδης
Σώφιλος
Σώφρων
[„ alter]
Τηλέστης
Τηλεκλείδης
Τιμόθεος
Τιμοκλῆς
„ alter
Τιμοκρέων
Φερεκράτης
Φιλέταιρος
Φιλήμων
„ alter
Φιλιππίδης
Φίλιππος
Φιλίσκος
Φιλιστίων
Φιλύλλιος
Φιλωνίδης
Φοινικίδης
Φόρμος
Φρύνιχος
Χιωνίδης
Ὠφελίων

V. Historici.

Ἀγαθίας
Αἰνείας
Ἀκουσίλαος
Ἀλέξανδρος Μυνδ.
Ἀναξίμανδρος
[Ἀντικλείδης]
Ἀντίπατρος
Ἀπολλώνιος
Ἀππιανός

VI. Grammatici.

Πωλίων
Ῥηγῖνος
Ῥιανός
Σέλευκος
„ alter
[Σέλλιος (cf. Ὅμηρος)
Σερῆνος
Σῆμος
Σιμμίας
Σωσίβιος
Σωτηρίδας
[„]
Τήλεφος
Τιμόθεος
Τράγκυλλος
Τρυφιόδωρος
„ alter
Τρύφων
Τυραννίων
Τυραννίων alter
Ὑπερέχιος
Φιλητᾶς
Φιλόξενος
Φίλων
Ὡραπόλλων
Ὠρίων
„ alter
Ὧρος

VII. Rhetores.

Ἄβας
Ἀδριανός
Ἀθηνόδωρος
[„ alter]
Αἰλιανός
Αἰσχίνης
Αἴσωπος
[Ἀκουσίλαος]
Ἀλέξανδρος Νουμ.
„ Κλαυδ.
„ Κασίλ.
„ Πηλοπλ.
Ἀλκιβιάδης
Ἀναξιμένης
Ἀνδοκίδης
Ἀνδρόμαχος
Ἀνδροτίων
Ἀντισθένης
Ἀντιφῶν
„ alter
„ tertius
Ἄντυλλος
Ἄνυτος
Ἀρίστανδρος
Ἀριστείδης
Ἀριστογείτων
Ἀριστοκλῆς
Ἁρποκρατίων
„ alter
„ tertius
Ἀσπάσιος
„ alter
„ tertius
Αὐσόνιος
Ἀφαρεύς
Ἀφθόνιος
Ἀψίνης
„ alter
„ tertius
Ἄψυρτος
Βασιλικός
Βημάρχιος
Γαϊανός
Γάϊος Καῖσαρ
Γενέθλιος
Γέσιος
Γοργίας
Γυμνάσιος
Δείναρχος
Δέξιππος
Δημάδης
„ alter
Δημοσθένης
Διονύσιος Ἀλ.
„ alter
Δίων Προυσ.
Ἑλικώνιος
Ἐπιφάνιος
Ἑρμαγόρας
Ἑρμογένης
„ Σμυρν.
Εὔδημος
Εὐοδιανός
Εὐσέβιος
Εὐστέφιος
Εὐστόχιος
Ζηνόβιος
Ζήνων
Ζωΐλος
Ζωναῖος
Ἡρώδης Ἰούλιος
Ἥρων
Θεμιστοκλῆς
Θεοδέκτης
„ alter
Θεόδωρος Βυζ.
„ Γαδ.
Θεόκριτος
Θεόπομπος
[Θεοφύλακτος] (cf. Σιμοκάττης)
Θέων Ἀλ.
„ Οὐαλ.
„ Γύμν.
„ σοφ.
Θηραμένης
„ alter (?)
Θρασύμαχος
Ἱμέριος
Ἰουλιανός
„ alter
Ἱππίας
[Ἰσαῖος]
Ἰσοκράτης
„ alter
Ἰφικράτης
Καικίλιος
Καῖσαρ Τιβέριος
[Καισάρειος]
Καλλίνικος
Κάστωρ
Κεφαλίων
Κέφαλος
Κοκκιανός
Κόκκος
Λαχάρης
Λέων Ἀλ.
Λεωνᾶς
Λιβάνιος
Λολλιανός
Λουκιανός
Λυκοῦργος
Λυσίας
Μαΐωρ
Μάλχος
Μάρκελλος
Μελήσερμος
Μέλητος
Μένανδρος
Μητροφάνης
„ alter
Μινουκιανός
Μνασέας
Νεάνθης
Νικαγόρας
Νικόλαος
„ Μυρ.
Νικόστρατος
Νουμήνιος
Ξενοκράτης
Ὀνάσιμος
Οὔαρος

VIII. Philosophi.

Κράτης Μαλλ.
Κρίτων
Λακύδης
Λεσβῶναξ
Λέων Βυζ.
Λογγῖνος
Λυκοῦργος
Μάναιχμος
Μάνεθως
„ alter
Μάξιμος Τυρ.
„ *Ἠπ.*
Μαρῖνος
Μάρκος Ἀντ.
Μέλισσος
Μουσώνιος
Μυῖα
Μυρώ
Νεοκλῆς
Νικόλαος
Νικόμαχος
Νουμήνιος
⟨*Ξενοκράτης*⟩
Ξενοφῶν
Οἰνόμαος
Ὀλυμπιόδωρος
Ὀνόσανδρος
Παλαίφατος
Πάμφιλος
Παναίτιος
„ alter
Πανύασις
Πάππος
Παρμενίδης
Παῦλος
Περίανδρος
Περσαῖος
Πετόσιρις
Πιττακός
Πλάτων
Πλούταρχος
„ alter
Πλωτῖνος
Πολέμων
Πόλλης
Πολύκαρπος
Πορφύριος
Ποσειδώνιος
„ alter
Ποτάμων
Πρόδικος
Πρόκλος
„ alter
„ tertius
„ quartus
Πτολεμαῖος
Πυθαγόρας
Πύρρων
[„ alter]
Πωλίων
Σαγχωνιάθων
Σαγχωνιάθης
Σάνδων (cf. *Σκάμων*)
Σέξτος
„ alter (cf. *Ἀφρικ.*)
Σιλβανός
Σιμμίας
Σιμπλίκιος
Σκάμων (cf. *Σάνδων*)
Σκύλαξ
Σόλων
Σπεύσιππος
Στίλπων
Στράβων
Στράτων
Συνέσιος
Συριανός
Σωκράτης
Σωτάδας
Σωτάδης
Ταῦρος
Τηλαύγης
Τιβέριος
Τιμαγένης
Τίμαιος
Τίμων
[„ alter]
Τυραννίων
Ὑπατία
Φαβωρῖνος
Φαίδων
Φανίας
Φερεκύδης
Φιλίσκος
⟨*Φίλιππος Ὀπούντιος*⟩
Φίλων Ἰουδ.
„ *Καρπ.*
Χαιρεφῶν
Χίλων
Χρύσιππος

IX. Medici.

Ἄκρων
Ἀριστογένης
„ alter
Ἀρχιγένης
Ἀστράμψυχος
Γαληνός
Δέξιππος
Δημοκήδης
Διοσκορίδης
Ἐρασίστρατος
Θέσσαλος
Ἰάκωβος
Ἱπποκράτης
„ alter
„ tertius
„ quartus
„ quintus — septimus
Κτησίας
Μάρκελλος
Μενεκράτης
Νικόμαχος
Ὀρειβάσιος
Παῦλος Αἰγ.
Ῥοῦφος
Σαλούστιος
Σωρανός
„ alter
Φιλάγριος
Χείρων

X. Musici.

Ἀμφίων
Ἀντιγενίδης
Λᾶσος
Ὄλυμπος
„ alter
(*Πυθοκλείδης* not.)
(*Σκύλαξ*)

XI. Pictores

Ἀπελλῆς
Πάμφιλος
Πρωτογένης.

INDEX GLOSSARUM SUIDANARUM

(praeter ecclesiasticas) quae in Westermanni Biographorum editione desiderantur.

Ἄβαρις
Ἀθηνόδωρος
Ἀλκιβιάδης
Ἀλκίφρων
Ἀμειψίας
Ἄμφις
Ἀμφίων
Ἀναξίλας
[*Ἀντικλείδης*]
Ἀντιφῶν alter
Ἄντυλλος
Ἄνυτος
Ἀπελλῆς
Ἀστράμψυχος
Αὔγουστος Καῖσαρ
Βάρρων
Βασίλειος
Βροῦτος
Γάϊος Ἰούλιος Καῖσαρ
Γάϊος Καῖσαρ
Γεώργιος Πισ.
Γρηγόριος Ναζ.
Δημοκήδης
Διονύσιος Ἁλ.
Διοσκόρος Μυρ.
Δράκων
Εὐάγριος
Εὐστέφιος
Εὐτρόπιος
Ἡροφίλα
Θάμυρις
Θεμιστοκλῆς
Ἰάκωβος
Ἰουλιανός alter
Ἱππαρχία
Ἰσίδωρος
Ἰφικράτης
Καρνεάδης alter
Κλέαρχος Σολεύς
Λίνος
Λυκοῦργος Σπαρτ.
Μάνεθως Μενδ.
Μάρκος Ἀντων.
Μυΐα Πυθαγ.
Νουμήνιος Ἀπ.
Ὀλυμπιόδωρος
Ὄλυμπος alter
Ὀρειβάσιος
Οὔαρος
Οὐλπιανὸς Γαζ.
Παγκράτιος alter
Πανύασις alter
Πάξαμος
Παῦλος Αἰγ.
Παῦλος φιλ.
Περικλῆς
Πίνδαρος alter
Πόλλης
Πρωτογένης
Σαγχωνιάθων et
Σαγχωνιάθης
Σεβῆρος
Σιλβανός
Σώπατρος σοφ.
Σωτάδας Βυζ.
[*Σωτηρίδας*]
Τίμων μισ.
Τουσκιανός
Τριβωνιανὸς Μακ.
Φάλαρις
Φιλιππίδης
Φίλων Καρπ.
Χίλων
Χοιρίλος τραγ.
Ὡραπόλλων

LIBRARIES

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN
THE UNIVERSITY OF MICHIGAN
ARTES SCIENTIA VERITAS
1817
LIBRARIES

LIBRARIES

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN
THE UNIVERSITY OF MICHIGAN
ARTES SCIENTIA VERITAS
1817
LIBRARIES

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN
THE UNIVERSITY OF MICHIGAN
ARTES SCIENTIA VERITAS
1817
LIBRARIES

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN
THE UNIVERSITY OF MICHIGAN
ARTES SCIENTIA VERITAS
1817
LIBRARIES

